

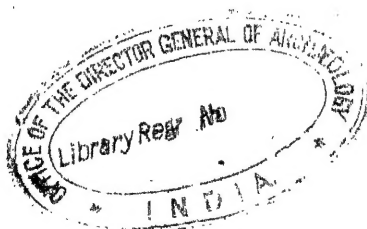
GOVERNMENT OF INDIA
ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA
ARCHÆOLOGICAL
LIBRARY

SESSION NO. 13452

LL No. 186.2 / Plu

I.A. 79

22/11/55

NOT TO BE ISSUED

PLUTARCHI CHAERONENSIS

MORALIA

13452

RECOGNOVIT

GREGORIUS N. BERNARDAKIS.

VOL. III.

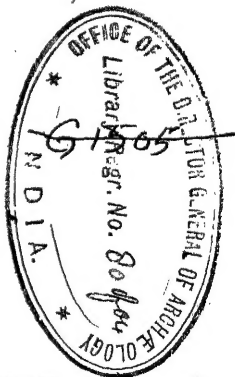
EB

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCXCI

4891

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.

Acc. No 13452.....

Date..... 13-7-1962.....

Call No..... 186-2..... (3)

P.L.M.

ΗΛΙΑΙ Μ. ΜΑΛΙΑΚΑΙ

ΦΙΛΙΑΣ ΕΝΕΚΑ.

amore
για φίλους

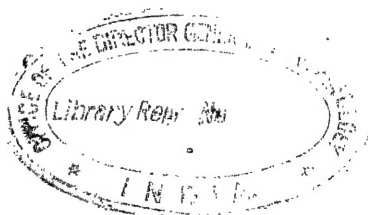
HOC VOLUMINE CONTINENTUR

<i>Περὶ τοῦ Ε τοῦ ἐν Δελφοῖς</i>	pag.
De E apud Delphos	1
<i>Περὶ τοῦ μὴ χρᾶν ἔμμετρα νῦν τὴν Πυθίαν</i>	
De Pythiae oraculis	27
<i>Περὶ τῶν ἐκλελοιπύτων χρηστηρίων</i>	
De defectu oraculorum	69
<i>Εἰ διδασκτὸν ἡ ἀρετὴ</i>	
An virtus doceri possit	143
<i>Περὶ τῆς ἡθικῆς ἀρετῆς</i>	
De virtute morali	147
<i>Περὶ ἀοργησίας</i>	
De cohibenda ira.	178
<i>Περὶ εὐθυμίας</i>	
De tranquillitate animi	208
<i>Περὶ φιλαδελφίας</i>	
De fraterno amore	242
<i>Περὶ τῆς εἰς τὰ ἔκγονα φιλοστοργίας</i>	
De amore prolis	278
<i>Εἰ ἀντάρκης ἡ κακία πρὸς κακοδαιμονίαν</i>	
An vitiositas ad infelicitatem sufficiat	291
<i>Πότερον τὰ τῆς ψυχῆς ἢ τὰ τοῦ σώματος πάθη χείρονα</i>	
Animine an corporis affectiones sint peiores	297
<i>Περὶ ἀδολεσχίας</i>	
De garrulitate	302
<i>Περὶ πολυπραγμοσύνης</i>	
De curiositate	334
<i>Περὶ φιλοπλουτίας</i>	
De cupiditate divitiarum	355

VI QUAE HOC VOLUMINE CONTINEANTUR.

Περὶ δυσωπίας	pag.
De vitioso pudore	368
Περὶ φθόνου καὶ μίσους	
De invidia et odio	388
Περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως	
De se ipsum citra invidiam laudando	394
Περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ βραδείως τιμωρουμένων	
De sera numinis vindicta	417
Περὶ εἰμασμένης	
De fato	467
Περὶ τοῦ Σωκράτους δαιμονίου	
De genio Socratis	485
Περὶ φυγῆς	
De exilio	550
Παραμυθητικὸς εἰς τὴν γυναῖκα τὴν αὐτοῦ	
Consolatio ad uxorem.	575

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
ΤΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ
ΤΑ ΗΘΙΚΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Ε ΤΟΥ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΘΕΩΝ,
ΕΤΣΕΤΡΟΦΟΣ, ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ.

1. Στιχιδίοις τισὶν οὐ φανύλως ἔχουσιν, ὧ φίλε Δ
Σαραπίων, ἐνέτυχον πρόφην, ἃ Δικαίαρχος Εὐριπίδην
οἶσται πρὸς Ἀρχέλαον εἰπεῖν·

οὐδ' ἔστι μοι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης,
5 μή μ' ἀφρονα κρίνῃς ἢ διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ.
χαρίζαι μὲν γὰρ οὐδὲν ὁ διδοὺς ἀπ' ὀλίγων μικρὰ
τοῖς πολλὰ κεντημένοις, ἀπιστούμενος δ' ἀντὶ μη-
δενὸς διδόναι κακοηθείας καὶ ἀνελευθερίας προσ-
λαμβάνει δόξαν. ὅρα δὴ ὅσον ἐλευθεριότητι καὶ Ε
10 κάλλει τὰ χρηματικὰ δῶρα λείπεται τῶν ἀπὸ λόγου
καὶ σοφίας, ἃ καὶ διδόναι καλὸν ἐστὶ καὶ διδόντας
ἀνταπεῖν ὅμοια παρὰ τῶν λαμβανόντων. ἐγὼ γοῦν
πρὸς σέ καὶ διὰ σέ τοῖς αὐτόθι φίλοις τῶν Πυθικῶν
λόγων ἐνίους ὥσπερ ἀπαρχὰς ἀποστέλλων, ὁμολογῶ
15 προσδοκᾶν ἑτέρους καὶ πλείονας καὶ βελτίονας παρ'
ὑμῶν, ἅτε δὴ καὶ πόλει χρωμένων μεγάλη καὶ σχολῇς

Ε scripsi in titulo: ΕΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ — — ΝΙ-
ΚΑΝΔΡΟΣ] om. mei quidem codices 2 Εὐριπίδην] Nauck.
p. 673 (ed. II) 11 & Madvigius 13 διὰ σέ] διὰ σοῦ R

F μᾶλλον ἐν βιβλίοις πολλοῖς καὶ παντοδαπαῖς διατρι-
 βαῖς εὐπορούντων. ὁ δ' οὖν φίλος Ἀπόλλων ἔοικε
 τὰς μὲν περὶ τὸν βίον ἀπορίας ἰᾶσθαι καὶ διαλύειν
 θεμιστεύων τοῖς χρωμένοις, τὰς δὲ περὶ τὸν λόγον
 αὐτὸς ἐνιέναι καὶ προβάλλειν τῷ φύσει φιλοσόφῳ, 5
 τῇ ψυχῇ ὕρεξιν ἐμποιῶν ἀγωγὸν ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν,
 ὥς ἄλλοις τε πολλοῖς δῆλόν ἐστι καὶ τῇ τοῦ E
 καθιερώσει. τοῦτο γὰρ εἰκὸς οὐ κατὰ τύχην οὐδ'
 οἶον ἀπὸ κλήρου τῶν γραμμάτων μόνον ἐν προεδρίᾳ
 885 παρὰ τῷ θεῷ γενέσθαι καὶ λαβεῖν ἀναθήματος τάξιν 10
 ἱεροῦ καὶ θεάματος· ἀλλ' ἢ δύναμιν αὐτοῦ κατιδόν-
 τας ἰδίαν καὶ περιττὴν ἢ συμβόλῳ χρωμένους πρὸς
 ἕτερόν τι τῶν ἀξίων σπουδῆς τοὺς ἐν ἀρχῇ περὶ
 τὸν θεὸν φιλοσοφήσαντας, οὕτω προσέσθαι. πολ-
 λάκις οὖν ἄλλοτε τὸν λόγον ἐν τῇ σχολῇ προβαλ- 15
 λόμενον ἐκκλίνας ἀτρέμα καὶ παρελθὼν, ἐναγχος
 ὑπὸ τῶν νύκτων ἐλήφθην ξένοις τισὶ συμφιλοτιμού-
 μενος, οὓς εὐθὺς ἐκ Δελφῶν ἀπαίρειν μέλλοντας
 οὐκ ἦν εὐπρεπὲς παρᾶγειν οὐδὲ παραιτεῖσθαι, πάν-
 20 τως ἀκοῦσαί τι προθυμουμένους. ὥς δὲ καθίσας 20
 παρὰ τὸν νεὼν τὰ μὲν αὐτὸς ἠρξάμην ζητεῖν, τὰ
 δ' ἐκείνους ἐρωτᾶν, ὑπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν λόγων
 αὐτῶν ** ἢ πάλαι ποτὲ καθ' ὃν καιρὸν ἐπεδήμει
 Νέρων ἠκούσαμεν Ἀμμωνίου καὶ τινων ἄλλων
 διεξιόντων, ἐνταῦθα τῆς αὐτῆς ἀπορίας ὁμοίως ἐμ- 25
 πεσοῦσης.

5 malim τῷ φύσει φιλοσόφῳ τῆς ψυχῆς. cf. Vit. Per.
 c. 1 7 τῇ R: τῇ περὶ E*: EI 13 περὶ | τὰ περὶ Cobetus
 21 παρὰ W: περὶ 23 lacunam significavi. Excidisse
 vid. ἀνεμνήσθην vel simile quid

2. Ὅτι μὲν γὰρ οὐχ ἦττον ὁ θεὸς φιλόσοφος ἢ μάντις, ἐδόκει πᾶσιν ὁρθῶς πρὸς τοῦτο τῶν ὀνομάτων ἕκαστον Ἀμμώνιος τίθεσθαι καὶ διδάσκειν, ὡς Πύθιος μὲν ἐστὶ τοῖς ἀρχομένοις μανθάνειν καὶ 5 διαπυνθάνεσθαι· Δῆλιος δὲ καὶ Φαναῖος οἷς ἤδη τι δηλοῦται καὶ ὑποφαίνεται τῆς ἀληθείας· Ἰσμήνιος C δὲ τοῖς ἔχουσι τὴν ἐπιστήμην, καὶ Λεσχηνόριος ὅταν ἐνεργῶσι καὶ ἀπολαύωσι χρώμενοι τῷ διαλέγεσθαι καὶ φιλοσοφεῖν πρὸς ἀλλήλους. Ἐπεὶ δὲ 10 τοῦ φιλοσοφεῖν· ἔφη· τὸ ζητεῖν τὸ θαυμάζειν καὶ ἀπορεῖν, εἰκότως τὰ πολλὰ τῶν περὶ τὸν θεὸν ἔοικεν αἰνίγμασι κατακεκρύφθαι, καὶ λόγον τινὰ ποθοῦντα διὰ τί καὶ διδασκαλίαν τῆς αἰτίας· οἷον ἐπὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀθανάτου, τὸ κἄεσθαι μόνον αὐτόθι τῶν 15 ξύλων ἐλάτην καὶ δάφνην ἐπιθυμιᾶσθαι, καὶ τὸ δύο Μοίρας ἰδρῶσθαι πανταχοῦ τριῶν νομιζομένων, καὶ τὸ μηδεμιᾶ γυναικὶ πρὸς τὸ χρηστήριον εἶναι προσελθεῖν· καὶ τὸ τοῦ τρίποδος, καὶ ὅσα τοιαῦτα, D τοῖς μὴ παντάπασιν ἀλόγοις καὶ ἀψύχοις ὑφειμένα 20 δελεάζει καὶ παρακαλεῖ πρὸς τὸ σκοπεῖν τι καὶ ἀκούειν καὶ διαλέγεσθαι περὶ αὐτῶν. ὅρα δὲ καὶ ταυτὶ τὰ προγράμματα, τό· γινῶθι σαυτόν· καὶ τό· μὴδὲν ἄγαν·, ὅσας ζητήσεις κεκίνηκε φιλοσόφους καὶ ὅσον λόγων πλῆθος ἀφ' ἑκάστου καθάπερ ἀπὸ 25 σπέρματος ἀναπέφυκεν· ὧν οὐδενὸς ἦττον οἶμαι γόνιμον λόγων εἶναι τὸ νῦν ζητούμενον·

2 ἐδόκει Turnebus: δοκεῖ 7 Λεσχηνόριος Duebnerus: λέσχην ὄριος 10 ἔφη] ἀρχή? ζητεῖν] ζητεῖν ἢ? cf. Plat. Theaet. p. 155 d 12 ordo verborum est ποθοῦντα καὶ λόγον — καὶ διδασκαλίαν 26 λόγων Madvigius: λόγον

3. *Ελπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Ἀμμωνίου, Λαμπρίας*
 ὁ ἀδελφὸς εἶπε 'καὶ μὴν ὃν ἡμεῖς ἀκηκόαμεν λόγον
 ἀπλοῦς τίς ἐστὶ καὶ κομιδῇ βραχύς. λέγουσι γὰρ
 E ἐκείνους τοὺς σοφοὺς ὑπ' ἐνίων δὲ σοφιστὰς προσ-
 αγορευθέντας αὐτοὺς μὲν εἶναι πέντε, *Χίλωνα καὶ 5*
Θαλῆν καὶ Σόλωνα καὶ Βίαντα καὶ Πιττακόν· ἐπεὶ
 δὲ Κλεόβουλος ὁ Λινδίων τύραννος, εἴτα Περίαν-
 δρος ὁ Κορίνθιος, οὐδὲν αὐτοῖς ἀρετῆς μετὸν οὐδὲ
 σοφίας, ἀλλὰ δυνάμει καὶ φίλοις καὶ χάρισι κατα-
 βαζόμενοι τὴν δόξαν, ἐνέβαλον εἰς τοῦνομα τῶν 10
 σοφῶν καὶ τινὰς γνώμας καὶ λόγους ἐξέπεμπον καὶ
 διέσπειρον εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῖς ὑπ' ἐκείνων λεγο-
 μένοις ὁμοίους· δυσχεράναντας ἄρα τοὺς ἄνδρας
 ἐξελέγγειν μὲν οὐκ ἐθέλειν τὴν ἀλαξουρίαν οὐδὲ
 F φανερώς ὑπὲρ δόξης ἀπεχθάνεσθαι καὶ διαμάχεσθαι 15
 πρὸς ἀνθρώπους μέγα δυναμένους, ἐνταῦθα δὲ
 συνελθόντας αὐτοὺς καθ' αὐτοὺς καὶ διαλεχθέντας
 ἀλλήλοις, ἀναθεῖναι τῶν γραμμάτων ὃ τῇ τε τάξει
 πέμπτον ἐστὶ καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τὰ πέντε δηλοῖ,
 μαρτυρομένους μὲν ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς τὸν θεὸν ὅτι 20
 πέντ' εἰσί, τὸν δ' ἑβδομον καὶ τὸν ἕκτον ἀποποιου-
 μένους καὶ ἀποβάλλοντας ὥς οὐ προσήκοντας αὐτοῖς
 ὅτι δ' οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ταῦτα λέγεται, γνοίη τις ἂν
 ἀκούσας τῶν κατὰ τὸ λεγόν τὸ μὲν χρυσοῦν E
 Λιβίας τῆς Καίσαρος γυναικὸς ὀνομαζόντων, τὸ δὲ 25
 386 χαλκοῦν Ἀθηναίων· τὸ δὲ πρῶτον καὶ παλαιότατον
 τῇ δ' οὐσίᾳ ξύλινον ἔτι νῦν τῶν σοφῶν καλοῦσιν,
 ὥς οὐχ ἑνὸς ἀλλὰ κοινὸν ἀνάθημα πάντων γενόμενον.'

21 τὸν δὲ ἕκτον καὶ τὸν ἑβδομον R

4. Ὁ μὲν οὖν Ἀμμώνιος ἡσυχῇ διεμειδίασεν, ὑπονοήσας ἰδίᾳ τὸν Λαμπρίαν δόξῃ κεχρησθῆαι, πλάττεσθαι δ' ἱστορίαν καὶ ἀκοὴν ἐτέρων πρὸς τὸ ἀνυπεύθυνον. ἕτερος δέ τις ἔφη τῶν παρόντων, ὡς
 5 ὅμοια ταῦτ' ἐστὶν οἷς πρῶην ὁ Χαλδαῖος ἐφλυάρει ξένος, ἐπτα μὲν εἶναι τὰ φωνήν ἰδίαν ἀφιέντα τῶν γραμμάτων, ἐπτα δὲ τοὺς κίνησιν αὐτοτελεῖ καὶ ἀσύνδετον ἐν οὐρανῷ κινουμένους ἀστέρας· εἶναι δὲ τῇ τάξει δεύτερον τό τ' Ε τῶν φωνηέντων
 10 ἀπ' ἀρχῆς καὶ τὸν ἥλιον ἀπὸ σελήνης τῶν πλανήτων· ἡλίῳ δ' Ἀπόλλωνα τὸν αὐτὸν ὡς ἔπος εἶπεῖν πάντας Ἑλλήνας νομίζειν. ἄλλὰ ταυτὶ μὲν ἔφη ἵπαντάπασιν ἐκ πίνακος καὶ πυλαίας. ὁ δὲ Λαμπρίας ἔλαθεν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἀφ' ἱεροῦ κινήσας ἐπὶ
 15 τὸν αὐτοῦ λόγον· ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖνος εἶπεν, οὐδεὶς ἐγίγνωσκε Δελφῶν· τὴν δὲ κοινὴν καὶ περιηγητικὴν δόξαν εἰς τὸ μέσον προῆγον, οὔτε τὴν ὕψιν ἀξιοῦντες οὔτε τὸν φθύγγον ἀλλὰ τοῦνομα μόνον τοῦ γραμματος ἔχειν τι σύμβολον.

20 5. Ἔστι γάρ· ὡς ὑπολαμβάνουσι Δελφοὶ καὶ τότε προηγοῶν ἔλεγε Νίκανδρος ὁ ἱερεὺς ἵσχημα καὶ μορφῇ τῆς πρὸς τὸν θεὸν ἐντεύξεως, καὶ τάξιν ἡγεμονικὴν ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν ἔχει τῶν χρωμένων ἐκάστοτε καὶ διαπυνθανομένων, εἰ νικήσουσιν, εἰ
 25 γαμήσουσιν, εἰ συμφέρει πλεῖν, εἰ γεωργεῖν, εἰ ἀποδημεῖν. τοῖς δὲ διαλεκτικοῖς χαίρειν ἔλεγε σοφὸς ὢν ὁ θεός, οὐδὲν οἰομένοις ἐκ τοῦ εἶναι μορίου καὶ

τοῦ μετ' αὐτοῦ ἀξιώματος προᾶγμα γίνεσθαι, πάσας
 τὰς ἐρωτήσεις ὑποτεταγμέναις τούτῳ καὶ νοῶν ὥς
 πράγματα καὶ προσιέμενος. ἐπεὶ δ' ἴδιον τὸ ἐρω-
 D τῶν ὥς μάντιν ἐστὶν ἡμῖν καὶ τὸ εὐχεσθαι κοινὸν
 ὥς πρὸς θεὸν, οὐχ ἥττον οἴονται τῆς πευστικῆς τὴν
 εὐκτικὴν τὸ γράμμα περιέχειν δύναμιν· 'εἰ γὰρ
 ὦφελον' φησὶν ἕκαστος τῶν εὐχομένων. καὶ Ἀρχί-
 λοχος

'εἰ γὰρ ὥς ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβούλης θιγεῖν.'
 καὶ τοῦ 'εἰθε' τὴν δευτέραν συλλαβὴν παρέλκεσθαι 10
 φασιν, οἷον τὸ Σώφρονος

'ἄμα τέκνων θην δευομένα·'

καὶ τὸ Ὀμηρικόν

'ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος·'

ἐν δὲ τῷ 'εἰ' τὸ εὐκτικὸν καὶ ἀποχρώντως δηλοῦσθαι. 15

6. Ταῦτα τοῦ Νικάνδρου διελθόντος, οἶσθα γὰρ
 E δὴ Θέωνα τὸν ἐταῖρον, ἤρετο τὸν Ἀμμώνιον, εἰ
 διαλεκτικῇ παρρησίας μέτεστιν οὕτω περιυβρισμένη
 ἀκηκουία· τοῦ δ' Ἀμμωνίου λέγειν παρακελευομένου
 καὶ βοηθεῖν, 'ἀλλ' ὅτι μὲν' ἔφη 'διαλεκτικώτατος ὁ 20
 θεός ἐστιν, οἱ πολλοὶ τῶν χρησμῶν δηλοῦσιν· τοῦ
 γὰρ αὐτοῦ δήπουθεν ἐστὶ καὶ λύειν καὶ ποιεῖν ἀμ-
 φιβολίας. ἔτι δ', ὥσπερ Πλάτων ἔλεγε, χρησμοῦ
 δοθέντος ὅπως τὸν ἐν Ἀήλῳ βωμὸν διπλασιάσωσιν,
 ὃ τῆς ἄκρας ἕξεως περὶ γεωμετρίαν ἔργον ἐστίν, οὐ 25

7 Ἀρχίλοχος] Bergkiius 2 p. 402 9 ὥς W: ὥς θίγειν
 mei codd. 10 supplendum vid. τὴν δευτέραν συλλαβὴν
 ὥσπερ καὶ τὸ 'θῆν' 13 Ὀμηρικόν] P 29 18 οὕτω
 περιυβρισμένη] αὐτῆς περιυβρισμένης? 19 ἀκηκουία *:
 ἀκηκουία 23 Πλάτων] cf. p. 579 c

τοῦτο προστάττειν τὸν θεὸν ἀλλὰ καὶ γεωμετροεῖν
 διακελεύεσθαι τοῖς Ἑλλησιν· οὕτως ἄρα χρησμούς
 ἀμφιβόλους ἐκφέρων ὁ θεὸς αὖξει καὶ συνίστησι F
 διαλεκτικὴν ὥς ἀναγκαίαν τοῖς μέλλουσιν ὁρῶς
 5 αὐτοῦ συνήσειν. ἐν δὲ διαλεκτικῇ δήπου μέγιστην
 ἔχει δύναμιν ὁ συναπτικὸς οὗτοσὶ σύνδεσμος, ἅτε
 δὴ τὸ λογικώτατον σχηματίζων ἀξιωμα· πῶς γὰρ
 οὐ τοιοῦτο τὸ συνημμένον, εἴ γε τῆς μὲν ὑπάρξεως
 τῶν πραγμάτων ἔχει καὶ τὰ θηρία γινώσκιν, ἀκο-
 10 λούθου δὲ θεωρίαν καὶ κρίσιν ἀνθρώπων μόνων
 παραδέδωκεν ἢ φύσις; ὅτι γὰρ ἡμέρα καὶ φῶς
 ἔστιν· αἰσθάνονται δὴπου καὶ λύκοι καὶ κύνες καὶ
 ὕρνιθες· ὅτι δ' ἐῖ ἡμέρα, φῶς ἔστιν· οὐδὲν ἄλλο 387
 συνίησι πλὴν ἄνθρωπος, ἡγουμένου καὶ λήγοντος
 15 ἐμφάσεώς τε καὶ συναρτήσεως τούτων πρὸς ἄλληλα
 καὶ σχέσεως καὶ διαφορᾶς μόνος ἔχων ἔννοιαν, ἐξ
 ᾧν αἱ ἀποδείξεις τὴν κυριωτάτην ἀρχὴν λαμβά-
 νουσιν. ἐπεὶ τοίνυν φιλοσοφία μὲν ἐστὶ περὶ ἀλή-
 θειαν ἀληθείας δὲ φῶς ἀπόδειξις ἀποδείξεως δ'
 20 ἀρχὴ τὸ συνημμένον, εἰκότως ἢ τοῦτο συνέχουσα
 καὶ ποιοῦσα δύναμις ὑπὸ σοφῶν ἀνδρῶν τῷ μά-
 λιστα τὴν ἀλήθειαν ἡραπηκότι θεῷ καθιερώθη· καὶ B
 μάντις μὲν ὁ θεὸς μαντικῇ δὲ τέχνῃ περὶ τὸ μέλλον
 ἐκ τῶν παρόντων ἢ παρῳχημένων. οὐδενὸς γὰρ
 25 οὐτ' ἀναίτιος ἢ γένεσις οὐτ' ἄλογος ἢ πρόγνωσις·
 ἀλλ' ἐπεὶ πάντα τοῖς γεγυόσι τὰ γιγνόμενα τὰ τε
 γενησόμενα τοῖς γιγνομένοις ἔπεται καὶ συνήρτηται
 κατὰ διεξοδὸν ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος περαίνουσιν, ὁ

τὰς αἰτίας εἰς ταὐτὸ συνδεῖν τε πρὸς ἄλληλα καὶ
 συμπλέκειν φυσικῶς ἐπιστάμενος οἶδε καὶ προλέγειν

‘τά τ’ ἔόντα τά τ’ ἐσσόμενα πρό τ’ ἔοντα.’

καὶ καλῶς Ὅμηρος πρῶτον ἔταξε τὰ παρόντα εἴτα
 τὸ μέλλον καὶ τὸ παρωχημένον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ὕντος 5
 C ὁ συλλογισμὸς κατὰ τὴν τοῦ συνημμένου δύναμιν,
 ὥς ‘εἰ τόδ’ ἐστὶ, τόδε προηγείται’ καὶ πάλιν ‘εἰ
 τόδ’ ἐστὶ, τόδε γενήσεται.’ τὸ γὰρ τεχνικὸν καὶ
 λογικὸν ὥσπερ εἴρηται γνῶσις ἀκολουθίας, τὴν δὲ
 πρόσληψιν ἢ αἰσθησις τῷ λόγῳ δίδωσιν. ὅθεν, εἰ 10
 καὶ γλίσχρον εἶπεῖν, οὐκ ἀποστρέφομαι τοῦτον εἶναι
 τὸν τῆς ἀληθείας τρίποδα τὸν λόγον, ὃς τὴν τοῦ
 λήγοντος πρὸς τὸ προηγούμενον ἀκολουθίαν θέ-
 μενος εἴτα προσλαβὼν τὴν ὑπαρξιν ἐπάγει τὸ
 συμπέρασμα τῆς ἀποδείξεως. τὸν οὖν Πύθιον, εἰ 15
 D δὴ μουσικῇ θ’ ἥδεται καὶ κύκνων φωναῖς καὶ
 κιθάρας ψόφοις, τί θαυμαστόν ἐστι διαλεκτικῆς
 φιλίας τοῦτ’ ἀσπάζεσθαι τοῦ λόγου τὸ μέρος καὶ
 ἀγαπᾶν, ᾧ μάλιστα καὶ πλείστῳ προσχωμένους
 ὀρεῖ τοὺς φιλοσόφους; ὁ δ’ Ἑρακλῆς, οὕπω τὸν 20
 Προμηθεῖα λελυκῶς οὐδὲ τοῖς περὶ τὸν Χείρωνα
 καὶ Ἀτλαντα σοφισταῖς διειλεγμένος ἀλλὰ νέος ὢν
 καὶ κομιδῇ Βοιώτιος, ἀναιρῶν τὴν διαλεκτικὴν καὶ
 καταγελῶν τοῦ ‘εἰ’ πρῶτον, τὸ δεύτερον ὑπο-
 σπᾶν ἔδοξε βίᾳ τὸν τρίποδα καὶ διαμάχεσθαι πρὸς 25
 E τὸν θεὸν ὑπὲρ τῆς τέχνης· ἐπεὶ προῖών γε τῷ

3 Hom. A 70 τ’ ἔόντα Homerus: τε ὄντα 11 γλίσχρον
 W: αἰσχρὸν 24 εἰ τὸ πρῶτον, καὶ τὸ δεύτερον ‘si pri-
 mum, est et secundum’ Emperius

χρόνῳ καὶ οὗτος ἔοικε μαντικιώτατος ὁμοῦ γενέσθαι καὶ διαλεκτικώτατος.

7. Πανσαμένον δὲ τοῦ Θέωνος, Εὐστροφον Ἀθηναῖον οἶμαι τὸν εἰπόντα εἶναι πρὸς ἡμᾶς ὁρᾶς, ὡς
 5 ἀμύνει τῇ διαλεκτικῇ Θέων προθύμως, μονονοῦ τὴν
 λεοντήν ἐπενδυσάμενος; οὕτως οὐδ' ὑμᾶς τοὺς πάντα
 συλλήβδην πράγματα καὶ φύσεις καὶ ἀρχὰς θείων
 ὁμοῦ καὶ ἀνθρωπείων ἐν ἀριθμῷ τιθεμένους, καὶ
 πολὺ μάλιστα τῶν καλῶν καὶ τιμίων τοῦτον ἡγε-
 10 μόνα ποιουμένους καὶ κύριον, εἰκὸς ἡσυχίαν ἄγειν,
 ἀλλ' ἀπάρξασθαι τῷ θεῷ τῆς φίλης μαθηματικῆς, F
 αὐτὸ μὲν ἐφ' ἑαυτοῦ μήτε δυνάμει μήτε μορφῇ
 μήτε τῷ ῥήματι τὸ E τῶν ἄλλων στοιχείων δια-
 φέρειν ἡγουμένους, ὡς δὲ μεγάλου πρὸς τὰ ὅλα καὶ
 15 κυρίου σημεῖον ἀριθμοῦ τετιμῆσθαι τῆς πεμπάδος,
 ἀφ' οὗ τὸ ἀριθμεῖν οἱ σοφοὶ πεμπάζειν ὠνόμαζον.
 ταῦτα δὲ πρὸς ἡμᾶς ἔλεγεν οὐ παίζων ὁ Εὐστροφος,
 ἀλλ' ἐπεὶ τηνικαῦτα προσεκείμην τοῖς μαθήμασιν
 ἐμπαθῶς, τάχα δ' ἔμελλον εἰς πάντα τιμήσειν τὸ
 20 'μηδὲν ἄγαν' ἐν Ἀκαδημαίᾳ γενόμενος.

8. Εἶπον οὖν ἁλλιστα τὸν Εὐστροφον τῷ ἀρι-
 θμῷ λύειν τὴν ἀπορίαν. 'ἐπεὶ γάρ' ἔφην 'εἰς τὸ
 ἄρτιον νενεμημένου παντὸς ἀριθμοῦ καὶ τὸ περιτ- 388
 τὸν ἢ μὲν μονὰς ἀμφοτέρων ἐπικοινωνός ἐστι τῇ
 25 δυνάμει (διὸ καὶ προστιθεμένη τὸν μὲν περιττὸν
 ἀριθμὸν ἄρτιον ποιεῖ τὸν δ' ἄρτιον περιττόν)

6 οὕτως W: οὕπω ὑμᾶς R: ἡμᾶς 10 εἰκὸς Exemplum
 Turnebi: εἰδῶς 19 δ' ἔμελλον R: δὲ μέλλον 20 Ἀκα-
 δημαίᾳ *: ἀκαδημαίᾳ

ἀρχὴν δὲ τοῦ μὲν ἄρτιου τὰ δύο τοῦ δὲ περιττοῦ
 τὰ τρία ποιοῦνται, τὰ δὲ πέντε γεννᾶται τούτων
 πρὸς ἀλλήλους μιγνυμένων· εἰκότως ἔσχηκε τιμὴν
 πρῶτος ἐκ πρώτων ἀποτελούμενος, καὶ γάμος ἐπωνό-
 μασται τῇ τοῦ ἄρτιου πρὸς τὸ θῆλυ περιττοῦ δ' αὖ 5
 πρὸς τὸ ἄρρεν ὁμοιότητι· ταῖς γὰρ εἰς ἴσα τομαῖς
 τῶν ἀριθμῶν, ὁ μὲν ἄρτιος πάντῃ διειστάμενος ὑπο-
 λείπει τινὰ δεκτικὴν ἀρχὴν οἷον ἐν ἑαυτῷ καὶ χώραν,
 B ἐν δὲ τῷ περιττῷ ταὐτὸ παθόντι μέσον αἰεὶ περιέστι
 τῆς νεμήσεως γόνιμον· ἥ γονιμώτερός ἐστι τοῦ ἐτέ- 10
 ρου, καὶ μιγνύμενος αἰεὶ κρατεῖ κρατεῖται δ' οὐδέ-
 ποτε· γίνεται γὰρ ἐξ ἀμφοῖν κατ' οὐδεμίαν μῆξιν
 ἄρτιος ἀλλὰ κατὰ πάσας περιττός. ἔτι δὲ μᾶλλον
 αὐτὸς ἐπιβάλλων αὐτῷ καὶ συντιθέμενος δείκνυσι
 τὴν διαφορὰν ἐκάτερος· ἄρτιος μὲν γὰρ οὐδεὶς ἀρ- 15
 τίῳ συνελθὼν περισσὸν παρέσχευ οὐδ' ἐξέβη τὸ
 οἰκτεῖον ὑπ' ἀσθενείας ἄγονος ὦν ἐτέρου καὶ ἀτελής·
 C περισσοὶ δὲ μιγνύμενοι περισσοῖς ἄρτίους πολλοὺς
 διὰ τὸ πάντῃ γόνιμον ἀποτελοῦσι. τὰς δ' ἄλλας
 οὐκ ἂν τις ἐν καιρῷ νῦν ἐπεξίῃ δυνάμεις καὶ δια- 20
 φορὰς τῶν ἀριθμῶν. ὥς οὖν ἄρρενός τε τοῦ πρώ-
 του καὶ θήλεος ὁμιλία τὰ πέντε γιγνόμενα γάμον οἱ
 Πυθαγόρειοι προσεῖπον. ἔστι δ' ἡ καὶ φύσις λέ-
 λεκται τῷ περὶ αὐτὸν πολυπλασιασμῷ πάλιν εἰς
 ἑαυτὸν περαινῶν. ὥς γὰρ ἡ φύσις λαβοῦσα πυρὸν 25
 ἐν σπέρματι καὶ χεαμένη πολλὰ μὲν ἐν μέσῳ φύει

9 ταὐτὸ *: τὸ αὐτὸ 10 γόνιμον] μόριον Emperius 17
 ἄγονος X: ἀπόγονος 22 ὁμιλία W: ὃ μὴ διὰ 24 αὐτὸν *: αὐτόν

σχήματα καὶ εἶδη, δι' ὧν ἐπὶ τέλος ἐξάγει τὸ ἔργον,
ἐπὶ πᾶσι δὲ πυρὸν ἀνέδειξεν ἀποδοῦσα τὴν ἀρχὴν
ἐν τῷ τέλει τοῦ παντός· οὕτω τῶν λοιπῶν ἀριθμῶν,
ὅταν αὐτοὺς πολλαπλασιάσωσιν, εἰς ἑτέρους τελευ-
5 τῶντων τῇ αὐξήσει, μόνος ὁ τῶν πέντε καὶ ἕξ γενό- D
μενος τοσαντάκις αὐτοὺς ἀναφέρουσι καὶ ἀνασφ-
ξουσιν. ἑξάκις γὰρ τὰ ἕξ τριακονταεξ, καὶ πεντάκις
τὰ πέντε εἰκοσιπέντε γίνεται. καὶ πάλιν ὁ μὲν
τῶν ἕξ ἑπαξ τοῦτο ποιεῖ καὶ μοναχῶς αὐτὸς ἀφ'
10 ἑαυτοῦ τετράγωνος γιγνόμενος· τῇ δὲ πεμπάδι καὶ
τοῦτο μὲν συμβέβηκε κατὰ πολυπλασιασμόν, ἰδίως
δὲ τὸ κατὰ σύνθεσιν ἢ ἑαυτὴν ἢ τὴν δεκάδα ποιεῖν
παρὰ μέρος ἐπιβάλλουσιν αὐτῇ, καὶ τοῦτο γίγνε-
σθαι μέχρι παντός, ἀπομιμουμένου τοῦ ἀριθμοῦ
15 τὴν τὰ ὅλα διακοσμοῦσαν ἀρχήν. ὥς γὰρ ἐκείνην·
φυλάττουσαν ἐκ μὲν ἑαυτῆς τὸν κόσμον ἐκ δὲ τοῦ
κόσμου πάλιν αὖ ἑαυτὴν ἀποτελεῖν 'πυρός τ' ἀντα-
μείβεσθαι πάντα' φησὶν ὁ Ἡράκλειτος 'καὶ πῦρ E
ἀπάντων, ὅκωσπερ χρυσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων
20 χρυσός·' οὕτως ἢ τῆς πεμπάδος πρὸς ἑαυτὴν σύνοδος
οὐδὲν οὔτ' ἀτελὲς οὔτ' ἄλλότριον γενυνᾷν πέφυκεν,
ἀλλ' ὠρισμένως ἔχει μεταβολάς· ἢ γὰρ αὐτὴν ἢ τὴν
δεκάδα γενυνᾷ, τουτέστιν ἢ τὸ οἰκεῖον ἢ τὸ τέλειον.'

9. 'Ἐὰν οὖν ἔρηται τις, τί ταῦτα πρὸς τὸν

6 αὐτοὺς *: αὐτοὺς 10 πεμπάδι *: πεντάδι 12 ἢ
ἑαυτὴν Stegmannus: καθ' ἑαυτὴν ἢ M: ἢ τὴν * 13
ἐπιβάλλουσιν (ἐπιβαλλούση Madvigius) Emperius: ἐπιβαλ-
λούσης αὐτῇ *: ἑαυτῇ 16 φυλάττουσαν] πλάττουσαν
Bernaysius, ἐναλλάττουσαν Madvigius 17 αὖ] del. Steg-
mannus ita W: ἀνταμοίβηται 18 Ἡράκλειτος] Bywater.
p. 10 19 ὅκωσπερ *: ἐκ ὥσπερ 20 πεμπάδος *: πεντάδος

Ἀπόλλωνα, φήσομεν οὐχὶ μόνον ἀλλὰ καὶ πρὸς
 F τὸν Διόνυσον, ᾧ τῶν Δελφῶν οὐδὲν ἦττον ἢ τῷ
 Ἀπόλλωνι μέτεστιν. ἀκούομεν οὖν τῶν θεολόγων
 τὰ μὲν ἐν ποιήμασι τὰ δ' ἄνευ μέτρου λεγόντων
 καὶ ὑμνούντων, ὥς ἄφθαρτος ὁ θεὸς καὶ αἰδίδιος πε- 5
 φυκῶς, ὑπὸ δὴ τινος εἰμαρμένης γνώμης καὶ λόγου
 μεταβολαῖς ἑαυτοῦ χρώμενος, ἄλλοτε μὲν εἰς πῦρ
 ἀνῆψε τὴν φύσιν πάνθ' ὁμοιάσας πᾶσιν, ἄλλοτε δὲ
 παντοδαπὸς ἐν τε μορφαῖς καὶ ἐν πάθεσι καὶ δυνά-
 μεσι διαφόροις γιγνόμενος, ὥς γίνεται νῦν, κό- 10
 σμος ὀνομάζεται δὲ τῷ γνωριμωτάτῳ τῶν ὀνομάτων.
 κρυπτόμενοι δὲ τοὺς πολλοὺς οἱ σοφώτεροι τὴν
 μὲν εἰς πῦρ μεταβολὴν Ἀπόλλωνα τε τῇ μονώσει
 389 Φοῖβόν τε τῷ καθαρῷ καὶ ἀμιάντῳ καλοῦσι. τῆς
 δ' εἰς πνεύματα καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἄστρα καὶ 15
 φυτῶν ζῶων τε γενέσεις τροπῆς αὐτοῦ καὶ διακο-
 σμήσεως τὸ μὲν πάθημα καὶ τὴν μεταβολὴν δια-
 σπασμὸν τινα καὶ διαμελισμὸν αἰνίττονται· Διόνυσον
 δὲ καὶ Ζαγρέα καὶ Νυκτέλιον καὶ Ἴσοδαίτην αὐτὸν
 ὀνομάζουσι, καὶ φθοράς τινας καὶ ἀφανισμοὺς οἱ 20
 τὰς ἀποβιώσεις καὶ παλιγγενεσίας, οἵ κεῖα ταῖς εἰρη-
 μέναις μεταβολαῖς αἰνίγματα καὶ μυθεύματα περαι-
 νουσι· καὶ ἄδουσι τῷ μὲν διθυραμβικὰ μέλη παθῶν
 μεστὰ καὶ μεταβολῆς πλάνην τινὰ καὶ διαφόρησιν
 ἐχούσης·

25

8 τὴν φύσιν R: τῇ φύσει 10 ὥς γίνεται νῦν] γίνεται
 ὥς νῦν W γίνεται μὲν R 11 δὲ] del. Emperius 15
 πνεύματα] πνεῦμά τε M 20 ἐμφανισμοὺς Herwerdenus.
 cf. p. 371 b 20 οἱ τὰς] εἶτα δ' Stegmannus 21 ἀνα-
 βιώσεις idem cum Amyoto coll. p. 364 f.

‘μιξοβόαν’ γὰρ Αἰσχύλος φησί ‘πρέπει
διθύραμβον ὁμαρτεῖν
σύγκωμον Διονύσῳ.’

B

τῷ δὲ παιᾶνα, τεταγμένην καὶ σῶφρονα μοῦσαν.
5 ἀγῆρων τε τοῦτον ἀεὶ καὶ νέον ἐκείνον δὲ πολυ-
εἰδῆ καὶ πολύμορφον ἐν γραφαῖς καὶ πλάσμασι δημι-
ουργοῦσι· καὶ ὕλως τῷ μὲν ὁμοιότητα καὶ τάξιν καὶ
σπουδὴν ἔκρατον, τῷ δὲ μεμιγμένην τινὰ παιδιᾶ
καὶ ὕβρει καὶ σπουδῇ καὶ μανίᾳ προσφέροντες ἀνω-
10 μαλίαν, ‘εὖιον ὀρσιγύναικα μαινομέναις Διόνυσον
ἀνθέοντα τιμαῖς’ ἀνακαλοῦσιν, οὐ φράυλως ἐκατέρως
μεταβολῆς τὸ οἰκτεῖον λαμβάνοντες. ἐπεὶ δ’ οὐκ ἴσος
ὁ τῶν περιόδων ἐν ταῖς μεταβολαῖς χρόνος, ἀλλὰ C
μειζων ὁ τῆς ἐτέρας ἢν ‘κόρον’ καλοῦσιν, ὁ δὲ τῆς
15 ‘χρησιμοσύνης’ ἐλάττων, τὸ κατὰ λόγον τηροῦντες ἐν-
ταῦθα τὸν μὲν ἄλλον ἐνιαυτὸν παιᾶνι χρῶνται περὶ
τὰς θυσίας, ἀρχομένου δὲ χειμῶνος ἐπεγείραντες
τὸν διθύραμβον τὸν δὲ παιᾶνα καταπαύσαντες, τρεῖς
μῆνας ἀντ’ ἐκείνου τοῦτον κατακαλοῦνται τὸν θεόν·
20 ὅπερ τρία πρὸς ἓν, τοῦτο τὴν διακόσμησιν οἰόμενοι
χρῶντο πρὸς τὴν ἐκπύρωσιν εἶναι.’

10. ‘Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἱκανοῦ καιροῦ μᾶλλον ἀπο-
μεμήκνυνται· δῆλον δ’ ὅτι συννοικειοῦσιν αὐτῷ τὴν
πεμπάδα, νῦν μὲν αὐτὴν ἑαυτὴν ὥς τὸ πῦρ αὐθις
25 δὲ τὴν δεκάδα ποιοῦσαν ἐξ ἑαυτῆς ὥς τὸν κόσμον. D

1 Αἰσχύλος] Nauck p. 106 (ed. II hic et infra) 3 σύγ-
κωμον Tyrwhittius: σύγκοινον 9 προσφέροντες? 10 εὖιον
ὀρσιγύναικα R: εὐινύρει γυναιῖκα. cf. Bergkiius 3 p. 730 14
κόρον κέ] cf. Bywater p. 11 23 αὐτῷ M: αὐτὸν οἱ 24
πεμπάδα *: πεντάδα αὐτὴν R: αὐτῇ

τῆς δὲ δὴ μάλιστα κεχαρισμένης τῷ θεῷ μουσικῆς οὐκ οἴομεθα τούτῳ τῷ ἀριθμῷ μετεῖναι; τὸ γὰρ πλεῖστον ὥς ἐνι εἰπεῖν ἔργον ἀρμονικῆς περὶ τὰς συμφωνίας ἐστίν. αὗται δ' ὅτι πέντε καὶ οὐ πλείους, ὁ λόγος ἐξελέγχει τὸν ἐν χορδαῖς καὶ τρυ- 5 πῆμασι ταῦτα θηρᾶν ἀλόγως τῇ αἰσθήσει βουλόμενον. πᾶσαι γὰρ ἐν λόγοις τὴν γένεσιν ἀριθμῶν λαμβάνουσιν· καὶ λόγος ἐστὶ τῆς μὲν διὰ τεσσάρων ἐπίτριτος, τῆς δὲ διὰ πένθ' ἡμιόλιος, διπλάσιος δὲ τῆς διὰ πασῶν, τῆς δὲ διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε 10 τριπλάσιος, τῆς δὲ δις διὰ πασῶν τετραπλάσιος. ἦν δὲ ταύταις ἐπεισάγουσιν οἱ ἀρμονικοὶ διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων ὀνομάζοντες, ἔξω μέτρον βαίνουσιν, οὐκ ἄξιόν ἐστι δέχεσθαι, τῆς ἀκοῆς τῷ ἀλόγῳ παρὰ τὸν λόγον ὥσπερ νόμον χαριζομένους. ἵνα τοί- 15 νυν ἀφ' ὧ πέντε τετραχόρδων θίσεις, καὶ πέντε τοὺς πρώτους, εἴτε τόνους ἢ τρόπους εἰθ' ἀρμονίας χρῆ καλεῖν, ὧν ἐπιτάσσει καὶ ὑφέσσει τρεπομένων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον αἱ λοιπαὶ βαρύτητές εἰσι καὶ ὀξύτητες· ἄρ' οὐχὶ πολλῶν, μᾶλλον δ' ἀπείρων δια- 20 στημάτων ὄντων, τὰ μελωδούμενα μόνον πέντ' ἐστί, δῖεςις καὶ ἡμιτόνιον καὶ τόνος καὶ τριημιτόνιον καὶ δίτονον, ἄλλο δ' οὐδὲν οὔτε μικρότερον οὔτε μεῖζον ἐν φωναῖς χωρὶον ὀξύτητι καὶ βαρύτητι περατούμενον μελωδητόν ἐστι;

25

11. 'Πολλὰ δ' ἄλλα τοιαῦτ' ' ἔφην ἐγὼ 'παρελθὼν τὸν Πλάτωνα προσάξομαι λέγοντα κόσμον

3 ἐνι] del. Stegmannus 5 cf. Plat. Rep. p. 531 b
18 ὧν W: ὥς 27 Πλάτωνα] Tim. p. 31 a

ἓνα, ὥς εἶπερ εἰσὶ παρὰ τοῦτον ἕτεροι καὶ μὴ μόνος
 οὗτος εἷς, πέντε τοὺς πάντας ὄντας καὶ μὴ πλείονας.
 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἷς οὗτος ἢ μονογενής, ὥς οἶται καὶ
 Ἀριστοτέλης, τρόπον τινὰ καὶ τοῦτον ἐκ πέντε συγκεί-
 5 μενον κόσμων καὶ συνηρμοσμένον εἶναι· ὧν ὁ μὲν
 ἐστὶ γῆς ὁ δ' ὕδατος, τρίτος δὲ πυρὸς καὶ τέταρ- 390
 τος ἄερος· τὸν δὲ πέμπτον οὐρανὸν οἱ δὲ φῶς οἱ
 δ' αἰθέρα καλοῦσιν, οἱ δ' αὐτὸ τοῦτο πέμπτην οὐσίαν,
 ἢ τὸ κύκλῳ περιφέρεσθαι μόνῃ τῶν σωμάτων κατὰ
 10 φύσιν ἔστιν, οὐκ ἐξ ἀνάγκης οὔτ' ἄλλως συμβεβη-
 κός. διὸ δὴ καὶ τὰ πέντε καὶ κάλλιστα καὶ τελεώ-
 τατα σχήματα τῶν ἐν τῇ φύσει κατανοήσας, πυρα-
 μίδα καὶ κύβον καὶ ὀκτάεδρον καὶ εἰκοσάεδρον καὶ
 δωδεκάεδρον, ἕκαστον οἰκείως ἐκάστῳ προσένειμεν.
 15 12. 'Εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὰς τῶν αἰσθήσεων δυνάμεις
 ἰσαρίθμους οὔσας τοῖς πρώτοις ἐκείνοις συνοικειοῦσι, B
 τὴν μὲν ἀφὴν ὁρῶντες ἀντίτυπον οὔσαν καὶ γεώδη,
 τὴν δὲ γεῦσιν ὑγρότητι τῶν γευστῶν τὰς ποιότητας
 προσιεμένην. ἀῆρ δὲ πληγεῖς ἐν ἀκοῇ γίννεται φωνή
 20 καὶ ψόφος. δυνεῖν δὲ τῶν λοιπῶν ὁσμὴ μὲν, ἣν ἡ
 ὕσφρησις εἴληχεν, ἀναθυμιάσις οὔσα καὶ γεννωμένη
 θερμότητι πυρῶδὲς ἐστίν· αἰθέρι δὲ καὶ φωτὶ διὰ
 συγγένειαν διαλαμπούσης τῆς ὕψεως γίννεται κρᾶ-
 σις ἐξ ἀφοῦν ὁμοιοπαθῆς καὶ σύμπηξις. ἄλλην δ'
 25 οὔτε τὸ ζῆον αἰσθησιν οὔθ' ὁ κόσμος ἔχει φύσιν
 ἀπλὴν καὶ ἄμικτον· ἀλλὰ θαυμαστὴ τις, ὥς ἔοικε, C

2 εἷς W: εἷς 4 Ἀριστοτέλης] de Coelo I 89
 7 οὐρανὸν] οἱ μὲν οὐρανὸν W 10 συμβεβηκός M: συμ-
 βεβηκός

διανομὴ γέγρονε τῶν πέντε πρὸς τὰ πέντε καὶ σύλληξις.⁵

13. Ἀμα δέ πως ἐπιστήσας καὶ διαλιπὼν ὄϊον εἶπον ὧς Εὐστροφε, πεπόνθαμεν, ὀλίγου παρελθόντες τὸν Ὅμηρον, ὥς οὐχὶ πρῶτον εἰς πέντε νείμαντα 5 μερίδας τὸν κόσμον, ὅς τὰς μὲν ἐν μέσῳ τρεῖς ἀποδέδωκε τοῖς τρισὶ θεοῖς, δύο δὲ τὰς ἑκκρας Ὀλυμπον καὶ γῆν, ὧν ἡ μὲν ἐστὶ τῶν κάτω πέρας ἡ δὲ τῶν ἄνω, κοινὰς καὶ ἀνεμήτους ἀφῆκεν. ἄλλ' ἀνοιστέος ὁ ἰόργος ὥς Εὐριπίδης φησὶν. οἱ γὰρ τὴν τετράδα 10 σεμνύναντες οὐ φαύλως διδάσκουσιν, ὅτι τῷ ταύτης λόγῳ πᾶν σῶμα γένεσιν ἔσχηκεν. ἐπεὶ γὰρ ἐν μήκει καὶ πλάτει βάθος λαβόντι πᾶν τὸ στερεὸν ἐστὶ, καὶ μήκους μὲν προϋφίσταται στιγμὴ κατὰ μονάδα τακτομένη, μήκος δ' ἀπλατὲς ἢ γραμμὴ καλεῖται 15 καὶ μῆκός ἐστιν, ἡ δ' ἐπὶ πλάτος γραμμῆς κίνησις ἐπιφανείας γένεσιν ἐν τριάδι παρῆχε, βάθους δὲ τούτοις προσγενομένου διὰ τεττάρων εἰς στερεὸν ἢ αὐξήσις προβαίνει· παντὶ δῆλον, ὅτι μέχρι δεῦρο τὴν φύσιν ἢ τετράς προαγαγοῦσα, μέχρι τοῦ σῶμα 20 τελειῶσαι καὶ παρασχεῖν ἀπτόν ὄγκον καὶ ἀντίτυπον, εἴτ' ἀπολέλοιπεν ἐνδεᾶ τοῦ μεγίστου. τὸ γὰρ ἔψυχον ὥς ἀπλῶς εἶπεῖν ὀρφανὸν καὶ ἀτελὲς καὶ πρὸς οὐδ' ὅτιοῦν, μὴ χρωμένης ψυχῆς, ἐπιτήδειον· ἡ δὲ τὴν ψυχὴν ἐμποιοῦσα κίνησις ἢ διάθεσις, μετα- 25βολὴ διὰ πέντε γιγνομένη, τῇ φύσει τὸ τέλειον ἀποδίδωσι, καὶ τοσοῦτ' κυριώτερον ἔχει τῆς τετράδος

⁵ Ὅμηρον] O 109

10 Εὐριπίδης] Nauck p. 674

11 σεμνύνοντες W 16 μῆκος] δυάς R 21 ἀπτόν idem: διπτόν

λόγον, ὅσῳ τιμῇ διαφέρει τοῦ ἀψύχου τὸ ζῶον. ἔτι δ' ἰσχύσασα μᾶλλον ἢ τῶν πέντε συμμετρία καὶ δύναμις οὐκ εἶασεν εἰς ἅπειρα γένη προελθεῖν τὸ ἔμψυχον, ἀλλὰ πέντε τῶν ζώντων ἀπάντων ιδέας πα-
 5 ρέσχευ. εἰσὶ γὰρ θεοὶ δῆπου καὶ δαίμονες καὶ ἥρωες καὶ μετὰ τούτους τὸ τέταρτον ἄνθρωποι γένος, ἔσχα- Γ
 τον δὲ καὶ πέμπτον τὸ ἄλογον καὶ θηριῶδες. ἔτι δ' εἰ τὴν ψυχὴν αὐτὴν κατὰ φύσιν διαιροῖς, πρῶτον αὐτῆς καὶ ἀμαυρότατόν ἐστι τὸ θρεπτικὸν δεύτερον
 10 δὲ τὸ αἰσθητικόν, εἴτα τὸ ἐπιθυμητικόν εἴτ' ἐπὶ τούτῳ τὸ θυμοειδές· εἰς δὲ τὴν τοῦ λογιστικοῦ δύναμιν ἐξικομένη καὶ τελεώσασα τὴν φύσιν. ὥσπερ ἐν ἄκρῳ τῷ πέμπτῳ καταπέπαιται.

14. 'Τοσαύτας δὲ καὶ τηλικαύτας ἔχοντος τοῦ
 15 ἀριθμοῦ δυνάμεις, καλὴ καὶ ἡ γένεσις ἐστίν, οὐχ ἣν ἡδὴ διήλθομεν, ἐκ δυάδος οὔσα καὶ τριάδος, ἀλλ' ἣν ἡ ἀρχὴ τῷ πρῶτῳ συνελθοῦσα τετραγώνῳ παρέσχευ. ἀρχὴ μὲν γὰρ ἀριθμοῦ παντὸς ἡ μονάς, 391
 τετραγώνος δὲ πρῶτος ἡ τετράς· ἐκ δὲ τούτων, ὥσπερ
 20 ιδέας καὶ ὕλης πέρας ἐχούσης, ἡ πεμπάς. εἰ δὲ δὴ καὶ τὴν μονάδα τετραγώνον ὀρθῶς ἐνιοὶ τίθενται, δύναμιν οὔσαν ἑαυτῆς καὶ περαινούσαν εἰς ἑαυτήν, ἐκ δυεῖν πεφυκυῖα τῶν πρῶτων τετραγώνων ἡ πεμπάς οὐκ ἀπολέλοιπεν ὑπερβολὴν εὐγενείας.

25 15. 'Τὸ δὲ μέγιστον' ἔφη 'δέδια μὴ ῥηθὲν πιέξῃ τὸν Πλάτων' ἡμῶν, ὥς ἐκεῖνος ἔλεγε πιέζεσθαι τῷ τῆς σελήνης δνόματι τὸν Ἀναξάγῳραν, παμπάλαιον οὔσαν τινα τὴν περὶ τῶν φωτισμῶν δόξαν

17 ἡ ἀρχὴ *: ἀρχή

- Β αὐτοῦ ἰδίαν ποιοῦμενον. ἥ γὰρ οὐ ταῦτ' εἶρηκεν ἐν Κρατύλῳ; ἑάννυ μὲν οὖν ὁ Εὐστροφος ἔφη, 'τί δ' ὅμοιον πέφυκεν οὐ συνορῶ.' 'καὶ μὴν οἶσθα δή-
 πουθεν, ὅτι πέντε μὲν ἐν Σοφιστῇ τὰς κυριωτάτας ἀποδείκνυσιν ἀρχάς, τὸ δὲ τὸ ταῦτόν τὸ ἕτερον, 5
 τέταρτον δὲ καὶ πέμπτον ἐπὶ τούτοις κίνησιν καὶ στάσιν. ἄλλῳ δ' αὖ τρόπῳ διαιρέσεως ἐν Φιλήβῳ χρώμενος, ἐν μὲν εἰναί φησι τὸ ἄπειρον ἕτερον δὲ τὸ πέρας· τούτων δὲ μιγνυμένων πᾶσαν συνίστασθαι γένεσιν. αἰτίαν δ', ὅφ' ἥς μίγνυται, τέταρτον γένος 10
 τίθεται· καὶ πέμπτον ἡμῖν ὑπονοεῖν ἀπολέλοιπεν, C ὃ τὰ μιχθέντα πάλιν ἴσχει διάκρισιν καὶ διάστασιν. τεκμαίρομαι δὲ ταῦτ' ἐκείνων ὥσπερ εἰκόνας λέγεσθαι, τοῦ μὲν ὄντος τὸ γιγνόμενον, κινήσεως δὲ τὸ ἄπειρον, τὸ δὲ πέρας τῆς στάσεως, ταύτου δὲ τὴν 15
 μιγνύουσαν ἀρχήν, θατέρου δὲ τὴν διακρίνουσαν. εἰ δ' ἕτερα ταῦτ' ἐστί, κακέινως ἂν εἴη καὶ οὕτως ἐν πέντε γένεσι καὶ διαφοραῖς. πνυθόμενος, φήσκει δὴ τις, ταῦτα πρότερος συνιδὼν Πλάτωνος, δύο Ε καθιέρωσε τῷ Θεῷ, δῆλωμα καὶ σύμβολον τοῦ ἀρι- 20
 θμοῦ τῶν πάντων. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ γαθὸν ἐν πέντε γένεσι φανταζόμενον κατανοήσας, ὦν πρῶτόν ἐστι D τὸ μέτριον δεύτερον δὲ τὸ σύμμετρον, καὶ τρίτον ὁ νοῦς καὶ τέταρτον αἱ περὶ ψυχὴν ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι καὶ δόξαι ἀληθεῖς, πέμπτον εἰ τις ἡδονὴ κα- 25

1 ἰδίαν αὐτοῦ? 2 Κρατύλῳ] p. 409 a 4 Σοφιστῇ] p. 256 c 7 Φιλήβῳ] p. 23 c 9 τὸ * 18 γένεσι Turnebus: γενέσεσι πνυθόμενος] αἰς πειθόμενος W 19 ἡ πρό-
 τερος Duebnerus δύο] δοκεῖ τὸ W 21 cf. Plat. Phileb. p. 66 c 25 πέμπτον δ' an καὶ πέμπτον?

θαρά καὶ πρὸς τὸ λυποῦν ἄκρατος, ἐνταῦθα λήγει τὸ
Ὀρφικὸν ὑπειπὼν

ἔκτῃ δ' ἐν γενεῇ καταπαύσατε θεσμὸν ἀοιδῆς.*

16. Ἐπὶ τούτοις ἔφην εἰρημένους πρὸς ὑμᾶς
5 ἔν βραχὺ τοῖς περὶ Νίκανδρον ἀείσω ξυνετοῖσι. τῇ
γὰρ ἕκτῃ τοῦ νέου μηνὸς ὅταν κατὰ γῃ εἰς τὴν Πυθίαν
εἰς τὸ πρυτανεῖον, ὁ πρῶτος ὑμῖν γίγνεται τῶν τριῶν
κλήρων εἰς, τὰ πέντε, πρὸς ἀλλήλους ἐκείνης τὰ τρία
τοῦ δὲ τὰ δύο βάλλοντος. ἥ γὰρ οὐχ οὕτως ἔχει;
10 καὶ ὁ Νίκανδρος οὕτως εἶπεν. ἥ. δ' αἰτία πρὸς E
ἐτέρους ἄρρητός ἐστι. οὐκοῦν ἔφην ἐγὼ μειδιά-
σας ἄχρι οὗ τάληθές ἡμῖν ὁ θεὸς ἱεροῖς γενομένοις
γινῶναι παρὰ σῃ, προσκείμεται καὶ τοῦτο τοῖς ὑπὲρ
τῆς πεμπάδος λεγομένοις. τοιοῦτο μὲν καὶ ὁ τῶν
15 ἀριθμητικῶν καὶ ὁ τῶν μαθηματικῶν ἐγκωμίων τοῦ
E λόγος, ὡς ἐγὼ μέμνημαι, πέρας ἔσχεν.

17. Ὁ δ' Ἀμμώνιος, ἅτε δὴ καὶ αὐτὸς οὐ τὸ
φαινότατον ἐν μαθηματικῇ φιλοσοφίᾳ τιθέμενος,
ἤσθη τε τοῖς λεγομένοις καὶ εἶπεν οὐκ ἄξιον πρὸς
20 ταῦτα λίαν ἀκριβῶς ἀντιλέγειν τοῖς νέοις, πλὴν ὅτι
τῶν ἀριθμῶν ἕκαστος οὐκ ὀλίγα βουλομένοις ἐπαι- F
νεῖν καὶ ὑμνεῖν παρῆξει. καὶ τί δεῖ περὶ τῶν ἄλλων
λέγειν; ἥ γὰρ ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐβδομάς ἀνα-
λῶσει τὴν ἡμέραν πρότερον ἢ λόγῳ τὰς δυνάμεις
25 αὐτῆς ἀπάσας ἐπέξελθεῖν. εἴτα τῷ κοινῷ νόμῳ πολε-

3 θεσμὸν Badhamus: θνμὸν (κόσμον Plato) 6 κατὰ γῃ
εἰς *: κατὰ γῃ εἰς 7 τὸ W: τι 8 εἰς τὰ πέντε — βά-
λλοντος *: εἰς τὰ πέντε πρὸς ἀλλήλους ἐκείνης τὰ τρία οὐδὲ
τὰ δύο βάλλοντες

μοῦντας' ἅμα καὶ 'τῷ πολλῷ χρόνῳ' τοὺς σοφοὺς ἀποφανοῦμεν ἄνδρας, εἰ τὴν ἐβδομάδα τῆς προ-
 εδρίας παρώσαντες τῷ θεῷ τὴν πεμπάδα καθιέρω-
 σαν ὡς μᾶλλον τι προσήκουσαν. οὕτ' οὖν ἀριθμὸν
 οὔτε τάξιν οὔτε σύνδεσμον οὕτ' ἄλλο τῶν ἐλλιπῶν 5
 892 μορίων οὐδὲν οἶμαι τὸ γράμμα σημαίνειν· ἀλλ' ἔστιν
 αὐτοτελὴς τοῦ θεοῦ προσαγόρευσις καὶ προσφωνη-
 σις, ἅμα τῷ ῥήματι τὸν φθειγρόμενον εἰς ἔννοιαν
 καθιστάσα τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως. ὁ μὲν γὰρ θεὸς
 ἕκαστον ἡμῶν ἐνταῦθα προσιόντα οἶον ἀσπαζόμενος 10
 προσαγορεύει τό 'γνώθι σαυτόν,' ὃ δὴ τοῦ χαίρει
 οὐδὲν μεῖον ἔστιν. ἡμεῖς δὲ πάλιν ἀμειβόμενοι τὸν
 θεόν 'εἰ' φαμέν, ὡς ἀληθῆ καὶ ἀψευδῆ καὶ μόνην
 μόνῳ προσήκουσαν τὴν τοῦ 'εἶναι προσαγόρευσιν
 ἀποδιδόντες.' 15

18. 'Ἡμῖν μὲν γὰρ ὅντως τοῦ εἶναι μέτεστιν
 οὐδὲν, ἀλλὰ πᾶσα θνητὴ φύσις ἐν μέσῳ γενέσεως
 καὶ φθορᾶς γενομένη φάσμα παρέχει καὶ δόκησιν
 B ἀμυδρὰν καὶ ἀβέβαιον αὐτῆς· ἂν δὲ τὴν διάνοιαν
 ἐπερείσῃς λαβέσθαι βουλόμενος, ὥσπερ ἡ σφοδρὰ 20
 περίδραξις ὕδατος τῷ πιέζειν εἰς ταῦτό καὶ συνάγειν
 διαρρέον ἀπόλλυσι τὸ περιλαμβανόμενον, οὕτω τῶν
 παθητῶν καὶ μεταβλητῶν ἑκάστου τὴν ἄγαν ἐνάρ-
 γειαν ὁ λόγος διώκων ἀποσφάλλεται τῇ μὲν εἰς τὸ
 γιγνόμενον αὐτοῦ τῇ δ' εἰς τὸ φθειρόμενον, οὐδε- 25
 νος λαβέσθαι μένοντος οὐδ' ὄντος ὄντως δυνάμενος.

1 τῷ πολλῷ χρόνῳ] cf. p. 359 f. 3 καθιέρωσαν M:
 καθιερώσουσιν 11 τό] τῷ M 23 παθητῶν καὶ μεταβλη-
 τῶν Eusebius Praep. Ev. XI 11: παθημάτων καὶ μεταβάντων

'ποταμῷ γὰρ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι δις τῷ αὐτῷ' καθ'
 'Ἡράκλειτον οὐδὲ θνητῆς οὐσίας δις ἔψασθαι κατὰ
 ἕξιν· ἀλλ' ὀξύτητι καὶ τάχει μεταβολῆς 'σκίδνῃσι καὶ
 πάλιν συνάγει', μᾶλλον δ' οὐδὲ πάλιν οὐδ' ὕστερον C
 5 ἀλλ' ἅμα συνίσταται καὶ ἀπολείπει καὶ 'πρόσεισι καὶ
 ἕπεισι'. ὅθεν οὐδ' εἰς τὸ εἶναι περαίνει τὸ γιγνώ-
 μενον αὐτῆς τῷ μηδέποτε λήγειν μηδ' ἴστασθαι τὴν
 γένεσιν, ἀλλ' ἀπὸ σπέρματος αἰὲ μεταβάλλουσιν
 ἐμβρυον ποιεῖν εἴτα βρέφος εἴτα παῖδα, μαιράκιον
 10 ἐφεξῆς, νεανίσκον, εἴτ' ἄνδρα, πρεσβύτην, γέροντα,
 τὰς πρώτας φθείρουσαν γενέσεις καὶ ἡλικίας ταῖς
 ἐπιγιγνομέναις. ἀλλ' ἡμεῖς ἕνα φοβούμεθα γελοῖως
 θάνατον, ἥδη τοσούτους τεθνηκότες καὶ θνήσκοντες.
 οὐ γὰρ μόνον, ὥς 'Ἡράκλειτος ἔλεγε, 'πυρὸς θάνατος
 15 ἀέρι γένεσις, καὶ αἶρος θάνατος ὕδατι γένεσις,' ἀλλ'
 ἔτι σαφέστερον ἐπ' αὐτῶν ἡμῶν· φθίρεται μὲν γὰρ D
 ὁ ἀκμάζων γενομένου γέροντος, ἐφθάρη δ' ὁ νέος εἰς
 τὸν ἀκμάζοντα, καὶ ὁ παῖς εἰς τὸν νέον, εἰς δὲ τὸν
 παῖδα τὸ νήπιον· ὃ τ' ἐχθὲς εἰς τὸν σήμερον τέθνη-
 20 κεν, ὁ δὲ σήμερον εἰς τὸν αὔριον ἀποθνήσκει· μένει
 δ' οὐδεὶς οὐδ' ἔστιν εἷς, ἀλλὰ γιγνόμεθα πολλοί,
 περὶ ἕν τι φάντασμα καὶ κοινὸν ἐκμαγεῖον ὕλης
 περιελαυνομένης καὶ ὀλισθανούσης. ἐπεὶ πῶς οἱ αὐτοὶ
 μένοντες ἑτέροις χαίρομεν νῦν, ἑτέροις πρότερον,

2 'Ἡράκλειτον] Bywater p. 16 3 cf. p. 447 a σκίδ-
 νῃσι] deest subiectum (θεός?) 4 μᾶλλον δὲ οὐδὲ — ἀπο-
 λείπει Eusebius 7 ἴστασθαι idem: ἡττάσθαι 14 'Ἡρά-
 κλειτος] Bywater p. 11. p. 32 16 ἡμῶν Eusebius: ἡ δι' ὧν
 γὰρ E 17 ὁ ἀκμάζων Eusebius: ἀκμάζων 19 ὃ τ'
 ἐχθὲς *: ὁ τεχθεὶς 22 τι Eusebius 24 πρότερον idem

τὰναντία φιλοῦμεν ἢ μισοῦμεν καὶ θαυμάζομεν καὶ
 E ψέγομεν, ἄλλοις δὲ χρώμεθα λόγοις ἄλλοις πάθεσιν,
 οὐκ εἶδος οὐ μορφὴν οὐ διάνοιαν ἔτι τὴν αὐτὴν
 ἔχοντες; οὔτε γὰρ ἄνευ μεταβολῆς ἕτερα πάσχειν
 εἰκός, οὔτε μεταβάλλων ὁ αὐτός ἐστιν· εἰ δ' ὁ αὐτός
 οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἔστιν, ἀλλὰ τοῦτ' αὐτὸ μεταβάλλει
 γιγνόμενος ἕτερος ἐξ ἑτέρου. ψεύδεται δ' ἡ αἰσθη-
 σις ἀγνοίᾳ τοῦ ὄντος εἶναι τὸ φαίνόμενον.⁵

19. 'Τί οὖν ὄντως ὄν ἐστι; τὸ αἰδίδιον καὶ ἀγέ-
 νητον καὶ ἀφθαρτον, ᾧ χρόνος μεταβολὴν οὐδὲ εἰς 10
 ἐπάγει. κινήτων γὰρ τι καὶ κινουμένην συμφαντα-
 ζόμενον ὕλη καὶ ῥέον αἶλ καὶ μὴ στέγον, ὥσπερ
 ἀγγεῖον φθορᾶς καὶ γενέσεως, ὁ χρόνος· οὗ γε δὴ
 F τὸ μὲν 'ἐπείτα' καὶ τό 'πρότερον' καὶ τό 'ἔσται'
 λεγόμενον καὶ τό 'γέγονεν', αὐτόθεν ἐξομολόγησίς 15
 ἐστὶ τοῦ μὴ ὄντος· τὸ γὰρ ἐν τῷ εἶναι τὸ μηδέπω
 γεγόνος ἢ πεπαυμένον ἤδη τοῦ εἶναι λέγειν ὥς ἐστιν,
 εὐήθες καὶ ἄτοπον. ᾧ δὲ μάλιστα τὴν νόησιν ἐπε-
 ρεῖδοντες τοῦ χρόνου, τό 'ἐνέστηκε' καὶ τό 'πάρεστι'
 καὶ τό 'νῦν' φθεγγόμεθα, τοῦτ' αὖ πάλιν ἔπαν 20
 ἐκλυόμενος ὁ λόγος ἀπόλλυσιν. ἐκθλίβεται γὰρ εἰς
 τὸ μέλλον καὶ τὸ παρωχημένον ὥσπερ ἀκμὴ βουλο-
 89B μένοις ἰδεῖν, ἐξ ἀνάγκης διστάμενον. εἰ δὲ ταῦτα
 τῷ μετροῦντι πέπονθεν ἢ μετρουμένη φύσις, οὐδὲν
 αὐτῆς μένον οὐδ' ὄν ἐστιν, ἀλλὰ γιγνόμενα πάντα 25

6 ἀλλὰ τοῦτ' scripsi cum Imperio: ἅμα τοῦτο 12· στέ-
 γον Eusebius: στερεόν 18 ἐπερεῖδοντες idem: ὑπεριδόντες
 20 ἔπαν R: ἄγαν (ἔγαν cod. D) 21 ἐκλυόμενος Euse-
 bius: ἐκδυόμενος 22 βουλομένοις idem: βουλόμενος 24
 ἢ μετρουμένη idem: ἢ μέτρον μὲν ἢ

καὶ φθειρόμενα κατὰ τὴν πρὸς τὸν χρόνον συννέμην-
σιν. ὅθεν οὐδ' ὅσιόν ἐστιν οὐδ' ἐπὶ τοῦ ὄντος
λέγειν, ὥς ἦν ἢ ἔσται· ταῦτα γὰρ ἐγκλίσεις τινές
εἰσι καὶ μεταβάσεις καὶ παραλλάξεις τοῦ μένειν ἐν
5 τῷ εἶναι μὴ πεφυκός.

20. 'Ἄλλ' ἐστιν ὁ θεός, χρὴ φάναι, καὶ ἔστι
κατ' οὐδένα χρόνον ἀλλὰ κατὰ τὸν αἰῶνα τὸν ἀκί-
νητον καὶ ἄχρονον καὶ ἀνέγκλιτον καὶ οὗ πρότερον
οὐδέν ἐστιν οὐδ' ὕστερον οὐδὲ μέλλον οὐδὲ παρῶχη-
10 μένον οὐδὲ πρεσβύτερον οὐδὲ νεώτερον· ἀλλ' εἰς
ὧν ἐνὶ τῷ νῦν τὸ αἰεὶ πεπλήρωκε, καὶ μόνον ἐστὶ
τὸ κατὰ τοῦτον ὄντως ὄν, οὐ γεγονὸς οὐδ' ἐσόμε- B
νον οὐδ' ἀρξάμενον οὐδὲ παυσόμενον. οὕτως οὖν
αὐτὸν δεῖ σεβομένους ἀσπάζεσθαι καὶ προσαγορεύειν,
15 ἢ καὶ νῆ Δία, ὥς ἔνιοι τῶν παλαιῶν, 'εἰ ἔν'. οὐ γὰρ
πολλὰ τὸ θεῖόν ἐστιν, ὥς ἡμῶν ἕκαστος ἐκ μυρίων
διαφορῶν ἐν πάθεσι γιγνομένων, ἄθροισμα παντο-
δαπὸν καὶ πανηγυρικῶς μεμιγμένον· ἀλλ' ἐν εἶναι
δεῖ τὸ ὄν, ὥσπερ ὄν τὸ ἔν. ἢ δ' ἑτερότης, διαφορὰ
20 τοῦ ὄντος, εἰς γένεσιν ἐξίσταται τοῦ μὴ ὄντος. ὅθεν
εὔ καὶ τὸ πρῶτον ἔχει τῷ θεῷ τῶν ὀνομάτων καὶ C
τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον. Ἀπόλλων μὲν γὰρ οἶον
ἀρνούμενος τὰ πολλὰ καὶ τὸ πλῆθος ἀποφάσκων
ἐστίν, Ἰήμιος δ' ὥς εἷς καὶ μόνος· Φοῖβον δὲ δῆπου
25 τὸ καθαρόν καὶ ἄγνόν οἱ παλαιοὶ πᾶν ὀνόμαζον, ὥς

1 συννέμην Eusebius: συνεμίγη 2 οὐδ' ὅσιον] οὐδὲν
τοιοῦτον idem οὐδ' ἐπὶ * οὐδὲ (ἐπὶ Eusebius) 9 οὐδὲ
μέλλον — πρεσβύτερον Eusebius 13 οὖν idem 14 αὐτὸν
W: αὐτὸς προσαγορεύειν Eusebius: προσεθίζειν 24 Ἰήμιος
X: Ἰήτος

ἔτι Θεσσαλοὶ τοὺς λερέας ἐν ταῖς ἀποφράσιν ἡμέ-
ραις αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν ἔξω διατρέβοντες, οἶμαι,
'φοιβονομεῖσθαι' λέγουσι. τὸ δ' ἐν εἰλικρινὲς καὶ
καθαρόν· ἑτέρου γὰρ μίξει πρὸς ἕτερον ὁ μiasμός,
ὥς που καὶ Ὀμηρος 'ἐλέφαντα' τινὰ φοινισδόμενον 5
βαφῇ 'μιαίνεσθαι' φησί· καὶ τὰ μιγνύμενα τῶν χρω-
μάτων οἱ βαφεῖς 'φθείρεσθαι' καὶ 'φθοράν' τὴν μίξιν
D ὀνομάζουσιν. οὐκοῦν ἐν τ' εἶναι καὶ ἄκρατον ἀεὶ
τῷ ἀφθάρτῳ καὶ καθαρῷ προσήκει·

21. 'Τοὺς δ' Ἀπόλλωνα καὶ ἥλιον ἡγουμένους 10
τὸν αὐτὸν ἀσπάζεσθαι μὲν ἄξιόν ἐστι καὶ φιλεῖν δι'
εὐφημίαν, ὃ μάλιστα τιμῶσιν ὧν ἴσασι καὶ ποθοῦ-
σιν, εἰς τοῦτο τιθέντας τοῦ θεοῦ τὴν ἐπίνοιαν. ὥς δὲ
νῦν ἐν τῷ καλλίστῳ τῶν ἐνυπνίων· τὸν θεὸν ὄνειρο-
πολοῦντας ἐγείρωμεν καὶ παρακαλῶμεν ἀνωτέρω προ- 15
ἀγειν καὶ θεάσασθαι τὸ ὕπαρ αὐτοῦ καὶ τὴν οὐσίαν·
τιμᾶν δὲ καὶ τὴν εἰκόνα τήνδε καὶ σέβεσθαι τὸ περὶ
αὐτὴν γόνιμον, ὥς ἀνυστόν ἐστιν αἰσθητῷ νοητοῦ
E καὶ φερομένῳ μένοντος, ἐμφράσεις τινὰς καὶ εἰδωλα
διαλάμπουσιν ἀμωσγέπως τῆς περὶ ἐκεῖνον εὐμενείας 20
καὶ μακαριότητος. ἐκστάσεις δ' αὐτοῦ καὶ μεταβο-
λὰς πῦρ ἀφιέντος, αἶ αὐτὸν ἀνασπῶσιν ὥς λέγουσιν,
αὐθίς τε καταθλίβοντος ἐνταῦθα καὶ κατατείνοντος
εἰς γῆν καὶ θάλασσαν καὶ ἀνέμους καὶ ζῶα, καὶ τὰ
δεινὰ παθήματα καὶ ζῶων καὶ φυτῶν, οὐδ' ἀκούειν 25
ὅσιον· ἢ τοῦ ποιητικοῦ παιδὸς ἔσται φανλότερος, ἢν

5 Ὀμηρος] Δ 141 τινὰ] τινί? 14 ὄνειροπολοῦντας R:
ὄνειροπολοῦντες 16 θεᾶσθαι? ὕπαρ W: ὑπὲρ 22 αἶ
αὐτὸν ἀνασπῶσιν *: ἑαυτὸν ἅμα σπῶσιν 23 καὶ R 24 εἰς
γῆν] εἰς mei codd. 26 ποιητικοῦ] cf. Hom. O 362

ἐκεῖνος ἐν τινι ψαμάθῳ συντιθεμένη καὶ διαχεομένη
 πάλιν ὕφ' αὐτοῦ παίζει παιδιάν, ταύτῃ περὶ τὰ ὅλα
 χρώμενος αἰεί, καὶ τὸν κόσμον οὐκ ὄντα πλάττων
 εἴτ' ἀπολλύων γενόμενον. τοῦναντίον γὰρ ὅσον ἄμωσ-
 5 γέπως ἐγγέγονε τῷ κόσμῳ, τοῦτο συνδεῖ τὴν οὐσίαν
 καὶ κρατεῖ τῆς περὶ τὸ σωματικὸν ἀσθενείας ἐπὶ
 φθορὰν φερομένης. καὶ μοι δοκεῖ μάλιστα πρὸς
 τοῦτον τὸν λόγον ἀντιταττόμενον τὸ ῥῆμα καὶ μαρ-
 τυρόμενον· εἴ' φάναι πρὸς τὸν θεόν, ὥς οὐδέποτε
 10 γιγνομένης περὶ αὐτὸν ἐκστάσεως καὶ μεταβολῆς,
 ἀλλ' ἐτέρῳ τινὶ θεῷ, μᾶλλον δὲ δαίμονι τεταγμένῳ 894
 περὶ τὴν ἐν φθορᾷ καὶ γενέσει φύσιν, τοῦτο ποιεῖν
 καὶ πάσχειν προσήκον· ὥς δῆλόν· ἐστὶν ἀπὸ τῶν
 ὀνομάτων εὐθὺς οἷον ἐναντίων ὄντων καὶ ἀντιφώ-
 15 νων. λέγεται γὰρ ὁ μὲν Ἀπόλλων ὁ δὲ Πλούτων,
 καὶ ὁ μὲν Ἀήλιος ὁ δ' Ἀιδωνεύς, καὶ ὁ μὲν Φοῖ-
 βος ὁ δὲ Σκότιος· καὶ παρ' ᾧ μὲν αἱ Μοῦσαι καὶ
 ἡ Μνημοσύνη, παρ' ᾧ δ' ἡ Ἀήθη καὶ ἡ Σιωπή·
 καὶ ὁ μὲν Θεώριος καὶ Φαναῖος, ὁ δὲ
 20 Ἐνυκτὸς αἰδυνᾷς ἀεργηλοῖό θ' Ἵπνου κοῖρανος·
 καὶ ὁ μὲν

ἄβροτοῖσι θεῶν ἐχθιστος ἀπάντων,
 πρὸς ὃν δὲ Πίνδαρος εἴρηκεν οὐκ ἀηδῶς
 ἑκατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν·

B

2 παίζει] cf. Bywater p. 33 13 προσήκον R: προσ-
 ἦκεν 20 Bergk. 3 p. 719 θ' idem: τε 22 βροτοῖσι
 θεῶν] βροτοῖσιν ἐὼν mei codd. cf. Hom. I 158 23 Πίνδαρος]
 Bergk. 1 p. 433 24 δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος W ex p. 413 c.
 1102 f.: θεονατοῖς ἀγονώτατος

εἰκότως οὖν ὁ Εὐριπίδης εἶπε
 'λοιβαὶ νεκῶν φθιμένων
 ἀοιδαί, τὰς χρυσοκόμας
 Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται.'

καὶ πρότερος ἔτι τούτου ὁ Στησίχορος,
 'μάλα τοι μάλιστα

παιγμοσύνας τε φιλεῖ μολπὰς τ' Ἀπόλλων,
 κἀδεα δὲ στοναχὰς τ' Αἰδὰς ἔλαχε.'

Σοφοκλῆς δὲ καὶ τῶν ὀργάνων ἑκατέρω προσνέμων
 ἑκάτερον δῆλός ἐστι διὰ τούτων,

'οὐ νάβλα κωκυτοῖσιν οὐ λύρα φίλα'.

καὶ γὰρ ὁ αὐλὸς ὅψε καὶ πρῶτην ἐτόλμησε φωνήν 'ἐφ'
 C [μερτοῖσιν] ἀφιέναι· τὸν δὲ πρῶτον χρόνον εἴλκετο
 πρὸς τὰ πένθη, καὶ τὴν περὶ ταῦτα λειτουργίαν οὐ
 μάλ' ἐντίμον οὐδὲ φαιδρὰν εἶχεν, εἴτ' ἐμίχθη πάντα 15
 πᾶσι. μάλιστα δὲ τὰ θεῖα πρὸς τὰ δαιμόνια συγ-
 χέοντες εἰς ταραχὴν αὐτοὺς κατέστησαν. ἀλλὰ γὰρ
 τῷ E τό 'γνώθι σαυτὸν' ἔοικέ πως ἀντικεῖσθαι καὶ
 τρόπον τινὰ πάλιν συνάδειν· τὸ μὲν γὰρ ἐκπλήξει
 καὶ σεβασμῷ πρὸς τὸν θεὸν ὥς ὕντα διὰ παντὸς 20
 ἀναπεφώνηται, τὸ δ' ὑπόμνησίς ἐστι τῷ θνητῷ τῆς
 περὶ αὐτὸν φύσεως καὶ ἀσθενείας.

1 Εὐριπίδης] Suppl. 975 . 2 λοιβαί] λοιβαί τε Euripides 3 τὰς idem: ἀς ὁ 5 Στησίχορος] Bergkiius 3 p. 224 6 μάλιστα] μελιστᾶν Bergkiius 7 τε idem 8 κἀδεα δὲ idem: κήδεα τε 9 Σοφοκλῆς] Nauck p. 311 11 οὐ νάβλα Sophocles: ἐν αὐλᾷ vel οὐ ναῦλα 12 αὐλός] αὐτὸς mei codd. 13 ἐφ' [μερτοῖσιν] ἐφινερθίσις mei 14 λειτουργίαν R: αὐτουργίαν 15 πάντα πᾶσι Emperius: παντάπασιν 17 αὐτοὺς? 18 σαυτὸν *: σεαυτὸν

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΧΡΑΝ ΕΜΜΕΤΡΑ
ΝΥΝ ΤΗΝ ΠΥΘΙΑΝ.

D

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

Πρῶτα, ΒΑΣΙΛΟΚΛΗΣ, ΦΙΛΙΝΟΣ.

5 Δεύτερα, ΦΙΛΙΝΟΣ, ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΘΕΩΝ,
ΣΑΡΑΠΙΩΝ, ΒΟΗΘΟΣ, ΕΞΗΓΗΤΑΙ.

1. ΒΑΣΙΛΟΚΛΗΣ. Ἐσπέραν ἐποιήσατε βαθεῖαν,
ὦ Φιλίνε, διὰ τῶν ἀναθημάτων παραπέμποντες τὸν Ε
ξένον· ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἀναμένων ἀπηγόρευσα.

10 ΦΙΛΙΝΟΣ. Βραδέως γὰρ ὠδεύομεν, ὦ Βασιλό-
κλεις, σπείροντες λόγους καὶ θερίζοντες εὐθὺς μετὰ
μάχης ὑπούλους καὶ πολεμικούς, ὥσπερ οἱ Σπαρτοί,
βλαστάνοντας ἡμῖν καὶ ὑποφυομένους κατὰ τὴν ὁδόν.

ΒΑΣ. Ἐτερον οὖν τινα δεήσει παρακαλεῖν τῶν
15 παραγεγονότων, ἢ σὺ βούλει χαρίζομενος ἡμῖν διελ- F
θεῖν, τίνες ἦσαν οἱ λόγοι καὶ τίνες οἱ λέγοντες;

ΦΙΛ. Ἐμὸν, ὥς ἔοικεν, ὦ Βασιλόκλεις, τὸ ἔργον.
τῶν γὰρ ἄλλων οὐδενὶ ῥαδίως ἂν ἐντύχοις κατὰ
πόλιν· τοὺς γὰρ πλείστους ἐώρων αὐθις εἰς τὸ

* 3—6 ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ — — ΕΞΗΓΗΤΑΙ] om. mei. Item
omissa sunt hic et infra personarum (ΒΑΣΙΛΟΚΛΗΣ, ΦΙΛΙ-
ΝΟΣ cett.) nomina . 15 διελεῖν codd. mei

Κωρύκιον τῷ ξένῳ καὶ τὴν Λυκουρίαν συναναβαίνοντας.

ΒΑΣ. Ἡ φιλοθεάμων τις ἡμῖν καὶ περιττῶς φιλήκοός ἐστιν ὁ ξένος.

ΦΙΑ. Φιλόλογός γε καὶ φιλομαθής ἐστι μᾶλλον. οὐ μὴν ταῦτα μάλιστα θαυμάζειν ἄξιον, ἀλλὰ πρᾶ-
 395 ὅτης τε πολλὴν χάριν ἔχουσα, καὶ τὸ μάχιμον καὶ διαπορητικὸν ὑπὸ συνέσεως, οὔτε δύσκολον οὔτ' ἀντίτυπον πρὸς τὰς ἀποκρίσεις· ὥστε καὶ βραχὺ συγγενόμενον εὐθύς εἶπεῖν 'τέκος ἀγαθοῦ πατρός.' 10 οἷσθα γὰρ Διογενιανὸν ἀνδρῶν ἄριστον.

ΒΑΣ. Αὐτοὺς μὲν οὐκ εἶδον, ὃ Φιλῆνε, πολλοῖς δ' ἐντετύχηκα καὶ τὸν λόγον καὶ τὸ ἦθος τάνδρως ἰσχυρῶς ἀποδεχομένοις, ὅμοια δὲ τούτοις ἕτερα περὶ τοῦ νεανίσκου λέγουσιν. ἀλλὰ τίν' ἀρχὴν 15 ἔσχον οἱ λόγοι καὶ πρόφασιν;

2. ΦΙΑ. Ἐπέραινον οἱ περιηγηταὶ τὰ συντεταγμένα, μηδὲν ἡμῶν φροντίσαντες δεηθέντων ἐπιτεμεῖν τὰς ῥήσεις καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἐπιγραμμάτων. τὸν δὲ ξένον ἢ μὲν ἰδέα καὶ τὸ τεχνικὸν τῶν ἀν- 20
 B δριάντων μετρίως προσήγετο, πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ὥς ἔοικε θεατὴν γεγεννημένον· ἐθαύμαζε δὲ τοῦ χαλκοῦ τὸ ἀνθηρὸν ὥς οὐ πίνῳ προσεοικὸς οὐδ' ἰῶ, βαφῇ δὲ κυάνου στίλβοντος, ὥστε καὶ παῖξαι τι πρὸς τοὺς ναυάρχους (ἀπ' ἐκείνων γὰρ 25

4 φιλήκοος M: φιλικός 5 γε W: δὲ 7 τὸ] malim
 τι 15 ἀρχὴν W: ἕτεραν ἀρχὴν 17 ἐπέραινον εἶπεν?
 22 ἐθαύμαζε Basileensis: ἐθαύμαζον 24 ἰῶ*: ἰῶ κυάνου
 Stegmanus: κυανοῦ 25 παῖξαι τι*: πέμψαι τι ναυ-
 ἄρχους Amyotus: νεάρχους

ἤρκεται τῆς θείας) οἷον ἀτεχνῶς θαλαττίους τῇ χρῶα
καὶ βυθίους ἐστῶτας. ἅρ' οὖν' ἔφη 'κράσις τις ἦν
καὶ φάρμαξις τῶν πάλαι τεχνιτῶν περὶ τὸν χαλκόν,
ὥσπερ ἡ λεγομένη τῶν ξιφῶν στόμωσις ἣς ἐκλι-
5 πούσης ἐκεχειρίαν ἔσχεν ἔργων πολεμικῶν ὁ χαλ-
κός;' τὸν μὲν γὰρ Κορίνθιον οὐ τέχνη ἀλλὰ συν-
τυχία τῆς χρῶας λαβεῖν τὸ κάλλος, ἐπινειμαμένου
πυρὸς οἰκίαν ἔχουσάν τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, πλεῖ-
στον δὲ χαλκὸν ἀποκαίμενον· ὧν συγχυθέντων καὶ
10 συντάκέντων, ὄνομα τοῦ χαλκοῦ τῷ μείζονι τὸ πλή-
θος παρέσχεν. ὁ δὲ Θέων ὑπολαβὼν ἄλλον' ἔφη
'λόγον ἡμεῖς ἀκηκόαμεν πανουργέστερον· ὥς ἀνὴρ
ἐν Κορίνθῳ χαλκοτύπος, ἐπιτυχῶν θήκη χρυσίου
ἐχούσῃ πολὺ καὶ δεδοικῶς φανερὸς γενέσθαι, κατὰ
15 μικρὸν ἀποκόπτων καὶ ὑπομιννὺς ἀτρέμα τῷ χαλκῷ,
θαυμαστὴν λαμβάνοντι κράσιν, ἐπίπρασκε πολλοῦ
διὰ τὴν χρῶαν καὶ τὸ κάλλος ἀγαπώμενον. ἀλλὰ
καὶ ταῦτα κἀκεῖνα μῦθος ἐστίν· ἦν δέ τις ὡς
ἔοικε μίξις καὶ ἄρτυσις, ὥς πού καὶ νῦν ἀνακεραν-
20 νύντες ἀργύρῳ χρυσὸν ἰδίαν τινὰ καὶ περιττήν ὧ
ἐμοὶ δὲ φαινομένην νοσώδη γλωρότητα καὶ φθορὰν
ἀκαλλῆ παρέχουσι.'

3. 'Τίν' οὖν αἰτίαν' ἔφη ὁ Διογενιανὸς 'οἶει
τῆς ἐνταῦθα τοῦ χαλκοῦ χρῶας γεγενέσθαι;' καὶ ὁ

4 ita Abreschius: ἐκλειπούσης 6 οὐ τέχνη ἀλλὰ συν-
τυχία (ita quidem BE) τῆς χρ. λαβεῖν τὸ κάλλος ἐποίησεν
an post λαβεῖν inserendum φασιν? 10 τὸ μείζον πλήθος
Stegmannus. Sed ordo verborum vid. esse τὸ πλήθος τοῦ
χαλκοῦ παρέσχεν ὄνομα (τοῦ χαλκοῦ) τῷ μείζονι (sc. μέρει
τοῦ χαλκοῦ) 24 χρῶας Duebnerus: χοιῶς

Θέων 'ὅταν' ἔφη 'τῶν πρώτων καὶ φυσικωτάτων
καὶ ἐσομένων καὶ ὄντων, πυρὸς καὶ γῆς καὶ ἀέρος
καὶ ὕδατος, μηδὲν ἄλλο τῷ χαλκῷ πλησιάζῃ μηδ'
ὁμιλῇ πλὴν μόνος ὁ ἀήρ, δηλὸς ἐστὶν ὑπὸ τούτου
πεπονθὼς καὶ διὰ τοῦτον ἐσχηκὼς ἦν. ἔχει διαφορὰν 5
ἀεὶ συνόντα καὶ προσκείμενον· ἦ

· 'τουτὶ μὲν ἦδεις πρὶν Θεογονίᾳ γεγονέναι'

κατὰ τὸν κωμικόν, ἦν δ' ἔχων φύσιν ὁ ἀήρ ἢ τε
E χρώμενος δυνάμει κατὰ τὰς ἐπιψεύσεις ἐπικέχρωκε
τὸν χαλκὸν ἐπιθυμεῖς μαθεῖν; φήσαντος δὲ τοῦ 10
Διογενιανοῦ, 'καὶ γὰρ ἐγὼ' εἶπεν 'ὦ παῖ· ζητῶμεν
οὖν κοινῇ καὶ πρότερον, εἰ βούλει, δι' ἣν αἰτίαν
μάλιστα τῶν ὑγρῶν ἀναπίμπλησιν τοῦ τοῦλαιον· οὐ
γὰρ αὐτόν γε δήπου τῷ χαλκῷ προστρίβεσθαι τὸν
ἰόν, ἅτε δὴ καθαρὸν αὐτῷ καὶ ἀμίαντον πλησιάζ- 15
ζοντα.' 'οὐδαμῶς' εἶπεν ὁ νεανίας, 'ἄλλο δ' αὐτῷ
μοι δοκεῖ τούτου τὸ αἷτιον ὑπάρχειν· λεπτῷ γὰρ
ὄντι καὶ καθαρῷ καὶ διαυγεῖ προσπίπτων ὁ ἰδὸς
F ἐκφανέστατός ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ὑγροῖς ἀφανί-
ζεται.' καὶ ὁ Θεὸς 'εὖγ' εἶπεν 'ὦ παῖ, καὶ καλῶς· 20
σκόπει δ' εἰ βούλει καὶ τὴν ὑπ' Ἀριστοτέλους
αἰτίαν λεγομένην.' 'ἀλλὰ βούλομαι' εἶπε. 'φησὶ
τοίνυν τῶν μὲν ἄλλων ὑγρῶν ἐπίοντα διέχειν ἀδῆ-

3 μηδὲν Basileensis: καὶ μηδὲν 7 τουτὶ Cobetus:
τοῦτο. cf. Kock. Fragm. Com. 3 p. 495 ἦδεις Turnebus
(ἦδειν p. 777 c): Eius loco lac. in codd. 11 litt. in E 13
ἀναπίμπλησιν] sc. ὁ ἀήρ 14 αὐτόν*: αὐτό 17 τοῦτον
Turnebus: τοῦτο 20 καλῶς R. Lacuna 7 litt. (in E) εἶπεν
X: εἰπεῖν

λως· καὶ διασπείρεσθαι τὸν ἰόν, ἀνωμάτων τῶν
 πόρων καὶ μανῶν ὄντων· τοῦ δ' ἐλαίου τῇ πυκνό-
 τητι στέγεςθαι καὶ διαμένειν ἀθροιζόμενον. ἂν
 οὖν καὶ αὐτοί τι τοιοῦτον ὑποθέσθαι δυνήσῃμεν,
 5 οὐ παντάπασιν ἀπορήσομεν ἐκφωδῆς καὶ παραμυθίας
 πρὸς τὴν ἀπορίαν.'

4. Ὡς οὖν ἐκελεύομεν καὶ συνεχωροῦμεν, ἔφη 396
 τὸν ἄερα τὸν ἐν Δελφοῖς, πυκνὸν ὄντα καὶ συνεχῇ
 καὶ τόνον ἔχοντα διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἀνάκλασιν
 10 καὶ ἀντέρεισιν, ἔτι καὶ λεπτὸν εἶναι καὶ δηκτικόν,
 ὥς που μαρτυρεῖ καὶ τὰ περὶ τὰς πέψεις τῆς τρο-
 φῆς. ἐνδύομενον οὖν ὑπὸ λεπτότητος καὶ τέμνοντα
 τὸν χαλκὸν ἀναχαράσσειν πολλὴν ἰὺν ἐξ αὐτοῦ καὶ
 γεώδη, στέγειν δὲ τοῦτον αὖ πάλιν καὶ πιέζειν, τῆς
 15 πυκνότητος διάχυσιν μὴ διδούσης, τὸν δ' ὑφίστά-
 μενον αὐτοῦ διὰ πλῆθος ἐξανθεῖν καὶ λαμβάνειν
 αὐγὴν καὶ γάνωμα περὶ τὴν ἐπιφάνειαν. ἀποδεξα- B
 μένων δ' ἡμῶν, ὁ ξένος ἔφη τὴν ἑτέραν ἀρκεῖν ὑπό-
 θεσιν πρὸς τὸν λόγον. 'ἡ δὲ λεπτότης' ἔφη 'δόξει
 20 μὲν ὑπεναντιοῦσθαι καὶ πρὸς τὴν λεγομένην πυκνό-
 τητα τοῦ ἄερος, λαμβάνεται δ' οὐκ ἀναγκαίως· αὐτὸς
 γὰρ ὑφ' ἑαυτοῦ παλαιούμενος ὁ χαλκὸς ἀποπνεῖ καὶ
 μεθίησι τὸν ἰόν, ὃν ἡ πυκνότης συνέχουσα καὶ πα-
 χνοῦσα ποιεῖ ἐκφανῆ διὰ τὸ πλῆθος.' ὑπολαβὼν δ'
 25 ὁ Θέων, 'τί γάρ' εἶπεν 'ὦ ξένε, κωλύει ταῦτόν εἶναι

1 τῶν πόρων R. Eius loco lacuna in codd. 8 litt. in E

2 μανῶν ὄντων Vulcobius: μενόντων

Anonymus. Lacuna (9 litt. in E)

15 διάχυσιν 16 αὐτοῦ R: αὐτ' cum

lac. 2 litt. in E

25 ταῦτόν *: ταῦτό

καὶ λεπτὸν καὶ πυκνόν, ὥσπερ τὰ σηρικὰ καὶ τὰ
βύσσιννα τῶν ὑφασμάτων, ἐφ' ὧν καὶ Ὅμηρος εἶπε

‘καιροσέων δ’ ὀθονῶν ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον’,

ἐνδεικνύμενος τὴν ἀκριβειαν καὶ λεπτότητα τοῦ
C ὕφους τῷ μὴ προσμένειν τὸ ἔλαιον ἀλλ’ ἀπορρεῖν 5
καὶ ἀπολίσθάνειν, τῆς λεπτότητος καὶ πυκνότητος οὐ
διείσης; καὶ μὴν οὐ μόνον πρὸς τὴν ἀναχάραξιν
τοῦ ἰοῦ χρῆσαιτ’ ἄν τις τῇ λεπτότητι τοῦ ἄερος,
ἀλλὰ καὶ τὴν χροάν αὐτὴν ποιεῖν ἔοικεν ἠδύονα
καὶ γλαυκοτέραν, ἀναμιγνύουσα τῷ κυάνῳ φῶς καὶ 10
αὐγὴν.’

5. Ἐκ τούτου γενομένης σιωπῆς, πάλιν οἱ περι-
ηγηται προεχειρίζοντο τὰς εἰρήσεις. χρησιμοῦ δέ τις
ἐμμέτρου λεχθέντος, οἶμαι, περὶ τῆς Αἰγώνος τοῦ
Ἀργείου βασιλείας, πολλάκις ἔφη θανύμασαι τῶν ἐπῶν 15
ὁ Διογενειανός, ἐν οἷς οἱ χρησμοὶ λέγονται, τὴν
φανλότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν. καίτοι μουσηγέτης ὁ
θεός, καὶ τῆς λεγομένης λογιότητος οὐχ ἥττον αὐτῷ
D καλὸν ἢ τῆς περὶ μέλη καὶ φῶδας εὐφωνίας μετεῖναι,
καὶ πολὺ τὸν Ἡσίοδον εὐεπεία καὶ τὸν Ὅμηρον 20
ὑπερφθέγγεσθαι. ‘τοὺς δὲ πολλοὺς τῶν χρησμῶν
ὀρῶμεν καὶ τοῖς μέτροις καὶ τοῖς ὀνόμασι πλημμε-
λείας καὶ φανυλότητος ἀναπεπλησμένους.’ παρῶν οὖν

2 Ὅμηρος] η 107 3 καιροσέων] και σιν lacuna inter-
cedente B.E. καιρουσέων Laroehius ὀθονέων Homerus
7 διείσης R: διήσει 8 τις * 9 αὐτὴν] αὕτη Emperius
prueter necessitate 10 κυάνῳ Stegmannus: κυανῷ 13
προεχειρίζοντο? 19 καλὸν R: τὸ καλὸν εὐφωνίας idem:
καὶ εὐφωνίας 22 ὀρῶμεν, εἶπεν?

Ἀθήνηθεν ὁ ποιητὴς Σαραπίων εἶπ' ἔφη ταῦτα
 τὰ ἔπη τοῦ θεοῦ πιστεύοντες εἶναι, τολμῶμεν αὖ
 πάλιν, ὥς λείπεται κάλλει τῶν Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου,
 λέγειν, καὶ οὐ χρησόμεθα τούτοις ὥς ἄριστα καὶ
 5 κάλλιστα πεποιημένοις, ἐπανορθούμενοι τὴν αὐτῶν
 κρίσιν προκατελιημμένην ὑπὸ φαύλης συνηθείας;
 ὑπολαβὼν οὖν Βόηθος ὁ γεωμέτρης (οἶσθα γὰρ τὸν
 ἄνδρα μεταταπτόμενον ἤδη πρὸς τὸν Ἐπίκουρον), E
 'ἄρ' οὖν' ἔφη 'τὸ τοῦ ζωγράφου Παύσωνος ἀκή-
 10 κοας;' 'οὐκ ἔγωγ' εἶπεν ὁ Σαραπίων. 'ἀλλὰ μὴν
 ἄξιον. ἐκλαβὼν γὰρ ὥς ἔοικεν ἵππον ἀλινδούμενον
 γράψαι τρέχοντ' ἔγραψεν. ἀγανακτοῦντος δὲ τάν-
 θρώπου, γελάσας ὁ Παύσων κατέστρεψε τὸν πί-
 νυακα· καὶ γενομένων ἄνω τῶν κάτω, πάλιν ὁ ἵππος
 15 οὐ τρέχων ἀλλ' ἀλινδούμενος ἐφαίνετο. τοῦτό φη- F
 σιν ὁ Βίων ἐνίοις τῶν λόγων πάσχειν, ὅταν ἀνα-
 στρέφωσι. διὸ καὶ τοὺς χρησμοὺς ἐνιοὶ φήσουσιν
 εὔ καὶ καλῶς ἔχειν, ὅτι τοῦ θεοῦ εἰσιν· ἄλλοι τοῦ
 θεοῦ μὴ εἶναι, ὅτι φαύλως ἔχουσιν. ἐκεῖνο μὲν γὰρ
 20 ἐν ἀδήλῳ· τὸ δ' οὐκ εὔ τὰ ἔπη πεποιῆσθαι τὰ περὶ
 τοὺς χρησμοὺς καὶ σοὶ κριτῇ δήπουσθαι, ᾧ φίλε
 Σαραπίων, εἶπεν, ἐναργές ἐστι. ποιήματα γὰρ γρά-
 φεις τοῖς μὲν πράγμασι φιλοσόφως καὶ ἀνστηρῶς,
 δυνάμει δὲ καὶ χάριτι καὶ κατασκευῇ τῇ περὶ λέξιν

1 Σαραπίων * hic et infra: σεραπίων 2 τολμῶμεν M:
 τὸ ἄμωμον 3 λείπεται R: λέγεται 4 καὶ οὐ Duebnerus:
 οὐ 5 αὐτῶν *: αὐτῶν 16 ἀναστραφῶσι Perizonius 18
 εὔ καὶ καλῶς *: οὐ καλῶς ἄλλοι Perizonius: ἀλλὰ 20
 οὐκ εὔ τὰ ἔπη supplevi cum W. Lac. in codd. (18 litt. in E)
 πεποιῆσθαι W: πεπονήσθαι 22 γὰρ R: μὲν γὰρ 24 τῇ li

ἐοικότα τοῖς Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τῆς Πυθίας ἐκφερομένοις.

6. Καὶ ὁ Σαραπίων ἑνὸς γάρ' εἶπεν ὃ Βόηθε, καὶ τὰ ὦτα καὶ τὰ ὄμματα, συνειθισμένοι διὰ τρυφήν καὶ μαλακίαν τὰ ἡδίω καλὰ νομίζειν 5
 397 καὶ ἀποφαινέσθαι. τάχα δὴ μεμψόμεθα τὴν Πυθίαν, ὅτι Γλαύκης οὐ φθέγγεται τῆς κιθαρωδοῦ λιγυρώ-
 τερον, οὐδὲ χροιομένη μύροις οὐδ' ἀλουργίδας ἀμπε-
 χομένην κάτεισιν εἰς τὸ ἄδυτον, οὐδ' ἐπιθυμιᾶ κα-
 σίαν ἢ λήθανον ἢ λιβανωτὸν ἀλλὰ δάφνην καὶ 10
 κρόθινον ἄλευρον. οὐχ ὀρεῖς, εἶπεν, ὅσῃν χάριν ἔχει
 τὰ Σαρπικὰ μέλη κηλοῦντα καὶ καταθέλγοντα τοὺς
 ἀκροωμένους; 'Σίβυλλα δὲ μαινομένῳ στόματι' καθ'
 'Ἡράκλειτον' ἀγέλαστα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἀμύριστα
 φθειγγομένη, χιλίων ἐτών ἐξικνεῖται τῇ φωνῇ διὰ 15
 τὸν θεόν.' ὁ δὲ Πίνδαρος ἀκούσαι' φησὶ τοῦ θεοῦ
 B τὸν Κάδμον μουσικὰν ὁρθάν' οὐχ ἡδεῖαν οὐδὲ τρυ-
 φερὰν οὐδ' ἐπικεκλασμένην τοῖς μέλεσιν. ἡδονὴν
 γὰρ οὐ προσίεται τὸ ἀπαθὲς καὶ ἀγνόν, ἀλλ' ἐνταῦθα
 μετὰ τῆς Ἀτῆς ἐρρίφη καὶ τὸ πλεῖστον αὐτῆς καὶ 20
 ὥς ἔοικεν εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων συνερρύηκεν.'

7. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Σαραπίωνος, ὁ Θέων
 μειδιάσας ὁ Σαραπίων μὲν' εἶπε 'τὸ εἰωθὸς ἀπο-

3 εἶπεν ὁ Basileensis: ἐν τε νῶ 8 χροιομένην Vulco-
 bius: χροιομένην ita R: ἀμπεχομένην 9 κάτεισιν εἰς
 τὸ ἄδυτον οὐδ' R: καὶ τισιν εἰς τὸ οὐδὲ 9 κασίαν Dueb-
 nerus: κασίαν 14 'Ἡράκλειτον' Bywater p. 5 15 ἐτέων
 ἐξικνεῖται idem 16 Πίνδαρος] Bergk. 1 p. 380 16 ἀκού-
 σας codd. mei (BE) μουσικὰν Amyotus: οὐ μουσικὰν
 20 Ἀτῆς Vulcobius (cf. Hom. T 126): αὐτῆς

δέδωκε τῷ τρόπῳ, λόγου περὶ Ἀτης καὶ ἡδονῆς
 παραπεσόντος ἀπολαύσας· ἡμεῖς δ' ὦ Βόηθε, κἂν
 ἢ φανυλότερα τῶν Ὀμήρου ταῦτα τὰ ἔπη, μὴ νομί-
 ζωμεν αὐτὰ πεποιηκέναι τὸν θεόν, ἀλλ' ἐκείνου τὴν
 5 ἀρχὴν τῆς κινήσεως ἐνδιδόντος, ὡς ἐκάστη πέφυκε Ὁ
 κινεῖσθαι τῶν προφητίδων. καὶ γὰρ εἰ γράφειν ἔδει
 μὴ λέγειν τοὺς χρησμούς, οὐκ ἂν οἶμαι τοῦ θεοῦ τὰ
 γράμματα νομίζοντες ἐψέγομεν, ὅτι λείπεται καλλι-
 γραφία τῶν βασιλικῶν. οὐ γὰρ ἔστι θεοῦ ἡ γῆρυς
 10 οὐδ' ὁ φθόγγος οὐδ' ἡ λέξις οὐδὲ τὸ μέτρον ἀλλὰ
 τῆς γυναικὸς· ἐκεῖνος δὲ μόνος τὰς φαντασίας παρ-
 ἴσθησι καὶ φῶς ἐν τῇ ψυχῇ ποιεῖ πρὸς τὸ μέλλον·
 ὁ γὰρ ἐνθυοῦσιασμός τοιοῦτόν ἐστι. καθόλου δ' εἰ-
 πεῖν, ὑμᾶς τοὺς τοῦ Ἐπικούρου προφήτας (δῆλος
 15 γὰρ εἰ καὶ αὐτοὺς ὑποφερόμενος) οὐκ ἔστι διαφω-
 γεῖν, ἀλλὰ κἀκεῖνας αἰτιᾶσθαι τὰς πάλαι προφητί- D
 δας ὡς φανύλοις ποιήμασι χρωμένους, καὶ τὰς νῦν
 καταλογάδην καὶ διὰ τῶν ἐπιτυχόντων ὀνομάτων
 τοὺς χρησμούς λεγούσας, ὅπως ὑμῖν ἀκεφάλων καὶ
 20 λαγαρῶν μέτρων καὶ μειούρων εὐθύνας μὴ ὑπέχωσι.
 καὶ ὁ Διογενιανὸς 'μὴ παῖξ' εἶπεν ὦ πρὸς θεῶν,
 ἀλλὰ διάλυσον ἡμῖν ταύτην τὴν ἀπορίαν κοινὴν οὖ-
 σαν. οὐδεὶς γὰρ ἔστιν Ἑλλήνων, ὅς οὐκ αἰτίαν ἐπι-
 ζητεῖ καὶ λόγον, πῶς πέπανται τὸ μαντεῖον ἔπεσι
 25 καὶ λόγοις χρωμένον.' ὑπολαβὼν οὖν ὁ Θέων 'ἀλλὰ

1 Ἀτης καὶ Duebnerus: αὐτῆς τῆς 2 κἂν ἢ] κἂν ἢ
 κἂν μὴ ἢ? 8 ita Abreschius: καλλιγραφία 16 κἀκεῖνας W:
 κἀκίας αἰτιᾶσθαι Leonieus: αἰτιᾶσθαι 23 Ἑλλήνων Steg-
 mannus: ἀλλήλων 24 πῶς Duebnerus: ὡς 25 καὶ λόγοις]
 καὶ ἄλλοις μέτροις R ex p. 402 b

καὶ νῦν' εἶπεν ὦ παῖ, δοκοῦμεν ἐπηρεΐα τινὶ τοὺς
 περιηγητὰς ἀφαιρεῖσθαι τὸ οἰκεῖον ἔργον. ἔασον οὖν
 Ε γενέσθαι τὸ τούτων πρότερον, εἴτα περὶ ὧν βούλει
 καθ' ἡσυχίαν διαπορήσεις.'

8. Ἦδη δὲ προϊόντες ἦμεν κατὰ τὸν Ἰέρωνος ἀν- 5
 δριάντα τοῦ τυράννου· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ὁ ξένος
 εἰδὼς ἅπαντα παρεῖχεν ὅμως ὑπ' εὐκολίας ἀκροατὴν
 αὐτόν· ἀκούσας δ' ὅτι κίων τις ἐστὼς ἄνω χαλκοῦς
 Ἰέρωνος ἔπεσεν αὐτομάτως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἣ
 τὸν Ἰέρωνα συνέβαινε ἐν Συρακούσαις τελευτᾶν, 10
 ἐθαύμασε. καὶ γὰρ τῶν ὁμοίων ἅμα συνανειμίμνησκον,
 οἷα δὴ τοῦ Ἰέρωνος μὲν τοῦ Σπαρτιάτου, ὅτι πρὸ τῆς
 ἐν Λεύκτροις αὐτῷ γενομένης τελευτῆς ἐξέπεσον οἱ
 F ὀφθαλμοὶ τοῦ ἀνδριάντος, οἱ δ' ἀστέρες ἠφανίσθη-
 σαν οὗς Λύσανδρος ἀνέθηκεν ἀπὸ τῆς ἐν Αἰγὸς 15
 ποταμοῖς ναυμαχίας. ὁ δ' αὐτοῦ τοῦ Λυσάνδρου
 λίθινος ἀνδριὰς ἐξήνθησεν ἀγρίαν λόχμην καὶ πόαν
 τοσαύτην τὸ πλῆθος, ὥστε κατακρύψαι τὸ πρόσ-
 ωπον. ἐν δὲ τοῖς Σικελικοῖς τῶν Ἀθηναίων ἀτυχή-
 μασιν αἶ τε χρυσαῖ τοῦ φοίνικος ἀπέρρεον βάλλαναι, 20
 καὶ τὴν ἀσπίδα τοῦ Παλλαδίου κόρακες περιέκοπτον.
 ὁ δὲ Κνιδίων στέφανος, ὃν Φαρσαλίᾳ τῇ ὀρχηστρίδι
 Φιλόμηλος ὁ Φωκέων τύραννος ἐδωρήσατο, μετα-
 στάσαν αὐτὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἰταλίαν,
 ἀπώλεσεν ἐν Μεταποντίῳ παίζουσαν περὶ τὸν νεῶν 25
 398 τοῦ Ἀπόλλωνος· ὁρμήσαντες γὰρ ἐπὶ τὸν στέφανον
 οἱ νεανίσκοι καὶ μαχόμενοι περὶ τοῦ χρυσίου πρὸς

12 Ἰέρωνος] cf. Xenoph. Hist. Gr. VI 4, 9 16 τοῦ]
 om. BE et omitti potest

ἀλλήλους διέσπασαν τὴν ἄνθρωπον. Ἀριστοτέλης
 μὲν οὖν μόνον Ὅμηρον ἔλεγε κινούμενα ποιεῖν ὀνό-
 ματα διὰ τὴν ἐνέργειαν· ἐγὼ δὲ φαίην ἄν καὶ τῶν
 ἀναθημάτων τὰ ἐνταυθοῖ μάλιστα συγκινεῖσθαι καὶ
 5 συνεπισημαίνειν τῇ τοῦ θεοῦ προνοίᾳ· καὶ τούτων
 μέρος μὴδὲν εἶναι κενὸν μὴδ' ἀναίσθητον, ἀλλὰ
 πεπλησθαι πάντα θειότητος. καὶ ὁ Βόηθος 'ναί'
 εἶπεν· 'οὐ γὰρ ἄρκεῖ τὸν θεὸν εἰς σῶμα καθειρ-
 γνύναι θνητὸν ἅπαξ ἑκάστου μηνός, ἀλλὰ καὶ λίθῳ B
 10 παντὶ καὶ χαλκῷ συμφυράσομεν αὐτόν, ὥσπερ οὐκ
 ἔχοντες ἀξιοχρεῶν τῶν τοιούτων συμπτωμάτων τὴν
 τύχην δημιουργὸν καὶ ταυτόματον.' 'εἴτ' ἔφην
 ἐγὼ 'τύχη σοι δοκεῖ καὶ αὐτόματον τῶν τοιούτων
 ἕκαστον εἰκέναι, καὶ πιθανόν ἐστι τὰς αὐτομους
 15 ἐξολισθεῖν καὶ διαλυθῆναι καὶ παρεγκλῖναι μήτε
 πρότερον μὴτ' ὕστερον, ἀλλὰ κατ' ἐκείνους τὸν χρό-
 νον, ἐν ᾧ τῶν ἀναθέντων ἕκαστος ἢ χεῖρον ἔμελλε
 πράξειν ἢ βέλτιον; καὶ σὲ μὲν Ἐπίκουρος ὠφελεῖ νῦν
 ὥς εἰκεν ἄφ' ὧν εἶπεν ἢ ἔγραψε πρὸ ἐτῶν τρια-
 20 κοσίων· ὁ θεὸς δ', εἰ μὴ συνείρξειε φέρων ἑαυτὸν C
 εἰς ἅπαντα μὴδ' ἀνακερασθεῖν πᾶσιν, οὐκ ἄν σοι
 δοκοίη κινήσεως ἀρχὴν καὶ πάθους αἰτίαν παρασχεῖν
 οὐδενὶ τῶν ὄντων;'

9. Τοιαῦτα μὲν ἐγὼ πρὸς τὸν Βόηθον ἀπεκρι-
 25 νάμην, ὅμοια δὲ περὶ τῶν Σιβυλλείων. ἐπειδὴ γὰρ

1 Ἀριστοτέλης] Rhet. III 11. cf Fragm. 130 (ed. Teubner.)

4 πάντανθι Abreschius 12 ταυτόματον *: τὸ αὐτόματον

14 εἰκέναι] πεποιηκέναι? 15 διαλυθῆναι Usenerus 16

ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ? 22 αἰτίαν Leonicus: ἐστὶν

ἔστημεν κατὰ τὴν πέτραν γενόμενοι τὴν κατὰ τὸ
 βουλευτήριον, ἐφ' ἧς λέγεται καθίζεσθαι τὴν πρῶ-
 τὴν Σίβυλλαν ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος παραγενομένην ὑπὸ
 τῶν Μουσῶν τραφεῖσαν (ἐνιοι δὲ φασιν ἐκ Μαλιέων
 ἀφικέσθαι Λαμίας οὔσαν θυγατέρα τῆς Ποσειδῶ- 5
 νος), ὁ μὲν Σαραπίων ἐμνήσθη τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς
 D ὕμνησεν ἑαυτήν, ὡς οὐδ' ἀποθανοῦσα λήξει μαντι-
 κῆς· ἀλλ' αὐτὴ μὲν ἐν τῇ σελήνῃ περιέεισι τὸ κα-
 λούμενον φαινόμενον γενομένη πρόσωπον, τῷ δ'
 ἄερι τὸ πνεῦμα συγκραθὲν ἐν φήμαις ἀεὶ φορήσεται 10
 καὶ κληδόνει· ἐκ δὲ τοῦ σώματος μεταβαλόντος ἐν
 τῇ γῇ πόας καὶ ὕλης ἀναφυομένης, βοσκήσεται ταύ-
 τὴν ἱερὰ θρέμματα, χροάς τε παντοδαπάς ἴσχοντα
 καὶ μορφὰς καὶ ποιότητας ἐπὶ τῶν σπλάγχχνων ἀφ'
 ὧν αἱ προδηλώσεις ἀνθρώποις τοῦ μέλλοντος. ὁ δὲ 15
 Βόηθος ἔτι μᾶλλον ἦν φανερός καταγελῶν· τοῦ δὲ
 E ξένου εἰπόντος, ὡς, εἰ καὶ ταῦτα μύθοις ἔοικεν,
 ἀλλὰ ταῖς γε μαντείαις ἐπιμαρτυροῦσι πολλὰ μὲν
 ἀναστάσεις καὶ μετοικισμοὶ πόλεων Ἑλληνίδων, πολ-
 λαὶ δὲ βαρβαρικῶν στρατιῶν ἐπιφάνειαι καὶ ἀναι- 20
 ρέσεις ἡγεμονιῶν· ταυτὶ δὲ τὰ πρόσφατα καὶ νέα
 πάθη περὶ τε Κύμην καὶ Δικαιάρχειαν οὐχ ὕμνου-
 μενα πάλαι καὶ ἀδόμενα διὰ τῶν Σιβυλλείων ὁ
 χρόνος ὥσπερ ὀφείλων ἀποδέδωκεν, ἐκρήξεις πυρὸς
 ὀρεῖον καὶ ζέσεις θαλασσίας, καὶ πετρῶν καὶ φλε- 25
 γμονῶν ὑπὸ πνεύματος ἀναρρίψεις, καὶ φθορὰς πό-

3 σιβύλλαν BE 4 ἐκ Μαλιέων * (ἐκ Μαλιαίων Clom.
 Alex. p. 358 Pott. ubi pro Σιδῶνος leg. Ποσειδῶνος): εἰς
 Μαλεῶνα 8 αὐτὴ R: αὐτὴ 16 malim τοῦ ξένου δ' εἰπόν-
 τος 18 γε R: τε 22 Δικαιάρχειαν *: δικαιορχίαν

λεων ἄμα τοσούτων καὶ τηλικούτων, ὥς μεθ' ἡμέραν ἐπελθοῦσιν ἄγνοιαν εἶναι καὶ ἀσάφειαν ὅπου κατῴκηντο τῆς χώρας συγκεχυμένης; ταῦτα γὰρ εἰ F γέγονε πιστεῦσαι χαλεπὸν ἐστὶ, μὴ τί γε προειπεῖν
 5 ἔνευ θειότητος?

10. Καὶ ὁ Βόηθος 'ποῖον γάρ' εἶπεν 'ὦ δαιμόνιε, τῇ φύσει πάθος ὁ χρόνος οὐκ ὀφείλει; τί δ' ἐστὶ τῶν ἀτόπων καὶ ἀπροσδοκῆτων περὶ γῆν ἢ θάλατταν ἢ πόλεις ἢ ἄνδρας, ὃ τις ἂν προειπὼν οὐ τύχοι
 10 γενομένου; καίτοι τοῦτό γε σχεδὸν οὐδὲ προειπεῖν ἐστὶν ἀλλ' εἰπεῖν, μᾶλλον δὲ δοῦναι καὶ διασπείραι λόγους οὐκ ἔχοντας ἀρχὴν εἰς τὸ ἄπειρον· οἷς πλανωμένοις ἀπήντησε πολλάκις ἡ τύχη καὶ συνέπεσεν αὐτομάτως. διαφέρει γὰρ οἷμαι γενέσθαι τὸ δηθὲν ἢ
 15 δηθῆναι τὸ γενησόμενον. ὁ γὰρ εἰπὼν τὰ μὴ ὑπάρχοντα λόγος ἐν ἑαυτῷ τὸ ἡμαρτημένον ἔχων οὐ δικαίως ἀναμένει τὴν ἐκ αὐτομάτου πίστιν οὐδ' 399 ἀληθεῖ τεκμηρίῳ χρῆται τοῦ προειπεῖν ἐπιστάμενος τῷ μετὰ τὸ εἰπεῖν γενομένῳ, πάντα τῆς ἀπειρίας
 20 φερούσης· μᾶλλον δ' ὁ μὲν 'εἰκάζων καλῶς', ὃν 'ἄριστον μάντιν' ἀνηγόρευκεν ἢ παροιμία, ἰχνοσκοποῦντι καὶ στιβεύοντι διὰ τῶν εὐλόγων τὸ μέλλον ὁμοίος ἐστὶ. Σίβυλλαι δ' αὖται καὶ Βάκιδες ὥσπερ εἰς πόντον ἀτεκμάρτως τὸν χρόνον κατέβαλον καὶ
 25 διέσπειραν ὥς ἔτυχε παντοδαπῶν ὀνόματα καὶ δῆματα παθῶν καὶ συμπτωμάτων· οἷς, γιγνομένων ἐνίων

17 αὐτομάτου *: τοῦ αὐτομάτου 19 τῷ Empirius
 γενομένῳ idem: γενομένου 20 μᾶλλον R: καὶ cum lac.
 1—2 litt. cf. Nauck p. 674 26 οἷς] iungas cum ὁμοίως

ἀπὸ τύχης, ὁμοίως ψευδὸς ἐστὶ τὸ νῦν λεγόμενον, καὶ ὅστερον ἀληθὺς, εἰ τύχοι, γένηται.

- B 11. Τοιαῦτα τοῦ Βοήθου διεληθόντος, ὁ Σαραπίων 'δίκαιον' ἔφη 'τὸ ἀξίωμα περὶ τῶν οὕτως, ὡς λέγει Βόηθος, ἀορίστως καὶ ἀνυποθέτως λεγομένων· 'εἰ νίκη στρατηγῷ προείρηται, νενίκηκεν'· 'εἰ πόλεως ἀναίρεσις, ἀπόλωλεν.' ὅπου δ' οὐ μόνον λέγεται τὸ γεννησόμενον, ἀλλὰ καὶ πῶς καὶ πότε καὶ μετὰ τί καὶ μετὰ τίνος, οὐκ ἔστιν εἰκασμὸς τῶν τάχα γεννησομένων ἀλλὰ τῶν πάντως ἐσομένων προδήλως. 5 καὶ ταῦτ' ἔστιν εἰς τὴν Ἀγησιλάου χωλότητα.

ῥαῖζεο δὴ, Σπάρτη, καίπερ μέγα λυχνος ἐοῦσα, μὴ σέθεν ἀρτίποδος βλάβη χολὴ βασιλεία.

δηρὸν γὰρ μόχθοι σε κατασχέσουσιν ἄελπτοι,

- C φθισίβροτόν τ' ἐπὶ κῦμα κυλινδομένου πολέμοιο.' 15 καὶ τὰ περὶ τῆς νήσου πάλιν, ἣν ἀνῆκεν ἡ πρὸ Θήρας καὶ Θηρασίας θάλασσα· καὶ περὶ τὸν Φιλίππου καὶ Ῥωμαίων πόλεμον.

'ἀλλ' ὅποτε Τρώων γενεὰ καθύπερθε γένηται Φοινίκων ἐν ἀγῶνι, τότ' ἔσσεται ἔργα ἔπιστα' 20 πόντος μὲν λάμψει πῦρ ἔσπετον, ἐκ δὲ κεραυνῶν πρηστῆρες μὲν ἄνω διὰ κύματος ἀίξουσιν ἄμμιγα σὺν πέτρᾳ, ἡ δὲ στηρίζεται αὐτοῦ οὐ φατὸς ἀνθρώποις νῆσος· καὶ χεῖρονες ἄνδρες χερσὶ βιησάμενοι τὸν κρείσσονα νικήσουσι.' 25

2¹ καὶ] καὶ mei codd. ~ ἀληθὲς Emperius 4 ὡς X
11 ταῦτα] τοιαῦτα X 12 ῥαῖζεο δὴ κέ] cf. Paus. 3, 8 13
βλάβη Pausanias 17 περὶ] τὰ περὶ? 23 σὺν πέτραις R

τὸ γὰρ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ Ῥωμαίους τε Καρχηδονίων
 περιγενέσθαι καταπολεμήσαντας Ἀννίβαν, καὶ Φί- D
 λιππον Αἰτωλοῖς συμβαλόντα καὶ Ῥωμαίοις μάχην
 κρατηθῆναι, καὶ τέλος ἐκ βυθοῦ νῆσόν ἀναδύναι
 5 μετὰ πυρὸς πολλοῦ καὶ κλύδωνος ἐπιξέσαντος, οὐκ
 ἂν εἴποι τις ὥς ἀπήντησεν ἅμα πάντα καὶ συνέπεσε
 κατὰ τύχην καὶ αὐτομάτως, ἀλλ' ἡ τάξις ἐμφαίνει
 τὴν πρόγνωσιν· καὶ τὸ Ῥωμαίοις πρὸ ἐτῶν ὁμοῦ τι
 πεντακοσίων προειπεῖν τὸν χρόνον, ἐν ᾧ πρὸς ἅπαντα
 10 τὰ ἔθνη πολεμήσοιεν ἅμα· τοῦτο δ' ἦν τὸ πολεμή-
 σαι τοῖς οἰκέταις ἀποστᾶσιν. ἐν τούτοις γὰρ οὐδὲν
 ἀτέκμαρτον οὐδὲ τυφλὸν ἀμφί τε τύχην ζητεῖν ἐν
 ἀπειρίᾳ ὁ λόγος· ἀλλὰ πολλὰ τῆς πείρας ἐνέχυρα E
 δίδωσι καὶ δείκνυσι τὴν ὁδόν, ἥ βαδίζει τὸ πεπω-
 15 μένον. οὐ γὰρ οἴμαί τιν' εἶρεν, ὅτι μετὰ τούτων
 ὥς προερρήθη συνέπεσε κατὰ τύχην· ἐπεὶ τί κωλύει
 λέγειν ἕτερον, ὥς οὐκ ἔγραψε τὰς Κυρίας ὑμῖν
 Ἐπίκουρος, ᾧ Βόηθε, δόξας, ἀλλ' ἀπὸ τύχης καὶ
 αὐτομάτως οὕτω πρὸς ἄλληλα τῶν γραμμάτων συν-
 20 εμπεσόντων, ἀπετελέσθη τὸ βιβλίον;

12. Ἄμα δὲ τούτων λεγομένων προήειμεν. ἐν δὲ
 τῷ Κορινθίων οἴκῳ τὸν φοίνικα θεωμένοις τὸν χαλ- F
 κοῦν, ὅσπερ ἔτι λοιπὸς ἐστὶ τῶν ἀναθημάτων, οἱ
 περὶ τὴν ρίζαν ἐντετορευμένοι βάρτραχοι καὶ ὕδροι
 θαῦμα τῷ Διογενιανῷ παρεῖχον, ἀμέλει δὲ καὶ ἡμῖν.

7 τύχην καὶ Stegmannus: τύχην 12 ἀμφί τε — πολλὰ]
 ἀφεῖται, ὥστε τύχην ζητεῖν ἐν ἀπειρίᾳ· ὁ δὲ λόγος ἄλλα τε
 πολλὰ? 15 ὅτι] ὅτι τι? 16 ὥς] ὧν? προερρήθη BE
 17 ὑμῖν Usenerus (vid. Epicurea p. 342): ἡμῖν (μῖν BE prae-
 missa lacunula 1—2 litt.)

οὔτε γὰρ φοῖνιξ, ὥς ἕτερα δένδρα, λιμναῖόν ἐστι
καὶ φίλυδρον φυτόν, οὔτε Κορινθίοις τι βάρραχοι
προσθήκουσιν, ὥστε σύμβολον ἢ παρὰσημον εἶναι
τῆς πόλεως· ὥσπερ ἀμέλει Σελινούντιοί ποτε χρυ-
σοῦν σέλινον ἀναθεῖναι λέγονται, καὶ Τενέδιοι τὸν 5
πέλεκυν ἀπὸ τῶν καρκίνων τῶν γιγνομένων περὶ
400 τὸ καλούμενον Ἀστέριον παρ' αὐτοῖς· μόνοι γὰρ ὥς
ἔοικεν ἐν τῷ χελωνίῳ τύπον πελέκεως ἔχουσι. καὶ
μὴν αὐτῷ γε τῷ θεῷ κόρακας καὶ κύκνους καὶ λύ-
κους καὶ ἰέρακας καὶ πάντα μᾶλλον ἢ ταῦτ' εἶναι 10
προσφιλῇ τὰ θηρία νομίζομεν.' εἰπόντος δὲ τοῦ
Σαραπίωνος, ὅτι τὴν ἐξ ὑγρῶν ἡνέξατο τροφήν τοῦ
ἡλίου καὶ γένεσιν καὶ ἀναθυμιάσιν ὁ δημιουργός,
εἶθ' Ὀμήρου λέγοντος ἀκηκοώς

ἥῆλιος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην· 15
εἶτ' Αἰγυπτίους ἑωρακὼς ἀρχὴν ἀνατολῆς παιδίου
νεογνὸν γράφοντας ἐπὶ λωτῷ καθεζόμενον· γελάσας
B ἐγὼ 'ποῦ σὺ πάλιν' εἶπον ὧ χρηστέ, τὴν Στοᾶν
δευρὶ παρωθεῖς καὶ ὑποβάλλεις ἀτρέμα τῷ λόγῳ
τὰς ἀνάψεις καὶ ἀναθυμιάσεις, οὐχ ὥσπερ αἱ Θετ- 20
ταλαὶ κατάγων τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον, ὥς
ἐντεῦθεν ἀπὸ γῆς καὶ ὑδάτων βλαστάνοντας καὶ ἀρ-
δομένους; ὁ μὲν γὰρ Πλάτων καὶ τὸν ἄνθρωπον
οὐράνιον ὠνόμασε φυτόν, ὥσπερ ἐκ ῥίζης ἄνω τῆς
κεφαλῆς ὀρθούμενον· ὑμεῖς δὲ τοῦ μὲν Ἐμπεδο- 25

12 Σαραπίωνος] dat hic cod. E 14 Ὀμήρου] γ 1
15 ἀπόρουσε Homerus 16 ἀρχῆς BE 21 κατὰγων] add.
ἀλλ' ἀνάγων R 22 ἀρδομένους W: ἀρχομένους 23 Πλά-
των] Tim. p. 90 a 25 Ἐμπεδοκλέους] Mullach. 1 p. 7

κλέους καταγελάτε, φάσκοντος τὸν ἥλιον περὶ γῆν
ἀνακλάσει φωτὸς οὐρανίου γενόμενον αὐθις

‘ἀνταυγεῖν πρὸς Ὀλυμπον ἀταρβήτοισι προσώποις’
αὐτοὶ δὲ γηγενὲς ξῶον ἢ φυτὸν ἔλειον ἀποφαίνετε C
τὸν ἥλιον, εἰς βατράχων πατρίδα ἢ ὕδρων ἐγγρά-
φοντες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰς τὴν Στωικὴν ἀναθώ-
μεθα τραγωδίαν, τὰ δὲ τῶν χειροτεχνῶν πάρεργα
παρέργως ἐξετάσωμεν. ἐν πολλοῖς γάρ εἰσι κομποί,
τὸ δὲ ψυχρὸν οὐ πανταχοῦ καὶ περιέργον ἐκπεφεύ-
10 γασιν. ὥσπερ οὖν ὁ τὸν ἀλεκτρούνα ποιήσας ἐπὶ
τῆς χειρὸς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐωθινήν ὑπεδήλωσεν ὥραν
καὶ καιρὸν ἐπιούσης ἀνατολῆς, οὕτως ἐνταῦθα τοὺς
βατράχους ἐαρινῆς ὥρας φαίη τις ἂν γεγονέναι σύμ-
βολον ἐν ᾗ κρατεῖν ἄρχεται τοῦ ἀέρος ὁ ἥλιος καὶ D
15 τὸν χειμῶνα διαλύειν, εἴ γε δεῖ καθ’ ὑμᾶς τὸν
Ἀπόλλωνα καὶ τὸν ἥλιον μὴ δύο θεοὺς ἀλλ’ ἓνα
νομίζειν. καὶ ὁ Σαραπίων ‘σὺ γάρ’ εἶπεν ‘οὐχ οὕτω
νομίζεις ἀλλ’ οἶει τὸν ἥλιον διαφέρειν τοῦ Ἀπόλλω-
νος;’ ‘ἔγωγ’ εἶπεν ‘ὥς τοῦ ἡλίου τὴν σελήνην. ἀλλ’
20 αὕτη μὲν οὐ πολλάκις οὐδὲ πᾶσιν ἀποκρύπτει τὸν
ἥλιον, ὁ δ’ ἥλιος ὁμοῦ τι πάντα ἀγνοεῖν τὸν Ἀπόλ-
λωνα πεποίηκεν ἀποστρέφων τῇ αἰσθήσει τὴν διὰ
νοίαν ἀπὸ τοῦ ὕντος ἐπὶ τὸ φαινόμενον.’

13. Ἐκ τούτου τοὺς περιγνητὰς ὁ Σαραπίων
25 ἤρετο τί δὴ τὸν οἶκον οὐ Κυψέλου τοῦ ἀναθέντος
ἀλλὰ Κορινθίων ὀνομάζουσιν. ἀπορίᾳ δ’ αἰτίας ἐμοὶ E

1 περὶ γῆν] περιανγῇ W 3 ἀταρβήτοις W: ἀταρβή-
τοις 7 χειροτεχνῶν *: χειροτέχνων 20 R: αὐτῇ 25
Κυψέλου X: κυψέλλου 26 ὥς ἐμοὶ γοῦν ἐδόκει R

ροῦν δοκεῖ σιωπώντων ἐκείνων, ἐπιγελάσας ἐγὼ 'τί
 δ' εἶπον ἔτι τούτους οἰόμεθα γινώσκειν ἢ μνημο-
 νεύειν ἐκπεπληγμένους παντάπασιν, ἡμῶν μετεωρο-
 λεσχούντων; ἐπεὶ πρότερόν γ' αὐτῶν ἠκούομεν λε-
 γόντων, ὅτι τῆς τυραννίδος καταλυθείσης ἐβούλοντο ⁵
 Κορίνθιοι καὶ τὸν ἐν Πίσῃ χρυσοῦν ἀνδριάντα καὶ
 τὸν ἐνταῦθα τουτουὶ θησαυρὸν ἐπιγράψαι τῆς πό-
 λεως. Δεσφοὶ μὲν οὖν ἔδοσαν ὡς δίκαιον, καὶ
 συνεχώρησαν, Ἡλείους δὲ φθονήσαντας ἐψηφίσαντο
 μὴ μετέχειν Ἰσθμίων. ὅθεν οὐδεὶς ἐξ ἐκείνου γέ- ¹⁰
 γονεν Ἰσθμίων ἀγωνιστῆς Ἡλεῖος. ὁ δὲ Μολιωνι-
 δῶν φόνος ὅφ' Ἡρακλέους περὶ Κλεωναῖς οὐδέν ἐστι
 μεταίτιος, ὡς ἔνιοι νομίζουσιν, Ἡλείοις τοῦ εἰργε-
 σθαι· τοῦναντίον γὰρ ἦν αὐτοῖς προσῆκον εἰργεῖν,
 εἰ διὰ τοῦτο Κορινθίοις προσεκεκρούκεσαν.' ἐγὼ ¹⁵
 μὲν οὖν ταῦτ' εἶπον.

14. Ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀκανθίων καὶ Βρασίδου παρ-
 ελθοῦσιν οἶκον ἡμῶν ἔδειξεν ὁ περιηγητῆς χωρίον,
 ἐν ᾧ Ῥοδῶπιδος ἔκειντό ποτε τῆς ἐταίρας ὀβελίσκοι
 σιδηροῖ, δυσχεράνας ὁ Διογενιανός 'ἦν ἄρα τῆς αὐτῆς' ²⁰
 ἔφη 'πόλεως Ῥοδῶπιδι μὲν χώραν παρασχεῖν, ὅπου
 401 τὰς δεκάτας φέρουσα καταθήσεται τῶν μισθῶν, Αἴ-
 σωπον δ' ἀπολέσαι τὸν δρόμους αὐτῆς.' καὶ ὁ
 Σαραπίων 'τί δὲ ταῦτ' ἔφη 'μακάριε, δυσχεραίνεις;
 ἐκεῖ βλέπον ἄνω καὶ τὴν χρυσὴν ἐν τοῖς στρατη- ²⁵
 γοῖς καὶ βασιλεῦσι θεάσαι Μνησαρέτην, ἣν Κράτης
 εἶπε τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας ἀνακείσθαι τρο-

παιον.' ἰδὼν οὖν ὁ νεανίας 'εἴτ' οὐ περὶ Φρύνης'
 ἔφη 'τοῦτ' ἦν εἰρημένον τῷ Κράτητι;' 'ναί' εἶπεν ὁ
 Σαραπίων· 'Μνησαρέτη γὰρ ἐκαλεῖτο, τὴν δὲ Φρύ-
 νην ἐπὶ κλησιν ἔσχε διὰ τὴν ὠχρότητα. πολλὰ δ' ὥς
 5 ἔοικε τῶν ὀνομάτων ἀποκρύπτουσιν αἱ παρωνυμῖαι.
 τὴν γοῦν Ἀλεξάνδρου μητέρα Πολυξένην εἴτα Μυρ-
 τάλην Ὀλυμπιάδα τε καὶ Στρατονίκην κληθῆναι λέ- B
 γουσι· τὴν δὲ Ῥοδίαν Εὐμητιν ἄχρι νῦν Κλεοβου-
 λίνην πατρόθεν οἱ πλεῖστοι καλοῦσιν· Ἡροφίλην δὲ
 10 τὴν Ἐρυθραίαν μαντικὴν γενομένην Σίβυλλαν προσ-
 ηγόρευσαν. τῶν δὲ γραμματικῶν ἀκούσῃ καὶ τὴν
 Αἰθιδαν Μνησινόην, καὶ τὸν Ὀρέστην Ἀχαιοὺν ** ὠνο-
 μάσθαι φασκόντων. ἀλλὰ πῶς, ἔφη, διανοῇ σύ (βλέ-
 ψας πρὸς τὸν Θέωνα) τοῦτ' ἐκτελεῖσαι τὸ περὶ Φρύνης
 15 αἰτίμα;

15. Κάκεινος ἡσυχῇ διαμειδιάσας 'οὕτως' εἶπεν
 'ὥστε καὶ σοὶ προσεγκαλεῖν τὰ μικρότατα τῶν Ἑλλη- C
 νικῶν πλημμελημάτων ἐλέγχοντι. καθάπερ γὰρ ὁ
 Σωκράτης ἐστιώμενος ἐν Καλλίου τῷ μύρῳ πολεμεῖ
 20 μόνον, ὀρχήσεις δὲ παίδων καὶ κυβιστήσεις καὶ φι-
 λήματα καὶ γελωτοποιοὺς ὀρῶν ἀνέχεται· καὶ σύ μοι
 δοκεῖς ὁμοίως γύναιον εἰργεῖν τοῦ ἱεροῦ χρησάμε-
 νον ἥρα σώματος οὐκ ἐλευθερίως, φόνων δὲ καὶ
 πολέμων καὶ λεηλασιῶν ἀπαρχαῖς καὶ δεκάταις κύκλω
 25 περιεχόμενον τὸν θεὸν ὀρῶν, καὶ τὸν νεῶν σκύλων

1 εἴτ' οὐ R: εἴτα 12 lac. 18 fere litt. in BE 17
 ὥστε R: ὥς γε 19 ἐστιώμενος R: αἰτιώμενος Καλλίου
 idem: καλλία. cf. Xen. Symp. 2, 3 sqq. πολεμεῖ R:
 πολεμεῖν

Ἑλληνικῶν ἀνάπλεων καὶ λαφύρων οὐ δυσχεραίνεις,
οὐδ' οἰκτίζεις τοὺς Ἑλληνας ἐπὶ τῶν καλῶν ἀνα-
D θημάτων αἰσχίστας ἀναγινώσκων ἐπιγραφάς Ἑρα-
σίδας καὶ Ἀκάνθιοι ἀπ' Ἀθηναίων καὶ Ἀθηναῖοι
ἀπὸ Κορινθίων καὶ Φωκεῖς ἀπὸ Θεσσαλῶν Ὀρνεῖ- 5
ται δ' ἀπὸ Σικωνίων Ἀμφικτύονες δ' ἀπὸ Φω-
κέων. ἀλλὰ Πραξιτέλης ὥς ἔοικε μόνος ἠνίασε
Κράττηα τῇ ἐρωμένῃ τυχῶν αὐτόθι δωρεᾶς, ὃν ἐπαι-
νεῖν ᾤφειλε Κράτης, ὅτι τοῖς χρυσοῖς βασιλεῦσι
τούτοις παρέστησε χρυσὴν ἐταῖραν, ἔξουσιδίῳ τὸν 10
πλοῦτον ὥς οὐδὲν ἔχοντα θαυμάσιον οὐδὲ σεμνόν.
δικαιοσύνης γὰρ ἀναθήματα καὶ σωφροσύνης καὶ
μεγαλονοίας καλῶς ἔχει τίθεσθαι παρὰ τῷ θεῷ τοὺς
E βασιλεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας, οὐ χρυσοῦ καὶ τρυφώ-
σης εὐπορίας ἧς μέτεστι καὶ τοῖς αἰσχίστα βεβιω- 15
κόσιν.

16. Ἐκεῖνο δ' οὐ λέγεις εἶπεν ἄτερος τῶν
περιγηγνητῶν ὅτι Κροῖσος ἐνταῦθα καὶ τῆς ἀρτοποιοῦ
χρυσὴν εἰκόνα ποιησάμενος ἀνέθηκε ** πλὴν οὐκ
ἐντρυφῶν τῷ ἱερῷ, καλὴν δὲ λαβὼν αἰτίαν καὶ δι- 20
καίαν. λέγεται γὰρ Ἀλυάττην τὸν πατέρα τοῦ Κροίσου
δευτέραν ἀγαγέσθαι γυναῖκα καὶ παῖδας ἐτέρους τρέ-
φειν· ἐπιβουλεύουσιν οὖν τῷ Κροίσῳ τὴν ἔνθρω-
F πον φάρμακον δοῦναι τῇ ἀρτοποιοῷ, καὶ κτελεῦσαι

1 ἀνάπλεων R: ἀνάπλεω 8 δωρεᾶς] χάρας Emperius.
Cf. Xen. Cyrop. IV 6, 7: καὶ ἐλπίδα τινὰ λάβοιμι τῷ φίλῳ
παιδί τιμωρίας ἢν τις μετὰ σοῦ τυχεῖν 13 ἔχειν BE 18
ἀρτοποιοῦ] malim hic et infra ἀρτοπόπον quo ducit lectio
ἀρτόπον 19 lac. 13 litt. in E. Fort. supplenda: Ναί, ἔφη
Θέων 24 ἀρτοποιοῦ Leonicus: ἀρτόπῳ. Item p. 47 lin. 2

διαπλάσασαν ἄρτον ἐξ αὐτοῦ τῷ Κροίσῳ παραθεῖναι·
 τὴν δ' ἄρτοποιὸν κρύφα τῷ Κροίσῳ φράσαι, παρα-
 θεῖναι δὲ τοῖς ἐκείνης παισὶ τὸν ἄρτον. ἀνθ' ὧν
 βασιλεύσαντα τὸν Κροῖσον οἶον ἐπὶ μάρτυρι τῷ
 5 θεῷ τὴν χάριν ἀμείψασθαι τῆς γυναικός, εὖ γε ποι-
 οῦντ' ἐκείνον. ὅθεν, εἶπεν, ἄξιον δὴ καὶ τῶν πό-
 λεων εἴ τι τοιοῦτον ἔστιν ἀνάθημα τιμᾶν καὶ ἀγαπᾶν,
 οἶον τὸ Ὀπουντίων. ἐπεὶ γὰρ οἱ Φωκέων τύραννοι
 πολλὰ τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν ἀναθημάτων συγ-
 10 χεάντες ἔκοψαν νόμισμα καὶ διέσπειραν εἰς τὰς πό-
 λεις, Ὀπούντιοι συναγαγόντες ὅσον ἀργύριον, ὑδρίαν
 ἔπεμψαν ἐνθάδε τῷ θεῷ καὶ καθιέρωσαν. ἐγὼ δὲ
 καὶ Μυριναίους ἐπαινῶ καὶ Ἀπολλωνιάτας θέρη 402
 χρυσᾶ δεῦρο πέμψαντας· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἑρετριεῖς
 15 καὶ Μάγνητας, ἀνθρώπων ἀπαρχαῖς δωρησαμένους
 τὸν θεόν, ὥς καρπῶν δοτῆρα καὶ πατρῷον καὶ γε-
 νέσιον καὶ φιλάνθρωπον· αἰτιῶμαι δὲ Μεγαρεῖς, ὅτι
 μόνοι σχεδὸν ἐνταῦθα λόγχην ἔχοντα τὸν θεὸν ἔστη-
 σαν ἀπὸ τῆς μάχης, ἣν Ἀθηναίους μετὰ τὰ Περσικὰ
 20 τὴν πόλιν ἔχοντας αὐτῶν νικήσαντες ἐξέβαλον. ὅστε-
 ρον μέντοι πλῆκτρον ἀνέθηκαν τῷ θεῷ χρυσοῦν ἐπι-
 στήσαντες ὡς ἔοικε Σκυθίνῳ λέγουσι περὶ τῆς λύρας,
 ἣν ἀρμόζεται

Ζηνὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων, πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος
 25 συλλαβῶν· ἔχει δὲ λαμπρὸν πλῆκτρον ἡλίου φάος." B

1 παραθεῖναι R: παραδοῦναι 7 ἀγαπᾶν scripsi cum
 Stegmanno: ἄγαν 11 ὅσον] ὅσιον Madvigius. Malim ὅσον
 ἦν ὅσιον ἀργυρίου BE ὑδρίαν R: ὑδρίαν 12 ἔπεμ-
 ψαν Cobetus: ἀνέπεμψαν 13 Μυριναίους R: μυρίνας 22
 Σκυθίνῳ Emperius: σκυθινῷ. vid. Bergk. 2 p. 507

17. Ἐπιβάλλοντος δὲ τοῦ Σαραπίωνος εἰπεῖν τι περὶ τούτων, ὁ ξένος ἡδὺ μὲν ἔφη τὸ τοιούτων ἀκροᾶσθαι λόγων, ἐμοὶ δ' ἀναγκαῖόν ἐστι τὴν πρώ-
την ὑπόσχεσιν ἀπαιτῆσαι περὶ τῆς αἰτίας, ἣ πέπαινε
τὴν Πυθίαν ἐν ἔπεσι καὶ μέτροις ἄλλοις θεσπίζου- 5
σαν· ὥστ', εἰ δοκεῖ, τὰ λειπόμενα τῆς θέας ὑπερ-
θέμενοι περὶ τούτων ἀκούσωμεν ἐνταῦθα καθίσαν-
τες. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ μάλιστα πρὸς τὴν τοῦ
χορηγηρίου πίστιν ἀντιβαίνων λόγος· ὥς δυεῖν θά-
τερον, ἢ τῆς Πυθίας τῷ χωρίῳ μὴ πελαξούσης ἐν 10
C ᾧ τὸ θεῖον ἐστιν, ἢ τοῦ πνεύματος παντάπασιν
ἀπεσβεσμένου καὶ τῆς δυνάμεως ἐκλελοιπυίας. περι-
ελθόντες οὖν ἐπὶ τῶν μεσημβρινῶν καθεζόμεθα κρη-
πιδων τοῦ νεῶ πρὸς τὸ τῆς Γῆς ἱερὸν τόθ' ὕδωρ
** ἀποβλέποντες· ὥστ' εὐθὺς εἰπεῖν τὸν Βόηθον, 15
ὅτι καὶ ὁ τόπος τῆς ἀπορίας συνεπιλαμβάνεται τῷ
ξένῳ. Μουσῶν γὰρ ἦν ἱερὸν ἐνταῦθα περὶ τὴν
ἀναπνοὴν τοῦ νάματος, ὅθεν ἐχρῶντο πρὸς τε τὰς
λοιβὰς τῷ ὕδατι τούτῳ, ὥς φησι Σιμωνίδης

ἔνθα χερνίβεσσιν εἰρύεται τὸ Μοισᾶν 20
D καλλικόμων ὑπένερθεν ἄγνόν ὕδωρ.'

μικρῷ δὲ περιεργότερον αὐτῆς ὁ Σιμωνίδης τὴν
Κλειῶ προσειπὼν

ἄγνὰν ἐπίσκοπον, χερνίβων' φησί πολὺλίστον

14 τοῦ Emperius 15 lac. 8 litt. in E 19 Σιμωνί-
δης] Bergkii 3 p. 409 20 ἀρύεται Turnebus τὸ Bergkii:
τε Μοισᾶν Schneidewinus: μουσᾶν 23 hinc ἀγνὰ ἐπί-
σκοπε Κλειοῖ effecit Bergk. 3 p. 410

ἀραιὸν τέ ἐστιν ἀχρυσόπεπλον **

εὐῶδες ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἐρανὸν ὕδωρ λαβόν·

οὐκ ὀρθῶς οὖν Εὐδοξος ἐπίστευσε τοῖς Στυγὸς ὕδωρ
τοῦτο καλεῖσθαι πεφήνασι. τὰς δὲ Μούσας ἰδρύ-

5 σαντο παρῆδρους τῆς μαντικῆς καὶ φύλακας αὐτοῦ
παρὰ τὸ νᾶμα καὶ τὸ τῆς Γῆς ἱερὸν, ἧς λέγεται τὸ
μαντεῖον γενέσθαι διὰ τὴν ἐν μέτροις καὶ μέλεσι
χρησμοδίαν. ἔνιοι δὲ καὶ πρῶτον ἐνταῦθά φασιν
ἡρῶν μέτρον ἀκουσθῆναι,

10 *ἑσυμφέρετε πετρά, οἶωνοί, κηρὸν τε, μέλισσαι· B

ὅτε τῷ θεῷ ἐπιδεᾷ γενομένην ἀποβαλεῖν τὸ σεμνόν·

18. Ὁ Σαραπίων ἐπιεικέστερα ταῦτ' εἶπεν ὦ

Βόηθε, καὶ μουσικώτερα· δεῖ γὰρ μὴ μάχεσθαι πρὸς

τὸν θεὸν μῆδ' ἀναιρεῖν μετὰ τῆς μαντικῆς ἅμα τὴν

15 πρόνοιαν καὶ τὸ θεῖον, ἀλλὰ τῶν ὑπεναντιοῦσθαι

δοκούντων λύσεις ἐπιζητεῖν τὴν δ' εὐσεβῆ καὶ πά-

τριον μὴ προῖεσθαι πλίστιν· ὀρθῶς ἔφην ἐγὼ

λέγεις, ἄριστε Σαραπίων· οὐδὲ γὰρ φιλοσοφίαν

ἀπεργινώσκωμεν ὥς ἀνηρημένην παντάπασι καὶ διε-

20 φθορυῖαν, ὅτι πρότερον μὲν ἐν ποιήμασιν ἐξέφερον

οἱ φιλόσοφοι τὰ δόγματα καὶ τοὺς λόγους, ὥσπερ F

Ὀρφεὺς καὶ Ἡσίοδος καὶ Παρμενίδης καὶ Ξενοφά-

νης καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Θαλῆς· ὕστερον δ' ἐπανά-

σαντο καὶ πέπαιναντο χρώμενοι, μέτροις πλήν σοῦ·

1 ἀραιὸν τέ ἐστιν] ἀρύντεσσιν Emperius Lac. 13
litt. in E 2 ἐρανὸν Emperius 4 πεφήνασι (πεφύνασι
E)] γε φήσασι? πεπεικόσι? 7 διὰ W 10 πετρά τ' Em-
perius. πετρών? 11 ὅτε τῷ θεῷ] aliquid labis contraxisse
vid. Ante ὅτε lac. statuit R. ὅτε τῶν θεῶν (sc. Μουσῶν)
Benselerus 14 θεὸν Amyotus: θεῶνα

διὰ σοῦ δ' αὖθις εἰς φιλοσοφίαν ποιητικὴν κάτεισιν,
 ὄρθιον καὶ γενναῖον ἐγκελευομένη τοῖς νέοις. οὐδ'
 ἀστρολογίαν ἀδοξοτέραν ἐποίησαν οἱ περὶ Ἀρίσταρ-
 χον καὶ Τιμόχαριν καὶ Ἀρίστυλλον καὶ Ἴππαρχον
 καταλογάδην γράφοντες, ἐν μέτροις πρότερον Εὐ- 5
 δόξου καὶ Ἡσιόδου καὶ Θαλοῦ γραφόντων, εἰ γε
 403 Θαλῆς ἐποίησεν, ὡς ἀληθῶς εἰπεῖν, τὴν εἰς αὐτὸν
 ἀναφερομένην Ἀστρολογίαν. Πίνδαρος δὲ καὶ περὶ
 τρόπου μελῳδίας ἀμελουμένου καθ' αὐτὸν ἀπορεῖν
 ὁμολογεῖ, καὶ θαυμάζειν ὅτι ** οὐδὲν γάρ ἐστι δει- 10
 νὸν οὐδ' ἄτοπον αἰτίας ζητεῖν τῶν τοιούτων μετα-
 βολῶν· ἀναιρεῖν δὲ τὰς τέχνας καὶ τὰς δυνάμεις,
 ἅν τι κινηθῇ καὶ παραλλάξῃ τῶν κατὰ ταύτας, οὐ
 δίκαιον.'

19. Ὑπολαβὼν δ' ὁ Θέων ἄλλὰ ταῦτα μὲν' 15
 εἶπε 'μεγάλας ἔσχηκε τῷ ὄντι παραλλαγὰς καὶ καινο-
 B τομίας· τῶν δ' ἐνταῦθα πολλοὺς ἴσμεν χρησμοὺς
 καὶ τότε καταλογάδην ἐκφερομένους καὶ περὶ πρα-
 γμάτων οὐ τῶν τυχόντων· Λακεδαιμονίοις τε γάρ,
 ὡς Θουκυδίδης ἱστύρηκε, περὶ τοῦ πρὸς Ἀθηναίους 20
 πολέμου χρωμένοις ἀνεῖλε νίκην καὶ κράτος, καὶ
 βοηθήσειν αὐτοὺς καὶ παρακαλούμενος καὶ ἀπαράκλη-
 τος· καὶ Πανσανίαν εἰ μὴ καταγάγοιεν ἄργυρὰ
 εὐλάκῃ εὐλάξειν'. Ἀθηναίοις δὲ περὶ τῆς ἐν Σικελίᾳ

7 τὴν εἰς αὐτὸν *: εἰς αὐτὴν 10 θαυμάζειν R: θαυ-
 μάξει Lac. 78 fere litt. in E 17 ἴσμεν χρησμοὺς * 20
 Θουκυδίδης | 1, 118 21 νίκην καὶ κράτος] similiter p. 412 c
 22 ἄκλητος Thucydides 23 Πανσανίαν] Πλειστοάννακτα
 W ex Thucyd. 5, 16 24 εὐλάκῃ R ex Thucyd. l. 1. Eius
 loco lac. 8 litt. in E εὐλάξειν idem: συλλέξειν

μαντευομένοις στρατιᾶς προσέταξε τὴν ἐξ Ἑρυνθρῶν
 ἰέρειαν ἀνάγειν τῆς Ἀθηνᾶς· ἐκαλεῖτο δ' Ἡσυχία
 τὸ γύναιον. Δεινομένους δὲ τοῦ Σικελιώτου μαν-
 τευομένου περὶ τῶν υἱέων, ἀνεῖλεν ὥς οἱ τρεῖς τυραν- C
 5 νήσοιεν· ὑποτυχόντος δὲ τοῦ Δεινομένους οἰμωξό-
 μενοί γ' ὧ δέσποτ' Ἀπολλόν', καὶ τοῦθ' οἱ ἔφη
 διδόναι καὶ προσαναιρεῖν. Ἰστε τοίνυν, ὅτι Γέλων
 μὲν ὑδρωπιῶν Ἰέρων δὲ λιθιδῶν ἐτυράννησεν· ὁ δὲ
 τρίτος Θρασύβουλος ἐν στάσεσι καὶ πολέμοις γενό-
 10 μενος χρόνον οὐ πολὺν ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς. Προκλῆς
 τοίνυν ὁ Ἐπιδάουρον τύραννος ἄλλους τε πολλοὺς
 ὥμῳ καὶ παρὰ νόμῳ ἀνεῖλε καὶ Τίμαρχον ἀπ'
 Ἀθηνῶν παραγενόμενον μετὰ χρημάτων πρὸς αὐτὸν
 ὑποδεξάμενος καὶ φιλοφρονηθεὶς ἀπέκτεινε, καὶ τὸ
 15 σῶμα κατεπόντισεν ἐμβαλὼν εἰς φορμόν· ἔπραξε δὲ
 ταῦτα διὰ Κλεάνδρου τοῦ Αἰγινήτου, τῶν ἄλλων
 ἀγνοούντων. ὕστερον δὲ τῶν πραγμάτων αὐτῷ τα- D
 ραττομένων, ἔπεμψεν ἐνταῦθα Κλεότιμον τὸν ἀδελ-
 φὸν ἐν ἀπορρήτῳ μαντευόμενον περὶ φυγῆς αὐτοῦ
 20 καὶ μεταστάσεως. ἀνεῖλεν οὖν ὁ θεὸς διδόναι Προ-
 κλεῖ φυγὴν καὶ μετάστασιν, ὅπου τὸν φορμόν ἐκέ-
 λευσε καταθέσθαι τὸν Αἰγινήτην ξένον ἢ ὅπου τὸ
 κέρας ἀποβάλλει ὁ ἔλαφος. συνεῖς οὖν ὁ τύραννος,
 ὅτι κελεύει καταποντίζειν αὐτὸν ἢ κατορύττειν ὁ
 25 θεός (οἱ γὰρ ἔλαφοι κατορύττουσι καὶ ἀφανίζουσι
 κατὰ τῆς γῆς ὅταν ἐκπέσῃ τὸ κέρας), ἐπέσχευ ὀλίγον
 χρόνον, εἴτα τῶν πραγμάτων παντάπασι μοχθηρῶν

13452

γενομένων, ἐξέπεσε. λαβόντες δ' αὐτὸν οἱ τοῦ Τι-
 Ε μάργου φίλοι καὶ διαφθείραντες ἐξέβαλον τὸν νεκρὸν
 εἰς τὴν θάλασσαν. ὃ δ' ἐστὶ μέγιστον, αἱ ῥῆτραι,
 δι' ὧν ἐκόσμησε τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν Λυ-
 κοῦργος, ἐδόθησαν αὐτῷ καταλογάδην. Ἀλυγίου τοί- 5
 νυν καὶ Ἡροδότου καὶ Φιλοχόρου καὶ Ἰστρου, τῶν
 μάλιστα τὰς ἐμέτρους μαντείας φιλοτιμηθέντων συν-
 αγαγεῖν, ἄνευ μέτρου χρησμοὺς γεγραφότων, Θεό-
 πόμπος οὐδενὸς ἦττον ἀνθρώπων ἐσπουδακῶς περὶ
 F τὸ χρηστήριον, ἰσχυρῶς ἐπιτετίμηκε τοῖς μὴ νομί- 10
 ζουσι κατὰ τὸν τότε χρόνον ἔμμετρα τὴν Πυθίαν
 θεσπίζειν· εἴτα τοῦτο βουλόμενος ἀποδείξει, παντά-
 πασιν ὀλίγων χρησμῶν ὑπόρηκεν, ὥς τῶν ἄλλων
 καὶ τότε ἤδη καταλογάδην ἐκφερομένων.

20. Ἐνιοὶ δὲ καὶ νῦν μετὰ μέτρων ἐκτρέχου- 15
 σιν, ὧν ἕνεκα καὶ πρᾶγμα περιβόητον πεποίηκε.
 μισογύνου γὰρ Ἡρακλέους ἱερὸν ἐστὶν ἐν τῇ Φω-
 κίδι, καὶ νομίζεται τὸν ἱερωμένον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ
 γυναικὶ μὴ ὀμιλεῖν· διὸ καὶ πρεσβύτας ἐπιεικῶς ἱερεῖς
 ἀποδεικνύουσι. πλὴν ἔμπροσθεν ὀλίγῳ χρόνῳ νεανίας 20
 οὐ πονηρὸς ἀλλὰ φιλότιμος, ἔρῳν παιδίσκης, ἔλαβε
 404 τὴν ἱερωσύνην. καὶ τὸ πρῶτον ἦν ἐγκρατὴς ἑαυτοῦ
 καὶ ἔφευγε τὴν ἄνθρωπον· ἀναπαυομένῳ δ' αὐτῷ
 ποτε μετὰ πότον καὶ χορείαν προσπεσοῦσαν διεπρά-
 ξατο. φοβούμενος οὖν καὶ ταραττόμενος ἐπὶ τὸ μαν- 25
 τεῖον κατέφυγε, καὶ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἡρώτα τὸν

5 Ἀλυπίου R 13 τῶν ἄλλων] τῶν πολλῶν Herwerdenus
 16 ἕνεκα καὶ] ἕνα καὶ W. Fort. ἕνα ἀναγκαιὸν (τι) 17 μι-
 σογύνου γὰρ X: μισοῦν γὰρ 23 ἔφευγε Emperius: ἔφυγε

θεὸν εἴ τις εἴη παραίτησις ἢ λύσις· ἔλαβε δὲ τόνδε τὸν χρησμόν

ἅπαντα τὰναγκαῖα συγχωρεῖ θεός·

οὐ μὴν ἀλλὰ δοὺς ἄν τις, ὥς οὐδὲν ἄνευ μέτρου
 5 θεσπίζεται καθ' ἡμᾶς, μᾶλλον διαπορήσει περὶ τῶν
 παλαιῶν ποτὲ μὲν ἐν μέτροις ποτὲ δ' ἄνευ μέτρων
 διδόντων τὰς ἀποκρίσεις. ἔστι δ' οὐδέτερον, ὧ παῖ, B
 παράλογον, μόνον ἂν ὁρθὰς καὶ καθαρὰς περὶ τοῦ
 θεοῦ δόξας ἔχωμεν, καὶ μὴ νομίζωμεν αὐτὸν ἐκεί-
 10 νον εἶναι τὸν τὰ ἔπη συντιθέντα πρότερον καὶ νῦν
 ὑποβάλλοντα τῇ Πυθίᾳ τοὺς χρησμούς, ὥσπερ ἐκ
 προσωπειῶν φθειγγόμενον·

21. Ἄλλ' αὖτις ἄξιον μὲν ἔστι διὰ μακροτέρων
 εἰπεῖν τι καὶ πυθέσθαι περὶ τούτων, τὰ δὲ νῦν ἐν
 15 βραχεὶ μαθόντες διαμνημονεύωμεν, ὥς σῶμα μὲν
 ὁργάνοις χρῆται πολλοῖς αὐτῷ δὲ σώματι ψυχὴ καὶ
 μέρεσι τοῖς σώματος· ψυχὴ δ' ὄργανον θεοῦ γέγο-
 νεν, ὄργανον δ' ἄρετὴ μάλιστα μιμῆσθαι τὸ χρώμε- C
 νον ἣ πέφυκε δυνάμει καὶ παρέχειν τὸ ἔργον αὐτοῦ
 20 τοῦ νοήματος ἐν αὐτῷ δυναμένη, δεικνύναι δ' οὐχ
 οἶον ἦν ἐν τῷ δημιουργῷ καθαρὸν καὶ ἀπαθὲς καὶ
 ἀναμάρτητον, ἀλλὰ μεμιγμένον πολλῷ τῷ ἄλλοτριῳ·
 καθ' ἑαυτὸ γὰρ ἄδηλον ἡμῖν, ἕτερον δὲ καὶ δι' ἐτέ-
 ρου φαινόμενον ἀναπίμπλαται τῆς ἐκείνου φύσεως.

3 τὰναγκαῖα R: ἀναγκαῖα 4 αὖ] αὐ? 5 διαπορήσει]
 διαπορήσειε R 6 ἐν Duebnerus 19 fort. locus emendandus
 est ita: ἣ πέφυκε δυνάμει παρέχειν μὲν τὸ ἔργον — δυνα-
 μένον (sc. τοῦ ὄργανου), δεικνύναι δ' οὐχ cett. αὐτοῦ τοῦ]
 αὐτοῦ E. αὐ τοῦ B 22 πολλῷ τῷ ἄλλοτριῳ W. Eorum loco
 lac. in codd. 9 fere litt. in E

καὶ κηρὸν μὲν ἔω καὶ χρυσὸν ἄργυρόν τε καὶ χαλ-
κόν, ὅσα τ' ἄλλα πλαττομένης οὐσίας εἶδη δέχεται
μὲν ιδέαυ μίαν ἐκτυπουμένης ὁμοιότητος, ἄλλο δ'
ἄλλην ἀφ' ἑαυτοῦ τῷ μιμήματι διαφορὰν προστίθησι.
D καὶ τὰς ἐν κατόπτροις ἐπιπέδοις τε καὶ κοίλοις καὶ 5
περιηγέσι φασμάτων καὶ εἰδώλων ἀφ' ἐνὸς εἰδους
μυρίας παρατυπώσεις. καὶ γὰρ εἰσι ** οὐδὲν οὔτε
μᾶλλον τὴν ιδέαυ ἔοικεν οὔθ' ὥς ὕργανον χρῆσθαι
φύσει γέγονεν εὐπειθέστερον σελήνης· λαμβάνουσα
δὲ παρ' ἡλίου τὸ λαμπρόν καὶ πυρρῶπὸν οὐχ ὅμοιον 10
ἀποπέμπει πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ μιχθὲν αὐτῇ καὶ χροάν
μετέβαλε καὶ δύναμιν ἔσχεν ἑτέραν· ἡ δὲ θερμότης
καὶ παντάπασιν ἐξοίχεται καὶ προλέλοιπε τὸ φῶς ὑπ'
E ἀσθενείας. οἶμαι δέ σε γινώσκειν τὸ παρ' Ἡρα-
κλείτῳ λεγόμενον ὡς 'ὁ ἄναξ, οὗ τὸ μαντεῖόν ἐστι 15
τὸ ἐν Δελφοῖς, οὔτε λέγει οὔτε κρύπτει ἀλλὰ ση-
μαίνει.' πρὸςλαβε δὲ τούτοις εὖ λεγομένοις καὶ νόη-
σον τὸν ἐνταῦθα θεὸν χρώμενον τῇ Πυθίᾳ πρὸς ἀκοήν,
καθὼς ἥλιος χρῆται σελήνῃ πρὸς ὕψιν· δείκνυσι μὲν
γὰρ καὶ ἀναφαίνει τὰς αὐτοῦ νοήσεις, μεμιγμένας 20
δὲ δείκνυσι διὰ σώματος θνητοῦ καὶ ψυχῆς ἡσυ-
χίαν ἄγειν μὴ δυναμένης μηδὲ τῷ κινουῦντι παρῆχειν
ἑαυτὴν ἀκίνητον ἐξ αὐτῆς καὶ καθεστῶσαν, ἀλλ'

c

6 περιηγέσι R: περιανγέσι 7 lac. 18 fere litt. in E.
'Si εἰσι mutes in ἡλίῳ, nil requires ad sententiae integri-
tatem' W 8 τὴν R ὀργάνῳ idem 14 σε Duebnerus
'Ἡρακλείτῳ] Bywater p 5 15 ὡς ὁ R: ὥσθ' 19 πρὸς
ὕψιν] post Πυθίᾳ leguntur in codd. Transposuit W 21 post
ψυχῆς lac. est (18 fere litt. in E) quae W iudice nulla est
22 δυναμένης W: δυνάμενος μηδέ idem: δὲ

ὥσπερ ἐν σάλῳ ψοφοῦσαν καὶ συμπλεκομένην τοῖς
ἐν αὐτῇ κινήμασι καὶ πάθεσιν ἐπιταράττουσιν αὐτήν.
ὥς γὰρ οἱ δῖνοι τῶν ἅμα κύκλῳ καταφερομένων F
σωμάτων οὐκ ἐπικρατοῦσι βεβαίως, ἀλλὰ κύκλῳ μὲν
5 ὑπ' ἀνάγκης φερομένων κἄτω δὲ φύσει ρεπόντων
γίγνεται τις ἐξ ἀμφοῖν ταραχώδης καὶ παράφορος
ἐλιγμός, οὕτως ὁ καλούμενος ἐνθουσιασμός ἔοικε
μῖξις εἶναι κινήσεων δυεῖν, τὴν μὲν ὥς πέπονθε
τῆς ψυχῆς ἅμα τὴν δ' ὥς πέφυκε κινουμένης. ὅπου
10 γὰρ ἀψύχοις σώμασι καὶ κατὰ ταῦτά μόνιμοις οὐκ
ἔστι χρήσασθαι παρ' ὃ πέφυκε βιαζόμενον, οὐδὲ
κινῆσαι σφαιρικῶς κύλινδρον ἢ κυβικῶς ἢ λύραν
αὐλητικῶς ἢ σάλπιγγα κιθαριστικῶς· ἀλλ' οὐχ ἔτε-
ρον ὥς ἔοικε τὸ τεχνικῶς ἐκάστῳ χρῆσθαι καὶ ὥς
15 πέφυκεν· ἥπου τὸ ἔμψυχον καὶ αὐτοκίνητον ὁρμῆς
τε καὶ λόγου μετέχον ἄλλως ἢν τις ἢ κατὰ τὴν ἐν
αὐτῷ προϋπάρχουσαν ἔξιν ἢ δύναμιν ἢ φύσιν μετα- 405
χειρίσασθαι, μουσικῶς κινῶν νοῦν ἄμουσον ἢ γραμ-
ματικῶς τὸν ἀγράμματον ἢ λογίως τὸν ἐν λόγοις
20 ἀθεώρητον καὶ ἀνάσκητον; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν.

22. 'Μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ Ὅμηρος, αἰτίας μὲν
'ἄνευ θεοῦ' οὐδὲν ὥς ἔπος εἰπεῖν ὑποτιθέμενος πε-
ραινόμενον, οὐ μὴν πᾶσι πρὸς πάντα χρώμενον ποιῶν
τὸν θεόν, ἀλλ' ἐκάστῳ καθ' ἣν ἔχει τέχνην ἢ δύ-
25 ναμιν. ἢ γὰρ οὐχ ὁρᾷς, εἶπεν, ὦ φίλε Διογενιανέ,

1 ψοφοῦσαν W: φανούσαν αὐτήν 2 αὐτῇ *: αὐτῇ
ἐπιταράττουσιν αὐτήν W: ἐπιταραττούσης 12 ἢ κυβι-
κῶς] ἢ σφαῖραν κυβικῶς W. Del. Stegmannus 13 ἔτερον W:
ἔτερον ἢ 16 ἐν αὐτῷ M: ἐαυτῶν 18 κινῶν W: κινῶντι
21 Ὅμηρος] B 169 sqq. E 1 ἄνευ θεοῦ] cf. Hom. β 372. ο 531

τὴν Ἀθηνᾶν, ὅτε πείσαι βούλεται τοὺς Ἀχαιοὺς,
 τὸν Ὀδυσσεῆα παρακαλοῦσαν, ὅτε συγχέαι τὰ ὄρκια,
 τὸν Πάνδαρον ζητοῦσαν, ὅτε τρέψασθαι τοὺς Τρῶας,
 B ἐπὶ τὸν Διομήδην βαδίζουσαν; ὁ μὲν γὰρ εὖρωστος
 καὶ μάχιμος ὁ δὲ τοξικὸς καὶ ἀνόητος ὁ δὲ δεινὸς 5
 εἰπεῖν καὶ φρόνιμος. οὐ γὰρ εἶχεν Ὅμηρος τὴν αὐτὴν
 Πινδάρῳ διάνοιαν, εἴ γε Πίνδαρος ἦν ὁ ποιήσας

‘θεοῦ θέλοντος, κἂν ἐπὶ ῥίπῃς πλέοις.’

ἀλλ’ ἐγίνωσκεν ἄλλας πρὸς ἄλλα δυνάμεις καὶ φύ-
 σεις γεγεννημένας, ὣν ἑκάστη κινεῖται διαφόρως, κἂν 10
 ἐν ἧ τὸ κινεῖν ἀπάσας. ὥσπερ οὖν τὸ κινεῖν τὸ
 πεζὸν οὐ δύναται κινῆσαι πτητικῶς, οὐδὲ τορῶς τὸ
 τραυλὸν οὐδ’ εὐφώνως τὸ ἰσχνόφωνον· ἀλλὰ καὶ τὸν
 Βάττον, οἶμαι, διὰ τοῦτ’ ἐπὶ τὴν φωνὴν παραγενό-
 μενον εἰς Αἰβύην ἐπεμψεν οἰκιστήν, ὅτι τραυλὸς μὲν 15
 C ἦν καὶ ἰσχνόφωνος βασιλικὸς δὲ καὶ πολιτικὸς καὶ
 φρόνιμος· οὕτως ἀδύνατον διαλέγεσθαι ποιητικῶς
 τὸν ἀγράμματον καὶ ἀνήκοον ἐπῶν. ὥσπερ ἡ νῦν
 τῷ θεῷ λατρεύουσα γέγνε μὲν εἴ τις ἕλλος ἐνταῦθα
 νομίμως καὶ καλῶς καὶ βεβίωκεν εὐτάκτως· τραφεῖσα 20
 δ’ ἐν οἰκίᾳ γεωργῶν πενήτων, οὔτ’ ἀπὸ τέχνης οὐ-
 δὲν οὔτ’ ἀπ’ ἄλλης τινὸς ἐμπειρίας καὶ δυνάμεως
 ἐπιφερομένη κάτεισιν εἰς τὸ χρηστήριον, ἀλλ’ ὥσπερ
 ὁ Ξενοφῶν οἶεται δεῖν ἐλάχιστα τὴν νύμφην ἰδοῦ-

7 Πανδάρῳ — πάνδαρος BE Πίνδαρος] cf. Nauck p. 482
 8 θεοῦ πλέοντος κἂν ἐπιρεπῶς BE 9 ἐγίνωσκεν X: γί-
 νωσκε 12 κινῆσαι * 14 φωνὴν R ex Herod. 4, 155:
 ῥώμην 15 ἐπεμψεν R: ἐπεμψαν 20 ita Basileensis:
 γραφεῖσα 24 Ξενοφῶν] Oecon. 7, 5

σαν ἐλάχιστα δ' ἀκούσασαν εἰς ἀνδρὸς βαδίζειν,
οὕτως ἄπειρος καὶ ἀδαῆς ὀλίγου δεῖν ἀπάντων καὶ
πυρθένης ὡς ἀληθῶς τὴν ψυχὴν τῷ θεῷ σύνεστιν. D
ἀλλ' ἡμεῖς ἑρωδιοῖς οἰόμεθα καὶ τροχίλοις καὶ κό-
5 ραξι χρῆσθαι φθειγγομένοις σημαίνοντα τὸν θεόν,
καὶ οὐκ ἀξιούμεν, ἥ θεῶν ἄγγελοι καὶ κήρυκες εἰσι,
λογικῶς ἕκαστα καὶ σαφῶς φράζειν· τὴν δὲ τῆς Πυ-
θίας φωνὴν καὶ διάλεκτον ὥσπερ ** ἐκ θυμέλης,
οὐκ ἀνῆδυντον οὐδὲ λιτὴν ἀλλ' ἐν μέτρῳ καὶ ὄγκῳ
10 καὶ πλάσματι καὶ μεταφοραῖς ὀνομάτων καὶ μετ'
αὐλοῦ φθειγγομένην παρέχειν ἀξιούμεν·

23. 'Τί οὖν φήσομεν περὶ τῶν παλαιῶν; οὐχ ἔν
ἀλλὰ πλείονα, οἶμαι. πρῶτον μὲν γάρ, ὥσπερ εἴρη- E
ται, τὰ πλείεστα κἀκεῖναι καταλογάδην ἀπεφθέγγοντο.
15 δεύτερον δὲ καὶ σωμαίων ἤνεγκε κράσεις καὶ φύ-
σεις ὁ χρόνος ἐκεῖνος εὗρον τι καὶ φορὸν ἐχούσας
πρὸς ποιήσιν, αἷς εὐθύς ἐπεγίννοντο προθυμίαι καὶ
ὄρμαι καὶ παρασκευαὶ ψυχῆς ἐτοιμότητα ποιοῦσαι
μικρᾷς ἔξωθεν ἀρχῆς καὶ παρατροπῆς τοῦ φανταστι-
20 κοῦ δεομένην, ὡς εὐθύς ἔλκεσθαι πρὸς τὸ οἰκεῖον
οὐ μόνον, ὡς λέγει Φιλῆνος, ἀστρολόγους καὶ φιλο-
σόφους, ἀλλ' ἐν οἷν τε πολλῷ καὶ πάθει γιγνο-
μένων, οἴκτου τινὸς ὑπορρυέντος ἢ χαρᾷ προσπεσοῦ-
σης, ὥλισθανον εἰς 'ἐνφῶδον ** γῆρυν' ἑρωτικῶν τε F
25 κατεπίμπλαντο μέτρων καὶ ᾄσμάτων τὰ συμπόσια

7 σαφῶς R: σοφῶς 8 lac. 8 litt. in BE. Supple-
dumne χορευτῶν? 11 παρέχειν] scr. vid. παρηγεῖν 19
προτροπῆς R 20 δεομένην idem: δεομένης 22 πάθει]
πένθει R 24 ὥλισθανον idem: ὥλισθανεν Lacuna
7 litt. in BE, quae nulla est R et W indicibus. Cf. p. 623 a

καὶ τὰ βιβλία γραμμάτων. ὁ δ' Εὐριπίδης εἰπὼν
 ἄς ἔρως ποιητὴν διδάσκει, κἄν ἄμουσος ἦ τὸ πρὶν'
 ἐνενόησεν, ὅτι ποιητικὴν καὶ μουσικὴν ἔρως δύνα-
 μιν οὐκ ἐντίθησιν, ἐνυπάρχουσιν δὲ κινεῖ καὶ ἀνα-
 θερμαίνει λαμβάνουσιν καὶ ἀργοῦσιν. ἡ μηδὲνα
 νῦν ἐρᾷν, ὧ ξένε, λέγωμεν, ἀλλὰ φροῦδον οἴχεσθαι
 τὸν ἔρωτα, ὅτι μέτροις οὐδεις οὐδ' ὥδαῖς ῥίμφα
 παιδεῖους' ὡς Πίνδαρος ἔφη 'τοξεύει μελιγάρεας ὑμ-
 406 νους; ἀλλ' ἄτοπον· ἔρωτες γὰρ ἔτι πολλοὶ τῶν
 ἀνθρώπων ἐπιστρέφονται, ψυχαῖς δ' ὁμιλοῦντες οὐκ
 εὐφρῶς οὐδ' ἑτοίμως πρὸς μουσικὴν ἐχούσαις, ἄναυ-
 λοι μὲν καὶ ἄλυροι λάλοι δ' οὐδὲν ἥττον εἰσι καὶ
 διάπυροι τῶν παλαιῶν· ὅτι οὐδ' ὅσιον εἰπεῖν ἢ κα-
 λὸν ὡς ἀνέραςτος ἦν ἡ Ἀκαδήμεια καὶ ὁ Σωκρά-
 τος καὶ Πλάτωνος χορός, ὧν λόγοις μὲν ἔρωτικοῖς
 15 ἐντυχεῖν ἔστι, ποιήματα δ' οὐκ ἀπολελοίπασι. τί δ'
 ἀπολείπει τοῦ λέγοντος ἔρωτικὴν μόνην γεγενῆσθαι
 Σαπφῶ γυναικῶν ὁ μαντικὴν φάσκων μόνην γεγο-
 B νέναι Σίβυλλαν καὶ Ἀριστονίκαν καὶ ὅσαι διὰ μέ-
 τρων ἐθεμίστευσαν; ὁ μὲν γὰρ οἶνος' ὡς ἔλεγε
 20 Χαιρήμων 'τοῖς τρόποις κεράννυται τῶν πινόντων'.
 ὁ δὲ μαντικὸς ἐνθουσιασμός, ὥσπερ ὁ ἔρωτικός,

1 Εὐριπίδης] Nauck p. 569 εἰπὼν Basileensis: ἐπὶ τῶν
 3 ἐνενόησεν W: ἐννοῆσαι 8 παιδεῖους — μελιγάρεας Pin-
 darus Isthm. 2, 3: παιδίοις — μελιγάρεας 9 ἔτι R: ὅτι
 τῶν ἀνθρώπων Turnebus: τὸν ἀνθρώπων 10 δ' R 13
 ὅτι] ἔτι δ' R. ὅθεν W 14 Ἀκαδήμεια *: ἀκαδημία 17
 ἀπολείπει Turnebus: ἀπολιπεῖν 18 ὁ idem φάσκων μό-
 νην supplevi cum Turnebo lacunam 17 litt. in E, 12 in B
 21 Χαιρήμων] Nauck, p. 787, 16

χρηται τῇ ὑποκειμένη δυνάμει καὶ κινεῖ τῶν δεξα-
μένων ἕκαστον καθ' ὃ πέφυκεν.'

24. 'Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς προ-
νοίας σκοποῦντες, ὁψόμεθα πρὸς τὸ βέλτιον γεγενη-
5 μένην τὴν μεταβολήν. ἀμοιβῇ γὰρ ἔοικε νομίσματος
ἢ τοῦ λόγου χρεία, καὶ δόκιμον καὶ αὐτοῦ τὸ σύ-
νηθές ἐστι καὶ γνώριμον, ἄλλην ἐν ἄλλοις χρόνοις
ἰσχύν λαμβάνοντος. ἦν οὖν ὅτε λόγου νομίσμασιν
ἐχρῶντο μέτροις καὶ μέλεσι καὶ ῥοδαῖς, πᾶσαν μὲν C
10 ἱστορίαν καὶ φιλοσοφίαν πᾶν δὲ πάθος ὡς ἀπλῶς
εἰπεῖν καὶ πρᾶγμα σεμνοτέρας φωνῆς δεόμενον εἰς
ποιητικὴν καὶ μουσικὴν ἄγοντες. οὐ γὰρ μόνον
νῦν ὀλίγοι μόλις ἐπαῖουσι, τότε δὲ πάντες ἡκροῶντο
καὶ ἔχαιρον ἡδομένοις 'μηλοβύται τ' ἀρόται τ' ὀρνι-
15 χολόχοι τε' κατὰ Πίνδαρον· ἀλλ' ὑπὸ τῆς πρὸς ποιη-
τικὴν ἐπιτηδειότητος οἱ πλεῖστοι διὰ λύρας καὶ ῥοδῆς
ἐνουθετοῦν ἐπαρρησιάζοντο παρεκελεύοντο, μύθους
καὶ παροιμίας ἐπέβαινον, ἔτι δ' ὕμνους θεῶν εὐ-
χάς παιᾶνας ἐν μέτροις ἐποιοῦντο καὶ μέλεσιν οἱ
20 μὲν δι' εὐφύϊαν οἱ δὲ διὰ συνήθειαν. οὐκοῦν οὐδὲ
μαντικῇ κόσμου καὶ χάριτος ἐφθόνηι ὁ θεὸς οὐδ'
ἀπήλανθεν ἐνθένδε τιμωμένην μοῦσαν τοῦ τρίπο- D
δος, ἀλλ' ἐπήγετο μᾶλλον ἐγείρων τὰς ποιητικὰς
φύσεις καὶ ἀσπαζόμενος, αὐτὸς τε φαντασίας ἐνεδί-
25 δου καὶ συνεξώρμα τὸ σοβαρὸν καὶ λόγιον ὡς ἄρ-

14 μηλοβύται τε X. Eorum loco lac. (10 litt. in E)
ὀρνιθολόχοι Pindarus Isthm. 1, 68: ὀρνιθολόχοι 17 ita
W: μύθοις καὶ παροιμίαις 21 ita Turnebus: μαντικὴν
22 ἡτιμωμένην Madvigius τὴν μοῦσαν Stegmannus
24 φύσεις καὶ ἀσπαζόμενος Huttenus: ἀσπαζόμενος φύσεις

μόττον καὶ θαυμαζόμενον. ἐπεὶ δέ, τοῦ βίου μετα-
 βολὴν ἅμα ταῖς τύχαις καὶ ταῖς φύσεσι λαμβάνοντος,
 ἐξωθοῦσα τὸ περιττὸν ἢ χρεῖα κρωβύλους τε χρυσοῦς
 ἀφῆρει καὶ ξυστίδας μαλακὰς ἀπημφιάζε καὶ πον
 καὶ κόμην σοβαρωτέραν ἀπέκειρε καὶ ὑπέλυσε κό- 5
 θορον, οὐ φανύως ἐθιζομένων ἀντικαλλωπίζεσθαι
 E πρὸς τὴν πολυτέλειαν εὐτελείᾳ καὶ τὸ ἀφελὲς καὶ
 λιτὸν ἐν κόσμῳ τίθεσθαι μᾶλλον ἢ τὸ σοβαρὸν καὶ
 περιέργον· οὕτω τοῦ λόγου συμμεταβάλλοντος ἅμα
 καὶ συναπολυομένου, κατέβη μὲν ἀπὸ τῶν μέτρων 10
 ὥσπερ ὀχημάτων ἢ ἱστορία καὶ τῷ πεζῷ μάλιστα
 τοῦ μυθώδους ἀπεκρίθη τάληθές· φιλοσοφία δὲ
 τὸ σαφὲς καὶ διδασκαλικὸν ἀσπασαμένη μᾶλλον ἢ
 τὸ ἐκπληκτικόν, διὰ λόγων ἐποιεῖτο τὴν ζήτησιν· ἀπέ-
 παυσε δὲ τὴν Πυθίαν ὁ θεὸς 'πυρϊκάους' μὲν ὄνο- 15
 μάξουσιν τοὺς αὐτῆς πολίτας 'ὄφιοβόρους' δὲ τοὺς
 F Σπαρτιάτας 'ὄρεᾶνας' δὲ τοὺς ἄνδρας 'ὄρεμπότας'
 δὲ τοὺς ποταμούς· ἀφελῶν δὲ τῶν χρησμῶν ἔπη
 καὶ γλώσσας καὶ περιφράσεις καὶ ἀσάφειαν, οὕτω
 διαλέγεσθαι παρεσκεύασε τοῖς χρωμένοις ὥς νόμοι 20
 τε πόλεσι διαλέγονται καὶ βασιλεῖς ἐντυγχάνουσι
 δήμοις καὶ μαθηταὶ διδασκάλων ἀκροῶνται, πρὸς τὸ
 συνετὸν καὶ πιθανὸν ἀρμοζόμενος·

25. 'Εὖ γὰρ εἰδέναι χρὴ τὸν θεόν, ὥς φησι Σο-
 φροκλῆς,

25

9 τοῦ λόγου Basileensis: τῷ λόγῳ 10 συναπολυομέ-
 νου *: συναποδυομένου 11 καὶ] καὶ? 12 τάληθές *:
 τὸ ἀληθές 14 διὰ R: τὴν διὰ τὴν ζήτησιν idem: ζή-
 τησιν 22 μαθηταὶ Leonicus: καθηγηταὶ 24 Σοφοκλῆς]
 Nauck. p. 298

ῥσοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων ἀεί,
σκαιοῖς δὲ φαῦλον κἂν βραχεῖ διδάσκαλον.'

μετὰ δὲ τῆς σαφηνείας καὶ ἡ πίστις οὕτως ἐστρέ- 407
φετο συμμεταβάλλουσα τοῖς ἄλλοις πράγμασιν, ὥστε
5 πάλαι μὲν τὸ μὴ σύννηθες μηδὲ κοινὸν ἀλλὰ ῥοξὸν
ἄτεχνῶς καὶ περιπεφρασμένον εἰς ὑπόνοιαν θειότη-
τος ἀνάγοντας ἐκπλήττεσθαι καὶ σέβεσθαι τοὺς πολ-
λούς· ὕστερον δὲ τὸ σαφῶς καὶ ῥαδίως ἕκαστα καὶ
μὴ σὺν ὕγκῳ μηδὲ πλάσματι μανθάνειν ἀγαπῶντες
10 ἡτιῶντο τὴν περικειμένην τοῖς χρησμοῖς πόλιν,
οὐ μόνον ὥς ἀντιπράττουσαν τῇ νοήσει πρὸς τάλη-
θές ἀσάφειάν τε καὶ σκιὰν τῷ φραζομένῳ μιγνύου- B
σαν, ἀλλ' ἤδη καὶ τὰς μεταφορὰς καὶ τὰ αἰνίγματα
καὶ τὰς ἀμφιβολίας, ὥσπερ μυχοὺς καὶ καταφυγὰς
15 ἐνδύεσθαι καὶ ἀναχωρεῖν τῷ πταίοντι πεποιημένας
τῆς μαντικῆς, ὑφεωρῶντο. πολλῶν δ' ἦν ἀκούειν
ὅτι ποιητικοί τινες ἄνδρες ἐκδεχόμενοι τὰς φωνὰς
καὶ ὑπολαμβάνοντες ἐπικάθηνται περὶ τὸ χρηστή-
ριον, ἔπη καὶ μέτρα καὶ ῥυθμοὺς οἷον ἀγγεῖα τοῖς
20 χρησμοῖς ἐκ τοῦ προστυχόντος περιπλέκοντες. Ὅνο-
μάκριτοι δ' ἐκεῖνοι καὶ Ἡρόδοτοι καὶ Κιναίθωνες
ὅσῃν αἰτίαν ἠνέγκαντο τῶν χρησμῶν, ὥς τραγωδίαν
αὐτοῖς καὶ ὕγκον οὐδὲν δεομένοις προσθέντες, ἐῷ C
λέγειν οὐδὲ προσίεμαι τὰς διαβολὰς. πλείστης μὲν-

5 ἀλλὰ ῥοξὸν R: ἀλλ' ἄδοξον 6 θειότητος W: ὁσιό-
τητος 11 οὐ μόνον] ante ἡτιῶντο collocat R τάλη-
θές *: τὸ ἀληθές 15 ita R: πεποιημένα 18 ἐπικάθην-
ται Emperius: ἔτι κἀθηνται 21 Ἡρόδοτοι R: προδότηι
Κιναίθωνες Cobetus: κινέσωνες 24 προσίεμαι W:
προσεῖναι διαβολὰς idem: μεταβολὰς

τοι ποιητικὴν ἐνέπλησεν ἀδοξίας τὸ ἀγυρτικὸν καὶ ἀγοραῖον καὶ περὶ τὰ μητροῦα καὶ Σαραπεῖα βωμολοχοῦν καὶ πλανώμενον γένος, οἱ μὲν αὐτόθεν οἱ δὲ κατὰ κλῆρον ἔκ τινων γραμματείων χρησμοὺς περαίνοντες οἰκέταις καὶ γυναίοις ὑπὸ τῶν μέτρων ἡ ἀγομένοις μάλιστα καὶ τοῦ ποιητικοῦ τῶν ὀνομάτων· ὅθεν οὐχ ἤμισθ' ἡ ποιητικὴ δοκοῦσα κοινὴν ἐμπαρέχειν ἑαυτὴν ἀπατεῶσι καὶ γόησιν ἀνθρώποις καὶ ψευδομάντεσιν ἐξέπεσε τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ τρίποδος.¹

26. Ὅς τοίνυν θαυμάσαιμ' ἔν, εἰ διπλῆς τινὸς 10
 D ἔδει καὶ περιαγωγῆς καὶ ἀσαφείας ἔστιν ὅτε τοῖς παλαιοῖς. οὐ γὰρ ὁ δεῖνα μὰ Δία κατέβαινε περὶ ὧν ἡς ἀνδραπόδου χρησόμενος οὐδ' ὁ δεῖνα περὶ ἐργασίας, ἀλλὰ πόλεις μέγα δυνάμεναι καὶ βασιλεῖς καὶ τύραννοι μέτριον οὐδὲν φρονοῦντες ἐνετύγχανον 15
 τῷ θεῷ περὶ πραγμάτων· οὓς ἀνιᾶν καὶ παροξύνειν ἀπεχθεῖα πολλὰ τῶν ἀβουλήτων ἀκούοντας οὐκ ἔλυσι-τέλει τοῖς περὶ τὸ χρηστήριον. οὐ πείθεται γὰρ ὁ θεὸς τῷ Εὐριπίδῃ ὥσπερ νομοθετοῦντι καὶ λέγοντι
 E Ὅτιβον ἀνθρώποις μόνον 20
 χρῆν θεσπιωδεῖν.²

χρῶμενος δὲ θνητοῖς ὑπηρέταις καὶ προφήταις, ὧν κήδεσθαι προσήκει καὶ φυλάττειν, ὅπως ὑπ' ἀνθρώπων οὐκ ἀπολοῦνται πονηρῶν θεῶν λατρεύοντες, ἀφανίζειν μὲν οὐ θέλει τάληθές, παρατρέπων δὲ 25

1 ποιητικὴν Turnebus: ποιητικῆς 2 Σαραπεῖα *: σε-
 ράπεια 4 γραμματείων *: γραμματίων 7 ἡ R 19 τῷ
 Εὐριπίδῃ ὥσπερ W: ὥσπερ τῷ Εὐριπίδῃ. Cf. Eur. Phoen. 958
 21 χρῆν Euripides: χρῆ 25 τάληθές *: τὸ ἀληθές

τὴν δῆλωσιν αὐτοῦ καθάπερ αὐγὴν ἐν τῇ ποιητικῇ
 πολλὰς ἀνακλάσεις λαμβάνουσιν καὶ πολλαχοῦ περι-
 σχιζομένην, ἀφήρει τὸ ἀντίτυπον αὐτοῦ καὶ σκλη-
 ρόν. ἐχοῖν δ' ἄρα καὶ τυράννους ἀγνοῆσαι καὶ
 5 πολεμίους μὴ προαισθῆσθαι. τούτοις οὖν περιέβα-
 λεν ὑπονοίας καὶ ἀμφιλογίας, αἱ πρὸς ἑτέρους ἀπο- F
 κρύπτουσαι τὸ φραζόμενον, οὐ διεφενυγον αὐτοὺς
 οὐδὲ παρεκρούοντο τοὺς δεομένους καὶ προσέχοντας.
 ὅθεν εὐηθέστατός ἐστιν ὁ τῶν πραγμάτων ἑτέρων γε-
 10 γονότων, εἰ μὴκέτι τὸν αὐτὸν ἡμῖν τρόπον ἄλλ' ἕτερον
 οἶεται δεῖν βοηθεῖν ὁ θεός, ἐγκαλῶν καὶ συκοφαντῶν.'

27. 'Ἐτι τοίνυν οὐδὲν ἀπὸ ποιητικῆς λόγῳ χρη-
 σιμώτερον ὑπάρχει τοῦ δεθέντα μέτροις τὰ φραζό-
 μενα καὶ συμπλακέντα μᾶλλον μνημονεύεσθαι καὶ
 15 κρατεῖσθαι. τοῖς μὲν οὖν τότε πολλὴν ἔδει μνήμην
 παρεῖναι· πολλὰ γὰρ ἐφράζετο καὶ τόπων σημεῖα
 καὶ πρᾶξεων καιροὶ καὶ θεῶν ἱερὰ διαποντίων καὶ
 ἡρώων ἀπόρρητοι θῆκαι καὶ δυσεξεύρετοι μακρὰν
 ἀπαίρουσι τῆς Ἑλλάδος. ἴστε γὰρ τὸν Χίον καὶ 408
 20 Κρήτινον καὶ ** Νήσιχον καὶ Φάλανθον, ἄλλους τε
 πολλοὺς ἡγεμόνας στόλων ὅσοις ἔδει τεκμηρίους ἀνευ-
 ρεῖν τὴν διδομένην ἐκάστῳ καὶ προσήκουσαν ἴδρυσιν·
 ὧν ἔνιοι καὶ διημάρτανον, ὥσπερ Βάττος. ἔδοξε γὰρ
 ἐκπεσεῖν οὐ καταλαβὼν ἐφ' ὃν ἐπέμφθη τόπον· εἴθ'
 25 ἦκε δεύτερον ποτνιώμενος. ὑπειπὼν οὖν ὁ θεός

1 αὐτοῦ] sc. τοῦ ἀληθοῦς 4 ἐχοῖν R: ἦν 15 ἔδει
 Basileensis: ἔτι 18 καὶ R μακρὰν *: μακρὸν 19 ἴστε
 γὰρ τὸν R: εἰς γὰρ τὸ 20 lacuna (1—2 litt. in E) Φά-
 λανθον Basileensis: φάλαινθον 23 Βάττος] cf. Aristot.
 Fragm. 611, 16 ἔδοξε R: ἔλεξε

‘αἶ τὸν ἐμεῦ Λιβύαν μαλοτρόφον οἷσθας ἄρειον,
μὴ ἐλθὼν ἐλθόντος, ἄγαν ἄγαμαι σοφίην σεῦ.’

οὕτω πάλιν αὐτὸν ἐξέπεμψε. Λύσανδρος δὲ καὶ παντά-
πασιν ἀγνοήσας τὸν Ὀρχαλίδην λόφον καὶ Ἀλώπεκον
προσαγορευόμενον καὶ τὸν Ὀπλίτην ποταμὸν

5

‘γῆς τε δράκονθ’ υἷον δόλιον κατόπισθεν ἰόντα,’

B μάχῃ κρατηθεὶς ἔπεσεν ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις ὑπὸ
Νεοχώρου Ἀλιαρτίου ἀνδρὸς ἀσπίδα φοροῦντος ἐπί-
σημον ὄφιν ἔχουσαν. ἄλλα δὲ τοιαῦτα πολλὰ δυσκά-
θεκτα καὶ δυσμνημόνευτα τῶν παλαιῶν διεξιέναι 10
πρὸς ὑμᾶς εἰδόμενος οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστι.’

28. ‘Τὰ δὲ νῦν πράγματα καθεστῶτα, περὶ ὧν
ἔρωτῶσι τὸν θεόν, ἀγαπῶ μὲν ἔγωγε καὶ ἀσπάζο-
μαι· πολλὴ γὰρ εἰρήνη καὶ ἡσυχία, πέπανται δὲ πό-
λεμος, καὶ πλάναι καὶ στάσεις οὐκ εἰσὶν οὐδὲ τυραν- 15
C νίδες, οὐδ’ ἄλλα νοσήματα καὶ κακὰ τῆς Ἑλλάδος
ὥσπερ πολυδυνάμων φαρμάκων χρῆζοντα καὶ περιτ-
τῶν. ὕπου δὲ ποικίλον οὐδὲν οὐδ’ ἀπόρρητον οὐδὲ
δεινόν, ἀλλ’ ἐπὶ πράγμασι μικροῖς καὶ δημοτικοῖς
ἔρωτήσεις οἷον ἐν σχολῇ προτάσεις ‘εἰ γαμητέον’ 20
‘εἰ πλευστέον’ ‘εἰ δανειστέον,’ τὰ δὲ μέγιστα πόλεων
μαντεύματα φορᾶς καρπῶν πέρι καὶ βοτῶν ἐπιγονῆς

1 αἶ τὸν ἐμεῦ Λιβύαν W ex Herod. 4, 157: μελιβύαν praemissa lac. (7 litt. in E) Λιβύην μηλοτρόφον οἷδας ἄμεινον Herodotus 4 Ὀρχαλίδην Vit. Lys. c. 29: ἀρχελίδην Ἀλώπεκον eadem: ἀλώπηκον 6 δράκονθ’ Duebnerus: δράκοντα 7 ὑπὸ Νεοχώρου Ἀλιαρτίου Vit. Lys. l. 1.: ὑφ’ ὧν ὁ χῶρος Ἀλιάρτον 17 πολυδυνάμων φαρμάκων R: πολυφαρμάκων δυνάμεων

καὶ σωμάτων ὑγιείας· ἐνταῦθα περιβάλλειν μέτρα
καὶ πλάττειν περιφράσεις καὶ γλώσσας ἐπάγειν πύ-
σμασιν ἀπλῆς καὶ συντόμου δεομένοις ἀποκρίσεως,
ἔργον ἐστὶ φιλοτίμου σοφιστοῦ καλλωπίζοντος ἐπὶ
5 δόξῃ χρηστήριον. ἡ δὲ Πυθία καὶ καθ' αὐτήν μὲν
ἐστὶ γενναία τὸ ἦθος, ὅταν δ' ἐκεῖ κατέλθῃ καὶ
γέννηται παρὰ τῷ θεῷ, πλεον ἀληθείας ἢ δόξης D
ἐκείνη μέλει καὶ ἀνθρώπων ἐπαινούντων ἢ ψεγόντων·

29. "Εἶδει δ' ἴσως καὶ ἡμᾶς ἔχειν οὕτως· νῦν
10 δ' ὥσπερ ἀγωνιῶντες καὶ δεδιότες, μὴ τρισχίλων
ἐτῶν ἀποβάλλῃ δόξαν ὁ τόπος καὶ τοῦ χρηστηρίου
καθ' ἅπερ σοφιστοῦ διατριβῆς ἀποφοιτήσασιν ἐνιοὶ
καταφρονήσαντες, ἀπολογούμεθα καὶ πλάσσομεν αἰ-
τίας καὶ λόγους ὑπὲρ ὧν οὐτ' ἴσμεν οὐτ' εἰδέναι
11 προσῆκον ἡμῖν ἐστὶ· παραμυθούμενοι τὸν ἐγκαλοῦντα
καὶ πείθοντες, οὐ χαίρειν ἐὼντες·

ἅντῳ γάρ οἱ πρῶτον ἀνιηρότερον ἔσται

τοιαύτην ἔχοντι περὶ τοῦ θεοῦ δόξαν· ὥστε ταυτὶ E
μὲν τὰ προγεγραμμένα τῶν σοφῶν τό 'γνώθι σαυ-
20 τόν' καὶ τό 'μηδὲν ἄγαν' ἀποδέχεσθε καὶ θαυμάζετ'
οὐχ ἥκιστα διὰ τὴν βραχυλογίαν ὥς πυκνὸν καὶ
σφυρήλατον νοῦν ἐν ὀλίγῳ περιέχουσαν ὕγκῳ, τοὺς
δὲ χρησμοὺς ὅτι συντόμως καὶ ἀπλῶς· καὶ δι' ἐν-

1 ὑγιείας *: ὑγιείας 7 ἀληθείας Exemplum Turnebi.
In codd. lac. 20 litt. in E, 10 in B ἢ δόξης ἐκείνη
μέλει *: ἢ ἐκείνη μέλει δόξης 10 τρισχίλων Basileensis:
τρισχισμὸν 17 γάρ] μὲν Homerus ἀνιηρότερον Homerus
β 190: ἀνιηρότερον 20 ἀποδέχεσθε καὶ θαυμάζετε R:
ἀποδέχεσθαι καὶ θαυμάζειν

θείας τὰ πλεῖστα φράζουσιν αἰτιᾶσθε. καὶ τὰ τοι-
 αῦτα μὲν ἀποφθέγματα τῶν σοφῶν ταὐτὸ τοῖς εἰς
 στενὸν συνθλιβεῖσι πέπονθε ρεύμασιν· οὐ γὰρ ἔχει
 τοῦ νοῦ δίοψιν οὐδὲ διαύγειαν, ἀλλ' ἐὰν σκοπῆς
 τί γέγραπται καὶ λέλεκται περὶ αὐτῶν τοῖς ὅπως 5
 ἕκαστον ἔχει βουλομένοις καταμαθεῖν, οὐ ῥαδίως
 F τούτων λόγους ἑτέρους εὐρήσεις μακροτέρους. ἡ δὲ
 τῆς Πυθίας διάλεκτος, ὥσπερ οἱ μαθηματικοὶ γραμ-
 μὴν εὐθείαν καλοῦσι τὴν ἐλαχίστην τῶν ταῦτ' αὐ-
 πέρατ' ἔχουσῶν, οὕτως οὐ ποιοῦσα καμπὴν οὐδὲ 10
 κύκλον οὐδὲ διπλόην οὐδ' ἀμφιβολίαν ἀλλ' εὐθεῖα
 πρὸς τὴν ἀλήθειαν οὔσα πρὸς δὲ πίστιν ἐπισφαλῆς
 καὶ ὑπεύθυνος οὐδένα καθ' αὐτῆς ἔλεγχον ἔχει νῦν
 παραδέδωκεν, ἀναθημάτων δὲ καὶ δώρων ἐμπέπληκε
 409 βαρβαρικῶν καὶ Ἑλληνικῶν τὸ χρηστήριον, οἰκοδο- 15
 μμάτων δ' ἐκαλλώπισε κάλλεσι καὶ κατασκευαῖς
 Ἀμφικτυονικαῖς. ὁρᾶτε δὴ πουθεν αὐτοὶ πολλὰ μὲν
 ἐπεκτισμένα τῶν πρότερον οὐκ ὄντων, πολλὰ δ'
 ἀνειλημμένα τῶν συγκεχυμένων καὶ διεφθαρμένων.
 ὥς δὲ τοῖς εὐθαλέσι τῶν δένδρων ἑτέρα παραβλα- 20
 στάνει, καὶ τοῖς Δελφοῖς ἡ Πυλαία συνηβᾷ καὶ συν-
 αναβόσκειται, διὰ τὰς ἐντεῦθεν εὐπορίας σχῆμα
 λαμβάνουσα καὶ μορφὴν καὶ κόσμον ἱερῶν καὶ συν-
 εδρίων καὶ ὑδάτων οἶον ἐν χιλίοις ἔτεσι τοῖς πρό-
 B τερον οὐκ ἔλαβεν. οἱ μὲν οὖν περὶ τὸ Γαλάξιον τῆς 25

4 διαύγειαν supplevit Turnebus lacunam codd. (11 litt. in E) 9 ταῦτ' *: τὰ αὐτὰ 12 ἀνεπισφαλῆς καὶ ἀνυπεύθυνος Madvigius. Sed cf. p. 484 c 16 δ' ἐκαλλώπισε *: δέ 17 ὁρᾶτε] malim ὁρᾶτε δὲ (vel γάρ) 21 συναναβίωσκειται?

Βοιωτίας κατοικοῦντες ἤσθοντο τοῦ θεοῦ τὴν ἐπι-
φάνειαν ἀφθονίᾳ καὶ περιουσίᾳ γάλακτος·

᾿προβάτων γὰρ ἐκ πάντων κελάρυξεν,
ὥς ἀπὸ κρηναῶν φέρετατον ὕδωρ,
5 θάλασσαν γάλα· τοὶ δ' ἐπίμπλων ἐσσύμενοι πίθους·
ἀσκὸς δ' οὐδέ τις ἀμφορεὺς ἐλίνυ' ἐν δόμοις,
πέλλαι γὰρ ξύλινοί τε πίθοι πλάσθεν ἅπαντες·

ἡμῖν δὲ λαμπρότερα καὶ κρείττονα καὶ σαφέστερα
σημεῖα τούτων ἀναδίδωσιν, ὥσπερ ἐξ αὐχμοῦ τῆς
10 πρόσθεν ἐρημίας καὶ πενίας εὐπορίαν καὶ λαμπρό-
τητα καὶ τιμὴν πεποιηκώς. καίτοι φιλῶ μὲν ἑμαυ-
τὸν ἐφ' οἷς ἐγενόμην εἰς τὰ πράγματα ταῦτα πρό-
θυμος καὶ χρήσιμος μετὰ Πολυκράτους καὶ Πετραίου,
φιλῶ δὲ τὸν καθηγεμόνα ταύτης τῆς πολιτείας γενό-
15 μενον ἡμῖν καὶ τὰ πλεῖστα τούτων ἐκφροντίζοντα
καὶ παρασκευάζοντα ** ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἄλλως ὅτι
τηλικαύτην καὶ τοσαύτην μεταβολὴν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ
γενέσθαι δι' ἀνθρωπίνης ἐπιμελείας, μὴ θεοῦ παρόν-
τος ἐνταῦθα καὶ συνεπιθειάζοντος τὸ χρηστήριον·

20 30. ᾿Αλλ' ὥσπερ ἐν τοῖς τότε χρόνοις ἦσαν οἱ
τὴν λοξότητα τῶν χρησμῶν καὶ ἀσάφειαν αἰτιώμενοι,
καὶ νῦν εἰσὶν οἱ τὸ λίαν ἀπλοῦν συκοφαντοῦντες.
ὧν παιδικὸν ἐστὶ κομιδὴ καὶ ἀβέλτερον τὸ πάθος·

3 προβάτων nescio quis: προπάντων. Cf. Bergk. 3 p. 719
4 κρηναῶν — — — δόμοις Bergkii: κρηνάων — θήλεον —
ἐνεπίμπλων — οὔτε τις ἐλίνυννε δόμοις 7 γὰρ Bergkii:
δὲ ξύλινοι] λίθινοι idem τε idem πλάσθεν BE 16
lacuna (20 fere litt. in E) ἄλλως ὅτι] corrupta. ἀληθῶς
εἰπεῖν? 23 παιδικὸν Duebnerus: καὶ ἄδικον

ὥς γὰρ οἱ παῖδες ἱριδας μᾶλλον καὶ ἄλλως καὶ κο-
μήτας ἢ σελήνην καὶ ἥλιον ὁρῶντες γεγῆθασιν καὶ
D ἀγαπῶσιν, καὶ οὗτοι τὰ αἰνίγματα καὶ τὰς ἀλληγο-
ρίας καὶ τὰς μεταφορὰς τῆς μαντικῆς ἀνακλάσεις
οὔσας πρὸς τὸ θνητὸν καὶ φανταστικόν, ἐπιποθοῦσι· 5
κἂν τὴν αἰτίαν μὴ ἱκανῶς πύθωνται τῆς μεταβολῆς,
ἀπίασιν τοῦ θεοῦ καταγνόντες, οὐχ ἡμῶν οὐδ' αὐτῶν
ὥς ἀδυνάτων ὄντων ἐξικνεῖσθαι τῷ λογισμῷ πρὸς
τὴν τοῦ θεοῦ διάνοιαν.³

1 ὥς * : καὶ 4 καὶ τὰς μεταφορὰς nescio quis: τῆς
μεταφορᾶς 7 αὐτῶν * : αὐτῶν

ΠΕΡΙ
ΤΩΝ ΕΚΔΕΔΟΙΠΟΤΩΝ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩΝ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ, ΔΙΑΤΜΟΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ,
5 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΗΡΑΚΛΕΩΝ.

1. Ἀετοὺς τινὰς ἢ κύκνους, ὧ Τερέντιε Πρίσκε, μυθολογοῦσιν ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς ἐπὶ τὸ μέ- F
σον φερομένους εἰς ταῦτὸ συμπεσεῖν Πυθοῖ περὶ
τὸν καλούμενον ὀμφαλόν· ὕστερον δὲ χρόνῳ τὸν
10 Φαίστιον Ἐπιμενίδην ἐλέγχοντα τὸν μῦθον ἐπὶ τοῦ
θεοῦ καὶ λαβόντα χρησμὸν ἀσαφῆ καὶ ἀμφίβολον
εἰπεῖν

‘οὔτε γὰρ ἦν γαίης μέσος ὀμφαλὸς οὐδὲ θαλάσσης·
εἰ δέ τις ἔστι, θεοῖς δῆλος θνητοῖσι δ’ ἄφαντος.’
15 ἐκεῖνον μὲν οὖν εἰκότως ὁ θεὸς ἡμύνατο, μῦθον
παλαιοῦ καθάπερ ξωγραφήματος ἀφ᾽ ἧ διαπειρώμενον. 410

2. Ὀλίγον δὲ πρὸ Πυθίων τῶν ἐπὶ Καλλιστρά-
του πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐναντίων τῆς οἰκουμένης
περάτων ἔτυχον ἄνδρες ἱεροὶ δύο συνδραμόντες εἰς
20 Δελφούς, Δημήτριος μὲν ὁ γραμματικὸς ἐκ Βρεττα-
νίας εἰς Ταρσὸν ἀνακομιζόμενος οἴκαδε, Κλεόμβρο-

3 ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ — ΗΡΑΚΛΕΩΝ] om. codd. cf. p. 394 d
13 γαίης S: γῆς

τος δ' ὁ Λακεδαιμόνιος, πολλὰ μὲν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν γῆν πεπλανημένος, πόρρω δὲ τῆς Ἐρυθραῆς θαλάσσης ἀναπεπλευκῶς οὐ κατ' ἐμπορίαν, ἀλλ' ἀνὴρ φιλοθεάμων καὶ φιλομαθῆς
 B οὐσίαν δ' ἔχων ἱκανὴν καὶ τὸ πλείονα τῶν ἱκανῶν 5
 ἔχειν οὐκ ἄξιον πολλοῦ ποιούμενος ἐχρῆτο τῇ σχολῇ πρὸς τὰ τοιαῦτα, καὶ συνῆγεν ἱστορίαν οἶον ὕλην φιλοσοφίας, θεολογίαν ὥσπερ αὐτὸς ἐκάλει τέλος ἐχούσης. νεωστὶ δὲ γεροντῶς παρ' Ἀμμωνα, τὰ μὲν ἄλλα τῶν ἐκεῖ δῆλος ἦν μὴ πάνυ τεθρυμακῶς, περὶ 10
 δὲ τοῦ λύχνου τοῦ ἀσβέστου διηγεῖτο λόγον ἄξιον σπουδῆς λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἱερέων. αἶψα γὰρ ἔλαττον ἀναλίσκειν ἔλαιον ἔτους ἐκάστου, καὶ τοῦτο ποι-
 εῖσθαι τεκμήριον ἐκείνους τῆς τῶν ἐνιαυτῶν ἀνω-
 C μαλίας, τὸν ἕτερον τοῦ προάγοντος αἶψα τῷ χρόνῳ 15
 βραχύτερον ποιούσης· εἰκὸς γὰρ ἐν ἐλάττονι χρόνῳ τὸ δαπανώμενον ἔλαττον εἶναι.

3. Θανμασάντων δὲ τῶν παρόντων, τοῦ δὲ Αἰ-
 μητρίου καὶ γελοῖον φήσαντος εἶναι ἀπὸ μικρῶν πραγμάτων οὕτω μεγάλα θηροῦν, οὐ κατ' Ἀλκαῖον 'ἐξ 20
 ὕνυχος τὸν λέοντα' γράφοντας, ἀλλὰ θρυαλλίδι καὶ λύχνῳ τὸν οὐρανὸν ὁμοῦ τι σύμπαντα μεθιστάντας καὶ τὴν μαθηματικὴν ἄρδην ἀναιροῦντας· ὁ Κλεόμβρο-
 τος 'οὐδέν' ἔφη 'τούτων διαταράξει τοὺς ἀνδρας· ἀλλὰ τοῖς μαθηματικοῖς οὐχ ὑφήςονται τῆς ἀκριβείας, ὥς 25
 μᾶλλον ἢ ἐκείνους διαφυγόντα τὸν χρόνον ἐν κινή-
 D σεσι καὶ περιόδοις οὕτω μακρὰν ἀφεστῶσαις, ἢ τὸ

9 *malim* παρ' Ἀμμωνι
 20 Ἀλκαῖον] Bergk. 3 p. 84

19 γελοῖον *: γέλοιον

μέτρον αὐτοὺς τοῦ ἐλαίου προσέχοντας ἀεὶ διὰ τὴν
 ἀτοπίαν τῷ παραλόγῳ καὶ παραφυλάττοντας. τὸ δὲ
 μικρὰ μὴ διδόναι σημεῖα γίνεσθαι μεγάλων, ὃ Ἀη-
 μήτριε, πολλαῖς ἐστὶ τέχναις ἐμποδῶν· ἐπεὶ καὶ πολ-
 5 λῶν μὲν ἀποδείξεις παραιρεῖσθαι συμβήσεται πολλῶν
 δὲ προαγορεύσεις. καίτοι καὶ ὑμεῖς οὐ μικρὸν ἀπο-
 δείκνυτε πρᾶγμα, λεαίνεσθαι ξυρῷ τὰ σώματα τοὺς
 ἥρωας, ἐντυχόντες παρ' Ὀμήρῳ ξυρὸν ὀνομάσαντι·
 καὶ δανείζειν ἐπὶ τόχοις, ὅτι πού 'χρέος ὀφέλλεσθαι'
 10 φησὶν 'οὔτι νέον οὐδ' ὀλίγον,' ὥς τοῦ ὀφέλλεσθαι
 τὸ αὐξέσθαι δηλοῦντος. αὐτίς δὲ τὴν νύκτα 'θοήν' E
 εἰπόντος, ἀγαπητῶς ἐμφύεσθε τῷ ῥήματι· καὶ τοῦτ'
 ἐκεῖνό φατε, φράξεσθαι τὴν σκιὰν τῆς γῆς ὑπ' αὐτοῦ
 κωνικὴν, οὗσαν ἀπὸ σφαιροειδοῦς. ἱατρικὴν δὲ λοι-
 15 μῶδες θέρους ἀραχνίων πλήθει προδηλοῦν, καὶ θυρίοις
 ἐαρινοῖς ὅταν κορώνης ποδὶ ἐκκελα γένηται, τίς
 ἐάσει τῶν ἀξιούντων μικρὰ σημεῖα μὴ γίνεσθαι
 τῶν μεγάλων; τίς δ' ἀνέξεται πρὸς χοῦν καὶ κοτύ-
 λην ὕδατος τὸ τοῦ ἡλίου μέγεθος μετρούμενον, ἢ
 20 τῆς ἐνταῦθα πλινθίδος, ἣν ποιεῖ γωνίαν ὀξεῖαν κε-
 κλιμένην πρὸς τὸ ἐπίπεδον, μέτρον εἶναι λεγομένην
 τοῦ ἐξάρματος, ὃ ἐξῆρται τῶν πόλων ὃ ἀεὶ φανε- F
 ρὸς ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος; ταῦτα γὰρ ἦν ἀκούειν τῶν
 ἐκεῖ προφητῶν. ὥστ' ἄλλο τι λέγωμεν πρὸς αὐτούς,

5 συμβήσεται] om. codd. mei 6 ὑμεῖς M: ἡμῖν. Fort.
 ἡμῖν ὑμεῖς ἀποδείκνυτε idem: ἀποδείκνυται 8 παρ'
 Madvigius: γὰρ Ὀμήρῳ] K 173 9 ὀφέλλεσθαι Homerus
 γ 367: συμβάλλεσθαι 10 idem: ὀφείλεσθαι 11 θοήν]
 Homerus K 394. 468 passim 14 κωνικὴν] sc. εἶναι 16
 ποδὶ] ποσὶν Stegmannus 24 λέγωμεν Turnebus: λεγόντων

εἰ βουλόμεθα τῷ ἡλίῳ κατὰ τὰ πάτρια τὴν νενομισμένην τάξιν ἀπαράβατον ποιεῖν.

4. Παρὼν οὖν ἀνεφώνησεν Ἀμμώνιος ὁ φιλόσοφος ὅτι τῷ ἡλίῳ μόνον εἶπεῖν, ἀλλὰ τῷ οὐρανῷ παντὶ συστέλλεσθαι γὰρ ἀνάγκη τὴν ἀπὸ τροπῶν 5
 411 ἐπὶ τροπὰς πάροδον αὐτοῦ καὶ μὴ διαμένειν τηλικούτου μέρους οὕσαν τοῦ ὀρίζοντος ἡλίκον οἱ μαθηματικοὶ λέγουσιν, ἀλλ' ἐλάττονα γίνεσθαι, ἀεὶ πρὸς τὰ βόρεια τῶν νοτίων συναγωγὴν λαμβανόντων, καὶ τὸ θέρους ἡμῖν βραχύτερον καὶ ψυχροτέρων εἶναι 10
 τὴν κρᾶσιν, ἐνδοτέρῳ κάμπτοντος αὐτοῦ καὶ μειζόνων παραλλήλων ἐφαπτομένου τοῖς τροπικοῖς σημείοις· ἔτι δὲ τοὺς μὲν ἐν Συήνῃ γινώμονας ἀσκήλους μηκέτι φαίνεσθαι περὶ τροπὰς θερυνὰς πολλοὺς δὲ ὑποδεδραμηκέναι τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, ἐνίοις δὲ 15
 ψαύειν καὶ συγκεχύσθαι πρὸς ἀλλήλους, τοῦ δια-
 B στήματος ἐκλελοιπότες. εἰ δ' αὖ φήσουσι τῶν ἄλλων ὁμοίως ἐχόντων ἀτακτεῖν ταῖς κινήσεσι τὸν ἥλιον, οὔτε τὴν μόνον τοῦτον ἐκ τοσοῦτων ἐπιταχύνουσιν αἰτίαν εἶπεῖν ἔξουσιν καὶ τὰ πολλὰ τῶν φαινομένων 20
 συνταράξουσιν, τὰ δὲ πρὸς σελήνην καὶ παντάπασι, ὥστε μὴ δεῖσθαι μέτρων ἐλαίου τὴν διαφορὰν ἐλεγχόντων. αἱ γὰρ ἐκλείψεις ἐλέγξουσιν αὐτοῦ τε τῇ σελήνῃ πλεονάκεις ἐπιβάλλοντος καὶ τῆς σελήνης τῇ τῆς γῆς σκιᾷ, τὰ δ' ἄλλα δῆλα καὶ οὐδὲν δεῖ πε- 25

2 ποιεῖν Leonicus: ποιοῦσι 4 εἶπεῖν χρῆν Herwerdenus; εἰκὸς εἶπεῖν? 8 ἀεὶ] del. Stegmannus 10 ψυχροτέρων idem 19 μόνον Turnebus: μονήν 24 τῇ τῆς γῆς *: τῇ 25 τὰ δ' ἄλλα δῆλα W: τὰ δ' ἄλληλα

ραιτέρω τὴν ἀλαξουεῖαν τοῦ λόγου διελίστειν· ἄλλα
 μὴν ὁ Κλεόμβροτος ἔφη καὶ τὸ μέτρον αὐτὸς εἶδον·
 πολλὰ γὰρ ἐδείκνυσαν· τὸ δ' ἐπέτειον ἀπέδει τῶν
 παλαιοτάτων οὐκ ὀλίγον· ὑπολαβὼν δ' αὖθις ὁ C
 5 Ἀμμώνιος εἶτα τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους· εἶπεν ἔλαθε
 παρ' οἷς ἄσβεστα θεραπεύεται πυρὰ καὶ σφάζεται χρό-
 νον ἔτων ὡς ἔπος εἰπεῖν ἄπειρον; εἰ δ' οὖν ὑπό-
 θοιτό τις ἀληθὲς εἶναι τὸ λεγόμενον, οὐ βέλτιόν
 ἔστι ψυχρότητας αἰτιᾶσθαι τινος καὶ ὑγρότητας ἀέ-
 10 ρων, ὅφ' ὢν τὸ πῦρ μαραινόμενον εἰκὸς ἔστι μὴ
 κρατεῖν πολλῆς μηδὲ δεῖσθαι τροφῆς, ἢ τοῦναντίον
 ξηρότητας καὶ θερμότητος; ἥδη γὰρ ἀκήνοα λεγόν-
 των τινῶν περὶ τοῦ πυρός, ὡς ἐν χειμῶνι κέεται
 βέλτιον ὑπὸ θώμης εἰς αὐτὸ συστελλόμενον τῇ ψυ-
 15 χρότητι καὶ πυκνούμενον, ἐν δὲ τοῖς αὐχμοῖς ἔξα- D
 σθενεῖ καὶ γίγνεται μανὸν καὶ ἄτονον, καὶ ἐν ἡλίῳ
 κήνται, χεῖρον ἐργάζεται, καὶ τῆς ὕλης ἄπτεται μα-
 λακῶς καὶ καταναλίσκει βράδιον. μάλιστα δ' ἂν τις
 εἰς αὐτὸ τὴν αἰτίαν ἐπανάγοι τοῦλαιον· οὐ γὰρ ἀπει-
 20 κὸς ἔστι πάλαι μὲν ἄτροφον καὶ ὕδατῶδες εἶναι,
 γεννώμενον ἐκ φυτάδος νέας, ὕστερον δὲ πεπτόμενον
 ἐν τελείοις καὶ συνιστάμενον ἀπὸ πλήθους ἴσου μᾶλ-
 λον ἰσχύειν καὶ τρέφειν βέλτιον, εἰ δεῖ τοῖς Ἀμμω-
 νίοις ἀνασφᾶξιν καίπερ ἄτοπον καὶ ἀλλόκοτον οὔσαν
 25 τὴν ὑπόθεσιν·

5. Πανσαμένον δὲ τοῦ Ἀμμωνίου 'μᾶλλον' ἔφην E
 ἐγὼ 'περὶ τοῦ μαντείου δῖελθ' ἡμῖν, ὦ Κλεόμβροτε·

1 διελίστειν] διελέγχειν? 5 εἶτα] εἶτα ταῦτα? 7 ὑπό-
 θοιτό *: ὑποθοῖτο 23 εἰ δεῖ M: ἔδει Ἀμμωνείοις?

μεγάλη γὰρ ἡ παλαιὰ δόξα τῆς ἐκεῖ θειότητος, τὰ δὲ νῦν ἔοικεν ὑπομαραίνεσθαι. τοῦ δὲ Κλεομβρότου σιωπῶντος καὶ κάτω βλέποντος, ὁ Δημήτριος 'οὐδέν' ἔφη 'δεῖ περὶ τῶν ἐκεῖ πυνθάνεσθαι καὶ διαπορεῖν τὴν ἐνταῦθα τῶν χρηστηρίων ἀμαύρωσιν, 5 μᾶλλον δὲ πλὴν ἐνὸς ἢ δυεῖν ἀπάντων ἐκλειψιν ὀρῶντας· ἀλλ' ἐκεῖνο σκοπεῖν, δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐξησθένηκε. τὰ γὰρ ἄλλα τί δεῖ λέγειν, ὅπου τὴν Βοιωτίαν ἕνεκα χρηστηρίων πολύφωνον οὔσαν ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις νῦν ἐπιλέλοιπε κομιδῇ καθά- 10 F περ νάματα, καὶ πολλὸς ἐπέσχηκε μαντικῆς αὐχμὸς τὴν χώραν; οὐδαμοῦ γὰρ ἀλλαχόθι νῦν ἢ περὶ Λεβιάδειαν ἢ Βοιωτία παρῆχει τοῖς χρήζουσιν ἀρύσασθαι μαντικῆς, τῶν δ' ἄλλων τὰ μὲν σιγῇ τὰ δὲ παντελῆς ἐρημία κατέσχηκε. καίτοι γε περὶ τὰ Μηδικὰ 15 412 μὲν εὐδοκίμησεν. ** οὐχ ἦττον ἢ τὸ τοῦ Ἀμφιάρεω καὶ ἀπεπειράθη Μῦς ὥς ἔοικεν ἀμφοτέρων. ὁ μὲν οὖν τοῦ Πτῶου μαντείου προφήτης φωνῇ Αἰολίδι χρώμενος ** τὸ πρὸ τοῦ τότε τῇ τῶν βαρβάρων χρησμὸν ἐξήνεγκεν, ὥστε μηδένα ξυνεῖναι ἀγίων τῶν 20 παρόντων ** ὃν ἐκείνον, ὥς ** τοῦ ἐνθουσιασμοῦ **

12 περὶ Euseb. Pr. Ev. 5, 17 Λεβιάδειαν *: λεβαδία
13 ἢ Basileensis: ἢ 15 post Μηδικὰ lac. 6 litt. in uno
V², post εὐδοκίμησεν lac. 8 litt. in eodem (fort. supplendum τὸ Πτῶον) 16 Ἀμφιάρεω. καὶ W: ἀμφιάρεως 17
ἀπεπειράθη Μῦς *: ἀπεπειράθημεν ὁ μὲν W: ὥς ὁ μὲν
18 Πτῶου W 19 lac. 8 litt. in V² τὸ πρὸ τοῦ W:
τὸ πρὸς τοὺς τότε τῇ Madvigius 20 χρησμὸν Basileensis:
χρήσιμον τῶν Turnebus 21 prima lac. 15 litt. in V² fort.
supplenda: [αὐτὸν ἀλλ' ἢ μόν]ον secunda lac. 12 litt.
in V², tertia 11 litt. Fort. supplendum: ὥσπερ τοῦ θεοῦ

τι τοῖς βαρβάροις οὐκ ἔστιν οὐδὲ δέδοται φωνὴν
 Ἑλληνίδα λαβεῖν τὸ προσταττόμενον ὑπηρετοῦσαν.
 ὁ δὲ πεμφθεὶς εἰς Ἀμφιάρεω δοῦλος ἔδοξε κατὰ
 τοὺς ὕπνους ὑπηρετήν τοῦ θεοῦ φανέντα, πρῶτον
 5 μὲν ἀπὸ φωνῆς ἐκβάλλειν αὐτόν, ὥς τοῦ θεοῦ μὴ
 παριέντος, ἔπειτα ταῖς χερσὶν ὠθεῖν· ἐπιμένοντος
 δέ, λίθον εὐμεγέθη λαβόντα τὴν κεφαλὴν πατάξει. B
 ταῦτα δ' ἦν ὥσπερ ἀντίφωνα τῶν γενησομένων·
 ἡττήθη γὰρ ὁ Μαρδόνιος, οὐ βασιλέως ἀλλ' ἐπι-
 10 τρόπου καὶ διακόνου βασιλέως ἡγουμένου τῶν Ἑλλή-
 νων, καὶ λίθῳ πληγὴς ἔπεσεν, ὥσπερ ὁ Αὐδὸς ἔδοξε
 πληγῇναι κατὰ τοὺς ὕπνους. ἤκμαζε δὲ τότε καὶ τὸ
 περὶ τὰς Τεγύρας χρηστήριον, ὅπου καὶ γενέσθαι
 τὸν θεὸν ἱστοροῦσι, καὶ ναμάτων θυεῖν παραρρεόν-
 15 των τὸ μὲν Φοίνικα θάτερον δ' Ἑλαίαν ἄχρι νῦν
 *** ὥς ἔνιοι λέγουσιν. ἐν μὲν οὖν τοῖς Μηδικοῖς Ἐχε-
 κράτους προφητεύοντος, ἀνεῖλε νίκην καὶ κράτος C
 πολέμου τοῖς Ἑλλήσιν ὁ θεός· ἐν δὲ τῷ Πελοποννη-
 σιακῷ πολέμῳ Ἀηλίοις ἐκπεσοῦσι τῆς νήσου φασὶ
 20 χρησμὸν ἐκ Ἀελφῶν κομισθῆναι, προστάττοντα τὸν
 τύπον ἀνευρεῖν, ἐν ᾧ γέγονεν ὁ Ἀπόλλων, καὶ θυ-
 σίας τινὰς ἐκεῖ τελέσαι. θαυμαζόντων δὲ καὶ δια-
 πορούντων, εἰ μὴ παρ' αὐτοῖς ὁ θεὸς ἀλλ' ἑτέρωθεν
 γεγόνοι, τὴν Πυθίαν προσανελεῖν, ὅτι κορώνη φρά-
 25 σσει τὸ χωρίον αὐτοῖς. ἀπιόντας οὖν ἐν Χαιρωνείᾳ
 γενέσθαι, καὶ τῆς πανδοκευτρίας ἀκοῦσαι πρὸς τινὰς

διὰ (αὐτὸ ὥσπερ σαφέστατα) τοῦ ἐνθουσιασμοῦ δηλοῦντος ὅτι
 τοῖς βαρβάροις cett. 1 οὐδὲ R: οὐ 3 δοῦλος] Αὐδὸς W
 6 παριέντος R: παρόντος 16 lac. 4 litt. in V² fort. sup-
 plenda: ἄχρι νῦν [οὗτ']ως ἔνιοι. Cf. Vit. Pel. c. 16

ξένους βαδίζοντας εἰς Τεγύρας περὶ τοῦ χρηστηρίου
 διαλεγομένης· τῶν δὲ ξένων, ὡς ἀπήεσαν, ἀσπαζο-
 μένων καὶ προσαγορευόντων τὴν ἄνθρωπον, ὅπερ
 ὀνομάζετο, Κορώνην, συνεῖναι τὸ λόγιον, καὶ θύσαν-
 D τας ἐν ταῖς Τεγύραις τυχεῖν καθόδου μετ' ὀλίγον χρό- 5
 νον. γεγόνασι δὲ καὶ νεώτεραι τούτων ἐπιφάνειαι
 περὶ τὰ μαντεῖα ταῦτα, νῦν δ' ἐκλέλοιπεν· ὥστε τὴν
 αἰτίαν ἄξιον εἶναι παρὰ τῷ Πυθίῳ διαπορῆσαι τῆς
 μεταβολῆς·

6. Ἦδη δὲ πως ἀπὸ τοῦ νεῶ προΐόντες ἐπὶ ταῖς 10
 θύραις τῆς Κνιδίων λέσχης ἐγεγόνειμεν· παρελθόντες
 οὖν εἶπω, τοὺς φίλους πρὸς οὓς ἐβαδίζομεν ἑω-
 ρῶμεν καθημένους καὶ περιμένοντας ἡμᾶς· ἦν δὲ
 τῶν ἄλλων ἡσυχία διὰ τὴν ὥραν, ἀλειφομένων ἢ
 θεωμένων τοὺς ἀθλητάς. καὶ ὁ Δημήτριος διαμει- 15
 E διάσας “ψεύσομαι” εἶπεν “ἢ ἔτυμον ἐρέω”; δοκαῖτέ
 μοι μηδὲν ἄξιον σκέμμα διὰ χειρῶν ἔχειν· ὁρῶ γὰρ
 ὑμᾶς ἀνειμένως σφόδρα καθημένους καὶ διακεχυμέ-
 νους τοῖς προσώποις· ὑπολαβὼν οὖν ὁ Μεγαρεὺς
 “Ἡρακλέων ‘οὐ γὰρ ζητοῦμεν’ ἔφη ‘τὸ βάλλω ῥῆμα 20
 πότερον λάμβδα κατὰ τὸν μέλλοντα χρόνον ἀπόλλυ-
 σιν, οὐδ’ ἀπὸ τίνων ἀπλῶν ὀνομάτων τὸ χεῖρον
 καὶ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖριστον καὶ τὸ βέλτιστον
 F ἐσχημάτισται. ταῦτα γὰρ ἴσως καὶ τὰ τοιαῦτα συν-
 τείνει καὶ συνίστησι τὸ πρόσωπον· τὰ δ’ ἄλλ’ ἔξεστι 25
 τὰς ὁφρὺς κατὰ χώραν ἔχοντας φιλοσοφεῖν καὶ ζητεῖν,
 ἀτρέμα μὴ δεινὸν βλέποντας μηδὲ χαλεπαίνοντας

16 ψεύσομαι] Hom. δ 140 21 πότερον *: πότερον τῶν
 δύο τὸ ἐν

τοῖς παροῦσιν· ἑδέξασθ' οὖν ὁ Δημήτριος ἡμᾶς
 ἔφη καὶ μεθ' ἡμῶν λόγον, ὃς δὴ προσπέπτωκεν
 ἡμῖν οἰκείος ὢν τοῦ τόπου καὶ διὰ τὸν θεὸν ἅπασι
 προσήκων· καὶ ὅπως οὐ συνάξετε τὰς ὀφρῦς ἐπι-
 5 χειροῦντες·

7. Ὡς οὖν ἀνεμίχθημεν διακαθεζόμενοι καὶ πρού-
 βαλεν εἰς μέσον ὁ Δημήτριος τὸν λόγον, εὐθὺς 413
 ἀναπηδήσας ὁ κυνικὸς Αἰδύμος, ἐπὶ κλησιν Πλανη-
 τιάδης, καὶ τῇ βακτηρίᾳ δις ἢ τρις πατάξας ἀνε-
 10 βόησεν ἰοὺ ἰοὺ, δύσκριτον πρᾶγμα καὶ ζητήσεως
 δεόμενον πολλῆς ἤκετε κομίζοντες ἡμῖν. θαυμαστὸν
 γὰρ ἔστιν, εἰ τοσαύτης κακίας ὑποκεχυμένης μὴ μό-
 νου, ὥς προεῖπεν Ἡσίοδος, Αἰδῶς καὶ Νέμεσις τὸν
 ἀνθρώπινον βίον ἀπολελοίπασιν, ἀλλὰ καὶ πρόνοια
 15 θεῶν συσκευασαμένη τὰ χρηστήρια πανταχόθεν ὀλ-
 χεται. τοῦναντίον δ' ὑμῖν ἐγὼ προβάλλω διαπορη-
 σαι, πῶς οὐχὶ καὶ τότε ἀπείρηκεν οὐδ' Ἡρακλῆς
 αὐτοῖς ἢ τις ἄλλος θεῶν ὑπέσπακε τὸν τρίποδα κατα- B
 πιμπλάμενον αἰσχροῶν καὶ ἀθέων ἐρωτημάτων, ἃ τῷ
 20 θεῷ προβάλλουσιν οἱ μὲν ὥς σοφιστοῦ διάπειραν
 λαμβάνοντες οἱ δὲ περὶ θησαυρῶν ἢ κληρονομιῶν
 ἢ γάμων παρὰ νόμων διερωτῶντες· ὥστε κατὰ κρά-
 τος ἐξελέγχεσθαι τὸν Πυθαγόραν εἰπόντα βελτίστους
 ἑαυτῶν γίγνεσθαι τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν πρὸς τοὺς
 25 θεοὺς βαδίζωσιν· οὕτως ἄρ' ἃ καλῶς εἶχεν, ἀνθρώ-
 που πρεσβυτέρου παρόντος, ἀρνεῖσθαι καὶ ἀποκρύ-
 πτειν νοσήματα τῆς ψυχῆς καὶ πάθη, ταῦτα γυμνὰ

13 Ἡσίοδος] OD 199 17 τότε] τόδε Madvigius 25
 ἄρ' ἃ *; ἄρα

καὶ περιφανῇ κομίζουσιν ἐπὶ τὸν θεόν.’ ἔτι δ’ αὐτοῦ
 C βουλομένου λέγειν, ὃ θ’ Ἡρακλέων ἐπελάβετο τοῦ
 τριβωνος, καὶ γὰρ σχεδὸν ἀπάντων αὐτῷ συνηθέστα-
 τος ὢν ‘παῦ’ ἔφην ὧ φίλε Πλανητιάδῃ, παροξύ-
 νων τὸν θεόν· εὐόργητος γὰρ ἔστι καὶ πρᾶος 5

ἡκατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν’
 ὧς φησιν ὁ Πίνδαρος. καὶ εἰθ’ ἡλῖός ἐστιν εἴτε
 κύριος ἡλίου καὶ πατήρ καὶ ἐπέκεινα τοῦ ὁρατοῦ
 παντός, οὐκ εἰκὸς ἀπαξιοῦν φωνῆς τοὺς νῦν ἀνθρώ-
 πους, οἷς αἰτιός ἐστι γενέσεως καὶ τροφῆς καὶ τοῦ 10
 εἶναι καὶ φρονεῖν· οὐδ’ ἅμα τὴν πρόνοιαν, ὥσπερ
 εὐγνώμονα μητέρα καὶ χρηστήν, πάντα ποιοῦσαν
 ἡμῖν καὶ φυλάττουσαν ἐν μόνῃ μνησίκακον εἶναι τῇ
 D μαντικῇ, καὶ ταύτην ἀφαιρεῖσθαι δοῦσαν ἐξ ἀρχῆς·
 ὥσπερ οὐχὶ καὶ τότε πλειόνων ὄντων ἐν πλειόσιν 15
 ἀνθρώπων πονηρῶν, ὅτε πολλαχόθεν τῆς οἰκουμέ-
 νης χρηστήρια καθειστήκει. δεῦρο δὲ πάλιν καθί-
 σας καὶ πρὸς τὴν κακίαν, ἣν εἰωθας ἀεὶ τῷ λόγῳ
 κολάζειν, Πυθικὰς ἐκχειρίας σπείσάμενος, ἐτέραν
 τινὰ μεθ’ ἡμῶν αἰτίαν ζήτει τῆς λεγομένης ἐκλεί- 20
 ψεως τῶν χρηστηρίων. τὸν δὲ θεὸν εὐμενῇ φύλαττε
 καὶ ἀμύνειτον.’ ἐγὼ μὲν οὖν ταῦτ’ εἰπὼν τοσοῦτο
 διεπραξάμην, ὅσον ἀπελθεῖν διὰ θυρῶν σιωπῇ τὸν
 Πλανητιάδην. •

8. Ἑσυχίας δὲ γενομένης ἐπ’ ὀλίγον, ὃ Ἀμμώ- 25
 E νιος ἐμὲ προσαγορεύσας ὄρα τί ποιοῦμεν’ εἶπεν ὧ
 Λαμπρία, καὶ πρόσεχε τῷ λόγῳ τὴν διάνοιαν, ὅπως
 μὴ τὸν θεὸν ἀναίτιον ποιῶμεν. ὁ γὰρ ἄλλῳ τινὶ

καὶ μὴ θεοῦ γνώμη τὰ παυσάμενα τῶν χρηστηρίων
ἐκλιπεῖν ἡγούμενος, ὑπόνοιαν δίδωσι τοῦ μὴ γίνε-
σθαι μηδ' εἶναι διὰ τὸν θεὸν ἀλλ' ἐτέρῳ τινὶ τρόπῳ
νομίζειν. οὐ γὰρ ἄλλη γέ τις ἔστι μέζων οὐδὲ
5 κρείττων δύνამις, ὥστ' ἀναιρεῖν καὶ ἀφανίζειν ἔργον
θεοῦ τὴν μαντικὴν οὔσαν. ὁ μὲν οὖν Πλανητιάδου
λόγος οὐκ ἀρεστὸς ἐμοὶ διὰ τε τᾶλλα καὶ τὴν ἀνω-
μαλίαν, ἣν περὶ τὸν θεὸν ποιεῖ, πῇ μὲν ἀποστρε-
φόμενον καὶ ἀπαξιοῦντα τὴν κακίαν πῇ δὲ πάλιν F
10 αὖ προσιέμενον· ὥσπερ βασιλεύς τις ἢ τύραννος
ἐτέrais ἀποκλείων θυραῖς τοὺς πονηροὺς καθ' ἐτέ-
ρας εἰσδέχοιτο καὶ χρηματίζοι. τοῦ δὲ μετρίου καὶ
ἱκανοῦ καὶ μηδαμοῦ περιττοῦ πανταχῇ δ' αὐτάρκους,
μάλιστα τοῖς θεοῖς πρόποντος ἔργον, εἰ ταύτην ἀρ-
15 χὴν λαβὼν φαίη τις, ὅτι τῆς κοινῆς ὀλιγανδρίας,
ἣν αἱ πρότεραι στάσεις καὶ οἱ πόλεμοι περὶ πᾶσαν
ὁμοῦ τι τὴν οἰκουμένην ἀπειργάσαντο, πλεῖστον μέ-
ρος ἢ Ἑλλὰς μετέσχηκε, καὶ μόλις ἂν νῦν ὅλη πα- 414
ράσχοι τρισχιλλοὺς ὁπλίτας, ὅσους ἢ Μεγαρέων μία
20 πόλις ἐξέπεμψεν εἰς Πλαταιάς (οὐδὲν οὖν ἕτερον
ἦν τὸ πολλὰ καταλιπεῖν χρηστήρια τὸν θεὸν ἢ τῆς
Ἑλλάδος ἐλέγχειν τὴν ἐρημίαν), ἀκριβῶς ἂν αὐτῷ
παράσχοιμι τῆς εὐρησιλογίας. τίνος γὰρ ἦν ἀγαθόν,
εἰ ἐν Τεγύραις ὥς πρότερον ἦν μαντεῖον, ἢ περὶ
25 τὸ Πτεῖον ὅπου μεθ' ἡμέρας ἐντυχεῖν ἔστιν ἀν-

12 μετρίου Emperius: μεγίστου 14 malim τοῖς θεοῖς
πρόποντος ἔργοις (ἔργοις dat. cod. F) ταύτην ἀρχὴν *:
ταύτην 23 παράσχοιμι] μαρτυρίαν παράσχοιμι W. μετά-
σχοιμι? 24 εἰ W 25 μεθ' ἡμέρας Turnebus: μέρος ἡμέρας

θρώπων νέμονται; καὶ γὰρ τοῦτο δὴ τοῦνταῦθα πρε-
 B σβύτατον ὅν 'χρόνῳ τε δόξῃ τε' κλεινότατον ὑπὸ
 θηρίου χαλεποῦ δρακαίνης πολὺν χρόνον ἔρημον γε-
 νέσθαι καὶ ἀπροσπέλαστον ἰστοροῦσιν, οὐκ ὁρθῶς
 τὴν ἀργίαν ἀλλ' ἀνάπαλιν λαμβάνοντες· ἡ γὰρ ἐρη- 5
 μία τὸ θηρίον ἐπηγάγετο μᾶλλον ἢ τὸ θηρίον ἐποίησε
 τὴν ἐρημίαν. ἐπεὶ δὲ τῷ θεῷ δόξαν οὕτως ἢ θ'
 'Ελλὰς ἐρρώσθη πόλεσι καὶ τὸ χωρίον ἀνθρώποις
 ἐπλήθυνε, δυσὶν ἐχρῶντο προφήτῃσιν ἐν μέρει καθιε-
 μέναις, καὶ τρίτῃ δ' ἐφεδρος ἦν ἀποδεδειγμένη. νῦν 10
 δ' ἔστι μία προφήτις, καὶ οὐκ ἐγκαλοῦμεν· ἔξαρχεῖ
 γὰρ αὐτῇ τοῖς δεομένοις. οὐ τοίνυν αἰτιατέον οὐδὲ
 C τὸν θεόν· ἡ γὰρ οὗσα μαντικὴ καὶ διαμένουσα πᾶ-
 σὶν ἐστὶν ἱκανὴ καὶ πάντας ἀποπέμπει τυγχάνοντας
 ὧν χρῆξουσιν. ὥσπερ οὖν ἐννέα κήρυξιν ὁ 'Αγα- 15
 μέμων ἐχρῆτο, καὶ μόλις κατεῖχε τὴν ἐκκλησίαν
 διὰ πληθους, ἐνταῦθα δ' ὕψεσθε μεθ' ἡμέρας ὀλίγας
 ἐν τῷ θεάτρῳ μίαν φωνὴν ἐξικνουμένην εἰς πάντας·
 οὕτω τότε πλείοσιν ἐχρῆτο φωναῖς πρὸς πλείονας
 ἢ μαντικὴ, νῦν δὲ τοῦναντίον ἔδει θαυμάζειν τὸν 20
 θεόν, εἰ περιεώρα τὴν μαντικὴν ἀχρηστῶς δίκην
 ὕδατος ἀπορρέουσας ἢ καθάπερ αἱ πέτραι ποιμένων
 ἐν ἐρημίᾳ καὶ βοσκημάτων φωναῖς ἀντηχοῦσαν.

9. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Ἀμμωνίου κάμοῦ σιω-
 D πῶντος, ὁ Κλεόμβροτος ἐμὲ προσαγορεύσας 'ἤδη σὺ 25
 τοῦτο δέδωκας' ἔφη 'τὸ καὶ ποιεῖν ταυτὶ τὰ μαν-
 τεῖα καὶ ἀναιρεῖν τὸν θεόν;' 'οὐκ ἔγωγ' εἶπον· ἀναι-

1 δὴ τοῦνταῦθα Hauptius: δήπου ἐνταῦθα
 μέναις X 12 αὕτη Stegmannus

ρεῖσθαι μὲν γὰρ οὐδὲν αἰτία θεοῦ φημι μαντεῖον
 οὐδὲ χρησθήριον· ἀλλ' ὥσπερ ἄλλα πολλὰ ποιοῦντος
 ἡμῖν ἐκείνου καὶ παρασκευάζοντος, ἐπάγει φθορὰν
 ἐνίοις καὶ στέρησιν ἢ φύσις, μᾶλλον δ' ἢ ὕλη στέ-
 5 ρησις οὖσα ἀναφεύγει πολλάκις καὶ ἀναλύει τὸ γιγνώ-
 μενον ὑπὸ τῆς κρείττονος αἰτίας, οὕτω μαντικῶν
 οἶμαι δυνάμεων σκοτώσεις ἐτέρας καὶ ἀναιρέσεις
 εἶναι, πολλὰ καλὰ τοῦ θεοῦ διδόντος ἀνθρώποις
 ἀθάνατον δὲ μηδέν· ὥστε θνήσκειν καὶ τὰ θεῶν E
 10 θεοὺς δ' οὐ κατὰ τὸν Σοφοκλέα. τὴν δ' οὐσίαν
 αὐτῶν καὶ δύναμιν ἐν τῇ φύσει καὶ τῇ ὕλῃ φασὶ
 δεῖν ζητεῖν, τῷ θεῷ τῆς ἀρχῆς ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον
 φυλαττομένης. εὐηθες γάρ ἐστι καὶ παιδικὸν κομιδῇ
 τὸ οἶεσθαι τὸν θεὸν αὐτὸν ὥσπερ τοὺς ἐγγαστριμύ-
 15 θους, Εὐρυκλέας πάλαι νυνὶ δὲ Πύθωνας προσαγο-
 ρευομένους, ἐνδυσόμενον εἰς τὰ σώματα τῶν προφητῶν
 ὑποφθέγγεσθαι, τοῖς ἐκείνων στόμασι καὶ φωναῖς
 χρῶμενον ὁργάνοις. ὁ γὰρ θεὸν ἐγκαταμιννὺς ἀνθρώ- F
 πίναις χρεῖαις οὐ φείδεται τῆς σεμνότητος οὐδὲ τηρεῖ
 20 τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ μέγεθος αὐτῷ τῆς ἀρετῆς.²

10. Καὶ ὁ Κλεόμβροτος ὁρθῶς λέγει· ἀλλ' ἐπεὶ
 τὸ λαβεῖν καὶ διορίσαι, πῶς χρηστέον καὶ μέχρι τί-
 νων τῇ προνοίᾳ, χαλεπόν, οἱ μὲν οὐδενὸς ἀπλῶς
 τὸν θεὸν οἱ δ' ὁμοῦ τι πάντων αἷτιον ποιοῦντες

4 στέρησιν — στέρησις] ἐτεροίωσιν — ἐτεροίωσις? 5 ἀνα-
 φεύγει] ἀνυφαινει X 10 Σοφοκλέα] Nauck. p. 311 12
 δεῖν *: δεινούς ὀφείλειν. Interpolationem pepererit δεῖν pro
 δεινούς acceptum 14 τοὺς] εἰς τοὺς R 18 ὁ γὰρ θεὸν
 ἐγκαταμιννὺς Turnebus: καταμιννὺς praemissa lac. 90 litt.
 in V², 48 in E

ἀστοχοῦσι τοῦ μετρίου καὶ πρέποντος. εὖ μὲν οὖν
λέγουσι καὶ οἱ λέγοντες, ὅτι Πλάτων τὸ ταῖς γεν-
νωμέναις ποιότησιν ὑποκείμενον στοιχεῖον ἐξευρών,
ὃ νῦν ὕλην καὶ φύσιν καλοῦσιν, πολλῶν ἀπῆλλαξε
415 καὶ μεγάλων ἀποριῶν τοὺς φιλοσόφους· ἐμοὶ δὲ δο- 5
κοῦσι πλείονας λῦσαι καὶ μείζονας ἀπορίας οἱ τὸ
τῶν δαιμόνων γένος ἐν μέσῳ θέντες θεῶν καὶ ἀν-
θρώπων καὶ τρόπον τινα τὴν κοινωνίαν ἡμῶν συν-
άγον εἰς ταῦτό καὶ συνάπτον ἐξευρόντες· εἴτε μάγων
τῶν περὶ Ζωροάστρην ὁ λόγος οὗτός ἐστιν, εἴτε 10
Θράκιος ἀπ' Ὀρφέως εἴτ' Αἰγύπτιος ἢ Φρύγιος, ὡς
B τεκμαιρόμεθα ταῖς ἐκατέρωθι τελεταῖς ἀναμειγμένα
πολλὰ θνητὰ καὶ πένθιμα τῶν ὀργιαζομένων καὶ
δρωμένων λερῶν ὀρῶντες. Ἑλλήνων δ' Ὅμηρος μὲν
ἔτι φαίνεται κοινῶς ἀμφοτέροις χρώμενος τοῖς ὀνό- 15
μασι καὶ τοὺς θεοὺς ἔστιν ὅτε δαίμονας προσαγο-
ρεύων· Ἡσίοδος δὲ καθαρῶς καὶ διωρισμένως πρῶτος
ἐξέθηκε τῶν λογικῶν τέσσαρα γένη, θεοὺς εἴτα δαί-
μονας εἰθ' ἥρωας, τὸ δ' ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώπους, ἐξ
ᾧ οἶκε ποιεῖν τὴν μεταβολήν, τοῦ μὲν χρυσοῦ 20
γένους εἰς δαίμονας πολλοὺς ἀγαθοὺς τῶν δ' ἡμι-
θέων εἰς ἥρωας ἀποκριθέντων. ἕτεροι δὲ μεταβολὴν
τοῖς τε σώμασιν ὁμοίως ποιοῦσι καὶ ταῖς ψυχαῖς·
ὥσπερ γὰρ ἐκ γῆς ὕδωρ ἐκ δ' ὕδατος ἀήρ ἐκ δ' ἀέρος
πῦρ γεννῶμενον ὀρᾶται, τῆς οὐσίας ἄνω φερόμέ- 25
νης· οὕτως ἐκ μὲν ἀνθρώπων εἰς ἥρωας ἐκ δ' ἡρώων

7 θέντες * 13 πολλὰ Eusebius: πρὸς τὰ 19 εἴθ'
ἥρωας — — γένους εἰς δαίμονας Eusebius; vid. Praefat.
p. XXVI 24 γὰρ *

εἰς δαίμονας αἱ βελτίονες ψυχὰς τὴν μεταβολὴν λαμβάνουσιν. ἐκ δὲ δαιμόνων ὀλίγαι μὲν ἐν χρόνῳ C πολλῶ δι' ἀρετῆς καθαρθεῖσαι παντάπασι θειότητος μετέσχον· ἐνίαις δὲ συμβαίνει μὴ κρατεῖν ἑαυτῶν, 5 ἀλλ' ὑφιεμέναις καὶ ἐνδυομέναις πάλιν σώμασι θνητοῖς ἀλαμπῇ καὶ ἀμυδρὰν ζωὴν ὥσπερ ἀναθυμίασιν ἔσχειν.'

11. 'Ο δ' Ἡσίοδος οἶεται καὶ περιόδος τισὶ χρόνων γίγνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς· λέγει γὰρ 10 ἐν τῷ τῆς Ναΐδος προσώπῳ καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος

ἔννεά τοι ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη, ἀνδρῶν ἡβώντων· ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος· τρεῖς δ' ἐλάφους ὁ κόραξ γηράσκειται· αὐτὰρ ὁ φοῖνιξ 15 ἐννεά τοὺς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοῖνικας D νύμφαι ἐνπλόκαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.' τοῦτον τὸν χρόνον εἰς πολὺ πλῆθος ἀριθμοῦ συνάγουσιν οἱ μὴ καλῶς δεχόμενοι τὴν γενεάν. ἔστι γὰρ ἐνιαυτός· ὥστε γίγνεσθαι τὸ σύμπαν ἐννακισχίλια 20 ἔτη καὶ ἑπτακόσια καὶ εἴκοσι τῆς τῶν δαιμόνων ζωῆς. ἔλαττον μὲν οὖν νομίζουσιν οἱ πολλοὶ τῶν μαθηματικῶν, πλέον δ' οὐδὲ Πίνδαρος εἴρηκεν εἰπὼν τὰς νύμφας ζῆν

ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοίσας,' 25 διὸ καὶ καλεῖν αὐτὰς ἀμαδρυάδας.' ἔτι δ' αὐτοῦ

2 ἐν R: ἔτι 5 ἐνδυομέναις Turnebus: ἀναλνομέναις
12 Rzach. Fr. 183 13 ἡβώντων] γηράντων Bergk. 15
δ' ἡμεῖς τοὺς φοῖνικας] φοῖνικας δέ τοι ἡμεῖς Rzachius
22 δ' οὐδὲ Turnebus: δὲ οὖν Πίνδαρος] Bergk. 1 p. 437
24 τέκμαρ Turnebus: τέκμωρ λαχοίσας*: λαχούσας

Ε λέγοντος, Δημήτριος ὑπολαβὼν 'πῶς' ἔφη 'λέγεις,
ὦ Κλεόμβροτε, γενεὰν ἀνδρὸς εἰρησθαι τὸν ἐνιαυ-
τόν; οὔτε γὰρ 'ἡβώντος' οὔτε 'γηρῶντος', ὥς ἀναγι-
γνώσκουσιν ἐνιοι, χρόνος ἀνθρωπίνου βίου τοσοῦτος
ἐστίν. ἀλλ' οἱ μὲν 'ἡβώντος' ἀναγιγνώσκοντες ἔτη 5
τριάκοντα ποιοῦσι τὴν γενεὰν καθ' Ἡράκλειτον, ἐν
ᾧ χρόνῳ γεννῶντα παρέχει τὸν ἐξ αὐτοῦ γεγεννημέ-
νον ὁ γεννήσας. οἱ δὲ 'γηρῶντων' πάλιν οὐχ 'ἡβών-
των' γράφοντες ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν ἔτη νέμονται τῇ
γενεᾷ· τὰ γὰρ πεντήκοντα καὶ τέσσαρα μεσοῦσης 10
ὄρον ἀνθρωπίνης ζωῆς εἶναι, συγκαίμενον ἕκ τε τῆς
F ἀρχῆς καὶ τῶν πρώτων δυεῖν ἐπιπέδων καὶ δυεῖν
τετραγώνων καὶ δυεῖν κύβων, οὓς καὶ Πλάτων ἀρι-
θμοὺς ἔλαβεν ἐν τῇ ψυχογονίᾳ. καὶ ὁ λόγος ὅλως ἡνί-
χθαι δοκεῖ τῷ Ἡσιόδῳ πρὸς τὴν ἐκπύρωσιν, ὁπηνίκα 15
συνεκλείπειν τοῖς ὕγροῖς εἰκὺς ἐστὶ τὰς Νύμφας,

'αἶ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται

καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεια ποιήεντα.'

12. Καὶ ὁ Κλεόμβροτος 'ἀκούω ταῦτ' ἔφη 'πολ-
λῶν καὶ ὀρῶ τὴν Στωικὴν ἐκπύρωσιν ὥσπερ τὰ 20
'Ἡρακλείτου καὶ Ὀρφείως ἐπινεμομένην ἔπη οὕτω
416 καὶ τὰ Ἡσιόδου καὶ συνεξάπτουσιν· ἀλλ' οὔτε τοῦ
κόσμου τὴν φθορὰν ἀνέχομαι λεγομένην, τὰ τ' ἀμή-

3 ἡβώντων οὔτε γηρῶντων Anisotus 5 ἡβώντος] cf. Kinkel, Epic. Fragm. p. 165. ἡβώντων Stegmannus 6 Ἡρά- κλειτον] Bywater p. 36 17 Hom. T 8 18 πίσεια *: πείσεια 22 συνεξάπτουσιν W: συνεξαπατούσαν 23 τὰ τ' ἀμήχανα κῆ] corrupta. Fort. τὰ τ' ἄλλ' ἀμήχανα καλῶν ὑπομνήσω σε τὰ τῶν νυμφῶν μάλιστα δὲ τὰ περὶ τὴν κορώνην καὶ τὴν ἑλ. ἐκλύεσθαι κατ' ἐνιαυτοὺς ὑπερβάλλοντας. Alii alia

χανα ** καὶ ὧν ὑπόμνησις τῶν φωνῶν μάλιστα περὶ
 τὴν κορώνην καὶ τὴν ἔλαφον ἐκλύεσθαι ἐπὶ τοὺς
 ὑπερβάλλοντας. οὐκ ἐνιαντὸς ἀρχὴν ἐν αὐτῷ καὶ
 τελευτὴν ὁμοῦ τι πάντων ὧν φέρουσιν ὦραι γῇ δὲ
 5 φῦει περιέχων, οὐδ' ἀνθρώπων ἀπὸ τρόπου γενεὰ
 κέκληται. καὶ γὰρ ὑμεῖς ὁμολογεῖτε δήπου τὸν Ἡσίο-
 δον ἀνθρωπίνην ζωὴν τὴν γενεὰν λέγειν. ἢ γὰρ B
 οὐχ οὕτως; συνέφησεν ὁ Δημήτριος. ἄλλὰ μὴν
 κἀκεῖνο δῆλον ὁ Κλεόμβροτος εἶπε τὸ πολλάκις
 10 τὸ μετροῦν καὶ τὰ μετρούμενα τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι
 προσαγορεύεσθαι, κοτύλην καὶ χοίνικα καὶ ἀμπορέα
 καὶ μέδιμνον. ὃν τρόπον οὖν τοῦ παντὸς ἀριθμοῦ
 τὴν μονάδα μέτρον οὔσαν ἐλάχιστον καὶ ἀρχὴν ἀρι-
 θμὸν καλοῦμεν· οὕτω τὸν ἐνιαυτόν, ᾧ πρῶτον με-
 15 τροῦμεν ἀνθρώπου βίον, ὁμωνύμως τῷ μετρουμένῳ
 γενεὰν ὠνόμασεν. καὶ γὰρ οὓς μὲν ἐκεῖνοι ποιοῦ-
 σιν ἀριθμοὺς οὐδὲν ἔχουσι τῶν νενομισμένων ἐπι- O
 φανῶν καὶ λαμπρῶν ὥς ἐν ἀριθμοῖς· ὁ δὲ τῶν
 ἐννακισχιλίων ἑπτακοσίων εἴκοσι τὴν γένεσιν ἐσχηκε
 20 συνθέσει μὲν ἐκ τῶν ἀπὸ μονάδος τεσσάρων ἐφεξῆς
 τετράκις γενομένων τεσσάρων· τεσσαράκοντα γὰρ
 ἑκατέρως γίγνεται. ταῦτα δὲ πεντάκις τριγωνισθέντα
 τὸν ἐκκείμενον ἀριθμὸν παρῄσχευ. ἀλλὰ περὶ μὲν
 τούτων οὐκ ἀναγκαῖον ἡμᾶς Δημητρίῳ διαφέρεσθαι.
 25 καὶ γὰρ ἂν πλείων ὁ χρόνος ἢ καὶ ἐλάττω καὶ

1 lacunam indicavit R

2 ἐκλύεσθαι R: ἐκδύεσθαι

 3 οὐκ] οὐκοῦν R αὐτῷ*: αὐτῷ 4 πάντων ὧν φέρουσιν
 ὦραι] Bywater p. 14. 6 δήπου Turnebus: μήπου 7 τὴν
 ἀνθρωπίνην ζωὴν γενεὰν R 10 τὰ μετροῦντα R 20 συν-
 θέσει μὲν] συντεθειμένος Stegmannus

τεταγμένος καὶ ἄτακτος, ἐν ᾧ μεταλλάττει δαίμονος
 ψυχὴ καὶ ἥρωος βίος, οὐδὲν ἤττον ἐφ' ᾧ βούλεται
 δεδεΐξεται μετὰ μαρτύρων σοφῶν καὶ παλαιῶν, ὅτι
 φύσεις εἰσὶ τινες ὥσπερ ἐν μεθορίῳ θεῶν καὶ ἀν-
 θρώπων, δεχόμεναι πάθη θνητὰ καὶ μεταβολὰς 5
 ἀναγκαιάς, οὓς δαίμονας ὀρθῶς ἔχει κατὰ νόμον
 πατέρων ἡγουμένους καὶ ὀνομάζοντας σέβεσθαι.'

D 13. 'Παράδειγμα δὲ τῷ λόγῳ Ξενοκράτης μὲν
 ὁ Πλάτωνος ἐταῖρος ἐποίησατο τὸ τῶν τριγώνων,
 θείῳ μὲν ἀπεικάζας τὸ ἰσόπλευρον θνητῷ δὲ τὸ 10
 σκαληνὸν τὸ δ' ἰσοσκελὲς δαιμονίῳ· τὸ μὲν γὰρ
 ἴσον πάντῃ τὸ δ' ἄνισον πάντῃ, τὸ δὲ πῆ μὲν ἴσον
 πῇ δ' ἄνισον, ὥσπερ ἡ δαιμόνων φύσις ἔχουσα καὶ
 πάθος θνητοῦ καὶ θεοῦ δύναμιν. ἡ δὲ φύσις αἰσθη-
 τὰς εἰκόνας ἐξέσθηκε καὶ ὁμοιότητας ὁρωμένας, θεῶν 15
 μὲν ἥλιον καὶ ἄστρα θνητῶν δὲ σέλα καὶ κομήτας
 E καὶ διαύττοντας, ὡς Εὐριπίδης εἵκασεν ἐν οἷς εἶπεν

‘ὁ δ’ ἄρτι θάλλων σάρκα, διοπετῆς ὕπως
 ἀστήρ ἀπέσβη, πνεῦμ’ ἄφεις ἐς αἰθέρα.’

μικτὸν δὲ σῶμα καὶ μίμημα δαιμόνιον ὕτως τὴν 20
 σελήνην, τῷ τῇ τούτου τοῦ γένους συνάδειν περι-
 φορᾷ, φθίσεις φαινομένας δεχομένην καὶ αὐξήσεις
 καὶ μεταβολὰς ὁρῶντες, οἱ μὲν ἄστρον γεῶδες οἱ
 δ’ ὀλυμπίαν γῆν οἱ δὲ χθονίας ὁμοῦ καὶ οὐρανίας

2 ψυχὴ — βίος Eusebius: ψυχὴν — βίον ἐφ' ᾧ] sc.
 κριτῇ R 15 ὁρωμένας θεῶν μὲν Turnebus: ὁρωμένων θεῶν
 ὡς 16 σέλα] σελήνην R 17 Εὐριπίδης] Nauck p. 674
 18 σαρκί p. 1090 c 19 ἐς Nauck: εἰς 20 μικτὸν Turne-
 bus: μικρόν

κλήρον Ἑκάτης προσεῖπον. ὥσπερ οὖν εἰ τὸν ἄερα
 τις ἀνέλοι καὶ ὑποσπάσειε τὸν μεταξὺ γῆς καὶ σε-
 λήνης, ἐν μέσῳ κενῆς καὶ ἀσυνδέτου χώρας γενο- F
 μένης τὴν ἐνότητά διαλύσει καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ
 5 παντός, οὕτως οἱ δαιμόνων γένος μὴ ἀπολείποντες,
 ἀνεπίμικτα τὰ τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων ποιοῦσι καὶ
 ἀσυνάλλακτα, τὴν ἐρμηνευτικὴν, ὡς Πλάτων ἔλεγεν,
 καὶ διακονικὴν ἀναιροῦντες φύσιν, ἢ πάντα φύρειν
 ἕμα καὶ ταράττειν ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς τοῖς ἀνθρώ-
 10 πίνοις πάθεσι καὶ πράγμασι τὸν θεὸν ἐμβιβάζοντας
 καὶ κατασπῶντας ἐπὶ τὰς χρείας, ὥσπερ αἱ Θετταλαὶ
 λέγονται τὴν σελήνην. ἀλλ' ἐκείνων μὲν ἐν γυναιξὶ 417
 τὸ πανοῦργον ἔσχε πίστιν, Ἀγλαονίκης τῆς Ἠγήτο-
 ρος, ὡς φασιν, ἀστρολογικῆς γυναικός, ἐν ἐκλείψει
 15 σελήνης ἀεὶ προσποιουμένης γοητεύειν καὶ καθαιρεῖν
 αὐτήν. ἡμεῖς δὲ μήτε μαντείας τινὰς ἀθειάστους
 εἶναι λέγοντας ἢ τελετὰς καὶ ὀργιασμοὺς ἀμελουμέ-
 νους ὑπὸ θεῶν ἀκούωμεν· μήτ' αὖ πάλιν τὸν θεὸν
 ἐν τούτοις ἀναστρέφεσθαι καὶ παρεῖναι καὶ συμπρα-
 20 γματεύεσθαι δοξάζωμεν, ἀλλ' οἷς δίκαιόν ἐστι ταῦτα
 λειτουργοῖς θεῶν ἀνατιθέντες ὥσπερ ὑπηρέταις καὶ
 γραμματεῦσι, δαίμονας νομίζωμεν ἐπισκόπους θεῶν B
 ἱερῶν καὶ μυστηρίων ὀργιαστάς· ἄλλους δὲ τῶν ὑπερη-
 φάνων καὶ μεγάλων τιμωροὺς ἀδίκων περιπολεῖν.
 25 τοὺς δὲ πάντῃ σεμνῶς ὁ Ἡσίοδος 'ἀγνοῦς' προσεῖπε
 'πλουτοδότας, καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆιον ἔχοντας',
 ὡς βασιλικοῦ τοῦ εὔ ποιεῖν ὕντος. εἰσὶ γάρ, ὡς
 ἐν ἀνθρώποις, καὶ δαίμοσιν ἀρετῆς διαφοραὶ καὶ τοῦ

παθητικοῦ καὶ ἀλόγου τοῖς μὲν ἀσθενὲς καὶ ἀμαυ-
 ρὸν ἔτι λείψανον ὥσπερ περὶ ττωμα, τοῖς δὲ πολὺ
 καὶ δυσκατάσβεστον ἔνεστιν, ὧν ἴχνη καὶ σύμβολα
 C πολλαχοῦ θυσίαι καὶ τελεταὶ καὶ μυθολογίαι σφύζουσι
 καὶ διαφυλάττουσιν ἐνδιεσπαρμένα.' 5

14. 'Περὶ μὲν οὖν τῶν μυστικῶν, ἐν οἷς τὰς με-
 γίστας ἐμφάσεις καὶ διαφάσεις λαβεῖν ἔστι τῆς περὶ
 δαιμόνων ἀληθείας, 'εὖστομά μοι κείσθω' καθ' Ἡρό-
 δοτον' ἑορτὰς δὲ καὶ θυσίας, ὥσπερ ἡμέρας ἀπο-
 φράδας καὶ σκνθρωπάς, ἐν αἷς ὁμοφαγίαι καὶ δια- 10
 σπασμοὶ νηστεῖαί τε καὶ κοπετοί, πολλαχοῦ δὲ πάλιν
 αἰσχρολογίαι πρὸς ἱεροῖς

'μανίαι τ' ἀλαλαί τ' ὀρινόμεναι ριψαύχενι σὺν κλόνῳ',
 θεῶν μὲν οὐδενὶ δαιμόνων δὲ φάυλων ἀποτροπῆς
 ἔνεκα φήσαιμ' ἂν τελεῖσθαι μειλίχια καὶ παραμύθια. 15
 καὶ τὰς πάλαι ποιούμενας ἀνθρωποθυσίας οὔτε θεοὺς
 D ἀπαιτεῖν ἢ προσδέχεσθαι πιθανόν ἐστιν, οὔτε μάτην
 ἂν ἐδέχοντο βασιλεῖς καὶ στρατηγοὶ παῖδας αὐτῶν
 ἐπιδιδόντες καὶ καταρχόμενοι καὶ σφάττοντες, ἀλλὰ
 χαλεπῶν καὶ δυστρόπων ὀργὰς καὶ βαρυνθυμίας ἀφο- 20
 σιούμενοι καὶ ἀποπιμπλάντες ἀλαστόρων· ἐνίων δὲ
 μανικοὺς καὶ τυραννικοὺς ἔρωτας, οὐ δυναμένων
 οὔδ' ἐβουλομένων σώμασι καὶ διὰ σωμάτων ὁμιλεῖν.
 ἀλλ' ὥσπερ Ἡρακλῆς Οἰχαλίαν ἐπολιόρκει διὰ παρ-

8 Ἡρόδοτον] 2, 171 13 ἀλαλαί Turnebus: ἄλλα. cf.
 Bergk. 1 p. 450 15 τελεῖσθαι Eusebius: τελεῖν 18 ἂν
 ἐδέχοντο idem: ἀνέχονται 19 καταρχόμενοι idem: ἀρχόμενοι
 σφάττοντες idem: φυλάττοντες 20 ἀφοσιούμενοι idem:
 ἀποσειόμενοι 21 ἐνίων] ἐνίοις? 23 καὶ] del. Stegmannus

θένον, οὕτως ἰσχυροὶ καὶ βίαιοι δαίμονες ἐξαιτού-
 μενοι ψυχὴν ἀνθρωπίνην περιεχομένην σώματι λοι-
 μούς τε πόλεσι καὶ γῆς ἀφορίας ἐπάγουσι καὶ πο-
 λέμους καὶ στάσεις ταραττουσιν, ἄχρι οὗ λάβωσι Ε
 5 καὶ τύχωσιν οὗ ἐρῶσιν. ἔνιοι δὲ τοῦναντίον ἑπαθόν,
 ὥσπερ ἐν Κρήτῃ χρόνον συγχὺν διάγων ἔγνω ἄτο-
 πόν τινα τελουμένην ἐορτήν, ἐν ἣ καὶ εἶδωλον ἀν-
 δρὸς ἀκέφαλον ἀναδεικνύουσι καὶ λέγουσιν ὡς οὗτος
 ἦν Μόλος ὁ Μηριόνου πατήρ, νύμφη δὲ πρὸς βίαν
 10 συγγενόμενος ἀκέφαλος εὐρεθείη.

15. 'Καὶ μὴν ὅσας ἐν τε μύθοις καὶ ὕμνοις λέ-
 γουσι καὶ ᾄδουσι, τοῦτο μὲν ἀρπαγὰς τοῦτο δὲ πλά-
 νας θεῶν κρύψεις τε καὶ φρυγὰς καὶ λατρείας, οὐ Ε
 θεῶν εἰσιν ἀλλὰ δαιμόνων παθήματα καὶ τύχαι
 15 μνημονευόμεναι δι' ἀρετὴν καὶ δύναμιν αὐτῶν, καὶ
 οὗτ' Αἰσχύλος εἶπεν

'ἀγνόν τ' Ἀπόλλω φρυγὰδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν',
 οὗθ' ὁ Σοφοκλέους Ἀδμητος

'οὐμὸς δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μύλην.'
 20 πλείστον δὲ τῆς ἀληθείας διαμαρτάνουσιν οἱ Δελφῶν
 θεολόγοι, νομίζοντες ἐνταῦθα ποτε πρὸς ὕφιν τῷ
 θεῷ περὶ τοῦ χρηστηρίου μάχην γενέσθαι, καὶ ταῦτα
 ποιητὰς καὶ λογογράφους ἐν θεάτροις ἀγωνιζομένους
 λέγειν ἑῶντες, ὥσπερ ἐπίτηδες ἀντιμαρτυροῦντας ὧν 418
 25 δρῶσιν ἱεροῖς τοῖς ἀγιοτάτοις. θαυμάσαντος δὲ τοῦ

2 σώματι Eusebius: σώματι καὶ διὰ σωμάτων ὁμιλεῖν
 5 ἑπαθόν Stegmannus 16 Αἰσχύλος] Suppl. 214. Add. ὁρ-
 θῶς X 18 Σοφοκλέους] Nauck. p. 311 25 ἱεροῖς] ἱερῶν
 Stegmannus

Φιλίππου (παρῆν γὰρ ὁ συγγραφεὺς) καὶ πυθομέ-
 νου, τίσιν ἀντιμαρτυρεῖν θείοις οἴεται τοὺς ἀγωνι-
 ζομένους· 'τούτοις' ἔφη 'τοῖς περὶ τὸ χρηστήριον,
 οἷς ἄρτι τοὺς ἔξω Πυλῶν πάντας Ἑλληνας ἢ πόλεις
 κατοργιάζουσα μέχρι Τεμπῶν ἐλήλακεν. ἢ τε γὰρ 5
 ἵσταμένη καλιὰς ἐνταῦθα περὶ τὴν ἄλω δι' ἐννέα
 ἐτῶν οὐ φωλεώδης τοῦ δράκοντος χειρά, ἀλλὰ μίμημα
 τυραννικῆς ἢ βασιλικῆς ἐστὶν οἰκήσεως· ἢ τε μετὰ
 σιγῆς ἐπ' αὐτὴν διὰ τῆς ὀνομαζομένης Δολωνίας
 B ἔφοδος, μὴ αἰόλα δὲ τὸν ἀμφιθαλῆ κόρον ἡμμέναις 10
 δασὶν ἄγουσι, καὶ προσβαλόντες τὸ πῦρ τῇ καλιάδι
 καὶ τὴν τράπεζαν ἀνατρέψαντες ἀνεπιστρεπτί φεύ-
 γουσι διὰ τῶν θυρῶν τοῦ ἱεροῦ· καὶ τελευταῖον αἱ
 τε πλάναι καὶ ἡ λατρεία τοῦ παιδὸς οἷ τε γιγνώ-
 μενοι περὶ τὰ Τέμπη καθαρμοὶ μεγάλου τινὸς ἔργου 15
 καὶ τολμήματος ὑποψίαν ἔχουσι. παργέλοιον γὰρ
 ἐστὶν, ᾧ ἑταῖρε, τὸν Ἀπόλλωνα κτείναντα θηρίον
 φεύγειν ἐπὶ πέρατα τῆς Ἑλλάδος ἀγνισμοῦ δεόμε-
 νον, εἴτ' ἐκεῖ χοάς τινας χεῖσθαι καὶ δρᾶν ἃ δρῶ-
 σιν ἄνθρωποι μηνύματα δαιμόνων ἀφοσιούμενοι καὶ 20
 C πρᾶττοντες, οὓς ἀλάστορας καὶ παλαμναίους ὀνομά-
 ζουσιν, ὡς ἀλήστων τινῶν καὶ παλαιῶν μiasμάτων
 μνήμαις ἐπεξιόντας. ὃν δ' ἤκουσα λόγον ἤδη περὶ
 τῆς φυγῆς ταύτης καὶ τῆς μεταστάσεως, ἄτοπος μὲν
 ἐστὶ δεινῶς καὶ παράδοξος· εἰ δ' ἀληθείας τι μετέχει, 25

1 γὰρ Turnebus 2 θείοις idem: θεοῖς ἀγωνιζομέ-
 νους Herwerdenus: ἰ' m ἄλων 10
 μὴ αἰόλα δὲ] ἢ Αἰόλα Αἰόλα· παρὰ
 Δελφοῖς γένος τι 11 προσβαλόντες *: προσβαλλόντες 17
 τὸν Ἀπόλλω codd. DF 23 ἐπεξιόντας X: ἐπεξιόντες

μη μικρὸν οἰώμεθα μηδὲ κοινὸν εἶναι τὸ πραχθῆν
ἐν τοῖς τότε χρόνοις περὶ τὸ χρηστήριον. ἀλλ' ἵνα
μη τὸ Ἐμπεδόκλειον ποιεῖν δόξω

ἑκοσφῶς ἐτέρως ἐτέρησι

5 προσάπτων μύθων, μήτε λέγειν ἀτραπὸν μίαν',

ἑάσατέ με τοῖς πρώτοις τὸ προσῆκον ἐπιθεῖναι τέλος·
ἤδη γὰρ ἐπ' αὐτῷ γεγόναμεν· καὶ τετολμήσθω μετὰ D
πολλοὺς εἰρησθῆναι καὶ ἡμῖν, ὅτι τοῖς περὶ τὰ μαν-
τεῖα καὶ χρηστήρια τεταγμένοις δαιμονίοις ἐκλεί-
10 πουςί τε κομιδῇ συνεκλείπει τὰ τοιαῦτα, καὶ φυ-
γόντων ἢ μεταστάντων ἀποβάλλει τὴν δύναμιν, εἴτα
παρόντων αὐτῶν διὰ χρόνου πολλοῦ καθάπερ ὕρ-
γανα φθιέγγεται τῶν χρωμένων ἐπιστάντων καὶ
παρόντων.'

15 16. Ταῦτα τοῦ Κλεομβρότου διελθόντος, δ' Ἡρα-
κλέων 'οὐδεις μὲν' ἔφη 'τῶν βεβήλων καὶ ἀμυήτων
καὶ περὶ θεῶν δόξας ἀσυγκράτους ἡμῖν ἐχόντων
πάρεστιν· αὐτοὶ δὲ παραφυλάττωμεν αὐτούς, ὥ
Φίλιππε, μὴ λάθωμεν ἀτόπους ὑποθέσεις καὶ μεγά- E
20 λας τῷ λόγῳ διδόντες. 'εὖ λέγεις' ὁ Φίλιππος εἶπεν
'ἀλλὰ τί μάλιστά σε δυσωπεῖ τῶν ὑπὸ Κλεομβρότου
τιθεμένων;' καὶ ὁ Ἡρακλέων 'τὸ μὲν ἐφ'esτάναι τοῖς
χρηστηρίοις' εἶπε 'μὴ θεοὺς οἷς ἀπηλλάχθαι τῶν
περὶ γῆν προσῆκόν ἐστιν, ἀλλὰ δαίμονας ὑπηρέτας
25 θεῶν, οὐ δοκεῖ μοι κακῶς ἀξιούσθαι· τὸ δὲ τοῖς

3 ἔπειν h. I p. 6 ποιεῖν Emperius:
εἰπεῖν ἑτέραις 5 μήτε λέγειν] μηδὲ
λόγων ρόντων] del. Stegmannus

δαίμοσι τούτοις μονονουχὶ δράγδην λαμβάνοντας ἐκ
 τῶν ἐπῶν τῶν Ἐμπεδοκλέους ἀμαρτίας καὶ ἄτας
 καὶ πλάνας θεηλάτους ἐπιφέρειν, τελευτῶντας δὲ
 καὶ θανάτους ὥσπερ ἀνθρώπων ὑποτίθεσθαι, θρασύ-
 F τερον ἡγοῦμαι καὶ βαρβαρικώτερον.' ἠρώτησεν οὖν
 ὁ Κλεόμβροτος τὸν Φίλιππον, ὅστις εἶη καὶ ὀπό-
 θεν ὁ νεανίας· πυθόμενος δὲ τοῦνομα καὶ τὴν πόλιν
 'οὐδ' αὐτοὺς ἡμᾶς' ἔφη 'λανθάνομεν, ὧ Ἡρακλέων,
 ἐν λόγοις ἀτόποις γεγυνοῦτες· ἀλλ' οὐκ ἔστι περὶ
 πραγμάτων μεγάλων μὴ μεγάλας προσχρησάμενον 10
 ἀρχαῖς ἐπὶ τὸ εἰκὸς τῇ-δόξῃ προελθεῖν. σὺ δὲ σεαυ-
 τὸν λέληθας ὃ δίδως ἀφαιρούμενος· ὁμολογεῖς γὰρ
 419 εἶναι δαίμονας, τῷ δὲ μὴ φαύλους ἀξιοῦν εἶναι
 μηδὲ θνητοὺς οὐκέτι δαίμονας φυλάττεεις· τίνοι γὰρ
 τῶν θεῶν διαφέρουσιν, εἰ καὶ κατ' οὐσίαν τὸ ἄφθαρ- 15
 τον καὶ κατ' ἀρετὴν τὸ ἀπαθὲς καὶ ἀναμάρτητον
 ἔχουσι;'

17. Πρὸς ταῦτα τοῦ Ἡρακλέωνος σιωπῇ διανο-
 ουμένου τι πρὸς αὐτόν 'ἀλλὰ φαύλους μὲν' ἔφη
 'δαίμονας οὐκ Ἐμπεδοκλῆς μόνον, ὧ Ἡρακλέων, ἀπέ- 20
 λιπεν, ἀλλὰ καὶ Πλάτων καὶ Ξενοκράτης καὶ Χρύ-
 σιππος· ἔτι δὲ Δημόκριτος, εὐχόμενος 'εὐλόγῳ
 εἰδῶλων' τυγχάνειν, δῆλος ἦν ἕτερα δυστροπέλα καὶ
 μοχθηρὰς γινώσκων ἔχοντα προαιρέσεις τινὰς καὶ
 ὁρμάς. περὶ δὲ θανάτου τῶν τοιούτων ἀκήκοα λό- 25
 B γον ἀνδρὸς οὐκ ἄφρονος οὐδ' ἀλαζόνος. Αἰμιλιανοῦ

1 δράγδην W: δάγδην 8 οὐδ' ἡμᾶς αὐτοὺς Eusebius
 22 Δημόκριτος] cf. Vit. Timol. c. 1 23 δῆλος W: ἡ δῆλος
 24 μοχθηρὰς] fort. πονηρὰ μοχθηρὰς

- γὰρ τοῦ δῆτορος, οὗ καὶ ὑμῶν ἔνιοι διακηκόασιν,
 Ἐπιθέρης ἦν πατήρ, ἐμὸς πολίτης καὶ διδάσκαλος
 γραμματικῶν. οὗτος ἔφη ποτὲ πλέων εἰς Ἰταλίαν
 ἐπιβῆναι νεῶς, ἐμπορικὰ χρήματα καὶ συχνοὺς ἐπι-
 5 βάτας ἀγούσης· ἐσπέρας δ' ἤδη περὶ τὰς Ἐχινάδας
 νήσους ἀποσβῆναι τὸ πνεῦμα, καὶ τὴν ναῦν διαφε-
 ρομένην πλησίον γενέσθαι Παξῶν· ἐργηγορέναι δὲ
 τοὺς πλείστους, πολλοὺς δὲ καὶ πίνειν ἔτι δεδει-
 πνηκότας· ἐξαίφνης δὲ φωνὴν ἀπὸ τῆς νήσου τῶν
 10 Παξῶν ἀκουσθῆναι, Θαμοῦν τινος βοῇ καλοῦντος,
 ὥστε θαυμάζειν. ὁ δὲ Θαμοῦς Αἰγύπτιος ἦν κυβερ- C
 νήτης οὐδὲ τῶν ἐμπλεόντων γνώριμος πολλοῖς ἀπ'
 ὀνόματος. δις μὲν οὖν κληθέντα σιωπῆσαι, τὸ δὲ
 τρίτον ὑπακοῦσαι τῷ καλοῦντι· ἀκείνουν ἐπιτείναντα
 15 τὴν φωνὴν εἰπεῖν ὅποταν γένῃ κατὰ τὸ Παλῶδες,
 ἀπάγγελτον ὅτι Πᾶν ὁ μέγας τέθνηκε· τοῦτ' ἀκού-
 σαντας, ὁ Ἐπιθέρης ἔφη, πάντας ἐκπλαγῆναι· καὶ
 διδόντας ἑαυτοῖς λόγον εἶτε ποιῆσαι βέλτιον εἴη
 τὸ προστεταγμένον εἶτε μὴ πολυπραγμονεῖν ἄλλ'
 20 ἔαν, οὕτω γινῶναι τὸν Θαμοῦν, εἰ μὲν εἴη πνεῦμα,
 παραπλεῖν ἡσυχίαν ἔχοντα, νηνεμίας δὲ καὶ γαλήνης D
 περὶ τὸν τόπον γενομένης, ἀνειπεῖν ὃ ἤκουσεν. ὥς
 οὖν ἐγένετο κατὰ τὸ Παλῶδες, οὔτε πνεύματος ὄντος
 οὔτε κλύδωνος, ἐκ πρύμνης βλέποντα τὸν Θαμοῦν
 25 πρὸς τὴν γῆν εἰπεῖν, ὥσπερ ἤκουσεν, ὅτι Ὁ
 μέγας τέθνηκεν'. οὐ φθῆναι δὲ παυσάμενον αὐτόν,

8 ἔτι] malim ἔρτι 15 ὅποταν scripsi ex Eusebio: ὅτι
 ὅταν 20 εἰ μὲν εἴη ex eodem: ἔαν μὲν ἦν 25 Πᾶν ὁ
 μέγας Eusebius: ὁ μέγας Πᾶν

καὶ γενέσθαι μέγαν οὐχ ἑνὸς ἀλλὰ πολλῶν στεναγμὸν
 ἅμα θανμασμῷ μεμιγμένον. οἷα δὲ πολλῶν ἀνθρώ-
 πων παρόντων, ταχὺ τὸν λόγον ἐν Ῥώμῃ σκεδασθῆ-
 ναι, καὶ τὸν Θαμοῦν γενέσθαι μετὰπεμπτὸν ὑπὸ
 Τιβερίου Καίσαρος. οὕτω δὲ πιστεῦσαι τῷ λόγῳ 5
 τὸν Τιβέριον, ὥστε διαπνυνθάνεσθαι καὶ ζητεῖν περὶ
 Ε τοῦ Πανός· εἰκάζειν δὲ τοὺς περὶ αὐτὸν φιλολό-
 γους συχνοὺς ὄντας τὸν ἐξ Ἑρμοῦ καὶ Πηνελόπης
 γεγεννημένον· ὁ μὲν οὖν Φίλιππος εἶχε καὶ τῶν
 παρόντων ἐπίους μάρτυρας, Αἰμιλιανοῦ τοῦ γέροντος 10
 ἀκηκοότας.

18. Ὁ δὲ Δημήτριος ἔφη τῶν περὶ τὴν Βρεττα-
 νίαν νήσων εἶναι πολλὰς ἐρήμους σποράδας, ὧν
 ἐνίας δαιμόνων καὶ ἡρώων ὀνομάζεσθαι· πλεῦσαι δὲ
 αὐτοὺς ἱστορίας καὶ θέας ἔνεκα πομπῇ τοῦ βασιλέως 15
 εἰς τὴν ἔγγιστα κειμένην τῶν ἐρήμων, ἔχουσιν οὐ
 πολλοὺς ἐποικοῦντας ἱεροὺς δὲ καὶ ἀσύλους πάντας
 ὑπὸ τῶν Βρεττανῶν ὄντας. ἀφικομένου δ' αὐτοῦ
 νειωστί, σύγχυσιν μεγάλην περὶ τὸν ἄερα καὶ διο-
 F σμημίας πολλὰς γενέσθαι καὶ πνεύματα καταρραγῆναι 20
 καὶ πεσεῖν προηστῆρας· ἐπεὶ δ' ἐλώφησε, λέγειν τοὺς
 νησιώτας ὅτι τῶν κρεισσόνων τινὸς ἔκλειψις γέγονεν.
 ὥς γὰρ λύχνος ἀναπτόμενος φάναι ὀδυνὸν οὐδὲν
 ἔχει σβεννύμενος ἀλλὰ πολλοῖς λυπηρὸς ἔστιν, οὕτως
 αἱ μεγάλαι ψυχαὶ τὰς μὲν ἀναλάμψεις εὐμενεῖς καὶ 25
 ἀλύπους ἔχουσιν, αἱ δὲ σβέσεις αὐτῶν καὶ φθορὰ
 πολλάκις μὲν, ὥς νυνί, πνεύματα καὶ ζάλας τρέ-

19 διοσημίας Dindorfius: διοσημείας 27 τρέφουσι Eu-
 sebius: τρέπουσι. Cf. Praefat. p. LVIII

φουσι, πολλάκις δὲ λοιμικοῖς πάθεσι τὸν ἄερα φαρ-
μάττουσιν.’ ἐκεῖ μέντοι μίαν εἶναι νῆσον, ἐν ᾗ τὸν 420
Κρόνον καθειρῶνται φρουρούμενον ὑπὸ τοῦ Βριάρεω
καθεύδοντα· δεσμὸν γὰρ αὐτῷ τὸν ὕπνον μεμηχα-
5 νῆσθαι, πολλοὺς δὲ περὶ αὐτὸν εἶναι δαίμονας ὁπα-
δοὺς καὶ θεράποντας.

19. Ὑπολαβὼν δ’ ὁ Κλεόμβροτος ἔχω μὲν’ ἔφη
καὶ ἐγὼ τοιαῦτα διελθεῖν, ἀρκεῖ δὲ πρὸς τὴν ὑπό-
θεσιν τὸ μηδὲν ἐναντιοῦσθαι μηδὲ κωλύειν ἔχειν
10 οὕτω ταῦτα. καίτοι τοὺς Στωικούς’ ἔφη ἔγινώ-
σκομεν οὐ μόνον κατὰ δαιμόνων ἢν λέγω δόξαν
ἔχοντας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ὄντων τοσούτων τὸ πλήθος B
ἐνὶ χρωμένους αἰδίῳ καὶ ἀφθάρτῳ· τοὺς δ’ ἄλλους
καὶ γεγενῆσθαι καὶ φθαρῆσθαι νομίζοντας. Ἐπι-
15 κουρείων δὲ χλευασμοὺς καὶ γέλωτας οὐτι φοβητέον,
οἷς τολμῶσι χρῆσθαι καὶ κατὰ τῆς προνοίας μῦθον
αὐτὴν συναποκαλοῦντες. ἡμεῖς δὲ τὴν ἀπειρίαν μῦθον
εἶναι φάμεν ἐν κόσμοις τοσούτοις μηδένα λόγῳ θείῳ
κυβερνώμενον ἔχουσαν, ἀλλὰ πάντας ἐκ ταῦτομάτου
20 καὶ γεγονότας καὶ συνισταμένους. εἰ δὲ χρὴ γελᾶν
ἐν φιλοσοφίᾳ, τὰ εἰδῶλα γελαστέον τὰ κωφὰ καὶ
τυφλὰ καὶ ἄψυχα, ἃ ποιμαίνουσιν ἀπλέτους ἐτῶν
περιόδους ἐπιφαινόμενα καὶ περινοστοῦντα πάντῃ,
τὰ μὲν ἔτι ζώντων τὰ δὲ πάλαι κατὰκαέντων ἢ κατα- C
25 σαπέντων ἀπορροῦντα, φλεθόντας καὶ σκιὰς ἔλκοντες

1 τὸν Eusebius 9 κωλύειν X: κώλυσιν 17 συναποκα-
λοῦντες*: οὐκ ἀποκαλοῦντες 21 τὰ] τοὺς τὰ R, ut τοὺς
ad ἔλκοντας rediret, et deinde τοῖς μένουσιν ‘in vita manen-
tibus’ cum Amyoto 22 ἃ ποιμαίνουσιν W: ποῖ μένουσιν
μετ’ ἀπλέτους R. Malim ἐν ἀπλέτοις — περιόδοις

εἰς φυσιολογίαν, ἂν δὲ φῇ τις εἶναι δαίμονας οὐ φύσει μόνον ἀλλὰ καὶ λόγοις καὶ τὸ σφῶζεσθαι καὶ διαμένειν πολὺν χρόνον ἔχοντας, δυσκολαίνοντες.*

20. Ῥηθέντων δὲ τούτων ὁ Ἀμμώνιος ὁρθῶς ἔφη ἡμῖν δοκεῖ Θεόφραστος ἀποφήνασθαι· τί γὰρ κωλύει φωνὴν δέξασθαι σεμνὴν καὶ φιλοσοφωτάτην; καὶ γὰρ ἀθετουμένη πολλὰ τῶν ἐνδεχομένων ἀποδειχθῆναι δὲ μὴ δυναμένων ἀναιρεῖ, καὶ τιθεμένη πολλὰ συνεφέλεται τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνυπάρκτων.

D ὁ μὲντοι μόνον ἀκήκοα τῶν Ἐπικουρείων λεγόντων 10 πρὸς τοὺς εἰσαγομένους ὑπ' Ἐμπεδοκλέους δαίμονας, ὥς οὐ δυνατόν εἶναι φάλους καὶ ἁμαρτητικούς ὄντας μακαρίους καὶ μακραίωνας εἶναι, πολλὴν τυφλότητα τῆς κακίας ἔχούσης καὶ τὸ περιπτωτικὸν τοῖς ἀναιρετικοῖς, εὐηθές ἐστιν. οὕτω γὰρ Ἐπικουρός τε 15 χείρων Γοργίου φανεῖται τοῦ σοφιστοῦ καὶ Μητροδώρου Ἀλέξιδος τοῦ κωμωδιοποιοῦ. διπλάσιον γὰρ οὗτος ἔζησε τοῦ Μητροδώρου, Ἐπικούρου δ' ἐκείνου 20 πλέον ἢ ἐπίτριτον. ἄλλως γὰρ ἰσχυρὸν ἀρετὴν καὶ κακίαν ἀσθενὲς λέγομεν, οὐ πρὸς διαμονὴν καὶ διάλυσιν σώματος· ἐπεὶ καὶ τῶν θηρίων πολλὰ μὲν δυσκίνητα καὶ νωθὰ ταῖς ψυχαῖς ὄντα πολλὰ δ' ἀκόλαστα καὶ ἄτακτα τῶν συνετῶν καὶ πανούργων χρόνους ζῆ μακροτέρους. ὁθεν οὐκ εἴ τι θεῶ τῇν αἰδιότητα ποιοῦσιν ἐκ φυλακῆς καὶ διακρούσεως τῶν 25

2 λόγοις] λόγῳ Stegmannus 3 δυσκολαίνοντες Empe-
rius: δυσκολαίνοντας 7 καὶ γὰρ ἀθετουμένη — ἀνυπάρ-
κτων] 'Theophrasti dictum censendum' W 12 ὥς vel po-
tius εἶναι deleverim 17 κωμωδιοποιοῦ *: κωμωδοποιοῦ
21 θηρίων W: θεῶν μὲν R

ἀναιρετικῶν. ἔδει γὰρ ἐν τῇ φύσει τοῦ μακαρίου
τὸ ἀπαθὲς καὶ ἄφθαρτον εἶναι, μηδεμιᾶς πραγματείας
δεόμενον. ἀλλ' ἴσως τὸ λέγειν πρὸς μὴ παρόντας
οὐκ εὐγνωμον φαίνεται. πάλιν οὖν ὁ Κλεόμβροτος F
5 ἡμῖν ὃν ἄρτι περὶ τῆς μεταστάσεως καὶ φυγῆς τῶν
δαιμονίων ἀφῆκε λόγον ἀναλαβεῖν δίκαιός ἐστι·

21. Καὶ ὁ Κλεόμβροτος 'ἀλλὰ θανμάσαιμ' ἂν'
εἶπεν 'εἰ μὴ πολλὸν φαίνεται τῶν εἰρημένων ἡμῖν
ἀτοπώτερος. καίτοι δοκεῖ φυσιολογίας ἔχουσιν, καὶ
10 Πλάτων αὐτῷ παρέσχε τὸ ἐνδύσιμον οὐχ ἀπλῶς
ἀποφηνάμενος ἐκ δόξης δ' ἀμαυρᾶς καὶ ὑπόνοιαν
ἐμβάλων ἀνιγματοῦ μετ' εὐλαβείας· ἀλλ' ὅμως
πολλὴ γέγονε ἀκείνου καταβόησις ὑπὸ τῶν ἄλλων
φιλοσόφων. ἐπεὶ δὲ μύθων καὶ λόγων ἀναμειγμέ- 421
15 νων κρατῆρ ἐν μέσῳ πρόκειται (καὶ ποῦ τις ἂν
εὐμενεστέροις ἀκροαταῖς ἐπιτυχὼν ὥσπερ νομίσματα
ξενικὰ τούτους δοκιμάσειε τοὺς λόγους;), οὐκ ὀκνῶ
χαρίζεσθαι βαρβάρου διήγησιν ἀνδρός, ὃν πλάναις
πολλαῖς καὶ μῆνυτρα τελέσας μεγάλα, περὶ τὴν Ἑρ-
20 θρὰν θάλασσαν ἀνθρώποις ἀνὰ πᾶν ἔτος ἄπαξ ἐν-
τυγχάνοντα τᾶλλα δὲ συνόντα νύμφαις νομάσι καὶ
δαίμοσιν, ὥς ἔφασκε, μόλις ἐξανευρὼν ἔτυχον λό-
γου καὶ φιλοφροσύνης. κάλλιστος μὲν ἦν ὧν εἶδον
ἀνθρώπων ὀφθῆναι νόσου τε πάσης ἀπαθῆς διετέλει, B
25 καρπὸν τινα πύας φαρμακώδη καὶ πικρὸν ἐκάστου
μηνὸς ἄπαξ προσφερόμενος· γλώσσαις δὲ πολλαῖς
ἥσκητο χρῆσθαι, πρὸς δ' ἐμὲ τὸ πλεῖστον ἐδώριζεν

15 ποῦ τις ἂν Emperius: που τις ἐν 17 οὐκ ὀκνῶ]
οὐχ ὀρῶ mei codd. 21 συνόντα R: σὺν ταῖς

οὐ πόρρω μελῶν. φθεγγόμενου δέ, τὸν τόπον εὐ-
 ωδία κατεῖχε, τοῦ στόματος ἡδιστον ἀποπνέοντος. ἡ
 μὲν οὖν ἄλλη μάθησις καὶ ἱστορία συνῆν αὐτῷ τὸν
 πάντα χρόνον· εἰς δὲ μαντικὴν ἐνεπνεῖτο μίαν ἡμέ-
 ραν ἔτους ἐκάστου καὶ προεθέσπιζε κατιῶν ἐπὶ θά- 5
 λατταν, ἐπεφοίτων δὲ καὶ δυνάσται καὶ γραμματεῖς
 βασιλέων εἴτ' ἀπῆσαν. ἐκεῖνος οὖν τὴν μαντικὴν
 ἀνῆγεν εἰς δαίμονας· πλεῖστον δὲ Δελφῶν λόγον
 εἶχε, καὶ τῶν λεγομένων περὶ τὸν Διόνυσον ἐνταῦθα
 καὶ δρωμένων ἱερῶν οὐδενὸς ἀνήκοος ἦν, ἀλλὰ 10
 κἀκεῖνα δαιμόνων ἔφασκεν εἶναι πάθῃ μεγάλα καὶ
 ταῦτα δὴ τὰ περὶ Πύθωνα. τῷ δ' ἀποκτείναντι
 μήτ' ἐννέα ἐτῶν μήτ' εἰς τὰ Τέμπη γενέσθαι τὴν
 φυγὴν, ἀλλ' ἐκπεσόντ' ἐλθεῖν εἰς ἕτερον κόσμον·
 ὕστερον δ' ἐκεῖθεν ἐνιαυτῶν μεγάλων ἐννέα περὶό- 15
 δοις ἀγνὸν γενόμενον καὶ Φοῖβον ἀληθῶς κατελ-
 θόντα τὸ χρηστήριον παραλαβεῖν, τέως ὑπὸ Θέμιδος
 φυλαττόμενον. οὕτω δ' ἔχειν καὶ τὰ Τυφωνικά καὶ
 τὰ Τιτανικά· δαιμόνων μάχας γερονέαι πρὸς δαί-
 μονας, εἴτα φυγὰς τῶν κρατηθέντων ἢ δίκας ὑπὸ 20
 θεοῦ τῶν ἐξαμαρτόντων, οἷα Τυφῶν λέγεται περὶ
 Ὅσιριν ἐξαμαρτεῖν καὶ Κρόνος περὶ Οὐρανόν, ὧν
 ἀμαυρότεραι γερόνασιν αἱ τιμαὶ ἢ καὶ παντάπασιν
 ἐκκλεοίπασιν, μεταστάντων εἰς ἕτερον κόσμον. ἐπεὶ

5 προεθέσπιζε? 8 πλεῖστον Eusebius: ἡδιστον 9 καὶ
 τῶν idem: καὶ περὶ τῶν 12 τὰ idem Πύθωνα] τὴν Πυ-
 θίαν Eusebius 13 τὴν φυγὴν — κόσμον idem: μετὰ τοῦ
 φυγεῖν αὐτὸν ἐκπεσόντα κόσμον 16 ὥς ἀληθῶς idem κατ-
 ελθόντα idem: καὶ ἐλθόντα 18 ἔχειν idem: ἔχει 20 δί-
 κας idem: δικώσεις 23 τιμαὶ] τιμαὶ παρ' ἡμῶν idem

καὶ Σολύμους πυνθάνομαι τοὺς Ἀνκίων προσοίκοις
ἐν τοῖς μάλιστα τιμᾶν τὸν Κρόνον· ἐπεὶ δ' ἀπο-
κτείνας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν, Ἄρσαλον καὶ Δρύον
καὶ Τρωσοβιδόν, ἔφυγε καὶ μετεχώρησεν ὁποιδήποτε
5 (τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχουσιν εἰπεῖν), ἐκείνον μὲν ἀμελη-
θῆναι, τοὺς δὲ περὶ τὸν Ἄρσαλον σκληροὺς θεοὺς E
προσαγορεύεσθαι, καὶ τὰς κατάρας ἐπὶ τούτων ποι-
εῖσθαι δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ Ἀνκίους. τούτοις μὲν οὖν
ὁμοία πολλὰ λαβεῖν ἔστιν ἐκ τῶν θεολογουμένων.
10 εἰ δὲ τοῖς νενομισμένοις τῶν θεῶν ὀνόμασι δαί-
μονάς τινας καλοῦμεν, οὐ θαυμαστόν· εἶπεν ὁ ξέ-
νος· ὃ γὰρ ἕκαστος θεῶ συντέτακται καὶ παρ' οὗ
δυνάμεως καὶ τιμῆς ἐλλήχεν, ἀπὸ τούτου φιλεῖ κα-
λεῖσθαι. καὶ γὰρ ἡμῶν ὁ μὲν τίς ἐστι Δίος ὁ δ'
15 Ἀθηναῖος ὁ δ' Ἀπολλώνιος ἢ Διονύσιος ἢ Ἑρμαῖος·
ἄλλ' ἔνιοι μὲν ὀρθῶς κατὰ τύχην ἐκλήθησαν, οἱ δὲ F
πολλοὶ μηδὲν προσηκούσας ἄλλ' ἐνηλλαγμένους ἐκ-
τήσαντο θεῶν παρωνυμίας.”

22. Σιωπήσαντος δὲ τοῦ Κλεομβρότου, πᾶσι μὲν
20 ὁ λόγος ἐφάνη θαυμαστός. τοῦ δ' Ἡρακλέωνος
πυθομένου πῇ ταῦτα προσήκει Πλάτωνα καὶ πῶς
ἐκεῖνος τὸ ἐνδόσιμον τῷ λόγῳ τούτῳ παρέσχεν, ὁ
Κλεόμβροτος ἑὺ μνημονεύεις· εἶπεν ὅτι τὴν μὲν
ἀπειρίαν αὐτόθεν ἀπέγνω τῶν κόσμων, περὶ δὲ πλή- 422
25 θους ὠρισμένου διηπόρησε, καὶ μέχρι τῶν πέντε .

3 Δρύον] Ἄρυντον Eusebius 4 Τρωσοβιδόν] Τόσιβιν idem
5 ἐκείνον idem: ἐκείνους 7 τούτων idem: τούτῳ 14 Δίος
idem 21 πῇ — προσήκει Turnebus: μὴ — προσήκειν
Πλάτωνα] Tim. p. 55 c. d.

τοῖς ὑποτιθεμένοις κατὰ στοιχεῖον ἓνα κόσμον ἐπι-
 χωρήσας τὸ εἰκός, αὐτοὺς ἑαυτὸν ἐφ' ἑνὸς ἐτήρησεν.
 καὶ δοκεῖ τοῦτο Πλάτωνος ἰδίον εἶναι, τῶν ἄλλων
 σφόδρα φοβηθέντων τὸ πλήθος, ὥς τοὺς ἐνὶ τὴν
 ὕλην μὴ ὀρίσαντας ἀλλ' ἐκβάντας εὐθὺς ἀορίστου 5
 καὶ χαλεπῆς ἀπειρίας ὑπολαμβάνουσης. 'ὁ δὲ ξένος'
 ἔφη ἐγὼ 'περὶ πλήθους κόσμων ὥριζεν ἢ Πλά-
 των ἢ, ὅτε συνεγένου τάνδρῃ τούτῳ, οὐδὲ διε-
 πειράθης;' ἀλλ' οὐκ ἔμελλον' εἶπεν ὁ Κλεόμβροτος
 B 'εἰ μὴδὲν ἄλλο, τῶν περὶ ταῦτα λιπαρῆς εἶναι καὶ 10
 πρόθυμος ἀκροατής, ἐνδιδόντος ἑαυτὸν ἵλεων καὶ
 παρέχοντος; ἔλεγε δὲ μήτ' ἀπείρους μήθ' ἓνα μῆτε
 πέντε κόσμους, ἀλλὰ τρεῖς καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκα-
 τὸν εἶναι συντεταγμένους κατὰ σχῆμα τριγωνοει-
 δές, οὗ πλευρὰν ἐκάστην ἐξήκοντα κόσμους ἔχειν· 15
 τριῶν δὲ τῶν λοιπῶν ἕκαστον ἰδρυῖσθαι κατὰ γω-
 νίαν, ἅπτεσθαι δὲ τοὺς ἐφεξῆς ἀλλήλων ἀτρέμα περι-
 ιόντας ὥσπερ ἐν χορείᾳ· τὸ δ' ἐντὸς ἐπίπεδον τοῦ
 τριγώνου κοινὴν ἐστίαν εἶναι πάντων, καλεῖσθαι δὲ
 πεδίον ἀληθείας, ἐν ᾧ τοὺς λόγους καὶ τὰ εἶδη καὶ τὰ 20
 C παραδείγματα τῶν γεγονότων καὶ τῶν γενησομένων
 ἀκίνητα κεῖσθαι, καὶ περὶ αὐτὰ τοῦ αἰῶνος ὄντος οἷον
 ἀπορροήν ἐπὶ τοὺς κόσμους φέρεσθαι τὸν χρόνον.
 ὕψιν δὲ τούτων καὶ θέαν ψυχαῖς ἀνθρωπίναις ὑπαξ
 ἐν ἔτεσι μυρίοις ὑπάρχειν, ἅν γ' εὖ βιώσωσι· καὶ 25
 τῶν ἐνταῦθα τελετῶν τὰς ἀρίστας ἐκείνης ὕνειρον

4 ἐνὶ W: ἐπὶ 7 ἢ X: ἢ 8 ἢ ὅτε συνεγένου W:
 ὅθεν εὖ ἐγένου 10 τῶν M: τῷ 11 ἵλεων *: ἵλεω 23
 κόσμους Turnebus: χρόνους

εἶναι τῆς ἐποπτείας καὶ τελετῆς· καὶ τοὺς λόγους ἀναμνήσεως ἔνεκα τῶν ἐκεῖ φιλοσοφεῖσθαι καλῶν ἢ μᾶττην περαινέσθαι. ταῦτ' ἔφη 'περὶ τούτων μυθολογοῦντος ἤκουον ἀτεχνῶς καθάπερ ἐν τελετῇ καὶ 5 μνήσει, μηδεμίαν ἀπόδειξιν τοῦ λόγου μηδὲ πίστιν ἐπιφέροντος.'

23. Καρῶ τὸν Δημήτριον προσαγορεύσας 'πῶς D ἔχει' ἔφην 'τὰ τῶν μνηστήρων ἔπη, τὸν Ὀδυσσεά θαυμασάντων τὸ τόξον μεταχειριζόμενον;' ὑπομνη- 10 σθέντος δὲ τοῦ Δημητρίου, 'ταῦτ' ἔφην 'ἐπέρχεται κάμοι περὶ τοῦ ξένου εἰπεῖν

'ἢ τις θηητῆρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο' δογμάτων τε καὶ λόγων παντοδαπῶν, καὶ πολυπλη- νῆς ἐν γράμμασι καὶ οὐ βάρβαρος ἀλλ' Ἑλλην γένος 15 ἦν, πολλῆς Ἑλληνίδος μούσης ἀνάπλεως. ἐλέγχει δ' αὐτὸν ὁ τῶν κόσμων ἀριθμὸς οὐκ ὢν Αἰγύπτιος οὐδ' Ἰνδὸς ἀλλὰ Δωριεὺς ἀπὸ Σικελίας, ἀνδρὸς Ἱμεραίου τοῦνομα Πέτρωνος· αὐτοῦ μὲν ἐκείνου βιβλίδιον E οὐκ ἀνέγνω οὐδ' οἶδα διασφρόζόμενον. Ἰππυς δ' ὁ 20 Ῥηγῖνος, οὗ μέμνηται Φανίας ὁ Ἑρέσιος, ἱστορεῖ δόξαν εἶναι ταύτην Πέτρωνος καὶ λόγον, ὥς ἐκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα καὶ τρεῖς κόσμους ὕτας ἀπτομένους δ' ἀλλήλων κατὰ στοιχεῖον· ὃ τι τοῦτ' ἐστὶ, κατὰ στοιχεῖον ἄπτεσθαι, μὴ προσδιασφῶν μηδ' ἄλλην 25 τινὰ πιθανότητα προσάπτων.' ὑπολαβὼν δ' ὁ Δημή- τριος 'τίς δ' ἄν' εἶπεν 'ἐν τοιούτοις πράγμασιν εἴη

2 ἀναμνήσεως W: ἀνέμνησεν 3 ἔφη Anonymus: ἔφην

12 ἢ Turnebus: ἢ θηητῆρ X ex Homero φ 397: θηρητῆρ

18 αὐτοῦ] malim καὶ αὐτοῦ 20 Ἑρέσιος R: αἰρέσιος

25 δ' δ * : δὲ

F πιθανότης, ὅπου καὶ Πλάτων οὐδὲν εἰπὼν εὐλογον
 οὐδ' εἰκὸς οὕτω κατέβαλε τὸν λόγον; καὶ ὁ Ἡρα-
 κλέων 'ἀλλὰ μὴν ὑμῶν' ἔφη 'τῶν γραμματικῶν
 ἀκούομεν εἰς Ὅμηρον ἀναγόντων τὴν δόξαν, ὡς
 ἐκείνου τὸ πᾶν εἰς πέντε κόσμους διανεμόντος, οὐ- 5
 ρανὸν ὕδωρ ἀέρα γῆν ὄλυμπον. ὧν τὰ μὲν δύο
 κοινὰ καταλείπει, γῆν μὲν τοῦ κάτω παντὸς οὔσαν
 Ὀλυμπον δὲ τοῦ ἄνω παντός· οἱ δ' ἐν μέσῳ τρεῖς
 τοῖς τρισι θεοῖς ἀπεδόθησαν. οὕτω δὲ καὶ Πλάτων
 ἔοικε τὰ κάλλιστα καὶ πρῶτα σωμάτων εἶδη καὶ σχή- 10
 428 ματα συννέμων ταῖς τοῦ ὄλου διαφοραῖς πέντε κό-
 σμους καλεῖν, τὸν γῆς τὸν ὕδατος τὸν ἀέρος τὸν
 πυρός· ἔσχατον δὲ τὸν περιέχοντα τούτους, τὸν τοῦ
 δωδεκαέδρου, πολύχυτον καὶ πολύτρεπτον, ᾧ μά-
 λιστα δὴ ταῖς ψυχικαῖς περιόδοις καὶ κινήσεσι πρέ- 15
 πον σχῆμα καὶ συναρμόττον ἀπέδωκε.' καὶ ὁ Δημή-
 τριος 'Ὅμηρον' ἔφη 'τί κινεῖμεν ἐν τῷ παρόντι;
 μύθων γὰρ ἔστις. Πλάτων δὲ πολλοῦ δεῖ τὰς πέντε
 τοῦ κόσμου διαφορὰς πέντε κόσμους προσαγορεύειν·
 ἐν οἷς τε μάχεται τοῖς ἀπείρους κόσμους ὑποτιθε- 20
 μένοις, αὐτῷ δὴ φησι δοκεῖν ἓνα τοῦτον εἶναι μονο-
 B γενῇ τῷ θεῷ καὶ ἀγαπητόν, ἐκ τοῦ σωματοειδοῦς
 παντός ὄλον καὶ τέλειον καὶ αὐτάρκη γεγεννημένον.
 ὕθεν ἂν τις καὶ θαυμάσειεν, ὅτι τάληθες εἰπὼν
 αὐτὸς ἑτέροις ἀπιθάνου καὶ λόγον οὐκ ἐχούσης ἀ- 25
 γὴν παρῆσχε δόξης. τὸ μὲν γὰρ ἓνα μὴ φυλάξαι

4 Ὅμηρον] O 187 ἀναγόντων Stegmannus: ἀγόντων
 9 Πλάτων] Tim. p. 31a sqq. 21 αὐτῷ Vulcobius: αὐτῇ
 26 δόξης S: δι' αὐτῆς

κόσμον εἶχεν ἀμωσγέπως ὑπόθεσιν τὴν τοῦ παντὸς ἀπειρίαν, τὸ δ' ἀφωρισμένως ποιῆσαι τοσοῦτους καὶ μῆτε πλείους τῶν πέντε μῆτ' ἐλάττους κομιδῇ παράλογον καὶ πάσης πιθανότητος ἀπηρτημένον, εἰ μὴ
 5 τι σὺ λέγεις' ἔφη 'πρὸς ἐμὲ βλέψας.' καὶ γὰρ 'δοκεῖ γὰρ οὕτως' ἔφην' ἀφέντας ἤδη τὸν περὶ χρηστηρίων λόγον ὡς τέλος ἔχοντα, μεταλαμβάνειν ἕτερον τοσοῦτον,' 'οὐκ ἀφέντας' εἶπεν ὁ Δημήτριος 'ἐκείνον, ἀλλὰ μὴ παρελθόντας τοῦτον ἀντιλαμβανόμενον ἡμῶν. οὐ
 10 γὰρ ἐνδιατρέψομεν, ἀλλ' ὅσον ἱστορῆσαι τὴν πιθανότητα θιγόντες αὐτοῦ μέτιμεν ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν.'

24. 'Πρωτον τοίνυν' ἔφην ἐγὼ 'τὰ καλύοντα ποιεῖν κόσμους ἀπείρους οὐκ ἀπείργει πλείονας ἐνὸς
 15 ποιεῖν. καὶ γὰρ οἶόν τ' ἐστὶν εἶναι καὶ μαντικὴν καὶ πρόνοιαν ἐν πλείοσι κόσμοις, καὶ τὸ μικροτάτην τύχην παρεμπίπτειν, τὰ δὲ πλείστα καὶ μέγιστα τάξιν λαμβάνειν πρὸς γένεσιν καὶ μεταβολήν, ὧν
 οὐδὲν ἢ ἀπειρία δέχασθαι πέφυκεν. ἔπειτα τῷ λόγῳ
 20 μᾶλλον ἔπεται τὸ τῷ θεῷ μὴ μονογενῇ μὴδ' ἔρημον εἶναι τὸν κόσμον. ἀγαθὸς γὰρ ὧν τελέως οὐδεμιᾶς ἀρετῆς ἐνδεής ἐστιν, ἥκιστα δὲ τῶν περὶ δικαιοσύνην καὶ φιλίαν· κάλλισται γὰρ αὐταὶ καὶ θεοῖς πρόπουσαι. μάτην δ' οὐδὲν ἔχειν οὐδ' ἄχρηστον θεὸς
 25 πέφυκεν. εἰσὶν οὖν ἐκτὸς ἕτεροι θεοὶ καὶ κόσμοι, πρὸς οὓς χρῆται ταῖς κοινωνικαῖς ἀρεταῖς· οὐ γὰρ

15 οἶόν τ' X: ὅσον 16 τὸ μικρότατον τύχη Emperius; sed cf. p. 99 a 18 λαμβάνειν Basileensis: λαμβάνει 20 τὸ τῷ Aldina: τῷ τῷ 22 τῶν W: τῷ 23 αὐταὶ Turnebus: αὐτῷ 26 οὓς idem: οἷς

πρὸς αὐτὸν οὐδὲ μέρος· αὐτοῦ χρησίμεις ἐστὶ δικαιο-
 E σύνης ἢ χάριτος ἢ χρηστότητος ἀλλὰ πρὸς ἄλλους.
 ὥστ' οὐκ εἰκὸς ἀφίλον οὐδ' ἀγέιτονα τόνδ' οὐδ'
 ἄμικτον ἐν ἀπειρώ κενῷ τὸν κόσμον σαλεύειν· ἐπεὶ
 καὶ τὴν φύσιν ὀρῶμεν τὰ καθ' ἕκαστα γένεσιν καὶ 5
 εἶδουσιν οἷον ἀγγελίοις ἢ περικαρπίοις σπέρματος περι-
 έχουσιν. οὐδὲν γὰρ ἐν ἀριθμῷ τῶν ὄντων ἔστιν,
 οὗ γε μὴ λόγος ὑπάρχει κοινός, οὐδὲ τυγχάνει τῆς
 τοιαύτης προσηγορίας δ' μὴ κοινῶς ποιδὼν ἢ ἰδίως
 ἐστίν. ὁ δὲ κόσμος οὐ λέγεται κοινῶς εἶναι ποῖός· 10
 ἰδίως τοίνυν ποῖός ἐστιν ἐκ διαφορᾶς τῆς πρὸς ἄλλα
 συγγενῇ καὶ ὁμοειδῇ γεγονῶς τοιοῦτος. εἰ γὰρ οὕτ'
 F ἄνθρωπος εἰς οὗθ' ἵππος ἐν τῇ φύσει γέγονεν οὕτ'
 ἄστρον οὕτε θεὸς οὕτε δαίμων, τί κωλύει μηδὲ κό-
 σμον ἓνα τὴν φύσιν ἔχειν ἀλλ' ἢ πλείονας; ὁ γὰρ 15
 λέγων, ὅτι καὶ γῆν μίαν ἔχει καὶ θάλατταν, ἐμφανές
 τι παρορᾷ τὸ τῶν ὁμοιομερῶν· τὴν τε γὰρ γῆν εἰς
 ὁμώνυμα μέρη καὶ τὴν θάλατταν ὡσαύτως διαιροῦ-
 μεν· τοῦ δὲ κόσμου μέρος οὐκέτι κόσμος ἀλλ' ἐκ
 διαφορῶν φύσεων συνέστηκε.²

20

424 25. 'Καὶ μὴν ὅ γε μάλιστα φοβηθέντες ἐνιοὶ
 καταναλίσκουσιν τὴν ὕλην εἰς τὸν κόσμον ἄπασαν,
 ὥς μηδὲν ὑπολειπόμενον ἐκτὸς ἐνστάσσειν ἢ πλη-

5 τὰ add. nescio quis 6 ἀγγελίοις ὥσπερ καρποὺς σπέρ-
 ματι W. Mihi solum σπέρματος suspectum 7 ἔστιν] οὕτε
 τί ἐστίν W 8 οὗ γε μὴ W: οὐδὲ μὴ 9 ποιδὼν R: ποῖον
 ἢ Madvigius 10 κοινῶς εἶναι ποῖός· ἰδίως τοίνυν Em-
 perius: κοινός εἶναι· ποῖός δ' ὥς 11 ποῖός Madvigius:
 ποῖός· ἄλλα συγγενῇ καὶ ὁμοειδῇ W: ἄλλας συγγενούς καὶ
 ὁμοειδῆς 22 εἰς τὸν] εἰς ἓνα τὸν Herwerdenus. εἰς τοῦ-
 τον τὸν? 23 ὑπολειπόμενον Turnebus: ὑπολειπομένην

γαῖς διαταράττοι τὴν τοῦδε σύστασιν, οὐκ ὀρθῶς
 ἔδεισαν. πλειόνων γὰρ ὄντων κόσμων ἰδίᾳ δ' ἐκά-
 στου συνειληχότος οὐσίᾳ καὶ ὕλῃ μέτρον ὠρισμένον
 ἐχούσῃ καὶ πέρας, οὐδὲν ἄτακτον οὐδ' ἀκατακόσμη-
 5 τον οἶον περιττωμα λειψιθήσεται προσπίπτον ἔξωθεν.
 ὁ γὰρ περὶ ἕκαστον λόγος ἐγκρατῆς ὢν τῆς συννε-
 νημμένης ὕλης οὐδὲν ἐκφορον ἑάσει καὶ πλανώμενον
 ἐμπεσεῖν εἰς ἄλλον οὐδ' εἰς ἑαυτὸν ἐξ ἄλλου διὰ τὸ B
 μήτε πλήθος ἀόριστον καὶ ἀπειρον τὴν φύσιν ἔχειν
 10 μήτε κίνησιν ἄλογον καὶ ἄτακτον. εἰ δὲ καὶ τις ἀπορ-
 ροὴ φέρεται πρὸς ἑτέρους ἀφ' ἑτέρων, ὁμόφυλον εἶναι
 καὶ προσηγῆ καὶ πᾶσιν ἡπίως ἐπιμιγνυμένην ὥσπερ
 αἱ τῶν ἀστέρων αὐγαὶ καὶ συγκράσεις, αὐτοὺς τε
 τέρπεσθαι καθορῶντας ἀλλήλους εὐμενῶς, θεοῖς τε
 15 πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς καθ' ἕκαστον οὐσι παρῆχειν
 ἐπιμιξίας καὶ φιλοφροσύνας. ἀδύνατον γὰρ οὐδὲν
 εἶστι τούτων οὔτε μυθῶδες οὔτε παράλογον· εἰ μὴ
 νῆ Δία τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους ὑπόψονται τινες ὡς
 φυσικᾶς αἰτίας ἔχοντα. τῶν γὰρ σωμάτων ἑκάστου C
 20 τόπον οἰκεῖον ἔχοντος, ὥς φησιν, ἀνάγκη τὴν γῆν
 πανταχόθεν ἐπὶ τὸ μέσον φέρεσθαι καὶ τὸ ὕδωρ
 ἐπ' αὐτῆς διὰ βάρους ὑφιστάμενον τοῖς κουφοτέροις.
 ἂν οὖν πλείονες ᾖσι κόσμοι, συμβήσεται τὴν γῆν
 πολλαχοῦ μὲν ἐπάνω τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ ἀέρος κεῖ-
 25 σθαι πολλαχοῦ δ' ὑποκάτω· καὶ τὸν ἀέρα καὶ τὸ
 ὕδωρ ὁμοίως, πῇ μὲν ἐν ταῖς κατὰ φύσιν πῇ δ' ἐν
 ταῖς παρὰ φύσιν χώραις ὑπάρχειν. ὢν ἀδυνάτων

11 εἶναι] εἶναι δεῖ R. Malim εἰκὸς εἶναι 18 τὰ Aldina
 19 αἰτίας] om. codd. mei 26 πῇ δ' ἐν — φύσιν *

ὄντων, ὥς οἴεται, μήτε δύο μήτε πλείονας εἶναι κόσμους, ἀλλ' ἓνα τοῦτον ἐκ τῆς οὐσίας ἀπάσης συγκείμενον, ἰδρυμένον κατὰ φύσιν, ὥς προσήκει ταῖς τῶν σωμάτων διαφοραῖς.

26. Ἄλλὰ καὶ ταῦτα πιθανῶς μᾶλλον ἢ ἀληθῶς 5
εἴρηται· σκοπεῖ δ' οὕτως ἔφην ὧ φίλε Δημήτριε.
D τῶν γὰρ σωμάτων τὰ μὲν ἐπὶ τὸ μέσον καὶ κάτω
κινεῖσθαι λέγων τὰ δ' ἀπὸ τοῦ μέσου καὶ ἔνω τὰ
δὲ περὶ τὸ μέσον καὶ κύκλῳ, πρὸς τί λαμβάνει τὸ
μέσον; οὐ δῆπου πρὸς τὸ κενόν· οὐ γὰρ ἔστι κατ' 10
αὐτόν. καθ' οὗς δ' ἔστιν, οὐκ ἔχει μέσον, ὥσπερ
οὐδὲ πρῶτον οὐδ' ἔσχατον· πέρατα γὰρ ταῦτα, τὸ
δ' ἀπειρον καὶ ἀπεράττωτον. εἰ δὲ καὶ βιάσαιοτο τις
αὐτὸν λόγου βία κενοῦ μέσον ἀπείρου νοῆσαι τι,
τίς ἢ πρὸς τοῦτο γιγνομένη τῶν κινήσεων διαφορὰ 15
τοῖς σώμασι; οὔτε γὰρ ἐν τῷ κενῷ δύνاميς ἔστι
τῶν σωμάτων οὔτε τὰ σώματα προαίρεσιν ἔχει καὶ
ὁρμήν, ἢ τοῦ μέσου γλίσχεται καὶ πρὸς τοῦτο συν-
E τείνει πανταχόθεν. ἀλλ' ὁμοίως ἔπορὸν ἔστιν ἀψύ-
χων σωμάτων πρὸς ἀσώματον χώραν καὶ ἀδιάφορον 20
ἢ πορὰν ἐξ αὐτῶν ἢ ὁλκήν ὑπ' ἐκείνης γιγνομένην
νοῆσαι. λείπεται τοίνυν τὸ μέσον οὐ τοπικῶς ἀλλὰ
σωματικῶς λέγεσθαι. τοῦδε γὰρ τοῦ κόσμου μίαν
ἐκ πλείονων σωμάτων καὶ ἀνομοίων ἐνότητα καὶ
σύνταξιν ἔχοντος, αἱ διαφοραὶ τὰς κινήσεις ἄλλας 25

6 ἔφην X: ἔφη
μέσον W: κινούμενον
σαι X: τολμήσαι τι *
χώραν M: χωρεῖν

14 λόγον Emperius: λόγῳ κενοῦ
ἀπείρου Emperius: ἀπειρον νοῆ-
19 ὁμοίως Madvigius: ὁμως 20

πρὸς ἄλλα ποιοῦσιν ἐξ ἀνάγκης. δῆλον δὲ τῷ μετα-
 κοσμούμενα ταῖς οὐσίαις ἕκαστα καὶ τὰς χώρας ἅμα
 συµμεταβάλλειν· αἱ μὲν γὰρ διακρίσεις ἀπὸ τοῦ μέ-
 σου τὴν ὕλην αἰρομένην ἔνω κύκλῳ διανέμουσιν·
 5 αἱ δὲ συγκρίσεις καὶ πυκνώσεις πιέξουσιν κάτω πρὸς
 τὸ μέσον καὶ συνελάνουσιν·

27. Περὶ ὧν οὐκ ἀναγκαῖον ἐνταῦθα πλείοσι
 λόγοις χρῆσθαι. ἦν γὰρ ἔν τις ὑπόθηται τῶν πα-
 θῶν τούτων καὶ τῶν μεταβολῶν αἰτίαν εἶναι δημι-
 10 ουργόν, αὕτη συνέξει τῶν κόσμων ἕκαστον ἐν ἑαυτῷ.
 καὶ γὰρ γῆν καὶ θάλατταν ἕκαστος ἔχει κόσμος· 425
 ἔχει γὰρ καὶ μέσον ἕκαστος ἰδιον, καὶ πάθη σωμα-
 των καὶ μεταβολὰς καὶ φύσιν καὶ δύναμιν, ἥ σφῆξι
 καὶ φυλάττει κατὰ χώραν ἕκαστον. τὸ μὲν γὰρ ἐκτός,
 15 εἴτ' οὐδέν ἐστιν εἴτε κενὸν ἄπειρον, οὐ παρέχει
 μέσον, ὥς εἴρηται· πλειόνων δὲ κόσμων ὄντων, καθ'
 ἕκαστον ἐστιν ἰδιον μέσον· ὥστε κίνησις ἰδίᾳ τοῖς
 μὲν ἐπὶ τοῦτο τοῖς δ' ἀπὸ τούτου τοῖς δὲ περὶ τοῦτο,
 καθάπερ αὐτοὶ διαιροῦσιν. ὁ δ' ἀξιῶν, πολλῶν μέ-
 20 σων ὄντων, ἐφ' ἐν μόνον ὠθεῖσθαι τὰ βάρη παντα-
 χόθεν, οὐδὲν διαφέρει τοῦ, πολλῶν ὄντων ἀνθρώ-
 πων, ἀξιοῦντος εἰς μίαν φλέβα τὸ πανταχόθεν αἶμα
 συρρεῖν καὶ μιᾷ μήνιγγι τοὺς πάντων ἐγκεφάλους
 περιέχεσθαι, δεινὸν ἡγούμενος, •εἰ τῶν φυσικῶν B
 25 σωματών οὐ μίαν ἅπαντα τὰ στερεὰ καὶ μίαν τὰ
 μακρὰ χώραν ἐφέξει. καὶ γὰρ οὗτος ἄτοπος ἐστὶ
 ἀκκεῖνος ἀγανακτῶν, εἰ τὰ ὅλα τοῖς αὐτῶν μέρεσι

8 ὑπόθηται *: ὑποθῆται 10 τῶν κόσμων R: τὸν κόσμον
 13 ἢ M 14 τὸ Turnebus: τοῦ 17 ὥστ' ἐστὶν?

χρηται, τὴν κατὰ φύσιν θέσιν ἔχουσιν ἐν ἐκάστῳ
καὶ τάξιν. ἐκεῖνο γὰρ ἦν ἄτοπον, εἴ τις ἔλεγε κό-
σμον εἶναι τὸν ἐν αὐτῷ σελήνην ἔχοντα καθάπερ
ἄνθρωπον ἐν ταῖς πτέρυγαις τὸν ἐγκέφαλον φοροῦντα
καὶ τὴν καρδίαν ἐν τοῖς κροτάφοις. τὸ δὲ πλείονας 5
ποιοῦντας χωρὶς ἀλλήλων κόσμους ἅμα τοῖς ὅλοις
τὰ μέρη συναφορίζειν καὶ συνδιαίρειν οὐκ ἄτοπον.
C ἡ γὰρ ἐν ἐκάστῳ γῆ καὶ θάλασσα καὶ οὐρανὸς κεί-
σεται κατὰ φύσιν ὡς προσήκει, τό τ' ἄνω καὶ κάτω
καὶ κύκλῳ καὶ μέσον οὐ πρὸς ἄλλον οὐδ' ἐκτὸς 10
ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔχει τῶν κόσμων
ἕκαστος.'

28. 'Ὅν μὲν γὰρ ἔξω τοῦ κόσμου λίθον ὑποτί-
θενταί τινες οὔτε μονῆς εὐπόρως παρέχει νόησιν
οὔτε κινήσεως. πῶς γὰρ ἡ μενεῖ βάρος ἔχων ἢ 15
κινήσεται πρὸς τὸν κόσμον, ὥσπερ τὰ λοιπὰ βάρη,
μήτε μέρος ὦν αὐτοῦ μήτε συντεταγμένος εἰς τὴν
οὐσίαν; γῆν δ' ἐν ἑτέρῳ κόσμῳ περιεχομένην καὶ
συνδεδεμένην οὐκ ἔδει διαπορεῖν ὅπως οὐκ ἐνταῦθα
D μεταχωρεῖ διὰ βάρος ἀπορραγεῖσα τοῦ ὕλου, τὴν 20
φύσιν ὀρῶντας καὶ τὸν τόνον ὅφ' οὗ συνέχεται τῶν
μερῶν ἕκαστον. ἐπεὶ μὴ πρὸς τὸν κόσμον ἀλλ'
ἐκτὸς αὐτοῦ τὸ κάτω καὶ ἄνω λαμβάνοντες, ἐν ταῖς
αὐταῖς ἀπορίαις Ἐπικούρῳ γενησόμεθα κινουῦντι τὰς
ἀτόμους ἀπάσας εἰς τοὺς ὑπὸ πόδας τόπους, ὥσπερ 25
ἢ τοῦ κενοῦ πόδας ἔχοντος ἢ τῆς ἀπειρίας ἐν αὐτῇ

2 ἦν] ἦν ἄν? 3 αὐτῷ] αὐτῷ κάτω? Post ἔχοντα la-
cunam statuit W 4 ἐν ταῖς πτέρυγαις κέ] cf. [Demosth.]
7, 45 18 γῆν X: τὴν 24 Ἐπικούρῳ] vid. Useneri Epicu-
rea p. 212 26 αὐτῇ *: αὐτῇ

κάτω τε καὶ ἄνω νοῆσαι διδούσης. διὸ καὶ Χρύ-
 σιππον ἔστι θανυμάζειν, μᾶλλον δ' ὅλως διαπορεῖν,
 ὃ τι δὴ παθὼν τὸν κόσμον ἐν μέσῳ φησὶν ἰδρῶ-
 σθαι, καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ τὸν μέσον τόπον αἰδίσας
 5 κατειληφνῦϊαν, οὐχ ἥμιστα τούτῳ συνειργεσθαι πρὸς
 τὴν διαμονὴν καὶ οἶονεῖ ἀφθαρσίαν. ταυτὶ γὰρ ἐν E
 τῷ τετάρτῳ περὶ Δυνατῶν λέγει, μέσον τε τοῦ
 ἀπείρου τόπον οὐκ ὁρθῶς ὀνειρώττων ἀτοπωτέραν
 τε τῆς διαμονῆς τοῦ κόσμου τῷ ἀνυπάρκτῳ μέσῳ
 10 τὴν αἰτίαν ὑποτιθεῖς· καὶ ταῦτα πολλάκις εἰρηκῶς
 ἐν ἑτέροις, ὅτι ταῖς εἰς τὸ αὐτῆς μέσον ἢ οὐσία καὶ
 ταῖς ἀπὸ τοῦ αὐτῆς μέσου διοικεῖται καὶ συνέχεται
 κινήσεσι.²

29. Καὶ μὴν τὰ γ' ἄλλα τῶν Στωικῶν τίς ἂν
 15 φοβηθείη, πυνθανομένων πῶς εἰμαρμένη μία μένει
 καὶ πρόνοια, καὶ οὐ πολλοὶ Δίας καὶ Ζῆνες ἔσου-
 νται, πλειόνων ὄντων κόσμων; πρῶτον μὲν γὰρ εἰ
 τὸ πολλοὺς εἶναι Δίας καὶ Ζῆνας ἄτοπόν ἐστι, πολλῶ F
 δὴπουθεν ἔσται τὰ ἐκείνων ἀτοπώτερα· καὶ γὰρ
 20 ἡλίους καὶ σελήνας καὶ Ἀπόλλωνας καὶ Ἀρτέμιδας
 καὶ Ποσειδῶνας ἐν ἀπείροις κόσμων περιόδοις ἀπεί-
 ρους ποιοῦσιν. ἔπειτα τίς ἀνάγκη πολλοὺς εἶναι
 Δίας, ἂν πλείονες ᾧσι κόσμοι, καὶ μὴ καθ' ἕναστον
 ἄρχοντα πρῶτον καὶ ἡγεμόνα τοῦ ὅλου θεὸν ἔχοντα
 25 καὶ νοῦν καὶ λόγον, οἷος ὁ παρ' ἡμῖν κύριος ἀπάν- 426
 των καὶ πατήρ ἐπονομαζόμενος; ἢ τί κωλύσει τῆς

1 νοῆσαι *: διανοῆσαι ubi δια ex διδούσης orta fuerit
 5 τούτῳ Turnebus: τοῦτον συνειργασθαι R. συνεργεῖσθαι
 W 12 αὐτῆς *: αὐτῆς 15 malim μενεῖ 23 καθ' ἕνα-
 στον] καθ' ἕνα τὸν W. Sed nihil opus

τοῦ Διὸς εἰμαρμένης καὶ προνοίας ὑπηκόους πάντας εἶναι, καὶ τοῦτον ἐφορᾶν ἐν μέρει καὶ κατευθύνειν, ἐνδιδόντα πᾶσιν ἀρχὰς καὶ σπέρματα καὶ λόγους τῶν περαιομένων; οὐ γὰρ ἐνταῦθα μὲν ἐν συνίσταται σῶμα πολλάκις ἐκ διεστώτων σωμαμάτων, οἷον ⁵ ἐκκλησία καὶ στρατεύμα καὶ χορός· ὧν ἕκαστῳ καὶ ζῆν καὶ φρονεῖν καὶ μανθάνειν συμβέβηκεν, ὥς οἴεται Χρύσιππος· ἐν δὲ τῷ παντὶ δέκα κόσμους ἢ **B** πεντήκοντ' ἢ ἑκατὸν ὄντας ἐνὶ χρῆσθαι λόγῳ καὶ πρὸς ἀρχὴν συντετάχθαι μίαν ἀδύνατον ἐστίν. ἀλλὰ ¹⁰ καὶ πάννυ πρέπει θεοῖς ἢ τοιαύτη διάταξις· οὐ γὰρ ὥς σμήνους ἡγεμόνας δεῖ ποιεῖν ἀνεξόδους οὐδὲ φρουρεῖν συγκλείσαντας τῇ ὕλῃ μᾶλλον δὲ συμφράξαντας, ὥσπερ οὗτοι τοὺς θεοὺς ἀέρων ἕξεις ποιοῦντες καὶ ὑδάτων καὶ πυρὸς δυνάμεις ἐγκεκρα- ¹⁵ μένας ἡγούμενοι συγγεννῶσι τῷ κόσμῳ καὶ πάλιν συγκατακάουσιν, οὐκ ἀπολύτους οὐδ' ἐλευθέρους οἷον ἡνιόχους ἢ κυβερνήτας ὄντας ἀλλ', ὥσπερ ἀγάλματα προσηλοῦται καὶ συντήκεται βάσειν, οὕτως ἐγκε- **C** κλειμένους εἰς τὸ σωματικὸν καὶ συγκαταγεγομφω- ²⁰ μένους, κοινωνοῦντας αὐτῷ μέχρι φθορᾶς καὶ διαλύσεως ἀπάσης καὶ μεταβολῆς.'

30. 'Ἐκεῖνος δ' οἶμαι σεμνότερος ὁ λόγος καὶ μεγαλοπρεπέστερος, ἀδεσπότους καὶ αὐτοκράταις τοὺς θεοὺς ὄντας, ὥσπερ οἱ Τυνδαρίδαι τοῖς χειμαζομέ- ²⁵ νοις βοηθοῦσιν

4 ἐν συνίσταται] ἐνὶ συνίστασθαι Duebnerus 9 ἢ ἑκατὸν W: καὶ ἑκατὸν 19 ἐγκεκλειμένους *: ἐγκεκλεισμένους

ἔπερχόμενοι τε μαλάσσοντες βίᾳ τὸν
πόντον ὠκείας τ' ἀνέμων ῥιπᾶς'

- οὐκ ἐμπλέοντες αὐτοὶ καὶ συγκινδυνεύοντες ἀλλ'
ἔνωθεν ἐπιφαινόμενοι καὶ σφῆζοντες· οὕτως ἐπιέναι
5 τῶν κόσμων ἄλλοι' ἄλλον, ἡδονῇ τε τῆς θείας ἀγο-
μένους καὶ τῇ φύσει συναπευθύνοντας ἕκαστον. ὁ
μὲν γὰρ Ὀμηρικὸς Ζεὺς οὐ πᾶν πρόσω μετέθηκε D
τὴν ὕψιν ἀπὸ Τροίας ἐπὶ τὰ Θράκια καὶ τοὺς περὶ
τὸν Ἰστρον νομάδας, ὁ δ' ἀληθινὸς ἔχει καλὰς καὶ
10 πρεπούσας ἐν πλείοσι κόσμοις μεταβολάς, οὐχὶ κενὸν
ἔπειρον ἔξω βλέπων οὐδ' ἑαυτὸν ἄλλο δ' οὐδὲν
(ὥς φήθησαν ἔνιοι) νοῶν, ἀλλ' ἔργα τε θεῶν καὶ
ἀνθρώπων πολλὰ κινήσεις τε καὶ φορὰς ἄστρον ἐν
περιόδοις καταθεώμενος. οὐ γὰρ ἀπεχθάνεται μετα-
15 βολαῖς ἀλλὰ καὶ πᾶν χαίρει τὸ θεῖον, εἰ δεῖ τῶν
φαινομένων τεκμαίρεσθαι ταῖς κατ' οὐρανὸν ἑξαμεί-
ψεσι καὶ περιόδοις. ἡ μὲν οὖν ἀπειρία παντάπασιν E
ἀγνώμων καὶ ἄλογος καὶ μηδαμῇ προσιεμένη θεόν,
ἀλλὰ χρωμένη πρὸς πάντα τῷ κατὰ τύχην καὶ αὐτο-
20 μάτως· ἡ δ' ἐν ὠρισμένῳ πλήθει καὶ ἀριθμῷ κό-
σμων ἐπιμέλεια καὶ πρόνοια τῆς εἰς ἓν δεδυκυίας
σῶμα καὶ προσηρημένης ἐνὶ καὶ τοῦτο μετασχηματι-
ζούσης καὶ ἀναπλαττούσης ἀπειράκις ἔμοιγε δοκεῖ
μηδὲν ἔχειν ἀσεμνότερον μηδ' ἐπιπονώτερον.'
- 25 31. Ἐγὼ μὲν οὖν τοσαῦτ' εἰπὼν ἐπέσχον. ὁ
δὲ Φίλιππος οὐ πολὺν χρόνον διαλιπὼν 'τὸ μὲν
ἀληθές' ἔφη 'περὶ τούτων οὕτως ἔχειν ἢ ἑτέρως οὐκ

1 ἐπερχόμενοι κῆ] Bergk. 3 p. 730
ὕπειναι 7 Ὀμηρικὸς] cf. N 3 sqq.

4 ἐπιέναι Turnebus:
24 μηδ' *: μήτ'

F ἂν ἔγωγε δισχυρισαίμην· εἰ δὲ τὸν θεὸν ἐκβιβάσο-
 μεν ἐνὸς κόσμου, διὰ τί πέντε μόνων οὐ πλειόνων
 ποιοῦμεν δημιουργόν, καὶ τίς ἔστι τοῦ ἀριθμοῦ τού-
 του πρὸς τὸ πλῆθος λόγος, ἥδιον ἂν μοι δοκῶ
 μαθεῖν ἢ τῆς ἐνταῦθα τοῦ E καθιερώσεως τὴν διά- 5
 νοιαν. οὔτε γὰρ τρίγωνος ἢ τετράγωνος οὔτε τέλειος
 ἢ κυβικὸς οὔτ' ἄλλην τινὰ φαίνεται κομψότητα πα-
 ρέχων τοῖς ἀγαπῶσι τὰ τοιαῦτα καὶ θαυμάζουσιν. ἢ
 δ' ἀπὸ τῶν στοιχείων ἔφοδος, ἣν αὐτὸς ὑπὸνίξατο,
 πάντῃ δυσληπτὸς ἔστι καὶ μηδὲν ὑποφαίνουσα τῆς 10
 427 ἐκείνου ἐπεσπασμένης πιθανότητος εἰπεῖν, ὥς εἰκὸς
 ἔστι πέντε σωμάτων ἰσογωνίων καὶ ἰσοπλεύρων καὶ
 περιεχομένων ἴσοις ἐπιπέδοις, ἐγγενομένων τῇ ὕλῃ,
 τοσούτους εὐθὺς ἐξ αὐτῶν ἀποτελεσθῆναι κόσμους.'

32. 'Καὶ μὴν' ἔφην ἐγὼ 'δοκεῖ Θεόδωρος ὁ Σο- 15
 λεὺς οὐ φαύλως μετιέναι τὸν λόγον, ἐξηγούμενος
 τὰ μαθηματικὰ τοῦ Πλάτωνος. μέτεσι δ' οὕτως.
 πυραμῖς καὶ ὀκτάεδρον καὶ εἰκοσάεδρον καὶ δωδε-
 κάεδρον, ἃ πρῶτα τίθεται Πλάτων, καλὰ μὲν ἔστι
 πάντα συμμετρίας λόγων καὶ ἰσότησι, καὶ κρεῖσσον 20
 B οὐδὲν αὐτῶν οὐδ' ὁμοιον ἄλλο συνθεῖναι τῇ φύσει
 καὶ συναρμόσαι λέλειπται. μᾶς γε μὴν πάντα συστά-
 σεως οὐκ εἴληχεν οὐδ' ὁμοίαν ἔχει τὴν γένεσιν,
 ἀλλὰ λεπτότατον μὲν ἔστι καὶ μικρότατον ἢ πυραμῖς,
 μέγιστον δὲ καὶ πολυμερέστατον τὸ δωδεκάεδρον· 25
 τῶν δὲ λειπομένων δυεῖν τοῦ ὀκταέδρου μείζον ἢ
 διπλάσιον πλήθει τριγώνων τὸ εἰκοσάεδρον. διὸ τὴν

γένεσιν ἅμα πάντα λαμβάνειν ἐκ μιᾶς ὕλης ἀδύνα-
 τόν ἐστι. τὰ γὰρ λεπτὰ καὶ μικρὰ καὶ ταῖς κατα-
 σκευαῖς ἀπλούστερα πρῶτα τῷ κινουῦντι καὶ διαπλάτ-
 τονται τὴν ὕλην ὑπακούειν ἀνάγκῃ καὶ συντελεῖσθαι
 5 καὶ προϋφίστασθαι τῶν ἀδρομερῶν καὶ πολυσωματίων
 καὶ τὴν σύστασιν ἐργωδεστέραν ἐχόντων, ἐξ ὧν τὸ C
 ὁωδεκάεδρον. ἔπεται δὲ τοῦτο τὸ μόνον εἶναι σῶμα
 πρῶτον τὴν πυραμίδα, τῶν δ' ἄλλων μηδέν, ἀπο-
 λειπομένων τῇ φύσει τῆς γενέσεως. ἔστιν οὖν ἅμα
 10 καὶ ταύτης τῆς ἀτοπίας ἢ τῆς ὕλης εἰς πέντε κόσμους
 διαίρεσις καὶ διάστασις. ὅπου μὲν γὰρ πυραμῖς
 (ὑπέστησε γὰρ πρῶτον), ὅπου δ' ὀκτάεδρον, ὅπου
 δ' εἰκοσάεδρον. ἐκ δὲ τοῦ προϋποστάντος ἐν ἐκάστῳ
 τὰ λοιπὰ τὴν γένεσιν ἔξει, κατὰ σύγκρισιν καὶ διά-
 15 κρισιν μερῶν εἰς πάντα γιγνομένης πᾶσι μεταβολῆς,
 ὥς αὐτὸς ὁ Πλάτων ὑποδείκνυσιν διὰ πάντων σχε-
 δὸν ἐπεξίων· ἡμῖν δὲ βραχέως ἀρκέσει μαθεῖν. ἐπεὶ D
 γὰρ ἀπὸ μὲν σβεννυμένου πυρὸς ὑφίσταται, καὶ
 λεπτυνόμενος αὐτίς ἐξ αὐτοῦ πῦρ ἀναδίδωσιν, ἐν
 20 τοῖς ἐκατέροις σπέρμασι τὰ πάθη δεῖ θεᾶσθαι καὶ
 τὰς μεταβολάς. σπέρματα δὲ πυρὸς μὲν ἢ πυραμῖς,
 ἐξ εἰκόσι καὶ τεσσάρων πρώτων τριγώνων· τὸ δ'
 ὀκτάεδρον ἄερος ἐκ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ τῶν
 αὐτῶν γίνεται. γίνεται τοίνυν ἄερος μὲν ἐν στοι-
 25 χεῖον, ἐκ δυεῖν πυρὸς ** συγκραθέντων καὶ συστάν-
 των, τὸ δ' ἄερος αὖ κερματιζόμενον εἰς δύο πυρὸς

12 ὑπέστησε] ὑφίστησε Emperius 13 ἐκάστῳ Anony-
 mus: ἐκάστη 14 καὶ διάκρισιν Turnebus 16 Πλάτων]
 Tim. p. 56 sqq. 18 γὰρ ἀπὸ *: γὰρ ἦν 19 αὐτοῦ *: αὐτοῦ
 20 ἐκατέρου? 23 ὃν ἄερος? 25 lac. 7 litt. in E

διακρίνεται σώματα, συνθλιβόμενον δ' αὖθις αὐτῷ
 E καὶ συμπίπτου εἰς ὕδατος ἰδέαν ἅπεισιν. ὥστε παν-
 ταχοῦ τὸ προϋφιστάμενον αἰεὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις εὐ-
 πόρως παρέχειν τὴν γένεσιν ἐκ τῆς μεταβολῆς· καὶ
 μὴ μόνον ἐν εἶναι πρῶτον, ἑτέρον δ' ἐν ἑτέρῳ 5
 συστήματι κίνησιν ἀρχηγὸν καὶ προληπτικὴν ἐς γέ-
 νεσιν ἔχοντος πᾶσι τηρεῖσθαι τὴν ὁμωνυμίαν.'

33. Καὶ ὁ Ἀμμώνιος ἀνδρικῶς μὲν ἔφη ταῦτα
 τῷ Θεοδώρῳ καὶ φιλοτίμως διαπεπύνηται· θαυμά-
 σαιμι δ' ἔν, εἰ μὴ δόξειε χρῆσθαι λήμμασιν ἀναι- 10
 ρετικοῖς ἀλλήλων. ἀξιοῖ γὰρ ἕμα πᾶσι τοῖς πέντε
 μὴ γίνεσθαι τὴν σύστασιν, ἀλλὰ τὸ λεπτότατον αἰεὶ
 F καὶ δι' ἐλάττονος πραγματείας συνιστάμενον προ-
 εκπίπτειν εἰς γένεσιν. εἰθ' ὥσπερ ἀκόλουθον οὐ
 μαχόμενον τούτῳ τίθησι τὸ μὴ πᾶσαν ὕλην πρῶτον 15
 εἰσφέρειν τὸ λεπτότατον καὶ ἀπλούστατον, ἀλλ' ἐνι-
 αχῇ τὰ ἐμβριθῇ καὶ πολυμερῇ φθάνειν προανίσχοντα
 ταῖς γενέσεσιν ἐκ τῆς ὕλης. ἄνευ δὲ τούτου, πέντε
 σωμάτων πρώτων ὑποκειμένων καὶ διὰ τοῦτο κόσμων
 λεγομένων εἶναι τοσούτων, πρὸς μόνον τὰ τέσσαρα 20
 τῇ πιθανότητι χρῆται, τὸν δὲ κύβον ὥσπερ ἐν παι-
 διᾷ ψήφων ὑψήρηται, μήτ' αὐτὸν εἰς ἐκεῖνα μετα-
 βάλλειν πεφυκότα μήτ' ἐκείνοις παρέχειν μεταβολὴν
 428 εἰς ἑαυτόν, ἕτε δὲ τῶν τριγώνων οὐχ ὁμογενῶν
 ὄντων. ἐκείνοις μὲν γὰρ ὑπόκειται κοινὸν ἐν πᾶσι 25
 τὸ ἡμιτρίγωνον, ἐν τούτῳ δ' ἴδιον μόνον τὸ ἰσοσκε-
 λές, οὐ ποιοῦν πρὸς ἐκεῖνο σύννευσιν οὐδὲ σύγκρα-

σιν ἐνωτικὴν. εἶπερ οὖν πέντε σωματῶν ὄντων καὶ
 πέντε κόσμων, ἐν ἑν ἑκάστῳ τὴν ἡγεμονίαν ἔχει
 τῆς γενέσεως, ὅπου γέρονεν ὁ κύβος πρῶτος, οὐδὲν
 ἔσται τῶν ἄλλων· εἰς οὐδὲν γὰρ ἐκείνων μεταβάλλ-
 5 λειν πέφυκεν. ἔω γάρ, ὅτι καὶ τὸ τοῦ καλουμένου
 δωδεκαέδρου στοιχεῖον ἄλλο ποιοῦσιν, οὐκ ἐκεῖνο
 τὸ σκαληνόν, ἐξ οὗ τὴν πυραμίδα καὶ τὸ ὀκτάεδρον
 καὶ τὸ εἰκοσάεδρον ὁ Πλάτων συνίστησιν. ὥσθ' ἔμα B
 γελῶν ὁ Ἀμμώνιος εἶπεν ἥ ταῦτά σοι διαλυτέον ἢ
 10 ἰδίον τι λεκτέον περὶ τῆς κοινῆς ἀπορίας.

34. Κἀγὼ πικρανώτερον οὐδὲν ἔχω λέγειν ἐν γε
 τῷ παρόντι· βέλτιον δ' ἴσως ἐστὶν ἰδίας εὐθύνας
 ὑπέχειν δόξης ἢ ἀλλοτριᾶς. λέγω τοίνυν αὐθις ἐξ
 ἀρχῆς, ὅτι δυεῖν ὑποκειμένων φύσεων, τῆς μὲν
 15 αἰσθητῆς ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ μεταβόλου καὶ φο-
 ρητῆς ἄλλοτ' ἄλλως, ἐτέρας δ' ἐν οὐσίᾳ νοητῆς ἀεὶ
 κατὰ ταῦτά ὡσαύτως ἐχούσης, δεινόν ἐστιν, ὧ ἑταῖρε,
 τὴν μὲν νοητὴν διωρίσθαι καὶ διαφορὰν ἔχειν ἐν
 ἑαυτῇ, τὴν δὲ σωματικὴν καὶ παθητικὴν εἰ μὴ μίαν C
 20 τις ἀπολείπει συμπεφυκυῖαν αὐτῇ καὶ συννεύουσαν
 ἀλλὰ χωρίζει καὶ διίστησιν, ἀγανακτεῖν καὶ δυσχε-
 ραίνειν. τὰ γὰρ μόνιμα καὶ θεῖα δῆπον μᾶλλον
 αὐτῶν ἔχεσθαι προσήκει καὶ φεύγειν ὥς ἀνυστόν
 ἔστι τομὴν ὑπασαν καὶ διάστασιν. ἀλλὰ καὶ τούτων
 25 ἢ τοῦ ἐτέρου δύναμις ἀπτομένη μείζονας ἐνείργασται
 τῶν κατὰ τόπον διαστάσεων τοῖς νοητοῖς τὰς κατὰ
 λόγον καὶ ἰδέαν ἀνομοιότητας. ὅθεν ἐνιστάμενος

2 ἔν ἐν *: ἐν 20 ἀπολείπει *: ἀπολείπει

τοῖς ἐν τὸ πᾶν ἀποφαίνουσιν ὁ Πλάτων, τό τ' ὄν
εἶναί φησι καὶ τὸ ταῦτόν καὶ τὸ ἕτερον, ἐπὶ πᾶσι δὲ
D κίνησιν καὶ στάσιν. ὄντων οὖν πέντε τούτων, οὐ
θαυμαστὸν ἦν, εἰ τῶν πέντε σωματικῶν στοιχείων
ἐκείνων ἕκαστον ἐκάστου μίμημα τῇ φύσει καὶ εἰδω-
λόν ἐστι γεγεννημένον οὐκ ἄμικτον οὐδ' εἰλικρινές,
ἀλλὰ τῷ μάλιστα μετέχειν ἕκαστον ἐκάστης δυνά-
μεως. ὁ μὲν γε κύβος ἐμφανῶς στάσεως οἰκεῖον
ἐστὶ σῶμα διὰ τὴν τῶν ἐπιπέδων ἀσφάλειαν καὶ
βεβαιότητα· τῆς δὲ πυραμίδος πᾶς ἂν τις τὸ πυρο- 10
ειδὲς καὶ κινητικὸν ἐν τῇ λεπτότητι τῶν πλευρῶν
καὶ τῇ τῶν γωνιῶν ὀξύτητι κατανοήσειεν· ἡ δὲ τοῦ
δωδεκαέδρου φύσις, περιληπτικὴ τῶν ἄλλων σχημά-
των οὖσα τοῦ ὄντος εἰκὼν πρὸς πᾶν ἂν τὸ σωματι-
E κὸν γεγυμέναι δόξειε· τῶν δὲ λοιπῶν δυεῖν τὸ μὲν 15
εἰκοσάεδρον τῆς τοῦ ἑτέρου τὸ δ' ὀκτάεδρον μάλ-
ιστα τῆς ταύτου μετείληχεν ιδέας. διὸ τοῦτο μὲν
ἄερα σχετικὸν οὐσίας πάσης ἐν μιᾷ μορφῇ, θάτερον
δ' ὕδωρ ἐπὶ πλεῖστα τῷ κεράννυσθαι γένη ποιότη-
των τρεπόμενον παρέρχεν. εἴπερ οὖν ἡ φύσις ἀπαιτεῖ 20
τὴν ἰσονομίαν ἐν πᾶσι, καὶ κόσμους εἰκὼς ἐστὶ μήτε
πλείους γεγονέναι μήτ' ἐλάττους τῶν παραδειγμά-
των, ὅπως ἕκαστον ἐν ἐκάστῳ τάξιν ἡγεμονικὴν ἔχῃ
καὶ δύναμιν, ὥσπερ ἐν ταῖς συστάσεσι τῶν σωμα-
των ἔσχηκεν.²

25

35. 'Οὐ μὴν ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἔστω παραμυθία

1 Πλάτων] Soph. p. 249 b sqq. 9 σῶμα] σῆμα X. cf.
lin. 14 εἰκὼν 14 ἂν* 20 τρεπόμενον Turnebus: τρεπό-
μενα 23 ἐν Vulcobius

τοῦ θαυμάζοντος, εἰ τὴν ἐν γενέσει καὶ μεταβολῇ F
 φύσιν εἰς γένη τοσαῦτα διαιροῦμεν. ἐκεῖνο δ' ἡδη
 σκοπεῖτε κοινῇ προσέχοντες, ὅτι τῶν ἀνωτάτω ἀρ-
 χῶν, λέγω δὲ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος, ἡ
 5 μὲν ἀμορφίας πάσης στοιχεῖον οὖσα καὶ ἀταξίας
 ἀπειρία κέκληται· ἡ δὲ τοῦ ἐνὸς φύσις ὁρίζουσα καὶ
 καταλαμβάνουσα τῆς ἀπειρίας τὸ κενὸν καὶ ἔλογον
 καὶ ἀόριστον ἑμμορφον παρέχεται, καὶ τὴν ἐπομένην
 περὶ τὰ αἰσθητὰ δεῖξει καταγόρευσιν ἀμωσγέπως 429
 10 ὑπομένον καὶ δεχόμενον. αὗται δὲ πρῶτον αἱ ἀρχαὶ
 περὶ τὸν ἀριθμὸν ἐπιφαίνονται, μᾶλλον δ' ὅλως
 ἀριθμὸς οὐκ ἔστι τὸ πλήθος, ἀν μὴ καθάπερ εἶδος
 ὕλης τὸ ἐν γενόμενον ἐκ τῆς ἀπειρίας τοῦ ἀορίστου
 πῇ μὲν πλεῖον πῇ δ' ἔλαττον ἀποτεμένηται. τότε
 15 γὰρ ἀριθμὸς γίνυται τῶν πληθῶν ἕκαστον ὑπὸ τοῦ
 ἐνὸς ὁριζόμενον· ἐὰν δ' ἀναιρεθῇ τὸ ἔν, πάλιν ἡ
 ἀόριστος δυὰς συγγέασα πᾶν ἄρρητον καὶ ἀπειρον
 καὶ ἄμετρον ἐποίησεν. ἐπεὶ δὲ τὸ εἶδος οὐκ ἀναι-
 ρεσίς ἐστι τῆς ὕλης ἀλλὰ μορφή καὶ τάξις ὑποκει-
 20 μένης, ἀνάγκη καὶ τῷ ἀριθμῷ τὰς ἀρχὰς ἐνυπάρχειν B
 ἀμφοτέρως, ὅθεν ἡ πρώτη καὶ μεγίστη διαφορὰ καὶ
 ἀνομοιότης γέγονεν. ἔστι γὰρ ἡ μὲν ἀόριστος ἀρχὴ
 τοῦ ἀρτίου δημιουργὸς ἡ δὲ βελτίων τοῦ περιττοῦ·
 25 περιττῶν, ἕξ ὧν τὰ πέντε τῇ μὲν συνθέσει κοινὸς
 ὢν ἀμφοῖν ἀριθμὸς τῇ δὲ δυνάμει γεγνηὺς περιτ-

3 τῶν ἀνωτάτων Benselerus 7 κενὸν Turnebus: στε-
 νὸν 13 ἐν γενόμενον Emperius: ἐγγενόμενον 23 τοῦ
 περιττοῦ idem: ὥσπερ ἡ τούτου

τός. ἔδει γάρ, εἰς πλείονα μέρη τοῦ αἰσθητοῦ καὶ
 σωματικοῦ μεριζομένου διὰ τὴν σύμφυτον ἀνάγκην
 τῆς ἑτερότητος, μήτε τὸν πρῶτον ἄρτιον γενέσθαι
 μήτε τὸν πρῶτον περιττόν, ἀλλὰ τὸν τρίτον ἐκ τοῦ-
 των ἀποτελούμενον, ὅπως ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀρχῶν 5
 C γένηται, καὶ τῆς τὸ ἄρτιον δημιουργούσης καὶ τῆς
 τὸ περιττόν· οὐ γὰρ ἦν οἷόν τε τῆς ἑτέρας ἀπαλλα-
 γῆναι τὴν ἑτέραν· ἑκατέρα γὰρ ἀρχῆς φύσιν ἔχει
 καὶ δύναμιν. ἀμφοτέρων οὖν συνδυαζομένων, ἡ βελ-
 τίων κρατήσασα τῆς ἀοριστίας διαιρούσης τὸ σωμα- 10
 τικὸν ἐνέσθη, καὶ τῆς ὕλης ἐν ἀμφοτέροις διστα-
 μένης μέσθην τὴν μονάδα θεμένη διῆχα νεμηθῆναι τὸ
 πᾶν οὐκ εἶασεν, ἀλλὰ πλῆθος μὲν γέγονε κόσμων
 ὑπὸ τῆς ἑτερότητος τοῦ ἀορίστου καὶ διαφορᾶς,
 περιττόν δὲ πλῆθος ἢ ταῦτοῦ καὶ ὠρισμένου δύνα- 15
 μιν ἀπείργασται, περιττόν δὲ τοιοῦτον, ὅτι πορρω-
 τέρω τὴν φύσιν ἢ βέλτιον ἔχει προελθεῖν οὐκ εἶασεν.
 D εἰ μὲν γὰρ ἀμιγὲς καὶ καθαρὸν ἦν τὸ ἔν, οὐδ' ἂν
 ὅλως εἶχεν ἢ ὕλη διάστασιν· ἐπεὶ δὲ τῷ διαιρετικῷ
 τῆς δυάδος μέμικται, τομὴν μὲν ἐδέξατο καὶ διαί- 20
 ρεσιν, ἐνταῦθα δ' ἔσθη τῷ περισσῷ τοῦ ἀρτίου κρα-
 τηθέντος.

36. Διὸ καὶ πεμπάσασθαι τὸ ἀριθμῆσαι τοῖς
 παλαιοῖς ἔθος ἦν ἡκαλεῖν. οἶμαι δὲ καὶ τὰ πάντα
 τῶν πέντε παρώνυμα γερονέναι κατὰ λόγον, ἅτε δὴ 25
 τῆς πεντάδος ἐκ τῶν πρώτων ἀριθμῶν συνεστώσης.
 καὶ γὰρ οἱ μὲν ἄλλοι πολλαπλασιαζόμενοι πρὸς

2 σύμφυτον ἀνάγκην W: σύμφυτον ἀνάγκη 3 μήτε *:
 μηδὲ 18 οὐδ' ἂν *: οὐδὲν 26 malim πεμπάδος hic et infra

ἄλλους εἰς ἕτερον αὐτῶν ἀριθμὸν ἐκβαίνουσιν· ἡ
 δὲ πεντάς, ἂν μὲν ἀρτιάκῃς λαμβάνηται, τὸν δέκα
 ποιεῖ τέλειον· ἐὰν δὲ περισσάκῃς, ἐαυτὴν πάλιν ἀπο-
 δίδωσιν. ἔω δ' ὅτι πρῶτον μὲν ἐκ πρώτων δυεῖν
 5 τετραγώνων συνέστηκε τῆς τε μονάδος καὶ τῆς τετρα- E
 δος ἡ πεντάς, πρώτη δ' ἴσον δυναμένη τοῖς πρὸ
 αὐτῆς δυσὶ τὸ κάλλιστον τῶν ὀρθογωνίων τριγώ-
 νων συνίστησι· πρώτη δὲ ποιεῖ τὸν ἡμιόλιον λόγον.
 οὐ γὰρ ἴσως οἴκεῖα ταῦτα τοῖς ὑποκειμένοις πρά-
 10 γμασιν· ἀλλ' ἐκεῖνο μᾶλλον, τὸ φύσει διαιρετικὸν
 τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τὸ πλεῖστα τούτῳ τὴν φύσιν δια-
 νέμειν. ἐννεμε γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς αἰσθήσεις πέντε καὶ F
 μέρη ψυχῆς, φυτικὸν αἰσθητικὸν ἐπιθυμητικὸν θυ-
 μοειδὲς λογιστικόν· καὶ δακτύλους ἑκατέρας χεῖρας
 15 τοσοῦτους, καὶ τὸ γονιμώτατον σπέρμα πενταχῇ σχι-
 ζόμενον. οὐ γὰρ ἰσχύρηται γυνὴ πλείονα τεκοῦσ'
 ἢ πέντε τέκνα ταῖς αὐταῖς ὠδίῃσι. καὶ τὴν Πέαν
 Αἰγύπτιοι μυθολογοῦσι πέντε θεοὺς τεκεῖν, αἰνιττό-
 μενοι τὴν ἐκ μιᾶς ὕλης τῶν πέντε κόσμων γένεσιν.
 20 ἐν δὲ τῷ παντὶ πέντε μὲν ζώαναις ὁ περὶ γῆν τόπος,
 πέντε δὲ κύκλοις ὁ οὐρανὸς διώρισται, δυσὶν ἀρκτι-
 κοῖς καὶ δυσὶ τροπικοῖς καὶ μέσῳ τῷ ἰσημερινῷ·
 πέντε δ' αἱ τῶν πλανωμένων ἄστρον περιόδοι γε- 430
 γόνασιν, ἡλίου καὶ φωσφόρου καὶ στίλβοντος ὁμο-
 25 δρομούντων. ἐναρμόνιος δὲ καὶ ἡ τοῦ κόσμου σύν-
 ταξις, ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἡρμοσμένον

3 ἐαυτὴν *: ἐαυτὸν 4 πρῶτον] πρώτη Turnebus 7
 αὐτῆς *: αὐτῆς 11 τούτῳ W: τούτων 12 ἐννεμε *: ἐν
 μὲν 13 φυτικὸν W: φυσικὸν 17 ἢ Emperius τέκνα
 Kaltwasserus: συχνα

ἐν πέντε τετραχόρδων θέσειςιν ὁρᾶται, τῶν ὑπάτων καὶ μέσων καὶ συνημμένων καὶ διεξευγμένων καὶ ὑπερβολαίων· καὶ τὰ μελωδούμενα διαστήματα πέντε, δίσεις καὶ ἡμιτόνιον καὶ τόνος καὶ τριημιτόνιον καὶ δίτονον. οὕτως ἡ φύσις ἔοικε τῷ πέντε ποιεῖν 5 ἅπαντα χαίρειν μᾶλλον ἢ τῷ σφαιροειδῇ, καθάπερ Ἀριστοτέλης ἔλεγε.

37. Τί δῆτα, φῆσαι τις ἄν, ὁ Πλάτων ἐπὶ τὰ πέντε σχήματα τὸν τῶν πέντε κόσμων ἀριθμὸν ἀνήνεγκεν, εἰπὼν ὅτι τῇ πέμπτῃ συστάσει ὁ θεὸς ἐπὶ 10 τὸ πᾶν κατεχρήσατο ἐκείνο διαζωγραφῶν;· εἴτα τὴν περὶ τοῦ πλήθους τῶν κόσμων ὑποθεὶς ἀπορίαν, πότερον ἐν' ἡ πέντ' αὐτοὺς ἀληθείᾳ πεφυκότας λέγειν προσήκει, ὅτῳ ἐστὶν ἐντεῦθεν οἰόμενος ὥρμησθαι τὴν ὑπόνοιαν. εἴπερ οὖν δεῖ πρὸς τὴν 15 ἐκείνου διάνοιαν ἐπάγειν τὸ εἶκος, σκοπῶμεν ὅτι ταῖς τῶν σωμάτων καὶ σχημάτων ἐκείνων διαφοραῖς ἀνάγκη καὶ κινήσεων εὐθὺς ἔπεσθαι διαφοράς, ὥσπερ αὐτὸς διδάσκει, τὸ διακρινόμενον ἢ συγκρινόμενον ἕμα τῆς οὐσίας τῇ ἑτεροιώσει καὶ τὸν τόπον μεταλ- 20 λάττειν ἀποφαινόμενος. ἄν γὰρ ἐξ ἄερος πῦρ γένηται, λυθέντος τοῦ ὀκταέδρου καὶ κερματισθέντος εἰς πυραμίδας, ἢ πάλιν ἀήρ ἐκ πυρός, συνωσθέντος καὶ συνθλιβέντος εἰς ὀκτάεδρον, οὐ δυνατόν μένειν ὅπου πρότερον ἦν, ἀλλὰ φεύγει καὶ φέρεται πρὸς 25

6 σφαιροειδῇ Turnebus: σφαιροειδεῖ 7 Ἀριστοτέλης] de Coelo 2, 4 8 Πλάτων] Tim. p. 55 c sqq. 11 διαζωγραφῶν Patzigius ex Plat. l. l. et p. 1003 c: διαγράφων. 16 ἐπάγειν — σκοπῶμεν W: ἀπάγειν — σκοπῶν 20 ἕμα Turnebus: ὄνομα

ἑτέραν χώραν ἐκβιαζόμενον καὶ μαχόμενον τοῖς ἐνι-
 σταμένοις καὶ κατεπεύγουσιν. ἔτι δὲ μᾶλλον εἰκόνι
 τὸ συμβαῖνον ἐνδείκνυται, τοῖς ὑπὸ τῶν πλοκάνων
 καὶ ὀργάνων τῶν περὶ τὴν τοῦ σίτου κάθαρσιν σειο-
 5 μένοις καὶ ἀναλικμωμένοις ὁμοίως λέγων τὰ στοι- D
 χεῖα σείοντα τὴν ὕλην ὑπ' ἐκείνης τε σειόμενα,
 προσχωρεῖν αἰετὰ ὅμοια τοῖς ὁμοίοις, ἄλλην τε
 χώραν ἄλλα ἔσχειν πρὶν ἐξ αὐτῶν γενέσθαι τὸ πᾶν
 διακοσμηθέν· οὕτως οὖν τῆς ὕλης ἐχούσης ὥς ἔχειν
 10 τὸ πᾶν εἰκός, οὗ θεὸς ἄπεστιν, εὐθύς αἶ πρώται
 πέντε ποιότητες ἰδίας ἔχουσιν ῥοπὰς ἐφέροντο χω-
 ρίς, οὐ παντάπασιν οὐδ' εἰλικρινῶς ἀποκρινόμεναι,
 διὰ τὸ πάντων ἀναμειγμένων αἰετὰ κρατούμενα
 τοῖς ἐπικρατοῦσι παρὰ φύσιν ἔπεσθαι. διὸ δὴ τοῖς
 15 τῶν σωμάτων γένεσιν ἄλλων ἀλλαχῇ φερομένων ἰσα-
 ριθμούς μερίδας καὶ διαστάσεις ἐποίησαν, τὴν μὲν
 οὐ καθαρῶς πυρὸς ἀλλὰ πυροειδῆ, τὴν δ' οὐκ ἀμι- E
 γοῦς αἰθέρος ἀλλ' αἰθεροειδῆ, τὴν δ' οὐ γῆς αὐτῆς
 καθ' ἑαυτὴν ἀλλὰ γεοειδῆ· μάλιστα δὲ καὶ τὴν ἀέρος
 20 κοίνωσιν τὴν ὕδατος διὰ τὸ πολλῶν, ὥσπερ εἴρηται,
 τῶν ἄλλων φύλων ἀναπεπλησμέν' ἀπελθεῖν. οὐ γὰρ
 ὁ θεὸς διέστησεν οὐδὲ διώκισε τὴν οὐσίαν, ἀλλ'
 ὑπ' αὐτῆς διεστῶσαν αὐτὴν καὶ φερομένην χωρὶς
 ἐν ἀκοσμίαις τοσαύταις παραλαβών, ἔταξε καὶ συνήρ-

3 ἐνδείκνυται Turnebus: ἐκδείκνυται ὑπὸ τῶν πλοκάνων Plato Tim. p. 52 c: ἐπὶ τῶν ἐπειγόντων 4 τῶν idem
 σειομένοις ex eodem Turnebus: ἐγκειμένοις 8 ἄλλα ἔσχειν
 idem ex eodem: ἄλλας οἱ οὖν] τολών Duebnerus 10
 οὗ θεός W ex Platone: εὐθέως 14 παρὰ] κατὰ X 21 φύ-
 λων Huttenus: φύλλων ἀναπεπλησμένα Turnebus: ἀναπε-
 πλησμένων

μοσε δι' ἀναλογίας καὶ μεσότητος· εἰδ' ἐκάστη λόγον
 F ἔγκαταστήσας ὥσπερ ἄρμωστήν καὶ φύλακα, κόσμους
 ἐποίησε τοσοῦτους, ὅσα γένη τῶν πρώτων σωμάτων
 ὑπῆρχε. ταῦτα μὲν οὖν τῇ Πλάτωνος ἀνακείσθω
 χάριτι δι' Ἀμμώνιον· ἐγὼ δὲ περὶ μὲν ἀριθμοῦ 5
 κόσμων οὐκ ἔν ποτε δισχυρισαίμην ὅτι τοσοῦτοι,
 τὴν δὲ πλείονας μὲν ἐνὸς οὐ μὴν ἀπείρους ἀλλ'
 ὠρισμένους πλήθει τιθεμένην δόξαν, οὐδετέρας ἐκεί-
 νων ἀλογωτέραν ἡγοῦμαι, τὸ φύσει τῆς ὕλης σκε-
 दाστὸν καὶ μεριστὸν ὁρῶν οὗτ' ἐφ' ἐνὸς μένον οὗτ' 10
 481 εἰς ἄπειρον ὑπὸ τοῦ λόγου βαδίζειν ἐώμενον. εἰ
 δ' ἄλλαχόθι που κἀνταῦθα τῆς Ἀκαδημείας ὑπο-
 μιμνήσκοντες ἑαυτοὺς τὸ ἔγαν τῆς πίστεως ἀφαι-
 ρῶμεν, καὶ τὴν ἀσφάλειαν ὥσπερ ἐν χωρίῳ σφαλερῶ,
 τῷ περὶ τῆς ἀπειρίας λόγῳ, μόνον διασφάζωμεν.' 15

38. Ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, ὁ Δημήτριος ὀρ-
 θῶς ἐφη Ἀμπρίας παραινεῖ. 'πολλὰς γὰρ οἱ θεοὶ
 μορφαῖς' οὐ 'σοφισμάτων' ὥς Εὐριπίδης φησίν, ἀλλὰ
 πραγμάτων 'σφάλλουσιν ἡμᾶς', ὅταν ὥς ἐπιστάμενοι
 τολμῶμεν ἀποφαίνεσθαι περὶ τηλικούτων. 'ἀλλ' ἀνοι- 20
 B στέος ὁ λόγος', ὥς ὁ αὐτὸς ἀνὴρ φησιν, ἐπὶ τὴν ἐξ
 ἀρχῆς ὑπόθεσιν. τὸ γὰρ ἀφισταμένων καὶ ἀπολει-
 πόντων τὰ χρηστήρια τῶν δαιμόνων ὥσπερ ὕγρανα
 τεχνιτῶν ἀργὰ καὶ ἄναυδα κείσθαι λεχθέν, ἕτερον
 λόγον ἐγείρει τὸν περὶ τῆς αἰτίας μείζονα καὶ θυνά- 25
 μεως, ἣν χρώμενοι ποιοῦσι κατόχους τοῖς ἐνθουσια-

12 κἀνταῦθα X: κἀν Ἀκαδημείας *: ἀκαδημείας 18
 Εὐριπίδης] Nauck p. 674 20 ἀνοιστέος] Nauck p. 674
 21 ὁ M 26 ἦ Turnebus: ᾧ

σμοῖς καὶ φαντασιαστικούς τοὺς προφήτας καὶ τὰς
 προφητίδας. οὐ γὰρ οἷόν τε τὴν ἐκλειψιν αἰτιᾶσθαι
 τοῦ ἀπαυδᾶν τὰ μαντεῖα, μὴ πεισθέντας δὴ τρόπον
 ἐφεστῶτες αὐτοῖς καὶ παρόντες ἐνεργὰ καὶ λόγια
 5 ποιοῦσιν οἱ δαίμονες. ὑπολαβὼν δ' ὁ Ἀμμώνιος
 'οἶει γὰρ ἕτερόν τι τοὺς δαίμονας' εἶπεν 'ἢ ψυχὰς
 ὄντας περιπολεῖν καθ' Ἡσίοδον 'ἡέρα ἐσσαμένους;'
 ἐμοὶ μὲν γὰρ, ἦν ἄνθρωπος ἔχει διαφορὰν πρὸς C
 ἄνθρωπον ὑποκρινόμενον τραγωδίαν ἢ κωμωδίαν,
 10 ταύτην ἔχειν δοκεῖ ψυχὴ πρὸς ψυχὴν ἐνεσκευασμέ-
 νην σῶμα τῷ παρόντι βίῳ πρόσφορον. οὐδὲν οὖν
 ἄλογον οὐδὲ θαυμαστόν, εἰ ψυχὰς ψυχαῖς ἐντυγχά-
 νουσαι φαντασίας ἐμποιοῦσι τοῦ μέλλοντος, ὥσπερ
 ἡμεῖς ἀλλήλοις οὐ πάντα διὰ φωνῆς ἀλλὰ καὶ γράμ-
 15 μασι καὶ θυγόντες μόνον καὶ προσβλέψαντες πολλὰ
 καὶ μνηνόμεν τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἐσομένων
 προσημάλνομεν. εἰ μὴ τι σὺ λέγεις ἕτερον, ὦ Λαμ-
 πρία· καὶ γὰρ ἔναγχος ἦκέ τις φωνὴ πρὸς ἡμᾶς,
 ὥς σοῦ πολλὰ περὶ τούτων ἐν Λεβαθείᾳ ξένοις δια- D
 20 λεχθέντος, ὧν οὐδὲν ὁ διηγούμενος ἀκριβῶς διεμνη-
 μόνευσε. 'μὴ θαυμάσης' ἔφην ἐγώ, 'πολλὰ γὰρ
 ἅμα πράξεις διὰ μέσου καὶ ἀσχολίαι συντυγχάνουσαι
 διὰ τὸ μαντεῖον εἶναι καὶ θυσίαν, τοὺς λόγους διε-
 σπαρμένους ἡμῖν καὶ σκοράδας * ἐποίησαν.' ἀλλὰ
 25 νῦν' ὁ Ἀμμώνιος ἔφη 'καὶ σχολὴν ἄγοντας ἀκροατὰς
 ἔχεις καὶ προθύμους τὰ μὲν ζητεῖν τὰ δὲ μανθά-

6 εἶπεν Turnebus: εἶπεῖν 7 Ἡσίοδον] OD 12: 10
 ψυχὴ πρὸς X 11 τῷ Emperius πρόσφορον R: προσφέ-
 ρειν 19 Λεβαδεία *: λεβαδίᾳ 26 ἔχεις Basileensis: ἔχει
 προθύμους R: πρόθυμοι

νειν, ἔριδος ἐκποδῶν οὔσης καὶ φιλονεικίας ἀπάσης
συγγνώμης δὲ παντὶ λόγῳ καὶ παρρησίας ὡς ὁρᾷς
δεδομένης.

39. Ταῦτα δὴ καὶ τῶν ἄλλων συμπαρακαλούν-
Ε των, μικρὸν ἐγὼ σιωπήσας ἑκαὶ μὴν ἀπὸ τύχης 5
τινός, ὃ Ἀμμώνιε, τοῖς τότε λόγοις αὐτὸς ἀρχήν
τινα καὶ πάροδον ἐνδέδωκας. εἰ γὰρ αἱ διακριθεῖσαι
σώματος ἢ μὴ μετασχοῦσαι τὸ παράπαν ψυχὰς δαί-
μονές εἰσι κατὰ σὲ καὶ τὸν θεῖον Ἡσίοδον

ἄγνοι ἐπιχθόνιοι φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων, 10
διὰ τί τὰς ἐν τοῖς σώμασι ψυχὰς ἐκείνης τῆς δυνά-
μεως ἀποστεροῦμεν, ἥ τὰ μέλλοντα καὶ προγινώ-
σκειν πεφύκασι καὶ προδηλοῦν οἱ δαίμονες; οὔτε
γὰρ δύναμιν οὔτε μέρος οὐδὲν ἐπιγίγνεσθαι ταῖς
F ψυχαῖς, ὅταν ἀπολίπωσι τὸ σῶμα, μὴ κεκτημέναις 15
πρότερον εἰκός ἐστιν· ἀλλ' αἰ μὲν ἔχειν ἔχειν δὲ
φανλότερα τῷ σώματι μεμιγμένους, καὶ τὰ μὲν ὕλως
ἔδηλα καὶ κεκρυμμένα τὰ δ' ἀσθενῆ καὶ ἀμαυρὰ
καὶ τοῖς δι' ὁμίχλης ὁρῶσιν ἢ κινουμένοις ἐν ὑγρῷ
παραπλησίως δύσεργα καὶ βραδέα, καὶ πολλὴν πο- 20
θοῦντα θεραπείαν τοῦ οἰκείου καὶ ἀνάληψιν ἀφαι-
ρεσιν δὲ καὶ κάθαρσιν τοῦ καλύπτοντος. ὥσπερ γὰρ
ὁ ἥλιος οὐχ ὅταν διαφύγῃ τὰ νέφη γίγνεται λαμ-
πρός, ἀλλ' ἔστι μὲν αἰὲ φαίνεται δ' ἡμῖν ἐν ὁμίχλῃ
432 δυσφαῖς καὶ ἀμαυρός· οὕτως ἡ ψυχὴ τὴν μαντικὴν 25
οὐκ ἐπικτᾶται δύναμιν ἐκβάσα τοῦ σώματος ὥσπερ

9 [Ἡσίοδον] OD 123, ubi ἐσθλοὶ pro ἄγνοι 17 malim
μεμιγμέναις 22 καλύπτοντος Emperius: κλέπτοντος

νέφους, ἀλλ' ἔχουσα καὶ νῦν τυφλοῦται διὰ τὴν
 πρὸς τὸ θνητὸν ἀνάμιξιν αὐτῆς καὶ σύγχυσιν. οὐ
 δεῖ δὲ θαυμάζειν οὐδ' ἀπιστεῖν ὁρῶντας, εἰ μὴδὲν
 ἄλλο, τῆς ψυχῆς τὴν ἀντίστροφον τῇ μαντικῇ δύνα-
 5 μιν, ἣν μνήμην καλοῦμεν, ἡλίκον ἔργον ἀποδείκνυ-
 ται τῷ σφάζειν τὰ παρωχημένα καὶ φυλάττειν, μᾶλλον
 δὲ τὰ μὴδὲ ὄντα· τῶν γὰρ γεγονότων οὐδὲν ἔστιν
 οὐδ' ὑφέστηκεν, ἀλλ' ἅμα γίγνεται πάντα καὶ φθεί-
 ρεται, καὶ πρᾶξεις καὶ λόγοι καὶ παθήματα, τοῦ B
 10 χρόνου καθάπερ ρεύματος ἕκαστα παραφέροντος·
 αὕτη δὲ τῆς ψυχῆς ἡ δύναμις οὐκ οἶδ' ὅντινα τρό-
 πον ἀντιλαμβανομένη τοῖς μὴ παροῦσι φαντασίαν
 καὶ οὐσίαν περιτίθησιν. ὁ μὲν γὰρ Θεσσαλοῖς περὶ
 Ἄρνης δοθεὶς χρησμὸς ἐκέλευε φράζειν
 15 'κωφοῦ τ' ἀκοὴν τυφλοῖό τε δέρεξιν,'
 ἣ δὲ μνήμη καὶ κωφῶν πραγμάτων ἀκοὴ καὶ τυφλῶν
 ὕψις ἡμῶν ἔστιν. ὅθεν, ὥς ἔφην, οὐκ ἔστι θαυμα-
 στόν, εἰ κρατοῦσα τῶν μηκέτ' ὄντων προλαμβάνει
 20 πολλὰ τῶν μὴδέπω γεγονότων· ταῦτα γὰρ αὐτῇ μᾶλ-
 λον προσήκει καὶ τοῦτοις συμπαθῆς ἔστι· καὶ γὰρ
 ἐπιβάλλεται καὶ προτίθεται πρὸς τὰ μέλλοντα καὶ
 παρωχημένων καὶ τέλος ἔχόντων ἀπήλλακται πλὴν C
 τοῦ μνημονεύειν.³

40. 'Ταύτην οὖν ἔχουσαι τῇ δυνάμει αἱ ψυχαὶ
 25 σύμφυτον μὲν ἀλλ' ἀμυδρὰν καὶ δυσφάνταστον, ὅμως

6 τῷ *: τό 7 δὲ τὰ μὴδὲ ὄντα *: δὲ ὄντα 14 Ἄρνης
 Turnebus: ἄρνης 21 πρὸς τὰ] τὰ Stegmannus καὶ τῶν
 παρωχημένων idem 24 αἱ * 25 σύμφυτον C. F. Her-
 mannus. σύγχυτον Madvigius; sed cf. p. 451 c ἀλλ' ἀμυ-
 δρὰν Emperius: καὶ ἀμυδρὸν

ἐξανθοῦσι πολλάκις καὶ ἀναλαμβάνουσιν ἐν τε τοῖς ἐνυπνίοις καὶ περὶ τὰς τελευτὰς ἔνιαι, καθαρῶ γιγνομένου τοῦ σώματος ἢ τινα κρᾶσιν οἰκείαν πρὸς τοῦτο λαμβάνοντος, ἢ τῷ τὸ λογιστικὸν καὶ φροντιστικὸν ἀνίσσθαι καὶ ἀπολύεσθαι τῶν παρόντων 5 τῷ ἀλόγῳ καὶ φαντασιαστικῷ τοῦ μέλλοντος ἐπιστρέφόμεναι. οὐ γάρ, ὡς ὁ Εὐριπίδης φησί,

‘μάντις δ’ ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς,’

ἀλλ’ οὗτος ἔμφρων μὲν ἀνὴρ καὶ τῷ νοῦν ἔχοντι τῆς ψυχῆς καὶ μετ’ εἰκότος ἡγουμένῳ καθ’ ὁδὸν 10 D ἐπόμενος. τὸ δὲ μαντικὸν ὥσπερ γραμματεῖον ἄγραφον καὶ ἔλογον καὶ ἀόριστον ἐξ αὐτοῦ, δεκτικὸν δὲ φαντασιῶν πάθεσι καὶ προαισθήσεων, ἀσυλλογίστως ἄπτεται τοῦ μέλλοντος, ὅταν ἐκστῇ μάλιστα τοῦ παρόντος. ἐξίσταται δὲ κράσει καὶ διαθέσει τοῦ 15 σώματος, ἐν μεταβολῇ γιγνόμενον, ὃν ἐνθουσιασμὸν καλοῦμεν. αὐτὸ μὲν οὖν ἐξ αὐτοῦ τὸ σῶμα τοιαύτην πολλάκις ἴσχει διάθεσιν· ἢ δὲ γῆ πολλῶν μὲν ἄλλων δυνάμεων πηγὰς ἀνίησιν ἀνθρώποις, τὰς μὲν ἐκστατικὰς καὶ νουώδεις καὶ θανατηφόρους τὰς δὲ 20 χρηστὰς καὶ προσηνεῖς καὶ ὠφελίμους, ὡς δῆλαι γίνονται πείρα προστυγχάνουσι. τὸ δὲ μαντικὸν E ῥεῦμα καὶ πνεῦμα θειότατόν ἐστι καὶ ὀσιώτατον, ἔν τε καθ’ ἑαυτὸ δι’ ἄερος ἔν τε μεθ’ ὑγροῦ νά-

1 ἀναλαμβάνουσιν] ἀναλάμπουσιν Emperius 2 τελευτὰς*: τελετὰς 4 τῷ Emperius 6 τῷ idem ἐπιστρέφόμεναι W: ἐπιστρεφόμενας 7 Εὐριπίδης] Nauck p. 674 8 δ’ Euripides 9 ἔμφρων W: ὁμόφρων 13 φαντασιῶν R: φανταστῶν 21. δῆλαι Turnebus: δῆλα

ματος ἀναφέρεται. καταμιγνύμενον γὰρ εἰς τὸ σῶμα
κρᾶσιν ἐμποιεῖ ταῖς ψυχαῖς ἀήθη καὶ ἄτοπον, ἥς
τὴν ιδιότητα χαλεπὸν εἶπειν σαφῶς, εἰκάζει δὲ πολ-
λαχῶς ὁ λόγος δίδωσι. θερμότητι γὰρ καὶ διαχύσει
5 πόρους τινας ἀνοίγειν φανταστικούς τοῦ μέλλοντος
εἰκός ἐστίν, ὥς οἶνος ἀναθυμιαθεὶς ἕτερα πολλὰ
κινήματα καὶ λόγους ἀποκειμένους καὶ λανθάνοντας F
ἀποκαλύπτει·

‘τὸ γὰρ βακχεύσιμον

- 10 καὶ τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει’
κατ’ Εὐριπίδην, ὅταν ἐνθερμος ἡ ψυχὴ γενομένη
καὶ πυρώδης ἀπώσεται τὴν εὐλάβειαν, ἣν ἡ θνητὴ
φρόνησις ἐπάγουσα πολλάκις ἀποστρέφει καὶ κατα-
σβέννυσιν τὸν ἐνθουσιασμόν.’
15 41. ‘Ἄμα δ’ ἂν τις οὐκ ἀλόγως καὶ ξηρότητα
φραῖη μετὰ τῆς θερμότητος ἐγγιγνομένην λεπτύνειν
τὸ πνεῦμα καὶ ποιεῖν αἰθερῶδες καὶ καθαρὸν· ‘αὕτῃ’
γὰρ ‘ψυχὴ’ καθ’ Ἡράκλειτον. ὑγρότης δ’ οὐ μόνον
ὑψιν ἀμβλύνει καὶ ἀκοήν, ἀλλὰ καὶ κατόπτρων δι- 438
20 γοῦσα καὶ μιχθεῖσα πρὸς ἄερα ἀφαιρεῖ τὴν λαμπρό-
τητα καὶ τὸ φέγγος. τοῦναντίον πάλιν αὖ περιψύξει
τινὶ καὶ πυκνώσει τοῦ πνεύματος οἷον βαφῇ σιδήρου
τὸ προγνωστικὸν μόριον ἐντείνεσθαι καὶ στομοῦσθαι
τῆς ψυχῆς οὐκ ἀδύνατόν ἐστι. καὶ μὴν ὥς κασσί-
25 τερος μανὸν ὄντα καὶ πολύπορον τὸν χαλκὸν ἔντα-

1 ἀναφέρεται *: ἀφαιρεῖται 6 ἕτερα] ἐγείρει W 10
μαντικὴν Euripides (Bacch. v. 298): μαντευτικὴν 17 αὕτῃ
γὰρ R: αὕτῃ γὰρ ξηρὰ 18 Ἡράκλειτον Bywater p. 30
19 θίγουσα codd. mei 20 μιχθεῖσα Emperius: μίχως καὶ
ἀερα idem: ἀέρας 23 ἐντείνεσθαι W: ἐγγίνεσθαι

καὶς ἕμα μὲν ἔσφιγξε καὶ κατεπύκνωσεν ἕμα δὲ
 λαμπρότερον ἀπέδειξε καὶ καθαρώτερον, οὕτως οὐ-
 δὲν ἀπέχει τὴν μαντικὴν ἀναθυμίασιν οἰκεῖόν τι ταῖς
 ψυχαῖς καὶ συγγενὲς ἔχουσιν ἀναπληροῦν τὰ μανὰ
 B καὶ συνέχειν ἐναρμόττουσαν. ἄλλα γὰρ ἄλλοις οἰκεῖα π
 καὶ πρόσφορα, καθάπερ τῆς μὲν πορφύρας ὁ κύα-
 μος τῆς δὲ κρόκου τὸ νίτρον δοκεῖ τὴν βαφὴν ἄγειν
 μεμιγμένον·

᾿βύσσω δὲ γλαυκῇ κόκκου καταμίσγεται
 ὥς ᾿Εμπεδοκλῆς εἶρηκε. περὶ δὲ τοῦ Κύδνου καὶ 10
 τῆς ἱερᾶς τοῦ ᾿Απόλλωνος ἐν Ταρσῷ μαχαίρας, ᾧ
 φίλε Δημήτριε, σοῦ λέγοντος ἡκούομεν, ὥς ὁ Κύδνος
 μᾶλλον ἐκκαθαίρει σίδηρον ἐκεῖνον οὐθ' ὕδωρ ἄλλο
 τὴν μάχαιραν ἢ ἐκεῖνο· καθάπερ ἐν ᾿Ολυμπίᾳ τὴν
 τέφραν προσπλάττουσι τῷ βωμῷ καὶ περιπηγνύουσιν 15
 C ἐκ τοῦ ᾿Αλφειοῦ παραχέοντες ὕδωρ, ἑτέρων δὲ πειρώ-
 μενοι ποταμῶν οὐδενὶ δύνανται συναγαγεῖν οὐδὲ
 κολλῆσαι τὴν τέφραν·

42. ᾿Οὐ θαυμαστόν οὖν, εἰ πολλὰ τῆς γῆς ἄνω
 ρεύματα μεθιέσης, ταῦτα μόνον τὰς ψυχὰς ἐνθου- 20
 σιαστικῶς διατίθῃσι καὶ φαντασιαστικῶς τοῦ μέλ-
 λοντος. ἀμέλει δὲ καὶ τὰ τῆς φήμης συνάδει τῷ
 λόγῳ· καὶ γὰρ ἐνταῦθα τὴν περὶ τὸν τόπον δύναμιν

7 κρόκου W: κόκκου ἄγειν] αἰξιν W 9 γλαυκῇ
 Karstenus: γλαυκῆς κόκκου X: κρόκου καταμίσγεται]
 add. ἄνθος X 10 ᾿Εμπεδοκλῆς] Mullach. 1 p. 10 12 ὥς ὁ
 Κύδνος μᾶλλον — ἢ ἐκεῖνο] corrigenda vid. ita: ὥς οὐχ
 ὕδωρ ἄλλο (= ὁ Κύδνος) μᾶλλον ἐκκαθαίρει σίδηρον ἐκεῖ-
 νου (= τὴν μάχαιραν ἢ ἐκεῖνο), ceteris ut glossæmatis de-
 letis 16 ἑτέρων — ποταμῶν Schellensius: ἑτέρῳ — ποταμῷ
 22 ἀμέλει W: ἀμαχεῖ

ἐμφανῆ γενέσθαι πρῶτον ἱστοροῦσιν, νομέως τινὸς ἐμπεσόντος κατὰ τινὰ τύχην, εἴτα φωνὰς ἀναφύροντος ἐνθουσιώδεις, ὧν τὸ μὲν πρῶτον οἱ παραγενόμενοι κατεφρόνουν, ὕστερον δὲ γενομένων ὧν
 5 προεῖπεν ὁ ἄνθρωπος, ἐθαύμασαν. οἱ δὲ λογιώτατοι Δελφῶν καὶ τοῦνομα τοῦ ἀνθρώπου διαμνημονεύοντες Κορήταν λέγουσιν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μάλιστα τοιαύτην πρὸς τὸ μαντικὸν πνεῦμα λαμβάνειν σύγκρασιν ψυχῇ καὶ σύμπηξιν, οἷαν πρὸς τὸ φῶς ἢ
 10 ὕψις ὁμοιοπαθεῖς γιγνόμενον· ὁφθαλμοῦ τε γὰρ ἔχοντος τὴν ὁρατικὴν δύναμιν οὐδὲν ἄνευ φωτὸς ἔργον ἔστιν, ψυχῆς τε τὸ μαντικὸν ὥσπερ ὕμμα δεῖται τοῦ συνεξάπτοντος οἴκειου καὶ συνεπιθήγοντος. ὅθεν οἱ μὲν πολλοὶ τῶν προγενεστέρων ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν
 15 ἡγοῦντο θεὸν Ἀπόλλωνα καὶ ἥλιον· οἱ δὲ τὴν καλὴν καὶ σοφὴν ἐπιστάμενοι καὶ τιμῶντες ἀναλογίαν, ὅπερ σῶμα πρὸς ψυχὴν ὕψις δὲ πρὸς νοῦν φῶς δὲ πρὸς ἀλήθειάν ἐστι, τοῦτο τὴν ἡλίου δύναμιν εἰλαζον εἶναι πρὸς τὴν Ἀπόλλωνος φύσιν, ἔκγονον ἐκείνου
 20 καὶ τόκον ὄντως ἄελ γιγνόμενον ἄελ τοῦτον ἀποφαίνοντες. ἐξάπτει γὰρ καὶ προάγεται καὶ συνεξορμᾷ τῆς αἰσθήσεως τὴν ὁρατικὴν δύναμιν οὗτος ὡς τῆς ψυχῆς τὴν μαντικὴν ἐκείνος.

43. Ὅι μὲντοι δοξάζοντες ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν
 25 θεὸν εἶναι, εἰκότως Ἀπόλλωνι καὶ γῇ κοινῶς ἀνέθεσαν τὸ χρηστήριον, οἰόμενοι τὴν διάθεσιν καὶ κρατοῦσιν ἐμποιεῖν τῇ γῇ τὸν ἥλιον, ἀφ' ἧς ἐκφέρεσθαι

2 τινὰ *: τὴν 20 ἀποφαίνοντες M: ἀποφαίνοντος
 26 τὴν] ταύτην τὴν?

Ἐ τὰς μαντικὰς ἀναθυμιάσεις. αὐτὴν μὲν οὖν τὴν γῆν ὥσπερ Ἡσίοδος ἐνίων φιλοσόφων βέλτιον διανοη-
θεῖς 'πάντων ἔδος ἀσφαλές' προσεῖπεν, οὕτω καὶ
ἡμεῖς καὶ αἰδίδιον καὶ ἄφθαρτον νομίζομεν· τῶν δὲ
περὶ αὐτὴν δυνάμεων πῇ μὲν ἐκλείψεις πῇ δὲ γενέ- 5
σεις ἀλλαχοῦ δὲ μεταστάσεις καὶ μεταρροίας ἀλλα-
χόθεν εἰκός ἐστι συμβαίνειν, καὶ κυκλεῖν ἐν αὐτῇ
τὰς τοιαύτας ἐν τῷ χρόνῳ παντὶ πολλάκις περιόδους,
ὥς ἔστι τεκμαίρεσθαι τοῖς φαινομένοις. λιμνῶν τε
γὰρ γεγόνασι καὶ ποταμῶν, ἔτι δὲ πλείονες ναμά- 10
των θερμῶν ὅπου μὲν ἐκλείψεις καὶ φθοραὶ παντά-
434 πασιν, ὅπου δ' οἷον ἀποδράσεις καὶ καταδύσεις·
εἶτα πάλιν ἦκει διὰ χρόνων ἐπιφαινόμενα τοῖς αὐ-
τοῖς τόποις ἢ πλησίον ὑπορρέοντα· καὶ μετέλλων
ἴσμεν ἐξαμαυρώσεις γεγονέναι καινὰς, ὥς τῶν περὶ 15
τὴν Ἀττικὴν ἀργυρείων καὶ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ χαλκί-
τιδος ἐξ ἧς ἐδημιουργεῖτο τὰ ψυχρότητα τῶν ξιφῶν,
ὥς Αἰσχύλος εἴρηκε

ἵλαβὼν γὰρ αὐτόθνηκτον Εὐβοικὸν ξίφος·

τῇ δ' ἐν Καρύστῳ πέτρα χρόνος οὐ πολὺς ἀφ' οὗ 20
πέπανται μηγύματα λίθων μαλακὰ νηματώδη συν-

2 Ἡσίοδος] Theog. 117 6 μεταρροίας? 13 ἦκει Em-
perius: ἔκει διὰ χρόνον Turnebus ἐπιφαινόμενα idem:
ἐπιφαινομένη 14 τόποις * 15 ἴσμεν Turnebus: τὸ μὲν
γεγονυίας? καινὰς Turnebus: κενὰς 18 Αἰσχύλος] Nauck.
p. 107 19 αὐτόθνηκτον X: αὐτόθνηκτον. Criticorum cor-
rectiones ad unam omnes otiosae sunt; ξίφος enim αὐτό-
θνηκτον est τὸ οἰκοθῆναι non ἐκ πυρὸς θηκτόν; atque optime
ipse Aeschylus Sept. Theb. 942 interpretatus est: ἐκ πυρὸς
συνθεῖς θηκτὸς σίδαρος 20 τῇ — πέτρα *: τῆς — πείρας
cf. p. 557 d 21 καὶ νηματώδη Stegmannus

εκφέρουσα. καὶ γὰρ ὑμῶν ἑωρακέναι τινὰς οἶμαι
χειρόμακτρα καὶ δίκτυα καὶ κεκρυφάλους ἐκεῖθεν B
οὔτι περικαομένους· ἀλλ' ὅς' ἂν θυπανθῇ χρωμέ-
νων, ἐμβалόντες εἰς φλόγα λαμπρὰ καὶ διαφανῇ
5 κομίζονται· νῦν δ' ἡφάνισται καὶ μόλις οἶον ἴνες ἢ
τρίχες ἀραιαὶ διατρέχουσιν ἐν τοῖς μετάλλοις.'

44. 'Καίτοι πάντων τούτων οἱ περὶ Ἀριστοτέλην
δημιουργὸν ἐν τῇ γῇ τὴν ἀναθυμιάσιν ἀποφαίνουσιν,
ἣ καὶ συνεκλείπειν καὶ συμμεθίστασθαι καὶ συνεξαν-
10 θεῖν πάλιν τὰς τοιαύτας φύσεις ἀναγκαῖόν ἐστι.
ταῦτά δ' ἡ περὶ μαντικῶν πνευμάτων διανοητέον, ὥς
οὐκ ἔχοντων αἰδίδιον οὐδ' ἀγήρων τὴν δύναμιν ἀλλ'
ὑποκειμένην μεταβολαῖς. καὶ γὰρ ὕμβρους ὑπερβάλλ-
λοντας εἰκὸς ἐστὶ κατασβεννύναι καὶ κεραυνῶν ἐμπε- C
15 σόντων διαφορεῖσθαι, μάλιστα δὲ τῆς γῆς ὑποσάλου
γίγνομένης καὶ λαμβανούσης ἰξήματα καὶ σύγχωσιν
ἐν βάρθει, μεθίστασθαι τὰς ἀναθυμιάσεις ἢ τυφλοῦ-
σθαι τὸ παράπαν, ὥσπερ ἐνταῦθά φασι παραμένειν
τὰ περὶ τὸν μέγαν σεισμόν, ὃς καὶ τὴν πόλιν ἀνέ-
20 τρεψεν. ἐν δ' Ὀρχομενῷ λέγουσι λοιμοῦ γενομένου
πολλοὺς μὲν ἀνθρώπους διαφθαρῆναι τὸ δὲ τοῦ
Τειρεσίου χρηστήριον ἐκλιπεῖν παντάπασι καὶ μέχρι
τοῦ νῦν ἀργὸν διαμένειν καὶ ἄναυδον. εἰ δὲ καὶ
τοῖς περὶ Κιλικίαν ὅμοια συμβέβηκε παθεῖν, ὥς
25 ἀκούομεν, οὐδεὶς ἂν ἡμῖν, ὦ Ἀημητρίε, σοῦ φρά-
σεις σαφέστερον.'

3 οὔτι *: οὔτε 7 καίτοι *: καὶ οἱ 11 ταῦτά Turne-
bus: ταῦτα 12 ἀγήρων *: ἀγήρων 15 ὑποσάλου Anony-
mus: ὑπὸ σάλου 16 γίγνομένης|κινουμένης Turnebus σύγ-
χωσιν R: σύγχυσιν 18 παραμένειν] παρ' ἡμῖν ἦν Patzigius

45. Καὶ ὁ Δημήτριος 'οὐκ οἶδ' ἔγωγε τὰ γε νῦν·
 D ἀποδημῶ γάρ, ὥς ἴστε, πάμπολυν ἤδη χρόνον· ἔτι
 δ' ἠκμαζεν ἐμοῦ παρόντος καὶ τὸ Μόψου καὶ τὸ
 Ἀμφιλόχου μαντεῖον. ἔχω δ' εἰπεῖν τῷ Μόψου παρα-
 γενόμενος πρᾶγμα θαυμασιώτατον. ὁ γὰρ ἡγεμὼν 5
 τῆς Κιλικίας αὐτὸς μὲν ἀμφίδοξος ὢν ἔτι πρὸς τὰ
 θεῖα, δι' ἀσθένειαν ἀπιστίας οἶμαι· τᾶλλα γὰρ ἦν
 ὑβριστῆς καὶ φαῦλος· ἔχων δὲ περὶ αὐτὸν Ἐπικου-
 ρεῖους τινὰς τῶν καλῶν δὴ καὶ φυσιολόγων ἐνυβρί-
 ζοντας, ὥς αὐτοὶ λέγουσι, τοῖς τοιούτοις, εἰσέπεμψεν 10
 ἀπελεύθερον οἶον εἰς πολεμίων κατάσκοπον ἐνσκευά-
 σας, ἔχοντα κατεσφραγισμένην δέλτον, ἐν ἣ τὸ ἐρώ-
 E τημ' ἦν ἐγγεγραμμένον, οὐδενὸς εἰδότος. ἐννυχεύσας
 οὖν ὁ ἄνθρωπος ὥσπερ ἔθος ἔστι τῷ σηκῷ, καὶ
 κατακοιμηθεὶς ἀπήγγειλε μεθ' ἡμέραν ἐνύπνιον τοι- 15
 οῦτον. ἄνθρωπον ἔδοξεν αὐτῷ καλὸν ἐπιστάντα
 φθέγγεσθαι τοσοῦτο 'μέλανα' καὶ πλεον οὐδ' ἐν ἄλλ'
 εὐθὺς οἶχεσθαι. τοῦθ' ἡμῖν μὲν ἄτοπον ἐφάνη καὶ
 πολλὴν ἀπορίαν παρέσχεν· ὁ δ' ἡγεμὼν ἐκεῖνος ἐξ-
 επλάγη καὶ προσεκύνησεν, καὶ τὴν δέλτον ἀνοίξας 20
 F ἐπεδείκνυεν ἐρώτημα τοιοῦτο γεγραμμένον 'πότερόν
 σοὶ λευκὸν ἢ μέλανα θύσω ταῦρον;' ὥστε καὶ τοὺς
 Ἐπικουρεῖους διατραπήναι, κἀκεῖνον αὐτὸν τὴν τε
 θυσίαν ἐπιτελεῖν καὶ σέβεσθαι διὰ τέλους τὸν Μόψον.'

46. Ὁ μὲν οὖν Δημήτριος ταῦτ' εἰπὼν ἐσιώπη- 25
 σεν· ἐγὼ δὲ βουλόμενος ὥσπερ τι κερφάλαιον ἐπι-

1 τὰ γε W: τὰδε 9 τῶν καλῶν δὴ καὶ φυσιολόγων *: τὴν καλὴν δὴ καὶ φυσιολόγον 11 εἰς] del. Stegmannus coll. Eur. Rhés. 125 πολεμίων R

- θεῖναι τῷ λόγῳ, πρὸς τὸν Φίλιππον αὐθις ἀπέβλεψα
καὶ τὸν Ἀμμόνιον ὁμοῦ καθημένους. ἔδοξαν οὖν
μοι βούλεσθαι τι διαλεχθῆναι καὶ πάλιν ἐπέσχον.
ὁ δ' Ἀμμόνιος ἔχει μὲν ἔφη καὶ Φίλιππος, ὃ
5 Λαμπρία, περὶ τῶν εἰρημένων εἰπεῖν· οἴεται γὰρ
ὥσπερ οἱ πολλοὶ καὶ αὐτὸς οὐχ ἕτερον εἶναι τὸν
Ἀπόλλωνα θεὸν ἀλλὰ τῷ ἡλίῳ τὸν αὐτόν. ἡ δ' ἐμὴ 435
μεῖζων ἀπορία καὶ περὶ μεζόνων· ἄρτι γὰρ οὐκ
οἶδ' ὅπως τῷ λόγῳ παρεχωρήσαμεν ἐκ τῶν θεῶν
10 τὴν μαντικὴν ἐς δαίμονας ἀτεχνῶς ἀποδιοπομπου-
μένῳ. νυνὶ δέ μοι· δοκοῦμεν. αὐτοὺς πάλιν ἐκείνους
ἐξωθεῖν καὶ ἀπελάνειν ἐνθύνδε τοῦ χρησθηρίου καὶ
τοῦ τρίποδος, εἰς πνεύματα καὶ ἀτμούς καὶ ἀναθυ-
μιάσεις τὴν τῆς μαντικῆς ἀρχὴν μᾶλλον δὲ τὴν οὐ-
15 σίαν αὐτὴν καὶ τὴν δύναμιν ἀναλύοντες. αἱ γὰρ
εἰρημέναι κράσεις καὶ θερμοότητες αὐταὶ καὶ στομώ-
σεις, ὅσῳ μᾶλλον ἀπάγουσι τὴν δόξαν ἀπὸ τῶν B
θεῶν καὶ τινα τοιοῦτον ἐπιβάλλουσι τῆς αἰτίας
ἐπιλογισμὸν, οἷῳ ποιεῖ τὸν Κύκλωπα χρώμενον
20 Εὐριπίδης,

ἡ γῇ δ' ἀνάγκη, κἂν θέλῃ κἂν μὴ θέλῃ,
τίκτουσα ποίαν τὰμὰ πιαίνει βοτά·

- πλὴν ἐκεῖνος μὲν οὗ φησι θύειν θεοῖς ἀλλ' ἑαυτῷ
καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ δαιμόνων, ἡμεῖς δὲ καὶ
25 θύομεν καὶ προσευχόμεθα τί παθόντες ἐπὶ τοῖς χρη-
στηρίοις, εἰ δύναμιν μὲν ἐν ἑαυταῖς μαντικὴν αἱ

10 ἀποδιοπομπουμένῳ R: ἀποδιοπομπούμενοι 17 ὅσῳ]
ἵσως? 20 Εὐριπίδης] Cycl. 331

ψυχὰς κομίζουσιν, ἥ δὲ κινουῖσα ταύτην ἀέρος τίς
 ἐστὶ κρᾶσις ἢ πνεύματος; αἱ δὲ τῶν ἱερείων κατα-
 C σπείσεις τί βούλονται, καὶ τὸ μὴ θεμιστεύειν, ἐὰν
 μὴ τὸ ἱερεῖον ὅλον ἐξ ἄκρων σφυρῶν ὑπότρομον
 γένηται καὶ κραδανθῇ κατασπενδόμενον; οὐ γὰρ
 ἀρκεῖ τὸ διασεῖσαι τὴν κεφαλὴν ὥσπερ ἐν ταῖς
 ἄλλαις θυσίαις, ἀλλὰ πᾶσι δεῖ τοῖς μέρεσι τὸν σά-
 λον ὁμοῦ καὶ τὸν παλμὸν ἐγγενέσθαι μετὰ ψόφου
 τρομῶδους· ἐὰν γὰρ μὴ τοῦτο γένηται, τὸ μαντεῖον
 οὐ φασὶ χρηματίζειν οὐδ' εἰσάγουσι τὴν Πυθίαν. 10
 καίτοι θεῶ μὲν ἢ δαίμονι αἰτίαν τὴν πλείστην ἀνα-
 τιθέντας εἰκός ἐστὶ ταῦτα ποιεῖν καὶ νομίζειν· ὥς
 δὲ σὺ λέγεις, οὐκ εἰκός· ἥ γὰρ ἀναθυμιάσις, ἂν
 D τε πτοῖται τὸ ἱερεῖον ἂν τε μὴ, παροῦσα ποιήσῃ
 τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ διαθήσῃ τὴν ψυχὴν ὁμοίως οὐ 15
 τῆς Πυθίας μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ τυχόντος ἄψηται
 σώματος. ὕθεν εὐηθές ἐστὶ τὸ μιᾷ γυναικὶ πρὸς τὰ
 μαντεῖα χρῆσθαι, καὶ ταύτῃ παρέχειν πράγματα φυ-
 λάττοντας ἀγνὴν διὰ βίου καὶ καθαρεύουσιν. ὁ γὰρ
 Κορήτας ἐκεῖνος, ὃν Δελφοὶ λέγουσι πρῶτον ἐμπε- 20
 σόντα τῆς περὶ τὸν τόπον δυνάμεως αἰσθησὶν παρα-
 σχεῖν, οὐδὲν οἶμαι διέφερε τῶν ἄλλων αἰπύλων καὶ
 ποιμένων· εἴ γε δὴ τοῦτο μὴ μῦθος ἐστὶ μηδὲ πλάσμα
 κενόν, ὥς ἔγωγ' ἡγούμαι. καὶ λογιζόμενος πηλίκων
 ἀγαθῶν τουτὶ τὸ μαντεῖον αἴτιον γέγονε τοῖς Ἑλλη- 25
 E σιν ἐν τε πολέμοις καὶ κτίσεσι πόλεων ἐν τε λοιμοῖς

2 αἱ δὲ τῶν ἱερείων κατασπείσεις R: αἱ δὲ τῶν ἱερίδων
 καταστάσεις 3 ἐὰν Stegmannus: εἰ 11 θεῶ μὲν ἢ δαί-
 μονι Turnebus: θεοῦ μὲν ἢ δαίμονος τὴν πλείστην αἰτίαν?
 14 πτοῖται M: ποιῆται

καὶ καρπῶν ἀφορίαις, δεινὸν ἡγοῦμαι μὴ θεῶ καὶ
 προνοίᾳ τὴν εὐρεσιν αὐτοῦ καὶ ἀρχὴν ἀλλὰ τῷ κατὰ
 τύχην καὶ αὐτομάτως ἀνατίθεσθαι. πρὸς δὲ ταῦτ' ^ε
 εἶπε 'τὸν Λαμπρίαν βούλομαι διαλεχθῆναι· περι-
 μένεις δέ;' 'πάνν μὲν οὖν' ὁ Φίλιππος ἔφη 'καὶ πάν-
 τες οὗτοι· πάντας γὰρ ἡμᾶς ὁ λόγος κεκίνηκε.'

47. Καρὸς πρὸς αὐτόν 'ἐμὲ δ'' εἶπον 'οὐ κεκί-
 νηκεν ὁ Φίλιππε μόνον ἀλλὰ καὶ συγκέχυκεν, εἰ
 ἐν τοσούτοις καὶ τηλικούτοις οὔσιν ὑμῖν δοκῶ παρ'
 10 ἡλικίαν τῷ πιθανῷ τοῦ λόγου καλλωπιζόμενος ἀναι-
 ρεῖν τι καὶ κινεῖν τῶν ἀληθῶς καὶ ὁσίως περὶ τοῦ F
 θείου νενομισμένων. ἀπολογήσομαι δὲ μάρτυρα καὶ
 σύνδικον ὁμοῦ Πλάτωνα παραστησάμενος. ἐκεῖνος
 γὰρ ἀνὴρ Ἀναξαγόραν μὲν ἐμέμψατο τὸν παλαιόν,
 15 ὅτι ταῖς φυσικαῖς ἄγαν ἐνδεδεμένος αἰτίαις καὶ τὸ
 κατ' ἀνάγκην τοῖς τῶν σωμάτων ἀποτελούμενον πά-
 θεσι μετιῶν ἀεὶ καὶ διώκων, τὸ οὗ ἔνεκα καὶ ὑφ'
 οὗ, βελτίονας αἰτίας οὔσας καὶ ἀρχάς, ἀφῆκεν· αὐτὸς
 δὲ πρῶτος ἢ μάλιστα τῶν φιλοσόφων ἀμφοτέρως
 20 ἐπεξῆλθε, τῷ μὲν θεῷ τὴν ἀρχὴν ἀποδιδούς τῶν 436
 κατὰ λόγον ἐχόντων, οὐκ ἀποστερῶν δὲ τὴν ὕλην τῶν
 ἀναγκαίων πρὸς τὸ γιγνόμενον αἰτίων, ἀλλὰ συννο-
 ρῶν, ὅτι τῇδε πη καὶ τὸ πᾶν αἰσθητὸν διακεκοσμημέ-
 νον οὐ καθαρὸν δ' οὐδ' ἀμιγές ἐστιν, ἀλλὰ τῆς ὕλης
 25 συμπλεκομένης τῷ λόγῳ λαμβάνει τὴν γένεσιν. ὕρα
 δὲ πρῶτον ἐπὶ τῶν τεχνιτῶν· οἷον εὐθύς ἢ περι-

4 τὸν Λαμπρίαν W: ὁ Λαμπρία περιμένεις *: περι-
 μένοις 11 ὁσίως Herwerdenus: θείως 13 Πλάτωνα] Phae-
 don. 97 d sqq. 14 ἀνὴρ Emperius: ἀνὴρ

βόητος ἐνταῦθα τοῦ κρατῆρος ἔδρα καὶ βάσις, ἣν
 Ἑρόδοτος ὑποκρατηρίδιον ὠνόμασεν, αἰτίας μὲν ἔσχε
 τὰς ὑλικάς, πῦρ καὶ σίδηρον καὶ μάλαξιν διὰ πυ-
 ρὸς καὶ δι' ὕδατος βαφὴν, ὧν ἄνευ γενέσθαι τὸ
 B ἔργον οὐδεμία μηχανή· τὴν δὲ κυριωτέραν ἀρχὴν
 καὶ ταῦτα κινουῦσαν καὶ διὰ τούτων ἐνεργοῦσαν ἡ
 τέχνη καὶ ὁ λόγος τῷ ἔργῳ παρέσχε. καὶ μὴν τῶν
 γε μιμημάτων τούτων καὶ εἰδώλων ὁ ποιητῆς καὶ
 δημιουργὸς ἐπιγέγραπται·

᾿γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος 10
 υἱὸς περθομέναν Ἰλίου ἀκρόπολιν·

ὥς ὁρᾶται γράψας· ἄνευ δὲ φαρμάκων συντριβέντων
 καὶ συμφθαρέντων ἀλλήλοις οὐδὲν ἦν οἷόν τε τοιαύ-
 την διάθεσιν λαβεῖν καὶ ὕψιν. ἄρ' οὖν ὁ βουλό-
 μενος ἄπτεσθαι τῆς ὑλικῆς ἀρχῆς, ζητῶν δὲ καὶ 15
 C διδάσκων τὰ παθήματα καὶ τὰς μεταβολάς, ὡς ὥχρα
 μιχθεῖσα σινωπὶς ἴσχει καὶ μέλανι μηλιάς, ἀφαιρεῖται
 τὴν τοῦ τεχνίτου δούξαν· ὁ δὲ τοῦ σιδήρου τὴν στό-
 μωσιν ἐπεξιδῶν καὶ τὴν μάλαξιν, ὅτι τῷ μὲν πυρὶ
 χαλασθεῖς ἐνδίδωσι καὶ ὑπείκει τοῖς ἐλαύνουσι καὶ 20
 πλήττουσιν, ἐμπεσὼν δὲ πάλιν εἰς ὕδωρ ἀκραιφνὲς
 καὶ τῇ ψυχρότητι διὰ τὴν ὑπὸ πυρὸς ἐγγενομένην
 ἀπαλότητα καὶ μαλ' ὀνύχια πιληθεῖς καὶ καταπυκνω-
 θεῖς, εὐτονίαν ἴσχει καὶ πῆξιν, ἣν Ὅμηρος ἰσιδήρου

2 Ἑρόδοτος] 1, 25 ὑποκρατηρίδιον Turnebus: ὑποκρι-
 τηρίδιον ἔσχε τὰς Madvigius: ἔχοντας 4 δι' R 10
 Bergk. 8 p. 502 12 ὥς ὁρᾶται] ὥς ἀρετῇ (i. e. δι' οὐκείαν
 ἀρετήν)? 18 τεχνίτου Turnebus: σιδήρου (ex proximo
 ortum) 20 ἐνδίδωσι idem: ἐπιδίδωσι 24 Ὅμηρος] ι 393

- κράτος' εἶπεν, ἥττον τι τῷ τεχνίτῃ τηρεῖ τὴν αἰτίαν
 τῆς τοῦ ἔργου γενέσεως; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶομαι· καὶ
 γὰρ τῶν ἱατρικῶν δυνάμεων ἔνιοι τὰς ποιότητας D
 ἐλέγχουσι, τὴν δ' ἱατρικὴν οὐκ ἀναιροῦσιν. ὥσπερ
 5 ἀμέλει καὶ Πλάτων ὁρᾷ μὲν ἡμᾶς τῇ παρὰ τῶν
 ὀφθαλμῶν αὐγῇ συγκεραυνυμένη πρὸς τὸ τοῦ ἡλίου
 φῶς, ἀκούειν δὲ τῇ πληγῇ τοῦ ἀέρος ἀποφαινόμε-
 νος, οὐκ ἀνῆρει τὸ κατὰ λόγον καὶ πρόνοιαν ὁρατι-
 κοὺς καὶ ἀκουστικοὺς γεγονέναι.²
- 10 48. 'Καθόλου γάρ, ὥς φημι, δύο πάσης γενέσεως
 αἰτίας ἐχούσης, οἱ μὲν σφόδρα παλαιοὶ θεολόγοι
 καὶ ποιηταὶ τῇ κρείττονι μύθῳ τὸν νοῦν προσέχειν
 εἶλοντο, τοῦτο δὴ τὸ κοινὸν ἐπιφθεγγόμενοι πᾶσι
 πράγμασι
- 15 'Ζεὺς ἀρχὴ Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα πέλονται·'
 ταῖς δ' ἀναγκαίαις καὶ φυσικαῖς οὐκ ἔτι προσήεσαν
 αἰτίαις. οἱ δὲ νεώτεροι τούτων καὶ φυσικοὶ προσ- E
 αγορευόμενοι τοῦναντίον ἐκείνοις τῆς καλῆς καὶ θείας
 ἀποπλανηθέντες ἀρχῆς, ἐν σώμασι καὶ πάθεσι σω-
 20 μάτων πληγαῖς τε καὶ μεταβολαῖς καὶ κράσεσι τίθεν-
 ται τὸ σύμπαν. ὅθεν ἀμφοτέροις ὁ λόγος ἐνδεὴς
 τοῦ προσήκοντός ἐστι, τοῖς μὲν τὸ δι' οὗ καὶ ὅφ'
 οὗ τοῖς δὲ τὸ ἐξ ὧν καὶ δι' ὧν ἀγνοοῦσιν ἢ παρα-
 λείπουσιν. ὁ δὲ πρῶτος ἐκφανῶς ἀψάμενος ἀμφοῖν
 25 καὶ τῷ κατὰ λόγον ποιοῦντι καὶ κινοῦντι προσλαβὼν
 ἀναγκαίως τὸ ὑποκείμενον καὶ πάσχον, ἀπολύεται

5 καὶ] om. codd. mei Πλάτων] Rep. p. 507 παρὰ
 Duebnerus: περὶ τῶν ὀφθαλμῶν Aldina: τὸν ὀφθαλμὸν
 15 Mullach. 1 p. 169, 11

Ε καὶ ὑπὲρ ἡμῶν πᾶσαν ὑποψίαν καὶ διαβολήν. οὐ γὰρ ἄθεον ποιοῦμεν οὐδ' ἄλογον τὴν μαντικὴν, ὕλην μὲν αὐτῇ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου τὸ δ' ἐνθουσιαστικὸν πνεῦμα καὶ τὴν ἀναθυμίασιν οἶον ὄργανον ἢ πληκτρον ἀποδιδόντες· πρῶτον μὲν γὰρ ἡ 5 γεννήσασα γῆ τὰς ἀναθυμιάσεις ὅ τε πᾶσαν ἐνδιδούσας κρᾶσεως τῇ γῇ καὶ μεταβολῆς δύναμιν ἥλιος νόμον πατέρων θεός ἐστιν ἡμῖν· ἔπειτα δαίμονας ἐπιστάτας καὶ περιπόλους καὶ φύλακας οἶον ἁρμονίας τῆς 10 κρᾶσεως ταύτης τὰ μὲν ἀνιέντας ἐν καιρῷ τὰ δ' ἐπιτείνοντας, καὶ τὸ ἄγαν ἐκστατικὸν αὐτῆς καὶ ταρακτικὸν ἀφαιροῦντας τὸ δὲ κινητικὸν ἀλύπως καὶ ἀβλαβῶς τοῖς χρωμένοις καταμιγνύοντας ἀπολείποντες, οὐδὲν ἄλογον ποιεῖν οὐδ' ἀδύνατον δύξομεν.'

49. 'Οὐδέ γε προθυόμενοι καὶ καταστέφοντες 15 ἱερεῖα καὶ κατασπένδοντες ἐναντία τῷ λόγῳ τούτῳ πράττομεν. οἱ γὰρ ἱερεῖς καὶ ὅσιοι θύειν φασὶ τὸ ἱερεῖον καὶ κατασπένδειν καὶ τὴν κίνησιν αὐτοῦ καὶ τὸν τρόμον ἀποθεωρεῖν, ἑτέρου τίνος τοῦτο σημεῖον ἢ τοῦ θεμιστεύειν τὸν θεὸν λαμβάνοντες; δεῖ γὰρ 20 Β τὸ θύσιμον τῷ τε σώματι καὶ τῇ ψυχῇ καθαρὸν εἶναι καὶ ἄσινες καὶ ἀδιάφθορον. μήνυτρα μὲν οὖν τῶν περὶ τὸ σῶμα κατιδεῖν οὐ πάνυ χαλεπὸν ἐστι· τὴν δὲ ψυχὴν δοκίμάξουσιν, τοῖς μὲν ταύροις ἄλφριτα τοῖς δὲ κάπροις ἑρεβλίνθους παρατιθέντες· τὸ γὰρ 25 μὴ γευσάμενον ὑγιαίνειν οὐκ οἶονται. τὴν δ' αἶγα

6 ὅ τε Emperius: ὁ δὲ 11 καὶ τὸ] καὶ τὸ μὲν R
17 ὅσιοι Turnebus: ὅσοι φασιν] εἰώθασιν R 19 τοῦτο ση-
μεῖον Emperius: τοῦθ' ἡμῖν 22 μήνυτρα Turnebus: μέτρα

- διελέγχειν τὸ ψυχρὸν ὕδωρ· οὐ γὰρ εἶναι ψυχῆς
 κατὰ φύσιν ἐχούσης τὸ πρὸς τὴν κατάσπεισιν ἀπα-
 ϑές καὶ ἀκίνητον. ἐγὼ δέ, κἂν ἡ βέβαιον ὅτι ση-
 μεῖόν ἐστι τοῦ θεμιστεύειν τὸ σείσασθαι καὶ τοῦ μὴ
 5 θεμιστεύειν τοῦναντίον, οὐχ ὁρῶ τί συμβαίνει δυσχε-
 ρές ἀπ' αὐτοῦ τοῖς εἰρημένοις. πᾶσα γὰρ δύναμις C
 ὃ πέφυκε σὺν καιρῷ βέλτιον ἢ χειρόν ἀποδίδωσι·
 τοῦ δὲ καιροῦ διαφεύγοντος ἡμᾶς, σημεῖα διδόναι
 τὸν θεὸν εἰκὸς ἐστίν.⁷
 10 . 50. Ὅλομαι μὲν οὖν μήτε τὴν ἀναθυμίασιν ὥσαύ-
 τως ἔχειν αἰὲ διὰ παντός, ἀνέσεις δέ τινας ἴσχειν
 καὶ πάλιν σφοδρότητας· ὃ δὲ τεκμηρίῳ χρῶμαι,
 μάρτυρας ἔχω καὶ ξένους πολλοὺς καὶ τοὺς θερα-
 πεύοντας τὸ ἱερὸν ἅπαντας. ὁ γὰρ οἶκος, ἐν ᾧ τοὺς
 15 χρωμένους τῷ θεῷ καθίζουσιν, οὔτε πολλάκις οὔτε
 τεταγμένως ἀλλ' ὥς ἔτυχε διὰ χρόνων εὐωδίας ἀνα-
 πίμπλαται καὶ πνεύματος, οἷας ἂν τὰ ἡδίστα καὶ πο-
 λυτελέστατα τῶν μύρων ἀποφορὰς ὥσπερ ἐκ πηγῆς
 τοῦ ἀδύτου προσβάλλοντος· ἐξανθεῖν γὰρ εἰκὸς ὑπὸ D
 20 θερμούτητος ἢ τινος ἄλλης ἐγγιγνομένης θυνάμεως.
 εἰ δὲ τοῦτο μὴ δοκεῖ πιθανόν, ἀλλὰ γε τὴν Πυθίαν
 αὐτὴν ἐν πάθεσι καὶ διαφοραῖς ἄλλοις ἄλλαις ἐκείνο
 τὸ μέρος τῆς ψυχῆς ἴσχειν, ὃ πλησιάζει τὸ πνεῦμα,
 καὶ μὴ μίαν αἰὲ κρασιν ὥσπερ ἄρμυρναν ἀμετάβολον
 25 ἐν παντὶ καιρῷ διαφυλάττειν, ὁμολογήσετε. πολλὰ
 μὲν γὰρ αἰσθυμένης πλείονες δ' ἄδηλοι τό τε σῶμα

7 ὁ Turnebus: ὃ 13 ἔχω] ἔχει codd. mei 17 πνεύ-
 ματος κέ] ordo verborum est: πνεύματος προσβάλλοντος ἀπο-
 φορὰς, οἷας ἂν τὰ ἡδίστα καὶ πολυτ. τῶν μύρων (intell.
 προσβάλλοι) 26 αἰσθυμένης] sc. τῆς Πυθίας

καταλαμβάνουσι καὶ τὴν ψυχὴν ὑπορρέουσι δυσχέ-
 ρειαι καὶ κινήσεις· ὧν ἀναπιμπλαμένην οὐκ ἄμεινον
 ἐκεῖ βαδίζειν οὐδὲ παρέχειν ἑαυτὴν τῷ θεῷ μὴ παν-
 τάπασι καθαρὰν οὖσαν ὥσπερ ὄργανον ἐξηρτυμένον
 E καὶ εὐηχῆς, ἀλλ' ἐμπαθῇ καὶ ἀκατάστατον. οὔτε γὰρ 5
 ὁ οἶνος ὡσαύτως ἀεὶ τὸν μεθυστικὸν οὔθ' ὁ αὐλὸς
 τὸν ἐνθουσιαστικὸν ὁμοίως διατίθῃσιν, ἀλλὰ νῦν
 μὲν ἦττον οἱ αὐτοὶ νῦν δὲ μᾶλλον ἐκβακχεύονται
 καὶ παροينوῦσι, τῆς κράσεως ἐν αὐτοῖς ἑτέρας γενο-
 μένης. μάλιστα δὲ τὸ φανταστικὸν ἔοικε τῆς ψυχῆς 10
 ὑπὸ τοῦ σώματος ἀλλοιουμένου κρατεῖσθαι καὶ συμ-
 μεταβάλλειν, ὡς δηλὸν ἐστὶν ἀπὸ τῶν ὀνείρων· ποτὲ
 μὲν γὰρ ἐν πολλαῖς γιγνόμεθα καὶ παντοδαπαῖς ἐνυ-
 F πνίων ὕψει, ποτὲ δ' αὖ πάλιν πᾶσα γίνεται γα-
 λήνη καὶ ἡσυχία τῶν τοιούτων. καὶ Κλέωνα μὲν 15
 ἴσμεν αὐτοὶ τὸν ἐκ Δαυλίας τοῦτον ἐν πολλοῖς
 ἔτεσιν οἷς βεβίωκε φάσκοντα μηδὲν ἰδεῖν πώποτ'
 ἐνύπνιον· τῶν δὲ πρεσβυτέρων ταὐτὸ τοῦτο λέγεται
 περὶ Θρασυμήδους τοῦ Ἡραϊέως. αἰτία δ' ἡ κρᾶσις
 τοῦ σώματος, ὥσπερ αὖ πάλιν ἡ τῶν μελαγχολικῶν 20
 πολυόνειρος καὶ πολυφάνταστος, ἥ καὶ δοκεῖ τὸ εὐ-
 438 θυνόνειρον αὐτοῖς ὑπάρχειν· ἐπ' ἄλλα γὰρ ἄλλοτε τῷ
 φανταστικῷ τρεπόμενοι, καθάπερ οἱ πολλὰ βάλλον-
 τες, ἐπιτυγχάνουσι πολλάκις.'

51. 'Όταν οὖν ἄρμοστῶς ἔχη πρὸς τὴν τοῦ πνεύ- 25
 ματος ὥσπερ φαρμάκου κρᾶσιν ἡ φανταστικὴ καὶ
 μαντικὴ δύναμις, ἐν τοῖς προφητεύουσιν ἀνάγκη

γίνεσθαι τὸν ἐνθουσιασμόν· ὅταν δὲ μὴ οὕτως, μὴ
 γίνεσθαι, ἢ γίνεσθαι παράφορον καὶ οὐκ ἀκέραιον
 καὶ ταρακτικόν, ὥσπερ ἴσμεν ἐπὶ τῆς ἔναγχος ἀπο-
 5 θανούσης Πυθίας· θεοπρόπων γὰρ ἀπὸ ξένης παρα-
 γενομένων, λέγεται τὰς πρώτας κατασπείσεις ἀκίνητον
 ὑπομεῖναι καὶ ἀπαθὲς τὸ ἱερεῖον· ὑπερβαλλομένων B
 δὲ φιλοτιμίας τῶν ἱερέων καὶ προσλιπαρούντων, μό-
 λισ ὑπομβρον γενόμενον καὶ κατακλυσθὲν ἐνδοῦναι.
 τί οὖν συνέβη περὶ τὴν Πυθίαν; κατέβη μὲν εἰς τὸ
 10 μαντεῖον ὥς φασιν ἄκουσα καὶ ἀπρόθυμος, εὐθύς
 δὲ περὶ τὰς πρώτας ἀποκρίσεις ἦν καταφανῆς τῇ
 τραχύτητι τῆς φωνῆς οὐκ ἀναφέρουσα δίκην νεῶς
 ἐπειγομένης, ἀλάλου καὶ κακοῦ πνεύματος οὔσα πλή-
 ρης· τέλος δὲ παντάπασιν ἐκταραχθεῖσα καὶ μετὰ
 15 κραυγῆς φοβερᾶς φερομένη πρὸς τὴν ἔξοδον ἔρριπεν
 ἑαυτήν, ὥστε φυγεῖν μὴ μόνον τοὺς θεοπρόπους
 ἀλλὰ καὶ τὸν προφήτην Νίκανδρον καὶ τοὺς παρόν-
 τας τῶν ὁσίων. ἀνείλουντο μέντοι μετὰ μικρὸν αὐτὴν
 εἰσελθόντες ἔμφρονα καὶ διεβίωσεν ὀλίγας ἡμέρας. C
 20 τούτων ἕνεκα καὶ συνουσίας ἀγνὸν τὸ σῶμα καὶ τὸν
 βίον ὅλως ἀνεπίμικτον ἀλλοδαπαῖς ὁμιλίαις καὶ ἄθι-
 κτον φυλάττουσι τῆς Πυθίας, καὶ πρὸ τοῦ χρηστη-
 ρίου τὰ σημεῖα λαμβάνουσιν, οἰόμενοι τῷ θεῷ κατὰ-
 δηλον εἶναι, πότε τὴν πρόσφορον ἔχουσα κρᾶσιν καὶ
 25 διάθεσιν ἀβλαβῶς ὑπομενεῖ τὸν ἐνθουσιασμόν. οὕτε

3 ταρακτικόν Turnebus: πρακτικόν 4 Πυθίας *: πυθιάδος 8 ὑπομβρον] ὑπότρομον R. Nihil opus ἐνδοῦ-
 ναι Turnebus: ἐνδον ἦν 11 δὲ περὶ idem: δ' ἐπὶ 13
 ἀλάλου] ἀλλ' ἄλαοῦ R

γὰρ πάντας οὔτε τοὺς αὐτοὺς ἀεὶ διατίθησιν ὡσαύ-
 τως ἢ τοῦ πνεύματος δύνανται, ἀλλ' ὑπέκκανυμα παρ-
 D χει καὶ ἀρχὴν ὥσπερ εἴρηται τοῖς πρὸς τὸ παθεῖν
 καὶ μεταβαλεῖν οἰκείως ἔχουσιν. ἔστι δὲ θεία μὲν
 ὄντως καὶ δαιμόνιος, οὐ μὴν ἀνέκλειπτος οὐδ' ἄφθαρ- 5
 τος οὐδ' ἀγήρω καὶ διαρκὴς εἰς τὸν ἄπειρον χρό-
 νον ὑφ' οὗ πάντα κάμνει τὰ μεταξὺ γῆς καὶ σελή-
 νης κατὰ τὸν ἡμέτερον λόγον. εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὰ
 ἐπάνω φάσκοντες οὐχ ὑπομένειν, ἀλλ' ἀπαυδῶντα
 πρὸς τὸ αἰδίον καὶ ἄπειρον ὀξέσι χρῆσθαι μεταβο- 10
 λαῖς καὶ παλιγγενεσίαις'

52. 'Ταῦτ' ἐφην ἐγὼ 'πολλάκις ἀνασκέπτεσθαι
 καὶ ὑμᾶς παρακαλῶ καὶ ἐμαυτόν, ὥς ἔχοντα πολλὰς
 ἀντιλήψεις καὶ ὑπονοίας πρὸς τοῦναντίον, ἃς ὁ και-
 E ρὸς οὐ παρέχει πάσας ἐπεξελεῖν· ὥστε καὶ ταῦθ' 15
 ὑπερκείσθω καὶ ὁ Φίλιππος διαπορεῖ περὶ ἡλίου καὶ
 'Απόλλωνος.'

10 ὀξέσι] ὀξείαις R. ἑξαισίαις?

Περὶ τῆς ἀρετῆς βουλευόμεθα καὶ διαποροῦμεν,
εἰ διδασκτόν ἐστι τὸ φρονεῖν τὸ δικαιοπραγεῖν τὸ εὖ
ζῆν· εἴτ' οὐ θαυμάζομεν, εἰ ῥητόρων μὲν ἔργα καὶ B
κυβερνητῶν καὶ ἀρμονικῶν καὶ οἰκοδόμων καὶ γεω-
5 γῶν μυρία γ' ἐστίν· ἀγαθοὶ δ' ἄνδρες ὀνομάζονται
καὶ λέγονται μόνον, ὥς ἱπποκένταυροι καὶ γίγαντες
καὶ κύκλωπες, ἔργον δ' ἀμεμφές εἰς ἀρετὴν καὶ
ἀκέραιον οὐκ ἐστὶν εὐρεῖν οὐδὲ πάθους ἀκέραιον
ἦθος καὶ ἄθικτον αἰσχροῦ βίου· ἀλλ' εἰ καὶ τι κα-
10 λὸν ἢ φύσις αὐτομάτως ἐκφέρει, τοῦτο πολλῶ τῷ
ἀλλοτρίῳ, καθάπερ ὕλη καρπὸς ἀγρία καὶ ἀκαθάρτω
μιγνύμενος, ἐξαμαυροῦται. ψάλλειν μανθάνουσιν οἱ
ἄνθρωποι καὶ ὀρχεῖσθαι καὶ ἀναγιγνώσκειν γράμ-
ματα καὶ γεωργεῖν καὶ ἱππεύειν· ὑποδεῖσθαι μαν-
15 θάνουσι περιβάλλεσθαι καὶ ἀλείφεσθαι· οἰνοχοεῖν C
διδάσκουσιν ὀψοποιεῖν· ταῦτ' ἄνευ τοῦ μαθεῖν οὐκ
ἐστὶ χρησίμως ποιεῖν. δι' ὃ δὲ ταῦτα πάντα, τὸ εὖ
βιοῦν, ἀδίδακτον καὶ ἄλογον καὶ ἄτεχνον καὶ αὐτό-
ματον.

20 2. Ὡς ἄνθρωποι, τί τὴν ἀρετὴν λέγοντες ἀδί-

3 εἴτ' οὐ R: εἴτα 5 μυρία γ' Stobaeus: μυρία δ' 7 καὶ
ἀκέραιον] del. W 9 βίου *: βίου καὶ ἀκέραιον 12 μι-
γνύμενον S

δακτον εἶναι ποιουῦμεν ἀνύπαρκτον; εἰ γὰρ ἡ μάθη-
 σις γένεσις ἐστίν, ἡ τοῦ μαθεῖν κώλυσις ἀναίρεσις.
 καίτοι γ' ὥς φησιν ὁ Πλάτων διὰ τὴν τοῦ ποδὸς
 πρὸς τὴν λύραν καὶ ἀμετρίαν καὶ ἀναρμοστίαν οὗτ'
 ἀδελφὸς ἀδελφῷ πολεμεῖ οὔτε φίλος φίλῳ διαφέρει- 5
 ται, οὔτε πόλεις πόλεσι δι' ἀπεχθείας γιγνόμεναι τὰ
 ἔσχατα δρῶσί τε καὶ πάσχουσιν ὑπ' ἀλλήλων· οὐδὲ
 περὶ προσωδίας ἔχει τις εἰπεῖν στάσιν ἐν πόλει γενο-
 D μένην, πότερον Τελχίνας ἢ Τέλχινας ἀναγνωστέον·
 οὐδ' ἐν οἰκίᾳ διαφορὰν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὑπὲρ 10
 κρόκης ἢ στήμονος. ἀλλ' ὅμως οὗτ' ἂν ἴστων οὔτε
 βιβλίον ἢ λύραν ὁ μὴ μαθὼν μεταχειρίζαιτο, καίπερ
 εἰς οὐδὲν μέγα βλαβησόμενος, ἀλλ' αἰδεῖται γενέσθαι
 καταγέλαστος· 'ἀμαθίην' γὰρ 'Ἡράκλειτος φησι 'κρύ-
 πτειν ἔμεινον·' οἶκον δὲ καὶ γάμον καὶ πολιτείαν 15
 καὶ ἀρχὴν οἶόν τε καλῶς μεταχειρίσασθαι μὴ γυναικί
 μὴ θεράποντι μὴ πολίτῃ μὴ ἀρχομένῳ καὶ ἄρχοντι;
 παιδὸς ὀψοφαγοῦντος, ὁ Διογένης τῷ παιδαγωγῷ
 κόνδυλον ἔδωκεν, ὁρθῶς οὐ τοῦ μὴ μαθόντος ἀλλὰ
 τοῦ μὴ διδάξαντος τὸ ἀμάρτημα ποιήσας. εἴτα παρο- 20
 E ψίδος μὲν ἢ κύλικος οὐκ ἔστι κοινωνεῖν ἐπιδεξίως,
 ἂν μὴ μάθῃ τις εὐθύς ἐκ παίδων ἀρξάμενος, ὥς
 Ἀριστοφάνης

ἢ μὴ κικλίζειν μῆδ' ὀψοφαγεῖν μῆδ' ἴσχειν τὸ πόδ'
 ἐπαλλάξ· 25

3 τοῦ ποδὸς] ἐν τῷ ποδὶ Plato Clitoph. p. 407 c
 7 ἔσχατα Plato: ἔσχατα κακὰ 8 γενομένην Emperius: γινου-
 μένην 9 ἢ Τέλχινας X 14 Ἡράκλειτος] Bywater p. 42
 16 οἶόν τε *: οἶεται 23 Ἀριστοφάνης] Nub. 979. Add.
 φησι W 25 ἐναλλάξ Aristophanes

οἴκου δὲ καὶ πόλεως καὶ γάμου καὶ βίου καὶ ἀρχῆς
 κοινωνίαν ἀνέγκλητον ἐνδέχεται γενέσθαι, μὴ μα-
 θόντων ὕψινα χρηὴ τρόπον ἀλλήλοις συμφέρεσθαι;
 ὁ Ἀρίστιππος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος ἑπανταχοῦ σὺν
 5 ἄρ' εἶ;' γελάσας 'οὐκοῦν' ἔφη ἑπαπαόλλυμι τὸ ναῦ-
 λον, εἰ γε πανταχοῦ εἰμί'. τί οὖν οὐκ ἂν εἴποις καὶ F
 αὐτός 'εἰ μὴ γίγνονται μαθήσει βελτίονες ἄνθρωποι,
 παπαπαόλλυται ὁ μισθὸς τῶν παιδαγωγῶν;' πρῶτον
 γὰρ οὗτοι λαμβάνοντες ἐκ γάλακτος, ὥσπερ αἱ τίτθαι
 10 ταῖς χερσὶ τὸ σῶμα πλάττουσιν, οὕτω τὸ ἦθος ὁρμημί-
 ζουσι τοῖς ἔθεσιν, εἰς ἴχνος τι πρῶτον ἀρετῆς καθι-
 στάντες. καὶ ὁ Λάκων ἐρωτηθεὶς τί παρῆχει παιδα-
 γῶν, 'τὰ καλὰ' ἔφη 'τοῖς παισὶν ἡδέα ποιῶ.' καίτοι
 διδάσκουσιν οἱ παιδαγωγοὶ κεκυφότας ἐν ταῖς ὁδοῖς
 15 περιπατεῖν, ἐνὶ δακτύλῳ τὸ τάριχος ἄρασθαι, δυσὶ 440
 τὸν ἰχθὺν σῖτον κρέας· οὕτω καθῆσθαι, τὸ ἱμάτιον
 οὕτως ἀναλαβεῖν.

3. Τί οὖν; ὁ λέγων λειχήνος ἱατρικὴν εἶναι καὶ
 παρωνυχίας, πλευρίτιδος δὲ καὶ πυρετοῦ καὶ φρενί-
 20 τιδος μὴ εἶναι, τί διαφέρει τοῦ λέγοντος ὅτι τῶν
 μικρῶν καὶ παιδικῶν καθηκόντων εἰς διδασκαλεῖα
 καὶ λόγοι καὶ ὑποθήκαι, τῶν δὲ μεγάλων καὶ τε-
 λείων ἄλογος τριβὴ καὶ περίπτωσις ἔστιν; ὥς γὰρ
 ὁ λέγων ὅτι δεῖ κόπην ἐλαύνειν· μαθόντα κυβερνᾶν
 25 δὲ καὶ μὴ μαθόντα γελοῖός ἐστιν, οὕτως ὁ μὲν τῶν
 ἄλλων ἀπολείπων τεχνῶν μάθησιν ἀρετῆς δ' ἀναι-

13 καίτοι Emperius: καὶ αὐτοὶ
 ἄψασθαι 17 ἀναβαλεῖν Salmasius
 μὴ μαθόντα Iannotius

15 ἄρασθαι idem:
 24 κυβερνᾶν δὲ καὶ

ῥῶν τούναντίον ἔοικε τοῖς Σκύθαις ποιεῖν· ἐκεῖνοι
 μὲν γάρ, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, τοὺς οἰκέτας ἐκτυφλοῦ-
 σιν ὅπως παραδῶσιν αὐτοῖς· οὗτος δὲ ταῖς δούλαις
 B καὶ ὑπηρέτεσι τέχναις ὥσπερ ὕμνα τὸν λόγον ἐντι-
 θεῖς τῆς ἀρετῆς ἀφαιρεῖ. καίτοι γ' ὁ στρατηγὸς 5
 Ἰφικράτης πρὸς τὸν Χαβρίου Καλλίαν ἐρωτῶντα καὶ
 λέγοντα 'τίς εἶ; τοξότης; πελταστής; ἱππεύς; ὀπλί-
 τής;' 'οὐδεὶς' ἔφη 'τούτων ἀλλ' ὁ τούτοις πᾶσιν
 ἐπιτάττων.' γελοῖος οὖν ὁ λέγων, ὅτι τοξικὴ καὶ
 ὀπλιτικὴ καὶ τὸ σφενδονᾶν καὶ τὸ ἱππεύειν διδασκτόν 10
 ἐστὶ, στρατηγία δὲ καὶ τὸ στρατηγεῖν ὥς ἔτυχε πα-
 ραγίγνεται καὶ οἷς ἔτυχε μὴ μαθοῦσιν. οὐκοῦν ἔτι
 γελοιότερος ὁ μόνην τὴν φρόνησιν μὴ διδασκτὴν
 ἀποφαίνων, ἧς ἔνευ τῶν ἄλλων τεχνῶν ὄφελος οὐ-
 C δὲν οὐδ' ὕνησις ἔστιν. εἰ δ' ἡγεμῶν αὕτη καὶ κόσμος 15
 οὔσα πασῶν καὶ τάξις εἰς τὸ χρήσιμον ἕκαστον καθί-
 στησιν, αὐτίκα τίς δέλπνου χάρις, ἡσκημένων καὶ
 μεμαθηκότων παιδῶν

'δαιτρεῦσαι τε καὶ ὀπτηῆσαι καὶ οἰνοχοῆσαι,'
 εἰ μὴ διὰ θεσις μὴδὲ τάξις εἴη περὶ τοὺς διακο- 20
 νοῦντας;

2 Ἡρόδοτος] 4, 2 sqq. 3 παραδῶσιν] παραμένωσιν αὐτ
 γάλα·δονῶσιν Canterus 6 πρὸς τὸν — λέγοντα] πρὸς τὸν
 ὀχληρῶς ἐν ἐκκλησίᾳ ἐρωτῶντα Sauppe prorsus improba-
 bilia sunt. cf. p. 99 e. 187 b. 11 στρατηγία] στρατηγικὴ
 W 15 εἰ δ'] εἰ γε S 19 δαιτρεῦσαι κέ] Hom. o 822
 τε καὶ Homerus: καὶ 20 περὶ W: πρὸς

Περὶ τῆς ἠθικῆς λεγομένης ἀρετῆς καὶ δοκούσης,
 ὧ δὴ μάλιστα τῆς θεωρητικῆς διαφέρει, τῷ τὸ μὲν
 πάθος ὕλην ἔχειν τὸν δὲ λόγον εἶδος, εἰπεῖν πρό-
 κειται τίν' οὐσίαν ἔχει καὶ πῶς ὑφίστασθαι πέφυκε·
 5 καὶ πότερον οἰκείῳ λόγῳ κεκόσμηται τὸ δεδεδυμένον
 μῦθον αὐτὴν τῆς ψυχῆς ἢ μετέσχηκεν ἄλλοτρίου·
 καὶ εἰ μετέσχηκε, πότερον ὥς τὰ μεμιγμένα πρὸς E
 τὸ βέλτιον ἢ μᾶλλον ὥς ἐπιστάσι'α τινὶ χρώμενον
 καὶ ἀρχῇ μετέχειν λέγεται τῆς τοῦ ἄρχοντος δυνά-
 10 μεως. ὅτι μὲν γὰρ δυνατόν καὶ ἀρετὴν γεγενῆσθαι
 καὶ μένειν παντάπασιν ἄνυλον καὶ ἄκρατον, οἷμαι
 δῆλον εἶναι. βέλτιον δὲ βραχέως ἐπιδραμεῖν καὶ τὰ
 τῶν ἐτέρων, οὐχ ἱστορίας ἕνεκα μᾶλλον ἢ τοῦ σα-
 φέστερα γενέσθαι τὰ οἰκεία καὶ βεβαιότερα, προ-
 15 εκτεθέντων ἐκείνων.

2. Μενέδημος μὲν ὁ ἐξ Ἐρετρίας ἀνῆρει τῶν ἀρε-
 τῶν καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὰς διαφοράς, ὥς μί'ας οὐ-
 σης καὶ χρωμένης πολλοῖς ὀνόμασι· τὸ γὰρ αὐτὸ
 σωφροσύνην καὶ ἀνδρείαν καὶ δικαιοσύνην λέγεσθαι, F
 20 καθάπερ βροτὸν καὶ ἄνθρωπον. Ἀρίστων δ' ὁ Χίος
 τῇ μὲν οὐσίᾳ μίαν καὶ αὐτὸς ἀρετὴν ἐποίει καὶ

10 δυνατόν] δύναται mei codd.

ὑγίειαν ὠνόμαξε· τῷ δὲ πρὸς τί πως διαφόρους καὶ
 πλείονας, ὥς εἴ τις ἐθέλοι τὴν ὄρασιν ἡμῶν λευκῶν
 μὲν ἀντιλαμβανομένην λευκοθέαν καλεῖν, μελάνων δὲ
 μελανθέαν ἢ τι τοιοῦτον ἕτερον. καὶ γὰρ ἡ ἀρετὴ
 ποιητέα μὲν ἐπισκοποῦσα καὶ μὴ ποιητέα κέκληται 5
 441 φρόνησις, ἐπιθυμίαν δὲ κοσμοῦσα καὶ τὸ μέτριον
 καὶ τὸ εὐκαιρον ἐν ἡδοναῖς ὀρίζουσα σωφροσύνη,
 κοινωνήμασι δὲ καὶ συμβολαίοις ὁμιλοῦσα τοῖς πρὸς
 ἑτέρους δικαιοσύνη· καθάπερ τὸ μαχαίριον ἐν μὲν
 ἐστὶν ἄλλοτε δ' ἄλλο διαίρει, καὶ τὸ πῦρ ἐνεργεῖ 10
 περὶ ὕλης διαφόρους μῖα φύσει χρώμενον. οἶκε
 δὲ καὶ Ζήνων εἰς τοῦτό πως ὑποφέρεσθαι ὁ Κιτιεύς,
 ὀριζόμενος τὴν φρόνησιν ἐν μὲν ἀπονεμητέοις δι-
 καιοσύνην ἐν δ' αἰρετέοις σωφροσύνην ἐν δ' ὑπο-
 μενετέοις ἀνδρείαν· ἀπολογούμενοι δ' ἀξιοῦσιν ἐν 15
 B τούτοις τὴν ἐπιστήμην φρόνησιν ὑπὸ τοῦ Ζήνωνος
 ὠνομάσθαι. Χρύσιππος δὲ κατὰ τὸ ποῖον ἀρετὴν
 ἰδίαν ποιότητι συνίστασθαι νομίζων, ἔλαθεν ἑαυτὸν
 κατὰ τὸν Πλάτωνα σμῆνος ἀρετῶν οὐ σύνηθες οὐδὲ
 γνῶριμον ἐγείρας· ὥς γὰρ παρὰ τὸν ἀνδρεῖον ἀν- 20
 δρεῖαν καὶ παρὰ τὸν πρᾶον πραότητα καὶ δικαιο-
 σύνην παρὰ τὸν δίκαιον, οὕτω παρὰ τὸν χαρίεντα
 χαριεντότητας καὶ παρὰ τὸν ἐσθλὸν ἐσθλότητας καὶ
 παρὰ τὸν μέγαν μεγαλότητας καὶ παρὰ τὸν καλὸν
 καλότητας, ἑτέρας τε τοιαύτας ἐπιδεξιότητας εὐαπαν- 25
 τησίας εὐτραπελίας ἀρετὰς τιθέμενος, πολλῶν καὶ ἀτό-
 C πων ὀνομάτων οὐδὲν δεομένην ἐμπέπληκε φιλοσοφίαν.

1 ὑγίειαν *: ὑγείαν
 Πλάτωνα] Men. p. 72 a

14 αἰρετέοις W: διαίρετέοις 19
 22 δίκαιον] intell. τιθέμεθα

3. Κοινῶς δ' ἅπαντες οὗτοι τὴν ἀρετὴν τοῦ ἡγε-
 μονικοῦ τῆς ψυχῆς διάθεσιν τινα καὶ δύνανται γε-
 γεννημένην ὑπὸ λόγου, μᾶλλον δὲ λόγον οὔσαν αὐτὴν
 ὁμολογούμενον καὶ βέβαιον καὶ ἀμετάπτωτον ὑποτί-
 5 θενται· καὶ νομίζουσιν οὐκ εἶναι τὸ παθητικὸν καὶ
 ἄλογον διαφορᾶ τινι καὶ φύσει ψυχῆς τοῦ λογικοῦ
 διακεκριμένον, ἀλλὰ ταῦτ' οὗ τῆς ψυχῆς μέρος, ὃ δὴ
 καλοῦσι διάνοιαν καὶ ἡγεμονικόν, δι' ὅλου τρεπόμε-
 νον καὶ μεταβάλλον ἐν τε τοῖς πάθεσι καὶ ταῖς καθ'
 10 ἑξίν ἢ διαθέσειν μεταβολαῖς κακίαν τε γίνεσθαι καὶ
 ἀρετὴν, καὶ μηδὲν ἔχειν ἄλογον ἐν ἑαυτῷ· λέγεσθαι D
 δ' ἄλογον, ὅταν τῷ πλεονάζοντι τῆς ὁρμῆς ἰσχυρῶ
 γενομένῳ καὶ κρατήσαντι πρὸς τι τῶν ἀτόπων παρὰ
 τὸν αἰροῦντα λόγον ἐκφέρεται· καὶ γὰρ τὸ πάθος
 15 εἶναι λόγον ποιηρὸν καὶ ἀκόλαστον ἐκ φανύλης καὶ
 διημαρτημένης κρίσεως σφοδρότητα καὶ ῥώμην προσ-
 λαβούσης. ἔοικε δὲ λαθεῖν τούτους ἅπαντας, ἧ διτ-
 τὸς ἡμῶν ὥς ἀληθῶς ἕκαστός ἐστι καὶ σύνθετος·
 τὴν γὰρ ἑτέραν διπλόην οὐ κατεῖδον, ἀλλὰ τὴν
 20 ψυχῆς καὶ σώματος μῖξιν ἐμφανεστέραν οὔσαν· ὅτι
 δ' αὐτῆς ἔστι τῆς ψυχῆς ἐν ἑαυτῇ σύνθετόν τι καὶ E
 διφυὲς καὶ ἀνόμοιον, ὥσπερ ἑτέρου σώματος τοῦ
 ἀλόγου πρὸς τὸν λόγον ἀνάγκη τινὶ καὶ φύσει συμμι-
 γέντος καὶ συναρμοσθέντος, εἰκὸς μὲν ἐστὶ μηδὲ Πυ-
 25 θαγόραν ἀγνοῆσαι, τεκμαιρομένοις τῇ περὶ μουσικῆν
 σπουδῇ τοῦ ἀνδρός, ἣν ἐπηγάγετο τῇ ψυχῇ κηλή-
 σεως ἕνεκα καὶ παραμυθίας, ὥς οὐ πᾶν ἐχούσῃ δι-
 δασκαλίας καὶ μαθημάτων ὑπήκοον οὐδὲ λόγῳ μετα-

F βλητὸν ἐκ κακίας, ἀλλὰ τινος ἐτέρας πειθοῦς συν-
 εργοῦ καὶ πλάσεως καὶ τιθασεύσεως δεόμενον, εἰ
 μὴ παντάπασι μέλλοι φιλοσοφία δυσμεταχειρίστον
 εἶναι καὶ ἀπειθές. ἐμφανῶς μέντοι καὶ βεβαίως καὶ
 ἀναμφιδόξως Πλάτων συνεῖδεν, ὅτι τοῦτου γε τοῦ 5
 κόσμου τὸ ἔμψυχον οὐχ ἀπλοῦν οὐδ' ἀσύνθετον
 οὐδὲ μονοειδές ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῆς ταύτοῦ καὶ τῆς
 τοῦ ἐτέρου μεμιγμένον δυνάμεως πῇ μὲν αἰεὶ κατὰ
 ταῦτα κοσμεῖται καὶ περιπολεῖ μὲν τάξει κράτος
 ἐχούσῃ χρώμενον, πῇ δ' εἰς τε κινήσεις καὶ κύκλους 10
 σχιζόμενον ὑπεναντίους καὶ πλανητοὺς ἀρχὴν διαφο-
 ρᾶς καὶ μεταβολῆς καὶ ἀνομοιότητος ἐνδίδωσι ταῖς
 περὶ γῆν φθοραῖς καὶ γενέσεσιν· ἥ τ' ἀνθρώπου ψυχῇ
 μέρος ἢ τι μίμημα τῆς τοῦ παντός οὔσα καὶ συνηρ-
 μοσμένη κατὰ λόγους καὶ ἀριθμοὺς εἰκοτάς ἐκεῖ- 15
 442 νοις οὐχ ἀπλῇ τίς ἐστίν οὐδ' ὁμοιοπαθής, ἀλλ'
 ἕτερον μὲν ἔχει τὸ νοερὸν καὶ λογιστικόν, ᾧ κρατεῖν
 τοῦ ἀνθρώπου κατὰ φύσιν καὶ ἄρχειν προσήκον
 ἐστίν· ἕτερον δὲ τὸ παθητικὸν καὶ ἄλογον καὶ πολυ-
 πλανές καὶ ἄτακτον ἐξ ἑαυτοῦ δεόμενον. οὗ πάλιν 20
 διχῇ μεριζομένου, τὸ μὲν αἰεὶ σώματι βουλόμενον
 συνεῖναι καὶ σῶμα θεραπεύειν πεφυκὸς ἐπιθυμητικὸν
 κέκληται, τὸ δ' ἐστὶ μὲν ἥ τοῦτο προστιθέμενον,
 ἐστὶ δ' ἥ τῷ λογισμῷ παρέχον ἰσχὺν ἐπὶ τοῦτο καὶ
 δύναιμι, θυμοειδές. ἀποδείκνυσιν δὲ τὴν διαφορὰν 25
 μάλιστα τῇ τοῦ λογιζομένου καὶ φρονούντος ἀντι-
 B βάσει πρὸς τὸ ἐπιθυμοῦν καὶ θυμούμενον, ὥς τὸ ἔτε-

5 Πλάτων] cf. Tim. p. 35 sqq. Rep. p. 441 e 20 ἐξ
 ἑαυτοῦ] ἐξάρχων? ἐξουσιαστοῦ? 21 βουλόμενον*: βούλεσθαι

ρον εἶναι πολλάκις ἀπειθοῦν τε καὶ δυσμαχοῦν πρὸς
 τὸ βέλτιστον. ταύταις ἐχρήσατο ταῖς ἀρχαῖς ἐπὶ
 πλέον Ἀριστοτέλης, ὡς δῆλόν ἐστιν ἐξ ὧν ἔγραψεν.
 ὕστερον δὲ τὸ μὲν θυμοειδὲς τῷ ἐπιθυμητικῷ προσ-
 5 ἐνειμεν, ὡς ἐπιθυμίαν τινὰ τὸν θυμὸν ὄντα καὶ
 ὕρεξιν ἀντιλυπήσεως. τῷ μέντοι παθητικῷ καὶ ἀλόγῳ
 μέρῳ παντὸς ὡς διαφέρουσι τοῦ λογιστικοῦ χρώμε-
 νος διετέλεσεν, οὐχ ὅτι παντελῶς ἄλογόν ἐστιν ὥσπερ
 τὸ αἰσθητικὸν ἢ τὸ θρεπτικὸν καὶ φυτικὸν τῆς ψυ-
 10 χῆς μέρος· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὅλως ἀνήκοα λόγου καὶ
 κωφὰ τρόπον τινὰ τῆς σαρκὸς ἐκβεβλάσθηκε καὶ
 περὶ τὸ σῶμα παντελῶς καταπέφυνε· τὸ δὲ παθητι- C
 κὸν οἰκείον λόγου στέρεται καὶ ἄμοιρόν ἐστιν, ἔλλως
 δὲ τοῦ λογιζομένου καὶ φρονοῦντος εἰσακούειν καὶ
 15 τρέπεσθαι πρὸς ἐκεῖνο καὶ ὑπείκειν καὶ κατασχημα-
 τίζεισθαι πέφυνκεν, εἰ μὴ τέλος ἢ διεφθαρμένον
 ὑφ' ἡδονῆς ἀμαθοῦς καὶ ἀκολάστου διαίτης.

4. Οἱ δὲ θαυμάζοντες ὅπως ἄλογον μὲν ἐστι
 λόγῳ δ' ὑπήκοον, οὗ μοι δοκοῦσι τοῦ λόγου περι-
 20 νοεῖν τὴν δύναμιν

‘ὅση πέφυνκε κἀφ’ ὅσον διέρχεται’

τῷ κρατεῖν καὶ ἄγειν οὐ σκληραῖς οὐδ’ ἀντιτύποις
 ἀγωγαῖς ἀλλὰ τυπικαῖς καὶ τὸ ἐνδόσιμον καὶ πει-
 θήνιον ἀπάσης ἀνάγκης καὶ βίᾳς ἐχούσαις ἀνυσι-
 25 μώτερον. ἐπεὶ καὶ πνεῦμα δῆπου καὶ νεῦρα καὶ D

1 ἀπειθοῦν τε καὶ δυσμαχοῦν *: ἀπειθοῦντα καὶ δυσμα-
 χοῦντα 3 Ἀριστοτέλης] cf. de Anima I 1. III 9 12 περὶ
 τὸ σῶμα — καταπέφυνκε] cf. p. 584 d 21 κἀφ’ Duebnerus:
 καὶ ἐφ’. cf. Nauck. p. 648

ὅστ' αὖ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος ἄλογ' ἐστίν, ἀλλ' ὅταν ὁρμὴ γένηται, σείσαντος ὥσπερ ἡνίας τοῦ λογισμοῦ, πάντα τέταται καὶ συνήκται καὶ ὑπακούει· καὶ πόδες τε θεῖν διανοηθέντος εὐτονοὶ καὶ χεῖρες εἰς ἔργον καθίστανται βαλεῖν ἢ λαβεῖν ὁρμήσαντος. 5 ἄριστα δ' ὁ ποιητῆς τὸ συμπαθεῖν καὶ συγκατα- σχηματιζόμενον τῷ λόγῳ τοῦ ἀλόγου παρίστησι διὰ τούτων

ἔως τῆς τήκετο καλὰ παρήγια δάκρυ χεύουσης,
E κλαιούσης ἐὼν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 10
θυμῷ μὲν γοόωσαν ἔην ἐλέαιρε γυναιῖκα,
ὀφθαλμοὶ δ' ὥς εἰ κέρα ξίστασαν ἥε σίδηρος
ἀτρεμάς ἐν βλεφάροισι, δόλῳ δ' ὃ γε δάκρυ'
ἔκευθεν.'

οὕτω κατήκοον εἶχε τῆς κρίσεως καὶ τὸ πνεῦμα καὶ 15
τὸ αἷμα καὶ τὸ δάκρυον. δηλοῦσι δὲ καὶ παρὰ κα-
λαῖς καὶ καλοῖς, ὧν οὐκ ἔῃ λόγος οὐδὲ νόμος θιγεῖν,
αἰδοίων φρυγὰ καὶ ἀναχωρήσεις ἡσυχίαν ἀγόντων
καὶ ἀτρεμούντων. ὃ μάλιστα συμβαίνει τοῖς ἐρωσιν,
εἴτ' ἀκούσασιν ὥς ἀδελφῆς ἐρωῶντες ἢ θυγατρὸς 20
F ἡγνοήκασιν· ἅμα γὰρ ἔπηξε τὸ ἐπιθυμοῦν ἀψαμένου
τοῦ λόγου καὶ τὸ σῶμα τὰ μέρη συννευσχημονοῦντα
τῇ κρίσει παρέσχε. σιτίοις γε μὴν πολλάκις καὶ
ὑποῖς μάλ' ἡδέως προσενεχθέντες ἂν αἰσθῶνται καὶ
μάθωσιν αὐτοὺς τῶν μὴ καθαρῶν τι μὴδὲ νομίμων 25
ἐδηδοκότας, οὐ τῇ κρίσει μόνον ἐπιτίθεται τὸ λυ-

9 Hom. τ 208 δάκρυ χεύουσης *: δακρυχεούσης 13
δ' ὃ γε *: δέ γε δάκρυ' ἔκευθεν *: δάκρυα κεύθεν 21 ἅμα
R: ἀλλὰ 22 τὰ μέλη? 26 ἐπιτίθεται R: ἐπιτίθενται

ποῦν καὶ δάκνον, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα τῇ δόξῃ συν-
 διατρεπόμενον καὶ ἀναπιμπλάμενον ἔμετοι καὶ ἀνα-
 τροπαὶ ναντιώδεις ἴσχουσι. δέδοικα δὲ μὴ δόξαιμι
 παντάπασιν ἐπαγωγὰ καὶ νεαρὰ τῷ λόγῳ περαίνειν,
 5 ψαλτήρια διεξιὼν καὶ λύρας καὶ πηκτίδας καὶ αὐ- 443
 λούς, καὶ ὅσα μουσικῆς προσφθὰ καὶ προσήγορα
 μηχανησαμένης ἀνθρωπίνους πάθουσιν ἄψυχα συνή-
 δεται καὶ συνεπιθρονηεῖ καὶ συνάδει καὶ συνακολα-
 σταίνει, τὰς κρίσεις ἀναφέροντα καὶ τὰ πάθη καὶ
 10 τὰ ἔθνη τῶν χρωμένων. καίτοι καὶ Ζήνωνά φασιν
 εἰς θέατρον ἀνιόντα κινθαροδοῦντος Ἀμοιβέως πρὸς
 τοὺς μαθητάς 'ἴωμεν' εἰπεῖν 'ὅπως καταμάθωμεν
 οἷαν ἔντερα καὶ νεῦρα καὶ ξύλα καὶ ὅσα λόγον καὶ
 15 νῆν ἀφίησιν.' ἀλλὰ ταῦτ' ἐάσας, ἡδέως ἂν αὐτῶν B
 πυθοίμην, εἰ κύνας καὶ ἵππους καὶ ὄρνιθας οἰκου-
 ροὺς ὀρῶντες ἔθει καὶ τροφῇ καὶ διδασκαλίᾳ φωνάς
 τε συνετὰς καὶ πρὸς λόγον ὑπηκόους κινήσεις καὶ
 σχέσεις ἀποδιδόντας καὶ πράξεις τὸ μέτριον καὶ τὸ
 20 χρήσιμον ἡμῖν ἐχούσας, Ὀμήρου τ' ἀκούοντες τὸν
 Ἀχιλλεῖα λέγοντος 'ὁτρύνειν ἵππους τε καὶ ἀνέρας'
 ἐπὶ τὴν μάχην, ἔτι θαυμάζουσιν καὶ διαποροῦσιν εἰ
 τὸ θυμούμενον ἐν ἡμῖν καὶ ἐπιθυμοῦν καὶ λυπού-
 μενον καὶ ἡδόμενον ὑπακούειν τε τῷ φρονοῦντι καὶ
 25 πᾶσχειν ὑπ' αὐτοῦ καὶ συνδιατίθεσθαι πέφυκεν, οὐκ
 ἀποικοῦν οὐδ' ἀπεσχοινισμένον οὐδὲ πλάσσομενον C
 ἔξωθεν οὐδὲ τυπούμενον ἀνάγκαις τισὶν ἢ πληγαῖς,

3 δόξαιμι] δόξω μοι? 7 συνήδεται R: συνήλθε 20
 'Ομήρου] II 167 τ' R: δ'

ἀλλὰ φύσει μὲν ἐξηρητημένον ἀεὶ δ' ὁμιλοῦν καὶ
 συντρεφόμενον καὶ ἀναπιμπλάμενον ὑπὸ συνηθείας.
 διὸ καὶ καλῶς ὠνόμασται τὸ ἦθος· ἔστι μὲν γὰρ,
 ὥς τύπῳ εἰπεῖν, ποιότης τοῦ ἀλόγου τὸ ἦθος· ὠνό-
 μασται δ' ὅτι τὴν ποιότητα ταύτην καὶ τὴν διαφο- 5
 ρὰν ἔθει λαμβάνει τὸ ἄλογον ὑπὸ τοῦ λόγου πλατ-
 τόμενον, οὐ βουλομένου τὸ πάθος ἐξαιρεῖν παντά-
 πασιν (οὔτε γὰρ δυνατόν οὔτ' ἄμεινον), ἀλλ' ὅρον
 τινὰ καὶ τάξιν ἐπιτιθέντος αὐτῷ καὶ τὰς ἡθικὰς
 ἀρετάς, οὐκ ἀπαθείας οὔσας ἀλλὰ συμμετρίας παθῶν 10
 καὶ μεσότητος, ἐμποιοῦντος· ἐμποιεῖ δὲ τῇ φρονήσει
 D τὴν τοῦ παθητικοῦ δύναμιν εἰς ἕξιν ἀστείαν καθι-
 στάς. τρία γὰρ δὴ ταῦτά φασι περὶ τὴν ψυχὴν
 ὑπάρχειν, δύναμιν πάθος ἕξιν. ἡ μὲν οὖν δύναμις
 ἀρχὴ καὶ ὕλη τοῦ πάθους, οἷον ὀργιλότης αἰσχυν- 15
 τηλία θαρραλεότης· τὸ δὲ πάθος κίνησις τις ἥδη
 τῆς δυνάμεως, οἷον ὀργὴ αἰδῶς θάρσος· ἡ δ' ἕξις
 ἰσχὺς καὶ κατασκευὴ τῆς περὶ τὸ ἄλογον δυνάμεως
 ἐξ ἔθους ἐγγιγνομένη, κακία μὲν ἂν φανύλως ἀρετὴ
 δ' ἂν καλῶς ὑπὸ τοῦ λόγου παιδαγωγηθῇ τὸ πάθος. 20
 5. Ἐπεὶ δ' οὐ πᾶσαν ἀρετὴν μεσότητα ποιοῦσιν
 οὐδ' ἡθικὴν καλοῦσι, λεκτέον ἂν εἴη περὶ τῆς δια-
 φορᾶς ἀρξάμενοις ἄνωθεν. ἔστι τοίνυν τῶν πραγμά-
 E των τὰ μὲν ἀπλῶς ἔχοντα τὰ δὲ πως ἔχοντα πρὸς
 ἡμᾶς· ἀπλῶς μὲν οὖν ἔχοντα, γῆ οὐρανὸς ἄστρα 25
 θάλασσα· πῶς δ' ἔχοντα πρὸς ἡμᾶς, ἀγαθὸν κακόν,
 αἰρετὸν φευκτόν, ἡδὺ ἀλγεινόν· ἀμφοῖν δὲ τοῦ λό-

5 ὅτι] οὔτως ὅτι? 17 αἰδῶς*: θράσος αἰδῶς 24 ἀπλῶς
 Stobaeus: ὅπως δέ πως*: δέ πῶς 26 malim πῶς

γου θεωρητικοῦ ὄντος, τὸ μὲν περὶ τὰ ἀπλῶς ἔχοντα
 μόνον ἐπιστημονικὸν καὶ θεωρητικὸν ἐστὶ· τὸ δ' ἐν
 τοῖς πως ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς βουλευτικὸν καὶ πρακτι-
 κόν· ἀρετὴ δὲ τούτου μὲν ἡ φρόνησις ἐκείνου δ' ἡ
 5 σοφία. διαφέρει δὲ σοφίας φρόνησις, ἥ τοῦ θεω- F
 ρητικοῦ πρὸς τὸ πρακτικὸν καὶ παθητικὸν ὑποστρο-
 φῆς καὶ σχέσεώς τινος γενομένης ὑφίσταται κατὰ
 λόγον ἢ φρόνησις. διὸ φρόνησις μὲν τύχης δεῖται,
 σοφία δ' οὐ δεῖται πρὸς τὸ οἰκεῖον τέλος οὐδὲ βου-
 10 λῆς· ἐστὶ γὰρ περὶ τὰ ἀεὶ κατὰ ταῦτά καὶ ὡσαύτως
 ἔχοντα. καὶ καθάπερ ὁ γεωμέτρης οὐ βουλεύεται 444
 περὶ τοῦ τριγώνου, εἰ δυεῖν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς
 ἐντὸς γωνίας ἀλλ' οἶδεν (αἱ γὰρ βουλαὶ περὶ τῶν
 ἄλλοτ' ἄλλως ἔχόντων οὐ περὶ τῶν βεβαίων καὶ
 15 ἀμεταπτώτων)· οὕτως ὁ θεωρητικὸς νοῦς περὶ τὰ
 πρῶτα καὶ μόνιμα καὶ μίαν ἀεὶ φύσιν ἔχοντα μὴ
 δεχομένην μεταβολὰς ἐνεργῶν, ἀπήλλακται τοῦ βου-
 λεύεσθαι. τὴν δὲ φρόνησιν εἰς πράγματα πλάνης
 μεστὰ καὶ ταραχῆς καθιελίσαν ἐπιμίγνυσθαι τοῖς τυ-
 20 χηροῖς πολλάκις ἀναγκαῖόν ἐστὶ καὶ τῷ βουλευτικῷ
 χρῆσθαι περὶ τῶν ἀδηλοτέρων, τῷ δὲ πρακτικῷ τὸ
 βουλευτικὸν ἐκδεχομένην ἐνεργεῖν ἤδη καὶ τοῦ ἀλό- B
 γου συμπαρόντος καὶ συνεφελκομένου ταῖς κρίσεσιν·
 ὁρμῆς γὰρ δεόνται. τὴν δ' ὁρμὴν τῷ πάθει ποιεῖ
 25 τὸ ἥθος, λόγου δεομένην ὁρίζοντος, ὅπως μετρία
 παρῇ καὶ μήθ' ὑπερβάλλῃ μήτ' ἐγκαταλείπῃ τὸν και-

1 ὄντος θεωρητικοῦ τοῦ λόγου? ἀπλῶς Stobaeus: πῶς

3 πῶς *: πῶς 10 κατὰ ταῦτά scripsi cum W: καὶ τὰ
 αὐτά καὶ W 12 ὀρθαῖν R

ρόν. τὸ γὰρ δὴ παθητικὸν καὶ ἄλογον κινήσεσι
 χρῆται, ταῖς μὲν ἄγαν σφοδραῖς καὶ ὀξεύαις ταῖς δὲ
 μαλακωτέραις ἢ προσήκει καὶ ἀργότεραις. ὅθεν ἕκα-
 στον ὧν πρᾶττομεν αἰεὶ μοναχῶς μὲν κατορθοῦνται
 πλεοναχῶς δ' ἀμαρτάνεται· τὸ γὰρ βαλεῖν τὸν σκο- 5
 πὸν ἐν ἑστί καὶ ἀπλοῦν, ἀστοχοῦσι δ' ἄλλοι' ἄλλως,
 C ὑπερβάλλοντες τὸ μέτριον ἢ ἀπολείποντες. τοῦτ' οὖν
 τοῦ πρακτικοῦ λόγου κατὰ φύσιν ἔργον ἐστί, τὸ
 ἐξαιρεῖν τὰς ἀμετρίας τῶν παθῶν καὶ πλημμελείας·
 ὅπου μὲν γὰρ ὑπ' ἀρρωστίας καὶ μαλακίας ἢ δέους 10
 καὶ ὕκνου προσενδίδωσιν ἡ ὁρμὴ καὶ προαπολείπει τὸ
 καλόν, ἐνταῦθα πάρεστιν ἐξεγείρων καὶ ἀναρριπίζων·
 ὅπου δὲ πάλιν ἐκφέρεται ῥυεῖσα πολλὴ καὶ ἄτακτος,
 ἐκεῖ τὸ σφοδρὸν ἀφαιρεῖ καὶ ἴστησιν. οὕτω δ' ὀρί-
 ζων τὴν παθητικὴν κίνησιν, ἐμποιεῖ τὰς ἡθικὰς ἀρε- 15
 τὰς περὶ τὸ ἄλογον, ἐλλείψεως καὶ ὑπερβολῆς με-
 σότητας οὔσας. οὐ γὰρ ἕπασαν ἀρετὴν μεσότητι
 γίγνεσθαι ῥητέον· ἀλλ' ἡ μὲν ἀπροσδεῆς τοῦ ἀλό-
 D γου καὶ περὶ τὸν εἰλικρινῆ καὶ ἀπαθῆ νοῦν συνιστα-
 μένη σοφία καὶ φρόνησις αὐτοτελεῆς τίς ἐστίν ἀκρότης 20
 τοῦ λόγου καὶ δύναμις, ἥ τὸ θειότατον ἐγγίγνεται
 τῆς ἐπιστήμης καὶ μακαριώτατον· ἡ δ' ἀναγκαία διὰ
 τὸ σῶμα καὶ δεομένη νῆ Δία τῆς παθητικῆς ὥσπερ
 ὁργανικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τὸ πρακτικόν, οὐκ οὔσα
 φθορὰ τοῦ ἀλόγου τῆς ψυχῆς οὐδ' ἀναίρεσις ἀλλὰ 25
 τάξεις καὶ διακόσμησις, ἀκρότης μὲν ἐστὶ τῇ δυνάμει

ὁ ἀμαρτάνεται Emperius: ἀμαρτάνει 11 προσενδίδωσιν
 Turnebus: προσενδίδωσιν 19 νοῦν — φρόνησις] συνιστα-
 μένη νοῦν ceteris deletis Patzigius 23 νῆ Δία R: διὰ

καὶ τῇ ποιότητι, τῷ ποσῷ δὲ μεσότης γίγνεται τὸ ὑπερβάλλον ἐξαιρουῦσα καὶ τὸ ἐλλείπον.

6. Ἐπεὶ δὲ πολλαχῶς τὸ μέσον (καὶ γὰρ τὸ κεκρα-
 μένον τῶν ἀκράτων μέσον, ὥς λευκοῦ καὶ μέλανος
 5 τὸ φαιόν· καὶ τὸ περιέχον καὶ περιεχόμενον τοῦ Ἐ
 περιεχομένου καὶ περιέχοντος, ὥς τῶν δώδεκα καὶ
 τεττάρων τὰ ὀκτώ· καὶ τὸ μηδετέρου τῶν ἄκρων
 μετέχον, ὥς ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ τὸ ἀδιάφορον), τού-
 των μὲν οὐδενὶ τῶν τρόπων ἡ ἀρετὴ προσρητέα
 10 μεσότης. οὔτε γὰρ μίγμα τῶν κακιῶν ἔστιν οὔτ'
 ἐμπεριέχουσα τοῦλαττον ἐμπεριέχεται τῷ πλεονάζοντι
 τοῦ προσήκοντος· οὔτ' ἀπήλλακται παντάπασιν τῶν
 παθητικῶν ὁρμῶν, ἐν αἷς τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον
 ἔστι. γίγνεται δὲ μεσότης καὶ λέγεται μάλιστα τῇ F
 15 περὶ φθόγγους καὶ ἁρμονίας ὁμοίως· ἐκείνη τε γὰρ
 ἐμμελὴς οὔσα φωνὴ καθάπερ ἡ νῆτη καὶ ὑπάτη, τῆς
 μὲν τὴν ὀξύτητα τῆς δὲ τὴν βαρύτητα τὴν ἄγαν
 διαπέφευγεν· αὕτη τε κίνησις οὔσα καὶ δύνამις περὶ
 τὸ ἄλογον, τὰς ἐκλύσεις καὶ τὰς ἐπιτάσεις καὶ ὅλως
 20 τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον ἐξαιρεῖ τῆς ὁρμῆς, εἰς τὸ 445
 μέτριον καὶ ἀναμάρτητον καθιστᾷσα τῶν παθῶν ἕκα-
 στον. αὐτίκα τὴν μὲν ἀνδρείαν μεσότητά φασιν
 εἶναι δειλίας καὶ θρασύτητος, ὧν ἡ μὲν ἔλλειψις
 ἡ δ' ὑπερβολὴ τοῦ θυμοειδοῦς ἔστι· τὴν δ' ἔλεν-
 25 θεριότητα μικρολογίας καὶ ἀσωτίας, πραότητα δ'
 ἀναλγησίας καὶ ὁμότητος· αὐτὴν τε σωφροσύνην καὶ
 δικαιοσύνην, τὴν μὲν περὶ τὰ συμβόλαια μήτε πλεόν
 νέμουςαν αὐτῇ τοῦ προσήκοντος μήτ' ἔλαττον, τὴν

Β δ' εἰς τὸ μέσον ἀπαθείας καὶ ἀναισθησίας καὶ ἀκολασίας ἀεὶ τὰς ἐπιθυμίας καθιστᾶσαν. ἐν ᾧ δὴ καὶ μάλιστα δοκεῖ τὸ ἄλογον τῆς πρὸς τὸ λογικὸν διαφορᾶς αὐτοῦ παρέχειν κατανόησιν, καὶ δεικνύειν τὸ πάθος ὡς ἕτερόν τι κομιδῇ τοῦ λόγου ἐστίν. οὐ γὰρ 5 ἂν διέφερε σωφροσύνης ἐγκράτειας, καὶ ἀκολασίας ἀκρασία περὶ τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς ἐπιθυμίας, εἰ ταῦτόν ἦν τῆς ψυχῆς ᾧ ἐπιθυμεῖν ᾧ τε κρίνειν πέφυκε. νῦν δὲ σωφροσύνη μὲν ἐστίν, οὗ τὸ παθητικὸν ὥσπερ εὐήνιον θρόμμα καὶ πρᾶον ὁ λογισμὸς ἡνιοχεῖ καὶ 10 μεταχειρίζεται, περὶ τὰς ἐπιθυμίας χρώμενος ὑπέκοντι καὶ δεχομένῳ τὸ μέτριον καὶ τὸ εὐσχημον ἐκουσίως· ὁ δ' ἐγκρατὴς ἄγει μὲν ἐρρωμένῳ τῷ λογισμῷ καὶ κρατοῦντι τὴν ἐπιθυμίαν, ἄγει δ' οὐκ 15 ἁλύπως οὐδὲ πειθομένην ἀλλὰ πλαγίαν καὶ ἀντιτείνουσιν, οἷον ὑπὸ πληγῆς καὶ χαλινοῦ καταβιάζόμενος καὶ ἀνακρούων, ἀγῶνος ὢν ἐν ἑαυτῷ καὶ θορόβου μεστός· οἷον ὁ Πλάτων ἐξεικονίζει περὶ τὰ τῆς ψυχῆς ὑποζύγια, τοῦ χείρονος πρὸς τὸ βέλτιον 20 ζυγομαχοῦντος ἅμα καὶ τὸν ἡνίοχον διαταράττοντος, ἀντέχειν ὀπίσω καὶ κατατείνειν ὑπὸ σπουδῆς ἀναγκασόμενον ἀεὶ

‘μὴ βάλη φοίνικας ἐκ χειρῶν ἱμάντας’
κατὰ Σιμωνίδην.’ ὅθεν οὐδ’ ἀρετὴν αὐτοτελεῖ ἀξιοῦσι
τὴν ἐγκράτειαν ἀλλ’ ἔλαττον ἀρετῆς εἶναι· μεσότης 25

1 καὶ prius Iannotius 4 αὐτοῦ Duebnerus: αὐτοῦ 11
χρώμενος κέ] vid. Praefat. p. XXXIV 18 Πλάτων] cf.
Phaedr. p. 254 sqq. 24 Σιμωνίδην] Bergk. 3 p. 394
25 ἔλαττον τι Faehsius coll. p. 159 lin. 12

γὰρ οὐ γέγονεν ἐκ συμφωνίας τοῦ χείρονος πρὸς τὸ
βέλτιον οὐδ' ἀνήρηται τοῦ πάθους τὸ ὑπερβάλλον,
οὐδὲ πειθόμενον οὐδ' ὁμολογοῦν τῷ φρονοῦντι τῆς D
ψυχῆς τὸ ἐπιθυμοῦν ἀλλὰ λυποῦν καὶ λυπούμενον
5 καὶ καθειρογόμενον ὑπ' ἀνάγκης ὥσπερ ἐν στάσει
δυσμενῆς καὶ πολέμιον συνοικεῖ.

ἴσχυις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων

ἡ τοῦ ἐγκρατοῦς ψυχὴ διὰ τὴν ἀνωμαλίαν καὶ τὴν
10 διαφορὰν. κατὰ ταῦτα δ' οἴονται καὶ τὴν ἀκρασίαν
ἐλαττόν τι κακίας εἶναι παντελεῖ δὲ κακίαν τὴν ἀκο-
λασίαν. αὕτη μὲν γὰρ ἔχουσα καὶ πάθος φαῦλον
καὶ λόγον, ὑφ' οὗ μὲν ἐξάγεται τῷ ἐπιθυμεῖν πρὸς
τὸ αἰσχροῦν, ὑφ' οὗ δὲ τῷ κακῶς κρίνειν προστιθε- E
15 μένου ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ τὴν αἰσθησιν ἀποβάλλει
τῶν ἁμαρτανομένων. ἡ δ' ἀκρασία τῷ μὲν λόγῳ
σφάζει τὴν κρίσιν ὁρθὴν οὖσαν, τῷ δὲ πάθει φέρεται
παρὰ τὴν κρίσιν ἰσχύοντι τοῦ λόγου μᾶλλον. ὅθεν
διαφέρει τῆς ἀκολασίας· ὅπου μὲν γὰρ ἡττᾶται τοῦ
20 πάθους ὁ λογισμὸς ὅπου δ' οὐδὲ μάχεται, καὶ ὅπου
μὲν ἀντιλέγων ἔπεται ταῖς ἐπιθυμίαις ὅπου δ' ὑφη-
γεῖται συναγορεύων, καὶ ὅπου μὲν ἡδομένῳ κοινω-
νεῖν ὑπάρχει τῶν ἁμαρτανομένων ὅπου δ' ἀχθομένῳ, F
καὶ ὅπου μὲν ἐκὼν φέρεται πρὸς τὸ αἰσχροῦν ὅπου
25 δὲ προδίδωσιν ἄκων τὸ καλόν· ὥς τοῖς πραττομέ-
νοις ὑπ' αὐτῶν οὐχ ἦττον δὲ καὶ τοῖς λεγομένοις
ἔνεστιν ἡ διαφορὰ κατὰδηλος· ἀκολάστων μὲν γὰρ
αἶδε φωναί

‘τίς δὲ χάρις, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσεῆς Ἀφρο-
δίτης;

τεθναίνην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι.’

καὶ ἕτερος

‘τὸ φαγεῖν τὸ πιεῖν τὸ τῆς Ἀφροδίτης τυγχάνειν, 5
τὰ δ’ ἄλλα προσθήκας ἔπαιντ’ ἐγὼ καλῶ’

446 φησὶν, ὥσπερ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς συνεπινεύων ταῖς
ἡδοναῖς καὶ ὑπερειπόμενος. οὐχ ἦττον δὲ τούτων
ὁ εἰπών

‘ἔα μ’ ἀπολέσθαι· τοῦτο γάρ μοι συμφέρει.’ 10

τὴν κρίσιν ἔχει τῷ πάθει συννοσοῦσαν. αἱ δὲ τῆς
ἀκρασίας ἕτεραι καὶ διαφέρουσαι

‘γνώμην ἔχοντά μ’ ἡ φύσις βιάζεται.’

καί

‘αἰαῖ, τόδ’ ἤδη θείον ἀνθρώποις κακόν, 15
ὅταν τις εἰδῇ τάγαθὸν χρῆται δὲ μή.’

καί

‘εἰκεί γὰρ ἤδη θυμὸς οὐδ’ ἔτ’ ἀντέχει,
θινῶδες ὥς ἄγκιστρον ἀγκύρας σάλῳ.’

θινῶδες ἄγκιστρον οὐ φαύλως λέγων τὸ μὴ κάτο- 20
χον τοῦ λογισμοῦ μηδ’ ἀραρός, ἀλλὰ μανότητι τῆς
ψυχῆς καὶ μαλακῆς προῦναι τὴν κρίσιν. οὐ πόρρω
B δὲ τῆς εἰκόνης ταύτης ἀκκεῖνα εἴρηται

1 ἄτερ Stobaeus 63, 16: ἄνευ 3 μέλοι idem: μέλει
10 Kock 3 p. 450 13 Nauck p. 840 15 Nauck p. 635
τόδ’ ἤδη p. 33 e: τὸ δὲ 18 Nauck p. 911 εἰκεί F. G.
Schmidtus: εἰκεί. cf. p. 782 d

ἡναυς ὥς τις ἐκ μὲν γῆς ἀνήρτηται βρόχοις,
πνεῖ δ' οὐρος, ἡμῖν δ' οὐ κρατεῖ τὰ πείσματα·

πείσματα γὰρ λέγει τὰς ἀντεχούσας κρίσεις πρὸς τὸ
αἰσχρόν, εἰδ' ὥσπερ ὑπὸ πνεύματος πολλοῦ ῥηγνυ-
5 μένας τοῦ πάθους. τῷ γὰρ ὄντι πλησίστιος μὲν
ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ὁ ἀκόλαστος ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν φέ-
ρεται καὶ δίδωσιν ἑαυτὸν καὶ συγκατευθύνει· πλά-
γιος δ' ὁ ἀκρατής, οἷον ἐξαναφέρειν γλιχόμενος καὶ
διωθεῖσθαι τὸ πάθος, ὑποσύρεται καὶ περιπίπτει περὶ
10 τὸ αἰσχρόν· ὥς Ἀναξάρχον ἐσίλλαινε Τίμων

ἔν δὲ τὸ θαρσαλέον τε καὶ ἐμμανὲς ὕπηγ' ὀρούσαι
φαίνεται Ἀναξάρχου κύνεον μένος· ὃς ῥα καὶ εἰδώς, ὁ
ὥς φάσαν, ἄθλιος ἔσκε, φύσις δέ μιν ἔμπαλιν ἦγεν
ἡδονοπλήξ, ἣν πλεῖστοι ὑποτρέλουσιν σοφιστῶν.

15 οὔτε γὰρ ὁ σοφὸς ἐγκρατής ἀλλὰ σώφρων, οὔθ' ὁ
ἀμαθὴς ἀκρατής ἀλλ' ἀκόλαστος· ὁ μὲν γὰρ ἡδεται
τοῖς καλοῖς ὁ δ' οὐκ ἄχθεται τοῖς αἰσχροῖς. σοφι-
στικῆς οὖν ψυχῆς ἡ ἀκρασία, λόγον ἐχούσης οἷς
ἐγνωκεν ὀρθῶς ἐμμένειν μὴ δυνάμενον.

20 7. Ἡ μὲν οὖν ἀκρασία τοιαύτας ἔχει διαφορὰς
πρὸς τὴν ἀκολασίαν, ἣ δ' ἐγκράτεια πρὸς τὴν σω-
φροσύνην αὐθις αὐτὰς ἀντιστρέφους ἀναλόγως. τὸ
γὰρ δάκνου καὶ τὸ λυποῦν καὶ τὸ ἀγανακτοῦν οὔπω
τὴν ἐγκράτειαν ἀπολέλοιπε· τῆς δὲ σώφρονος ψυχῆς D
25 τὸ πανταχόθεν ὁμαλὲς καὶ ἄσφυκτον καὶ ὕγιαῖνον,
ὃ συνήρμостαι καὶ συγκέκραται τὸ ἄλογον πρὸς τὸν

1 Nauck. p. 782d 2 δ' οὐ Turnebus: δ' εἶ 9 ὑποσύ-
ρεται R: ὑποσύρει 12 ὃς X: ὃν 13 ὥς φασιν Mullach. 1
p. 87

λογισμὸν εὐπειθείᾳ καὶ πραότητι θαυμαστῇ κεκο-
σμημένον, εἰποῖς ἂν ἐπιβλέψας

‘ὅη τότ’ ἔπειτ’ ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡ δὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμῇ, κοίμισσε δὲ κύματα θαίμων.’

τὰ σφοδρὰ καὶ περιμανῇ καὶ οἰστρώδη κινήματα τῶν 5
ἐπιθυμιῶν τοῦ λόγου κατασβέσαντος, ὧν δ’ ἡ φύσις
ἀναγκαιῶς δεῖται, ταῦθ’ ὁμοιοπαθῇ καὶ ὑπήκοα καὶ
φίλα καὶ συνεργὰ πεποιημένου ταῖς πρακτικαῖς προ-
αιρέσεσιν· ὥστε μὴ προεκθεῖν τοῦ λογισμοῦ μηδ’
E ὑπενδιδόναι μηδ’ ἀτακτεῖν μηδ’ ἀπειθεῖν, ἀλλὰ πᾶ- 10
σαν ὁρμὴν εὐάγῳγον οὔσαν

‘ἄθηλον ἵππῳ πῶλον ὡς ἄμα τρέχειν,’

ἐπιβεβαιοῦσαν τὸν Ξενοκράτους λόγον, ὃν ἐκεῖνος
εἶπε περὶ τῶν ἀληθῶς φιλοσοφούντων, ὅτι μόνοι
ποιοῦσιν ἐκουσίως ἢ ποιοῦσιν ἄκοντες οἱ λοιποὶ διὰ 15
τὸν νόμον, ὥσπερ ὑπὸ πληγῆς κύνες ἢ γαλαῖ ψόφῳ
τῶν ἡδονῶν ἀποτρεπόμενοι καὶ πρὸς τὸ δεινὸν ἀπο-
F βλέποντες. ὅτι μὲν οὖν γίνεταί τις ἐν τῇ ψυχῇ
τοιαύτης ἑτερότητας αἰσθησις καὶ διαφορᾶς περὶ τὰς
ἐπιθυμίας, ὡς τινος μαχομένου καὶ τάναντία λέγον- 20
τος αὐταῖς, οὐκ ἔδηλόν ἐστιν. ἔνιοι δὲ φασιν οὐχ
ἕτερον εἶναι τοῦ λόγου τὸ πάθος οὐδὲ δυεῖν δια-
φορὰν καὶ στάσιν, ἀλλ’ ἐνὸς λόγου τροπὴν ἐπ’ ἄμ-
447 φότερα, λανθάνουσιν ἡμᾶς ὀξύτητι καὶ τάχει μετα-
βολῆς, οὐ συνόρῳντας ὅτι ταῦτόν ἐστι τῆς ψυχῆς 25

3 Hom. μ 168 δὴ τότ’] αὐτίκ’ Homerus 4 κοίμισε
idem 12 Bergk. 2 p. 445 16 κύνες ἢ γαλαῖ *: κυνὸς
ἢ γαλῆς 19 ἑτερότητας W: στερεότητος διαφορᾶς R:
διαφορὰ

ὃ πέφυκεν ἐπιθυμεῖν καὶ μετανοεῖν, ὀργίζεσθαι καὶ
 δεδιέναι, φέρεσθαι πρὸς τὸ αἰσχροὺν ὑφ' ἡδονῆς καὶ
 φερομένης πάλιν αὐτῆς ἐπιλαμβάνεσθαι· καὶ γὰρ
 ἐπιθυμίαν καὶ ὀργὴν καὶ φόβον καὶ τὰ τοιαῦτα
 5 πάντα δόξας εἶναι καὶ κρίσεις πονηράς, οὐ περὶ ἓν
 τι γιγνομένης τῆς ψυχῆς μέρος, ἀλλ' ὅλου τοῦ ἡγε-
 μονικοῦ ὅπας καὶ εἴξεις καὶ συγκатаθέσεις καὶ ὀρ-
 μάς, καὶ ὅλως ἐνεργείας τινὰς οὔσας ἐν ὀλίγῳ μετα-
 πτωτάς, ὥσπερ αἱ τῶν παίδων ἐπιδρομαὶ τὸ δαγδαῖον
 10 καὶ τὸ σφοδρὸν ἐπισφαλές ὑπ' ἀσθενείας καὶ ἀβέ-
 βαιον ἔχουσι. ταῦτα δὲ πρῶτον μὲν παρὰ τὴν ἐνάρ- B
 γειάν ἐστι καὶ τὴν αἰσθησιν· οὐδεὶς γὰρ ἐν ἑαυτῷ
 τοῦ ἐπιθυμοῦντος αἰσθάνεται μεταβολὴν εἰς τὸ κρι-
 νον οὐδὲ τοῦ κρίνοντος αὐτὸ πάλιν εἰς τὸ ἐπιθυμοῦν,
 15 οὐδὲ παύεται μὲν ἔρῳν ὅτε λογίζεται καθεκτέον εἶναι
 τὸν ἔρωτα καὶ διαμαχετέον πρὸς αὐτόν, ἐξίσταται
 δὲ πάλιν τοῦ λογίζεσθαι καὶ κρίνειν, ὅταν ἐνδιδῷ
 μαλασσόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας· ἀλλὰ καὶ τῷ λόγῳ
 πρὸς τὸ πάθος ἀντιβαίνων ἐν τῷ πάθει ἐστὶν ἔτι,
 20 καὶ πάλιν κρατούμενος ὑπὸ τοῦ πάθους διορᾷ τῷ
 λογισμῷ τὸ ἁμαρτανόμενον· καὶ οὔτε τῷ πάθει τὸν
 λόγον ἀνῆρηκεν οὔτε τῷ λογίζεσθαι τοῦ πάθους C
 ἀπήλλακται, φερόμενος δ' ἐκατέρωσε μέσος ἀμφοῖν
 καὶ κοινός ἐστιν. οἱ δὲ νῦν μὲν ἐπιθυμίαν γίγνε-
 25 σθαι τὸ ἡγεμονικόν, νῦν δὲ τὸν ἀντιπαττόμενον τῇ
 ἐπιθυμίᾳ λογισμὸν ὑπολαμβάνοντες, οὐδὲν ἀπέχουσι
 τῶν μὴ δύο τὸν κυνηγὸν εἶναι καὶ τὸ θηρίον ὑπο-
 λαμβανόντων, ἀλλὰ ταῦτ' ὅσον χωρὶς μετεβολῇ
 νῦν μὲν εἶναι θηρίον νῦν δὲ γίγνεσθαι κυνηγόν.

ἐκεῖνοί τε γὰρ ἐμφανές τι παρορῶσιν οὗτοί τε πρὸς
 τὴν αἰσθησιν ἀντιμαρτυροῦσιν, οὐχ ἑνός τινος μετα-
 βολῆς ἀλλὰ δυεῖν ἅμα μάχης καὶ διαφορᾶς ἐν ἑαυ-
 τοῖς αἰσθανόμενοι. 'τί οὖν;' φασίν, 'οὐχὶ καὶ τὸ
 D βουλευόμενον τοῦ ἀνθρώπου πολλάκις διχοφορεῖ καὶ 5
 πρὸς ἐναντίας ἀνθίσταται δόξας περὶ τοῦ συμφέ-
 ροντος ἀλλ' ἐν ἑστί'; 'πάννυ μὲν οὖν' φησομεν,
 'ἀλλὰ τὸ συμβαῖνον οὐχ ὅμοιον.' οὐ γὰρ μάχεται
 πρὸς ἑαυτὸ τῆς ψυχῆς τὸ φρονοῦν, ἀλλὰ μιᾷ χρώ-
 μενον δυνάμει διαφόρων ἐφάπτεται λογισμῶν· μᾶλ- 10
 λον δ' εἰς λογισμὸς ἔστιν ἐν πράγμασι γιγνόμενος ἑτέ-
 ροις ὥσπερ ὕλαις διαφερούσαις. ὅθεν οὔτε λύπη τοῖς
 ἄνευ πάθους λογισμοῖς ἔνεστιν, οὐδ' ὥσπερ ἐκβια-
 ζόμενοι παρὰ γνώμην αἰροῦνται θάτερον, ἂν μὴ νῆ
 Δία λαμβάνῃ πάθος τι προσηρητημένον ὥσπερ ἐπὶ ζυ- 15
 E γοῦ. καὶ γὰρ τοῦτο συμβαίνει πολλάκις, οὐ λογισμοῦ
 τινος πρὸς λογισμὸν ἀλλὰ φιλοτιμίας ἢ φιλονεικίας
 ἢ χάριτος ἢ ζηλοτυπίας ἢ δέους ἀντιβαίνοντος, οἷε-
 σθαι λόγων εἶναι δυεῖν διαφορὰν· ὥσπερ ἐν τούτοις
 'αἰδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.' 20
 καί

'τὸ μὲν σφαγῆναι δεινὸν εὐκλειαν δ' ἔχει,
 τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλὸν ἡδονὴ δ' ἐνι.'
 καὶ περὶ τὰς κρίσεις δὲ τῶν συμβολαίων ὑποτρέ-
 χοντα τὰ πάθη τὴν πλείστην ἐμποιεῖ διατριβήν· καὶ 25
 περὶ τὰ συμβούλια τῶν βασιλέων οἱ πρὸς χάριν

λέγοντες οὐ δύειν κρίσεων τῇ ἑτέρᾳ συναγορεύου- F
 σιν, ἀλλὰ πάθει τινὶ προστίθενται παρὰ τὸν τοῦ
 συμφέροντος λογισμόν· διὸ τοὺς ῥήτορας ἐν ταῖς
 ἀριστοκρατίαις οἱ ἄρχοντες οὐκ ἔωσι παθαίνεσθαι·
 5 ῥέπει γὰρ εὐθεΐαν ῥοπὴν ὁ ἀπαθὴς λογισμὸς ἐπὶ τὸ
 δίκαιον· ἂν δὲ πάθος ἐγγένηται, μάχην ποιεῖ καὶ
 διαφορὰν τὸ ἠδόμενον καὶ τὸ ἀλγοῦν πρὸς τὸ κρῖ-
 νον καὶ τὸ βουλευόμενον. ἐπεὶ διὰ τί τοῖς ἐν φιλο-
 σοφίᾳ σκέμμασιν οὐ πρόσεστι τὸ μετὰ λύπης ὑπὸ
 10 τῶν ἑτέρων ἄγεσθαι καὶ μετατίθεσθαι πολλάκις, ἀλλ' 448
 αὐτὸς τ' Ἀριστοτέλης Δημόκριτός τε καὶ Χρύσιππος
 ἔνια τῶν πρόσθεν αὐτοῖς ἀρεσκόντων ἀπορροβῶς καὶ
 ἀδῆκτως καὶ μεθ' ἡδονῆς ἀφείδαν; ὅτι τῷ θεωρητικῷ
 καὶ μαθηματικῷ τῆς ψυχῆς πάθος οὐδὲν ἀντιέστη-
 15 κεν ἀλλ' ἄτρεμεί καὶ οὐ πολυπραγμονεῖ τὸ ἄλογον
 ἐν τούτοις. διὸ πρὸς τᾶληθές ὁ λογισμὸς, ὅταν
 φανῇ, προέμενος τὸ ψεῦδος ἀσμένως ἀπέκλινεν· ἐν
 αὐτῷ γὰρ ἔστιν οὐκ ἐν ἑτέρῳ τὸ πειθόμενον καὶ
 μεταπειθόμενον. αἱ δὲ πραγματικαὶ βουλαὶ καὶ κρι-
 20 σεις καὶ δίκαιται τῶν πολλῶν ἐμπαθεῖς οὔσαι δυσο-
 δίαν τῷ λόγῳ παρέχουσι καὶ δυσκολίαν, ἐνισχυμένῳ B
 καὶ ταραττομένῳ περὶ τὸ ἄλογον, ἀνταῖρον αὐτῷ
 μεθ' ἡδονῆς τινος ἢ δέους ἢ λύπης ἢ ἐπιθυμίας.
 καὶ τούτων κριτήριον ἢ αἰσθησίς ἐστιν ἀμφοτέρων
 25 ἐφαπτομένη· καὶ γὰρ ἂν περιγένηται θάτερον, οὐκ
 ἀνῆρηκε θάτερον, ἀλλ' ἐφέλκεται καταβιαζόμενον
 καὶ ἀντιτεῖνον. ὁ γὰρ νοουθετῶν αὐτὸν ἐρῶντα χρῆ-
 ται τῷ λογισμῷ πρὸς τὸ πάθος, ὥς ἀμφοτέρων ἐνόν-

των ἅμα τῇ ψυχῇ, καθάπερ χειρὶ φλεγμαίνον ἕτε-
 ρον μέρος πιέξων καὶ δυεῖν ὄντων καὶ διαφερόντων
 C ἐπαισθανόμενος. ἐν μέντοι ταῖς ἀπαθέσει βουλαῖς
 καὶ σκέψεσιν, οἷας ἔχει μάλιστα τὸ θεωρητικόν, ἂν
 μὲν ἴσαι μένωσιν, οὐ γέγονε κρίσις ἀλλ' ἀπορία, 5
 στάσις οὕσα καὶ μονῇ διανοίας ὑπ' ἐναντίων λό-
 γων· ἂν δὲ ῥοπή γένηται πρὸς θάτερον, ἡ κρατή-
 σασα τὴν ἑτέραν λέλυκεν, ὥστε μὴ λυπεῖν μηδ'
 ὑπεναντιοῦσθαι πρὸς τὴν δόξαν. ὅλως δὲ λογισμοῦ
 μὲν ἀντικείμεναι λογισμῷ δοκοῦντος, οὐ γίγνεται 10
 δυεῖν καὶ ἑτέρων αἰσθησις ἀλλ' ἐνός τινος ἐν δια-
 φόροις γιγνομένου φαντασίαις· ὅταν δὲ τὸ ἄλογον
 D μάχεται τῷ λογισμῷ, μήτε κρατεῖν ἀλύπως μήτε
 κρατεῖσθαι πεφυνκὸς εὐθὺς εἰς δύο διίστησι τῇ μάχῃ
 τὴν ψυχὴν καὶ ποιεῖ τὴν διαφορὰν πρόδηλον. 15

8. Οὐ μόνον τοίνυν ἀπὸ τῆς μάχης ἀλλ' οὐδὲν
 ἦττον ἀπὸ τῆς ἀκολουθίας κατῴδοι τις ἂν τὴν παθη-
 τικὴν ἀρχὴν τῆς λογικῆς οὕσαν ἑτέραν. ἐπεὶ γὰρ
 ἔστι μὲν ἑρᾶν εὐφροῦς πρὸς ἀρετὴν καὶ γενναίου
 παιδὸς ἔστι δὲ φάυλου καὶ ἀκολάστου, συμβαίνει δὲ 20
 θυμῷ χρῆσθαι μὲν ἀλόγως πρὸς παῖδας αὐτοῦ καὶ
 γονεῖς χρῆσθαι δ' ὑπὲρ γονέων καὶ παίδων δικαίως
 πρὸς πολεμίους καὶ τυράννους· ὥσπερ ἔχει μάχης
 καὶ διαφορᾶς τοῦ πάθους πρὸς τὸν λογισμὸν αἰσθη-
 σις ἔστιν, οὕτως ἐνταῦθα πειθοῦς καὶ ἀκολουθίας, 25
 E οἷον ἐπιρρέποντος καὶ συνεπιιδιδόντος. ἔτι τοίνυν

6 μονῇ Basileensis: μόνη λόγων Anonymus: παθῶν
 14 εἰς δύο R: ὡς δύο 18 ἐπεὶ καὶ cf. Praefat. p. LVI
 26 ἐπιρρέποντος W: ἐπιρρέοντος ἔτι R: ἐπεὶ

καὶ γυναῖκα γήμας κατὰ νόμους ἀνὴρ ἐπιεικῆς δια-
 νοεῖται περιέπειν καὶ συνεῖναι δικαίως καὶ σωφρόνως,
 χρόνῳ δὲ τῆς συνηθείας ἐντεκούσης πάθος αἰσθάνεται
 τῷ λογισμῷ τὸ φιλεῖν καὶ τὸ ἀγαπᾶν ἐπιτεινόμενον·
 5 ὥσπερ αὖ καὶ νέοι διδασκάλοις ἐπιτυγχόντες ἀστείοις
 ὑπὸ χρείας τὸ πρῶτον ἔπονται καὶ ζηλοῦσιν, ὥστε-
 ρον δὲ καὶ φιλοῦσιν ἀντὶ γνωρίμων καὶ μαθητῶν
 ἐρασταὶ καλούμενοι καὶ ὄντες. τὸ δ' αὐτὸ συμβαίνει
 καὶ πρὸς ἄρχοντας ἐν πόλεσι χρηστοὺς καὶ γέλτονας F
 10 καὶ κηδεστάς· ἀρξάμενοι γὰρ ὑπὸ χρείας τινὸς καθη-
 κόντως ἀλλήλοις ὁμιλεῖν, ἔπειτα λανθάνουσιν εἰς τὸ
 φιλεῖν ὑποφερόμενοι, συνεπισπασαμένου τοῦ логи-
 σμοῦ καὶ συναναπείσαντος τὸ παθητικόν. ὁ δ' εἰπὼν

αἰδῶς τε· δισσαὶ δ' εἰσίν, ἡ μὲν οὐ κακὴ
 15 ἡ δ' ἄχθος οἴκων·

ἄρ' οὐ δῆλός ἐστι συνησθημένος ἐν ἑαυτῷ τοῦτο τὸ
 πάθος πολλάκις μὲν ἀκολουθοῦν τῷ λόγῳ καὶ συγ-
 κατακοσμούμενον, πολλάκις δὲ παρὰ τὸν λόγον ὅκνοις 449
 καὶ μελλήσεσι καιροὺς καὶ πράγματα λυμαινόμενον;
 20 9. Οἷς καὶ αὐτοὶ τρόπον τινὰ διὰ τὴν ἐνάργειαν
 ὑπελκόντες, αἰδεῖσθαι τὸ αἰσχύνεσθαι καλοῦσι καὶ
 τὸ ἡδεσθαι χαίρειν καὶ τοὺς φόβους εὐλαβείας· ταύ-
 την μὲν οὐδενὸς ἂν αἰτιασαμένον τὴν εὐφημίαν, εἰ
 ταῦτά πάθῃ προστιθέμενα μὲν τῷ λογισμῷ τού-
 25 τοις καλοῦσι τοῖς ὀνόμασι, μαχόμενα δὲ καὶ βιαζό-
 μενα τὸν λογισμὸν ἐκείνοις. ὅταν δὲ δακρύοις ἐλεγ-

14 Eurip. Hipp. 384 17 ἀκολουθοῦν *: ἀκολουθεῖ

20 οἷς καὶ αὐτοὶ Turnebus: οἷ καὶ αὐτοῖς 24 ταῦτά *: τὰ αὐτά

- χόμενοι καὶ τρόμοις καὶ χροᾶς μεταβολαῖς, ἀντὶ
λύπης καὶ φόβου δηγμούς τινας καὶ συνθροήσεις
λέγωσι καὶ προθυμίας τὰς ἐπιθυμίας ὑποκορίζονται,
B σοφιστικὰς δοκοῦσιν οὐ φιλοσόφους δικαιοῦσαι καὶ
ἀποδράσεις ἐκ τῶν πραγμάτων μηχανᾶσθαι διὰ τῶν 5
ὀνομάτων. καίτοι πάλιν αὐτοὶ τὰς τε χαρὰς ἐκεί-
νας καὶ τὰς βουλήσεις καὶ τὰς εὐλαβείας εὐπαθείας
καλοῦσιν οὐκ ἀπαθείας, ὁρθῶς ἐνταῦθα χρώμενοι
τοῖς ὀνόμασι· γίγνεται γὰρ εὐπάθεια τοῦ λογισμοῦ
τὸ πάθος οὐκ ἀναιροῦντος ἀλλὰ κοσμοῦντος καὶ 10
τάττοντος ἐν τοῖς σωφρονοῦσιν. οἱ δὲ φαῦλοι καὶ
ἀκρατεῖς τί πάσχουσιν, ὅταν τὸν πατέρα καὶ τὴν
μητέρα κρίναντες φιλεῖν ἀντὶ τοῦ ἐρωμένου καὶ τῆς
ἐρωμένης μὴ δύνωνται, τὴν δ' ἐταίραν καὶ τὸν κό-
λακα κρίναντες, εὐθὺς καὶ φιλῶσιν; εἰ γὰρ τὸ πᾶ- 15
C θος ἦν κρίσις, ἔδει τῇ τοῦ φιλεῖν χρῆναι καὶ μισεῖν
κρίσει· τὸ φιλεῖν ἔπρεσθαι καὶ τὸ μισεῖν· νυνὶ δὲ
συμβαίνει τάναντία, ταῖς μὲν προστιθεμένου τοῦ
πάθους κρίσει ταῖς δ' ἀπειθοῦντος. ἥ καὶ φασιν
αὐτοί, τῶν πραγμάτων ἐκβιαζομένων, οὐ πᾶσαν εἶναι 20
κρίσιν πάθος ἀλλὰ τὴν κινητικὴν ὁρμῆς βίαιου καὶ
πλεοναξούσης, ὁμολογοῦντες ἕτερον εἶναι τὸ κρίνον
καὶ τὸ πάσχον ἐν ἡμῖν ὥσπερ τὸ κινεῖν καὶ τὸ
κινούμενον. αὐτός τε Χρύσιππος ἐν πολλοῖς ὀριζό-
μενος τὴν καρτερίαν καὶ τὴν ἐγκράτειαν ἔξεις ἀκο- 25
λουθητικὰς τῷ αἰροῦντι λόγῳ, δῆλός ἐστιν ὑπὸ τῶν
D πραγμάτων ὁμολογεῖν ἀναγκαζόμενος, ὥς ἕτερόν ἐστι

2 συνθροήσεις scripsi cum Hauptio: συνεόρσεις 4 δι-
καιώσεις X: διακαύσεις 15 κρίναντες] intell. φιλεῖν

τὸ ἀκολουθοῦν ἐν ἡμῖν τοῦ ᾧ ἀκολουθεῖ πειθόμε-
νον ἢ πάλιν μάχεται μὴ πειθόμενον.

10. Ἴσα τοίνυν τὰ ἀμαρτήματα πάντα καὶ πά-
σας τιθέμενοι τὰς ἀμαρτίας, εἰ μὲν ἄλλη πη παρο-
5 ρῶσι τάληθές, οὐκ ἔστι καιρὸς ἐν τῷ παρόντι διε-
λέγχειν· ἐν δὲ τοῖς πάθεσι φαίνονται κομιδῇ παρὰ
τὴν ἐνάργειαν ἐνιστάμενοι τῷ λόγῳ. πᾶν μὲν γὰρ
πάθος ἀμαρτία κατ' αὐτούς ἐστι, καὶ πᾶς ὁ λυπού-
μενος ἢ φοβούμενος ἢ ἐπιθυμῶν ἀμαρτάνει. μεγάλαι
10 δὲ τῶν παθῶν διαφοραὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ
ἥττον ὁρῶνται· τίς γὰρ ἂν φαίη τὸν Δόλωνος φό-
βον ἴσον εἶναι τῷ Αἰαντος 'ἐντροπαλιζομένου' καὶ Ε.
βάδην ἀπionτος ἐκ τῶν πολεμίων 'ὀλίγον γόνυ γου-
νὸς, ἀμείβοντος;' ἢ τῇ Πλάτωνος ἐπὶ Σωκράτει τελευ-
15 τήσαντι λύπη τὴν Ἀλεξάνδρου διὰ Κλεῖτον, αὐτὸν
ἀνελεῖν ὁρμήσαντος; ἐπιτείνονται γὰρ οὐ μετρίως
καὶ τῷ παρὰ λόγον αἰ λῦπαι, καὶ τὸ παρ' ἐλπίδα
σύμπτωμα τοῦ κατὰ λόγον ὀδυνηρότερον· εἰ προσ-
δοκῶν εὐημεροῦντα καὶ θαυμαζόμενον ὕψεσθαι πύ-
20 θοιτο κατεστρεβλωμένον, ὥς Φιλώταν Παρμενίων.
θυμῷ δὲ τίς ἂν εἴποι πρὸς Ἀνάξαρχον Ἰσθ' κεχρη-
σθαι Νικοκρέοντα καὶ πρὸς Φιλήμονα Μάγαν, ἀμ-
φοτέρους λοιδορηθέντας ὑπ' αὐτῶν; ὁ μὲν γὰρ ὑπέ- F
ροις σιδηροῖς κατέπτισσε καὶ κατέκοπτεν ἐκεῖνον·
25 ὁ δὲ τῷ Φιλήμονι τὸν δῆμιον ἐκέλευσεν ἐπὶ τὸν
τράχηλον ἐπιθεῖναι γυμνὴν τὴν μάχαιραν εἴτ' ἀφεί-

2 ἢ] εἰ? 5 τάληθές *: τὸ ἀληθές 6 πάθεσι R:
πλεόσι Iom. A 547 19 καὶ]
τὸν παῖδα

ναι. διὸ καὶ νεῦρα τῆς ψυχῆς τὸν θυμὸν ὁ Πλάτων
 προσεῖπεν ὥς ἐπιτεινόμενόν τε πικρία καὶ πραότητι
 χαλῶμενον. ταῦτα τοίνυν καὶ τὰ τοιαῦτα διακρουό-
 μενοι τὰς ἐπιτάσεις τῶν παθῶν καὶ τὰς σφοδρότητας
 450 οὗ φασι γίνεσθαι κατὰ τὴν κρίσιν ἐν ἣ τὸ ἅμαρ- 5
 τητικόν, ἀλλὰ τὰς δῆξεις καὶ τὰς συστολάς καὶ τὰς
 διαχύσεις εἶναι τὰς τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον τῷ
 ἀλόγῳ δεχομένας. καίτοι καὶ περὶ τὰς κρίσεις φαί-
 νονται γιγνόμεναι διαφοραί· τὴν τε γὰρ πενίαν οἱ
 μὲν οὐ κακὸν οἱ δὲ καὶ μέγα κρίνουσι κακόν, οἱ 10
 δὲ γε καὶ μέγιστον, ὥστε καὶ κατὰ τῶν πετρῶν καὶ
 κατὰ τῆς θαλάττης· ὠθεῖν ἑαυτούς· τὸν τε θάνατον
 οἱ μὲν ἀγαθῶν στερήσει μόνον οἱ δὲ καὶ τιμωρίαις
 αἰωνίοις ὑπὸ γῆν καὶ κολασμοῖς φρικώδεσι κακὸν
 εἶναι νομίζουσιν· ἥ τε τοῦ σώματος ὕγεια τοῖς μὲν 15
 B ὥς κατὰ φύσιν καὶ χρήσιμον ἀγαπᾶται, τοῖς δὲ τῶν
 ὄντων δοκεῖ μέγιστον ἀγαθόν· οὔτε γὰρ

‘πλούτου χάριν ἢ τεκέων’

οὔτε

‘τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς’, 20
 τελευτῶντες δὲ καὶ τὴν ἀρετὴν ἀνωφελῇ καὶ ἀνό-
 νητον ἡγοῦνται, τοῦ ὕγιαίνειν μὴ παρόντος· ὥστε
 φαίνεσθαι καὶ περὶ τὰς κρίσεις αὐτὰς τοὺς μὲν μᾶλ-
 λον τοὺς δ’ ἥττον ἁμαρτάνοντας. ἀλλ’ οὐ τοῦτο
 νῦν διελεγκτέον, ἐκεῖνο δ’ ἐκ τούτου ληπτέον, ὅτι 25

1 Πλάτων] Rep. p. 411 b 6 δῆξεις Amyotus: λήξεις
 8 ἀλόγῳ M: λόγῳ 11 malim κατὰ πετρῶν καὶ κατὰ θα-
 λάττης. cf. p. 165 a 15 ὕγεια *: ὕγεια 18 πλούτου κέ]
 Bergk. 3 p. 597 20 τᾶς — ἀρχᾶς Aldina: τὰς — ἀρχὰς

συγχωροῦσι καὶ αὐτοὶ τῆς κρίσεως ἕτερον εἶναι τὸ
 ἄλογον, καθ' ὃ φασι γίνεσθαι τὸ πάθος σφοδρό-
 τερον καὶ μείζον, ἐρίζοντες πρὸς τοῦνομα καὶ τὸ
 ῥῆμα, τὰ δὲ πράγματα διδόντες τοῖς διαφέρειν τὸ C
 5 παθητικὸν καὶ ἄλογον τοῦ λογιζομένου καὶ κρίνον-
 τος ἀποφαινομένοις. ἐν δὲ τοῖς περὶ Ἀνωμαλίας ὁ
 Χρύσιππος εἰπὼν, ὅτι τυφλὸν ἐστὶν ἡ ὁργὴ καὶ πολ-
 λάκις μὲν οὐκ ἐξ ὁρᾶν τὰ ἐκφανῆ πολλάκις δὲ τοῖς
 καταλαμβανομένοις ἐπιπροσθεῖ, μικρὸν προελθὼν
 10 'τὰ γὰρ ἐπιγιννόμενα' φησί 'πάθη ἐκκουοῦσι τοὺς
 λογισμούς, καὶ τὰ ὡς ἐτέρως φαινόμενα βιαίως προω-
 θοῦντα ἐπὶ τὰς ἐναντίας πράξεις·' εἴτα χρῆται μάρ-
 τυρι τῷ Μενάνδρῳ λέγοντι

'οἷμοι τάλας ἔγωγε, ποῦ ποτε φρένες
 15 ἡμῶν ἐκείνον ἦσαν ἐν τῷ σώματι
 τὸν χρόνον, ὅτ' οὐ ταῦτ' ἀλλ' ἐκεῖν' ἤροόμεθα;' D
 καὶ πάλιν ὁ Χρύσιππος προελθὼν 'τοῦ λογικοῦ'
 φησί 'ζῶον φύσιν ἔχοντος προσχρησθαι εἰς ἕκαστα
 τῷ λόγῳ καὶ ὑπὸ τούτου κυβερνᾶσθαι, πολλάκις ἀπο-
 20 στρέφεσθαι αὐτὸν ἡμᾶς ἄλλη βιαιοτέρα φορὰ χρω-
 μένους·' ὁμολογῶν τὸ συμβαῖνον ἐκ τῆς πρὸς τὸν
 λόγον τοῦ πάθους διαφορᾶς. ἐπεὶ καὶ γελοῖόν ἐστιν,
 ἥ φησι Πλάτων, αὐτόν τινα λέγειν αὐτοῦ κρείττονα
 καὶ πάλιν χείρονα, καὶ τὸν μὲν 'κρατοῦνθ' ἑαυτοῦ
 25 τὸν δὲ μὴ κρατοῦντα.

11. Πῶς γὰρ οἶόν τε τὸν αὐτὸν αὐτοῦ κρείττον'

6 Ἀνωμαλίας R: ἀνομολογίας 13 Μενάνδρῳ] Kock. 3
 p. 178 16 ὅτ' X ἐκεῖν' ἤροόμεθα X: ἐκεῖνα αἰρούμεθα
 28 Πλάτων] Rer. p. 430 e αὐτόν *: αὐτόν 24. 25 τὸν]
 τὸν αὐτόν?

εἶναι καὶ χεῖρονα ἢ κρατεῖν ἄμα καὶ κρατεῖσθαι,
 Ε μὴ τρόπον τινὰ διττοῦ πεφυκότος ἑκάστου καὶ τὸ
 μὲν χεῖρον ἐν ἑαυτῷ τὸ δὲ βέλτιον ἔχοντας; οὕτω γὰρ
 ὁ μὲν τοῦ βελτιόνος ὑπηκόῳ τῷ χεῖρονι χρώμενος
 ἐγκρατὴς ἑαυτοῦ καὶ κρείττων ἐστίν, ὁ δὲ τῷ ἀκο- 5
 λάστῳ καὶ ἀλόγῳ τῆς ψυχῆς ἐπόμενον περιορῶν καὶ
 ὑπηρετοῦν τὸ κρείττον ἦττων ἑαυτοῦ καὶ ἀκρατὴς
 λέγεται καὶ παρὰ φύσιν διακείμενος. φύσει γὰρ
 προσήκει θεῖον ὄντα τὸν λογισμὸν ἡγεῖσθαι καὶ ἄρ-
 χεῖν τοῦ ἀλόγου, τοῦ τὴν γένεσιν αὐτόθεν ἔχοντος 10
 F ἐκ τοῦ σώματος· ὃ καὶ συνεξομοιοῦσθαι καὶ κοινω-
 νεῖν παθῶν καὶ ἀναπίμπλασθαι πέφυκεν, ἐνδεδυνκός
 αὐτῷ καὶ καταμεμιγμένον, ὥς δηλοῦσιν. αἱ ὁρμαὶ
 πρὸς τὰ σωματικὰ κινούμεναι καὶ ἰστάμεναι καὶ σφο-
 δρότητας ἐν ταῖς τοῦ σώματος μεταβολαῖς καὶ ἀνέ- 15
 σεις λαμβάνουσιν. διὸ νέοι μὲν καὶ ὀξεῖς καὶ ἰταμοὶ
 περὶ τε τὰς ὀρεῖξεις διάπυργοι καὶ οἰστρώδεις αἵματος
 πλήθει καὶ θερμότητι, τῶν δὲ πρεσβυτῶν ἡ περὶ
 τὸ ἥπαρ ἀρχὴ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ κατασβέννυται καὶ
 γίγνεται μικρὰ καὶ ἀσθενής· ἰσχύει δὲ μᾶλλον ὁ λό- 20
 γος τοῦ παθητικοῦ τῷ σώματι συναπομαραινόμενου.
 τοῦτο δ' ἀμέλει καὶ τὰς τῶν θηρίων ἡθοιοποιεῖ πρὸς
 451 τὰ πάθη φύσεις· οὐ γὰρ ὁρθότῃ δοξῶν οὐδὲ φανυλό-
 τητι δῆπου τοῖς μὲν ἀλκαὶ καὶ ὁρμαὶ πρὸς τὰ φαι-
 νόμενα δεινὰ παρίστανται, τοῖς δ' ἀμήχανοι πτοῖαι 25
 καὶ φόβοι τῆς ψυχῆς· ἀλλ' αἱ περὶ τὸ αἷμα καὶ τὸ
 πνεῦμα καὶ τὸ σῶμα δυνάμεις τὰς τῶν παθῶν δια-
 φορὰς ποιοῦσιν, ὥσπερ ἐκ ῥίξης τοῦ παθητικοῦ τῆς

σαρκὸς ἀναβλαστάνοντος καὶ συναναφέροντος τὴν ποιότητα καὶ τὴν κρᾶσιν. τοῦ δ' ἀνθρώπου ταῖς μὲν παθητικαῖς ὁρμαῖς τὸ σῶμα συμπαθεῖν καὶ συγκινούμενον ἐλέγχουσιν ὠχρότητες ἐρυθήματα τρόμοι B
 5 πηδήσεις καρδίας, διαχύσεις αὖ πάλιν ἐν ἐλπίσιν ἡδονῶν καὶ προσδοκίαις· ὅταν δὲ μὴ μετὰ πάθους ἀλλ' αὐτὸ καθ' αὐτὸ κινῆται τὸ διανοητικόν, ἡσυχίαν ἄγει τὸ σῶμα καὶ καθέστηκεν οὔτε κοινωνοῦν οὔτε μετέχον αὐτὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ φρονοῦντος,
 10 εἰ τοῦ παθητικοῦ μὴ συνεφάπτοιο μηδὲ συμπαρалаμβάνοι τὸ ἄλογον· ὥστε καὶ τούτῳ δὴ ὄντα καὶ διαφέροντα δηλοῦσθαι ταῖς δυνάμεσιν ἀλλήλων.

12. Καθόλου δὲ τῶν ὄντων αὐτοὶ τέ φασι καὶ δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὰ μὲν ἔξει διδικεῖται τὰ δὲ φύσει
 15 τὰ δ' ἀλόγῳ ψυχῇ, τὰ δὲ καὶ λόγον ἐχούσῃ καὶ διάνοιαν· ὧν ὁμοῦ τι πάντων ὁ ἄνθρωπος μετέσχηκε καὶ γέγονεν ἐν πάσαις ταῖς εἰρημέναις διαφοραῖς· καὶ γὰρ ἔξει συνέχεται καὶ φύσει τρέφεται καὶ λόγῳ O
 χρηῖται καὶ διανοίᾳ. μέτεστιν οὖν αὐτῷ καὶ τοῦ
 20 ἀλόγου, καὶ σύμφυτον ἔχει τὴν τοῦ πάθους ἀρχήν, οὐκ ἐπεισόδιον ἀλλ' ἀναγκαίαν οὔσαν, οὐδ' ἀναιρετέαν παντάπασιν ἀλλὰ θεραπείας καὶ παιδαγωγίας δεομένην. ὅθεν οὐ Θράκιον οὐδὲ Λυκούργειον τοῦ λόγου τὸ ἔργον ἐστὶ, συνεκκόπτειν καὶ συνδιαφθεί-
 25 ρειν τὰ ὠφέλιμα τοῖς βλαβεροῖς τοῦ πάθους, ἀλλ' ἥπερ ὁ φυτάλμιος θεὸς καὶ ἡμερίδης, τὸ ἄγριον κολοῦσαι καὶ ἀφελεῖν τὴν ἀμετρίαν, εἴτα τιθασεύειν

D καὶ περιίστασθαι τὸ χρήσιμον. οὔτε γὰρ οἶνον οἱ φοβούμενοι τὸ μεθύειν ἐκχέουσιν οὔτε πάθος οἱ δεδιότες τὸ ταρακτικὸν ἀναιροῦσιν ἀλλὰ κεραννύουσι. καὶ γὰρ καὶ βοῶν καὶ ἵππων τὰ πηδήματα καὶ τοὺς ἀφηνιασμοὺς οὐ τὰς κινήσεις οὐδὲ τὰς ἐνεργείας ἀφαιροῦσι· καὶ τοῖς πάθεσι δεδαμασμένοις χρήται καὶ χειροῦθεσιν ὁ λογισμὸς, οὐκ ἐκνευρίσας οὐδ' ἐκτεμὼν παντάπασι τῆς ψυχῆς τὸ ὑπηρετικόν·

‘ὕψ’ ἄρμασι γὰρ ἵππος’

ὥς φησι Πίνδαρος

10

‘ἐν δ’ ἀρότῳ βοῦς’

E κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνᾳ χρή τλάθυμον ἐξευρεῖν·

ὧν πολὺν χρησιμώτερα τὰ τῶν παθῶν θρόεματα τῷ λογισμῷ συμπαρόντα καὶ συνεπιτείνοντα ταῖς ἀρεταῖς· ὁ θυμὸς τῇ ἀνδρείᾳ μέτριος ὧν, ἡ μισοπονηρία τῇ δικαιοσύνῃ, καὶ ἡ νέμεσις ἐπὶ τοὺς παρ’ ἀξίαν εὐτυχοῦντας, ὅταν ἡμ’ ἀνοίᾳ καὶ ὕβρει φλεγόμενοι τὴν ψυχὴν ἐπισχέσεως δέωνται. φιλίας δὲ φιλοστοργίαν ἢ φιλανθρωπίαν ἔλεον ἢ τὸ συγκαίρειν καὶ συναλγεῖν εὐνοίας ἀληθινῆς οὐδὲ βουλόμενος ἔν τις F ἀποσπάσειεν οὐδ’ ἀποτήξειεν. εἰ δ’ οἱ τὸν ἔρωτα τῇ ἔρωτομανίᾳ συνεκβάλλοντες ἁμαρτάνουσιν, οὐδ’ οἱ τὴν ἐπιθυμίαν διὰ τὴν φιλαργυρίαν ψέγοντες κατορθοῦσιν· ἀλλ’ ὁμοίον τι πράττουσι τοῖς τὸ τρέχειν διὰ τὸ προσπταίνειν καὶ τὸ βάλλειν διὰ τὸ ὑπερ-

1 περιίστασθαι] sanum videtur 10 Πίνδαρος] Bergk. 1 p. 457 18 ἡμ’ ἀνοίᾳ κέ] cf. Plat. de Legg. p. 716 a 22 ἀποτήξειεν] ἀπορρήξειεν R. non opus

βάλλειν ἀναιροῦσι, καὶ πρὸς τὸ ἄδειν τὸ παράπαν
 διὰ τὸ ἀπᾶδειν ἀπεχθῶς ἔχουσιν. οἷον γὰρ ἐν φθόγ-
 γοις μουσικῇ τὸ ἐμμελὲς οὐκ ἀναιρέσει βαρύτητος
 καὶ ὀξύτητος, ἐν δὲ σώμασιν ἰατρικῇ τὸ ὑγιεινὸν
 5 οὐ φθορᾷ θερμότητος καὶ ψυχρότητος, ἀλλὰ συμμε-
 τρίαις καὶ ποσότησι κραθιεισῶν ἀπεργάζεται, τοιοῦ-
 τον ἐν ψυχῇ τὸ νικῶν, ἐγγενομένης ὑπὸ λόγου ταῖς
 παθητικαῖς δυνάμεσι καὶ κινήσεσιν ἐπιεικείας καὶ
 μετριότητος. οἰδοῦντι γὰρ ἔοικε καὶ φλεγμαίνοντι 452
 10 σώματι τὸ περιαλοῦν καὶ περιχαρὲς καὶ περίφοβον
 τῆς ψυχῆς, οὐ τὸ χαῖρον οὐδὲ τὸ λυπούμενον οὐδὲ
 τὸ φοβούμενον. καὶ καλῶς Ὅμηρος εἰπὼν

‘τοῦ δ’ ἀγαθοῦ οὔτ’ ἄρ’ τρέπεται χρῶς οὔτε τι λήν
 ταρβεῖ’.

15 τὸν φόβον οὐκ ἀφεῖλεν ἀλλὰ τὸν ἄγαν φόβον, ὅπως
 ἀνδρεία μὴ ἀπόνοια καὶ θαρραλεότης μὴ θρασύτης
 γένηται. διὸ καὶ περὶ τὰς ἡδονὰς τὴν ἄγαν ἀφαι-
 ρετέον ἐπιθυμίαν καὶ περὶ τὰς ἀμύνας τὴν ἄγαν
 μισοπονηρίαν· οὕτω γὰρ ὁ μὲν οὐκ ἀνάλγητος ἀλλὰ
 20 σώφρων, ὁ δὲ δίκαιος οὐκ ὤμδος οὐδὲ πικρὸς ἔσται. B
 τῶν δὲ παθῶν παντάπασιν ἀναιρεθέντων, εἰ καὶ
 δυνατὸν ἔστιν, ἐν πολλοῖς ἀργότερος· ὁ λόγος καὶ
 ἀμβλύτερος, ὥσπερ κυβερνήτης, πνεύματος ἐπιλι-
 πόντος. ταῦτα δ’ ἀμέλει καὶ οἱ νομοθέται συνι-

7 τὸ νικῶν] τὸ οἰκεῖον W. sed cf. p. 336 b 9 οἰδοῦντι *: οἰδάντι. vid. Praefat. p. LXXXIII. 10 περίφοβον Turnebus: περιλοιπον 12 Ὅμηρος] N 284 13 οὔτε Homerus: οὐδέ 20 οὐκ] ἀλλ’ οὐκ R 21 εἰ γε δυνατὸν, ἔσται ἐν πολλοῖς W. sed verba hiant

δόντες ἐμβάλλουσιν εἰς τὰς πολιτείας καὶ φιλοτιμίαν
καὶ ξῆλον πρὸς ἀλλήλους· πρὸς δὲ τοὺς πολεμίους
καὶ σάλπιγγι καὶ αὐλοῖς ἐπεγείρουσι καὶ αὖξουσιν τὸ
θυμοειδὲς καὶ μάχιμον. οὐ γὰρ μόνον ἐν ποιήμα-
σιν, ἥ φησιν ὁ Πλάτων, τὸν τεχνίτην καὶ διηκρι-
βωμένον ὁ μουσόληπτος καὶ κατὰσχετος ἀποδείκνυσι
C γελοῖον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς μάχας τὸ παθητικὸν καὶ
τὸ ἐνθουσιῶδες ἀνυπόστατόν ἐστι καὶ ἀήττητον· ὃ καὶ
τοὺς θεοὺς Ὅμηρος ἐμποιεῖν φησὶ τοῖς ἀνθρώποις,
‘ὥς εἰπὼν ἐμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.’ 10
καὶ

οὐχ ὅ γ’ ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται·
καθάπερ ὄρμημα τῷ λογισμῷ καὶ ὄχημα τὸ πάθος
προστιθέντας. αὐτοὺς γε μὴν τούτους ὄρᾱν ἐστὶ
πολλάκις μὲν ἐπαίνους τοὺς νέους παρορμῶντας πολ- 15
λάκις δὲ νουθεσίαις κολάζοντας· ὦν τῷ μὲν ἔπεται
τὸ ἡδεσθαι τῷ δὲ τὸ λυπεῖσθαι· καὶ γὰρ ἡ νουθε-
σία καὶ ὁ ψόγος ἐμποιεῖ μετάνοιαν καὶ αἰσχύνην,
ὦν τὸ μὲν λύπη τῷ γένει τὸ δὲ φόβος ἐστὶ· καὶ
D τούτοις μάλιστα χρῶνται πρὸς τὰς ἐπανορθώσεις. ἥ 20
καὶ Διογένης, ἐπαινουμένου Πλάτωνος, ‘τί δ’ ἐκεῖ-
νος’ εἶπεν ‘ἔχει σεμνόν, ὃς τοσοῦτον χρόνον φιλο-
σοφῶν οὐδένα λελύπηκεν;’. οὐ γὰρ οὕτω τὰ μαθήματα
φαίη τις ἔν, ὥς ἔλεγε Ξενοκράτης, λαβὰς εἶναι φιλο-
σοφίας, ὥς τὰ πάθη τῶν νέων, αἰσχύνην ἐπιθυμίαν 25
μετάνοιαν ἡδονὴν λύπην φιλοτιμίαν· ὦν ἐμμελῇ καὶ

σωτήριον ἀφὴν ἀπτόμενος ὁ λόγος καὶ ὁ νόμος εἰς
 τὴν προσήκουσαν ὁδὸν ἀνυσίμως καθίστησι τὸν νέον.
 ὥστε μὴ κακῶς εἰπεῖν τὸν Λάκωνα παιδαγωγόν, ὅτι
 ποιήσει τὸν παῖδα τοῖς καλοῖς ἡδεσθαι καὶ ἄχθεσθαι
 5 τοῖς αἰσχροῖς, οὗ μείζον οὐδέν ἐστιν οὐδὲ κάλλιον
 ἀποφῆναι τέλος ἐλευθέρῳ προσηκούσης παιδείας. E

ΠΕΡΙ ΔΟΡΓΗΣΙΑΣ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΥΛΛΑΣ, ΦΟΤΝΔΑΝΟΣ.

ΣΥΛΛΑΣ. Καλῶς μοι δοκοῦσιν, ὦ Φουνδᾶνε, ποιεῖν οἱ ξωγράφοι διὰ χρόνου τὰ ἔργα πρὶν ἢ συντελεῖν ἐπισκοποῦντες· ὅτι τὴν ὕψιν αὐτῶν ἀφίστάντες τῇ πολλάκις κρίσει ποιοῦσι καινὴν καὶ μᾶλλον ἀπτομένην τῆς παρὰ μικρὸν διαφορᾶς, ἣν ἀπο- 5
458 κρύπτει τὸ συνεχές καὶ τὸ σύνηθες. ἐπεὶ τοίνυν οὐκ ἔστιν αὐτὸν αὐτῷ διὰ χρόνου προσελθεῖν χωρὶς γενόμενον καὶ διαστήσαντα τῆς συνεχείας τὴν αἴσθησιν, ἀλλὰ τοῦτ' ἐστὶ τὸ μάλιστα ποιοῦν ἕκαστον αὐτοῦ φαυλότερον κριτὴν ἢ ἐτέρων· δεύτερον ἂν 10
εἴῃ τὸ τοὺς φίλους ἐφορᾶν διὰ χρόνου καὶ παρέχειν ὁμοίως ἐκείνοις ἑαυτόν, οὐκ εἰ γέρων γέγρονε ταχὺ καὶ τὸ σῶμα βέλτιον ἢ χεῖρον ἔσχηκεν, ἀλλὰ καὶ
· τὸν τρόπον καὶ τὸ ἥθος ἐπισκοπεῖν, εἴ τι χρηστὸν ὁ χρόνος προστέθεικεν ἢ τῶν φαύλων ἀφῆρηκεν. 15
ἐγὼ γοῦν ἐνιαυτῷ μὲν ἀφιγμένος εἰς Ῥώμην δευ-
B τέρω, συνὼν δέ σοι μῆνα τουτονὶ πέμπτον, τὸ μὲν
ἐξ ὑπαρχόντων δι' εὐφυΐαν ἀγαθῶν ἐπίδοσιν γε-
νέσθαι τοσαύτην καὶ αὐξήσειν οὐ πάνυ θαυμαστὸν ἡγοῦμαι· τὸ δὲ σφοδρὸν ἐκείνο καὶ διάπυρον πρὸς 20

ὀργὴν ὀρώωντί μοι προῶν οὕτω καὶ χειρόθυες τῷ λογισμῷ γεγεννημένον ἐπέρχεται πρὸς τὸν θυμὸν εἰπεῖν
 ‘ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος.’

αὕτη δ’ ἡ μαλακότης οὐκ ἀργίαν οὐδ’ ἔκλυσιν, ἀλλ’
 ὥσπερ ἡ κατειργασμένη γῆ λειότητα καὶ βᾶθος ἐνεργὸν ἐπὶ τὰς πράξεις ἔσχηκεν ἀντὶ τῆς φορᾶς ἐκείνης καὶ τῆς ὀξύτητος. διὸ καὶ δῆλόν ἐστιν οὐ παρακμῇ τινι δι’ ἡλικίαν τὸ θυμοειδὲς οὐδ’ αὐτομάτως ἀπομαραινόμενον, ἀλλ’ ὑπὸ λόγων τινῶν χρηστῶν θερα-
 10 πευόμενον. καίτοι (τὸ γὰρ ἀληθὲς εἰρήσεται πρὸς σέ) ταῦθ’ ἡμῖν Ἔρωσ ὁ ἐταῖρος ἀπαγγέλλων ὑποπτος ἦν τὰ μὴ προσόντα πρέποντα δὲ προσεῖναι τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς δι’ εὐνοίαν ἐπιμαρτυρεῖν· καί-
 15 περ, ὥς οἶσθα, οὐδαμῇ πιθανὸς ὢν τῷ πρὸς χάριν ὑφρίεσθαι τοῦ δοκοῦντος. ἀλλὰ νῦν ἐκεῖνός τε τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀφείται, καὶ σύ, τῆς ὁδοιοποιίας σχολὴν διδούσης, δίδεθ’ ἡμῖν ὥσπερ ἰατροῖς τινὰ σεαυτοῦ, ἢ χρησάμενος οὕτως εὐήνιον καὶ ἀπλοῦν καὶ τῷ λόγῳ προῶν καὶ ὑπήκοον ἐποιήσω τὸν θυμόν.

20 ΦΟΥΝΔΑΝΟΣ. Εἰτ’ οὐ σκοπεῖς, ὦ προθυμότατε Σύλλα, μὴ καὶ αὐτὸς εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ τῇ πρὸς ἡμᾶς παρορᾷς τι τῶν ἡμετέρων; Ἔρωτι μὲν γὰρ οὐδ’ αὐτῷ πολλάκις ἔχοντι κατὰ χώραν ἐν τῇ Ὀμηρικῇ πείσῃ
 μένοντα τὸν θυμόν, ἀλλὰ τραχύτερον ὑπὸ μισοπονη-
 25 ρίας, εἰκὸς ἐστὶ πραοτέρους ἡμᾶς φανῆναι, καθάπερ ἐν διαγραμμάτων μεταβολαῖς νῆταί τινες πρὸς ἐτέρας νήτας τάξιν ὑπάτων λαμβάνουσιν.

3 Hom. X 373 23 κατὰ χώραν] del. Huttenus Ὀμηρικῇ] cf. Hom. v 23

ΣΤΔΔ. Οὐδέτερά τούτων ἔστιν, ὃ Φουνδᾶνε·
 ποιεῖ δ' ὥς λέγω, χαριζόμενος ἡμῖν.

2. ΦΟΤΝΔ. Καὶ μὴν ὧν γε μεμνήμεθα Μουσωνίου καλῶν ἔν ἔστιν, ὃ Σύλλα, τὸ δεῖν ἀεὶ θεραπνευμένους βιοῦν τοὺς σφῶζεσθαι μέλλοντας. οὐ γὰρ 5
 ὥς ἐλλέβορον, οἶμαι, δεῖ θεραπεύσαντα συνεκφέρειν
 Ε τῷ νοσήματι τὸν λόγον, ἀλλ' ἐμμένοντα τῇ ψυχῇ
 συνέχειν τὰς κρίσεις καὶ φυλάσσειν. φαρμάκοις γὰρ
 οὐκ ἔοικεν ἀλλὰ σιτίοις ὑγιεινοῖς ἢ δύναμις αὐτοῦ,
 μεθ' ὑγιείας ἔξιν ἐμποιοῦσα χρηστὴν οἷς ἂν γένηται 10
 συνήθης· αἱ δὲ πρὸς ἀκμάζοντα τὰ πάθη καὶ οἰδοῦντα
 παραινέσεις καὶ νουθεσίαι σχολῇ μὲν ἀνύτουσι καὶ
 μόλις, οὐδὲν δὲ τῶν ὁσφραντῶν διαφέρουσιν, ἀ τοὺς
 ἐπιληπτικούς ἐγείροντα καταπίπτοντας οὐκ ἀπαλ-
 λάττει τοῦ νοσήματος. ὅμως δὲ τὰ μὲν ἄλλα καὶ 15
 παρ' ὃν ἀκμάζει καιρὸν ἀμωσγέπως ὑπείκει καὶ πα-
 F ρίησι βοηθοῦντα λόγον ἔξωθεν εἰς τὴν ψυχὴν, ὁ δὲ
 θυμὸς οὐχ ἢ φησιν ὁ Μελάνθιος

ἑτὰ δεινὰ πράσσει τὰς φρένας μετοικίσας,
 ἀλλ' ἐξοικίσας τελείως καὶ ἀποκλείσας, ὥσπερ οἱ συν- 20
 ἐμπιπράντες ἑαυτοὺς ταῖς οἰκίαις, πάντα ταραχῆς
 καὶ καπνοῦ καὶ ψόφου μεστὰ ποιεῖ τὰ ἐντός, ὥστε
 μήτ' ἰδεῖν μήτ' ἀκοῦσαι τῶν ὠφελούντων. διὸ καὶ
 μᾶλλον ἐν χειμῶνι καὶ πελάγει ναῦς ἔρημος ἀναλή-
 454 ψεται κυβερνήτην ἔξωθεν ἢ προσδέξεται λόγον ἀλ- 25
 λότριον ἄνθρωπος ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ σαλεύων, ἂν
 μὴ παρεσκευασμένον ἔχῃ τὸν οἰκεῖον λογισμόν. ἀλλ'

ὥσπερ οἱ πολιορκίαν προσδεχόμενοι συνάγουσι καὶ
 παρατίθενται τὰπιπτήδεια τὰς ἔξωθεν ἐλπίδας ἀπε-
 γνωκότες, οὕτω μάλιστα δεῖ τὰ πρὸς τὸν θυμὸν
 βοηθήματα πόρρωθεν λαμβάνοντας ἐκ φιλοσοφίας
 5 κατακομίζειν εἰς τὴν ψυχὴν, ὥς, ὅταν ὁ τῆς χρείας
 ἀφίκηται καιρὸς, μὴ ῥαδίως παρεισάγειν δυνησομέ-
 νους· οὐδὲ γὰρ ἀκούει τῶν ἐκτὸς ἡ ψυχὴ διὰ τὸν
 θόρυβον, ἐὰν μὴ καθάπερ κελευστὴν ἔνδοθεν ἔχη B
 τὸν αὐτῆς λόγον ὀξέως δεχόμενον καὶ συνιέντα τῶν
 10 παραγγελλομένων ἕκαστον· ἀκούσασα δὲ τῶν μὲν
 ἡρέμα καὶ πρῶως λεγομένων καταφρονεῖ, πρὸς δὲ
 τοὺς ἐνισταμένους τραχύτερον ἐρεθίζεται. καὶ γὰρ
 ὑπερήφανος καὶ αὐθάδης καὶ ὕλως ὑφ' ἐτέρου ὁ
 θυμὸς δυσκίνητος ὢν, ὥσπερ ὀχυρὰ τυραννὶς ἐξ
 15 ἑαυτῆς ἔχειν ὀφείλει σύνοικον καὶ συγγενὲς τὸ
 καταλῦον.

3. Ἡ μὲν οὖν συνέχεια τῆς ὀργῆς καὶ τὸ προσ-
 κρούειν πολλάκις ἔξιν ἐμποιεῖ πονηρὰν τῇ ψυχῇ, ἣν
 ὀργιλότητα καλοῦσιν, εἰς ἀκραχολίαν καὶ πικρίαν
 20 καὶ δυσκολίαν τελευτῶσαν, ὅταν ἐλκώδης καὶ μικρό-
 λυπος ὁ θυμὸς γένηται καὶ φιλαίτιος ὑπὸ τῶν τυ- O
 χύντων ὥς σίδηρος ἀσθενῆς καὶ λεπτὸς ἀναχαρασ-
 σόμενος· ἡ δὲ παραχρῆμα ταῖς ὀργαῖς ἐνισταμένη
 καὶ πιέζουσα κρίσις οὐ τὸ παρὸν ἰᾶται μόνον, ἀλλὰ
 25 καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν εὖτονον ποιεῖ καὶ δυσπαθῇ τὴν
 ψυχὴν. ἐμοὶ γοῦν συνέβη δις ἢ τρις ἐνστάντι πρὸς
 ὀργὴν τὸ τῶν Ὀηβαίων παθεῖν, οἷ τὸ πρῶτον ὥσά-

μενοι Λακεδαιμονίους ἀηττήτους εἶναι δοκοῦντας,
οὐδεμίαν ὕστερον ἡττήθησαν ὑπ' αὐτῶν μάχην· φρό-
D νημα γὰρ ἔσχον ὥς κρατεῖν ἔστι τῷ λογισμῷ. ἐώρων
δ' οὐ μόνον ψυχροῦ κατασκεδαννυμένου λήγουσαν
ὀργήν ὥς Ἀριστοτέλης ιστόρησεν, ἀλλὰ καὶ φόβου 5
προσαχθέντος ἀποσβεννυμένην· καὶ νῆ Δία χαρᾶς
ἐπιγενομένης ἄφνω καθ' Ὅμηρον 'ἰάνθη' καὶ διε-
χύθη πολλοῖς ὁ θυμός. ὥστε μοι παρίστατο μὴ
παντελῶς ἀβοήθητον εἶναι τοῖς γε βουλομένοις τὸ
πάθος. οὐδὲ γὰρ ἀρχὰς ἔχει μεγάλας ἀεὶ καὶ ἰσχυ- 10
ράς, ἀλλὰ καὶ σκῶμμα καὶ παιδιὰ καὶ τὸ γελάσαι
τινὰ καὶ τὸ διανεῦσαι καὶ πολλὰ τοιαῦτα πολλοὺς
εἰς ὀργήν καθίστησιν, ὥσπερ ἡ Ἑλένη τὴν ἀδελφι-
δὴν προσαγορεύσασα

E 'παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἑλέκτρα χρόνου,' 15
παρώξυνεν εἰπεῖν

'ὄψέ γε φρονεῖς εἴ, τότε λιποῦσ' αἰσχυρῶς δόμους·'
καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ὁ Καλλισθένης εἰπὼν, τῆς με-
γάλης κύλικος περιφερομένης, 'οὐ βούλομαι πιῶν
Ἀλεξάνδρου Ἀσκληπιοῦ δεῖσθαι.' 20

4. Καθάπερ οὖν τὴν φλόγα θριξὶ λαγῶαῖς ἀνα-
πτομένην καὶ θρυαλλίσι καὶ συρφετῷ ῥαδίον ἐστὶν
ἐπισχεῖν· ἐὰν δ' ἐπιλάβηται τῶν στερεῶν καὶ βάρους
ἐχόντων, ταχὺ διέφθειρε καὶ συνέειλεν ὑψηλὸν ἡβά-
σασα τεκτόνων πόνον· ὥς φησιν Αἰσχύλος· οὕτως 25

5 Ἀριστοτέλης] de Part. Animal. 2, 4. Problem. 10, 60.
27, 1 ιστόρηκεν? 7 Ὅμηρον] Ψ 598 15. 17 Eurip. Or.
72. 99 24 ἡβάσασα] ἡβήσασα Salmasius. Bene habet. cf.
Nauck. p. 107

ὁ τῷ θυμῷ προσέχων ἐν ἀρχῇ καὶ κατὰ μικρὸν ἔκ-
 τινος λαλιᾶς καὶ βωμολοχίας συρφετώδους ὀρθῶν
 καπνίζοντα καὶ διακαόμενον οὐ μεγάλης δεῖται προ- F
 ρηματείας, ἀλλὰ πολλάκις αὐτῷ τῷ σιωπῆσαι καὶ κατα-
 5 μελήσαι κατέπαυσε. καὶ γὰρ τὸ πῦρ ὃ μὴ παρασχῶν
 ὕλην ἔσβεσε, καὶ ὀργὴν ὃ μὴ θρέψας ἐν ἀρχῇ καὶ
 μὴ φυσήσας ἑαυτὸν ἐφυλάξατο καὶ καθεῖλεν. οὐκ
 ἤρεσκεν οὖν μοι, καίπερ ἄλλα χρήσιμα λέγων καὶ
 παραινῶν ὁ Ἱερώνυμος, ἐν οἷς οὗ φησι γιγνομένης
 10 ἀλλὰ γεγεννημένης καὶ οὔσης αἰσθησιν ὀργῆς εἶναι
 διὰ τὸ τάχος. οὐδὲν γὰρ οὕτω τῶν παθῶν συλλε-
 γόμενον καὶ διακινούμενον ἔχει τὴν γένεσιν ἐμφανῆ
 καὶ τὴν αὔξησιν· ὥς δὴ καὶ Ὀμηρος ἐμπείρους δι- 455
 δάσκει, λυπηθέντα μὲν εὐθύς ἐξαίφνης ποιῶν τὸν
 15 Ἀχιλλεῦ τοῦ λόγου προσπεσόντος, ἐν οἷς λέγει

‘ὥς φάτο· τὸν δ’ ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·’

θυμούμενον δὲ βραδέως τῷ Ἀγαμέμνονι καὶ διὰ
 λόγων πολλῶν ἐκκαόμενον· οὗς εἰ τις ὕφειλεν αὐτῶν
 ἐν ἀρχῇ καὶ διεκώλυσεν, οὐκ ἂν ἔσχεν αὔξησιν ἢ
 20 διαφορὰ τηλικαύτην καὶ μέγεθος. ὅθεν ὁ Σωκράτης
 ὁσάκις αἰσθόιτο κινουμένου τραχύτερον αὐτοῦ πρὸς
 τινα τῶν φίλων,

‘πρὸ χερίματος ὦστ’ ἀνὰ ποντίαν ἔκρυν στελλό- B
 μενος’

25 ἐνεδίδου τε τῇ φωνῇ καὶ διεμειδία τῷ προσώπῳ καὶ

13 Ὀμηρος] Σ 22 18 αὐτῶν] i. e. Agamemnonis et
 Achillis 23 Bergk. 3 p. 721 χείματος p. 129 a. 503 a:
 κύματος ὦστ’ ἀνὰ paginae eadem: ὥς τινα

τὸ βλέμμα πραότερον παρείχε, τῷ δέπειν ἐπὶ θάτερα καὶ πρὸς τοῦναντίον ἀντικινεῖσθαι τῷ πάθει διαφυλάττων ἑαυτὸν ἀπτῶτα καὶ ἀήττητον.

5. Ἔστι γάρ τις, ᾧ ἐταῖρε, πρώτη καθάπερ τυράννου κατάλυσις τοῦ θυμοῦ, μὴ πείθεσθαι μηδ' ὑπακούειν προστάττοντος αὐτοῦ μέγα βοᾶν καὶ δεινὸν βλέπειν καὶ κόπτειν ἑαυτόν, ἀλλ' ἡσυχάζειν καὶ μὴ συνεπιτείνειν ὥσπερ νόσημα ριπτασμῷ καὶ διαβοήσει τὸ πάθος. αἱ μὲν γὰρ ἐρωτικαὶ πράξεις, οἷον
C ἐπικωμάσαι καὶ ἄσαι καὶ στεφανῶσαι θύραν, ἔχουσιν ἄμωσγέπως κουφισμόν οὐκ ἄχαριν οὐδ' ἄμουσον. 10

ἔλθων δ' οὐκ ἐβόησα τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα τὴν φιλίην. εἰ τοῦτ' ἔστ' ἀδίκημ', ἀδικῶ.

αἶ τε τοῖς πενθοῦσιν ἐφέσεις τοῦ ἀποκλαῦσαι καὶ ἀποδύρασθαι πολὺ τι τῆς λύπης ἅμα τῷ δακρύῳ 15
συνεξάγουσιν. ὁ δὲ θυμὸς ἐκριπίζεται μᾶλλον οἷς πράττουσι καὶ λέγουσιν οἱ ἐν αὐτῷ καθεστῶτες. ἀτρεμεῖν οὖν κράτιστον ἢ φεύγειν καὶ ἀποκρύπτειν καὶ καθορμίζειν ἑαυτὸν εἰς ἡσυχίαν, ὥσπερ ἐπιληψίας ἀρχομένης συναισθανομένους, ἵνα μὴ πέσωμεν 20
D μᾶλλον δ' ἐπιπέσωμεν. ἐπιπίπτομεν δέ γε τοῖς φίλοις μάλιστα τε καὶ πλειστάκις. οὐ γὰρ πάντων ἐρῶμεν οὐδὲ πᾶσι φθονοῦμεν οὐδὲ πάντας φοβούμεθα, θυμῷ δ' ἄδικτον οὐδὲν οὐδ' ἀνεπιχείρητον· ἀλλ' ὀργιζόμεθα καὶ πολεμίους καὶ φίλους καὶ τέκνους 25
καὶ γονεῦσι καὶ θεοῖς νῆ Δία καὶ θηρίοις καὶ ἀψύχοις σκεύεσιν, ὡς ὁ Θάμυρις

ῥηγνύς χρυσόδετον κέρας,
ῥηγνύς ἁρμονίαν χορδοτόνου λύρας·²

καὶ ὁ Πάνδαρος αὐτῷ καταρῶμενος, εἰ μὴ τὰ τόξα
καταπρήσειε ῥεῖσι διακλάσσας· ὁ δὲ Ξέρξης καὶ τῇ
5 θαλάττῃ στίγματα καὶ πληγὰς ἐνέβαλλε καὶ πρὸς τὸ
ὄρος ἐξέπεμπεν ἐπιστολάς· "Ἄθω δαιμόνιε οὐρανό- E
μηκες, μὴ ποιεῖν ἐν ἐμοῖς ἔργοις λίθους μεγάλους
καὶ δυσκατεργάστους· εἰ δὲ μὴ, τεμὼν ῥίψω σ' εἰς
θάλασσαν." πολλὰ γάρ ἐστι τοῦ θυμοῦ φοβερά,
10 πολλὰ δὲ καὶ γελοῖα· διὸ καὶ μισεῖται καὶ καταφρο-
νεῖται μάλιστα τῶν παθῶν. ἀμφοτέρω δ' ἐσκέφθαι
χρήσιμον.

6. Ἐγὼ γοῦν, εἰ μὲν ὀρθῶς οὐκ οἶδα, ταύτην
δὲ τῆς ἱατρείας ἀρχὴν ποιησάμενος, ὥσπερ οἱ Ἀά-
15 κωνες ἐν τοῖς εἰλωσι τὸ μεθύειν οἶόν ἐστι, κατε-
μάνθανον τὴν ὀργὴν ἐν ἑτέροις. καὶ πρῶτον μὲν,
ἢ φησιν Ἰπποκράτης χαλεπωτάτην εἶναι νόσον ἐν
ἢ τοῦ νοσοῦντος ἀνομοιότατον αὐτῷ γίνεται τὸ πρόσ- F
ωπον, οὕτως ὀρῶν ὑπ' ὀργῆς ἐξισταμένους μάλιστα
20 καὶ μεταβάλλοντας ὕψιν χρόαν βάδισμα φωνήν, οἶον
εἰκόνα τοῦ πάθους ἀπεματτόμενην ἐμαυτῷ πάνυ δυσχε-
ραίνων, εἰ φοβερός οὕτω καὶ παρακεκινήκως ὀρῶ-
μαί ποτε τοῖς φίλοις καὶ τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς θυγα-
τρῶις, οὐ μόνον ἰδεῖν ἄγριος καὶ ἀσυνήθης ἀλλὰ
25 καὶ φωνὴν ἀπηνῆ καὶ τραχεῖαν ἀφιεῖς· ὥσπερ ἑτέ-
ροις τῶν συνήθων ἐνετύγχανον, οὐκ ἦθος οὐ μορφὴν

1 Nauck. p. 183 2 ῥηγνύς] ῥηγνύς δ' Herwerdenus
4 cf. Hom. E 216 6 οὐρανόμηκες Emperius: οὐρανομήκη
14 τῆς ἱατρείας R: τὴν ἱατρείαν 25 ἑτέροις] ἐνίοις W

οὐ λόγου χάριν οὐ τὸ πιθανὸν καὶ προσηνὲς ἐν ὁμι-
 456 λία δυναμένοις ὑπ' ὀργῆς διαφυλάττειν. Γαῖω μὲν
 οὖν Γράκχω τῷ ῥήτορι καὶ τὸν τρόπον ὄντι χαλεπῶ
 καὶ περιπαθέστερον λέγουσι διηρμοσμένον ἦν συρίγ-
 γιον, ᾧ τὴν φωνὴν οἱ ἁρμονικοὶ σχέδην ἐπ' ἀμφο- 5
 τερα διὰ τῶν τόνων ἄγουσι· καὶ τοῦτ' ἔχων οἰκέτης
 αὐτοῦ λέγοντος ὅπισθεν ἐστὼς ἐνεδίδου τόνου ἐπι-
 εικῇ καὶ πρᾶον, ᾧ τὴν κραυγὴν ἀνεκαλείτο καὶ τὸ
 τραχὺ καὶ τὸ θυμικὸν ἀφήρει τῆς φωνῆς, ὥσπερ δ
 τῶν βουκόλων

10

ῥητορὸς πλαστός ὁτοβεῖ

δόναξ ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον·

ἐπιθέλων καὶ καθιστὰς τὴν ὀργὴν τοῦ ῥήτορος.
 ἔμοι δ' εἴ τις ἐμμελὴς καὶ κομψὸς ἀκόλουθος ἦν,
 οὐκ ἂν ἡχιδόμην αὐτοῦ προσφέροντος ἐπὶ ταῖς ὀργαῖς 15
 B ἔσοπτρον, ὥσπερ ἐνίοις προσφέρουσι λουσαμένοις
 ἐπ' οὐδενὶ χρησίμῳ. τὸ δ' αὐτὸν ἰδεῖν παρὰ φύσιν
 ἔχοντα καὶ συντεταραγμένον οὐ μικρὸν ἐστὶν εἰς
 διαβολὴν τοῦ πάθους. καὶ γὰρ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν
 λέγουσιν οἱ παλῶντες ἀυλοῦσαν ὑπὸ τοῦ σατύρου 20
 νουθετεῖσθαι καὶ μὴ προσέχειν·

οὐ τοι πρέπει τὸ σχῆμα· τοὺς αὐλοὺς μέθης
 καὶ θῶπλα λάξεν καὶ γνάθους εὐθημόναι·

θεασαμένην δὲ τοῦ προσώπου τὴν ὄψιν ἐν ποταμῷ
 τινι δυσχερᾶναι καὶ προέσθαι τοὺς αὐλοὺς· καίτοι 25

5 σχέδην Canterus: σχολὴν
 of] οἱ ποιηταὶ R τοῦ] του?
 θῶπλα Meinekian: καὶ θ' ὄπλα

11 Aesch. Prom. 575 20
 22 Nauck, p. 911 23 καὶ

παραμυθίαν ἢ τέχνη τῆς ἀμορφίας ἔχει τὴν εὐμέ-
λειαν. καὶ ὁ Μαρσύας, ὥς ἔοικε, φορβειᾷ τινι καὶ
περιστομίῳ τοῦ πνεύματος τὸ φαρμακόν ἐγκαθεύρξε C
καὶ τοῦ προσώπου κατεκόσμησε καὶ ἀπέκρυψε τὴν
5 ἀνωμαλίαν,

‘χρυσῷ δ’ αἰγλήεντι συνήρμωσεν ἀμφιδασείας
κόρσας, καὶ στόμα λάβρον ὀπισθοδέτοισιν ἱμᾶσιν.’

ἢ δ’ ὀργῇ φουσῶσα καὶ διατείνουσα τὸ πρόσωπον
ἀπρεπῶς, ἔτι μᾶλλον αἰσχρὰν ἀφίησι καὶ ἀτερπῇ
10 φωνῇν

‘κινουῖσα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν.’

τὴν μὲν γὰρ θάλασσαν, ὅταν ἐκταραχθεῖσα τοῖς
πνεύμασι τὰ βρύα καὶ τὸ φῦκος ἀναβάλλῃ, καθαι-
ρεσθαι λέγουσιν· ἃ δ’ ὁ θυμὸς ἐκβράσσει τῆς ψυχῆς
15 περιτρεπομένης ἀκόλαστα καὶ πικρὰ καὶ σπερμολόγα D
ῥήματα, τοὺς λέγοντας πρῶτους καταρρυπαίνει καὶ
καταπίμπλησιν ἀδοξίας, ὥς αἰ μὲν ἔχοντας ἐν αὐτοῖς
ταῦτα καὶ πλήρεις ὄντας ὑπὸ δὲ τῆς ὀργῆς ἀνακα-
λυπτομένους. διὸ κουφοτάτου πράγματος, ὥς φησιν
20 ὁ Πλάτων, λόγου βαρυτάτην ζημίαν τίνουσιν, ἐχθροὶ.
καὶ κακολόγοι καὶ κακοήθεις δοκοῦντες εἶναι.

7. Ταῦτ’ οὖν ὁρῶντί μοι καὶ παραφυλάττοντι
συμβαίνει τίθεσθαι καὶ διαμνημόνεύειν ἐπιεικῶς
πρὸς ἑμαυτόν, ὥς ἀγαθὸν μὲν ἐστὶν ἐν πυρετῷ
25 κρεῖττον δ’ ἐν ὀργῇ τὴν γλῶτταν ἀπαλὴν ἔχειν καὶ

8 τοῦ scripsi cum Duebnero: βίᾱ (ortum ex φορβειᾷ)
τοῦ 6 Simonidi tribuit versus Tzetzes 11 Nauck. p. 907
20 Πλάτων] Legg. p. 717 d

Ε λείαν. ἡ μὲν γὰρ τῶν πυρεττόντων ἐὰν μὴ κατὰ φύσιν ἔχῃ, σημειὸν ἐστὶ πονηρὸν οὐκ αἴτιον· ἡ δὲ τῶν θυμουμένων τραχεῖα καὶ ὀυπαρὰ γενομένη καὶ ὀυεῖσα πρὸς λόγους ἀτόπους ἔχθρας ἀνηκέστου δημιουργὸν ὕβριν ἐκφέρει καὶ δυσμενείας ὑπούλου 5 κατήγορον. οὐδὲν γὰρ ὁ ἄκρατος ἀκόλαστον οὕτω καὶ δυσχερές, ὥς ὁ θυμός, ἀναδείκνυσι· ἀκκεῖνα μὲν γέλωτι καὶ παιδιᾷ μέλει, ταῦτα δὲ χολῇ κέκραται· καὶ παρὰ πότον μὲν ὁ σιωπῶν ἐπαχθῆς τοῖς συνοῦσι καὶ φορτικός, ἐν ὀργῇ δὲ σεμνότερον οὐδὲν ἦσυχίας, ὥς ἡ Σαπφὼ παραινεῖ

᾿σκιδναμένας ἐν στήθεσιν ὄργας
πεφύλαχθαι γλῶσσαν μαψυλάκαν.

F 8. Οὐ ταῦτα δὲ μόνον ἐπιλογίζεσθαι δίδωσι τὸ προσέχειν αὐτοῖς ἀλισκομένοις ὑπ' ὀργῆς, ἀλλὰ καὶ 15 τὴν ἄλλην τοῦ θυμοῦ κατανοεῖν φύσιν, ὥς οὐκ εὐγενῆς οὐδ' ἀνδρώδης οὐδ' ἔχουσα φρόνημα καὶ μέγεθος ἐστίν, ἀλλὰ δοκεῖ τοῖς πολλοῖς τὸ ταρακτικὸν αὐτοῦ πρακτικὸν καὶ τὸ ἀπειλητικὸν εὐθαρσές εἶναι καὶ τὸ ἀπειθὲς ἰσχυρόν. ἔνιοι δὲ καὶ τὴν ὀμότητα 20 μεγαλουργίαν καὶ τὸ δυσπαραίτητον εὐτονίαν καὶ μισοπονηρίαν τὸ δύσκολον οὐκ ὀρθῶς τίθενται· τὰ 457 γὰρ ἔργα καὶ τὰ κινήματα καὶ τὰ σχήματα μικρότητα πολλὴν καὶ ἀσθένειαν κατηγορεῖ, οὐ μόνον ἐν

8 παιδιᾷ μέλει] παιδιᾷ καὶ μέλει Madvigius. παιδιαῖς ἀμέλει? cf. p. 554 d 12 σκιδναμένας — ὄργας Bergk. 3 p. 98: σκιδναμένης — ὀργῆς 13 μαψυλάκαν γλῶσσαν πεφύλαχθαι idem, sed ut poetria πεφύλαχθε aut πεφύλαχθι scripserit 24 οὐ] οὐ γὰρ R

οἷς παιδάρια σπαράττουσι καὶ πρὸς γύναια διαπι-
 κραίνονται καὶ κύνας καὶ ἵππους καὶ ἡμίονους οἶον-
 ται δεῖν κολάζειν, ὥς Κτησιφῶν ὁ παγκρατιαστῆς
 ἀντιλακτίσαι τὴν ἡμίονον ἀξιῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς
 5 τυραννικὰς μιαιφονίας τῷ πικρῷ τὸ μικρόψυχον αὐ-
 τῶν καὶ τῷ δρῶντι τὸ πεπονθὸς ἐνορώμενον ἔοικε
 τοῖς δῆγμασι τῶν ἐρπετῶν, ὅταν διακαῇ καὶ περιώ-
 δυνά γένηται, τὴν φλεγμονὴν ἀπερειδομένων σφο-
 δρὰν τοῖς λελυπηκόσιν. ὥς γὰρ οἶδημα μεγάλης
 10 ἐστὶν ἐν σαρκὶ πληγῆς πάθος, οὕτως ἐν ταῖς μαλα-
 κωτάταις ψυχαῖς ἢ πρὸς τὸ λυπηῆσαι ἔνδοσις ἐκφέρει
 μεῖζονα θυμὸν ἀπὸ μεῖζονος ἀσθενείας. διὸ καὶ γυν- B
 ναῖκες ἀνδρῶν ὀργιλώτεραι, καὶ νοσοῦντες ὕγαι-
 νόντων καὶ γέροντες ἀκμαζόντων καὶ κακῶς πρᾶτ-
 15 τόντες εὐτυχοῦντων· ὀργιλώτατος γὰρ ὁ φιλάργυρος
 πρὸς τὸν οἰκονόμον, ὁ γαστρίμαργος πρὸς τὸν ὀψο-
 ποιὸν ὁ ζηλότυπος πρὸς τὸ γύναιον ὁ κενόδοξος
 κακῶς ἀκούσας· χαλεπώτατοι δ' ἄγαν φιλοτιμίαν
 μνῶμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες ἢ στάσιν, ἄλλος ἐμ-
 20 φανές· κατὰ Πίνδαρον. οὕτως ἐκ τοῦ λυπουμένου
 μάλιστα τῆς ψυχῆς καὶ πάσχοντος ἀνίσταται μάλιστα C
 δι' ἀσθένειαν ὁ θυμός, οὐχὶ νεύροις, ὥς τις εἶπε,
 τῆς ψυχῆς εἰκῶς, ἀλλ' ἐπιτάμασι καὶ σπάσμασιν ἐν
 ταῖς ἀμυντικαῖς ὁρμαῖς σφοδρότερον ἐξανισταμένης.
 25 9. Τὰ μὲν οὖν φανῆλα παραδείγματα τὴν θείαν
 οὐκ εὐχαριν ἀλλ' ἀναγκάειαν μόνον εἶχε· τοὺς δ'

8 σφοδρὰν] σφόδρ' ἐν R 19 πόλεσιν] πολίεσσιν
 Ahrensnius ἢ στάσιν] ἔστασαν Schneidewinus 20 Πίν-
 δαρον] Bergk. 1 p. 451

ἡπίως καὶ λείως ὁμιλοῦντας· ὁργαῖς κάλλιστα μὲν ἀκούσματα κάλλιστα δὲ θεάματα ποιούμενος, ἄρχομαι καταφρονεῖν τῶν λεγόντων·

‘ἄνδρ’ ἡδίκησας· ἄνδρ’ ἀνεκτέον τόδε;’

καί

5

‘βαῖνε λάξ, ἐπὶ τραχήλου βαῖνε, καὶ πέλα χθονί,’
 D καὶ τᾶλλα παροξυντικά, δι’ ὧν ἔνιοι τὸν θυμὸν ἐκ
 τῆς γυναικωνίτιδος εἰς τὴν ἀνδρωνίτιν οὐκ εὖ μετοι-
 κίζουσιν. ἡ γὰρ ἀνδρεία κατὰ τᾶλλα τῇ δικαιοσύνῃ
 συμφερομένη περὶ μόνῃς μοι δοκεῖ διαμάχεσθαι τῆς 10
 πραότητος, ὥς αὐτῇ μᾶλλον προσηκούσης. ἀνθρώπων
 μὲν γὰρ κρατῆσαι καὶ χεῖροσι βελτιόνων ὑπῆρξε,
 τὸ δ’ ἐν ψυχῇ στήσαι κατὰ θυμοῦ τρόπαιον (ὃ χα-
 λεπὸν εἶναι διαμάχεσθαι’ φησὶν ‘*Ἡράκλειτος*· ‘ὅ τι
 γὰρ ἂν θέλῃ, ψυχῆς ὠνεῖται’) μεγάλης ἐστὶ καὶ νι- 15
 κητικῆς ἰσχύος, ὥσπερ νεῦρα καὶ τόνους ἀληθῶς
 ἐπὶ τὰ πάθη τὰς κρίσεις ἐχούσης. διὸ καὶ συνάγειν
 E ἀεὶ πειρᾶμαι καὶ ἀναγιγνώσκειν οὐ ταῦτα δὴ μόνον
 τὰ τῶν φιλοσόφων, οὕς φασι χολὴν οὐκ ἔχειν οἱ
 νοῦν οὐκ ἔχοντες, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ τῶν βασιλέων 20
 καὶ τυράννων· οἷον Ἀντιγόνου τὸ πρὸς τοὺς στρα-
 τιώτας τοὺς παρὰ τὴν σκηνὴν λοιδοροῦντας αὐτὸν
 ὥς οὐκ ἀκούοντα· τὴν βακτηρίαν γὰρ ὑποβαλὼν ἔξω
 ‘παπαί’ εἶπεν ‘οὐ πορρωτέρω ποι τραπόμενοι κακῶς
 ἐρεῖθ’ ἡμᾶς;’ Ἀρκαδίωνος δὲ τοῦ Ἀχαιοῦ τὸν Φίλιπ- 25
 πον ἀεὶ κακῶς λέγοντος καὶ φεύγειν παραινούντος

4 Nauck. p. 912 6 Bergk. 3 p. 694 πέλα] πύλνα
 Lobeckius 9 γὰρ R: μὲν 14 ‘Ἡράκλειτος’ Bywater. p. 41
 20 οὐκ R

'εἰσόκε τοὺς ἀφίκηται οἷ οὐκ ἴσασι Φίλιππον'
 εἰτά πως ἐν Μακεδονίᾳ φανέντος, ῥοντο δεῖν οἱ
 φίλοι κολάσαι καὶ μὴ περιδεῖν· ὁ δὲ Φίλιππος ἐν- F
 τυχὼν αὐτῷ φιλανθρώπως καὶ ξένια καὶ δῶρα πέμ-
 5 ψας ἐκέλευσεν ὕστερον πυνθάνεσθαι, τίνας λόγους
 ἀπαγγέλλοι πρὸς τοὺς Ἑλληνας· ὡς δὲ πάντες ἑμαρ-
 τύρουν ἐπαινέτην αὐτοῦ γεγονέναι τὸν ἄνδρα θαυ-
 μάσιον, 'ἐγὼ τοίνυν' ἔφη 'βελτίων ἰατρὸς ὑμῶν.'
 ἐν Ὀλυμπίοις δὲ βλασφημίας περὶ αὐτοῦ γενομένης
 10 καὶ τινων λεγόντων, ὡς οἰμῶξαι προσήκει τοὺς
 Ἑλληνας, ὅτι εὖ πάσχοντες ὑπὸ τοῦ Φιλίππου κα-
 κῶς αὐτὸν λέγουσι· 'τί οὖν' ἔφη 'ποιήσουσιν, ἂν
 κακῶς πάθωσι;' καλὰ δὲ καὶ Πεισιστράτου τὰ πρὸς
 Θρασύβουλον καὶ Πορσῆνα τὰ πρὸς Μούκιον καὶ 458
 15 Μάγα τὰ πρὸς Φιλήμουνα· δημοσίᾳ γὰρ ὑπ' αὐτοῦ
 κωμωδηθεὶς ἐν θεάτρῳ

'παρὰ τοῦ βασιλέως γράμμαθ' ἦκει σοι, Μάγα.'

'Μάγα κακὸδαιμον, γράμματ' οὐκ ἐπίστασαι.'

λαβὼν ὑπὸ χειμῶνος εἰς Παραιτόνιον ἐξενεχθέντα,
 20 στρατιώτην μὲν ἐκέλευσε γυμνῇ τῇ μαχαίρᾳ θιγεῖν
 τοῦ τραχήλου μόνον εἰτα κοσμίως ἀπελθεῖν· ἀστρα-
 γάλους δὲ καὶ σφαῖραν ὡς παιδαρίῳ νοῦν οὐκ ἔχοντι
 προσπέμψας ἀφῆκε. Πτολεμαῖος δὲ γραμματικὸν εἰς
 ἀμαθίαν ἐπισκώπτων ἠρώτησε τίς ὁ τοῦ Πηλέως
 25 πατήρ ἦν· κἀκεῖνος 'ἂν σὺ πρότερον εἴπῃς' ἔφη 'τίς B

1 cf. Hom. λ 122 13 καὶ Πεισιστράτου — Μούκιον]
 del. Stegmannus 17 Kock. 2 p. 522 18 Μάγας — ἐπί-
 σταται Clericus 20 στρατιώτην Stegmannus: στρατιώτη

ὁ τοῦ Λάγρου· τὸ δὲ σκῶμμα τῆς δυσγενείας ἤπτετο τοῦ βασιλέως, καὶ πάντες ἡγανάκησαν ὥς οὐκ ἐπιτήδειον ὄντα φέρειν· καὶ ὁ Πτολεμαῖος 'εἰ μὴ τὸ φέρειν' ἔφη 'σκωπτόμενον, οὐδὲ τὸ σκώπτειν βασιλικόν ἐστιν.' Ἀλέξανδρος δὲ πικρότερος αὐτοῦ γέ- 5 γουεν ἐν τοῖς περὶ Καλλισθένη καὶ Κλεῖτον. ἥ καὶ Πῶρος ἀλοὺς παρεκάλει χρῆσασθαι βασιλικῶς αὐτῷ· καὶ πυθομένου 'μὴ τι πλέον;' 'ἐν τῷ βασιλικῶς' ἔφη 'πάντ' ἐνεστι.' διὸ καὶ τῶν θεῶν τὸν βασιλέα C 'μειλίχιον' Ἀθηναῖοι δέ 'μαιμάκτην' οἶμαι καλοῦσι· 10 τὸ δὲ κολαστικὸν ἐρινυῶδες καὶ δαιμονικόν, οὐ θεῖον οὐδ' ὀλύμπιον.

10. Ὡςπερ οὖν ἐπὶ τοῦ Φιλίππου τις εἶπε κατασκάψαντος Ὀλυμπιον 'ἄλλ' οὐκ ἂν ἀνοικίσαι γε πόλιν ἐκεῖνος δύναιτο τηλικαύτην,' οὕτως ἔστιν εἰπεῖν 15 πρὸς τὸν θυμὸν 'ἀνατρέψαι μὲν δύνασαι καὶ διαφθεῖραι καὶ καταβαλεῖν, ἀναστῆσαι δὲ καὶ σῶσαι καὶ φείσασθαι καὶ καρτερῆσαι πραότητός ἐστι καὶ συγγνώμης καὶ μετριοπαθείας, καὶ Καμίλλου καὶ Μετέλλου καὶ Ἀριστείδου καὶ Σωκράτους· τὸ δ' ἐμφῶναι 20 καὶ δακεῖν μυρμηκῶδες καὶ μυῶδες. οὐ μὴν ἀλλὰ D καὶ πρὸς ἄμυναν ἅμα σκοπῶν τὸν δι' ὀργῆς τρόπον ἄπρακτον εὐρίσκω τὰ πολλά, δῆγμασι χειλῶν καὶ πρίσεσιν ὀδόντων καὶ κεναῖς ἐπιδρομαῖς καὶ βλασφημίαις ἀπειλὰς ἀνοήτους ἐχούσαις καταναλισκόμενον, 25 εἰδ' ὥςπερ ἐν τοῖς δρόμοις τὰ παιδία τῷ μὴ κρατεῖν ἑαυτῶν προκαταπίπτοντα τοῦ τέλους ἐφ' ὃ σπεύδει γελοίως. ὅθεν οὐ φανύλως ὁ Ῥόδιος πρὸς

14 ἀνοικίσαι R: οἰκίσαι

ὑπηρέτην τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ βοῶντα καὶ θρασυνόμενον· οὐ μέλει μοι τί σὺ λέγεις ἀλλὰ τί τῆνος σιγῇ·' καὶ τὸν Νεοπτόλεμον ὁ Σοφοκλῆς καὶ τὸν Εὐρύπυλον ὀπλίσας

5 'ἐκόμπας' ἀλοιδόρητα' φησίν

E

'ἔρρηξάτην ἐς κύκλα χαλκῶν ὄπλων.'

τὸν μὲν γὰρ σίδηρον ἔνιοι τῶν βαρβάρων φαρμάσσουσιν, ἡ δ' ἀνδρεία χολῆς οὐ δεῖται· βέβαπται γὰρ
10 ὑπὸ τοῦ λόγου· τὸ δὲ θυμικὸν καὶ μανικὸν εὐπερίθραυστόν ἐστι καὶ σαθρόν. ἀφαιροῦσι γοῦν ἀύλοῖς τὸν θυμὸν οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν μαχομένων, καὶ Μούσαις πρὸ πολέμου θύουσιν ὅπως ὁ λόγος ἐμμένῃ· καὶ τρεψάμενοι τοὺς πολεμίους οὐ διώκουσιν, ἀλλ'
15 ἀνακαλοῦνται τὸν θυμόν, ὥσπερ τὰ σύμμετρα τῶν ἐγγχειριδίων εὐανακόμιστον ὄντα καὶ ῥάδιον. ὀργῇ δὲ μυρίους προανείλε τῆς ἀμύνης, ὥς Κῦρον καὶ F Πελοπίδαν τὸν Θηβαῖον. Ἀγαθοκλῆς δὲ πρῶτος ἔφερε λοιδορούμενος ὑπὸ τῶν πολιορκουμένων· καὶ τινος
20 εἰπόντος 'κεραμεῦ, πόθεν ἀποδώσεις τοῖς ξένοις τὸν μισθόν;' ἐπιγελάσας· αἶκα ταύταν ἐξέλω.' καὶ τὸν Ἀντίγονον ἀπὸ τοῦ τείχους τινὲς εἰς ἀμορφίαν ἔσκωπτον· ὁ δὲ πρὸς αὐτούς· 'καὶ μὴν ἐδόκουν εὐπρόσωπος εἶναι.' λαβὼν δὲ τὴν πόλιν ἐπίπρασκε τοὺς σκώ-
25 πτοντας, μαρτυράμενος ὅτι πρὸς τοὺς δεσπότας ἔξει τὸν λόγον, ἂν πάλιν αὐτὸν λοιδορῶσιν. ὁρῶ δὲ

5 Nauck, p. 311 ἐκόμπας' ἀλοιδόρητα] ἄκομπ' ἀλοι-
δόρητά τε Badhamus 26 ὁρῶ δὲ — ῥήτορας] om. Dueb-
nerus cum cod. E, fortasse recte

καὶ κυνηγοὺς σφαλλομένους ὑπ' ὀργῆς μεγάλα καὶ
 ῥήτορας. Ἀριστοτέλης δ' ἱστορεῖ Σατύρου τοὺς φί-
 459 λους ἐμφράξαι τὰ ᾧτα κηρῷ δίκην ἔχοντος, ὅπως
 μὴ συγγέῃ τὸ πρᾶγμα διὰ θυμὸν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν
 λοιδορούμενος. αὐτοὺς δ' ἡμᾶς οὐ πολλάκις ἐκφεύγει
 τὸ κολάσαι πλημμελήσαντα δοῦλον; ἀποδιδράσκουσι
 γὰρ τὰς ἀπειλὰς καὶ τοὺς λόγους δείσαντες. ὅπερ
 οὖν αἰ τίτθαι πρὸς τὰ παιδία λέγουσι 'μὴ κλαῖε
 καὶ λήψῃ,' τοῦτο πρὸς τὸν θυμὸν οὐκ ἀχρήστως
 λεκτέον 'μὴ σπεῦδε μηδὲ βόα μηδ' ἐπείγου, καὶ μᾶλ- 10
 λον ἢ θέλεις γενήσεται καὶ βέλτιον.' καὶ γὰρ παῖδ'
 ἰδὼν πατήρ ἐπιχειροῦντά τι σιδηρῷ διελεῖν ἢ τε-
 μεῖν, αὐτὸς λαβὼν τὸ σιδηρίον ἐποίησε· καὶ τοῦ
 B θυμοῦ τὴν τιμωρίαν παρελόμενος αὐτὸς ἀσφαλῶς
 καὶ ἀβλαβῶς καὶ ὠφελίμως ἐκόλασε τὸν ἄξιον οὐχ 15
 ἑαυτὸν ὥσπερ ὁ θυμούμενος ἀντ' ἐκείνου πολλάκις.

11. Πάντων δὲ τῶν παθῶν ἐθισμού δεομένων,
 οἷον δαμάζοντος καὶ καταθλοῦντος ἀσκήσει τὸ ἄλο-
 γον καὶ δυσπειθές, οὐ πρὸς ἄλλο μᾶλλον ἔστιν ἐγ-
 γυμνάσασθαι τοῖς οἰκέταις ἢ πρὸς τὸν θυμόν. οὔτε 20
 γὰρ φθόνος οὔτε φόβος οὔτε φιλοτιμία τις ἐγγίγνε-
 ται πρὸς αὐτούς· ὀργαὶ δὲ συνεχεῖς πολλὰ ποιοῦσαι
 προσκρούματα καὶ σφάλματα διὰ τὴν ἐξουσίαν ὥσπερ
 ἐν ὀλισθηρῷ χωρῖν, μηδενὸς ἐνισταμένου μηδὲ κω-
 C λύνοντος, ὑποφέρουσιν. οὐ γὰρ ἔστιν ἀναμάρτητον 25

1 κυνηγοὺς] συνηγόρους Kaltwasserus. aliud latet
 2 Ἀριστοτέλης] Probl. 3, 27 Σατύρου] Σατύρου τοῦ Σαμίον
 Stob. 20, 58 6 πλημμελήσαντας δούλους R 14 παρελό-
 μενος] add. ὁ λόγος Stegmannus. itaque Amyotus 25 ὑπο-
 φέρουσιν R: ὑποφέρουσαι

λιστα τῷ μὴ παραιρεῖσθαι τῶν κολαζομένων τὴν
 δικαιολογίαν ἀλλ' ἀκούειν. ὃ τε γὰρ χρόνος ἐμποιεῖ
 τῷ πάθει διατριβὴν καὶ μέλλησιν ἐκλύουσιν ἢ τε
 κρίσις εὐρίσκει καὶ τρόπον πρέποντα καὶ μέγεθος
 ἀρμόττον κολάσεως· ἔτι δ' οὐχ ὑπολείπεται πρόφα- 5
 σις τῷ διδόντι δίκην ἀντιτείνειν πρὸς τὴν ἐπανόρ-
 θωσιν, ἂν μὴ κατ' ὀργὴν ἀλλ' ἐξελεγχθεὶς κολάζεται·
 τό τ' αἰσχιστον οὐ πρόσεστι, φαίνεσθαι δικαιότερα
 τοῦ δεσπότητος λέγοντα τὸν οἰκέτην. ὥσπερ οὖν ὁ
 F Φωκίων μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν οὐκ ἔων 10
 προεξανίστασθαι τοὺς Ἀθηναίους οὐδὲ ταχὺ πιστεύ-
 ει, 'εἰ σήμερον' εἶπεν· 'ἄνδρες Ἀθηναῖοι τέθνηκε,
 καὶ αὖριον ἔσται καὶ εἰς τρίτην τεθνηκώς·' οὕτως
 οἶμαι δεῦν ὑποβάλλειν ἑαυτῷ τὸν σπεύδοντα δι' ὀρ-
 γὴν ἐπὶ τὴν τιμωρίαν, 'εἰ σήμερον οὗτος ἡδίκηκε, 15
 καὶ αὖριον ἔσται καὶ εἰς τρίτην ἡδικηκώς·' καὶ δε-
 νὸν οὐδέν, εἰ δώσει δίκην βράδιον, ἀλλ' εἰ ταχὺ
 παθὼν ἀεὶ φανεῖται μὴ ἀδικῶν· ὅπερ ἤδη συμβέβηκε
 πολλάκις. τίς γὰρ ἡμῶν οὕτω δεινός ἐστιν, ὥστε
 460 μαστιγοῦν καὶ κολάζειν δοῦλον, ὅτι πέμπτην ἢ δε- 20
 κάτην ἡμέραν προσέκαυσε τοῦψον ἢ κατέβαλε τὴν
 τράπεζαν ἢ βράδιον ὑπήκουσε; καὶ μὴν ταῦτ' ἐστὶν
 ἐφ' οἷς εὐθὺς γενομένοις καὶ προσφάτοις οὔσι ταρατ-
 τόμεθα καὶ πικρῶς καὶ ἀπαραιτήτως ἔχομεν. ὥς γὰρ
 δι' ὁμίχλης τὰ σώματα, καὶ δι' ὀργῆς τὰ πράγματα 25
 μείζονα φαίνεται. διὸ δεῖ ταχὺ συμμνημονεύειν τῶν
 ὁμοίων, καὶ τοῦ πάθους ἔξωθεν ὄντας ἀνυπόπτως,

18 ἀεὶ φανεῖται] ἀναφανεῖται Madvigius. εἴτα φανεῖ-
 ται? 27 ὄντας Benselerus: ὄντα

ἂν καθαρῶ τῷ λογισμῶ καὶ καθεστῶτι φαίνεται μο-
 χθηρόν, ἐπιστραφῆναι, καὶ μὴ προσέσθαι τότε μὴδ' B
 ἀφεῖναι τὴν κόλασιν ὥσπερ σιτίον ἀνθρώπους γεγο-
 νότας. οὐδὲν γὰρ οὕτως αἰτιὸν ἐστὶ τοῦ παρούσης
 5 ὀργῆς κολάζειν, ὥς τὸ πανσαμένης μὴ κολάζειν ἀλλ'
 ἐκλελύσθαι, καὶ ταὐτὸ πεπονθέναι τοῖς ἀργοῖς κω-
 πηλάταις, οἳ γαλήνης ὁρμοῦσιν εἴτα κινδυνεύουσιν
 ἀνέμῳ πλέοντες. καὶ γὰρ ἡμεῖς τοῦ λογισμοῦ κατε-
 γνωκότες ἀτονίαν καὶ μαλακίαν ἐν τῷ κολάζειν,
 10 σπεύδομεν παρόντι τῷ θυμῷ καθάπερ πνεύματι
 παραβόλως. τροφῇ μὲν γὰρ ὁ πεινῶν κατὰ φύσιν
 χρῆται τιμωρίᾳ δ' ὁ μὴ πεινῶν μὴδὲ διψῶν αὐτῆς,
 μὴδ' ὥσπερ ὕψου πρὸς τὸ κολάσαι τοῦ θυμοῦ δεό-
 μενος, ἀλλ' ὅταν πορρωτάτῳ τοῦ ὀρέγεσθαι γένη- C
 15 ται προσάγων τὸν λογισμὸν ἀναγκαιῶς. οὐ γάρ, ὥς
 Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ κατ' αὐτὸν ἐν Τυρρηνίᾳ μαστι-
 γοῦσθαι τοὺς οἰκέτας πρὸς αὐλόν, οὕτω πρὸς ἡδο-
 νὴν δεῖ καθάπερ ἀπολαύσματος ὀρέξῃ τῆς τιμωρίας
 ἐμπορεῖσθαι καὶ χαίρειν κολάζοντας εἴτα μετανοεῖν.
 20 ὦν τὸ μὲν θηριῶδες τὸ δὲ γυναικῶδες· ἀλλὰ καὶ
 λύπης καὶ ἡδονῆς χωρὶς ἐν τῷ τοῦ λογισμοῦ χρόνῳ
 τὴν δίκην κομίζεσθαι μὴ ὑπολείποντας τῷ θυμῷ
 πρόφασιν.

12. Αὕτη μὲν οὖν ἔσως οὐκ ὀργῆς ἰατρεία φα-
 νεῖται, διάκρουσις δὲ καὶ φυλακὴ τῶν ἐν ὀργῇ τινος
 25 ἁμαρτημάτων. καίτοι καὶ σπληνὸς οἰδημα σύμπτωμα D
 μὲν ἐστὶ πυρετοῦ πραϋνόμενον δὲ κουφίζει τὸν

16 Ἀριστοτέλης] Fragm. 608 22 κομίζεσθαι R: κολά-
 ξεσθαι ὑπολείποντας *: ὑπολείποντα

πυρετόν, ὥς φησιν Ἰερώνυμος. ἀλλ' αὐτῆς γε τῆς ὀργῆς ἀναθιστῶν τὴν γένεσιν ἄλλους ὑπ' ἄλλων αἰτιῶν ἐμπιπτόντας εἰς αὐτὴν ἑώρων, οἷς ἐπιεικῶς ἅπασι δόξα τοῦ καταφρονεῖσθαι καὶ ἀμελεῖσθαι παρα- γίγνεται. διὸ καὶ τοῖς παραιτουμένοις ὀργὴν δεῖ ⁵ βοηθεῖν πορρωτάτω τὴν προᾶξιν ὀλιγορίας ἀπάγοντας καὶ θρασύτητος, εἰς ἄγνοιαν ἢ ἀνάγκην ἢ πάθος ἢ δυστυχίαν τιθεμένους· ὥς Σοφοκλῆς

E 'ἀλλ' οὐ γάρ, ὦ "ναξ, οὐδ' ὅς ἂν βλάσπη μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράξασιν, ἀλλ' ἐξίσταται.' 10

καὶ τῆς Βρισηίδος τὴν ἀφαίρεσιν εἰς τὴν Ἄττην ἀνα- φέρων ὁ Ἀγαμέμνων, ὅμως

'ἂψ ἐθέλει ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἅποινα.'

καὶ γὰρ τὸ δεῖσθαι τοῦ μὴ καταφρονοῦντός ἐστι, καὶ ταπεινὸς φανεῖς ὁ ἀδικήσας ἔλυσε τὴν τῆς ὀλι- ¹⁵ γωρίας δόξαν. οὐ δεῖ δὲ ταῦτα περιμένειν τὸν ὀργι- ζόμενον, ἀλλὰ τὸ τοῦ Διογένους 'οὔτοί σου κατα- γελῶσιν ὦ Διόγενες.' 'ἐγὼ δ' οὐ καταγελῶμαι' λαμ-

F βάνειν ἐν ἑαυτῷ, καὶ καταφρονεῖσθαι μὴ νομίζειν ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνου καταφρονεῖν, ὥς δι' ἀσθένειαν ²⁰ ἢ πλημμέλειαν ἢ προπέτειαν ἢ ῥαθυμίαν ἢ ἀνελευ- θερίαν ἢ γῆρας ἢ νεότητα πλημμελοῦντος. οἰκέταις δὲ καὶ φίλοις ἀφ' ἑαυτοῦ τοιοῦτο παντάπασιν. οὐ γὰρ ὥς ἀδυνάτων οὐδ' ὥς ἀπράκτων, ἀλλὰ δι' ἐπιεί- κειαν ἢ δι' εὐνοίαν οἱ μὲν ὥς χρηστῶν οἱ δ' ὥς ²⁵ φιλοῦντων καταφρονοῦσι· νυνὶ δ' οὐ μόνον πρὸς

7 ἄγνοιαν R: ἄνοιαν 8 Σοφοκλῆς] Antig. 563 13 Hom. T 138 21 ἢ πλημμέλειαν] del. Stegmannus

γυναῖκα καὶ δούλους καὶ φίλους ὥς καταφρονού-
μενοι. τραχέως ἔχομεν, ἀλλὰ καὶ πανδοκεῦσι καὶ
ναύταις καὶ ὀρεωκόμοις μεθύουσι πολλάκις ὑπ' ὀρ-
γῆς συμπίπτομεν οἰόμενοι καταφρονεῖσθαι, καὶ κυ-
5 σιν ὑλακτοῦσι καὶ ὕνοις ἐμβάλλουσι χαλεπαίνομεν· 461
ὥς ἐκεῖνος ὁ βουλόμενος τύπτειν τὸν ὀνηλάτην, εἴτ'
ἀνακραγόντος ὅτι 'Ἀθηναῖός εἰμι,' 'σὺ δὲ μὲν οὐκ
εἶ 'Ἀθηναῖος' τὸν ὕνον λέγων ἔτυπτε καὶ πολλὰς
ἐνεφύρει πληγὰς.

10 13. Καὶ μὴν τάς γε συνεχεῖς καὶ πυκνὰς καὶ
κατὰ μικρὸν ἐν τῇ ψυχῇ συλλεγομένας ὀργὰς μάλιστα
φιλαυτία καὶ δυσκολία μετὰ τρυφῆς καὶ μαλακίας
οἷον σμῆντος ἢ σφηκιᾶν ἡμῶν ἐντίκτουσι. διὸ μεῖζον
οὐδὲν εὐκολίας καὶ ἀφελείας ἐφόδιον εἰς πραότητα
15 πρὸς οἰκέτας καὶ γυναῖκα καὶ φίλους τῷ δυναμένῳ
συμφέρεσθαι τοῖς παροῦσι καὶ μὴ δεομένῳ πολλῶν
καὶ περιττῶν·

‘ὁ δ’ οὐτ’ ἄγαν ὀπτοῖσιν οὐθ’ ἐφθοῖς ἄγαν, B
οὐθ’ ἤττον οὐτε μᾶλλον οὐτε διὰ μέσου

20 ἡρτυμένοισι χαίρων ὥστ’ ἐπαινέσαι,
χιόνος δὲ μὴ παρούσης οὐκ ἂν πιών, οὐδ’ ἄρτον
ἐξ ἀγορᾶς φαγὼν οὐδ’ ὄψου γευσάμενος ἐν λιτοῖς
ἢ κεραμεοῖς σκεύεσιν, οὐδὲ κοιμηθεὶς ἐπὶ στρωμνῆς
μὴ οἰδούσης μὴδ’ ὥσπερ θαλάττης διὰ βάρους κει-
25 νημένης, ῥάβδοις δὲ καὶ πληγαῖς τοὺς περὶ τράπε-
ζαν ὑπηρέτας ἐπιταχύνων μετὰ δρόμου καὶ βοῆς καὶ

7 δὲ μὲν] γε μὴν? 18 Kock. 3 p. 472 19 οὐτε διὰ]
οὐδὲ διὰ? 21 οὐθ’ Stegmannus: οὐτε ° 21 διὰ] ἐκ
Abreschius

ιδρωτός, ὥσπερ φλεγμοναῖς καταπλάσματα κομίζον-
 C τας, ἀσθενεῖ καὶ φιλαίτιῳ καὶ μεμψιμοίῳ δουλεύον
 διαίτῃ, καθάπερ ὑπὸ βηχὸς ἐνδελεχοῦς προσκρου-
 μάτων πολλῶν ἔλαθεν ἑλκώδη καὶ καταρροϊκὴν διά-
 θεσιν περὶ τὸ θυμοειδὲς ἀπεργασάμενος. ἐθιστέον 5
 οὖν τὸ σῶμα δι' εὐτελείας πρὸς εὐκολίαν αὐταρκεῖς
 ἑαυτῷ γιγνόμενον· οἱ γὰρ ὀλίγων δεόμενοι πολλῶν
 οὐκ ἀποτυγχάνουσι. καὶ δεινὸν οὐδὲν ἀρξάμενους
 ἀπὸ τῆς τροφῆς σιωπῇ χρῆσασθαι τοῖς παρατυγχά-
 νουσι, καὶ μὴ πολλὰ χολουμένους καὶ δυσκολαίνον-
 τας ἀτερπέστατον ὄψον ἐμβαλεῖν ἑαυτοῖς καὶ φίλοις
 τὴν ὀργήν·

ῥόρον δ' οὐκ ἔν πως ἀχαρίστερον ἕλλο γένοιτο·
 διὰ πρόσκαυσιν ἢ καπνὸν ἢ ἄλῶν ἐνδειαν ἢ ψυχρό-
 D τερον ἄρτον οἰκετῶν τυπτομένων καὶ λοιδορουμένης 15
 γυναικός. Ἀρκεσιλάου δὲ μετὰ ξένων τινῶν ἐστιῶν-
 τος τοὺς φίλους παρετέθη τὸ δεῖπνον, ἄρτοι δ' οὐκ
 ἦσαν ἀμελησάντων πρίασθαι τῶν παίδων. ἐφ' ᾧ τίς
 οὐκ ἂν ἡμῶν διέστησε τοὺς τοίχους κεκραγώς; ὁ δὲ
 μειδιάσας 'οἷόν ἐστιν' ἔφη 'τὸ συμποτικὸν εἶναι τὸν 20
 σοφόν.' τοῦ δὲ Σωκράτους ἐκ παλαιστρας παραλα-
 βόντος τὸν Εὐθύδημον, ἢ Ξανθίππη μετ' ὀργῆς
 ἐπιστᾶσα καὶ λοιδορηθεῖσα τέλος ἀνέτρεψε τὴν τρά-
 E πεξαν, ὁ δ' Εὐθύδημος ἔξαναστὰς ἀπῆει περίλυ-
 πος γενόμενος· καὶ ὁ Σωκράτης 'παρὰ σοὶ δ'·' εἶπεν 25

3 προσκρουμάτων Salmasius: ἢ προσκρουσμάτων 8 ἀρ-
 ξάμενους R: ἀρξάμενον 10 πολλὰ χολουμένους] πόλλ'
 ἀχθομένους? Cf. p. 468 e; sed nunc praefero vulgatam
 13 Hom. v 392

'οὐ πρόην ὅρῳις τις εἰσπτάσα ταὐτὸ τοῦτ' ἐποίησεν,
 ἡμεῖς δ' οὐκ ἡγανακτήσαμεν'; δεῖ γὰρ σὺν εὐκολίᾳ
 καὶ γέλῳτι καὶ φιλοφροσύνῃ τοὺς φίλους δέχεσθαι,
 μὴ τὰς ὁφρῦς συνάγοντας μηδὲ φρίκην καὶ τρόμον
 5 ἐμβάλλοντας τοῖς ὑπηρετοῦσιν. ἐθιστέον δὲ καὶ
 σκεύεσιν εὐκόλῳς ὁμιλεῖν ἅπασι καὶ μὴ τῷδε μάλ-
 λον ἢ τῷδε χρῆσθαι· καθάπερ ἔνιοι πολλῶν παρόν-
 των ἐν ἐξελόμενοι κανθάριον, ὥς Μάριον ἱστοροῦ-
 σιν, ἢ ῥυτὸν οὐκ ἂν ἐτέρῳ πλοῖεν. οὕτω δὲ καὶ πρὸς
 10 ληκύνθους ἔχουσιν καὶ πρὸς στλεγγίδας, ἀγαπῶντας
 ἐκ πασῶν μίαν· εἴθ' ὅταν συντριβῇ τι τούτων ἢ F
 ἀπόληται, βαρέως φέρουσι καὶ κολάζουσι. ἀφεντέον
 οὖν τῷ πρὸς ὁργὴν φάύλῳς ἔχοντι τῶν σπανίων
 καὶ περιττῶν, οἷον ἐκπωμάτων καὶ σφραγίδων καὶ
 15 λίθων πολυτελῶν· ἐξίστησι γὰρ ἀπολλύμενα μᾶλλον
 τῶν εὐπορίστων καὶ συνήθων. διὸ καὶ τοῦ Νέρωνος
 ὀκτάγωνόν τινα σκηνὴν ὑπερφυῖες κάλλει καὶ πολυ-
 τελεῖα θεάμα κατασκευάσαντος, 'ἤλεγξας' ἔφη ὁ Σε-
 νέκας 'πένητα σεαυτόν· ἐὰν γὰρ ταύτην ἀπολέσῃς,
 20 ἐτέραν οὐ κτήσῃ τοιαύτην.' καὶ μέντοι καὶ συνέ-462
 πεσε τοῦ πλοίου καταδύντος ἀπολέσθαι τὴν σκηνὴν·
 ὁ δὲ Νέρων ἀναμνησθεὶς τοῦ Σενέκα μετριοτέρων
 ἤνεγκεν. ἡ δὲ πρὸς τὰ πράγματ' εὐκολία καὶ πρὸς
 οἰκέτας εὐκόλον ποιεῖ καὶ πρᾶον· εἰ δὲ πρὸς οἰκέ-
 25 τας, δῆλον ὅτι καὶ πρὸς φίλους καὶ πρὸς ἀρχομέ-
 νους. ὁρῶμεν δὲ καὶ δούλους νεωνήτους περὶ τοῦ
 πριαμένου πυνθανομένους, οὐκ εἰ δεισιδαίμων οὐδ'
 εἰ φθονερός ἀλλ' εἰ θυμώδης· καὶ ὅλῳς σὺν ὁργῇ
 μηδὲ σωφροσύνῃ ἄνδρας γυναικῶν μηδ' ἔρωτα γυ-

Β ναῖκας ἀνδρῶν ὑπομένειν δυναμένας μηδὲ συνή-
θειαν ἀλλήλων φίλους. οὕτως οὔτε γάμος οὔτε φιλία
μετ' ὀργῆς ἀνεκτόν, ἀλλὰ χωρὶς ὀργῆς καὶ μέθης
κοῦφόν ἐστιν· ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ νάρθηξ ἱκανὸς κο-
λαστῆς τοῦ μεθύοντος, ἂν μὴ προσγενόμενος ὁ θυ- 5
μὸς ὠμηστὴν καὶ μαινόλην ἀντὶ λυαίου καὶ χορείου
ποιήσῃ τὸν ἄκρατον. καὶ τὴν μανίαν αὐτὴν καθ'
αὐτὴν ἢ Ἀντίκυρα θεραπεύει, μιχθεῖσα δ' ὀργῇ τρα-
γωδίας ποιεῖ καὶ μύθους.

14. Δεῖ δὲ μήτε παίζοντας αὐτῇ διδόναι τόπον, 10
ἔχθραν γὰρ ἐπάγει τῇ φιλοφροσύνῃ· μήτε κοινολο-
γούμενους, φιλονεικίαν γὰρ ἐκ φιλολογίας ἀπεργά-
ζεται· μήτε δικάζοντας, ὕβριν γὰρ τῇ ἐξουσίᾳ προσ-
C τίθησι· μήτε παιδεύοντας, ἀθυμίαν γὰρ ἐμποιεῖ καὶ
μισολογίαν· μήτ' εὐτυχοῦντας, αὔξει γὰρ τὸν φθό- 15
νον· μήτε δυστυχοῦντας, ἀφαιρεῖ γὰρ τὸν ἔλεον,
ὅταν δυσκολαίνωσι καὶ μάχωνται τοῖς συναχθομένοις·
ὥς ὁ Πρίαμος

ἔρρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες· οὐ νυ καὶ ὑμῖν
ἔστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;

20

ἢ δ' εὐκολία τοῖς μὲν βοηθεῖ τὰ δ' ἐπικοσμεῖ τὰ δὲ
συνηδύνει, περιγίγνεται δὲ τῇ πραότητι καὶ θυμοῦ
καὶ δυσκολίας ἀπάσης· ὥσπερ Εὐκλείδης, τοῦ ἀδελ-
φοῦ πρὸς αὐτὸν ἐκ διαφορᾶς εἰπόντος ἄπολοιμην,
εἰ μὴ σε τιμωρησάμην· ἔγω δέ' φήσας ἄπολοι- 25
D μην, εἰ μὴ σε πείσαιμι· διέτρεψε παραχρῆμα καὶ
μετέθηκε. Πολέμων δέ, λοιδοροῦντος αὐτὸν ἀνθρώ-

που φιλολίθου καὶ περὶ σφραγίδια πολυτελῆ νο-
 σοῦντος, ἀπεκρίνατο μὲν οὐδὲν τῶν σφραγιδίων δ'
 ἐνὶ προσεῖχε τὸν νοῦν καὶ κατεμάνθανεν· ἥσθεις οὖν
 ὁ ἄνθρωπος 'μὴ οὕτως' εἶπεν 'ὦ Πολέμων, ἀλλ' ὑπ'
 5 αὐγὰς θεῶ, καὶ πολὺ σοι βέλτιον φανεῖται.' ὁ δ'
 Ἀρίστιππος, ὀργῆς αὐτῷ πρὸς Αἰσχίνην γενομένης
 καὶ τινος εἰπόντος 'ὦ Ἀρίστιππε, ποῦ ὕμῶν ἡ φιλία;
 'καθεύδει' φησὶν 'ἐγὼ δ' αὐτὴν ἐγερῶ.' καὶ τῷ
 Αἰσχίνῃ προσελθὼν εἶπεν 'οὔτω σοι δοκῶ παντά-
 10 πασιν ἀτυχῆς τις εἶναι καὶ ἀνήμεστος, ὥστε μὴ
 νοουθεσίας τυχεῖν;' ὁ δ' Αἰσχίνης 'οὐδέν' ἔφη 'θαυ- E
 μαστόν, εἰ πρὸς πάντα μου τῇ φύσει διαφέρων κἀν-
 ταῦθα τὸ θεόν πρότερος συνεῖδες.'

'καὶ γὰρ κἄπρον φριξάχην' οὐ μόνον γυνή,
 15 παῖς δ' ἂν νεογνὸς χειρὶ προσκνήθων νέα
 κλίνει παλαιστοῦ παντὸς εὐμαρέστερον.'

ἀλλ' ἡμεῖς ἀγριαίνοντα τιθασεύομεν ζῷα καὶ πρᾶν-
 νομεν, λυκιδεῖς καὶ σκύμνους λεόντων ἐν ταῖς ἀγκά-
 λαις περιφέροντες, εἴτα τέκνα καὶ φίλους καὶ συνή- F
 20 θεις ἐκβάλλομεν ὑπ' ὀργῆς· οἰκέταις δὲ καὶ πολίταις
 τὸν θυμὸν ὥσπερ θηρίον ἐφίμεν· οὐ καλῶς ὑπο-
 κοριζόμενοι μισοπονηρίαν, ἀλλ' ὥσπερ, οἶμαι, τῶν
 ἄλλων παθῶν τῆς ψυχῆς καὶ νοσημάτων τὸ μὲν
 πρόνοιαν τὸ δ' ἐλευθεριότητα τὸ δ' εὐσέβειαν κα-
 25 λοῦντες οὐδενὸς ἀπαλλαγῆναι δυνάμεθα.

15. Καίτοι, καθάπερ ὁ Ζήνων ἔλεγε τὸ σπέρμα
 σύμμιγμα καὶ κέρασμα τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων

ὑπάρχειν ἀπεσπασμένον, οὕτως ἔοικε τῶν παθῶν
 468 πανσπερμία τις ὁ θυμὸς εἶναι· καὶ γὰρ λύπης ἀπέ-
 σπασται καὶ ἡδονῆς καὶ ὕβρεως· καὶ φθόνου μὲν
 ἔχει τὴν ἐπιχαιρεκακίαν, φθόνου δὲ καὶ χεῖρων ἐστίν·
 ἀγωνίζεται γὰρ οὐχὶ μὴ παθεῖν αὐτὸς ἀλλὰ παθεῖν ὅ
 κακῶς ἐπιτρίψας ἕτερον· ἐπιθυμίας δ' αὐτῷ τὸ ἀτερ-
 πέστατον ἐμπέφυκεν, εἰ γε δὴ τοῦ λυπεῖν ἕτερον
 ὕρεξις ἐστι. διὸ τῶν μὲν ἀσώτων ταῖς οἰκίαις προσ-
 ιόντες αὐλητρίδος ἀκούομεν ἑωθινῆς, καὶ 'πηλόν' ὥς
 τις εἶπεν 'οἴνου καὶ σπαράγματα στεφάνων' καὶ κραι- 10
 παλῶντας ὀρῶμεν ἐπὶ θύραις ἀκολούθους· τὰ δὲ
 τῶν πικρῶν ἐκκαλύμματα καὶ δυσκόλων ἐν τοῖς
 B προσώποις τῶν οἰκετῶν ὄψει καὶ τοῖς στίγμασι καὶ
 ταῖς πέδαις·

‘ἀεὶ δ’ ἀοιδῶν μῦθος ἐν στέγαις’

15

ὀργίλου ἀνδρός

‘κωκυτὸς ἐμπέπτωκε,’

μαστιγουμένων ἐνδον οἰκονόμων καὶ στρεβλουμένων
 θεραπευνίδων, ὥστε τοῦ θυμοῦ τὰς λύπας ἐν ταῖς
 ἐπιθυμίαις καὶ ταῖς ἡδοναῖς οἰκτίζειν ὀρῶντας. 20

16. Οὐ μὴν ἀλλ’ ὅσοις γε συμβαίνει διὰ μισο-
 πονηρίαν ἀληθῶς ἀλίσκεσθαι πολλάκις ὑπ’ ὀργῆς,
 τὸ ἄγαν ἀφαιρετέρον αὐτῆς καὶ τὸ ἄκρατον ἅμα τῇ
 σφοδρᾷ πίστει περὶ τῶν συνόντων. αὕτη γὰρ αὖξει
 μάλιστα τῶν αἰτιῶν τὸν θυμόν, ὅταν ἢ χρηστὸς 25
 ὑποληφθεὶς ἀναφανῇ μοχθηρὸς ἢ φιλεῖν δόξας ἐν

2 malim ἀπέσπασται τι 15 Nauck. p. 913 16 ἀνδρός
 ὀργίλου Benselerus 26 ὑποληφθεὶς τις?

- διαφορᾷ τινι καὶ μέμψει γένηται. τὸ δ' ἐμὸν ἦθος C
 οἷσθα δῆπουθεν ἡλίκαις ῥοπαῖς φέρεται πρὸς εὐνοίαν
 ἀνθρώπων καὶ πίστιν· ὥσπερ οὖν οἱ κατὰ κενοῦ
 βαίνοντες, ὅσῳ μᾶλλον ἐπερείδω τῷ φιλεῖν ἐμαυτόν,
 5 ἀμαρτάνω μᾶλλον καὶ σφαλλόμενος ἀνιῶμαι· καὶ τοῦ
 μὲν φιλεῖν ἀπαρύσαι τὸ ἐμπαθεῖς ἄγαν καὶ πρόθυ-
 μου οὐκ ἂν ἔτι δυνηθεῖην· τοῦ δὲ πιστεύειν σφόδρα
 χρησαίμην ἂν ἴσως χαλινῷ τῇ Πλάτωνος εὐλαβείᾳ.
 καὶ γὰρ Ἑλλήκωνα τὸν μαθηματικὸν οὕτως ἐπαινεῖν
 10 φησιν, ὥς φύσει εὐμετάβολον ζῶον, καὶ τοὺς τετραμ- D
 μένους ἐν τῇ πόλει καλῶς δεδιέναι, μὴ ἀνθρωποι
 καὶ σπέρματα ἀνθρώπων ὄντες ἐκφήνωσί που τῆς
 φύσεως τὴν ἀσθένειαν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς λέγων ὅτι
 'τὰ πλεῖστα φωρῶν αἰσχροῖα φωράσεις βροτῶν'
 15 ἄγαν ἔοικεν ἡμῖν ἐπεμβαίνειν καὶ κολούειν. οὐ μὴν
 ἀλλὰ τὸ δύσκολον τοῦτο τῆς κρίσεως καὶ φιλαίτιον
 εὐκολωτέρους ποιεῖ ταῖς ὁργαῖς· ἐκστατικὸν γάρ ἐστι
 τὸ ἄφνω καὶ ἀπροσδόκητον· δεῖ δ', ὥς που καὶ Πα-
 ναίτιος ἔφη, χρῆσθαι τῷ Ἀναξαγόρᾳ, καὶ καθάπερ
 20 ἐκεῖνος ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ παιδὸς εἶπεν 'ἦδειν ὅτι
 θνητὸν ἐγέννησα,' τοῦτο τοῖς παροξύνουσιν ἕκαστον E
 ἐπιφωνεῖν ἀμαρτήμασιν 'ἦδειν ὅτι σοφὸν οὐκ ἐπριά-
 μην δοῦλον' 'ἦδειν ὅτι ἀπαθῇ τὸν φίλον οὐκ ἐκτη-
 σάμην' 'ἦδειν ὅτι τὴν γυναῖκα γυναικ' εἴχου.' ἂν
 25 δὲ κάκευνό τις ἐπιφθεγγόμενος αἰετὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος
 'μήπου ἄρ' ἐγὼ τοιοῦτος;' εἰςωθεὶν εἴσω τὸν логи-

4 ὅσῳ R: ὅπου 8 Πλάτωνος] Epist. 13 p. 360 d 13 Σο-
 φοκλῆς] Nauck, p. 311 21 ἕκαστον] ἐκάστωι Stegmannus
 26 μήπου *: ἦπου

σμόν ἀναστρέφῃ καὶ παρεμβάλλῃ ταῖς μέμψεσι τὴν
 εὐλάβειαν, οὐ πολλῇ χρήσεται μισοπονηρίᾳ πρὸς
 ἑτέρους πολλῆς ὁρῶν ἑαυτὸν συγγνώμης δεόμενον.
 νῦν δ' ἕκαστος ἡμῶν ὀργιζόμενος καὶ κολάζων Ἀρι-
 στείδου φωνὰς ἐπιφέρει καὶ Κάτωνος 'μὴ κλέπτε' 5
 'μὴ ψεύδου,' 'διὰ τί ὀφθαλμοὶ;' καὶ ὃ δὴ πάντων
 F αἰσχιστόν ἐστιν, ὀργιζομένοις ἐπιτιμῶμεν μετ' ὀργῆς
 καὶ τὰ διὰ θυμὸν ἡμαρτημένα θυμῷ κολάζομεν, οὐχ
 ὥσπερ οἱ ἱατροί

'πικρῷ πικρὰν κλύζουσιν φαρμάκῳ χολήν', 10
 ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτείνοντες καὶ προσεκταράττοντες.
 464 ὅταν οὖν ἐν τούτοις γένωμαι τοῖς ἐπιλογισμοῖς, ἅμα
 τι πειρῶμαι καὶ τοῦ πολυπράγμονος ἀφαιρεῖν. τὸ
 γὰρ ἐξακριβοῦν ἅπαντα καὶ φωρᾶν καὶ πᾶσαν ἔλκειν
 εἰς μέσον ἀσχολίαν οἰκέτου καὶ πρᾶξιν φίλου καὶ 15
 διατριβὴν υἱοῦ καὶ ψιθυρισμὸν γυναικός, ὁργὰς
 φέρει πολλὰς καὶ συνεχεῖς καὶ καθημερινάς, ὧν δυσ-
 κολία τρόπου καὶ χαλεπότης τὸ κεφάλαιόν ἐστι. ὁ
 μὲν οὖν θεός, ὡς Εὐριπίδης φησί,

'τῶν ἄγαν ἄπτεται, 20
 τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀφείλες ἔξ·'
 ἐγὼ δὲ τῇ τύχῃ μὲν οὐδὲν οἶμαι δεῖν ἐπιτρέπειν
 οὐδὲ παρορᾶν τὸν νοῦν ἔχοντα, πιστεύειν δὲ καὶ
 χρῆσθαι τὰ μὲν γυναικὶ τὰ δ' οἰκέταις τὰ δὲ φί-
 B λοις οἷον ἄρχοντ' ἐπιτρόποις τισὶ καὶ λογισταῖς καὶ 25
 διοικηταῖς, αὐτὸν ἐπὶ τῶν κυριωτάτων ὄντα τῷ λο-

10 Nauck p. 312 πικρὰν πικρῷ idem ex p. 923 f.
 19 Εὐριπίδης] Nauck. p. 675 21 ἀφείλες] ἀνείλες p. 811 d
 25 ἄρχοντα Emperius: ἄρχοντα ἀρχόντων

ρισμῷ καὶ μεγίστων. ὥς γὰρ τὰ λεπτὰ γράμματα
 τὴν ὕψιν, οὕτω τὰ μικρὰ πράγματα μᾶλλον ἐντείνοντα
 νύττει καὶ ταράττει τὴν ὀργήν, ἔθος πονηρὸν
 ἐπὶ τὰ μείζονα λαμβάνουσιν. ἐπὶ πᾶσι τοίνυν τὸ
 5 μὲν τοῦ Ἐμπεδοκλέους μέγα καὶ θεῖον ἡγούμην, τὸ
 ἕνθευσαι κακότητος· ἐπήνουν δὲ ἀκείνας ὥς οὐκ
 ἀχαρίστους οὐδ' ἀφιλοσόφους τὰς ἐν εὐχαῖς ὁμολο-
 γίας, ὁμιλίας ἀφροδισίων ἐνιαυτὸν ἀγνεῦσαι καὶ
 ῥήνου, τιμῶντας ἐγκρατεῖα τὸν θεόν· ἢ ψευδολογίας
 10 πάλιν ἀπέχεσθαι χρόνον ὁρισμένον, αὐτοῖς προσέ-
 χοντας πῶς ἀληθεύσομεν ἐν τε παιδιᾷ καὶ μετὰ
 σπουδῆς ἀπάσης. εἴτα ταύταις τὴν ἐμαυτοῦ παρέβαλ-
 λον εὐχήν ὥς οὐχ ἥττον θεοφιλεῖ καὶ ἱερὰν· ἡμέρας
 πρῶτον ὀλίγας ἀοργήτους ἔργων οἶον ἀμεθύστους
 15 καὶ αἰόλους διαγαγεῖν ὥσπερ νηφάλια καὶ μελίσπονδα
 θύων· εἴτα μὴν ἕνα καὶ δύο πειρώμενος ἐμαυτοῦ
 κατὰ μικρόν, οὕτω τῷ χρόνῳ προύβαινον εἰς τὸ
 πρόσθεν τῆς ἀνεξικακίας, ἐγκρατῶς προσέχων καὶ
 διαφυλάττων μετ' εὐφημίας ἵλεων καὶ ἀμήνιτον ἐμαν-
 20 τόν, ἀγνεύοντα καὶ λόγων πονηρῶν καὶ πράξεων
 ἀτόπων καὶ πάθους ἐφ' ἥδονῃ μικρᾷ καὶ ἀχαρίστῳ
 ταραχάς τε μεγάλας καὶ μεταμέλειαν αἰσχίστην φέ-
 ροντος. ὕθην, οἶμαι, καὶ θεοῦ τι συλλαμβάνοντος,
 ἐσαφήνιξεν ἢ πεῖρα τὴν κρίσιν ἐκεῖνην, ὅτι τὸ ἵλεων
 25 τοῦτο καὶ πρᾶον καὶ φιλάνθρωπον οὐδενὶ τῶν συν-
 ὄντων εὐμενές ἐστιν οὕτω καὶ φίλον καὶ ἄλυπον
 ὥς αὐτοῖς τοῖς ἔχουσιν.

5 Ἐμπεδοκλέους] Mullach. 1 p. 13 vs. 454 13 εὐχήν
 W: ψυχῇ 16 ἕνα Herwerdenus

Πλούταρχος Πακκίῳ εὖ πράττειν.

Ὅψέ σου τὴν ἐπιστολὴν ἐκομισάμην, ἐν ᾗ παρε-
 F κάλεις περὶ εὐθυμίας σοί τι γραφῆναι καὶ περὶ τῶν
 ἐν Τιμαίῳ δεομένων ἐπιμελεστέρας ἐξηγήσεως. ἅμα
 δέ πως τὸν ἐταῖρον ἡμῶν Ἑρωτα κατελάμβανεν αἰτία 5
 τοῦ πλεῖν εὐθύς εἰς Ῥώμην, παρὰ Φουνδάνου τοῦ
 κρατίστου γράμματα δεδεγμένον, οἷος ἐκεῖνος, ἐπι-
 ταχύνοντα. μήτε δὲ χρόνον ἔχων, ὥς προηροῦμην,
 γενέσθαι πρὸς οἷς ἐβούλου μήθ' ὑπομένων κεναῖς
 παντάπασι τὸν ἄνδρα χερσὶν ὀφθῆναι σοι παρ' ἡμῶν 10
 ἀφιγμένον, ἀνελεξάμην περὶ εὐθυμίας ἐκ τῶν ὑπο-
 μνημάτων ὧν ἐμαντῷ πεποιημένος ἐτύγχανον· ἡγού-
 μενος καὶ σὲ τὸν λόγον τοῦτον οὐκ ἀκροάσεως
 465 ἕνεκα θηρωμένης καλλιγραφίαν ἀλλὰ χρείας βιωτι-
 κῆς ἐπιζητεῖν, καὶ συνηθόμενος, ὅτι καὶ φιλίας ἔχων 15
 ἡγεμονικᾶς καὶ δόξαν οὐδενὸς ἐλάττονα τῶν ἐν ἀγορᾷ
 λεγόντων τὸ τοῦ τραγικοῦ Μέροπος οὐ πέπονθας,
 οὐδ' ὥς ἐκεῖνον.

εὐδαιμονίζων ὄχλος ἐξέπληξέ σε

τῶν φυσικῶν παθῶν· ἀλλὰ πολλάκις ἀκηκοὼς μνη- 20
 μονεύεις ὥς οὔτε ποδάγρας ἀπαλλάττει πατρικίος

19 versum effecit Meinek. ὄχλος idem: ὁ ὄχλος. cf.
 Nauck. p. 606 21 πατρικίος] κάλτιος X

οὔτε δακτύλιος πολυτελὴς παρωνυχίας οὔτε διάδημα
κεφαλαλγίας. πόθεν γε δὴ πρὸς ἀλυσίαν ψυχῆς καὶ
βίον ἀκύμονα χρημάτων ὕφελος ἢ δόξης ἢ δυνά-
μεως ἐν ἀνθρώποις, ἂν μὴ τὸ χρώμενον εὐχάριστον ἦ B
5 τοῖς ἔχουσι καὶ τὸ τῶν ἀπόντων μὴ δεόμενον ἀεὶ
παρὰ κολουθῇ; τί δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἄλλο ἢ λόγος εἰδι-
σμένος καὶ μεμελετηκὸς τοῦ παθητικοῦ καὶ ἀλόγου
τῆς ψυχῆς ἐξισταμένου πολλάκις ἐπιλαμβάνεσθαι
ταχὺ καὶ μὴ περιορᾶν ἀπορρέον καὶ καταφερόμενον
10 ὑπὸ τῶν παρόντων; ὥσπερ οὖν ὁ Ξενοφῶν παρήνει
τῶν θιῶν εὐτυχοῦντας μάλιστα μεμνηθεῖσθαι καὶ τιμᾶν,
ὅπως, ὅταν ἐν χρεῖα γενώμεθα, θαρροῦντες αὐτοὺς
παρκαλώμεν ὥς εὐμενεῖς ὄντας ἤδη καὶ φίλους·
οὔτω καὶ τῶν λόγων, ὅσοι πρὸς τὰ πάθη βοηθοῦσι,
15 δεῖ πρὸ τῶν παθῶν ἐπιμέλεσθαι τοὺς νοῦν ἔχοντας, C
ἵν' ἐκ πολλοῦ παρεσκευασμένοι μᾶλλον ὠφεληθῶσιν· ὥς
γὰρ οἱ χαλεποὶ κύνες πρὸς πᾶσαν ἐκταραττόμενοι
βοῇν ὑπὸ μόνῃς καταπραΰνονται τῆς συνήθους, οὔτω
καὶ τὰ πάθη τὰ τῆς ψυχῆς διαγραινόμενα καταπαύ-
20 σαι ῥαδίως οὐκ ἔστιν, ἂν μὴ λόγοι παρόντες οἰκτεῖοι
καὶ συνήθεις ἐπιλαμβάνωνται τῶν ταραττομένων.

2. Ὁ μὲν οὖν εἰπὼν ὅτι 'δεῖ τὸν εὐθυμεῖσθαι
μέλλοντα μὴ πολλὰ πρήσσειν μήτε ἰδίῃ μήτε ξυνῇ',
πρῶτον μὲν ἡμῖν πολυτελὴ τὴν εὐθυμίαν καθίστησι,
25 γιγνομένην ὥνιον ἀπραξίας· οἷον ἀρρώστῳ παραι-
νῶν ἐκάστω

1 οὔτε (posterior) *: οὐδὲ 4 εὐχάριστον ἦ] sana sunt.
Vid. Symb. meas 10 Ξενοφῶν] Cyrop. 1, 6, 3 15 ἐπι-
μέλεσθαι *: ἐπιμελεῖσθαι 23 δεῖ καὶ] Mullach. 1 p. 346

D 'μέν', ὦ ταλαίπωρ', ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις.'

καίτοι κακὸν μὲν ἀναισθησίας σώματι φάρμακον
ἀπουσία· οὐδὲν δὲ βελτίων ψυχῆς ἰατρὸς ὁ θάθυμία
καὶ μαλακία καὶ προδοσία φίλων καὶ οἰκείων καὶ
πατρίδος ἔξαιρῶν τὸ ταραχῶδες αὐτῆς καὶ λυπηρόν. 5
ἔπειτα καὶ ψευδὸς ἐστὶ τὸ εὐθυμεῖν τοὺς μὴ πολλὰ
πράσσοντας· ἔδει γὰρ εὐθυμοτέρως εἶναι γυναῖκας
ἀνδρῶν οἰκουρίᾳ τὰ πολλὰ συννούσας· νυνὶ δ' ὁ μὲν
βορέας

'διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν'

10

ὥς φησιν Ἡσίοδος, λῦπαι δὲ καὶ ταραχαὶ καὶ κακο-
θυμίαι διὰ ζηλοτυπίας καὶ δεισιδαιμονίας καὶ φιλο-
E τιμίας καὶ κενῶν δοξῶν, ὅσας οὐκ ἂν εἴποι τις, εἰς
τὴν γυναικωνῖτιν ὑπορρέουσιν· ὁ δὲ Λαέρτης εἰκο-
σιν ἔτη καθ' αὐτὸν ἐν ἀγρῷ διαιτῶμενος 15

'γρηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρωσίῳ τε πόσιν τε'

παρετίθει, τὴν μὲν πατρίδα καὶ τὸν οἶκον καὶ τὴν
βασιλείαν ἔφυγε, τὴν δὲ λύπην μετ' ἀπραξίας καὶ
κατηφείας ἀεὶ συνοικοῦσαν εἶχεν. ἐνίους δὲ καὶ τὸ
μὴ πράσσειν αὐτὸ πολλάκις εἰς ἀθυμίαν καθίστη- 20
σιν, ὥς τοῦτον·

'αὐτὰρ ὁ μῆνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
Διογενῆς Πηλέως υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

F οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ 25
αὔθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.'

1 Eurip. Orest. 258 11 Ἡσίοδος] OD 519 16 Hom.
α 191 17 παρετίθει Cobetus 22 Hom. A 488

καὶ λέγει περιπαθῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀσχάλλων αὐτός
 ‘ἀλλ’ ἤμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης.’

ὅθεν οὐδ’ Ἐπίκουρος. οἶεται δεῖν ἡσυχάζειν, ἀλλὰ
 τῇ φύσει χρῆσθαι πολιτευομένους καὶ πράσσοντας
 5 τὰ κοινὰ τοὺς φιλοτίμους καὶ φιλοδόξους, ὥς μᾶλλον
 ὑπ’ ἀπραγμοσύνης ταράττεσθαι καὶ κακοῦσθαι πε- 466
 φρυκότητας, ἢν ὧν ὀρέγονται μὴ τυγχάνωσιν. ἀλλ’
 ἐκεῖνος μὲν ἄτοπος οὐ τοὺς δυναμένους τὰ κοινὰ
 πράσσειν προτρεπόμενος ἀλλὰ τοὺς ἡσυχίαν ἄγειν
 10 μὴ δυναμένους. δεῖ δὲ μὴ πλήθει μῆδ’ ὀλιγότῃτι
 πραγμάτων, ἀλλὰ τῷ καλῷ καὶ τῷ αἰσχροῷ τὸ εὖθυμον
 ὀρίζειν καὶ τὸ δύσθυμον· τῶν γὰρ καλῶν ἡ παρὰ-
 λειψις οὐχ ἦτον ἢ τῶν φαύλων ἢ πρᾶξις ἀνισαρὸν
 ἐστι καὶ ταραχῶδες, ὥς εἴρηται.

15 3. Τοὺς μὲν γὰρ ἀφωρισμένως ἓνα βίον ἄλ-
 πον νομίζοντας, ὥς ἔνιοι τὸν τῶν γεωργῶν ἢ τὸν
 τῶν ἡιθέων ἢ τὸν τῶν βασιλέων, ἱκανῶς ὁ Μέναν-
 δρος ὑπομιμνήσκει λέγων

‘ᾧμην ἐγὼ τοὺς πλουσίους, ὧ Φανία,
 20 οἷς μὴ τὸ δανείζεσθαι πρόσεστιν, οὐ στένειν
 τὰς νύκτας οὐδὲ στρεφομένους ἄνω κάτω
 οἴμοι λέγειν, ἡδὺν δὲ καὶ πρᾶόν τινα
 ὕπνον καθεύδειν.’

B

εἴτα προσδιελθὼν, ὥς καὶ τοὺς πλουσίους ἐώρα ταῦτά
 25 πάσχοντας τοῖς πένησιν,

2 Hom. Σ 104 3 Ἐπίκουρος] Usener. p. 928 18
 φαύλων] βλαβερῶν Stob. 29, 79 17 Μένανδρος] Kock. 3
 p. 79

‘ἄρ’ ἐστὶ’ φησί ‘συγγενές τι λύπη καὶ βίος;
 τρυφεροῦ βίῳ σύνεστιν, ἐνδόξῳ βίῳ
 πάρεστιν, ἀπόρῳ συγκαταγερᾷσκει βίῳ.’

ἀλλ’ ὥσπερ οἱ δειλοὶ καὶ ναυτιῶντες ἐν τῷ πλεῖν,
 C εἴτα ῥᾶον οἰόμενοι διάξιν, ἐὰν εἰς γαῦλον ἐξ ἀκά- 5
 του καὶ πάλιν ἐὰν εἰς τριήρη μεταβῶσιν, οὐδὲν
 περαινουσι, τὴν χολὴν καὶ τὴν δειλίαν συμμετα-
 φέροντες ἑαυτοῖς· οὕτως αἱ τῶν βίων ἀντιμεταλήψεις
 οὐκ ἐξαιροῦσι τῆς ψυχῆς τὰ λυποῦντα καὶ ταράτ-
 τουντα· ταῦτα δ’ ἐστὶν ἀπειρία πραγμάτων, ἀλογιστία, 10
 τὸ μὴ δύνασθαι μηδ’ ἐπίστασθαι χρῆσθαι τοῖς πα-
 ροῦσιν ὀρθῶς· ταῦτα καὶ πλουσίους χειμάζει καὶ πέ-
 νητας, ταῦτα καὶ γεγαμηκότας ἀνιᾶ καὶ ἀγάμους· διὰ
 ταῦτα φεύγουσι τὴν ἀγορὰν εἴτα τὴν ἡσυχίαν οὐ
 φέρουσι, διὰ ταῦτα προαγωγὰς ἐν αὐλαῖς διώκουσι, 15
 καὶ παρελθόντες εὐθὺς βαρύνονται.

‘δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὕπο·’

καὶ γὰρ ἡ γυνὴ λυπεῖ καὶ τὸν ἱατρὸν αἰτιῶνται καὶ
 δυσχεραίνουσι τὸ κλινίδιον,

D ‘φίλων δ’ ὅ τ’ ἐλθὼν λυπρὸς ὅ τ’ ἀπὼν βαρύν’ 20
 ὥς ὁ Ἴων φησὶν. εἴτα τῆς νόσου διαλυθείσης καὶ
 κράσεως ἐτέρας ἐγγενομένης, ἦλθεν ἡ ὑγίεια φίλα
 πάντα ποιοῦσα καὶ προσηνῇ. ὁ γὰρ ἐχθρὸς ὧδ’ καὶ
 ἀμύλια καὶ σπητάνειον ἄρτον διαπτύων, τήμερον αὐτό-
 πυρον ἐπ’ ἐλαίαις ἢ καρδαμίδι σιτεῖται προσφιλῶς 25
 καὶ προθυμῶς.

17 Eurip. Or. 232 20 Nauck. p. 743 λυπρὸς Gro-
 tius: λυπηρὸς 22 ὑγίεια *: ὕγεια

‘τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεῶν·
μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν· ἀλλ’ οὐντυγχάνων
τὰ πράγματ’ ὁρθῶς ἂν τιθῇ, πράσσει καλῶς.’

5. Κυβεία γὰρ ὁ Πλάτων τὸν βίον ἀπείκασεν,
ἐν ᾧ καὶ βάλλειν δεῖ τὰ πρόσφορα, καὶ βαλόντα 5
χρησθαι καλῶς τοῖς πεσοῦσι. τούτων δὲ τὸ μὲν
B βάλλειν οὐκ ἐφ’ ἡμῖν, τὸ δὲ προσηκόντως δέχεσθαι
τὰ γιγνόμενα παρὰ τῆς τύχης καὶ νέμειν ἐκάστω
τόπον, ἐν ᾧ καὶ τὸ οἰκεῖον ὠφελήσει μάλιστα καὶ
τὸ ἀβούλητον ἥκιστα λυπήσει τοὺς ἐπιτυγχάνοντας, 10
ἡμέτερον ἔργον ἐστίν, ἂν εὖ φρονῶμεν. τοὺς μὲν
γὰρ ἀτέχνους καὶ ἀνοήτους περὶ τὸν βίον, ὥσπερ
τοὺς νοσῶδεις τοῖς σώμασι μήτε καῦμα φέρειν μήτε
κρύας δυναμένους ἐξίστησι μὲν εὐτυχία συστέλλει
δὲ δυστυχία· ταράττονται δ’ ὑπ’ ἀμφοτέρων, μᾶλλον 15
δ’ ὑφ’ αὐτῶν ἐν ἀμφοτέροις καὶ οὐχ ἥττον ἐν τοῖς
λεγομένοις ἀγαθοῖς. Θεόδωρος μὲν γὰρ ὁ κληθεὶς
ἄθεος ἔλεγε, τῇ δεξιᾷ τοὺς λόγους ὁρέγοντος αὐτοῦ,
C τῇ ἀριστερᾷ δέχεσθαι τοὺς ἀκροωμένους· οἱ δ’ ἀπαί-
δευτοι πολλάκις τὴν τύχην δεξιὰν παρισταμένην ἐπα- 20
ριστέρως λαμβάνοντες ἀσχημονοῦσιν· οἱ δὲ φρόνιμοι,
καθάπερ ταῖς μελίτταις φέρει μέλι τὸ δριμύτατον
καὶ ξηρότατον ὁ θυμός, οὕτως ἀπὸ τῶν δυσχερε-
στάτων πολλάκις πραγμάτων οἰκεῖόν τι καὶ χρησί-
μον αὐτοῖς λαμβάνουσι.

25

6. Τοῦτ’ οὖν δεῖ πρῶτον ἀσκεῖν καὶ μελετᾶν,

1 Nauck. p. 446 2 οὐντυγχάνων Valckenarius: ὁ τυγ-
χάνων 3 ἂν] ἦν Stob. 54, 14 πράσσει idem: πράξει
4 Πλάτων] Rep. p. 604 c

ὥσπερ ὁ τῆς κυνὸς ἁμαρτῶν τῷ λίθῳ καὶ τὴν μη-
 τρυιὰν πατάξας 'οὐδ' οὕτως' ἔφη 'κακῶς·' ἔξεστι
 γὰρ μεθιστάναι τὴν τύχην ἐκ τῶν ἀβουλήτων. ἐφν-
 γαδευῆθη Διογένης, οὐδ' οὕτω κακῶς· ἤρξατο γὰρ
 5 φιλοσοφεῖν μετὰ τὴν φυγὴν. Ζήνωνι τῷ Κιτιεῖ μία
 ναῦς περιῆν φορτηγός· πυθόμενος δὲ ταύτην αὐτό- D
 φορτον ἀπολωλέναι συγκλυσθεῖσαν 'εὖγ'·' εἶπεν 'ὦ
 τύχη ποιεῖς, εἰς τὸν τρίβωνα καὶ τὴν στοὰν συνε-
 λαύνουσι' ἡμᾶς·' τί οὖν κωλύει μιμεῖσθαι τούτους;
 10 ἀρχὴν παραγγέλλων διήμαρτες; ἐν ἀγρῷ διάξεις ἐπι-
 μελόμενος τῶν ἰδίων. ἀλλὰ φιλίαν μνώμενος ἡγε-
 μόνος ἀπώσθης; ἀκινδύνως καὶ ἀπραγμύνως βιώσῃ.
 πάλιν ἐν πράγμασιν ἀσχολίας ἔχουσι καὶ φροντίδας
 γέγονας;

15 'οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τοσόνδε τέγγει μαλθακὰ γυῖα'
 κατὰ Πίνδαρον, ὥς δόξα ποιεῖ καὶ τὸ τιμᾶσθαι μετὰ
 τινος δυνάμεως

'πόνον ἡδὺν κάματόν τ' εὖ-
 κάματον.'

20 ἀλλὰ τις ἀπήντησεν ἐκ διαβολῆς ἢ φθόνου δυσημερία E
 καὶ σκορακισμός; ἐπὶ τὰς Μούσας οὖριον τὸ πνεῦμα
 καὶ τὴν Ἀκαδήμειαν, ὥσπερ Πλάτωνι χειμασθέντι
 περὶ τὴν Διονυσίου φιλίαν. διδ. καὶ τοῦτο πρὸς
 εὐθυμίαν μέγα, τὸ τοὺς ἐνδόξους ἀποθεωρεῖν, εἰ
 25 μηδὲν ὑπὸ τῶν αὐτῶν πεπόνθασιν. οἷον ἀπαιδία τὸ
 λυποῦν ἐστι; τοὺς Ῥωμαίων ὄρα βασιλεῖς, ὧν οὐδεὶς

6 δέ] δὲ καὶ R 10 παραγγέλλων R: τινὰ τελῶν 15 τό-
 σον γε μαλθακὰ τέγγει γυῖα Pindarus Nem. 4, 6 18 Eurip.
 Bacch. 66 22 Ἀκαδήμειαν *: ἀκαδημίαν

νίῃ τὴν ἀρχὴν ἀπέλιπε. πενία δυσφορεῖς παρούσῃ;
 F καὶ τίς ἂν ἐβούλου μᾶλλον εἶναι Βοιωτῶν ἢ Ἐπα-
 μεινώνδας; τίς δὲ Ῥωμαίων ἢ Φαβρίκιος; ἀλλὰ διέ-
 φθαρεταί σου τὸ γύναιον; οὐκ ἀνέγνωκας οὖν τού-
 πίγραμμά τὸ ἐν Δελφοῖς

5

ἵγρᾱς καὶ τραφερᾱς βασιλεὺς Ἄγίς μ' ἀνέθηκεν·
 οὐδ' ἀκήκοας, ὅτι τούτου τὴν γυναικᾶ Τιμαίαν Ἀλ-
 κιβιάδης διέφθειρε, καὶ τὸ γεννηθὲν Ἀλκιβιάδην
 ἐκάλει ψιθυρίζουσα πρὸς τὰς θεραπαινίδας; ἀλλὰ
 τοῦτ' Ἄγιν οὐκ ἐκώλυσεν ἐνδοξότατον Ἑλλήνων εἶναι 10
 468 καὶ μέγιστον· ὥσπερ οὐδὲ Στίλπωνα τῶν κατ' αὐτὸν
 φιλοσόφων ἱλαρώτατα ξῆν ἀκόλαστος οὖσ' ἢ θυγά-
 τηρ· ἀλλὰ καὶ Μητροκλέους ὄνειδίσαντος ἑμὸν οὖν
 ἔφη ἁμάρτημα τοῦτ' ἐστίν ἢ ἐκείνης; εἰπόντος δὲ
 τοῦ Μητροκλέους ἐκείνης μὲν ἁμάρτημα σὸν δ' ἀτύ- 15
 χημα· ἥ πως λέγεις; εἶπεν οὐχὶ τὰ ἁμαρτήματα καὶ
 διαπτώματ' ἐστί; πάνυ μὲν οὖν ἔφη. τὰ δὲ δια-
 πτώματ' οὐχ ὧν διαπτώματα καὶ ἀποτεύγματα;
 συνωμολόγησε καὶ ὁ Μητροκλῆς. τὰ δ' ἀποτεύγματ'
 οὐχ ὧν ἀποτεύγματα καὶ ἀτυχήματα; πρῶτον λόγῳ 20
 B καὶ φιλοσόφῳ κενὸν ἀποδείξας ὕλαγμα τὴν τοῦ κυ-
 νικοῦ βλασφημίαν.

7. Τοὺς δὲ πολλοὺς οὐ μόνον τὰ τῶν φίλων καὶ
 οἰκείων ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν ἀνιᾶ καὶ παροξύ-
 νει κακὰ. βλασφημίαι γὰρ καὶ ὀργαὶ καὶ φθόνοι καὶ 25
 κακοήθειαι καὶ ζηλοτυπίαι μετὰ δυσμενείας αὐτῶν
 μὲν εἰσι τῶν ἐχόντων κῆρες, ἐνοχλοῦσι δὲ καὶ παρο-

ξύνουσι τοὺς ἀνοήτους· ὥσπερ ἀμέλει καὶ γειτόνων
ἀκραχολίαι καὶ συνήθων δυσκολίαι καὶ τῶν περὶ
τὰς πράξεις ὑπουργῶν μοχθηρίαι τινές. ὅφ' ὧν οὐχ
ἥμιστά μοι δοκεῖς καὶ αὐτοὺς ἐπιταραττόμενος, ὥσπερ
οἱ Σοφοκλέους ἱατροί

‘πικρὰν χολὴν κλύζουσι φαρμάκῳ πικρῷ,’

οὕτως ἀντιχαλεπαίνειν καὶ συνεκπικραίνεσθαι τοῖς
ἐκείνων πάθεσι καὶ νοσήμασιν, οὐκ εὐλόγως. ἃ γὰρ
πράττετε πράγματα πεπιστευμένος, οὐχ ἀπλοῖς ἤθε-
10 σιν οὐδὲ χρηστοῖς ὥσπερ εὐφυέσιν ὁργάνοις ἀλλὰ
καρχάροις τὰ πολλὰ καὶ σκολιοῖς διακονεῖται. τὸ
μὲν οὖν ἀπευθύνειν ταῦτα μὴ νόμιζε σὸν ἔργον
εἶναι μῆδ' ἄλλως ῥάδιον· ἂν δ' ὥς τοιούτοις αὐτοῖς
πεφυκῶσι χρώμενος, ὥσπερ ἱατροὺς ὁδοντάγραις καὶ
15 ἀγκυτῆρσιν, ἥπιος φαίνη καὶ μέτριος ἐκ τῶν ἐνδε-
χομένων, εὐφρανῇ τῇ σῇ διαθέσει μᾶλλον ἢ λυπήσῃ
ταῖς ἐτέρων ἀηδίαις καὶ μοχθηρίαις· καὶ ὥσπερ κύ- D
νας ἂν ὑλακτῶσι, τὸ προσῆκον αὐτοῖς ἐκείνους οἴο-
μενος περαινέειν, ἐπιλήσῃ πολλὰ λυπηρὰ συνάγων,
20 ὥσπερ εἰς χωρὶον κοῖλον καὶ ταπεινὸν ἐπιρρέοντα,
τὴν μικροψυχίαν ταύτην καὶ τὴν ἀσθένειαν, ἄλλο-
τρῶν ἀναπιμπλαμένην κακῶν. ὅπου γὰρ ἔνιοι τῶν
φιλοσόφων καὶ τὸν ἔλεον ψέγουσι πρὸς ἀτυχοῦντας
ἀνθρώπους γιγνόμενον, ὥς καλοῦ τοῦ βοηθεῖν οὐ
25 τοῦ συναλγεῖν καὶ συνενδιδόναι τοῖς πλησίον ὄντος·
ὃ δὲ μερίζον ἔστιν, οὐδ' αὐτῶν ἀμαρτανόντων καὶ

6 cf. p. 463 f 16 εὐφρανεῖ Duebnerus 17 κύνας S:
κύνες 18 ἐκείνους R: ἐκείνοις 19 malim συνάγειν, aut
quidem legendum παύσῃ pro ἐπιλήσῃ 26 αὐτῶν R: αὐτῶν

Ε διακειμένων φανύλως τὸ ἥθος αἰσθανομένους ἀθυμεῖν
καὶ δυσφορεῖν ἔωσιν, ἀλλὰ θεραπεύειν ἄνευ λύπης
τὴν κακίαν ἣ δεῖ· σκόπει πῶς οὐκ ἄλογόν ἐστι περι-
ορᾶν αὐτούς, ὅτι μὴ πάντες εἰσὶν οἱ χρώμενοι καὶ
προσιόντες ἡμῖν ἐπιεικεῖς καὶ χαρίεντες, ἀχθομένους 5
καὶ δυσκολαίνοντας. ἀλλ' ὅρα, φίλε Πάκκιε, μὴ λαν-
θάνομεν ἑαυτούς οὐ τὸ καθόλου τῆς μοχθηρίας τῶν
ἐντυγχανόντων ἀλλὰ τὸ πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ φιλαντίας
τινὸς οὐ μισοπονηρίας προβαλλόμενοι καὶ δεδοικότες.
αἱ γὰρ σφοδραὶ περὶ τὰ πράγματα πτοῖαι καὶ παρ' 10
ἀξίαν ἐφέσεις καὶ διώξεις ἢ πάλιν ἀποστροφαὶ καὶ

Ε διαβολαὶ τὰς πρὸς ἀνθρώπους ἐγγενῶσιν ὑποψίας
καὶ δυσκολίας, ὑφ' ὧν τὰ μὲν ἀποστερεῖσθαι τοῖς
δὲ περιπίπτειν δοκοῦμεν. ὁ δὲ τοῖς πράγμασιν ἐπι-
σθεῖς ἐλαφρῶς συμπεριφέρεσθαι καὶ μετρίως εὐκο- 15
λώτατος ἀνθρώποις ὁμιλεῖν γίγνεται καὶ πραότατος.

8. Ὅθεν ἐκείνον αὐτίς τὸν περὶ τῶν πραγμάτων
λόγον ἀναλάβωμεν. ὥς γὰρ ἐν τῷ πυρέττειν πικρὰ
πάντα καὶ ἀηδὴ φαίνεται γενομένοις, ἀλλ' ὅταν ἴδω-
μεν ἑτέρους ταῦτ' ἀποσφερομένους καὶ μὴ δυσχε- 20
ραίνοντας, οὐκέτι τὸ σιτίον σὺδὲ τὸ ποτὸν ἀλλ'
469 αὐτούς αἰτιώμεθα καὶ τὴν νόσον· οὕτω καὶ τοῖς
πράγμασι παυσόμεθα μεμφομένοι καὶ δυσχεραίνον-
τες, ἂν ἑτέρους τὰῦτ' ἀποσδεχομένους ἀλύπως καὶ
ἱλαρῶς ὀρώμεν. ἀγαθὸν τοίνυν ἐν τοῖς ἀβουλήτοις 25
συμπτώμασι πρὸς εὐθυμίαν καὶ τὸ μὴ παρορᾶν ὅσα
προσφιλή καὶ ἀστεῖα πάρεστιν ἡμῖν, ἀλλὰ μιγνύντας

6 λανθάνομεν *: λανθάνωμεν 9 προβαλλόμενοι κῆ]
vid. Praefat. p. LVII 20. 24 ταῦτ' *: τὰ αὐτὰ

ἐξαμανροῦν τὰ χεῖρονα τοῖς βελτίοσι. νῦν δὲ τὰς
 μὲν ὄψεις ὑπὸ τῶν ἄγαν λαμπρῶν τιτρωσκομένας
 ἀποστρέφοντες, ταῖς ἀνθηραῖς καὶ ποώδεσι χροαῖς
 παρηγοροῦμεν· τὴν δὲ διάνοιαν ἐντείνομεν εἰς τὰ
 5 λυπηρὰ καὶ προσβιαζόμεθα τοῖς τῶν ἀνιαρῶν ἐνδια- B
 τρίβειν ἀναλογισμοῖς, μονονοῦ βίᾳ τῶν βελτιόνων
 ἀποσπᾶσαντες. καίτοι τό γε πρὸς τὸν πολυπράγμονα
 λελεγμένον οὐκ ἀηδῶς δεῦρ' ἔστι μετενεργεῖν

- ‘τί τὰλλότριον, ἄνθρωπε βασκανώτατε,
 10 κακὸν ὀξυδορκεῖς, τὸ δ' ἰδίον παραβλέπεις;’
 τί τὸ σεαυτοῦ κακόν, ὃ μακάριε, λίαν καταβλέπεις
 καὶ ποιεῖς ἐναργῆς ἀεὶ καὶ πρόσφατον ἀγαθοῖς δὲ
 παροῦσιν οὐ προσάγεις τὴν διάνοιαν, ἀλλ' ὥσπερ
 αἱ σικύαι τὸ χεῖριστον ἐκ τῆς σαρκὸς ἔλκουσιν, οὕτω
 15 τὰ κακίστα τῶν ἰδίων συνάγεις ἐπὶ σεαυτόν, οὐδὲν
 τι τοῦ Χρίου βελτίων γενόμενος ὃς πολὺν καὶ χρη- C
 στὸν οἶνον ἐτέροις πιπράσκων ἐαυτῷ πρὸς τὸ ἔριστον
 ὀξύνην ἐξήτει διαγευόμενος, οἰκέτης δέ τις ἐρωτη-
 θεὶς ὑφ' ἐτέρου τί ποιοῦντα τὸν δεσπότην κατα-
 20 λέλοιπεν ‘ἀγαθῶν’ ἔφη ‘παρόντων, κακὸν ζητοῦντα;’
 καὶ γὰρ οἱ πολλοὶ τὰ χρηστὰ καὶ πότιμα τῶν ἰδίων
 ὑπερβαίνοντες ἐπὶ τὰ μοχθηρὰ καὶ δυσχερῆ τρέχου-
 σιν. ὁ δ' Ἀρίστιππος οὐ τοιοῦτος, ἀλλ' ἀγαθὸς
 ὥσπερ ἐπὶ ζυγοῦ πρὸς τὰ βελτίονα τῶν ὑποκειμένων
 25 ἐξαναφέρειν καὶ ἀνακουφίζειν αὐτόν· χωρὶον γοῦν
 ἀπολέσας καλὸν ἠρώτησεν ἓνα τῶν πάντων προσποιου-

D μένων συνάχθεσθαι καὶ συναγανακτεῖν 'οὐχὶ σοὶ μὲν χωρίδιον ἔν ἐστιν, ἐμοὶ δὲ τρεῖς ἄγροὶ καταλείπονται;' συνομολογήσαντος δ' ἐκείνου, 'τί οὖν' εἶπεν 'οὐ σοὶ μᾶλλον ἡμεῖς συναχθόμεθα;' μανικὸν γάρ ἐστι τοῖς ἀπολλυμένοις ἀνιᾶσθαι μὴ χαίρειν δὲ τοῖς 5 σφωζομένοις, ἀλλ' ὥσπερ τὰ μικρὰ παιδάκια, ἀπὸ πολλῶν παιγνίων ἂν ἔν τις ἀφέληται τι, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα προσρίψαντα κλαίει καὶ βοᾷ, τὸν αὐτὸν τρόπον ἡμᾶς περὶ ἔν ὀχληθέντας ὑπὸ τῆς τύχης, καὶ τᾶλλα πάντα ποιεῖν ἀνόνητα ἑαυτοῖς ὀδυρομένους 10 καὶ δυσφοροῦντας.

E 9. Καὶ τί, φῆσαι τις ἂν, ἔχομεν; τί δ' οὐκ ἔχομεν; ὁ μὲν δόξαν ὁ δ' οἶκον ὁ δὲ γάμον, τῷ δὲ φίλος ἀγαθὸς ἐστιν. Ἀντίπατρος δ' ὁ Ταρσεὺς πρὸς τῷ τελευτᾷ ἀναλογιζόμενος ὧν ἔτυχεν ἀγαθῶν, 15 οὐδὲ τὴν εὐπλοίαν παρέλιπε τὴν ἐκ Κιλικίας αὐτῷ γενομένην εἰς Ἀθήνας. δεῖ δὲ καὶ τὰ κοινὰ μὴ παρορᾶν ἀλλ' ἔν τινι λόγῳ τίθεσθαι καὶ χαίρειν, ὅτι ζῶμεν ὑγιαίνομεν τὸν ἥλιον ὁρῶμεν· οὔτε πόλεμος οὔτε στάσις ἐστιν· ἀλλὰ καὶ ἡ γῆ παρέχει γεωργεῖν 20 καὶ θάλασσα πλεῖν ἄδεως τοῖς βουλομένοις· καὶ λέγειν 25 ἐξεστί καὶ πράττειν καὶ σιωπᾶν καὶ σχολάζειν. εὐθυμήσομεν δὲ τούτοις μᾶλλον παροῦσιν, ἂν μὴ παρόντων αὐτῶν φαντασίαν λαμβάνωμεν· ἀναμιμνήσκοντες αὐτοὺς πολλάκις, ὥς ποθεινόν ἐστιν ὑγίεια 25 νοσοῦσι καὶ πολεμουμένοις εἰρήνη, καὶ κτήσασθαι δόξαν ἐν πόλει τηλικαύτῃ καὶ φίλους ἀγνώτοι καὶ

8 προσρίψαντα Herwerdenus, sed nihil opus 21 καὶ ἡ θάλασσα? 25 ὑγίεια *: ὑγεία 27 τηλικαύτῃ R: τηλικαύτην

ξένῳ· καὶ τὸ στέρεσθαι γενομένων ὥς ἀνιαρόν. οὐ
 γὰρ τότε γίνεται μέγα καὶ τίμιον ἕκαστον ἡμῖν,
 ὅταν ἀπόληται, σφωζόμενον δὲ τὸ μηδέν ἐστίν· οὐ-
 δὲν γὰρ ἀξίαν τὸ μὴ εἶναι προστίθησιν. οὐδὲ δεῖ
 5 κατ᾿ασθαι μὲν ὥς μεγάλα καὶ τρέμειν ἀεὶ δεδιότας
 ὥς ὑπὲρ μεγάλων μὴ στερηθῶμεν, ἔχοντας δὲ παρο- 470
 ρᾶν καὶ καταφρονεῖν ὥς μηδενὸς ἀξίων· ἀλλὰ χρῆ-
 σθαι μάλιστα ἐπὶ τῷ χαίρειν καὶ ἀπολαύειν αὐτῶν,
 ἵνα καὶ τὰς ἀποβολάς, ἂν συντυγχάνωσι, προότερον
 10 φέρωμεν. οἱ δὲ πολλοὶ ποιήματα μὲν, ὥς ἔλεγεν
 Ἀρχεσίλαος, ἀλλότρια καὶ γραφὰς καὶ ἀνδριάντας
 οἶονται δεῖν ἀκριβῶς καὶ κατὰ μέρος ἕκαστον ἐπι-
 πορευόμενοι τῇ διανοίᾳ καὶ τῇ ὕψει θεωρεῖν, τὸν
 δ' ἑαυτῶν βίον ἔχοντα πολλὰς οὐκ ἀτερπεῖς ἀνα-
 15 θεωρήσεις ἔδωκιν, ἔξω βλέποντες ἀεὶ καὶ θαυμάζοντες
 ἀλλοτρίας δόξας καὶ τύχας, ὥσπερ μοιχοὶ τὰς ἐτέ-
 ρων γυναικας αὐτῶν δὲ καὶ τῶν ἰδίων καταφρο-
 νοῦντες.

10. Καίτοι καὶ τοῦτο μέγα πρὸς εὐθυμίαν ἐστί, B
 20 τὸ μάλιστα μὲν αὐτὸν ἐπισκοπεῖν καὶ τὰ καθ' αὐτόν,
 εἰ δὲ μὴ, τοὺς ὑποδεεστέρους ἀποθεωρεῖν καὶ μὴ,
 καθάπερ οἱ πολλοί, πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας ἀντιπαρε-
 ξάγουσιν. οἶον εὐθύς, οἱ δεδεμένοι εὐδαιμονίζουσι
 τοὺς λελυμένους, ἐκεῖνοι δὲ τοὺς ἔλευθέρους οἱ δ'
 25 ἐλεύθεροι τοὺς πολίτας, οὗτοι δὲ πάλιν αὖ τοὺς
 πλουσίους, οἱ δὲ πλούσιοι τοὺς σατράπας οἱ δὲ σα-
 τράπαι τοὺς βασιλεῖς, οἱ δὲ βασιλεῖς τοὺς θεοὺς,
 μονονοὺ βροντᾶν καὶ ἀστράπτειν θέλοντες. εἶθ'

οὕτως ἀεὶ τῶν ὑπὲρ ἑαυτοῦς ἐνδεεῖς ὄντες οὐδέποτε
τοῖς καθ' ἑαυτοῦς χάριν ἔχουσιν.

C 'οὐ μοι τὰ Γύγει τοῦ πολυχρύσου μέλει·'
καί

'οὐδ' εἰλέ πῶ με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίωμα
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
ἀπόπροθεν γὰρ ἔστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.'

Θάσιος γὰρ ἦν ἐκεῖνος· ἄλλος δέ τις Χίος, ἄλλος
δὲ Γαλάτης ἢ Βιθυνὸς οὐκ ἀγαπῶν, εἴ τινας μερί-
δος ἦν ἢ δόξαν ἢ δύναμιν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις 10
εἴληχεν, ἀλλὰ κλαίων ὅτι μὴ φορεῖ πατρικίους· ἐὰν
δὲ καὶ φορῇ, ὅτι μηδέπω στρατηγεῖ 'Ρωμαίων· ἐὰν
D δὲ καὶ στρατηγῇ, ὅτι μὴ ὑπατεύει· καὶ ὑπατεύων,
ὅτι μὴ πρῶτος· ἀλλ' ὕστερος ἀνηγορεύθη. τοῦτο δ'
ἔστι τί ἄλλο ἢ συλλέγοντα προφάσεις ἀχαριστίας 15
ἐπὶ τὴν τύχην αὐτὸν ὕψ' αὐτοῦ κολάζεσθαι καὶ δι-
δόναι δίκην; ἀλλ' ὅ γε νοῦν ἔχων σωτήρια φρο-
νοῦντα τοῦ ἡλίου μυριάδας ἀνθρώπων ἐφορῶντος
'εὐρυεδοῦς ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα χθονός,'

οὐκ εἴ τινων ἦττον ἐνδοξός ἐστι καὶ πλούσιος, ὁδυ- 20
ρόμενος κἀθῆται καὶ ταπεινούμενος, ἀλλ' ὅτι μυριάων
μυριάκις ἐν τοσοῦτοις εὐσχημονέστερον ζῇ καὶ βέλ-
τιον, ὁμῶν τὸν ἑαυτοῦ δαίμονα καὶ τὸν βίον ὁδῶ
πρόεισιν. ἐν Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ οὐκ ἔστι νικᾶν ἐκ-

3. 5 Bergk. 2 p. 390 4 καὶ] del. idem 5 πῶ] κῶ
Schneidewinus 6 ἐρέω Schol. Aesch. Prom. 224: ἐρέω
10 ἦν ἢ *: ἦ 11 πατρικίους] καλτίους Madvigius 19 εὐ-
ρυεδοῦς Plato Protag. p. 345 c: εὐρετέδους 23 ὁδῶ Cobetus:
ἐν ὁδῶ

λεγόμενον ἀντιπάλους· ἐν δὲ τῷ βίῳ τὰ πράγματα E
 δίδωσι περιόντα πολλῶν μέγα φρονεῖν, καὶ ζηλωτὸν
 εἶναι μᾶλλον ἢ ζηλοῦν ἑτέρους· ἂν γε δὴ μὴ τοῦ
 Βριάρεω μὴδὲ τοῦ Ἡρακλέους ποιήσης σεαυτὸν ἀν-
 5 ταγωνιστήν. ὅταν οὖν πᾶν θανυμάσης ὥς κρείττονα
 τὸν ἐν τῷ φορεῖν κομιζόμενον, ὑποκύψας θάσσαι
 καὶ τοὺς βασιτάζοντας· καὶ ὅταν διαβαίνοντα τὴν
 σχεδίαν μακαρίσης τὸν Ξέρξην ἐκείνον, ὥς ὁ Ἑλλη-
 σπόντιος, ἴδε καὶ τοὺς ὑπὸ μάστιγι διορύττοντας
 10 τὸν Ἄθω καὶ τοὺς περικοπτομένους ὄτα καὶ ῥῖνας
 ἐπὶ τῷ διαλυθῆναι τὴν γέφυραν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος,
 ἅμα καὶ τὴν ἐκείνων ἀποθεωρῶν διάνοιαν ὅτι τὸν
 σὸν βίον καὶ τὰ σὰ πράγματα μακαρίζουσιν. ὁ Σω- F
 κράτης ἀκούσας τινὸς τῶν φίλων λέγοντος ὥς πολυ-
 15 τελής ἢ πόλις· μὲν δὲ ὁ Χῖος οἶνος, ἢ πορφύρα τριῶν
 μυνῶν, τοῦ μέλιτος ἢ κοτύλη πέντε δραχμῶν· λαβὼν
 αὐτὸν προσήγαγε τοῖς ἀλφίτοις· ὁβολοῦ τὸ ἡμίεκτον,
 εὐτελής ἢ πόλις· εἶτα ταῖς ἐλαίαις· δυεῖν χαλκοῖν
 ἢ χοῖνιξ, εὐτελής ἢ πόλις· εἶτα ταῖς ἐξωμίσι· δέκα
 20 δραχμῶν, εὐτελής ἢ πόλις· οὐκοῦν καὶ ἡμεῖς, ὅταν
 ἀκούσωμεν ἑτέρου λέγοντος, ὥς μικρὰ τὰ καθ' ἡμᾶς
 πράγματα καὶ λυπρὰ δεινῶς, μὴ ὑπατευνόντων μὴδ' 471
 ἐπιτροπευόντων, ἔξεστιν εἰπεῖν· λαμπρὰ τὰ καθ'
 ἡμᾶς πράγματα καὶ ζηλωτὸς ἡμῶν ὁ βίος, οὐ προσ-
 25 αιτοῦμεν οὐκ ἀχθοφοροῦμεν οὐ κολακεύομεν.

11. Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ πρὸς ἑτέρους· μᾶλλον ἢ
 πρὸς αὐτοὺς ὑπ' ἀβελτερίας εἰθίσμεθα ζῆν, καὶ πολὺ
 τὸ δύσζηλον ἢ φύσις ἔχουσα καὶ τὸ βάσκανον, οὐ
 χαίρει τοσοῦτον τοῖς ἰδίοις, ὅσον ἀνιᾶται τοῖς ἄλλο-

τρείοις ἀγαθοῖς· μὴ μόνον ὄρα τὰ λαμπρὰ καὶ τὰ
 περιβόητα τῶν ξηλουμένων ὑπὸ σοῦ καὶ θαυμαζο-
 μένων, ἀλλ' ἀνακαλύψας καὶ διαστείλας ὥσπερ ἀν-
 θηρὸν παραπέτασμα τὴν δόξαν αὐτῶν καὶ τὴν ἐπι-
 B φάνειαν, ἐντὸς γενοῦ καὶ κατόψει πολλὰ δυσχερῆ 5
 καὶ πολλὰς ἀηδίας ἐνούσας αὐτοῖς. ὁ γοῦν Πιττακὸς
 ἐκεῖνος, οὗ μέγα μὲν ἀνδρείας μέγα δὲ σοφίας καὶ
 δικαιοσύνης κλέος, εἰστία ξένους· ἐπελθοῦσα δ' ἡ
 γυνὴ μετ' ὀργῆς ἀνέτρεψε τὴν τράπεζαν· τῶν δὲ
 ξένων διατραπέντων 'ἐκάστω τι' ἔφη 'ἡμῶν κακὸν 10
 ἔστιν· ᾧ δὲ τοῦμόν, ἄριστα πράττει.'

'οὗτος μακάριος ἐν ἀγορᾷ νομίζεται,
 ἐπὰν δ' ἀνοίξῃ τὴν θύραν, τρισάθλιος·
 γυνὴ κρατεῖ πάντων, ἐπιτάσσει, μάχεται· αἶ.
 ἀπὸ πλειόνων ὀδυνᾷτ', ἐγὼ δ' ἀπ' οὐδενός.' 15

C τοιαῦτα πολλὰ καὶ πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ βασιλείᾳ
 πρόσσεστιν ἄδηλα τοῖς πολλοῖς· ἐπιπροσθεῖ γὰρ ὁ
 τύφος.

'ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρογενές, ὀλβιόδαιμον·'
 ἔξωθεν οὗτος ὁ μακαρισμός, ὕπλων καὶ ἱππων καὶ 20
 στρατιᾶς περιεχυμένης· αἱ δὲ τῶν παθῶν φωναὶ
 πρὸς τὴν κενὴν δόξαν ἐνδοθεν ἀντιμαρτυροῦσι
 'Ζεὺς με μέγα Κρονίδῃς ἄτῃ ἐνέδησε βαρεῖν.'
 καί

11 τοῦμόν] bene habet, vid. Symbolas 12 Kock. 3
 p. 86 13 ἐπὰν p. 100 e: ὅταν τὴν θύραν] τὰς θύρας
 eadem pagina 14 ἐπιτάττει eadem 19 Hom. Γ' 182
 23 id. I 18

‘ξηλῶ σε, γέρον,
 ξηλῶ δ’ ἀνδρῶν ὃς ἀκίνδυνον
 βίον ἐξεπέρασ’ ἀγνώς, ἀκλεής.’

ἔξεστιν οὖν καὶ τούτοις τοῖς ἐπιλογισμοῖς ἀπαρύτειν
 5 τοῦ πρὸς τὴν τύχην μεμψιμοίρου καὶ διὰ τὸ θαν-
 μάξειν τὰ τῶν πλησίον ἐκταπεινοῦντος τὰ οἰκεῖα D
 καὶ καταβάλλοντος.

12. Οὐχ ἥκιστα τοίνυν εὐθυμίαν κολούει τὸ μὴ
 συμμέτροις χρῆσθαι πρὸς τὴν ὑποκειμένην δύναμιν
 10 ὁρμαῖς ὥσπερ ἰστίοις, ἀλλὰ μειζόνων ἐφιεμένους
 ταῖς ἐλπίσιν εἶτ’ ἀποτυγχάνοντας αἰτιᾶσθαι δαίμονα
 καὶ τύχην ἀλλὰ μὴ τὴν αὐτῶν ἀβελτερίαν. οὐδὲ
 γὰρ ὁ τοξεύειν τῷ ἀρότρῳ βούλομενος καὶ τῷ βοῦ
 τὸν λαγῶν κενηγετεῖν δυστυχῆς ἐστὶν οὐδ’ ὁ γρί-
 15 φοις καὶ σαγήναις ἐλάφους μὴ λαμβάνων οὐδ’ οἷς
 δαίμων οὐκ ἐναντιοῦται μοχθηρός, ἀλλ’ ἀβελτερία
 καὶ μωρία τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειροῦσα. αἷτιον δ’ ἢ E
 φιλαντία μάλιστα, φιλοπρώτους ποιοῦσα καὶ φιλονί-
 κους ἐν πᾶσι καὶ πάντων ἐπιδραττομένους ἀπλήστως.
 20 οὐ γὰρ πλούσιοι μόνον ὁμοῦ καὶ λόγιοι καὶ ἰσχυροὶ
 καὶ συμποτικοὶ καὶ ἡδεῖς εἶναι καὶ φίλοι βασιλέων
 καὶ πόλεων ἄρχοντες ἀξιοῦσιν, ἀλλ’ εἰ μὴ καὶ κύ-
 νας ἔξουσιν πρωτεύοντας ἀρετῇ καὶ ἵππους καὶ ὄρνυ-
 γας καὶ ἀλεκτρούνας ἀθυμοῦσι. Διονύσιος ὁ πρε-
 25 σβύτερος οὐκ ἡγάπα μέγιστος ὦν τῶν τότε τυράννων,
 ἀλλ’ ὅτι Φιλοξένου τοῦ ποιητοῦ μὴ βέλτιον ἦδε

1 Eurip. Iphig. A 16 16 ἀβελτερία *: ἀβελτερία
 17 ἐπιχειροῦσα R: ἐπιχειροῦσιν 18 φιλονίκους Duebnerus:
 φιλονεικούς

F μηδὲ περιῆν ἐν τῷ διαλέγεσθαι Πλάτωνος, ὀργισθεὶς καὶ παροξυνθεὶς τὸν μὲν εἰς τὰς λατομίας ἐνέβαλε τὸν δ' ἀπέδοτο πέμψας εἰς Ἀθῆνας. οὐ τοιοῦτος δ' ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλλ' ἐπεὶ Κρίσων ὁ σταδιοδρόμος ἀμιλλώμενος αὐτῷ περὶ τάχους ἔδοξεν ἐκὼν παρ- 5 εῖναι, σφόδρα διηγανάκτησεν. εὖ δὲ καὶ ὁ ποιητικὸς Ἀχιλλεὺς ὑπειπὼν

‘τοῖος ἐὼν οἷος οὐ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων’
ἐπήνεγκεν

‘ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ’ ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.’ 10

Μεγάβυζον δὲ τὸν Πέρσην εἰς τὸ ζωγραφεῖον ἀνα-
472 βάντ’ αὐτὸν καὶ λαλεῖν ἐπιχειρήσαντα περὶ
τῆς τέχνης ἐπεστόμισε· ὁ Ἀπελλῆς εἰπὼν ‘ὥς μὲν
ἡσυχίαν ἦγες, ἐδόκεις τις εἶναι διὰ τὰ χρυσία καὶ
τὴν πορφύραν, νυνὶ δὲ καὶ ταυτὶ τὰ τρίβοντα τὴν 15
ῥακὴν παιδάρια καταγελᾷ σου φλυαροῦντος.’ ἀλλ’
ἐνιοὶ τοὺς μὲν Στωικοὺς οἶοντα παίζειν, ὅταν ἀκού-
σωσι τὸν σοφὸν παρ’ αὐτοῖς μὴ μόνον φρόνιμον
καὶ δίκαιον καὶ ἀνδρεῖον, ἀλλὰ καὶ ῥήτορα καὶ ποιη-
τὴν καὶ στρατηγὸν καὶ πλούσιον καὶ βασιλέα προσ- 20
αγορευόμενον· αὐτοὺς δὲ πάντων ἀξιοῦσι τούτων,
B καὶ μὴ τυγχάνωσιν, ἀνιῶνται. καίτοι καὶ τῶν θεῶν
ἄλλος ἄλλην ἔχων δύναμιν, ὁ μὲν ἐνυάλιος ὁ δὲ
μαντεῖος ὁ δὲ κερδοῦς ἐπονομάζεται· καὶ τὴν Ἀφρο-
δίτην ὁ Ζεὺς, ὥς οὐ μετὸν αὐτῇ πολεμικῶν ἔργων, 25
ἐπὶ γάμους ἀποστέλλει καὶ θαλάμους.

13. Τινὰ γὰρ οὐδὲ συννύαρχειν ἀλλὰ μάλλον
 ὑπεναντιοῦσθαι πέφυκεν ἀλλήλοις τῶν σπουδαζομέ-
 νων, οἷον ἄσκησις λόγων καὶ μαθημάτων ἀνάληψις
 ἀπραγμοσύνης δεῖται καὶ σχολῆς· δυναμεις δὲ πολι-
 5 τικαὶ καὶ φιλικαὶ βασιλέων οὐκ ἄνευ πραγμάτων οὐδ'
 ἀσχολιῶν περιγίγνονται. καὶ μὴν οἶνοί τε καὶ σαρ-
 κῶν ἐμφορήσεις σῶμα μὲν ἰσχυρὸν ποιοῦσι καὶ ῥω-
 μαλέον, ψυχὴν δ' ἀσθενῇ· καὶ χρημάτων ἐπιμέλεια
 μὲν συνεχῆς καὶ τήρησις αὖξει πλοῦτον, ὑπεροψία
 10 δὲ καὶ περιφρόνησις μέγα πρὸς φιλοσοφίαν ἐφόδιον.
 ὁθεν οὐ πάντα πάντων ἐστίν, ἀλλὰ δεῖ τῷ Πυθικῷ
 γράμματι πειθόμενον αὐτὸν καταμαθεῖν· εἴτα χρῆ-
 σθαι πρὸς ἓν ὃ πέφυκε, καὶ μὴ πρὸς ἄλλον ἄλλοτε
 βίου ζῆλον ἔλκειν καὶ παραβιάζεσθαι τὴν φύσιν·

15 'ἐν ἄρμασιν ἵππος, ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς,
 παρὰ ναῦν δ' ἰθύει τάχιστα δελφίς,
 κάπρῳ δὲ βουλευόντα φόνον
 κύνα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν.'

ὁ δ' ἀσχάλλων καὶ λυπούμενος ὅτι μὴ καὶ λέων ἐστίν

20 'ὄρεσίτροφος ἀλκὴ πεποιθώς'

D

ἄμα καὶ κυνίδιον Μελιταῖον ἐν κόλπῳ χήρας γυναι-
 κὸς τιθηνούμενον, ἀπρόπληκτός ἐστι. τούτου δ' οὐ-
 δὲν βελτίων ὁ βουλόμενος ἄμα μὲν Ἐμπεδοκλῆς ἢ
 Πλάτων ἢ Δημόκριτος εἶναι περὶ κόσμου γράφων
 25 καὶ τῆς τῶν ὄντων ἀληθείας, ἄμα δὲ πλουσία γράῃ

6 οἶνοί — ἐμφορήσεις Stobaeus 21, 16: οἶνός — ἐμφο-
 ρησις. cf. Clem. Alex. p. 850 Pott. 9 ὑπεροψία δὲ καὶ περι-
 φρόνησις] ἀνυπεροψία δὲ καὶ σωφροσύνη Stobaeus 15 vid.
 p. 451 d 20 Hom. ξ 130

συγκαθεύδειν ὡς Εὐφορίων, ἢ ἰὼν ἐπὶ κῶμον Ἀλεξάνδρῳ συμπίνειν ὡς Μήδιος· ἀγανακτῶν δὲ καὶ λυπούμενος, εἰ μὴ θαυμάζεται διὰ πλοῦτον ὡς Ἴσμηνίας καὶ δι' ἀρετὴν ὡς Ἐπαμεινώνδας. οὐδὲ γὰρ οἱ ὀρομεῖς, ὅτι μὴ τοὺς τῶν παλαιστῶν φέρονται 5 στεφάνους, ἀθυμοῦσιν ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν ἀγάλλονται E καὶ χαίρουσι· Ὑπάρταν ἔλαχες, ταύταν κόσμει· καὶ γὰρ ὁ Σόλων

ἄλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα

τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ, 10
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει·

καὶ Στράτων ὁ φυσικός, ἀκούσας ὅτι πολλαπλασίους ἔχει Μενέδημος μαθητὰς, 'τί οὖν' ἔφη 'θαυμαστόν, εἰ πλείονές εἰσιν οἱ λούεσθαι θέλοντες τῶν ἀλείφεσθαι βουλομένων;' Ἀριστοτέλης δὲ πρὸς Ἀντίπα- 15
τρον γράφων 'οὐκ Ἀλεξάνδρῳ μόνον' ἔφη 'προσθήκει F μέγα φρονεῖν, ὅτι κρατεῖ πολλῶν ἀνθρώπων, ἄλλ' οὐχ ἥττον οἷς ὑπάρχει περὶ θεῶν ἢ δεῖ δοξάζειν.' τοὺς γὰρ οὕτω τὰ οἰκεῖα σεμνύνοντας οὐκ ἐνοχλήσει τὰ τῶν πηλσίον. νῦν δὲ τὴν ἄμπελον σῦκα φέρειν 20 οὐκ ἀξιοῦμεν οὐδὲ τὴν ἐλαίαν βότρυς· αὐτοὶ δ' ἐαυτούς, ἐὰν μὴ καὶ τὰ τῶν πλουσίων ἅμα καὶ τὰ τῶν λογίων καὶ τὰ τῶν στρατευομένων καὶ τὰ τῶν φιλοσοφούντων καὶ τὰ τῶν κολακευόντων καὶ τὰ τῶν παρρησιαζομένων καὶ τὰ τῶν φειδομένων καὶ τὰ τῶν δα- 25 πανώντων ἔχωμεν προτερήματα, συνοφρανοῦμεν καὶ ἀχαριστοῦμεν αὐτοῖς καὶ καταφρονοῦμεν ὡς ἐνδεῶς

1 ἰὼν R: τῶν 7 Ὑπάρταν κῆ] Leutsch. 2 p. 772 9 Bergk. 2 p. 47 10 αἰεὶ p. 78 c: ἔστι 27 αὐτοῖς *: αὐτοῖς

καὶ εὐτελῶς βιούντων. πρὸς δὲ τούτῳ καὶ τὴν φύ- 473
σιν ὀρῶμεν ὑπομιμνήσκουσιν ἡμᾶς. ὥς γὰρ τῶν
θηρίων ἑτέροις ἅψ' ἑτέρων παρεσκευάσσε τὴν τροφήν
εἶναι καὶ οὐ πάντα σαρκοφαγεῖν ἢ σπερμολογεῖν ἢ
5 ῥιζορρυχεῖν ἐποίησεν, οὕτω τοῖς ἀνθρώποις ποικίλας
πρὸς τὸν βίον ἀφορμὰς ἔδωκε,

‘μηλοβότα τ’ ἄρότα τ’ ὀρνιχολόχῳ τε’

καὶ ὃν πόντος τρέφει. δεῖ δὲ τὸ πρόσφορον ἑαυτοῖς
ἐλομένους καὶ διαπονοῦντας ἔαν τὰ τῶν ἄλλων, καὶ
10 μὴ τὸν Ἡσίοδον ἐλέγχειν ἐνδεέστερον εἰπόντα

‘καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων.’

οὐ γὰρ μόνον τοὺς ὁμοτέχνους καὶ τοὺς ὁμοτρόπους
ξηλοῦντες, ἀλλὰ καὶ λογίους πλούσιοι καὶ πλουσίους B
ἐνδοξοὶ καὶ δικολόγοι σοφιστᾶς, καὶ ναὶ μὰ Δία
15 κωμῳδοὺς εὐήμεροῦντας ἐν θεάτροις καὶ ὀρχηστὰς
καὶ θεράποντας ἐν αὐλαῖς βασιλέων ἐλεύθεροι καὶ
εὐπατρίδαι κατατεθαμβημένοι καὶ μακαρίζοντες, οὐ
μετρίως λυποῦσιν αὐτοὺς καὶ ταράττουσιν.

14. Ὅτι δ' ἕκαστος ἐν ἑαυτῷ τὰ τῆς εὐθυμίας
20 καὶ τῆς δυσθυμίας ἔχει ταμιεῖα, καὶ τοὺς τῶν ἀγα-
θῶν καὶ κακῶν πίθους οὐκ ‘ἐν Διὶ οὐδεὶ’ κατακει-
μένους ἀλλ' ἐν τῇ ψυχῇ κειμένους, αἱ διαφοραὶ τῶν
παθῶν δηλοῦσιν. οἱ μὲν γὰρ ἀνόητοι καὶ παρόντα C
τὰ χρηστὰ παρορῶσι καὶ ἀμελοῦσιν ὑπὸ τοῦ συντε-
25 τάσθαι πρὸς τὸ μέλλον ἀεὶ ταῖς φροντίσιν, οἱ δὲ
φρόνιμοι καὶ τὰ μηκέτ' ὄντα τῷ μνημονεύειν ἐναρ-

1 εὐτελῶς R: ἀτελῶς 7 ὀρνιχολόχῳ Pindarus Isthm.
1, 48: ὀρνιθολόχῳ 10 [Ἡσίοδον] OD 26 22 κειμένους]
del. Herwerdenus. cf. Hom. Ω 527

γῶς ὄντα ποιοῦσιν ἑαυτοῖς· τὸ γὰρ παρὸν τῷ ἐλα-
 χίστῳ τοῦ χρόνου μορίῳ διγεῖν παρὰσχόν ἐῖτα τὴν
 αἰσθησιν ἐκφυγόν, οὐκέτι δοκεῖ πρὸς ἡμᾶς οὐδ'
 ἡμέτερον εἶναι τοῖς ἀνοήτοις· ἀλλ' ὥσπερ ὁ ἐν Αἰδου
 ζωγραφούμενος σχινοστροφός ὄνῳ τινὶ παρίσκειν
 ἐπιβοσκομένῳ καταναλίσκειν τὸ πλεκόμενον, οὕτω
 τῶν πολλῶν ἀναίσθητος καὶ ἀχάριστος ὑπολαμβάν-
 νουσα λήθη καὶ κατανεμομένη πρᾶξιν τε πᾶσαν ἀφαι-
 D νελίξουσα καὶ κατόρθωμα καὶ σχολὴν ἐπίχαριν καὶ
 συμπεριφορὰν καὶ ἀπόλαυσιν, οὐκ ἔῃ τὸν βίον εἶνα 10.
 γενέσθαι, συμπλεκομένων τοῖς παροῦσι τῶν παρῳ-
 χημένων· ἀλλ' ὥσπερ ἕτερον τὸν ἐχθὲς ὄντα τοῦ
 σήμερον καὶ τὸν αὔριον ὁμοίως οὐ τὸν αὐτὸν τῷ
 σήμερον διαιροῦσα, πᾶν τὸ γιγνόμενον εὐθύς εἰς τὸ
 ἀγέννητον τῷ ἀμνημονεύτῳ καθίστησιν. οἱ μὲν γὰρ 15
 ἐν ταῖς σχολαῖς τὰς αὐξήσεις ἀναιροῦντες ὥς τῆς
 οὐσίας ἐνδελεχῶς ρεούσης, λόγῳ ποιοῦσιν ἡμῶν ἑκα-
 στον ἄλλον ἑαυτοῦ καὶ ἄλλον· οἱ δὲ τῇ μνήμῃ τὰ
 πρότερον μὴ στέγοντες μηδ' ἀναλαμβάνοντες ἀλλ'
 E ὑπεκρεῖν ἐόντες, ἔργῳ ποιοῦσιν ἑαυτοὺς καθ' ἡμέ- 20
 ραν ἀποδεεῖς καὶ κενοὺς καὶ τῆς αὔριον ἐκκρεμαμέ-
 νους, ὥς τῶν πέρουσι καὶ πρῶην καὶ χθὲς οὐ πρὸς
 αὐτοὺς ὄντων οὐδ' ὅλως αὐτοῖς γενομένων.

15. Καὶ τοῦτ' οὖν τὴν εὐθυμίαν ἐπιταράσσει·
 κἀκεῖνο μᾶλλον, ὅταν, ὥσπερ αἱ μυῖαι τῶν λείων 25
 τόπων ἐν τοῖς κατόπτροις ἀπολισθάνουσι ταῖς δὲ
 τραχύτησι προσέχονται καὶ ταῖς ἀμυχαῖς, οὕτως ἄν-

5 ὄνῳ τινὶ] vid. Praefat. p. XXII ac Paus. 10, 29 22
 καὶ χθὲς] κἀχθὲς? 23 αὐτοὺς X: αὐτῶν

θρωποι τῶν ἱλαρῶν καὶ προσηγῶν ἀπορρέοντες ἐμ-
 πλέκωνται ταῖς τῶν ἀηδῶν ἀναμνήσεσι· μᾶλλον δ'
 ὥσπερ ἐν Ὀλύνθῳ τοὺς κανθάρους λέγουσιν, εἰς τι
 χωρίον ἐμβάλλοντας ὃ καλεῖται 'κανθαρώλεθρον', F
 5 ἐκβῆναι μὴ δυναμένους ἀλλ' ἐκεῖ στρεφομένους καὶ
 κυκλοῦντας ἐναποθνήσκειν, οὕτως εἰς τὴν τῶν κα-
 κῶν μνήμην ὑπορρύντες ἀνευγκεῖν μὴ θέλωσι μὴδ'
 ἀναπνεῦσαι. δεῖ δ' ὥσπερ ἐν πινακίῳ χρωμάτων ἐν
 τῇ ψυχῇ τῶν πραγμάτων τὰ φαιδρὰ καὶ λαμπρὰ προ-
 10 βάλλοντας, ἀποκρῦπτειν τὰ σκυθρωπὰ καὶ πιέζειν·
 ἐξαλείψαι γὰρ οὐκ ἔστι παντάπασιν οὐδ' ἀπαλλαγῆναι.
 'παλίντονος γὰρ ἁρμονίη κόσμου, ὅκωσπερ λύρης καὶ
 τόξου·' καὶ τῶν ἀνθρωπίνων καθαρὸν οὐδὲν οὐδ' 474
 ἀμιγές. ἀλλ' ὥσπερ ἐν μουσικῇ βαρεῖς φθόγγοι καὶ
 15 ὀξεῖς ἐν δὲ γραμματικῇ φωνήεντα καὶ ἄφωνα γράμματα,
 μουσικὸς δὲ καὶ γραμματικὸς οὐχ ὁ θάτερος δυσχερα-
 νων καὶ ὑποφεύγων ἀλλ' ὁ πᾶσι χρῆσθαι καὶ μιγνύναι
 πρὸς τὸ οἰκεῖον ἐπιστάμενος· οὕτω καὶ τῶν πραγμά-
 των ἀντιστοιχίας ἐχόντων (ἐπεὶ κατὰ τὸν Εὐριπίδην
 20 'οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά,
 ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις, ὥστ' ἔχειν καλῶς'),
 οὐ δεῖ τοῖς ἐτέροις ἐξαθυμεῖν οὐδ' ἀπαγορεύειν· ἀλλ' B
 ὥσπερ ἁρμονικοὺς ἀμβλύνοντας ἀεὶ τοῖς κρείττοσι
 τὰ φαῦλα καὶ τὰ χείρονα τοῖς χρηστοῖς ἐμπεριλαμ-
 25 βάνοντας, ἐμμελὲς τὸ τοῦ βίου μίγμα ποιεῖν καὶ
 οἰκεῖον αὐτοῖς. οὐ γάρ, ὥς ὁ Μένανδρος φησιν,

4 malim ἐμβαλόντας 12 παλίντονος κῆ] Bywater. p. 22
 19 Εὐριπίδην] Nauck. p. 369 26 αὐτοῖς *: αὐτοῖς Μέ-
 νανδρος] Kock. 3 p. 167, ubi συμπαρίσταιται

ἄπαντι δαίμων ἄνδρὶ συμπαράσταται
 εὐθὺς γενομένῳ, μυσταγωγὸς τοῦ βίου
 ἀγαθός,

ἀλλὰ μᾶλλον, ὥς Ἐμπεδοκλῆς, διτταί τινες ἕκαστον
 ἡμῶν γιγνόμενον παραλαμβάνουσι καὶ κατάρχονται 5
 μοῖραι καὶ δαίμονες.

ἔνθ' ἦσαν Χθονίη τε καὶ Ἡλιόπη ταυαῶπις,
 Δῆρῆς θ' αἱματόεσσα καὶ Ἀρμονίη θεμερῶπις,
 C Καλλιστῶ τ' Αἴσχροη τε Θόωσά τε Διηναίη τε,
 Νημερτής τ' ἐρόεσσα μελάγκαρπός τ' Ἀσάφεια. 10

16. Ὡστε τούτων ἕκαστου σπέρματα τῶν παθῶν
 ἀνακεκραμένα δεδεδυμένης ἡμῶν τῆς γενέσεως καὶ
 διὰ τοῦτο πολλὴν ἀνωμαλίαν ἐχούσης, εὐχεται μὲν
 ὁ νοῦν ἔχων τὰ βελτίονα προσδοκᾷ δὲ καὶ θάτερα,
 χρῆται δ' ἀμφοτέροις τὸ ἄγαν ἀφαιρῶν. οὐ γὰρ μό- 15
 νον ὁ τῆς αὖριον ἦκιστα δεόμενος ὥς φησιν Ἐπί-
 κουρος ἡδιστα πρόσσεισι πρὸς τὴν αὖριον· ἀλλὰ καὶ
 πλοῦτος εὐφραίνει καὶ δόξα καὶ δύναμις καὶ ἀρχή,
 καὶ μάλιστα τοὺς ἦκιστα τάναντία ταρβοῦντας. ἡ
 D γὰρ σφοδρὰ περὶ ἕκαστον ἐπιθυμία σφοδρότατον 20
 φόβον ἐμποιοῦσα τοῦ μὴ παραμενεῖν, ἀσθενῇ τὴν
 χάριν ποιεῖ καὶ ἀβέβαιον ὥσπερ φλόγα καταπνεο-
 μένην. ᾧ δὲ δίδωσι πρὸς τὴν τύχην ἀδεῶς καὶ
 ἀτρόμως εἰπεῖν ὁ λογισμὸς

ἡδὺ μὲν ἂν τι φέρῃς, ὀλίγον δ' ἄχος ἂν ἀπολείπῃς, 25

5 κατάρχουσι Mullachius 7 idem 1 p. 1 10 μελάγ-
 καρπός] μελάγκουρός Tzetzes 11 ὥστε] ὥς δὲ W 16 Ἐπί-
 κουρος] Usener. p. 307 25 ἀπολείπῃς] intell. μs. Callimacho
 tribuit Schneiderus

τοῦτον ἥδιστα ποιεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι τὸ θαρρα-
 λέον καὶ μὴ δεδιὸς αὐτῶν τὴν ἀποβολὴν ὥς ἀφό-
 ρητον. ἔξεστι γὰρ τὴν Ἀναξαγόρου διάθεσιν, ἀφ'
 ἧς ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ παιδὸς ἀνεφώνησεν ἥδιν
 5 θνητὸν γεννήσας, μὴ θαυμάζοντας μόνον ἀλλὰ καὶ
 μιμουμένους ἐπιλέγειν ἐκάστῳ τῶν τυχηρῶν 'οἶδα
 τὸν πλοῦτον ἐφήμερον ἔχων καὶ οὐ βέβαιον·' 'οἶδα E
 τὴν ἀρχὴν ἀφελέσθαι δυναμένους τοὺς δεδωκότας·'
 'οἶδα τὴν γυναικα χρηστὴν γυναικα δ' οὖσαν· καὶ
 10 τὸν φίλον ἄνθρωπον ὄντα, φύσει εὐμετάβολον ζῶον'
 ὥς ὁ Πλάτων εἶπεν. αἱ γὰρ τοιαῦται παρασκευαί
 καὶ διαθέσεις, ἐάν τι συμβῇ τῶν ἀβουλήτων μὲν
 οὐκ ἀπροσδοκῆτων δέ, μὴ δεχόμεναι τό 'οὐκ ἂν
 ᾤμην' καὶ τό 'ἄλλ' ἤλπιζον' καὶ τό 'ταῦτ' οὐ προσ-
 15 εδόκων,' οἷον πηδήματα καρδίας καὶ σφυγμοὺς ἀφαι-
 ροῦσι καὶ ταχὺ πάλιν τὸ μανιῶδες καὶ ταραττόμενον F
 ἰδρύνουσιν. ὁ μὲν οὖν Καρνεάδης ἐπὶ πραγμάτων
 μεγάλων ὑπεμίμνησεν, ὅτι πᾶν καὶ ὅλον ἐστὶν εἰς
 λύπην καὶ ἀθυμίαν τὸ ἀπροσδόκητον. ἡ γὰρ Μακε-
 20 δόνων βασιλεία τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας πολλοστη-
 μόριον ἦν· ἀλλὰ Περσεὺς μὲν ἀποβαλὼν Μακεδονίαν
 αὐτὸς τε κατεθρήνησε τὸν ἑαυτοῦ δαίμονα καὶ πᾶσιν
 ἐδόκει δυστυχέστατος ἀνθρώπων γεγονέναι καὶ βαρυ-
 ποτμότατος· ὁ δὲ τούτου κρατήσας Αἰμίλιος ἑτέρω 475
 25 παραδιδούς τὴν ὁμοῦ τι γῆς καὶ θαλάττης ἄρχου-
 σαν δύναμιν ἐστεφανοῦτο καὶ ἔθυνεν, εὐδαιμονιζό-
 μενός εἰκότως. οὗτος μὲν γὰρ ἥδει λαμβάνων ἀρχὴν

11 Πλάτων] Epist. 13 p. 360 d 14 τὸ ἄλλα M; πολλὰ
 17 ἐνιδρύνουσιν? 26 καὶ ἔθυνεν] κἄθυνεν?

ἀποδοθησομένην, ἐκεῖνος δ' ἀπέβαλε μὴ προσδοκή-
σας. εὖ δὲ καὶ ὁ ποιητῆς οἶόν ἐστι τὸ παρὰ προσ-
δοκίαν ἐδίδαξεν· ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς τοῦ μὲν κυνὸς
θανόντος ἐξεδάκρυσε, τῇ δὲ γυναικὶ κλαιούσῃ παρα-
κατήμενος οὐδὲν ἔπαθε τοιοῦτον· ἐνταῦθα μὲν γὰρ 5
ἀφ᾽ ἑκτο τοῦ λογισμοῦ τὸ πάθος ὑποχείριον ἔχων καὶ
προκατειλημμένον, εἰς δ' ἐκεῖνο μὴ προσδοκήσας
ἀλλ' ἐξαίφνης διὰ τὸ παράδοξον ἐνέπεσε.

B 17. Καθόλου δ' ἐπεὶ τῶν ἀβουλῆτων τὰ μὲν
φύσει τὸ λυποῦν καὶ βαρῦνον ἐπιφέρει, τὰ δὲ πλεῖστα 10
δόξῃ δυσχεραίνειν ἐπιζόμεθα καὶ μανθάνομεν, οὐκ
ἄχρηστόν ἐστι πρὸς ταῦτα μὲν ἔχειν αἰεὶ τὸ τοῦ
Μενάνδρου πρόχειρον

‘οὐδὲν πέπονθας δεινὸν ἂν μὴ προσποιῇ.’

τί γὰρ πρὸς σέ ἐστι, φησὶν, ἂν μήτε σαρκὸς ἄπτηται 15
μήτε ψυχῆς, οἶόν ἐστι δυσγένεια πατρὸς ἢ μοιχεία
γυναικὸς ἢ στεφάνου τινὸς ἢ προεδρίας ἀφαιρέσις,
ὧν οὐ κωλύεται καὶ μὴ παρόντων ἄνθρωπος καὶ
τὸ σῶμα βέλτιστα διακείμενον ἔχειν καὶ τὴν ψυχὴν;
πρὸς δὲ τὰ φύσει δοκοῦντα λυπεῖν, οἷα νόσοι καὶ 20

C πόνοι καὶ θάνατοι φίλων καὶ τέκνων, ἐκεῖνο τὸ
Εὐριπίδειον

‘οἷμοι· τί δ' σῖμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν.’

2 ὁ ποιητῆς] Hom. p 304. τ 209 7 ἐκεῖνο R: ἐκεῖνον
8 διὰ τὸ παράδοξον] ‘aut ut glossa delendum aut aliud
latet vitium’ W 11 οὐκ Huttenus: καὶ οὐκ 13 Μενάν-
δρου] Kock. 3 p. 52 15 φησὶν] sc. Menander, sed Frag-
mentorum collectores non curant 22 Εὐριπίδειον] Nauck
p. 449. intell. οὐκ ἄχρηστόν ἐστιν ἔχειν πρόχειρον

οὐδείς γὰρ οὕτω τοῦ παθητικοῦ καταφερομένου καὶ
ὀλισθάνοντος ἀντιλαμβάνεται λόγος, ὥς ὁ τῆς κοινῆς
καὶ φυσικῆς ἀνάμνησιν ποιῶν ἀνάγκης, ἥ διὰ τὸ
σῶμα μεμιγμένος ὁ ἄνθρωπος μόνην ταύτην τῇ τύχῃ
5 λαβὴν δίδωσιν, ἐν δὲ τοῖς κυριωτάτοις καὶ μεγίστοις
ἀσφαλῆς ἔστηκεν· ὁ Δημήτριος τὴν Μεγαρέων πόλιν
καταλαβὼν ἠρώτησε τὸν Στίλπωνα, μή τι τῶν ἐκεί-
νου διήροπασται· καὶ ὁ Στίλπων ἔφη μηδέν' ἰδεῖν
'τὰμά' φέροντα. καὶ τοίνυν τῆς τύχης πάντα τᾶλλα D
10 λεηλατούσης καὶ περιαιρουμένης, ἔχομέν τι τοιοῦτον
ἐν ἑαυτοῖς

‘οἷόν κ’ οὔτε φέροιεν Ἀχαιοὶ οὔτ’ ἂν ἄγοιεν.’

ὅθεν οὐ δεῖ παντάπασιν ἐκταπεινοῦν οὐδὲ καταβάλ-
λειν τὴν φύσιν, ὥς μηδὲν ἰσχυρὸν μηδὲ μόνιμον
15 μὴδ’ ὑπὲρ τὴν τύχην ἔχουσαν· ἀλλὰ τοῦναντίον εἰδό-
τας, ὅτι μικρὸν ἔστι μέρος τοῦ ἀνθρώπου τὸ σαθρὸν
καὶ τὸ ἐπίκηρον, ὃ δέχεται τὴν τύχην, τῆς δὲ βελ-
τίονος μερίδος αὐτοὶ κρατοῦμεν, ἐν ἣ τὰ μέγιστα
τῶν ἀγαθῶν ἰδρυθέντα, δόξαι τε χρησταὶ καὶ μαθή-
20 ματα καὶ λόγοι τελευτῶντες εἰς ἀρετὴν, ἀναφαίρετον E
ἔχουσι τὴν οὐσίαν καὶ ἀδιάφθορον, ἀηττήτους πρὸς
τὸ μέλλον εἶναι καὶ θαρραλέους, πρὸς τὴν τύχην
λέγοντας, ὃ Σωκράτης δοκῶν πρὸς τοὺς κατηγόρους

9 τὰμά] sc. τὰν ἐμὴν ἐπιστάμαν. Duebnerus etiam ἐπι-
στάμαν reposuit 12 Hom. E 484 κ’ οὔτε] κ’ ἢ Homerus
οὔτ’ ἂν] ἢ κεν idem 13 ταπεινοῦν Stobaeus Ecl. Eth. 2
p. 161 ed. C. Wachsmuth. cf. p. 471 d 16 τὸ σαθρὸν καὶ]
σαθρὸν τε καὶ idem 17 ὃ Leonicius: ὅ 19 ἰδρυθέντα
codd. 21 ἀηττήτους] ἀνεκπλήκτους Stobaeus. ἀπτοήτους?
23 κατηγόρους Stobaeus: κατηγόρους ἄντων καὶ μέλητων

λέγειν πρὸς τοὺς δικαστὰς ἔλεγεν, ὥς ἀποκτεῖναι
 μὲν Ἄνυτος καὶ Μέλητος δύνανται, βλάψαι δ' οὐ
 δύνανται. καὶ γὰρ ἡ τύχη δύνανται νόσῳ περιβαλεῖν,
 ἀφελέσθαι χρήματα, διαβαλεῖν πρὸς δῆμον ἢ τύραν-
 νον· κακὸν δὲ καὶ δειλὸν καὶ ταπεινόφρονα καὶ 5
 ἀγεννῆ καὶ φθονερόν οὐ δύνανται ποιῆσαι τὸν ἀγα-
 F θὸν καὶ ἀνδρώδη καὶ μεγαλόψυχον καὶ γενναῖον καὶ
 ἐλευθέριον οὐδὲ παρελέσθαι τὴν διάθεσιν, ἥς ἀει
 παρούσης, πλέον ἢ κυβερνήτου πρὸς θάλατταν ὕφε-
 λός ἐστι πρὸς τὸν βίον. κυβερνήτῃ γὰρ οὔτε κῦμα 10
 πρᾶνναι τραχὺ καὶ πνεῦμα δυνατὸν ἐστίν, οὔθ' ὅποι
 βούλεται δεομένῳ λιμένος τυχεῖν οὔτε θαρραλέως
 καὶ ἀτρόμως ὑπομεῖναι τὸ συμβαῖνον· ἀλλ' ἕως οὐκ
 ἀπέγνωκε τῇ τέχνῃ χρώμενος 'φεύγει μέγα λαῖφος
 ὑποστολίσας,' ἕως 'ἐνέρτερον ἴστων ἐρεβώδεος ἐκ θα- 15
 λάσσης ὑπέρσχη', τρέμων κάθηται καὶ παλλόμενος.
 476 ἡ δὲ τοῦ φρονίμου διάθεσις τοῖς τε σωματικοῖς πα-
 ρέχει γαλήνην, ἐπὶ πλεῖστον ἐκλύουσα τὰς τῶν νό-
 σων κατασκευὰς ἐγκρατεία καὶ διαίτη σώφροσι καὶ
 μετρίοις πόνοις· κἂν τις ἔξωθεν ἀρχὴ πάθους ὥσπερ 20
 διαδρομὴ γένηται σπιλάδος, 'εὐσταλεῖ καὶ κούφῃ
 κεραία παρήνεγκεν' ὥς φησιν Ἀσκληπιάδης· παρα-
 λόγου δέ τινος καὶ μεγάλου καταλαβόντος καὶ κρα-
 τήσαντος, ἐγγὺς δ' λιμὴν καὶ πάρεστιν ἀπονήξασθαι
 τοῦ σώματος ὥσπερ ἐφορκίον μὴ στέγοντος. 25

18. Τὸν μὲν γὰρ ἀνόητον ὁ τοῦ θανάτου φόβος

7 καὶ γενναῖον καὶ ἐλευθέριον C. Wachsmuth. cf.
 p. 485 a 14 Nauck. p. 911. Bergk. 3 p. 730 15 [ἕως] εὔτε
 δ' Bergk. ἕως δ' ἂν? 22 Ἀσκληπιάδης] poeta ignotus

οὐχ ὁ τοῦ ζῆν πόθος ἐκκρέμασθαι τοῦ σώματος ποιεῖ, B
 περιπεπλεγμένον ὥσπερ τὸν Ὀδυσσεά τῷ ἐρινεῷ, δε-
 δοικότα τὴν Χάρυβδιν ὑποκειμένην

‘ἐνθ’ οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν ἐῖ,’

5 καὶ πρὸς ταῦτα δυσαρέστως καὶ πρὸς ἐκείνα περι-
 δεῶς ἔχοντα. ὁ δὲ τὴν τῆς ψυχῆς φύσιν ἀμωσγέπως
 ἐπινοῶν καὶ τὴν εἰς τὸ βέλτιον αὐτῆς ἢ μηδὲν
 κίκιον ἐν τῇ τελευτῇ μεταβολὴν ἐπιλογιζόμενος, οὐ
 μικρὸν ἔχει τῆς πρὸς τὸν βίον εὐθυμίας ἐφόδιον
 10 τὴν πρὸς τὸν θάνατον ἀφοβίαν. ᾧ γὰρ ἔξεστι τῆς
 μὲν ἀρεστῆς καὶ οἰκείας μερίδος ἐπικρατούσης ἡδέως
 ζῆν, τῶν δ’ ἄλλοτρίων καὶ παρὰ φύσιν ὑπερβαλλόν- C
 των ἀδεῶς ἀπελθεῖν εἰπόντα

‘λύσει μ’ ὁ δαίμων αὐτός, ὅταν ἐγὼ θέλω.’

15 τί ἂν τούτῳ χαλεπὸν ἢ δύσκολον ἢ ταραχῶδες ἐμ-
 πίπτον ἐπινοήσαιμεν; ὁ γὰρ εἰπὼν ‘προκατείλημμαι
 σ’, ὧ τύχη, καὶ πᾶσαν τὴν σὴν ἀφήρημαι παρεῖδου-
 σιν’ οὐ μοχλοῖς οὐδὲ κλεισὶν οὐδὲ τεύχεσιν ἐθάρρυ-
 νεν ἑαυτόν, ἀλλὰ δόγμασι καὶ λόγοις ὧν πᾶσι μέτεστι
 20 τοῖς βουλομένοις. καὶ δεῖ μηδὲν ἀπογινώσκειν μηδ’
 ἀπιστεῖν τῶν οὕτω λεγομένων, ἀλλὰ θανμάζοντα καὶ
 ζηλοῦντα καὶ συνενθουσιῶντα πείραν ἅμα λαμβά-
 νειν ἑαυτοῦ καὶ κατανόησιν ἐν τοῖς ἐλάττοσι πρὸς
 τὰ μείζονα, μὴ φεύγοντα μηδ’ ἀπωθοῦντα τῆς ψυχῆς
 25 τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν μηδὲ διαδιδράσκοντ’ εἰς τό D
 ‘τάχα δ’ οὐδὲν ἔσται δυσχερέστερον.’ ἀτουλίαν γὰρ

4 Nauck p. 81 11 ἀρεστῆς R: ἀρετῆς 14 Eur. Bacch.
 498 25 εἰς τὸ M 26 ἀτουλίαν R: ἀνίαν. cf. p. 460 b

ἐμποιεῖ καὶ μαλακίαν ἀγύμναστον ἢ περὶ τὸ ῥᾶστον
 ἀεὶ διατρίβουσα καὶ πρὸς τὸ ἡδιστον ἐκ τῶν ἀβου-
 λήτων ἀναχωροῦσα γλυκυθυμία τῆς ψυχῆς. ἡ δὲ
 καὶ νόσου καὶ πόνου καὶ φυγῆς μελετῶσα φαντασίαν
 ὑφίστασθαι καὶ προσβιαζομένη τῷ λογισμῷ πρὸς ἑ-
 ἕκαστον εὐρήσει πολὺ τὸ κατεψευσμένον καὶ διάκενον
 καὶ σαθρὸν ἐν τοῖς δοκοῦσι χαλεποῖς καὶ φοβεροῖς,
 ὥς ὁ καθ' ἑκάστον ἀποδείκνυσι λόγος.

19. Καίτοι πολλοὶ καὶ τὸ τοῦ Μενάνδρου πεφρί-
 κασιν

10

‘οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα Τοῦτ’ οὐ πείσομαι,’

ἀγνοοῦντες ὅσον ἐστὶ πρὸς ἀλυπίαν ἀγαθὸν τὸ με-
 E λετᾶν καὶ δύνασθαι πρὸς τὴν τύχην ἀνεργόσι τοῖς
 ὅμμασιν ἀντιβλέπειν, καὶ μὴ ποιεῖν ἐν αὐτῷ τὰς
 φαντασίας ἀτρίπτους καὶ ἀπαλὰς ὥσπερ ἐνσκιατρα- 15
 φούμενον πολλαῖς ἐλπίσιν ὑπαικούσαις ἀεὶ καὶ πρὸς
 μηδὲν ἀντιτεινούσαις. ἐκεῖνο μέντοι καὶ πρὸς τὸν
 Μένανδρον ἔχομεν εἰπεῖν

‘οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα Τοῦτ’ οὐ πείσομαι,’

ἀλλ’ ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα ‘τοῦτ’ οὐ ποιήσω, οὐ ψεύσο- 20
 F μαι, οὐ ῥαδιουργήσω, οὐκ ἀποστερήσω, οὐκ ἐπιβου-
 λεύσω.’ τοῦτο γὰρ ἐφ’ ἡμῖν κείμενον οὐ μικρὸν ἀλλὰ
 μέγα πρὸς εὐθυμίαν πάρεστιν. ὥσπερ αὖ τοῦναντίον

‘ἡ σύνεσις, ὅτι σύννοδα δεῖν’ εἰργασμένος,
 οἷον ἔλκος ἐν σαρκὶ τῇ ψυχῇ τὴν μεταμέλειαν αἱμάσ- 25
 σουσαν ἀεὶ καὶ νύσσουσαν ἐναπολείπει. τὰς μὲν
 γὰρ ἄλλας ἀναιρεῖ λύπας ὁ λόγος, τὴν δὲ μετάνοιαν

αὐτὸς ἐνεργάζεται δακνομένης σὺν αἰσχύνη τῆς ψυχῆς καὶ κολαζομένης ὑφ' αὐτῆς. ὥς γὰρ οἱ ῥιγοῦν-
 5 τες ἡπιάλοις καὶ πυρετοῖς διακαόμενοι τῶν ταῦτὰ 477
 πασχόντων ἔξωθεν ὑπὸ καύματος ἢ κρύους μᾶλλον
 ἐνοχλοῦνται καὶ κάκιον ἔχουσιν, οὕτως ἐλαφροτέρας
 ἔχει τὰ τυχηρὰ τὰς λύπας ὥσπερ ἔξωθεν ἐπιφερο-
 μένας· τὸ δέ

‘οὐ τις ἐμοὶ τῶν ἄλλος ἐπαίτιος, ἀλλ’ ἐγὼ αὐτός’
 ἐπιθροηνούμενον τοῖς ἀμαρτανομένοις ἐνδοθεν ἐξ αὐ-
 10 τοῦ, βαρύτερον ποιεῖ τῷ αἰσχυρῷ τὸ ἀλγεινόν. ὅθεν
 οὔτ’ οἰκία πολυτελὴς οὔτε χρυσίου πλῆθος οὔτ’
 ἀξίωμα γένους οὔτε μέγεθος ἀρχῆς οὐ λόγου χάρις
 οὐ δεινότης εὐδίαν παρέχει βίῳ καὶ γαλήνην τοσαύ-
 15 την, ὅσην ψυχὴ καθαρεύουσα πραγμάτων καὶ βου- B
 λευμάτων πονηρῶν καὶ τὴν τοῦ βίου πηγὴν τὸ ἦθος
 ἀτάραχον ἔχουσα καὶ ἀμίαντον· ἀφ’ ἧς αἱ καλαὶ πρά-
 ξεις ῥέουσai καὶ τὴν ἐνέργειαν ἐνθουσιώδη καὶ ἰλα-
 ρὰν μετὰ τοῦ μέγα φρονεῖν ἔχουσι καὶ τὴν μνήμην
 ἡδίονα καὶ βεβαιότεραν τῆς Πινδαρικῆς γηροτρόφου
 20 ἐλπίδος. οὐ γὰρ ‘αἱ μὲν λιβανωτρίδες’ ὥς ἔλεγε
 Καρνεάδης ‘κἂν ἀποκενωθῶσι, τὴν εὐωδίαν ἐπὶ πο-
 λὺν χρόνον ἀναφέρουσιν.’ ἐν δὲ τῇ ψυχῇ τοῦ νοῦν
 ἔχοντος αἱ καλαὶ πράξεις οὐκ ἀεὶ γεχαρισμένην καὶ
 25 χαῖρον ἄρδεται καὶ τέθηλε καὶ καταφρονεῖ τῶν ὀδυ-

1 ἐνεργάζεται Madvigius: ἐργάζεται 3 ταῦτὰ Stobaeus
 25, 15: ταῦτα 8 cf. Hom. A 335. Soph. OR 379 τῶν]
 τῶνδ’ Schneiderus Callimacho versum vindicans 19 Πιν-
 δαρκικῆς] Bergk. 1 p. 462

C ρομένων καὶ λοιδορούντων τὸν βίον, ὥς τινα κακῶν
 χώραν ἢ φυγαδικὸν τόπον ἐνταῦθα ταῖς ψυχαῖς ἀπο-
 δεδειγμένον.

20. Ἀγαμαι δὲ καὶ τοῦ Διογένους, ὃς τὸν ἐν
 Λακεδαιμόνι ξένον ὄρων παρασκευαζόμενον εἰς ἑορ-
 τήν τινα καὶ φιλοτιμυρύμενον ἄνθρωπος δ' εἶπεν ἄγα-
 θὸς οὐ πᾶσαν ἡμέραν ἑορτήν ἡγεῖται; καὶ πᾶν γε
 λαμπρὸν, εἰ σωφρονοῦμεν. ἱερὸν γὰρ ἁγιώτατον ὁ
 κόσμος ἐστὶ καὶ θεοπρεπέστατον· εἰς δὲ τοῦτον ὁ
 ἄνθρωπος εἰσάγεται διὰ τῆς γενέσεως οὐ χειρόκμη- 10
 D των οὐδ' ἀκινήτων ἀγαλμάτων θεατῆς, ἀλλ' οἷα
 νοῦς θεῖος αἰσθητὰ νοητῶν μιμήματα, φησὶν ὁ Πλά-
 των, ἔμφυτον ἀρχὴν ζωῆς ἔχοντα καὶ κινήσεως ἔφη-
 νεν, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἄστρα καὶ ποταμοὺς νέον
 ὕδωρ ἐξιέντας ἅει καὶ γῆν φυτοῖς τε καὶ ζώοις τρο- 15
 φὰς ἀναπέμπουσιν. ὦν τὸν βίον μύησιν ὄντα καὶ
 τελετὴν τελειοτάτην εὐθυμίας δεῖ μεστὸν εἶναι καὶ
 γήθους· οὐχ ὥσπερ οἱ πολλοὶ Κρόνια καὶ Διάσια
 καὶ Παναθήναια καὶ τοιαύτας ἄλλας ἡμέρας περι-
 μένουσιν, ἵν' ἡσθῶσι καὶ ἀναπέμψωσιν ὠνητὸν γέ- 20
 λωτα, μίμοις καὶ ὀρχησταῖς μισθοὺς τελέσαντες. εἴτ'
 E ἐκεῖ μὲν εὐφρημοὶ καθήμεθα κοσμίως· οὐδεὶς γὰρ
 ὀδύρεται μνούμενος οὐδὲ θρηνεῖ Πύθια θεώμενος
 ἢ πίνων ἐν Κρονίοις· ὅς δ' ὁ θεὸς ἡμῖν ἑορτὰς
 χορηγεῖ καὶ μυσταγωγεῖ καταισχύνουσιν, ἐν ὀδυρ- 25
 μοῖς τὰ πολλὰ καὶ βαρυθυμίαις καὶ μερίμναις ἐπι-
 πόνοις διατρέβοντες. καὶ τῶν μὲν ὀργάνων χαίρουσι

4 τοῦ] τὸ R. τὸ τοῦ? 12 Πλάτων] fort. respicitur ad
 Tim. p. 92 b

τοῖς ἐπιτερεπῆς ἡχοῦσι καὶ τῶν ὀρνέων τοῖς ἄδουσι,
καὶ τὰ παίζοντα καὶ σκιρτῶντα τῶν ζώων ἡδέως
ὀρῶσι, καὶ τοῦναντίον ὠρυομένοις καὶ βρυχομένοις
καὶ σκυθροπάζουσιν ἀνιδῶνται· τὸν δ' ἑαυτῶν βίον
5 ἀμειδῇ καὶ κατηγῇ καὶ τοῖς ἀτερπεστάτοις καὶ πά- F
θεσι καὶ πράγμασι καὶ φροντίσι μηδὲν πέρας ἐχού-
σαις πιεζόμενον ἀεὶ καὶ συνθλιβόμενον ὀρῶντες, οὐχ
ὅπως αὐτοὶ μὲν ἑαυτοῖς ἀναπνοήν τινα καὶ ῥαστώνην
πορίζουσί ποθεν, ἀλλ' οὐδ' ἑτέρων παρακαλούντων
10 προσδέχονται λόγον, ᾧ χρώμενοι καὶ τοῖς παροῦσιν
ἀμέμπτως συνοίσονται καὶ τῶν γεγονότων εὐχαρίστως
μνημονεύσουσι, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἵλεων τὴν ἐλ-
πίδα καὶ φαιδρὰν ἔχοντες ἀδεῶς καὶ ἀνυπόπτως
προσάξουσιν.

9 ποθεν *: πόθεν;

1. Τὰ παλαιὰ τῶν Διοσκόρων ἀφιδρύματα Σπαρ-
 τιᾶται 'δόκανα' καλοῦσι· ἔστι δὲ δύο ξύλα παράλ-
 B ληλα δυσὶ πλαγίοις ἐπεξευγμένα, καὶ δοκεῖ τῷ φιλα-
 δέλφῳ τῶν θεῶν οἰκεῖον εἶναι τοῦ ἀναθήματος τὸ
 κοινὸν καὶ ἀδιαίρετον. οὕτω δὴ καὶ αὐτοὺς ὑμῖν, ὧ 5
 Νιγροῖνε καὶ Κύντε, τὸ σύγγραμμα τοῦτο περὶ φιλα-
 δελφίας ἀνατίθημι, κοινὸν ἀξίοις οὖσι δῶρον. ἐφ'
 ἃ γὰρ προτρέπεται, ταῦτα πράττοντες ἤδη μαρτυ-
 ρεῖσθαι μᾶλλον ἢ παρακαλεῖσθαι δόξετε. καὶ τὸ χαῖ-
 ρον ὑμῶν ἐφ' οἷς κατορθοῦτε ποιήσει τῇ κρίσει τὴν 10
 ἐπιμονὴν βεβαιότεραν, ὥσπερ ἐν χρηστοῖς καὶ φιλο-
 C κάλοις θεαταῖς εὐημερούντων. Ἀρίσταρχος μὲν οὖν
 ὁ Θεοδέκτου πατήρ, ἐπισκώπτων τὸ πλῆθος τῶν
 σοφιστῶν, ἔλεγε πάλαι μὲν ἐπὶ σοφοὺς μόλις γενέ-
 σθαι, τότε δὲ μὴ ῥαδίως ἂν ιδιώτας τοσούτους εὗρε- 15
 θῆναι. ἐγὼ δ' ὁρῶ καθ' ἡμᾶς τὴν φιλαδελφίαν οὕτω
 σπάνιον οὔσαν, ὥς τὴν μισαδελφίαν ἐπὶ τῶν παλαιῶν,
 ἧς γε τὰ φανέντα παραδείγματα τραγωδίαις καὶ θεά-
 τροις ὁ βίος ἐξέδωκε διὰ τὸ παράδοξον· οἱ δὲ νῦν
 ἄνθρωποι πάντες, ὅταν ἐντυγχάνωσι χρηστοῖς ἀδελ- 20
 φοῖς, θαυμάξουσιν οὐδὲν ἥττον ἢ τοὺς Μολιουνίδας
 ἐκείνους, συμφυεῖς τοῖς σώμασι γεγονέναι δοκοῦν-
 τας· καὶ τὸ χρῆσθαι κοινῶς τοῖς πατρείοις χρήμασι

1 Διοσκόρων *: διοσκούρων

καὶ φίλοις καὶ δούλοις οὕτως ἄπιστον ἡγοῦνται καὶ
τερατώδεις, ὥς τὸ χρῆσθαι μίαν ψυχὴν δυεῖν σω- D
μάτων χερσὶ καὶ ποσὶ καὶ ὀφθαλμοῖς.

2. Καίτοι τὸ παράδειγμα τῆς χρήσεως τῶν ἀδελ-
5 φῶν ἢ φύσις οὐ μακρὰν ἔθηκεν, ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ
σώματι τὰ πλεῖστα τῶν ἀναγκαίων διττὰ καὶ ἀδελφὰ
καὶ δίδυμα μηχανησαμένη, χεῖρας πόδας ὕμματα ὥτα
ῥῖνας, ἐδίδαξεν ὅτι ταῦτα πάντα σωτηρίας ἕνεκα
καὶ συμπράξεως κοινῆς οὐ διαφορᾶς καὶ μάχης οὕτω
10 διέστησεν· αὐτάς τε τὰς χεῖρας εἰς πολλοὺς καὶ ἀνί-
στους δακτύλους σχίσασα πάντων ὀργάνων ἐμμελέ-
στατα καὶ τεχνικώτατα παρέσχεν, ὥστ' Ἀναξαγόραν
τὸν παλαιὸν ἐν ταῖς χερσὶ τὴν αἰτίαν τίθεσθαι τῆς E
ἀνθρωπίνης σοφίας καὶ συνέσεως. ἀλλὰ τούτου μὲν
15 ἔοικεν ἀληθὲς εἶναι τούναντίον· οὐ γὰρ ὅτι χεῖρας
ἔσχεν ἄνθρωπος, σοφώτατον· ἀλλ' ὅτι φύσει λογι-
κὸν ἦν καὶ τεχνικόν, ὀργάνων φύσει τοιούτων ἔτυχεν.
ἐκεῖνο δὲ παντὶ δῆλον, ὥς ἀπὸ σπέρματος ἑνὸς καὶ
μιας ἀρχῆς ἢ φύσις ἀδελφοὺς δύο καὶ τρεῖς καὶ
20 πλείονας ἐποίησεν οὐ πρὸς διαφορὰν καὶ ἀντίταξιν, F
ἀλλ' ὅπως χωρὶς ὄντες ἀλλήλοις μᾶλλον συνεργῶσιν.
οἱ γὰρ δὴ τρισώματοι καὶ ἑκατόγχειρες, εἶπερ ἐγέ-
νοντο, συμφυεῖς ὄντες πᾶσι τοῖς μέρεσιν, οὐδὲν
ἐκτὸς αὐτῶν οὐδὲ χωρὶς ἐδύναντο ποιεῖν· ὃ τοῖς
25 ἀδελφοῖς ὑπάρχει, καὶ μένειν καὶ ἀποδημεῖν ἅμα
καὶ πολιτεύεσθαι καὶ γεωργεῖν δυναμένοις δι' ἀλλή-
λων, ἄνπερ ἦν ἢ φύσις ἔδωκεν εὐνοίας καὶ συμφω-
νίας ἀρχὴν φυλάττωσιν· εἰ δὲ μή, ποδῶν οὐδέν,

17 φύσει] del. Stegmannus 24 αὐτῶν *: αὐτῶν

οἶμαι, διοίσουσιν ἀλλήλους ὑποσκελιζόντων καὶ δα-
κτύλων ἐμπλεκομένων καὶ διαστρεφομένων παρὰ φύ-
σιν ὑπ' ἀλλήλων. μᾶλλον δ' ὥσπερ ἐν ταύτῳ σώματι
μᾶς κοινωνοῦντα φύσεως καὶ τροφῆς τὰ ὑγρά καὶ
479 ξηρὰ καὶ ψυχρὰ καὶ θερμὰ, τῇ ὁμονοίᾳ καὶ συμ- 5
φωνίᾳ τὴν ἀρίστην καὶ ἡδίστην κρᾶσιν ἐμποιεῖ καὶ
ἁρμονίαν, ἥς χωρὶς οὔτε

'πλούτου'

φασὶν οὔτε

'τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς' 10
εἶναι τινα χάριν καὶ ὕνησιν· ἂν δὲ πλεονεξία καὶ
στάσις αὐτοῖς ἐγγένηται, διέφθειρεν αἰσχιστα καὶ
συνέχεε τὸ ξῶον· οὕτως ἀδελφῶν ὁμοφροσύνη καὶ
γένος καὶ οἶκος ὑγιαίνει καὶ τέθηλε, καὶ φίλοι καὶ
συνήθεις ὥσπερ ἐμμελῆς χορὸς οὐδὲν οὔτε πράσσου- 15
σιν ἐναντίον οὔτε λέγουσιν οὔτε φρονοῦσιν·

'ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς,'
οἰκέτης διάβολος ἢ κόλαξ παρενδὺς θυραῖος ἢ πολί-
B της βάσκανος. ὥς γὰρ αἱ νόσοι τοῖς σώμασι μὴ
προσιεμένοις τὸ οἶκεον πολλῶν ἐμποιοῦσιν ἀτόπων 20
καὶ βλαβερῶν ὀρεῖξεις, οὕτως ἡ πρὸς τὸ συγγενὲς
διαβολὴ καὶ ὑπόρασις ὁμιλίας ἐπάγεται φάυλας καὶ
πονηρὰς εἰς τὸ ἐλλιπὲς ἔξωθεν ἐπιρροεούσας.

3. Ὁ μὲν οὖν Ἀρκαδικὸς μάντις ἀναγκαίως πόδα
ξύλινον προσεποιήσατο καθ' Ἡρόδοτον, τοῦ οἰκείου 25
στερηθεὶς· ἀδελφὸς δὲ πολεμῶν ἀδελφῷ καὶ κτώμε-

8 Bergk. 3 p. 597
vindicat Schneiderus
(vol. IV p. 229 Mein.)

17 versum proverbialem Callimacho
24 ἀναγκαίως] δικαίως Stobaeus
25 Ἡρόδοτον] 9, 37

νος ὁθνεῖον ἐξ ἀγορᾶς ἢ παλαιστρας ἐταῖρον οὐδὲν
 ἔοικεν ἄλλο ποιεῖν ἢ σάρκινον καὶ συμφυῆς ἔκου-
 σίως ἀποκόψας μέλος ἀλλότριον προστρίβεσθαι καὶ
 5 προσαρμόττειν. αὐτὴ γὰρ ἢ προσδεχομένη καὶ ζη-
 τοῦσα φιλίαν καὶ ὁμιλίαν χρεῖα διδάσκει τὸ συγγενὲς
 τιμᾶν καὶ περιέπειν καὶ διαφυλάττειν, ὥς ἀφίλους
 καὶ ἀμίκτους καὶ μονοτρόπους ζῆν μὴ δυναμένους
 μηδὲ πεφυκότας. ὅθεν ὁ Μένανδρος ὁρθῶς

‘οὐκ ἐκ πότων καὶ τῆς καθ’ ἡμέραν τρυφῆς
 10 ζητοῦμεν ᾧ πιστεύσομεν τὰ τοῦ βίου (φησί),
 πάτερ; οὐ περιττὸν οἶετ’ ἐξευρηκέναι
 ἀγαθὸν ἕκαστος, ἂν ἔχη φίλου σκιάν;’

σκιαὶ γάρ εἰσιν ὕντως αἱ πολλαὶ φιλίαι καὶ μιμή-
 ματα καὶ εἰδωλα τῆς πρώτης ἐκείνης, ἣν παισί τε D
 15 πρὸς γονεῖς ἢ φύσις ἀδελφοῖς τε πρὸς ἀδελφοὺς
 ἐμπεποίηκε, κἀκεῖνην ὁ μὴ σεβόμενος μηδὲ τιμῶν
 ἄρά τινα πίστιν εὐνοίας τοῖς ἀλλοτρίοις δίδωσιν;
 ἢ ποῖός τις ἐστὶν ὁ τὸν ἐταῖρον ἐν φιλοφροσύναις
 καὶ γράμμασιν ἀδελφὸν προσαγορεύων, τῷ δ’ ἀδελφῷ
 20 μηδὲ τὴν αὐτὴν ὁδὸν οἰόμενος δεῖν βαδίζειν; ὥς
 γὰρ εἰκόνα κοσμεῖν ἀδελφοῦ τὸ δὲ σῶμα τύπτειν
 καὶ ἀκρωτηριάζειν μανικόν, οὕτω τοῦνομα σέβεσθαι
 καὶ τιμᾶν ἐν ἑτέροις αὐτὸν δὲ μισεῖν καὶ φεύγειν
 οὐχ ὑγιαίνοντός ἐστιν, οὐδ’ ἐν νῷ πώποτε τὴν φύ-
 25 σιν ὥς ἀγιώτατον καὶ μέγιστον ἱερὸν λαβόντος. E

4. Οἶδα γοῦν ἑμαυτὸν ἐν ‘Ρώμῃ δυεῖν ἀδελφῶν

3 προστρίβεσθαι Stobaeus: προστίθεσθαι 8 Μέναν-
 δρος] Kock. 3 p. 169 11 πάτερ; Madvigius: πάτερ 12
 σκιάν; idem: σκιάν 17 τινα Duebnerus: τίνα

ἀναδεξάμενον δίαιταν, ὃν ἄτερος ἐδόκει φιλοσοφεῖν·
 ἦν δ' ὥς ἔοικεν οὐ μόνον ἀδελφὸς ἀλλὰ καὶ φιλό-
 σοφος ψευδεπίγραφος καὶ ψευδώνυμος· ἐμοῦ γὰρ
 ἀξιοῦντος αὐτὸν ὥς ἀδελφῷ καὶ ἰδιώτῃ φιλόσοφον
 προσφέρεσθαι, 'ταῦτ' εἶπεν ὥς πρὸς ἰδιώτην ἀλη- 5
 θῶς, ἐγὼ δ' οὐ σεμνὸν οὐδὲ μέγα ποιοῦμαι τὸ ἐκ
 τῶν αὐτῶν μορίων γεγενῆναι.' 'σὺ μὲν' ἔφην ἐγὼ
 F 'δῆλος εἶ μηδὲ τὸ ἐκ μορίων γεγενῆναι μέγα καὶ
 σεμνὸν ἡγούμενος. ἀλλ' οἳ γε ἄλλοι πάντες, εἰ καὶ
 μὴ φρονοῦσιν οὕτω, λέγουσι γοῦν καὶ ἄδουσιν, ὥς 10
 γονεῦσι τιμὴν μετὰ θεοῦς πρῶτην καὶ μεγίστην ἢ
 τε φύσις ὅ τε τὴν φύσιν σφῶν νόμος ἀπέδωκε· καὶ
 οὐκ ἔστιν ὅ τι μᾶλλον ἄνθρωποι κεχαρισμένον θεοῖς
 δοῶσιν, ἢ τοκεῦσιν αὐτῶν καὶ τροφεῦσι 'παλαιὰς
 ἐπὶ νέαις δανεισθείσας' χάριτας εὐμενῶς καὶ προθύ- 15
 μως ἐκτίνοντες. οὐδ' αὖ πάλιν μείζων ἐπίδειξις
 ἀθέου γέγονε τῆς περὶ γονεῖς ὀλιγορίας καὶ πλημ-
 μελείας· διὸ τοὺς μὲν ἄλλους κακῶς ποιεῖν ἀπελ-
 480 ρηται, μητρὶ δ' αὐτοῦ καὶ πατρὶ τὸ μὴ παρῆχειν
 ἑαυτοὺς δοῶντας ἀεὶ καὶ λέγοντας ἅψ' ὧν εὐφρα- 20
 νοῦνται, κἄν μὴ προσῇ τὸ λυποῦν, ἀνόσιον ἡγοῦνται
 καὶ ἄθεσμον. τίς οὖν ἔστι παρὰ παίδων γονεῦσιν ἢ
 πρᾶξις ἢ χάρις ἢ διάθεσις μᾶλλον εὐφραίνειν δυνά-
 μένη τῆς πρὸς ἀδελφὸν εὐνοίας βεβαίου καὶ φιλίας;

5. Ἡ τοῦτό γε ῥᾷδίον ἔστιν ἀπὸ τῶν ἐναντίων 25
 καταμαθεῖν. ὅπου γὰρ οἰκότριβα τιμώμενον ὑπὸ

4 ἀδελφῷ] ἀδελφὸν ἀδελφῷ Stegmannus 15 ἐπὶ
 νέαις] ἐπὶ νέοις Madvigius coll. Plat. de Legg. p. 717 c
 19 αὐτοῦ] fort. αὐτοῦς, delete proximo ἑαυτοῦς

πατρὸς ἢ μητρὸς υἱοὶ προπηλακίζοντες καὶ φυτῶν
 καὶ χωρίων οἷς ἔχαιρον ἀμελοῦντες ἀνιῶσιν αὐτούς,
 καὶ κύων τις οἰκογενῆς παρορώμενος καὶ ἵππος ἄπτε- B
 ται φιλοστόργων καὶ φιλοτίμων γερόντων, ἄχθονται
 5 δὲ καὶ παισὶν ἀκροάματα καὶ θεάματα καὶ ἀθλητάς,
 οὓς ἐθαύμαζον αὐτοί, διασύρουσι καὶ καταφρονοῦ-
 σιν· ἥπου μετρίως ἔχουσιν υἱοῖς διαφερομένοις καὶ
 μισοῦσιν ἀλλήλους καὶ κακῶς λέγουσι καὶ πρὸς ἔργα
 καὶ πράξεις ἀντιπαττομένοις ἀεὶ καὶ καταλυομένοις
 10 ὑπ' ἀλλήλων; οὐκ ἂν εἴποι τις· οὐκοῦν τούναντίον
 ἔρῶντες ἀλλήλων καὶ φιλοῦντες ἀδελφοί, καὶ ὅσον
 ἢ φύσις τοῖς σώμασι διέστησεν, ἐπὶ ταὐτὸ τοῖς πά-
 θεσι καὶ τοῖς πράγμασιν ἀποδιδόντες, καὶ λόγους C
 κοινοὺς καὶ διατριβὰς ἕμα καὶ παιδιὰς μετ' ἀλλήλων
 15 ἔχοντες, ἡδεῖαν καὶ μακαρίαν παρεσκευάκασι γηρο-
 τρόφον τοῖς γονεῦσι τὴν φιλαδελφίαν. οὔτε γὰρ
 φιλόλογος πατήρ οὕτως οὔτε φιλότιμος οὔτε φιλο-
 χρήματος γέγονεν ὥς φιλότεκνος· διὸ τοὺς υἱοὺς
 οὔτε λέγοντας οὔτε πλουτοῦντας οὐτ' ἄρχοντας ἡδέως
 20 οὕτως ὥς φιλοῦντας ἀλλήλους ὀρῶσιν. Ἀπολλωνίδα
 γοῦν τὴν Κυζικηνήν, Εὐμένους δὲ τοῦ βασιλέως
 μητέρα καὶ τριῶν ἄλλων, Ἀττάλου καὶ Φιλεταίρου
 καὶ Ἀθηναίου, λέγουσι μακαρίζειν ἑαυτήν ἀεὶ καὶ
 τοῖς θεοῖς χάριν ἔχειν οὐ διὰ τὸν πλοῦτον οὐδὲ διὰ
 25 τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλ' ὅτι τοὺς τρεῖς υἱοὺς ἐώρα τὸν
 πρεσβύτατον δορυφοροῦντας ἀκκεῖνον ἐν μέσοις αὐ-
 τοῖς δόρκατα καὶ ξίφη φοροῦσιν ἀδεῶς διαιτώμενον. D

6 οὓς R: ὅσους 15 γηροτρόφον] cf. Bergk. 1 p. 452
 20 Ἀπολλωνίδα Polyb. 23, 18

ὥσπερ αὖ τὸνναντίον, Ἀρτοξέρξης αἰσθόμενος ὦχον
τὸν υἱὸν ἐπιβεβουλευκότα τοῖς ἀδελφοῖς ἀθνυμήσας
ἀπέθανε·

᾿χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν·

ὥς Εὐριπίδης εἰρηκεν ὄντες, χαλεπώτατοι τοῖς γο- 5
νεῦσιν αὐτοῖς εἰσίν· ὁ γὰρ μισθὸν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ καὶ βαρυνόμενος οὐ δύναται μὴ τὸν γεννή-
σαντα μέμψεσθαι καὶ τὴν τεκοῦσαν.

6. Ὁ μὲν οὖν Πεισίστρατος ἐπιγαμῶν ἐνηλίκους
οὔσι τοῖς υἱοῖς, ἔφη, καλοὺς ἐκείνους ἀγαθοὺς 10
ἡγούμενος, ἔτι πλείονων ἐθέλειν τοιούτων πατήρ
γενέσθαι. χρηστοὶ δὲ καὶ δίκαιοι παῖδες οὐ μόνον
διὰ τοὺς γονεῖς ἀγαπήσουσι μᾶλλον ἀλλήλους, ἀλλὰ
καὶ τοὺς γονεῖς δι' ἀλλήλους· οὕτως αἰὲ καὶ φρο-
νοῦντες καὶ λέγοντες, ὅτι τοῖς γονεῦσιν ἀντὶ πολλῶν 15
χάριν ὀφείλοντες μάλιστα διὰ τοὺς ἀδελφοὺς ὀφεί-
λουσιν, ὥς τοῦτο δὴ κτημάτων ἀπάντων τιμιώτατον
καὶ ἡδιστον ἔχοντες παρ' αὐτῶν. εὖ γέ τοι καὶ
Ὅμηρος πεποίηκε Τηλέμαχον ἐν συμφορᾷ τὸ ἀνά-
δελφον τιθέμενον·

20

᾿ὦδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·

7 ὁ δ' Ἡσίοδος οὐκ εὖ παραινεῖ ᾿μουνογενῇ παῖδα·
τῶν πατρῶων ἐπὶ κληρὸν εἶναι, καὶ ταῦτα τῶν Μουσῶν
γεγονὼς μαθητής, ἃς ὁμοῦ δι' εὐνοίαν αἰὲ καὶ φιλα-
δελφίαν οὔσας οὕτως ὠνόμαζον. πρὸς μὲν οὖν γο- 25

1 Ἀρτοξέρξης scripsi cum Palmerio: ξέρξης 5 Εὐρι-
πίδης] Nauck. p. 675 7 cf. Stob. 84, 10 10 ἀγαθοὺς
Doehnerus: καὶ ἀγαθὸς 12 cf. Stob. 84, 11 19 Ὅμηρος]
π 117 22 Ἡσίοδος] OD 376 25 ὠνόμαζον Herwerdenus:
ὠνόμαζον μούσας

νεῖς ἢ φιλαδελφία τοιοῦτόν ἐστιν, ὥστε τὸ φιλεῖν
 ἀδελφὸν εὐθὺς ἀπόδειξιν εἶναι τοῦ καὶ τὴν μητέρα
 φιλεῖν καὶ τὸν πατέρα· πρὸς δὲ παῖδας αὐτοῦ δι-
 δαγμα καὶ παραδείγμα φιλαδελφίας, οἷον οὐδὲν ἄλλο·
 5 καὶ τὸνναντίον αὐτὸν πονηρὸν ὥσπερ ἐξ ἀντιγράφου
 πατρῷου τὴν μίσαδελφίαν ἀναλαμβάνουσιν. ὁ γὰρ 481
 ἐν δίκαις καὶ στάσεσι καὶ ἀγῶσι πρὸς ἀδελφούς
 ἐγγεγηρακῶς εἶτα τοὺς υἱοὺς ὁμονοεῖν παρακαλῶν
 ‘ἄλλων ἰατρός, αὐτὸς ἔλκεσιν βρούων,’
 10 ἀσθενῇ ποιεῖ τοῖς ἔργοις τὸν λόγον. εἰ γοῦν ὁ Θη-
 βαῖτος Ἐτεοκλῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν εἰρηκῶς
 ‘ἄστρον ἂν ἔλθοιμ’ ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
 καὶ γῆς ἔνερθε δυνατὸς ὢν δρᾶσαι τάδε,
 τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ’ ἔχειν τυραννίδα.’
 15 τοῖς αὐτοῦ πάλιν παρεκελεύετο τέκνοις
 ‘ἰσότητα τιμᾶν, ἢ φίλους ἀεὶ φίλοις
 πόλεις τε πόλεσι συμμάχους τε συμμάχοις
 συνδεῖ· τὸ γὰρ ἶσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφν,’
 τίς οὐκ ἂν αὐτοῦ κατεφρόνησε; ποῖος δ’ ἂν ἦν ὁ Β
 20 Ἀτρεΐς, εἰ τοιαῦτα δειπνίσας τὸν ἀδελφὸν ἐγνωμο-
 λόγει πρὸς τοὺς παῖδας
 ‘φίλων γε μέντοι χρῆσις ἢ πρὸς αἵματος
 μὲν κακοῦ δέοντος ὠφελεῖν φιλεῖ;’

7. Διὸ καὶ γονέων κακὴν γηροτροφὸν οὖσαν καὶ
 25 κακίονα παιδοτροφὸν τέκνων ἐκκαθαίρειν προσήκει

9 Nauck p. 703 ἔλκεσιν p. 71 f.: ἔλκεσι 12 Eur.
 Phoen. 505 14 θεῶν idem: τῶν θεῶν 16 id. ibid. 537
 22 Nauck. p. 912 23 δέοντος] παρόντος Nauckius

τὴν μισαδελφίαν. ἔστι δὲ καὶ πρὸς πολίτας διάβολος καὶ κατήγορος· οἴονται γὰρ οὐκ ἂν ἐκ τοσῆσδε συντροφίας καὶ συνηθείας καὶ οἰκειότητος ἐχθροὺς C καὶ πολεμίους γενέσθαι, μὴ πολλὰ καὶ πονηρὰ συνειδότας ἀλλήλοις. μεγάλη γὰρ αἰτία μεγάλην διαλύουσιν εὐνοίαν καὶ φιλίαν· ὅθεν οὐδὲ ῥαδίως αὐτοὶς ἐνδέχονται διαλύσεις. ὥσπερ γὰρ τὰ συμπαγέντα, κὰν χαλάσῃ τὸ ἐκέκολλον, ἐνδέχεται πάλιν δεθῆναι καὶ συνελθεῖν, συμφυοῦς δὲ σώματος ῥαγέντος ἢ σχισθέντος ἔργον ἔστι κόλλησιν εὐρεῖν καὶ σύμφυσιν· 10 οὕτως αἱ μὲν ὑπὸ χρείας συνημμέναι φιλῖαι κὰν διαστῶσιν οὐ χαλεπῶς αὐτοὶς ἀναλαμβάνουσιν· ἀδελφοὶ δὲ τοῦ κατὰ φύσιν ἐκπεσόντες οὔτε ῥαδίως συνέρχονται, κὰν συνέλθωσι, ῥυπαρὰν καὶ ὑποπτον οὐλήν αἱ D διαλύσεις ἐφέλκονται. πᾶσα μὲν οὖν ἐχθρὰ πρὸς 15 ἄνθρωπον ἀνθρώπῳ μετὰ τῶν μάλιστα λυπούντων ἐνδυομένη παθῶν, φιλονεικίας ὀργῆς φθόνου μνησικακίας, ὀδυνηρόν ἐστι καὶ ταραχώδες· ἡ δὲ πρὸς ἀδελφόν, ᾧ θυσιῶν τε κοινωνεῖν ἀνάγκη καὶ ἐρῶν πατρῶν ὁμόταφόν τε γενέσθαι καὶ πονεῖν σύνοικον ἢ 20 γείτονα χωρίων, ἐν ὕμῃσιν ἔχει τὸ λυπηρόν, ὑπομιμνήσκουσα καθ' ἡμέραν τῆς ἀνοίας καὶ παραφροσύνης, δι' ἣν τὸ ἠδιστον καὶ συγγενέστατον πρόσωπον E βλέπεται σκυθρωπότατον, ἢ τε προσφιλεῖς ἐκ νέων φωνῇ καὶ συνηθείας ἀκοῦσαι φοβερωτάτη γέγυρε. πολ- 25 λούς δὲ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν ὀρῶντες οἰκία τε μιᾷ χρωμένους καὶ τραπέζῃ καὶ χωρίοις ἀνεμήτοις καὶ ἀνδραπόδοις, αὐτοὶ καὶ φίλους διήρηνται καὶ ξένους, ἐχθρὰ πάντα τὰ προσφιλεῖ τοῖς ἀδελφοῖς νέμοντες·

καὶ ταῦτα, πᾶσιν ἐν μέσῳ λογίζεσθαι παρόντος, ὅτι
 'ληιστοί' μὲν τε φίλοι καὶ συμπόται 'κτητοί' δὲ κη-
 δεσται καὶ συνήθεις, τῶν πρώτων ὥσπερ ὕπλων ἢ
 ὀργάνων διαφθαρέντων· ἀδελφοῦ δ' ἀντίκτησις οὐκ
 ἔστιν, ὥσπερ οὐδὲ χειρὸς ἀφαιρεθείσης οὐδ' ὕψους
 ἐκκοπέσης· ἀλλ' ὁρθῶς ἡ Περσὶς εἶπεν, ἀντὶ τῶν
 τέκνων ἐλομένη σφῶσαι τὸν ἀδελφόν, ὅτι παῖδας μὲν
 ἑτέρους κτήσασθαι δύναιτ' ἄν, ἀδελφὸς δ' ἄλλος
 αὐτῇ, γονέων μὴ ὄντων, οὐκ ἂν γένοιτο.

10 8. Τί δῆτα χρή ποιεῖν, φαίη τις ἄν, ὅτῳ φαῦ-
 λος ἀδελφὸς γένοιτο; πρῶτον ἐκεῖνο μνημονεύειν,
 ὅτι παντὸς ἅπτεται γένους φιλίας ἢ φανλότης, καὶ
 κατὰ τὸν Σοφοκλέα

ἑτὰ πλεῖστα φωρῶν αἰσχρὰ φωράσεις βροτῶν.'

15 οὔτε γὰρ τὸ συγγενικὸν οὔτε τὸ ἐταιρικὸν οὔτε τὸ
 ἐρωτικὸν εἰλικρινὲς καὶ ἀπαθὲς καὶ καθαρὸν ἔστιν
 εὐρεῖν κακίας. ὁ μὲν οὖν Λάκων μικρὰν γυναῖκα 482
 γήμας ἔφη τὰ ἐλάχιστα δεῖν αἰρεῖσθαι τῶν κακῶν,
 ἀδελφῷ δὲ σωφρόνως παραινέσειεν ἄν τις τὰ οἰκειό-
 20 τατα τῶν κακῶν ὑπομένειν μᾶλλον ἢ πειρᾶσθαι τῶν
 ἄλλοτριῶν· τοῦτο γὰρ ἀνέγκλητον ὡς ἀναγκαῖον,
 ἐκεῖνο δὲ ψεκτὸν ὡς αὐθαίρετον. οὐ γὰρ ὁ συμ-
 πότης οὐδ' ὁ συνέφηβος οὐδ' ὁ ξένος

ἑαῖδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔξενκται πέδαις,'

25 ἀλλ' ὁ σύναιμος καὶ σύντροφος καὶ ὁμοπάτωρ καὶ

2 ληιστοί] cf. Hom. I 406 6 Περσὶς] Herod. 3, 119
 13 Σοφοκλέα] Nauck. p. 311 14 φωρῶν] δ' ἐφορῶν aut
 αἰσχρ' ἐφευρήσεις F. G. Schmidtius 24 Nauck. p. 549
 ἀχαλκεύτοισιν ἔξενκται] recte habere monuit idem

δμομήτωρ, ᾧ καὶ τῶν ἁμαρτημάτων εἰκὸς ἐστὶν ἐπι-
χωρεῖν ἕνια, καὶ παρεῖκιν λέγοντα πρὸς ἀδελφὸν
ἐξαμαρτάνοντα

- ‘τοῦνεκά σ’ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα’
καὶ φραῦλον καὶ ἀνόητον, μὴ καὶ λάθω τι πατρῷον 5
B ἢ μητρῷον ἐνεσταγμένον ἀπὸ σπέρματος νόσημα χα-
λεπῶς καὶ πικρῶς τῷ μισεῖν ἐν σοὶ κολάζων. τοὺς
μὲν γὰρ ἀλλοτρίους, ὡς ἔλεγε Θεόφραστος, οὐ φι-
λοῦντα δεῖ κρίνειν ἀλλὰ κρίναντα φιλεῖν· ὅπου δ’
ἡ φύσις ἡγεμονίαν τῇ κρίσει πρὸς εὐνοίαν οὐ δι- 10
δωσιν οὐδ’ ἀναμένει τὸν θρυλούμενον τῶν ἄλῶν
μέδιμνον ἀλλὰ συγγεγέννηκε τὴν ἀρχὴν τῆς φιλίας,
ἐνταῦθα δεῖ μὴ πικροὺς εἶναι μηδ’ ἀκριβεῖς τῶν
ἁμαρτημάτων ἐξεταστάς. νυνὶ δὲ τί ἂν λέγοις, εἰ
ξένων ἀνθρώπων καὶ ἀλλοτρίων ἐκ πότου τινὸς ἢ 15
C παιδιᾶς ἢ παλαιστρας προσφθαρέντων ἁμαρτήματα
ῥαδίως ἔνιοι φέροντες καὶ ἡδόμενοι, δύσκολοι καὶ
ἀπαραίτητοι πρὸς τοὺς ἀδελφούς εἰσιν; ὅπου καὶ
κύνας χαλεποὺς καὶ ἵππους, πολλοὶ δὲ καὶ λύγκας
αἰλούρους πιθήκους λέοντας τρέφοντες καὶ ἀγαπῶν- 20
τες, ἀδελφῶν οὐχ ὑπομένουσιν ὀργὰς ἢ ἀγνοίας ἢ
φιλοτιμίας; ἕτεροι δὲ παλλακίσιν καὶ πόρναις οἰκίας
καὶ ἀγροὺς καταγράφοντες ὑπὲρ οἰκοπέδου καὶ γω-
νίας πρὸς ἀδελφοὺς διαμονομαχοῦσιν; εἴτα τῷ μισα-
δέλφῳ μισοπονηρίαν ὕνομα θέμενοι, περινοστοῦσιν 25
D ἐν τοῖς ἀδελφοῖς τὴν κακίαν προβαλλόμενοι καὶ λοι-

2 πρὸς ἀδελφὸν ἐξαμαρτάνοντα] insiticia videntur W
4 Hom. ν 331 τοῦνεκά σ’] τῷ σε καὶ οὐ Homerus 19
λύγκας *: λύγγας 26 ἐν] ἐν μὲν?

δοροῦντες, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις μὴ δυσχεραίνοντες ἀλλὰ χρώμενοι πολλῇ καὶ συνόντες.

9. Ταυτὶ μὲν οὖν ἔστω προοίμια τοῦ λόγου παν-
 τός. ἀρχὴν δὲ τῆς διδασκαλίας μὴ τὴν νέμῃσιν τῶν
 5 πατρῶων, ὥσπερ ἕτεροι, λάβωμεν, ἀλλὰ τὴν ἐτι ζών-
 των ἀμαρτανομένην τῶν γονέων ἄμιλλαν καὶ ζηλο-
 τυπίαν. οἱ μὲν γὰρ ἔφοροι, τοῦ Ἀγησιλάου τῶν
 ἀποδεικνυμένων ἀεὶ γερόντων ἐκάστῳ βοῦν ἀριστεῖον
 πρέμποντος, ἐξημίωσαν αὐτὸν αἰτίαν ὑπειπόντες, ὅτι
 10 τοὺς κοινοὺς ἰδίους κτᾶται δημαγωγῶν καὶ χαριζό-
 μενος· ὡς δ' ἂν τις παραινέσειε θιραπεύειν γονεῖς
 μὴ κτώμενον ἑαυτοῦ μόνῳ μὴδ' εἰς ἑαυτὸν ἀποστρέ- E
 φοντα τὴν εὐνοίαν· ὃ τρόπῳ πολλοὶ καταδημαγω-
 γοῦσι τοὺς ἀδελφούς, εὐπρεπῇ πρόφασιν οὐ δικαίαν
 15 δὲ τῆς πλεονεξίας ταύτης ἔχοντες. τὸ γὰρ μέγιστον
 τῶν πατρῶων καὶ κάλλιστον ἀποστεροῦσιν αὐτούς,
 τὴν εὐνοίαν, ἀνελευθερώως καὶ πανούργως ὑποτρέ-
 χοντες, ἐν καιρῷ ταῖς ἐκείνων ἀσχολίαις καὶ ἀγνοίαις
 ἐπιτιθέμενοι καὶ μάλιστα παρῆχοντες εὐτάκτους καὶ
 20 κατηκούς αὐτοὺς καὶ σάφρονας, ἐν οἷς ἐκείνους
 ἀμαρτάνοντας ἢ δοκοῦντας ὀρώσι. δεῖ δὲ τοῦναν-
 τίον, ὅπου μὲν ὀργή, συνεκδέχεσθαι καὶ συνυπο-
 δύεσθαι καθάπερ τῷ συνεργεῖν ποιοῦντα κουφοτέραν,
 ὑπουργίαις δὲ καὶ χάρισι συνεισπνοεῖν ἀμωσγέπως F
 25 τὸν ἀδελφόν· ἐλλείποντος δέ που, καιρὸν ἢ προᾶξιν
 ἑτέραν ἢ τὴν φύσιν αἰτιᾶσθαι, ὥς μᾶλλον πρὸς ἄλλα
 χρησιμωτέραν καὶ σεμνοτέραν οὔσαν. εὖ δ' ἔχει καὶ
 τὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὥς

‘οὐτ’ ὅκνῳ εἶκων οὐτ’ ἀφραδίῃσι νόοιο,

ἀλλ’ ἐμέ τ’ εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμὴν’
 483 ἀμολ τοῦτο παρὰ τοὺς τὸ καθήκον. ἡδέως δὲ καὶ
 τῶν ὀνομάτων τὰς μεταθέσεις οἱ πατέρες προσδέ-
 χονται καὶ πιστεύουσι τοῖς υἱοῖς, ἀπλότητα μὲν τὴν
 ῥαθυμίαν τῶν ἀδελφῶν ὀνομάζουσιν ὀρθότητα δὲ
 τὴν σκαιότητα, τὸ δὲ φιλόνηκον ἀκαταφρόνητον.
 ὥστε τῷ διαλλάσσοντι περίεστι τὴν πρὸς τὸν ἀδελ-
 φὸν ὀργὴν ἐλαττοῦν ἅμα καὶ τὴν πρὸς ἑαυτὸν εὐνοίαν
 αὐξεῖν τοῦ πατρός.

10

10. Οὕτω δ’ ἀπολογησάμενον ἤδη πρὸς ἐκείνον
 δεῖ τρέπεσθαι καὶ καθάπτεσθαι σφοδρότερον, τὸ
 ἀμάρτημα καὶ τὸ ἔλλειμμα μετὰ παρρησίας ἐνδεικνύ-
 B μενον. οὕτε γὰρ ἐφίεναι δεῖ τοῖς ἀδελφοῖς οὐτ’ αὖ
 πάλιν ἐπεμβαίνειν ἀμαρτάνουσιν αὐτοῖς (τὸ μὲν γὰρ 15
 ἐπιχαίροντός ἐστιν ἐκεῖνο δὲ συνεξαμαρτάνοντος),
 ἀλλὰ κηδομένῳ καὶ συναχθομένῳ χρῆσθαι τῷ νου-
 θετοῦντι. γίνεται δὲ κατήγορος ἀδελφοῦ σφοδρό-
 τατος πρὸς αὐτὸν ὁ προθυμότητος ὑπὲρ αὐτοῦ συνή-
 γορος πρὸς τοὺς γονεῖς γενόμενος. ἂν δὲ μηδὲν 20
 ἀμαρτάνων ἀδελφὸς ἐν αἰτίᾳ γένηται, τᾶλλα μὲν
 ὑπουργεῖν γονεῦσι καὶ φέρειν ὀργὴν τε πᾶσαν αὐτῶν
 καὶ δυσχέρειαν ἐπιεικές· αἱ δ’ ὑπὲρ ἀδελφοῦ παρ’
 ἀξίαν κακῶς ἀκούοντος ἢ πάσχοντος ἀντιδικίαι καὶ
 δικαιολογίαι πρὸς αὐτοὺς ἄμεμπτοι καὶ καλαί· καὶ 25
 οὐ φοβητέον ἀκοῦσαι τὸ Σοφόκλειον

C ‘ὦ παῖ κάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί,’

1 Hom. K 122 26 Σοφόκλειον] Antig. 742 27 παῖ
 κάκιστε] παγκάκιστε Sophocles

παρρησιαζόμενον ὑπὲρ ἀδελφοῦ δοκοῦντος ἀγνωμονεῖσθαι· καὶ γὰρ αὐτοῖς ἡ τοιαύτη δίκη τοῖς ἐλεγχομένοις ποιεῖ τὴν ἥτταν ἡδίω τῆς νίκης.

11. Ἀποθανόντος γε μὴν πατρὸς ἐμφύεσθαι μᾶλλον ἢ πρότερον ὀρθῶς ἔχει τῇ εὐνοίᾳ τοὺς ἀδελφούς, εὐθύς μὲν ἐν τῷ συνδακρύειν καὶ συνάχθεσθαι κοινουμένους τὸ φιλόστοργον, ὑπονοίας δὲ θεραπόντων καὶ διαβολὰς ἐταίρων ἑτέροις αὐτοὺς προσνεμόντων ἀπωθουμένους, καὶ πιστεύοντας τοῖς τ' ἄλλοις ἃ 10 μυθολογοῦσι περὶ τῶν Διοσκύρων τῆς φιλαδελφίας, καὶ ὅτι ὁ Πολυδεύκης τὸν καταψιθυρίζοντα τᾶδελφοῦ πρὸς αὐτὸν κονθύλῳ παίσας ἀπέκτεινεν. ἐπὶ δὲ τὴν νέμῃσιν τῶν πατρῶων, μὴ καταγγείλαν- D τας ἀλλήλοις πόλεμον ὥσπερ οἱ πολλοί

15 'κλυθ', Ἀλαλὰ Πολέμου θύγατερ',
ἐκ παρασκευῆς ἀπαντᾷν· ἀλλὰ μάλιστα δεῖ τὴν ἡμέραν ἐκείνην φυλαττομένους, ὥς τοῖς μὲν ἐχθρας ἀνηκέστου καὶ διαφορᾶς τοῖς δὲ φιλίας καὶ ὁμονοίας οὔσαν ἀρχήν, μάλιστα μὲν αὐτοὺς καθ' ἑαυτούς, εἰ 20 δὲ μή, φίλου κοινοῦ παρόντος ἀμφοτέροις μάρτυρος εὐγνώμονος 'δίκης κλήροις', ἣ φησιν ὁ Πλάτων, τὰ φίλα καὶ προσήκοντα λαμβάνοντας καὶ διδόντας οἰεσθαι τὴν ἐπιμέλειαν νέμεσθαι καὶ τὴν οἰκονομίαν, χρῆσιν δὲ καὶ κτήσιν ἐν μέσῳ κεῖσθαι κοινήν καὶ E 25 ἀνέμητον ἀπάντων. οἱ δὲ καὶ τίτθας ἀποσπῶντες ἀλλήλων· καὶ συντρόφους καὶ συνήθεις παῖδας ὑπερ-

8 ἐταίρων R: ἑτέρων αὐτοὺς *: αὐτοὺς 10 Διοσκύρων *: διοσκούρων 15 Bergk. 1 p. 397 21 Πλάτων] Criti. p. 109 b

βαλλόμενοι τοῖς διωγμοῖς, ἀπίασιν ἀνδραπόδου τιμὴν πλέον ἔχοντες, τὸ δὲ μέγιστον καὶ τιμιώτατον τῶν πατρῶων, φιλίαν ἀδελφοῦ καὶ πίστιν, ἀπολωλεκότες. ἐνίους δὲ καὶ ἀκερδῶς φιλονεικίας ἔνεκα χρησαμέ-
F νους τοῖς πατρῷοις οὐδὲν ἐπιεικέστερον ἢ λαφύροις 5
ἴσμεν. ὧν καὶ Χαρίκλῆς καὶ Ἀντίλοχος ἦσαν οἱ
Ὀπούντιοι· καὶ γὰρ ἔκπωμα διακόψαντες ἀργυροῦν
καὶ ἱμάτιον διατεμόντες ἀπῆεσαν, ὥσπερ ἐκ τραγι-
κῆς τινος κατάρας

‘θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχόντες.’

10

οἱ δὲ καὶ διηγοῦνται πρὸς ἑτέρους γαυριῶντες, ὅτι
τῶν ἀδελφῶν πανούργια καὶ δριμύτητι καὶ παρα-
λογισμῷ πλέον ἔσχον ἐν τῷ νέμεσθαι, δέον ἀγάλ-
λεσθαι καὶ μέγα φρονεῖν ἐπιεικείᾳ καὶ χάριτι καὶ
484 ὑπεῖξει περιγενομένους. ὅθεν ἄξιον Ἀθηνοδώρου 15
μεμνηῆσθαι, καὶ μέμνηται γε πάντες παρ’ ἡμῖν. ἦν
γὰρ ἀδελφὸς πρεσβύτερος αὐτῷ ὄνομα Ξένων, καὶ
πολλὰ τῆς οὐσίας ἐπιτροπεύων διεφύρῃσε· τέλος δ’
ἀρπάσας γυναῖκα καὶ καταδικασθεὶς ἀπώλεσε τὴν
οὐσίαν, εἰς τὸ Καίσαρος ταμιεῖον ἀναληφθεῖσαν. ὁ 20
δ’ Ἀθηνόδωρος ἦν μὲν ἔτι μειράκιον οὐδέπω γε-
νειῶν· ἀποδοθέντος δὲ τοῦ μέρους αὐτῷ τῶν χρη-
μάτων, οὐ περὶεῖδε τὸν ἀδελφὸν ἀλλ’ εἰς μέσον
ἅπαντα καταθεὶς ἐνείματο, καὶ πολλὰ περὶ τὴν νέμη-
B σιν ἀγνωμονούμενος οὐκ ἡγανάκτησεν οὐδὲ μετενόη- 25

1 διωγμοῖς] διαλογισμοῖς Emperius. malim διωσμοῖς =
διωθισμοῖς 10 Eur. Phoen. 68 17 τοῦνομα? 25 ἀγνω-
μονούμενος W: ἀγνωμονενόμενος

σεν, ἀλλὰ πρῶως καὶ ἱλαρῶς ἤνεγκε τὰδελφοῦ τὴν ἄνοιαν, περιβόητον ἐν τῇ Ἑλλάδι γενομένην.

12. Ὁ μὲν οὖν Σόλων ἀποφηνάμενος περὶ πολι-
τείας, ὥς ἰσότης στάσιν οὐ ποιεῖ, λίαν ἔδοξεν ὀχλικός,
5 ἀριθμητικὴν καὶ δημοκρατικὴν ἐπεισάγων ἀναλογίαν
ἀντὶ τῆς καλῆς γεωμετρικῆς· ὁ δ' ἐν οἰκίᾳ παραι-
νῶν ἀδελφοῖς μάλιστα μὲν ὥς ὁ Πλάτων παρῆναι
τοῖς πολίταις, 'τὸ ἐμόν' ἐξαιρεῖν 'καὶ τὸ οὐκ ἐμόν,'
εἰ δὲ μή, τὴν ἴσῃν ἀγαπᾶν καὶ τῆς ἴσης περιέχεσθαι,
10 καλὴν κρηπίδα καὶ μόνιμον ὁμονοίας καὶ εἰρήνης
καταβαλλόμενός ἐστι. χρήσθω δὲ καὶ παραδείγμα-
σιν ἐνδόξοις οἷόν ἐστι καὶ τὸ τοῦ Πιπτακοῦ πρὸς C
τὸν βασιλέα Λυδῶν πυνθανόμενον εἰ χρήματ' ἐστὶν
αὐτῷ, 'διπλάσι' εἶπεν 'ἢ ἐβουλόμην, τὰδελφοῦ
15 τὲδνηκότος.' ἐπεὶ δ' οὐ μόνον ἐν χρημάτων κτήσει
καὶ μειώσῃ τῷ πλείονι πολέμιον καθίσταται τοῦ-
λασσον ἀλλ' ἀπλῶς, ἣ φησὶν ὁ Πλάτων ἐν μὲν
ἀνωμαλίᾳ κίνησιν ἐν δ' ὁμαλότῃ στάσιν ἐγγίγνε-
σθαι καὶ μονήν, οὕτω πᾶσα μὲν ἀνισότης ἐπισφαλῆς
20 ἐστὶ πρὸς διαφορὰν ἀδελφῶν, ἐν πᾶσι δ' ἴσους γε-
νέσθαι καὶ ὁμαλοὺς ἀδύνατον· τὰ μὲν γὰρ αἱ φύ-
σεις εὐθύς ἀνίσως νέμονται, τὰ δ' ὕστερον αἱ τύχαι
φθόνους ἐμποιοῦσαι καὶ ζηλοτυπίας, αἰσχίστα νοσή- D
ματα καὶ κήρας οὐκ οἰκίαις μόνον ἀλλὰ καὶ πόλεσιν
25 ὀλεθροὺς· δεῖ καὶ ταῦτα φυλάττεσθαι καὶ θερα-
πεύειν, ἃν ἐγγένηται. τῷ μὲν οὖν ὑπερέχοντι παραι-

1 ἱλαρῶς] ῥαδίως F. Schmidt. Non opus τὰδελφοῦ *
hic et infra: τοῦ ἀδελφοῦ 7 Πλάτων] Rep. p. 462 c 14 ἢ
Amyotus: εἰ. 16 πλείονι *: πλέονι 17 ἣ] del. R Πλά-
των] Rep. p. 547 a

νέσειεν ἄν τις, πρῶτον μὲν οἷς δοκεῖ διαφέρειν,
 ταῦτα κοινὰ ποιεῖν τοῖς ἀδελφοῖς, συνεπικοσμοῦντα
 τῇ δόξῃ καὶ συνεισποιοῦντα ταῖς φιλλίαις· καὶ λέγειν
 δεινότερος ἢ, χρῆσθαι παρέχοντα τὴν δύναμιν, ὥς
 ἐκείνου μηδὲν ἦττον οὔσαν· ἔπειτα μήτ' ὕγκον ἐμ- 5
 φαίνειν τινὰ μήτ' ὑπεροψίαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνδιδόντα
 καὶ συγκαθιέντα τῷ ἡθελί τὴν ὑπεροχὴν ἀνεπίφθονον
 ποιεῖν, καὶ τὴν τῆς τύχης ἀνωμαλίαν ἐπανισοῦν,
 Εὖς ἀνυστόν ἐστι, τῇ μετριότητι τοῦ φρονήματος.
 ὁ γοῦν Δεύκολλος οὐκ ἠξίωσε πρότερος τὰδελφοῦ 10
 τὴν ἀρχὴν λαβεῖν πρεσβύτερος ὢν, ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ
 παρεῖς καιρὸν τὸν ἐκείνου περιέμεινεν. ὁ δὲ Πο-
 λυδεύκης οὐδὲ θεὸς ἠθέλησε μόνος ἀλλὰ μᾶλλον
 ἡμίθεος σὺν τὰδελφῷ γενέσθαι καὶ τῆς θνητῶν
 μερίδος μετασχεῖν ἐπὶ τῷ μεταδοῦναι τῆς ἀθανα- 15
 σίας ἐκείνῳ. σοὶ δέ, φαίη τις ἄν, ὃ μακάριε, μηδὲν
 ἐλαττοῦντι τῶν προσόντων ἀγαθῶν ὑπάρχει συνεξο-
 μοιοῦν καὶ συνεπικοσμεῖν τὸν ἀδελφόν, ὥσπερ αὐγῆς
 ἀπολαύοντα τῆς περὶ σὲ δόξης ἢ ἀρετῆς ἢ εὐτυχίας·
 F ὥσπερ Πλάτων τοὺς ἀδελφοὺς εἰς τὰ κάλλιστα τῶν 20
 αὐτοῦ συγγραμμάτων θέμενος ὀνομαστοὺς ἐποίησε,
 Γλαῦκωνα μὲν καὶ Ἀδείμαντον εἰς τὴν Πολιτείαν,
 Ἀντιφῶντα δὲ τὸν νεώτατον εἰς τὸν Παρμενίδην.

13. Ἔτι τοίνυν ὥσπερ ἐγγίγνονται ταῖς φύσεσι
 καὶ ταῖς τύχαις τῶν ἀδελφῶν ἀνισότητες, οὕτως ἐν 25
 πᾶσι καὶ πάντως ὑπερέχειν τὸν ἔτερον ἀδύνατόν ἐστι.
 τὰ μὲν γὰρ στοιχεῖα φασιν ἐκ μιᾶς ὕλης γερονέναι,
 485 τὰς ἐναντιωτάτας ἔχοντα δυνάμεις· δυεῖν δ' ἀδελ-
 14 τὰδελφῷ *: τῷ ἀδελφῷ 18 αὐγῆς Emperius: αὐτῆς

φῶν ἐκ μιᾶς μητρὸς καὶ πατρὸς ταύτου γεγονότων,
οὐδεὶς εἰώρακε τὸν μὲν ὡς τὸν ἐκ τῆς Στοᾶς σοφόν,
ὁμοῦ καλὸν εὐχαριν ἐλευθέρειον ἔντιμον πλούσιον δει-
νὸν εἰπεῖν πολυμαθῇ φιλόανθρωπον· τὸν δ' ἕτερον
5 αἰσχροὺν ἄχαριν ἀνελεύθερον ἄτιμον ἄπορον ἀσθενῆ
περὶ λόγον ἀμαθῇ μισάνθρωπον· ἀλλ' ἔνεστιν ἀμωσ-
γέπως καὶ τοῖς ἀδοξοτέροις καὶ ταπεινοτέροις μοῖρά
τις χάριτος ἢ δυνάμεως ἢ πρὸς τι καλὸν εὐφυΐας,
'ὥς ἂν' ἐχινόποδας καὶ ἂνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν
10 φύονται μαλακῶν ἄνθεα λευκοῖων·

ταῦτα τοίνυν ὁ δοκῶν πλέον ἔχειν ἐν ἄλλοις, ἂν
μὴ κολούῃ μὴδ' ἐπικρύπτῃ μὴδὲ πάντων ὥσπερ ἐν B
ἀγῶνι τὸν ἀδελφὸν ἐξωθῇ τῶν πρωτείων, ἀλλ' ἀν-
θυπεῖκῃ καὶ ἀποφαίνει πρὸς πολλὰ βελτίω καὶ χρη-
15 σιμώτερον ἐκείνου, ὑφαιρῶν ἀεὶ τοῦ φθόνου τὴν
πρόφασιν ὥσπερ ὕλην τοῦ πυρὸς ἀποσβέσει, μᾶλλον.
δ' ὅλως οὐκ ἐάσει λαβεῖν γένεσιν οὐδὲ σύστασιν. ὁ
δὲ καὶ συνεργόν, ἐν οἷς δοκεῖ κρείττων αὐτὸς εἶναι,
ποιούμενος τὸν ἀδελφὸν ἀεὶ καὶ σύμβουλον, οἷον ἐν
20 δίκαις ῥητορικὸς ὢν, ἐν ἀρχαῖς πολιτευόμενος, ἐν
πράξεσι φιλικαῖς· συνελόντι δ' εἰπεῖν, μηδενὸς ἀξιο-
λόγου καὶ τιμῇν φέροντος ἔργου περιορῶν ἀπολει- C
πόμενον, ἀλλὰ τῶν καλῶν πάντων κοινωνὸν ἀπο-
φαίνων καὶ χρῶμενος παρόντι καὶ περιμένων ἀπόντα,
25 καὶ ὅλως συνεμφαίνων ὅτι πρακτικὸς μὲν οὐχ ἦττον
αὐτοῦ παραχωρητικὸς δὲ μᾶλλον ἐστὶ δόξης καὶ

2 τὸν μὲν ὡς τὸν R: τὸν μὲν 4 πολυμαθῇ Polus:
φιλομαθῇ 9 Bergk. 3 p. 689 21 φιλικαῖς] φιλικαῖς
φιλικός?

δυνάμεως, οὐδὲν ἑαυτοῦ παραιρούμενος ἐκείνῳ με-
γάλα προστίθῃσι.

14. Τῷ μὲν οὖν ὑπερέχοντι τοιαῦτά τις ἂν παραι-
νέσειε· τῷ δὲ λειπομένῳ πάλιν ἐνθυμητέον, ὥς οὐχ
εἷς οὐδὲ μόνος αὐτοῦ πλουσιώτερος ἢ λογιώτερος ἢ 5
λαμπρότερος εἷς δόξαν ὁ ἀδελφός ἐστίν, ἀλλὰ πολ-
λάκις πολλῶν ἀπολείπεται καὶ μυριάκις μυρίων

‘εὐφροδούς ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα χθονός.’

Δ εἴτε δὲ πᾶσι περὶ νοστέῃ φθονῶν εἴτε μόνος αὐτὸν
ἐν τοσούτοις εὐτυχοῦσιν ὁ φίλτατος ἀνιᾶ καὶ ὁ συγ- 10
γενέστατος, ὑπερβολὴν ἑτέρῳ κακοδαιμονίας οὐ λέ-
λοιπεν. ὥς οὖν ὁ Μέτελλος ᾤετο δεῖν Ῥωμαίους
τοῖς θεοῖς χάριν ἔχειν, ὅτι Σκιπίων ἐν ἑτέρῳ πόλει
τοιοῦτος ὢν οὐκ ἐγεννήθη· οὕτως ἕκαστος εὐχέσθω
μάλιστα μὲν αὐτὸς εὐπραξία διαφέρειν, εἰ δὲ μή, 15
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὴν ζηλουμένην ἔχειν ὑπεροχὴν
καὶ δύναμιν. οἱ δ’ οὕτω πεφύκασιν ἀτυχεῖς πρὸς
τὸ καλόν, ὥστε φίλοις μὲν ἐνδόξοις ἀγάλλεσθαι καὶ
Ε μέγα φρονεῖν ἂν ξένους ἡγεμονικοὺς καὶ πλουσίους
ἔχωσι, τὰς δὲ τῶν ἀδελφῶν λαμπρότητας αὐτῶν 20
ἀμυνώσας νομίζουσιν· καὶ πατέρων μὲν εὐτυχίαις
ἐπαίρεσθαι καὶ στρατηγίαις προπάππων λεγομέναις,
ὧν οὐδὲν ἀπέλαύσαν οὐδὲ μετέσχον, ἀδελφῶν δὲ
κληρονομίαις καὶ ἀρχαῖς καὶ γάμοις ἐνδόξοις ἀτυ-
μεῖν καὶ ταπεινοῦσθαι. καίτοι μάλιστα μὲν ἔδει μὴδ’ 25
ἄλλῳ φθονεῖν, εἰ δὲ μή, τρέπειν ἔξω καὶ πρὸς ἐτέ-

8 εὐφροδούς Plato Prot. p. 345 c: εὐφροδούς 17 οἱ δ’] ἐγνοιοι δ’?

ρους ἀποχετεύειν τὸ βάσκανον, ὥσπερ οἱ τὰς στάσεις θύραζε τοῖς πολεμίοις περιστάντες.

ἑπολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρωῆς κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι· πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοί'

5 φθονεῖν πεφύκασι καὶ ξηλοτυπεῖν.

15. Ἀδελφῷ δὲ χρὴ μὴ καθάπερ πλάστιγγα ῥέ- F
πειν ἐπὶ τοῦναντίον, ὑψουμένου ταπεινούμενον αὐ-
τόν, ἀλλ' ὥσπερ τῶν ἀριθμῶν οἱ ἐλάττονες τοὺς
μείζονας πολλαπλασιάζοντες καὶ πολλαπλασιαζόμενοι
10 συναύξειν ἅμα καὶ συναύξεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς. οὐδὲ
γὰρ τῶν δακτύλων ἔλαττον. ἔχει τοῦ γράφοντος ἢ
ψάλλοντος ὁ μὴ δυνάμενος τοῦτο ποιεῖν μηδὲ πε-
φνυκώς, ἀλλὰ συγκινοῦνται καὶ συνεργοῦσιν ἅπαντες
ἀμωσγέπως ἀλλήλοις, ὥσπερ ἐπίτηδες ἄνισοι γεγο- 486
15 νότες καὶ τὸ συλληπτικὸν ἐξ ἀντιθέσεως πρὸς τὸν
μέγιστον καὶ ῥωμαλεώτατον ἔχοντες. οὕτω καὶ Κρα-
τερὸς Ἀντιγόνου βασιλεύοντος ἀδελφὸς ὢν καὶ Κα-
σάνδρου Περιλάου ἐπὶ τὸ στρατηγεῖν καὶ οἰκουρεῖν
ἔταττον αὐτούς· Ἀντίοχοι δὲ καὶ Σέλευκοι καὶ πάλιν
20 Γρυποὶ καὶ Κυζικηνοὶ τὰ δεύτερα φέρειν οὐ μαθόντες.
ἀδελφοῖς ἀλλὰ πορφύρας καὶ διαδήματος ὀρεγόμενοι,
πολλῶν μὲν αὐτοὺς κακῶν καὶ ἀλλήλους πολλῶν δὲ
τὴν Ἀσίαν ἐνέπλησαν. ἐπεὶ δὲ τοῖς φιλοτίμοις μα- B
λιστα τῶν ἡθῶν ἐμφύονται φθόνοι καὶ ξηλοτυπίαι
25 πρὸς τοὺς πλεόν ἔχοντας ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ, χρησι-

2 περιστάντες *: περιστῶντες 3 Hom. Z 227. 229
7 ὑψουμένῳ? 16 ῥωμαλεώτατον R: ῥωμαλεώτερον 17 Ἀντι-
γόνου] 'Craterus non Antigoni sed Antipatri frater fuit' R
18 στρατηγεῖν] οὐραγεῖν?

μώτατόν ἐστι πρὸς τοῦτο τοῖς ἀδελφοῖς τὸ μὴ κτᾶ-
σθαι μήτε τὰς τιμὰς μήτε τὰς δυνάμεις ἀπὸ τῶν
αὐτῶν, ἀλλ' ἕτερον ἀφ' ἑτέρου. καὶ γὰρ τῶν θηρίων
πόλεμός ἐστι πρὸς ἄλληλα τοῖς ἀπὸ τῶν αὐτῶν τρε-
φομένοις, καὶ τῶν ἀθλητῶν οἱ πρὸς ἕν ἄθλημα 5
κἀμνοντες ἀνταγωνισταί· πύκται δὲ παγκρατιασταῖς
φίλιοι καὶ δολιχοδρόμοι παλαισταῖς εὐμενεῖς εἰσι
καὶ συναγωνιῶσι καὶ σπουδάζουσιν ὑπὲρ ἀλλήλων·
διὸ καὶ τῶν Τυνδαριδῶν πῦξ μὲν ὁ Πολυδεύκης
C ἐνίκᾳ δρόμῳ δ' ὁ Κάστωρ. εὖ δὲ καὶ τὸν Τεῦκρον 10
Ὅμηρος πεπολίηκεν ἀπὸ τῆς τοξικῆς εὐδοκιμοῦντα,
τὰδελφοῦ πρωτεύοντος ἐν τοῖς ὀπλίταις·

· ὁ δέ μιν σάκει κρύπτασκε φασινῶ·

καὶ τῶν πολιτευομένων οἱ στρατηγοῦντες τοῖς δημα-
γωγοῦσιν οὐ πάνυ φθονοῦσιν, οὐδέ γε τῶν ῥητόρων 15
οἱ δικολόγοι τοῖς σοφιστεύουσιν οὐδὲ τῶν ἰατρῶν
οἱ περὶ δῖαιταν τοῖς χειρουργοῖς ἀλλὰ καὶ συμπαρα-
λαμβάνουσι καὶ συνεπιμαρτυροῦσι. τὸ δ' ἀπὸ τῆς
αὐτῆς τέχνης ἢ δυνάμεως ζητεῖν ἐνδοξον εἶναι καὶ
περίβλεπτον οὐδὲν ἐν φάυλοις διαφέρει τοῦ μῖα 20
ἐρῶντας ἀμφοτέρους βούλεσθαι πλέον ἔχειν καὶ μᾶλ-
D λον εὐδοκιμεῖν τοῦ ἑτέρου τὸν ἕτερον. οἱ μὲν οὖν
καθ' ἑτέρας ὁδοὺς βαδίζοντες οὐδὲν ἀλλήλους ὠφε-
λοῦσιν, οἱ δὲ βίῳις χρώμενοι διαφόροις τὸν τε φθό-
νον ἐκτρέπονται καὶ συνεργοῦσιν ἀλλήλοις μᾶλλον, 25
ὥς Δημοσθένης καὶ Χάρης καὶ πάλιν Αἰσχίνης καὶ
Εὐβουλος καὶ Ὑπερείδης καὶ Λεωσθένης, οἱ μὲν

λέγοντες ἐν τῷ δήμῳ καὶ γράφοντες οἱ δὲ στρατη-
 γοῦντες καὶ πράττοντες. ὅθεν ἀπωτάτω δεῖ ταῖς
 ἐπιθυμίαις τρέπεσθαι καὶ ταῖς φιλοτιμίαις τῶν ἀδελ-
 φῶν τοὺς ἀφθύνως δόξης καὶ δυνάμεως κοινωνεῖν
 5 μὴ πεφουκότας, ὅπως εὐφραίνωσιν εὐήμεροῦντες ἀλλή-
 λους ἀλλὰ μὴ λυπῶσι.

16. Παρὰ πάντα δὲ ταῦτα φυλακτέον ἐστὶ κη-
 δεστῶν καὶ οἰκείων καὶ γυναικὸς ἔστιν ὅτε τῇ φιλο- Ε
 δοξίᾳ συνεπιτιθεμένης λόγους πονηροῦς, 'ὁ ἀδελφὸς
 10 ἄγει καὶ φέρει πάντα καὶ θανυμάζεται καὶ θεραπεύε-
 ται, σοὶ δ' οὐδείς πρόσσεισιν οὐδ' ἔχεις σεμνὸν οὐδέν.'
 'ἔχω μὲν οὖν' ἂν φαίη τις εὖ φρονῶν 'ἀδελφὸν εὐ-
 δοκιμοῦντα καὶ μέτεστί μοι τῆς ἐκείνου δυνάμεως
 τὸ πλεῖστον.' ὁ μὲν γὰρ Σωκράτης ἔλεγε βούλεσθαι
 15 Δαρεῖον ἔχειν μᾶλλον φίλον ἢ τὸ δαρεικόν, ἀδελφῶ
 δὲ νοῦν ἔχοντι καὶ πλούτου καὶ ἀρχῆς καὶ λογιό- F
 τητος οὐκ ἔλαττον ἀγαθόν ἐστὶν ἄρχων ἀδελφὸς ἢ
 πλουτῶν ἢ λόγου δυνάμει προήκων εἰς δόξαν. ἀλλὰ
 ταύτας μὲν οὕτω μάλιστα τὰς ἀνώμαλίας παρηγορη-
 20 τέον· ἕτεραι δ' εὐθὺς ἐγγίγνονται διαφοραὶ περὶ
 τὰς ἡλικίας ἀπαιδεύτοις ἀδελφοῖς. ἐπεικῶς γὰρ οἷ
 τε πρεσβύτεροι τῶν νεωτέρων ἄρχειν ἀξιοῦντες ἀεὶ
 καὶ προϊστασθαι καὶ πλεον ἔχειν ἐν παντὶ δόξης
 καὶ δυνάμεως βαρεῖς εἰσι καὶ ἀηδεῖς· οἷ τε νεώτεροι
 25 πάλιν ἀφηνιάζοντες καὶ θρασυνόμενοι καταφρονεῖν
 καὶ ὀλιγωρεῖν ἀσκοῦσιν. ἐκ δὲ τούτων οἱ μὲν ὥς
 φθονοῦμενοι καὶ κολουόμενοι φεύγουσι καὶ δυσχε- 487

12 ἂν Madvigius
 σίον an τὸν δαρεικόν?

15 τὸ δαρεικόν] τὸ δαρεικὸν χρυ-

ραίνουσι τὰς νουθεσίας· οἱ δ' αἰ τῆς ὑπεροχῆς
 γλιχόμενοι φοβοῦνται τὴν ἐκείνων αὐξήσιν ὥς αὐτῶν
 κατάλυσιν. ὥσπερ οὖν ἐπὶ τῆς χάριτος ἀξιούσι μεί-
 ζονα τοὺς λαμβάνοντας ἡγεῖσθαι. μικροτέραν δὲ τοὺς
 διδόντας· οὕτως ἂν τις, τὸν χρόνον παραινῶν τῷ 5
 μὲν πρεσβυτέρῳ μὴ μέγα νομίζειν τῷ δὲ νεωτέρῳ
 μὴ μικρόν, ὑπεροψίας καὶ ἀμελείας καὶ τοῦ κατα-
 φρονεῖσθαι καὶ καταφρονεῖν ἀμφοτέρους ἀπαλλάξειεν.
 ἐπεὶ δὲ τῷ μὲν πρεσβυτέρῳ τὸ κήδεσθαι καὶ καθη-
 γεῖσθαι καὶ νουθετεῖν προσήκόν ἐστι τῷ δὲ νεωτέρῳ 10
 τὸ τιμᾶν καὶ ζηλοῦν καὶ ἀκολουθεῖν, ἡ μὲν ἐκείνου
 B κηδεμονία τὸ ἐταιρικὸν μᾶλλον ἢ τὸ πατρικὸν ἐχέτω
 καὶ τὸ πείθον ἢ τὸ ἐπιτάττον καὶ τὸ χαῖρον ἐπὶ
 τοῖς κατορθώμασι καὶ κατευφημοῦν τοῦ ψέγοντος
 ἂν ἀμάρτη καὶ κολούοντος μὴ μόνον προθυμότερον 15
 ἀλλὰ καὶ φιλανθρωπότερον· τῷ δὲ τοῦ νεωτέρου
 ζήλῳ τὸ μιμούμενον ἐνέστω μὴ τὸ ἀμιλλώμενον.
 θαυμάζοντος γὰρ ἡ μίμησις ἢ δ' ἄμιλλα φθονοῦν-
 τός ἐστι. διὸ τοὺς μὲν ἐξομοιοῦσθαι βουλομένους
 ἀγαπῶσι τοὺς δ' ἐξισοῦσθαι πιάξουσιν καὶ χαλέπτου- 20
 σιν. ἐν πολλαῖς δὲ τιμαῖς ἃς πρέπει παρὰ τῶν νέων
 C ἀποδίδοσθαι τοῖς πρεσβυτέροις, τὸ πειθαρχεῖν εὐδο-
 κιμεῖ μάλιστα καὶ κατεργάζεται μετ' αἰδοῦς εὐνοίαν
 ἰσχυρὰν καὶ χάριν ἀνθυπείκουσαν. ἥ καὶ Κάτων
 τὸν Καιπίωνα πρεσβύτερον ὄντα θεραπεύων εὐθύς 25
 ἐκ παίδων εὐπειθείᾳ καὶ πραότητι καὶ σιωπῇ, τέλος
 οὕτως ἐπ' ἀνδράσιν ἐχειρώσατο καὶ τοσαύτης ἐνέ-
 πλησεν αἰδοῦς πρὸς ἑαυτόν, ὥς μήτε πρᾶξαι τι μήτ'
 εἰπεῖν ἀγνοοῦντος ἐκείνου. μνημονεύεται γοῦν, ὅτι

μαρτυρίας ποτὲ γραμματεῖον ἐπισφραγισαμένου τοῦ
 Καίπιωνος ὁ Κάτων ὕστερος ἐπελθὼν οὐκ ἠθέλη-
 σεν ἐπισφραγίσασθαι· καὶ ὁ Καίπιων ἀπαιτήσας τὸ
 γραμματεῖον ἀρεῖλε τὴν αὐτοῦ σφραγίδα πρὶν ἢ πυ- D
 5 θέσθαι τί παθὼν ὁ ἀδελφὸς οὐκ ἐπίστευσεν ἀλλ'
 ὑπείδετο τὴν μαρτυρίαν. φαίνεται δὲ πολλὴ καὶ
 πρὸς Ἐπίκουρον ἢ αἰδῶς τῶν ἀδελφῶν δι' εὐνοίαν
 αὐτοῦ καὶ κηδεμονίαν, εἰς τε τᾶλλα καὶ φιλοσο-
 φίαν τὴν ἐκείνου συνενθουσιῶντων· καὶ γὰρ εἰ διη-
 10 μάρτανον δόξης εὐθὺς ἐκ παίδων πεπεισμένοι καὶ
 λέγοντες ὥς οὐδεὶς γέγονεν Ἐπικούρου σοφώτερος,
 ἄξιόν ἐστι θαυμάζειν καὶ τοῦ διαθέντος οὕτως καὶ
 τῶν διατεθέντων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν νεωτέρων
 φιλοσόφων Ἀπολλώνιος ὁ περιπατητικὸς ἤλεγξε τὸν
 15 εἰπόντα δόξαν ἀκοινώνητον εἶναι, Σωτίωνα νεώ- E
 τερον ἀδελφὸν αὐτοῦ ποιήσας ἐνδοξότερον. ἐμοὶ
 μὲν γὰρ ὅτι πολλῶν ἀξίων χάριτος παρὰ τῆς τύ-
 χης γεγονότων, ἢ Τίμωνος εὐνοία τᾷ ἀδελφοῦ πρὸς
 ἅπαντα τᾶλλα καὶ γέγονε καὶ ἔστιν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ
 20 τῶν ὁπωσοῦν ἐντετυχηκότων ἡμῖν, ἥκιστα δ' οἱ
 συνήθεις ὑμεῖς.

17. Ἐτερα τοίνυν ταῖς παραλλήλοις καὶ σύνεγγυς
 ἡλικίαις τῶν ἀδελφῶν φυλακτέον ἐστὶ πάδη, μικρὰ
 μὲν συνεχῇ δὲ καὶ πολλὰ καὶ πονηρὰν ποιοῦντα τοῦ
 25 λυπεῖν καὶ παροξύνειν ἑαυτοὺς ἐπὶ πᾶσι μελέτην,
 τελευτῶσαν εἰς ἀνῆκεστα μίση καὶ κακοθυμίᾳ. ἀρξά-
 μενοι γὰρ ἐπὶ παιδιαῖς διαφέρεσθαι, περὶ τροφᾶς F
 ζῶων καὶ ἀγῶνας οἷον ὀρτύγων ἢ ἀλεκτρούνων,

2 Καίπιωνος B: καπίωνος

3 Καίπιων idem: καπίων

εἴτα παίδων ἐν παλαιστροῖς καὶ κυνῶν ἐν θήραις
 καὶ ἵππων ἐν ἀμίλλαις, οὐκέτι κρατεῖν ἐν τοῖς μεί-
 ξοσιν οὐδὲ καταπαύειν τὸ φιλόνικον δύνανται καὶ
 φιλότιμον. ὥσπερ Ἑλλήνων οἱ καθ' ἡμᾶς δυνατώ-
 τατοι περὶ σπουδᾶς ὀρχηστῶν εἴτα κιθαρωδῶν δια- 5
 ναστάντες, ἐκ τούτου τὰς ἐν Αἰδηψῷ κολυμβήθρας
 καὶ παστάδας καὶ ἀνδρῶνας ἀντιπαραβάλλοντες ἀεὶ
 καὶ τοπομαχοῦντες καὶ ἀποκόπτοντες ὄχετους καὶ
 488 ἀποστρέφοντες, οὕτως ἐξηγριώθησαν καὶ διεφθάρη-
 σαν, ὥστε πάντων ἀφαιρεθέντες ὑπὸ τοῦ τυράννου, 10
 καὶ φυγάδες καὶ πένητες καὶ (ὀλίγου δέω λέγειν)
 ἕτεροι τῶν πρότερον γενόμενοι, μόνον διέμειναν οἱ
 αὐτοὶ τῷ μισεῖν ἀλλήλους. ὅθεν οὐχ ἥκιστα δεῖ
 περὶ τὰ μικρὰ καὶ πρῶτα παραδυομένη τῇ πρὸς τοὺς
 ἀδελφοὺς φιλονικίᾳ καὶ ζηλοτυπίᾳ διαμάχεσθαι, μελε- 15
 τῶντας ἀνθυπεῖκιν καὶ ἡττᾶσθαι καὶ χαίρειν τῷ
 χαρίζεσθαι μᾶλλον αὐτοῖς ἢ τῷ νικᾶν. οὐ γὰρ ἐτέ-
 ραν οἱ παλαιοὶ Καδμείαν νίκην ἀλλὰ τὴν περὶ Θήβας
 τῶν ἀδελφῶν ὡς αἰσχίστην καὶ κακίστην προσηγό-
 ρευσαν. τί οὖν; οὐχὶ πολλὰς τὰ πράγματα καὶ τοῖς 20
 B ἐπιεικῶς ἔχειν δοκοῦσι καὶ πρῶτος φέρει προφάσεις
 ἀντιλογιῶν καὶ διαφορῶν; καὶ μάλα· ἀλλὰ κἀκεῖ
 φυλακτέον, ὅπως τὰ πράγματα μάχεται καθ' αὐτὰ,
 μηδὲν ἐκ φιλονικίας μηδ' ὀργῆς πάθος οἷον ἄγκι-
 στρον προστιθέντας, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ ζυγοῦ τοῦ δι- 25
 καίου τὴν ῥοπὴν κοινῶς ἀποθεωροῦντας, καὶ τάχιστα

3 φιλόνικον *: φιλόνεικον 6 Αἰδηψῷ M: αἰδυψῷ 15
 φιλονικία *: φιλονεικία 23 μαχεῖται? 24 φιλονικίας *:
 φιλονεικίας

ταῖς κρίσεσι καὶ ταῖς διαίταις τὴν ἀμφιλογίαν παρα-
 διδόντας ἀποκαθαίρειν, πρὶν ἐνδύσαν ὥσπερ βαφὴν
 ἢ κηλῖδα δευσοποιὸν γενέσθαι καὶ δυσέκπλυτον· εἴτα
 μιμεῖσθαι τοὺς Πυθαγορικούς, οἳ γένει μὴδὲν προσή- C
 5 κοντες ἀλλὰ κοινοῦ λόγου μετέχοντες, εἴ ποτε προα-
 χθεῖεν εἰς λοιδορίαν ὑπ' ὀργῆς, πρὶν ἢ τὸν ἥλιον δῦ-
 ναι, τὰς δεξιὰς ἐμβαλόντες ἀλλήλοις καὶ ἀσπασάμενοι
 διαλύοντο. καθάπερ γὰρ ἐπὶ βουβῶνι πυρετοῦ γενο-
 μένου, δεινὸν οὐδὲν ἐστίν, ἂν δὲ παυσάμενου παρα-
 10 μένῃ, νόσος εἶναι δοκεῖ καὶ βαθυτέραν ἔχειν ἀρχήν·
 οὕτως. ἀδελφῶν ἢ μετὰ τὸ πρᾶγμα παυομένη δια-
 φορὰ τοῦ πράγματός ἐστι, τῆς δ' ἐπιμενούσης πρό-
 φασις ἦν τὸ πρᾶγμα μοχθηρὰν τε καὶ ὑποῦλον
 αἰτίαν ἔχον.

15 18. Ἄξιον δὲ πυθέσθαι βαρβάρων ἀδελφῶν δια- D
 δικασίαν, οὐ περὶ γηδίου μερίδος οὐδ' ἐπ' ἀνδρα-
 πόδοις ἢ προβατίοις γενομένην ἀλλὰ περὶ τῆς
 Περσῶν ἡγεμονίας. Δαρείου γὰρ ἀποθανόντος, οἱ
 μὲν ἡξίουν Ἀριαμένη βασιλεύειν, πρεσβύτατον ὄντα
 20 τῆς γενεᾶς, οἱ δὲ Ξέρξην, Ἀτόσσης τε μητρὸς ὄντα
 τῆς Κύρου θυγατρὸς ἐκ τε Δαρείου βασιλεύοντος
 ἤδη γεγενημένον. Ἀριαμένης μὲν οὖν κατέβαινε
 ἐκ Μήδων οὐ πολεμικῶς ἀλλ' ὥς ἐπὶ δίκην ἡσύχως.
 Ξέρξης δὲ παρὼν ἔπραττεν ἅπερ ἦν βασιλεῖ προσ-
 25 ἦκοντα· ἐλθόντος δὲ τᾶδελφοῦ, θεῖς τὸ διάδημα
 καὶ καταβαλὼν τὴν τιάραν, ἦν φοροῦσιν ὀρθὴν οἱ E
 βασιλεύοντες, ἀπήντησεν αὐτῷ καὶ ἡσπάσατο, καὶ

δῶρα πέμπων ἐκέλευσεν εἰπεῖν τοὺς κομίζοντας· τοῦ-
 τοις σε νῦν τιμᾷ Ξέρξης ὁ ἀδελφός· ἂν δὲ βασιλεὺς
 κρίσει καὶ ψήφῳ Περσῶν ἀναγορευθῇ, δίδωσί σοι
 δευτέρῳ μεθ' ἑαυτὸν εἶναι· καὶ ὁ Ἀριαμένης ἔγωγ
 δ' ἔφη· τὰ μὲν δῶρα δέχομαι, βασιλείαν δὲ τὴν
 Περσῶν ἑμαυτῷ νομίζω προσήκειν· τιμὴν δὲ τὴν
 μετ' ἐμὲ τοῖς ἀδελφοῖς φυλάξω, Ξέρξῃ δὲ πρώτῳ
 τῶν ἀδελφῶν· ἐπεὶ δ' ἡ κρίσις ἐνέσται, Πέρσαι μὲν
 F Ἀρτάβανον, ἀδελφὸν ὄντα Δαρείου, δικαστὴν ἀπέ-
 φηναν δόξαν αὐτοῖς, Ξέρξης δ' ἔφηνεν ἐπ' ἐκείνου 16
 κριθῆναι τῷ πλήθει πεποιθώς. Ἄτοσσα δ' ἡ μήτηρ
 ἐπέπληξεν αὐτῷ, τί φεύγεις Ἀρτάβανον, ὃ παῖ,
 θεῖον ὄντα καὶ Περσῶν ἄριστον; τί δ' οὕτω τὸν
 ἄγωνά δέδοικας, ἐν ᾧ καλὰ καὶ τὰ δευτερεῖα, Περ-
 σῶν βασιλέως ἀδελφὸν κριθῆναι; πεισθέντος οὖν 15
 Ξέρξου καὶ γενομένων λόγων, Ἀρτάβανος μὲν ἀπε-
 φήνατο Ξέρξῃ τὴν βασιλείαν προσήκειν, Ἀριαμένης
 δ' εὐθύς ἀναπηδήσας προσεκύνησε τὸν ἀδελφὸν καὶ
 λαβόμενος τῆς δεξιᾶς εἰς τὸν θρόνον ἐκάθισε τὸν
 βασιλεῖον. ἐκ τούτου μέγιστος ἦν παρ' αὐτῷ καὶ 20
 παρῆχεν εὖνουν ἑαυτόν, ὥστ' ἀριστεύων ἐν τῇ περὶ
 Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ πεσεῖν ὑπὲρ τῆς ἐκείνου δόξης.
 489 τοῦτο μὲν οὖν ὥσπερ ἀρχέτυπον ἐκκέισθαι καθαρὸν
 καὶ ἀμώμητον εὐμβενείας καὶ μεγαλοφροσύνης. Ἀντιό-
 χου δὲ τὴν μὲν φιλαρχίαν ψέξειεν ἂν τις, ὅτι δ' οὐ 25
 παντάπασιν αὐτῇ τὸ φιλάδελφον ἐνηφανίσθη, θαν-
 μάσειεν. ἐπολέμει μὲν γὰρ ὑπὲρ τῆς βασιλείας Σε-
 λεύκῳ νεώτερος ὢν ἀδελφὸς καὶ τὴν μητέρα συλ-
 λαμβάνουσιν εἶχεν· ἀκμάζοντος δὲ τοῦ πολέμου,

Γαλάταις μάχην ὁ Σέλευκος συνάψας καὶ ἡττηθεὶς, οὐδαμοῦ φανερός ἦν ἀλλ' ἔδοξε τεθνάναι, πάσης ὁμοῦ τι τῆς στρατιᾶς ὑπὸ τῶν βαρβάρων κατακοπεύ- B
σης. πυθόμενος οὖν ὁ Ἀντίοχος τὴν πορφύραν ἔθηκε
5 καὶ φαιδὸν ἱμάτιον ἔλαβε, καὶ τὰ βασίλεια κλείσας ἐπένθει τὸν ἀδελφόν· ὀλίγῳ δ' ὕστερον ἀκούσας, ὅτι σφάζεται καὶ δύνανται αὐτοῖς ἑτέραν ἀθροίζει, τοῖς τε θεοῖς ἔθυσσε προσελθὼν καὶ ταῖς πόλεσιν ὧν ἦρχε. θύειν καὶ στεφανηφορεῖν ἐπήγγειλεν. Ἀθηναῖοι δὲ
10 τὸν περὶ τῆς ξριδος τῶν θεῶν μῦθον ἀτόπως πλάσαντες ἐπανόρθωμα τῆς ἀτοπίας οὐ φαῦλον ἐνέμιξαν αὐτῷ· τὴν γὰρ δευτέραν ἐξαιροῦσιν ἀεὶ τοῦ Βοηδρομιῶνος, ὥς ἐν ἐκείνῃ τῷ Ποσειδῶνι πρὸς τὴν Ἀθηναῖν γενομένης τῆς διαφορᾶς. τί οὖν κωλύει
15 καὶ ἡμᾶς διαφορᾶς ποτε πρὸς οἰκείους καὶ συγγενεῖς γενομένης ἐν ἀμνηστία τὴν ἡμέραν ἐκείνην τίθεσθαι καὶ μίαν τῶν ἀποφράδων νομίζειν, ἀλλὰ μὴ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ἐν αἷς συνετράφημεν καὶ συνεβιάσαμεν ἡμερῶν διὰ μίαν ἐπιλανθάνεσθαι; ἢ
20 γὰρ μάτην καὶ πρὸς οὐδὲν ἢ φύσις ἡμῖν ἔδωκε πρᾶότητα καὶ μετριοπαθείας ἔκγονον ἀνεξικακίαν, ἢ μάλιστα χρηστέον τούτοις πρὸς συγγενεῖς καὶ οἰκείους. οὐχ ἥττον δὲ τοῦ διδόναι συγγνώμην ἁμαρτοῦσι τὸ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν αὐτοὺς ἁμαρτόντας εὖνοιαν
25 ἐμφαίνει καὶ φιλοστοργίαν. ὅθεν ὀργιζομένων τε δεῖ μὴ ἀμελεῖν καὶ παραιτουμένοις μὴ ἀντιτείνειν, D
ἀλλὰ καὶ φθάνειν πολλάκις ἁμαρτόντας αὐτοὺς τῇ παραιτήσει τὴν ὀργὴν ἀδικηθέντας τε πάλιν αὖ τῇ συγγνώμῃ τὴν παραιτίην. ὁ μὲν οὖν Σωκρατικὸς

Εὐκλείδης ἐν ταῖς σχολαῖς περιβόητός ἐστιν, ὅτι
 φωνὴν ἀκούσας ἀγνώμονα καὶ θηριώδη τὰδελφοῦ
 πρὸς αὐτὸν εἰπόντος ἄπολοιμην, εἰ μὴ σε τιμωρη-
 σαίμην· ἔγω δ' εἶπεν εἰ μὴ σε πείσαιμι παύσα-
 σθαι τῆς ὀργῆς καὶ φιλεῖν ἡμᾶς ὥς πρότερον ἐφίλεις. 5
 E τὸ δ' Εὐμένους τοῦ βασιλέως ἔργον οὐ λόγος ὑπερ-
 βολὴν οὐδεμίαν πραότητος ἀπολέλοιπε. Περσεὺς γάρ
 ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς ἐχθρὸς ὢν αὐτῷ παρε-
 σκεύασε τοὺς ἀποκτενοῦντας· οἱ δὲ περὶ Δελφούς
 ἐνήδρευον αἰσθόμενοι βαδίζοντα πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ 10
 θαλάσσης. γενόμενοι δ' ὑπισθεν αὐτοῦ λίθους με-
 γάλους ἐμβάλλουσιν εἰς τε τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν
 τράχηλον, ὅφ' ὢν σκοτωθεὶς καὶ πεσὼν ἔδοξε τε-
 θνᾶναι· καὶ περιῆλθεν ἡ φήμη πανταχῶς, καὶ φίλοι
 τινὲς ἀφίκοντο καὶ θεράποντες εἰς Πέργαμον αὐτάγ- 15
 γελοι τοῦ πάθους ἦκειν δοκοῦντες. Ἄτταλος οὖν ὁ
 F πρεσβύτατος αὐτοῦ τῶν ἀδελφῶν, ἀνὴρ ἐπιεικής καὶ
 περὶ τὸν Εὐμένην πάντων ἄριστος, οὐ μόνον βασι-
 λεὺς ἀνηγορεύθη διαδησάμενος, ἀλλὰ καὶ τὴν γυ-
 ναῖκα τὰδελφοῦ Στρατονίκην ἔγημε καὶ συνῆρχεν· 20
 ἐπεὶ δ' ἀπηγγέλη ζῶν ὁ Εὐμένης καὶ προσῆει, θείς
 τὸ διάδημα καὶ λαβὼν ὥσπερ εἰώθει τὰ δοράτια
 μετὰ τῶν ἄλλων ἀπῆντησεν αὐτῷ δορυφόρων. ὁ δὲ
 κἀκείνου εὐμενῶς ἐδεξιώσατο καὶ τὴν βασίλισσαν
 ἡσπάσατο μετὰ τιμῆς καὶ φιλοφροσύνης· καὶ χρόνον 25
 οὐκ ὀλίγον ἐπιβιάσας ἀμέμπτως καὶ ἀνυπόπτως ἀπέ-

6 Εὐμένους hic et infra Duebnerus: εὐμενοῦς ὑπερ-
 βολὴν οὐδεμίαν idem: ὑπερβολὴν οὐδὲν οὐδὲ 20 συνῆρχεν*
 συνῆλθεν

θανε, τῷ Ἀττάλῳ τὴν τε βασιλείαν καὶ τὴν γυναῖκα
 παρεγγυήσας. τί οὖν ἐκεῖνος; ἀποθανόντος αὐτοῦ,
 παιδίον οὐδὲ ἐν ἡθέλησεν ἐκ τῆς γυναικὸς ἀνελεῖσθαι
 τεκούσης πολλάκις, ἀλλὰ τὸν ἐκείνου παῖδα θρέψας
 5 καὶ ἀνδρώσας ἔτι ζῶν ἐπέθηκε τὸ διάδημα καὶ βασι-
 λέα προσηγόρευσεν. ἀλλὰ Καμβύσης ἐξ ἐνυπνίου
 φοβηθεὶς ὡς βασιλεύσουσα τῆς Ἀσίας τὸν ἀδελφόν,
 οὐδεμίαν ἀπόδειξιν οὐδ' ἔλεγχον ἀναμείνας ἀπέκτει-
 νεν. ὅθεν ἐξέπεσε τῆς Κύρου διαδοχῆς ἡ ἀρχή, τελευ-
 10 τήσαντος αὐτοῦ, καὶ τὸ Δαρείου γένος ἐβασίλευσεν,
 ἀνδρὸς οὐ μόνον ἀδελφοῖς ἀλλὰ καὶ φίλοις ἐπιστα-
 μένου κοινωνεῖν πραγμάτων καὶ δυνάμεως.

19. Ἐτι τοίνυν ἐκεῖνο δεῖ μνημονεύειν ἐν ταῖς
 πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς διαφοραῖς καὶ φυλάττειν, τὸ B
 15 τοῖς φίλοις αὐτῶν ὁμιλεῖν καὶ πλησιάζειν τότε μά-
 λιστα· φεύγειν δὲ τοὺς ἐχθροὺς καὶ μὴ προσδέχεσθαι,
 μιμούμενον αὐτὸ γοῦν τοῦτο τὸ Κρητῶν, οἳ πολλὰ-
 κίς στασιάζοντες ἀλλήλοις καὶ πολεμοῦντες, ἔξωθεν
 ἐπιόντων πολεμίων διελύοντο καὶ συνίσταντο· καὶ
 20 τοῦτ' ἦν ὁ καλούμενος ὑπ' αὐτῶν 'συγκρητισμός'.
 ἔνιοι γὰρ ὥσπερ ὕδωρ τοῖς χαλῶσι καὶ δισταμένοις
 ὑπορρέοντες ἀνατρέπουσιν οἰκειότητος καὶ φιλίας,
 μισοῦντες μὲν ἀμφοτέρους ἐπιτιθέμενοι δὲ τῷ μᾶλ-
 λον ὑπ' ἀσθενείας ἐνδιδόντι. τῷ μὲν γὰρ ἐρῶντι
 25 συνερῶσιν οἱ νεαροὶ καὶ ἄκακοι τῶν φίλων, τῷ δ' C
 ὀργιζομένῳ καὶ διαφερομένῳ πρὸς ἀδελφὸν οἱ κακοη-
 θέστατοι τῶν ἐχθρῶν συναγανακτεῖν καὶ συνοργί-
 ζεσθαι δοκοῦσι. καθάπερ οὖν ἡ Αἰσώπειος ἀλεκτορὶς
 πρὸς τὴν αἰλουρον, ὥς δὴ κατ' εὐνοίαν αὐτῆς νο-

σούσης ὅπως ἔχει πυνθανομένην, 'καλῶς' εἶπεν 'ἂν
 σὺ ἀποστῇς·' οὕτω καὶ πρὸς τοιοῦτον ἄνθρωπον,
 ἐμβάλλοντα λόγον ὑπὲρ τῆς διαφορᾶς καὶ πυνθανό-
 μενον καὶ ὑπορύττοντα τῶν ἀπορορῆτων ἔνια, χρὴ
 λέγειν 'ἀλλ' ἔμοιγε πρᾶγμα πρὸς τὸν ἀδελφὸν οὐδὲν 5
 ἔστιν, ἂν μὴτ' ἐγὼ τοῖς διαβάλλουσι προσέχω μὴτ'
 ἐκεῖνος.' νυνὶ δ' οὐκ οἶδ' ὅπως ὀφθαλμιῶντες μὲν
 οἰόμεθα δεῖν ἀποστρέφειν ἐπὶ τὰ μὴ ποιοῦντα πλη-
 D γὴν μὴδ' ἀντιτυπίαν χρώματα καὶ σώματα τὴν ὕψιν,
 ἐν δὲ μέμψεσι καὶ ὀργαῖς καὶ ὑπονολαῖς πρὸς ἀδελ- 10
 φοὺς γενόμενοι χαίρομεν καὶ προσαναχρῶννύμεθα
 τοῖς ἐκταράττουσιν, ὅτε καλῶς εἶχε τοὺς μὲν ἐχθροὺς
 καὶ δυσμενεῖς ἀποδιδράσκειν καὶ λανθάνειν, συνεῖναι
 δὲ καὶ συνδιημερεῦειν. μάλιστα κηδεσταῖς ἐκείνων
 καὶ οἰκείοις καὶ φίλοις, καὶ πρὸς γυναῖκας αὐτῶν 15
 εἰσιόντας αἰτιᾶσθαι καὶ παρηρησιάζεσθαι. καίτοι λί-
 θον οὗ φασι χρῆναι μέσον ἀδελφοὺς λαμβάνειν
 ὁδὸν βαδίζοντας, ἄχθονται δὲ καὶ κυνὸς διεκδρα-
 E μόντος, καὶ πολλὰ τοιαῦτα δεδίασιν ὧν οὐδὲν ὁμό-
 νοιαν ἀδελφῶν διέστησεν, ἀνθρώπους δὲ κυνικοὺς 20
 καὶ διαβόλους ἐν μέσῳ λαμβάνοντες αὐτῶν καὶ περι-
 πταίοντες οὐ συνορῶσι.

20. Διὸ τοῦ λόγου τὸ συνεχὲς ὑπαγορεύοντος,
 εἴ μὲν εἶπε Θεόφραστος ὥς 'εἰ κοινὰ τὰ φίλων
 ἐστί, μάλιστα δεῖ κοινοὺς τῶν φίλων εἶναι τοὺς φί- 25
 λους·' οὐχ ἥκιστα δ' ἂν τις ἀδελφοῖς τοῦτο παραι-
 νέσειεν. αἱ γὰρ ἰδίαι καὶ χωρὶς ὁμιλίας καὶ συνήθειας
 πρὸς ἄλλους ἀποστρέφουσι καὶ ἀπάγουσιν ἀπ' ἀλλή-

2 τοιοῦτον] τὸν τοιοῦτον Duebnerus

λων· τῷ γὰρ φιλεῖν ἑτέρους εὐθὺς ἔπεται τὸ χαίρειν
 ἑτέροις καὶ ζηλοῦν ἑτέρους καὶ ἄγεσθαι ὑφ' ἑτέρων. F
 ἡθοιοιοῦσι γὰρ αἱ φιλίαι, καὶ μεῖζον οὐδέν ἐστι
 διαφορᾶς ἡθῶν σημείον ἢ φίλων αἰρέσεις διαφορὸν-
 5 των. ὅθεν οὔτε τὸ συνεσθίειν ἀδελφούς καὶ συμ-
 πίνειν οὔτε τὸ συμπαίζειν καὶ συνδιημερεύειν οὕτω
 συνεκτικόν ἐστιν ὁμονοίας, ὥς τὸ συμφιλεῖν καὶ
 συνεχθραίνειν ἡδεσθαι τε τοῖς αὐτοῖς συνόντα καὶ
 τοὺς αὐτοὺς βδελύσσεσθαι καὶ φεύγειν. οὐδὲ γὰρ
 10 διαβολὰς αἱ κοινὰί φιλίαι φέρουσιν οὐδὲ συγκρού-
 σεις· ἀλλὰ κἂν γένηται τις ὀργὴ καὶ μέμψις, ἐκλύεται
 διὰ μέσων τῶν φίλων, ἐκδεχομένων καὶ διασκεδαν-
 νύντων, ἄνπερ ἀμφοτέροις οἰκείως ἔχωσι καὶ πρὸς
 ἀμφοτέρους ὁμοῦ τῇ εὐνοίᾳ συννεύωσιν. ὥς γὰρ 491
 15 ὁ κασσίτερος ῥαγέντα τὸν χαλκὸν συναρμόττει καὶ
 συγκεράννυσιν τῷ ψάθειν ἑκατέρου πέρατος οἰκείως
 ὁμοπαθῆς γιγνόμενος, οὕτω δεῖ τὸν φίλον εὐάρμο-
 στον ὄντα καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις τοῖς ἀδελφοῖς προσ-
 καταπνικνοῦν τὴν εὐνοίαν. οἱ δ' ἄνισοι καὶ ἄμικτοι
 20 καθάπερ ἐν διαγράμματι μουσικῷ φθόγγοι, διάζευξιν
 οὐ συναφὴν ποιοῦσιν. ἔστιν οὖν διαφορῆσαι πότε-
 ρον ὀρθῶς ἢ τοῦναντίον ὁ Ἡσίοδος εἶπε

᾿μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιεῖσθαι ἐταῖρον·

ὁ μὲν γὰρ εὐγνώμων καὶ κοινός, ὥσπερ εἴρηται,
 25 μᾶλλον ἐγκραθεὶς δι' ἀμφοτέρων σύνδεσμος ἔσται τῆς B
 φιλαδελφίας· ὁ δ' Ἡσίοδος ὥς ἔοικεν ἐφοβήθη τοὺς
 πολλοὺς καὶ φαύλους διὰ τὸ δύσζηλον καὶ φίλαντον.

ὁ δὴ καλῶς ἔχει φυλαττομένους, καὶ εὖνοϊαν ἴσῃν
 φίλῳ νέμῃ τις, ἀεὶ τὰ πρωτεῖα τᾶδελφῷ φυλάττειν
 ἐν ἀρχαῖς καὶ πολιτεαῖς ἐν κλήσεσι καὶ γνωρίσεσιν
 ἡγεμόνων καὶ ὅσα τοῖς πολλοῖς ἐπιφανῇ καὶ πρὸς
 δόξαν ἐστί, τὸ προσῆκον ἀξίωμα τῇ φύσει καὶ γέρας
 ἀποδιδόντας. οὐ γὰρ οὕτω τῷ φίλῳ τὸ πλεόν ἐν
 τούτοις σεμνόν, ὥς ἀδελφῷ τοῦλαττον αἰσχρὸν γίγνε-
 ται καὶ ἄδοξον. ἀλλὰ περὶ ταύτης μὲν ἐτέρωθι τῆς
 C γνώμης γέγραπται τὰ δοκοῦντα διὰ πλειόνων. τὸ
 δὲ Μενάνδρειον ὁρθῶς ἔχον, ὥς

10

‘οὐδεὶς ἀγαπῶν αὐτὸς ἀμελεῖθ’ ἡδέως,’

ὑπομιμνήσκει καὶ διδάσκει τῶν ἀδελφῶν ἐπιμελεῖ-
 σθαι καὶ μὴ τῇ φύσει πιστεύοντας ὀλιγωρεῖν. καὶ
 γὰρ ἵππος τῇ φύσει φιλόανθρωπον καὶ κύων φιλο-
 δέσποτον, ἀλλὰ μὴ τυγχάνοντα θεραπείας μηδ’ ἐπι-
 μελείας ἀπόστοργα γίνυται καὶ ἀλλότρια· καὶ τὸ
 σῶμα τῆς ψυχῆς συγγενέστατόν ἐστιν, ἀμελούμενον
 δὲ καὶ παρορῶμενον ὑπ’ αὐτῆς οὐκ ἐθέλει συνεργεῖν
 ἀλλὰ λυμαίνεται καὶ προλείπει τὰς πράξεις.

D 21. Ἐπιμέλεια δὲ καλὴ μὲν αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν, 20
 ἔτι δὲ καλλίων πενθεροῖς καὶ γαμβροῖς τοῖς ἐκείνων
 εὖνουν ἀεὶ παρέχειν εἰς ἅπαντα καὶ πρόθυμον ἑαν-
 τόν, οἰκέτας τε φιλοδεσπότους ἀσπάζεσθαι καὶ φιλο-
 φρονεῖσθαι, καὶ χάριν ἔχειν ἰατροῖς θεραπεύεσθαι
 αὐτοὺς καὶ φίλοις πιστοῖς προθύμως καὶ χρησίμως 25
 συνδιενεγκοῦσιν ἀποδημίαν ἢ στρατείαν· γυναικα
 δ’ ἀδελφοῦ γαμετήν ὥς ἀπάντων ἱερῶν ἀγιώτατον

προσορῶντα καὶ σεβόμενον, τιμᾶν διὰ τὸν ἄνδρα
 καὶ εὐφημεῖν, ἀμελουμένην δὲ συναγανακτεῖν χαλε-
 παίνουσιν δὲ πρᾶννεν· ἂν δ' ἀμάρτη τι τῶν με- E
 τρώων, συνδιαλλάττειν καὶ συμπαρακαλεῖν τὸν ἄνδρα·
 5 καὶ αὐτῷ τις ἰδίᾳ γένηται διαφορὰ πρὸς τὸν ἀδελ-
 φόν, αἰτιᾶσθαι παρ' ἐκείνῃ καὶ διαλύεσθαι τὴν μέμ-
 ψιν. ἀγαμίαν δ' ἀδελφοῦ καὶ ἀπαιδίαν μάλιστα
 δυσχεραίνειν, καὶ παρακαλοῦντα καὶ λοιδοροῦντα
 συνελάνθην πανταχόθεν εἰς γάμον καὶ συνειργνύναι
 10 νομίμοις κηδεύμασι· κτησαμένου δὲ παιδὸς, ἐμφα-
 νέστερον χρῆσθαι τῇ τε πρὸς αὐτὸν εὐνοίᾳ καὶ τῇ
 πρὸς τὴν γυναῖκα τιμῇ. τοῖς δὲ παισὶν εὖνουν μὲν
 ὥσπερ ἰδίῳις ἥπιον δὲ μᾶλλον εἶναι καὶ μειλίχιον,
 ὅπως ἀμαρτάνοντες οἷα νέοι μὴ δραπετεύωσι μηδὲ F
 15 καταδύονται διὰ φόβον πατρὸς ἢ μητρὸς εἰς ὁμι-
 λίας φάυλας καὶ ὀλιγώρους, ἀλλ' ἀποστροφὴν καὶ
 καταφυγὴν ἅμα νοουθετοῦσαν εὐνοίᾳ καὶ παραιτου-
 μένην ἔχωσιν. οὕτω καὶ Πλάτων ἀδελφιδοῦν ὄντα
 Σπεύσιππον ἐκ πολλῆς ἀνέσεως καὶ ἀκολασίας ἐπέ-
 20 στρεψε, οὐδὲν οὔτ' εἰπὼν ἀνιάρων οὔτε ποιήσας
 πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ φεύγοντι τοὺς γονεῖς ἐλέγχοντας
 αὐτὸν αἰεὶ καὶ λοιδοροῦντας ἐνδιδοὺς ἑαυτὸν εὐμενῇ 492
 καὶ ἀμύνητον, αἰδῶ τε πολλὴν ἐνειργάσατο καὶ ζῆ-
 λον ἑαυτοῦ καὶ φιλοσοφίας. καίτοι πολλοὶ τῶν φι-
 25 λων ἐνεκάλουν ὥς μὴ νοουθετοῦντι τὸ μειράκιον· ὁ
 δὲ καὶ πάννυ νοουθετεῖν ἔλεγε, τῷ βίῳ καὶ τῇ διαίτῃ
 τῆς πρὸς τὰ αἰσχροῦ τῶν καλῶν διαφορᾶς παρέχων

1 τιμῶντα τὸν ἄνδρα κατενφημεῖν Madvigius διὰ] om. mei codd.

κατανόησιν. Ἀλεύαν δὲ τὸν Θεσσαλὸν ὁ μὲν πατὴρ ἀγέρωχον ὄντα καὶ ὑβριστὴν ἐκόλουε καὶ χαλεπὸς ἦν, ὁ δὲ θεὸς ἀνελάμβανε καὶ προσήγετο· πεμπόντων δὲ τῶν Θεσσαλῶν φρυκτοὺς περὶ βασιλείῳς πρὸς τὸν θεὸν εἰς Δελφούς, ἐνέβαλε κρύφα τοῦ πατρὸς 5
 B ὁ θεὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀλεύα· καὶ τῆς Πυθίας τοῦτον ἀνελοῦσης, ὃ τε πατὴρ ἀπέφησεν ἐμβεβληκέναι τὸν φρυκτὸν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ πᾶσιν ἐδόκει πλάνη τις ἐν ταῖς καταγραφαῖς τῶν ὀνομάτων γεγονέναι. διὸ καὶ πέμψαντες αὐτοὺς ἐπανήρουντο τὸν θεόν· ἡ δὲ 10
 Πυθία καθάπερ ἐκβεβαιουμένη τὴν προτέραν ἀναγόμευσιν εἶπε

‘τὸν Πυρρόν τοί φημι, τὸν Ἀρχεδίκη τέκε παῖδα.’ καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ὁ Ἀλεύας ὑπὸ τοῦ θεοῦ βασιλεὺς διὰ τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν ἀποδειχθεὶς, 15
 αὐτός τε πολὺ πάντων ἐπρώτευσσε τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸ ἔθνος εἰς δόξαν προήγαγε μεγάλην καὶ δύναν-
 C μιν. ἀλλὰ μὴν εὐπραξίαις τε καὶ τιμαῖς καὶ ἀρχαῖς παίδων ἀδελφοῦ χαίροντα καὶ σεμννύμενον αὖξιν προσήκει καὶ συνεξορμᾶν πρὸς τὰ καλὰ καὶ κατορ- 20
 θοῦντας ἀφειδῶς ἐπαινεῖν· αὐτοῦ γὰρ υἱὸν ἐπαχθεὺς ἴσως ἐγκωμιάζειν, ἀδελφοῦ δὲ σεμνὸν καὶ οὐ φίλαντον ἀλλὰ φιλόκολον καὶ θεῖον ὥς ἀληθῶς. δοκεῖ γὰρ μοι καὶ τοῦνομα καλῶς ὑψηγεῖσθαι πρὸς εὐνοίαν ἀδελφιδῶν καὶ ἀγάπησιν. δεῖ δὲ καὶ τὰ τῶν κρειτ- 25
 τόνων ζηλοῦν· Ἡρακλῆς τε γὰρ θυεῖν δέοντας ἐβδο-

13 τὸν Πυρρόν] corrigendum vid. τὸν Πύρρον. cf. Harpocrat. s. v. τετραρχία 16 αὐτοῦ *: αὐτοῦ 25 ἀδελφιδῶν Anonymus: ἀδελφῶν

μήκοντα γεννήσας παῖδας, οὐδενὸς ἦττον αὐτῶν τὸν
 ἀδελφιδοῦν ἠγάπησεν· ἀλλὰ καὶ νῦν πολλαχοῦ σύμ- D
 βωμός ἐστιν Ἰόλαος αὐτῷ, καὶ συγκατεύχονται παρα-
 στάτην Ἡρακλέους ὀνομάζοντες. Ἰφικλέους δὲ τοῦ
 5 ἀδελφοῦ πεσόντος ἐν τῇ περὶ Λακεδαίμονα μάχῃ,
 περίλυπος γενόμενος πᾶσαν ἐξέλιπε Πελοπόννησον.
 ἡ δὲ Λευκοθέα τῆς ἀδελφῆς ἀποθανούσης ἔθρεψε
 τὸ βρέφος καὶ συνεξεθείασεν· ὅθεν αἱ Ῥωμαίων γυ-
 ναῖκες ἐν ταῖς τῆς Λευκοθέας ἑορταῖς, ἣν Ματοῦταν
 10 ὀνομάζουσιν, οὐ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας ἀλλὰ τοὺς τῶν
 ἀδελφῶν ἐναγκαλίζονται καὶ τιμῶσιν.

7 ἡ δὲ] ἡ τε?

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΚΓΟΝΑ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑΣ.

1. Ἐκκλητοὶ κρίσεις καὶ ξενικῶν δικαστηρίων
 ἀγωγαὶ τοῖς Ἑλλησι τὸ πρῶτον ἀπιστία τῇ πρὸς
 B ἀλλήλους ἐπενεγήθησαν, ἀλλοτρίας δικαιοσύνης ὥσπερ
 ἑτέρου τινὸς τῶν ἀναγκάων μὴ φνομένου παρ' αὐ-
 τοῖς δεηθεῖσιν. Ἄρ' οὖν καὶ οἱ φιλόσοφοι τῶν προ- 5
 βλημάτων ἕνια διὰ τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς ἐπὶ
 τὴν τῶν ἀλόγων φύσιν ζῶων ὥσπερ ἀλλοδαπὴν πό-
 λιν ἐκκαλοῦνται, καὶ τοῖς ἐκείνων πάθεσι καὶ ἡθεσιν
 ὡς ἀνεντεύκτοις καὶ ἀδεκάστοις ἐφιαῖσι τὴν κρίσιν;
 ἢ καὶ τοῦτο τῆς ἀνθρωπίνης κακίας ἔγκλημα κοι- 10
 νὸν ἐστὶ, τὸ περὶ τῶν ἀναγκαιοτάτων καὶ μεγίστων
 C ἀμφιδοξούντας ἡμᾶς ζητεῖν ἐν ἵπποις καὶ κυσὶ καὶ
 ὄρνυσι, πῶς γαμοῦμεν αὐτοὶ καὶ γεννώμεν καὶ τεκνο-
 τροφοῦμεν, ὡς μὴδὲν ἐν ἑαυτοῖς δῆλωμα τῆς φύσεως
 ὅν τὰ τῶν θηρίων ἡθὴ καὶ πάθη προσαγορεύσαι 15
 καὶ καταμαρτυρῆσαι τοῦ βίου ἡμῶν πολλὴν τοῦ κατὰ
 φύσιν ἐκδιαίτησιν καὶ παράβασιν, εὐθὺς ἐν ἀρχῇ
 καὶ περὶ τὰ πρῶτα συγχεομένων καὶ ταραττομένων.
 ἄκρατον γὰρ ἐν ἐκείνοις ἡ φύσις καὶ ἀμιγὲς καὶ
 ἀπλοῦν φυλάττει τὸ ἴδιον· ἐν δ' ἀνθρώποις ὑπὸ τοῦ 20
 λόγου καὶ τῆς συνηθείας, ὃ τοῦλαιον ὑπὸ τῶν μυ-

ρεψῶν πέπονθε, πρὸς πολλὰ μινυμένη δόγματα καὶ
 κρίσεις ἐπιθέτους ποικίλῃ γέγονε καὶ ἰδία, τὸ δ'
 οἰκεῖον οὐ τετήρηκε. καὶ μὴ θαναμάζωμεν, εἰ τὰ ἄλογα D
 ζῷα τῶν λογικῶν μᾶλλον ἔπεται τῇ φύσει· καὶ γὰρ
 5 τὰ φυτὰ τῶν ζώων, οἷς οὔτε φαντασίαν οὔθ' ὄρμην
 ἔδωκεν ἑτέρων ὄρεξιν τοῦ κατὰ φύσιν ἀποσαλεύου-
 σαν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν δεσμῷ συνειργμένα μένει καὶ
 κεκράτῃται, μίαν ἀεὶ πορείαν ἦν ἡ φύσις ἄγει πο-
 ρεύμενα. τοῖς δὲ θηρίοις τὸ μὲν πρᾶυτροπον τοῦ
 10 λόγου καὶ περιττὸν καὶ φιλελεύθερον ἄγαν οὐκ ἔστιν,
 ἀλόγους δ' ὄρμᾶς καὶ ὀρέξεις ἔχοντα καὶ χρώμενα
 πλάναις καὶ περιδρομαῖς, πολλάκις οὐ μακρὰν ἀλλ'
 ὥς ἐπ' ἀγκύρας τῆς φύσεως σαλεύει· καθάπερ οὖν
 ὁδὸν ὑφ' ἡνία καὶ χαλινῷ βαδίζοντα δείκνυσιν εὐ- E
 15 θεῖαν. ὁ δὲ δεσπότης ἐν ἀνθρώπῳ καὶ αὐτοκρατῆς
 λόγος ἄλλας ἄλλοτε παρεκβάσεις καὶ καινοτομίας
 ἀνευρίσκων οὐδὲν ἔχνος ἐμφανὲς οὐδ' ἐναργὲς ἀπο-
 λέλοιπε τῆς φύσεως.

2. Ὅρα περὶ τοὺς γάμους ὅσον ἐστὶν ἐν τοῖς
 20 ζώοις τὸ κατὰ φύσιν. πρῶτον οὐκ ἀναμένει νόμους
 ἀγαμίου καὶ ὀψιγαμίου, καθάπερ οἱ Λυκούργου πο-
 λῖται καὶ Σόλωνος· οὐδ' ἀτιμίας ἀτέκνων δέδοικεν,
 οὐδὲ τιμὰς διώκει τριπαιδας, ὥς Ῥωμαίων πολλοὶ

2 ἰδία] i. e. ἰδιάζουσα ἐκάστω 5 τὰ φυτὰ τῶν ζώων]
 intell. μᾶλλον ἔπεται τῇ φύσει (R) 6 ἑτέρων] ἐνεργὸν Em-
 perius. malim ἢ ἑτέρων 13 καὶ καθάπερ W καθάπερ κἔ]
 corrupta. X ex cod. vetere scripsit: καθάπερ οὖν ὄνον ὑφ'
 ἡνία καὶ χ. βαδ. δεῖν. εὐθεῖαν ὁ δεσπότης ὁδόν· οὕτως ἐν
 ἀνθρώπῳ καὶ ὁ αὐτοκρατῆς cett. 14 ὁδόν] del. Steg-
 mannus 21 ἀγαμίου καὶ ὀψιγαμίου Doehnerus: ἀγάμον καὶ
 ὀψιγάμον 22 καὶ Σόλωνος] del. idem 23 τριπαιδίας idem

γαμοῦσι καὶ γεννῶσιν, οὐχ ἵνα κληρονόμους ἔχωσιν
 F ἀλλ' ἵνα κληρονομεῖν δύνωνται. ἔπειτα μίγνυνται
 τῷ θήλει τὸ ἄρρεν οὐχ ἅπαντα χρόνον· ἡδονὴν γὰρ
 οὐκ ἔχει τέλος ἀλλὰ γέννησιν καὶ τέκνωσιν. διὰ
 τοῦτ' ἔτους ὥρα, ἣ πνοάς τε γονίμους ἔχει καὶ πρόσ-
 φορον λοχευομένοις κοῤῥασι, συνῆλθεν εἰς ταῦτὸ τῷ
 ἄρρενι τὸ θήλυ χειρόηθες καὶ ποθεινόν, ἡδεῖα μὲν
 ὁσμῇ χρωτὸς ἰδίῳ δὲ κόσμῳ σώματος ἀγαλλόμενον,
 δρόσου καὶ βοτάνης ἀνάπλεων καθαράς· αἰσθόμενον
 494 δ' ὅτι κύει καὶ πεπλήρωται, κοσμίως ἄπεισι καὶ 10
 προνοεῖ περὶ τὴν κύησιν καὶ σωτηρίαν τοῦ ἀποτε-
 χθέντος. ἀξίως δ' οὐκ ἔστιν εἰπεῖν τὰ δρώμενα,
 πλὴν ὅτι γίγνεται ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ φιλοστοργῷ,
 ταῖς προνοαῖς, ταῖς καρτερίαις, ταῖς ἐγκρατεῖαις. ἀλλὰ
 τὴν μέλιτταν ἡμεῖς σοφὴν καλοῦμεν καὶ νομίζομεν 15
 'Ξανθὸν μέλι μηδομένην'

κολακεύοντες τὸ ἡδὺ καὶ γαργαλίζον ἡμᾶς τῆς γλυ-
 κύτητος· τὴν δὲ τῶν ἄλλων περὶ τὰς λοχείας καὶ
 τὰς ἀνατροφὰς σοφίαν καὶ τέχνην παρορῶμεν. οἶον
 εὐθύς, ἣ ἀλκυὼν κύουσα τὴν νεοττιὰν συντίθῃσι, 20
 συλλαμβάνουσα τὰς ἀκάνθας τῆς θαλαττίας βελόνης
 καὶ ταύτας δι' ἀλλήλων ἐγκαταπλέκουσα καὶ συνεί-
 B ρουσα, τὸ μὲν σχῆμα περιαγὲς ὥς ἀλιευτικοῦ κύρτου
 καὶ πρόμηκες ἀπεργάζεται· τῇ δ' ἁρμονίᾳ καὶ πυκνό-
 τητι συμφράξασα τὰς ἀκάνθας ἀκριβῶς ὑπέθηκε τῷ 25

6 συνῆλθεν εἰς ταῦτὸ Doehnerus: ἦλθεν εἰς τὸ αὐτὸ
 13 ἐν] ἐν Emperius 16 Bergk. 3 p. 411 24 τῇ] ἡ
 Doehnerus 25 τὰς ἀκάνθας R: τῆς ἀκάνθης ἐπίθηκε
 Doehnerus

κλύσματι τοῦ κύματος, ὥς τυπτόμενον ἡσυχῇ καὶ
 πηγνύμενον τὸ πῖλημα τῆς ἐπιφανείας στεγανὸν γέ-
 νηται· γίνεται δὲ σιδήρῳ καὶ λίθῳ δυσδιαίρετον.
 ὃ δ' ἐστὶ θαυμασιώτερον, οὕτω τὸ στόμα τῆς νεοτ-
 5 τιᾶς συμμέτρως πέπλασται πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὸ
 μέτρον τῆς ἀλκυόνης, ὥστε μήτε μεῖζον ἄλλο μήτε
 μικρότερον ἐνδύεσθαι ζῶον, ὥς δέ φασι, μηδὲ θά-
 λατταν παραδέχεσθαι μηδὲ τὰ ἐλάχιστα. μάλιστα C
 δ' οἱ γαλεοὶ ζωογονοῦσι μὲν ἐν ἑαυτοῖς, ἐκβαίνειν
 10 δὲ παρέχουσιν ἐκτὸς καὶ νέμεσθαι τοῖς σκυμνίοις,
 εἴτα πάλιν ἀναλαμβάνουσι καὶ περιπτύσσουσιν ἐγ-
 κοιμώμενα τοῖς σπλάγχνοις. ἡ δ' ἄρκτος, ἀγριώτα-
 τον καὶ σκυθρωπότατον θηρίον, ἄμορφα καὶ ἀναρθρα
 τίκτει· τῇ δὲ γλώττῃ καθάπερ ἐργαλείῳ διατυποῦσα
 15 τοὺς ὑμένας οὐ δοκεῖ γεννᾶν μόνον ἀλλὰ καὶ δη-
 μιουργεῖν τὸ τέκνον. ὃ δ' Ὀμηρικὸς λέων,

‘ὃ δά τε νήπι’ ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὃ δέ τε σθένει βλεμεαίνει,
 πᾶν δέ τ’ ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων,’ D

20 ἄρ’ οὐχ ὅμοιός ἐστι διανοοῦμένῳ πρὸς τοὺς κνη-
 γοὺς σπένδεσθαι περὶ τῶν τέκνων; καθόλου γὰρ ἡ
 πρὸς τὰ ἔκγονα φιλοστοργία καὶ τολμηρὰ τὰ δειλὰ
 ποιεῖ, καὶ φιλόπονα τὰ δῆθυμα καὶ φειδωλὰ τὰ

1 ὥς] ὅπως R 5 πέπλασται X: πεπλάσθαι 8 malim
 παρεισδέχεσθαι 15 ὑμένας] σκύμνους Doehnerus. cf.
 Theocr. XI, 41 17 Hom. P 134 ὃ δά τε νήπι’ ἄγοντι
 συναντήσονται Homerus: ὃν δά τε νήπια τέκνα ἄγοντα
 συναντήσονται 22 ἔκγονα *: ἔγγονα τολμηρὰ τὰ δειλὰ
 Emperius: τὰ τολμηρὰ δειλὰ

γαστροίμαργα. καὶ ὥσπερ ἡ Ὀμηρικὴ ὕρμις προσφέ-
ρουσα τοῖς νεοττοῖς

‘μάστακ’, ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δέ τε οἱ πέλει
αὐτῇ·⁷

τῷ γὰρ αὐτῆς τρέφει λιμῷ τὰ ἔκγονα, καὶ τὴν τρο- 5
φὴν τῆς γαστρὸς ἀπτομένην ἀποκρατεῖ καὶ πιέζει
τῷ στόματι, μὴ λάθῃ καταπιούσα·

E ‘ὥς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα
ἄνδρ’ ἀγνοήσας’ ὑλάει μέμονέν τε μάχεσθαι’

τὸν περὶ τῶν τέκνων φόβον ὥς. δεύτερον προσλα- 10
βοῦσα θυμόν. αἱ δὲ πέρδικες ὅταν διώκονται μετὰ
τῶν τέκνων, ἐκεῖνα μὲν ἑῷσι προπέτεσθαι καὶ φεύ-
γειν, αὐταῖς δὲ μηχανώμεναι προσέχειν τοὺς θηρεύ-
οντας ἐγγὺς κυλινδούμεναι καὶ καταλαμβανόμεναι,
μικρὸν ὑπεκθέουσιν, εἴτα πάλιν ἴστανται καὶ παρὲ- 15
χουσιν ἐν ἐφικτῷ τῆς ἐλπίδος ἑαυτάς, ἄχρι ἂν οὕτω
προκινδυνεύουσai τῶν νεοττῶν τῆς ἀσφαλείας προα-

F γάγονται πόρρω τοὺς διώκοντας. τὰς δ’ ἀλεκτο-
ρίδας ἐν τοῖς ὕμνασι καθ’ ἡμέραν ἔχομεν, ὃν τρόπον
τὰ νεόττια περιέπουσι, τοῖς μὲν ἐνδύναι χαλῶσαι 20
τὰς πτέρυγας, τὰ δ’ ἐπιβαίνοντα τῶν νώτων καὶ
προσέρποντα πανταχόθεν ἀναδεχόμεναι μετὰ τοῦ γε-
γηθός τι καὶ πρὸς φιλὲς ἐπιφθέγγεσθαι· κύνας δὲ
καὶ δράκοντας, ἂν περὶ αὐτῶν φοβηθῶσι, φεύγουσιν,

1 καὶ ὥσπερ] ὥσπερ Stegmannus ut cum pracedenti-
bus iungatur 3 Hom. I 324 5 ἔκγονα*: ἔγγονα 8 Hom.
v 14 22 προσέρποντα (προστρέχοντα Doehnerus) W: προσ-
έρονται 23 τι R: ἢ κύνας δὲ καὶ δράκοντας X: κυ-
νέας δὲ καὶ δράκοντίας

ἂν δὲ περὶ τῶν τέκνων, ἀμύνονται καὶ διαμάχονται
 παρὰ δύναμιν. εἴτα ταῦτ' οἴομεθα τὰ πάθη τούτοις
 ἐνειργάσθαι τὴν φύσιν, ἀλεκτορίδων ἐπιγονῆς καὶ
 κυνῶν καὶ ἄρκτων προνοοῦσαν, ἀλλ' οὐχ ἡμᾶς δυσε-
 5 ποῦσαν καὶ τιτρώσκουσαν ἐπιλογιζομένους, ὅτι ταῦτα 495
 παραδείγματα τοῖς ἐπομένοις, τοῖς δ' ἀναλγήτοις
 ὀνειδίη περίεστι τῆς ἀπαθείας, δι' ὧν κατηγοροῦσι
 τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως μόνης 'μὴ προῖκα τὸ στέρ-
 γειν ἐχούσης μὴδ' ἐπισταμένης φιλεῖν ἄνευ χρείας.'
 10 θαυμάζεται γὰρ ἐν τοῖς θεάτροις ὁ εἰπὼν

'μισθοῦ γὰρ ἀνθρώπων τις ἀνθρώπον φιλεῖ,
 κατ' Ἐπίκουρον ὁ πατήρ τὸν υἱόν, ἢ μήτηρ τὸ τέκ-
 νον, οἱ παῖδες τοὺς τεκόντας. ἀλλ' εἰ λόγου γένοιτο
 τοῖς θηρίοις σύνεσις, καὶ τοῦτό τις εἰς κοινὸν θέα-
 15 τρον συναγαγὼν ἵππους καὶ βόας καὶ κύνας καὶ
 ὄρνιθας ἀναφθέγγαιτο μεταγράψας, ὥς οὔτε κύνες B
 ἐπὶ μισθῷ σκύλακας φιλοῦσιν οὔθ' ἵπποι πώλους
 οὔτ' ὄρνιθες νεοττοὺς ἀλλὰ προῖκα καὶ φυσικῶς,
 ἐπιγνωσθήσεται τοῖς ἀπάντων πάθεσιν ὥς εἶ καὶ
 20 ἀληθῶς λεγόμενον. αἰσχροὺς γὰρ, ὧ Ζεῦ, τὰς θη-
 ρίων γενέσεις καὶ λοχείας καὶ ὠδῖνας καὶ τεκνοτρο-
 φίας φύσιν εἶναι καὶ χάριν, τὰς δ' ἀνθρώπων δάνεια
 καὶ μισθοὺς καὶ ἀρραβῶνας ἐπὶ χρεῖαις διδομένους.

3. Ἀλλ' οὔτ' ἀληθὴς ὁ λόγος οὔτ' ἄξιος ἀκούειν.
 25 ἢ γὰρ φύσις ὥσπερ ἐν φυτοῖς ἀγρίοις, οἷον οἰνάν-
 θαις ἐρινεοῖς κοτίνοις, ἀρχὰς ἀπέπτους καὶ ἀτελεῖς

2 τὰ Doehnerus 4 κυνῶν| ἀλκύνων idem 11 Kock. 3
 p. 450 12 κατ'] καὶ κατ' ? vid. Usener. p 320 ἢ R 17 πώ-
 λους] add. οὔτε βόες μόσχους Doehnerus 24 ἄξιος R: ἄξιον

ἡμέρων καρπῶν ἐνέφυσεν· οὕτω τοῖς μὲν ἀλόγοις
 C τὸ πρὸς τὰ ἔκγονα φιλόστοργον ἀτελὲς καὶ οὐ δια-
 κλὲς πρὸς δικαιοσύνην οὐδὲ τῆς χρείας προσωτέρω
 προερχόμενον ἔδωκεν· ἄνθρωπον δέ, λογικὸν καὶ
 πολιτικὸν ζῷον, ἐπὶ δίκην καὶ νόμον εἰσάγουσα καὶ 5
 θεῶν τιμὰς καὶ πόλεων ἰδρύσεις καὶ φιλοφροσύνην,
 γενναῖα καὶ καλὰ καὶ φερέεαρπα τούτων σπέρματα
 παρέσχε τὴν πρὸς τὰ ἔκγονα χάριν καὶ ἀγάπησιν,
 ἀκολουθοῦσα ταῖς πρώταις ἀρχαῖς· αὗται δ' ἦσαν
 ἐν ταῖς τῶν σωματίων κατασκευαῖς. πανταχοῦ μὲν 10
 γὰρ ἡ φύσις ἀκριβῆς καὶ φιλότεχνος καὶ ἀνελλιπής
 D καὶ ἀπερίτμητος 'οὐδέν' ὥς ἔφησεν Ἑρασίστρατος
 'ἔχουσα ῥωπικόν·' τὰ δὲ περὶ τὴν γένεσιν ἀξίως οὐκ
 ἔστιν εἰπεῖν οὐδ' εὐπρεπὲς ἴσως λίαν ἀκριβῶς τῶν
 ἀπορρήτων ἐφάπτεσθαι τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ῥήμα- 15
 σιν, ἀλλ' ἀποκειμένων καὶ κεκρυμμένων ἐπινοεῖν
 τὴν πρὸς τὸ γεννᾶν καὶ λοχεύεσθαι τῶν μορίων
 ἐκείνων εὐφυΐαν. ἀρκεῖ δ' ἡ τοῦ γάλακτος ἐργασία
 καὶ οἰκονομία τὴν πρόνοιαν αὐτῆς ἐμφῆναι καὶ ἐπι-
 μέλειαν. τοῦ γὰρ αἵματος ὅσον περιττωμα τῆς χρείας 20
 ἐν ταῖς γυναιξὶ δι' ἀμβλύτητα καὶ μικρότητα τοῦ
 E πνεύματος ἐπιπολάζον ἐμπλανᾶται καὶ βαρύνει, τὸν
 μὲν ἕλλον χρόνον εἴθισται καὶ μεμελέτηκεν ἐμμή-
 νοις ἡμερῶν περιόδοις ὀχετοὺς καὶ πόρους αὐτῷ τῆς
 φύσεως ἀναστομούσης ἀποχεόμενον· τὸ μὲν ἄλλο 25
 σῶμα κουφίζειν καὶ καθαίρειν, τὴν δ' ὑστέρα οἶον

1 ἐνέφυσεν R: εἶναι φύσιν 2, 8 ἔκγονα *: ἔγγονα
 11 φιλότεχνος X: φιλότεχνος 12 ἀπερίτμητος] ἀνεπιτίμη-
 τος? 16 ἀλλ' ἀποκειμένων καὶ κεκρυμμένων] καὶ Steg-
 mannus 28 ἐμμήνοις] add. κη' Doehnerus

ἀρότῳ καὶ σπόρῳ γῆν ἐν φυτοῖς ὀργῶσαν ἐν καιρῷ
 παρέχειν. ὅταν δὲ τὴν γονὴν ἀναλάβῃ προσπεσοῦ-
 σαν ἢ ὑστέρα καὶ περιστελλῇ βιζώσεως γενομένης·
 ὁ γὰρ ὀμφαλὸς πρῶτον ἐν μήτρῃσιν¹ ὥς φησι Διημό-
 5 κριτος ἄγκυρηβόλιον σάλου καὶ πλάνης ἐμφύεται,
 πείσμα καὶ κλῆμα² τῷ γεννωμένῳ καρπῷ καὶ μέλ-
 λοντι· τοὺς μὲν ἐμμήνους καὶ καθαρσίους ἐκλείσεν F
 ὀχετοὺς ἢ φύσις, τοῦ δ' αἵματος ἀντιλαμβανομένη
 φερομένου τροφῇ χρῆται καὶ κατάρδει τὸ βρέφος
 10 ἥδη συνιστάμενον καὶ διαπλαττόμενον, ἄχρι οὗ τοὺς
 προσήκοντας ἀριθμοὺς τῇ ἐντὸς ἀυξήσει κνηθὲν ἐτέ-
 ρας ἀνατροφῆς καὶ χώρας δέηται. τότε οὖν τὸ αἶμα
 παντὸς ἐμμελέστερον φυτουργοῦ καὶ ὀχετηγοῦ πρὸς
 ἐτέραν ἀφ' ἐτέρας ἐκτρέπουσα καὶ μεταλαμβάνουσα
 15 χρεῖαν, ἔχει παρεσκευασμένας οἷον ἐγγεῖους ἢ τινας
 κρήνας νάματος ἐπιρρέοντος, οὐκ ἀργῶς οὐδ' ἀπα- 496
 θῶς ὑποδεχομένας ἀλλὰ καὶ πνεύματος ἡπίῳ θερ-
 μότητι καὶ μαλακῇ θηλότητι ἐκπέψαι καὶ λεῖναι καὶ
 μεταβαλεῖν δυναμένας· τοιαύτην γὰρ ὁ μαστὸς ἔχει
 20 ἐντὸς διάθεσιν καὶ κρᾶσιν. ἐκροαὶ δὲ τοῦ γάλακτος
 οὐκ εἰσὶν οὐδὲ κρουνοὶ μεθιέντες ἀθρόως, εἰς δὲ
 σάρκα πιδεκώδη καὶ πόροις ἀτρέμα λεπτοῖς διηθού-
 σαν ἀπολήγων, εὐμενὲς τῷ τοῦ νηπίου στόματι καὶ
 προσφιλεῖς ψαῦσαι καὶ περιλαβεῖν ἐνδίδωσι ταμιεῖον.

1 ἀρότῳ R: ἀρότῳ ἐν φυτοῖς] i. e. ἐπὶ τῶν φυτῶν.
 frustra tentatur 2 προσπεσοῦσαν W: προσπεσοῦσα 4 Διη-
 μόκριτος] Mullach. 1 p. 359 7 τοὺς μὲν Basileensis: καὶ
 τοὺς μὲν 11 κνηθὲν X: κινηθὲν 15 ἢ τινας] τινὰς R
 qui recte nunc mihi emendasse vid. cf. Symb. meas 20 ἐν-
 τὸς ἔχει Benselerus 24 ταμιεῖον *: ταμιεῖον

ἀλλὰ τούτων γε τῶν τοσούτων ἐπὶ τὴν γένεσιν ἐργα-
λείων καὶ τοιούτων οἰκονομιῶν καὶ φιλοτιμίας καὶ
προνοίας οὐδὲν ἦν ὄφελος, εἰ μὴ τὸ φιλόστοργον ἢ
φύσις καὶ κηδεμονικὸν ἐνείργασατο ταῖς τεκούσαις.

B 'οὐ μὲν γάρ τί που ἐστὶν διζυρώτερον ἀνδρός, 5
παύτων ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.'

τοῦτ' οὐ ψεύδεται ὁ λέγων ἐπὶ νηπίου καὶ ἀρτιγε-
νοῦς. οὐδὲν γάρ ἐστὶν οὕτως ἀτελὲς οὐδ' ἄπορον οὐδὲ
γυμνὸν οὐδ' ἄμορφον οὐδὲ μιαιρόν, ὥς ἄνθρωπος
ἐν γοναῖς ὁρώμενος· ὃ μόνω σχεδὸν οὐδὲ καθαρὰν 10
ἔδωκεν εἰς φῶς ὁδὸν ἢ φύσις, ἀλλ' αἵματι πεφυρ-
μένος καὶ λύθρου περίπλεως καὶ φονευομένῳ μᾶλλον
ἢ γεννωμένῳ ἐοικὼς οὐδενός ἐστὶν ἔψασθαι καὶ ἀνε-

C λέσθαι καὶ ἀσπάσασθαι καὶ περιλαβεῖν ἢ τοῦ φύσει 15
φιλοῦντος. διὸ τῶν μὲν ἄλλων ζώων ὑπὸ τὴν γα-
στέρα τὰ οὖθατα χαλᾷ τοὺς μαστοὺς, ταῖς δὲ γυναι-
ξιν ἄνω γερόνασιν περὶ τὸ στέρνον ἐν ἐφικτῷ τοῦ
φιλησάου καὶ περιπτύξαι καὶ κατασπάσασθαι τὸ νή-
πιον, ὥς τοῦ τεκεῖν καὶ θρέψαι τέλος οὐ χρεῖαν
ἀλλὰ φιλίαν ἔχοντος. 20

4. Ἐπὶ τοὺς παλαιοὺς ἀνάγαγε τὸν λόγον, ὃν
ταῖς μὲν τεκεῖν πρώταις, τοῖς δ' ἰδεῖν συνέβη τικτό-
μενον βρέφος· οὕτε νόμος ἦν ἐκείνοις τεκνοτροφεῖν
προστάτων οὕτε προσδοκία χάριτος ἢ τροφείων 'ἐπὶ

5 Hom. P 446 6 ἔπι πνεῖει Homerus: ἐπιπνεῖει 7 ὁ
R καὶ] del. Doehnerus 14 περιλαβεῖν] περιβαλεῖν? 16
χαλᾷ τοὺς μαστοὺς] χαλᾷ Herwerdenus. de vocum distinc-
tione cf. Reiskius 17 γερόνασιν] del. idem 24 ἐπὶ νέοις
δανειζομένων] cf. p. 479 f.

νέοις δανειζομένων· χαλεπὰς δὲ μᾶλλον εἴποιμ' ἄν
εἶναι καὶ μνησικάκους τὰς τεκούσας τοῖς βρέφεσι,
κινδύνων τε μεγάλων καὶ πόνων αὐταῖς γιγνομένων·

ὥς δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναιῖκα D
5 δριμύ, τό τε προῖεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι,
Ἥρης θυγατέρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι·

ταῦτ' οὐχ Ὀμηρον αἰ γυναιῖκες ἀλλ' Ὀμηρίδα γρά-
ψαι λέγουσι τεκοῦσαν ἢ τίκτουςαν ἔτι καὶ τὸ μῆγμα
τῆς ἀλγηδόνης ὁμοῦ πικρὸν καὶ ὀξὺ γιγνόμενον ἐν
10 τοῖς σπλάγχνοις ἔχουσαν. ἀλλὰ τὸ φύσει φιλόστορ-
γον ἔκαμπτε καὶ ἤγεν· ἔτι θερμὴ καὶ διαλγῆς καὶ
κραδαινομένη τοῖς πόνοις οὐχ ὑπερέβη τὸ νήπιον
οὐδ' ἔφυγεν, ἀλλ' ἐπεστράφη καὶ προσεμειδίασε καὶ E
ἀνείλετο καὶ ἡσπάσατο, μηδὲν ἡδὺ καρπομένη μηδὲ
15 χρήσιμον ἀλλ' ἐπιπόνως καὶ ταλαιπώρως ἀναδεχο-
μένη τῶν σπαργάνων

ἔρειπίοις

θάλλουσα καὶ ψύχουσα, καὶ πόνῳ πόνον
ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσοῦσα τὸν μεθ' ἡμέραν·

20 τίνων ταῦτα μισθῶν ἢ χρεῶν ἐκείνοις; ἀλλ' οὐδὲ
τοῖς νῦν· αἱ γὰρ ἐλπίδες ἄδηλοι καὶ μακραί. ἔμπε-
λον ἰσημερίας ἑαρινῆς σκάψας μετοπωρινῆς ἐτρούγησε,
πυρὸν ἔσπειρε δυομένης Πλειάδος εἴτ' ἀνατελλούσης
θερίζει, βόες καὶ ἵπποι καὶ ὄρνιθες ἔτοιμα τίκτου-
25 σιν ἐπὶ τὰς χρεῖας· ἀνθρώπου δ' ἢ μὲν ἐκτροφή F
πολύπους ἢ δ' αὖξῆσις βραδεία, τῆς δ' ἀρετῆς

4 Hom. A 269 8 μῆγμα] νόγμα R 11 ἤγεν] ἤγχευ?
15 ἐπιπόνως καὶ ταλαιπώρως] ἔτι πόνους καὶ ταλαιπωρίας
Doehnerus 17 Nauck. p. 839 19 μεθ' Cobetus: καθ'

μακρὰν οὔσης προαποθνήσκουσιν οἱ πλείστοι πατέ-
ρες. οὐκ ἐπέιδε τὴν Σαλαμῖνα Νεοκλῆς τὴν Θεμι-
στοκλέους οὐδὲ τὸν Εὐρυμέδοντα Μιλτιάδης τὸν
Κίμωνος οὐδ' ἤκουσε Περικλέους Ξάνθιππος δημη-
γοροῦντος οὐδ' Ἀρίστων Πλάτωνος φιλοσοφοῦντος, 5
οὐδ' Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους νίκας οἱ πατέρες
ἔγνωσαν· ψελλιζόντων καὶ συλλαβιζόντων ἡκροῶντο
καὶ κόμους καὶ πότους καὶ ἔρωτας αὐτῶν οἷα νέοι
497 πλημμελοῦντων ἐπέιδον· ὥστ' ἐπαινέσθαι καὶ μνη-
μονεύεσθαι τοῦ Εὐήνου τοῦτο μόνον, ὃν ἐπέγραψεν, 10

‘ἡ δέος ἡ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον·’

ἀλλ' ὅμως οὐ παύονται παῖδας τρέφοντες μάλιστα
δ' οἱ παίδων ἥκιστα δεόμενοι. γελοῖον γάρ, εἴ τις
οἴεται τοὺς πλουσίους θύειν καὶ χαίρειν γενομένων
αὐτοῖς τέκνων, ὅτι τοὺς θρέψοντας ἔξουσι καὶ τοὺς 15
θάψοντας· εἰ μὴ νῆ Δία κληρονόμων ἀπορία παῖδας
τρέφουσιν· οὐ γὰρ ἔστιν εὐρεῖν οὐδ' ἐπιτυχεῖν τοῦ
τάλλοτριά βουλομένου λαμβάνειν.

‘ψάμμος ἡ κόνις ἡ περὰ ποικιλοθρόων οἰωνῶν
τόσσον οὐκ ἂν χεύαιτ' ἀριθμόν,’

20

ὅσος ἐστὶν ὁ τῶν κληρονομοῦντων.

B ‘Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ’

εἰ ἄτεκνος ἦν, πλείονας ἂν εἶχε κληρονομοῦντας,
καὶ οὐχ ὁμοίως. οἱ μὲν γὰρ παῖδες χάριν οὐδεμίαν

8 οἷα νέοι *: οἱ ἄνθρωποι. cf. p. 491 f. 10 ὃν *: ὡς
11 ἡ δέος ἡ Artemidorus 1, 6: ἴδε ὅση. cf. Bergk. 2 p. 270
19 Bergk. 3 p. 719 20 ἂν χεύαιτ' p. 1067 e: ἀχλυσταί.
cf. Praefat. p. XLVIII 22 Nauck. p. 427 23 εἰ Dueb-
nerus: εἰ δὲ 24 ὁμοίως] ὁμοίως ἀχαρίστους R

ἔχουσιν οὐδ' ἔνεκα τούτου θεραπεύουσιν οὐδὲ τιμῶ-
σιν, ὥς ὀφείλημα τὸν κληῖρον ἐκδεχόμενοι· τῶν δ'
ἀλλοτριῶν περὶ τὸν ἄτεκνον φωνὰς ἀκούεις ταῖς
κωμικαῖς ἐκείναις ὁμοίαις,

5 ὦ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
ἔνθου, ρόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον·

τὸ δ' ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου λεγόμενον

ἑτὰ χρῆματ' ἀνθρώποισιν εὐρίσκειν φίλους·
δύναμιν τε πλείστην τῶν ἐν ἀθρόοις ἔχειν,

10 οὐχ ἀπλῶς ἀληθεῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀτέκνων· τούτους C
οἱ πλούσιοι δειπνίζουσιν, οἱ ἡγεμόνες θεραπεύουσιν,
οἱ δῆτορες μόνοις τούτοις προῖκα συνηγοροῦσιν.

ἰσχυρόν ἐστι πλούσιος ἀγνοούμενον
ἔχων κληρονόμον·

15 πολλοὺς γοῦν πολυφίλους καὶ πολυτιμήτους ὄντας
ἐν παιδίῳ γενόμενον ἀφίλους καὶ ἀδυνάτους ἐποίη-
σεν. ὅθεν οὐδὲ πρὸς δύναμιν οὐδὲν ἐστὶν ὠφέλιμον
ἀπὸ τῶν τέκνων, ἀλλὰ τῆς φύσεως τὸ πᾶν κράτος
οὐχ ἦττον ἐν ἀνθρώποις ἢ θηρίοις.

20 5. Ἐξαμαυροῦται γὰρ καὶ ταῦτα καὶ πολλὰ τῶν
ἄλλων ὑπὸ τῆς κακίας, ὥσπερ λόχμης ἡμέροις σπέρ-
μασι παραβλαστανούσης. ἢ μὴδ' εἰντὸν φύσει στέρ-

5 Aristoph. Equ. 50 ὦ Δῆμε, λοῦσαι Iunius: ὠδὴ μέ-
λουσαι 6 ἔχε idem: ἔχει. 8 vid. Nauck. p. 149 adnot. ad
hunc l. et Eur. Phoen. 439 εὐρίσκει R. 10 corrigenda
vid. ita: τούτους, εἰ πλούσιοι, δειπν. οἱ ἡγεμόνες, θερ. οἱ
δῆτορες, μόνοις τούτοις cett. 13 Kock. 3 p. 484 20 γὰρ |
δὲ Amyotus

D γειν τὸν ἄνθρωπον λέγωμεν, ὅτι πολλοὶ σφάττουσιν
 ἑαυτοὺς καὶ κατακρημνίζουσιν; ὁ δ' Οἰδίπους

ἥρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα· φοίνιαι δ' ὁμοῦ
 γλῆναι γένει' ἔτεγγον.'

Ἡγησίας δὲ διαλεγόμενος πολλοὺς ἔπεισεν ἀποκαρ- 5
 τερεῖσθαι τῶν ἀκροαμένων·

ἑπολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων.'

ταῦτα δ' ἐστὶν ὥσπερ ἐκεῖνα νοσήματα καὶ πάθη
 ψυχῆς τοῦ κατὰ φύσιν ἐξιστάντα τὸν ἄνθρωπον, ὡς
 αὐτοὶ καταμαρτυροῦσιν ἑαυτῶν· ἂν γὰρ ὅς τεκοῦσα 10
 δελφάκιον ἢ κύων διασπαράξῃ σκυλάκιον, ἀθυμοῦσι
 καὶ ταράττονται, καὶ θεοῖς ἀποτρόπαια θύουσιν καὶ
 τέρας νομίζουσιν, ὡς πᾶσι κατὰ φύσιν στέργειν τὰ

E τικόμενα καὶ τρέφειν οὐκ ἀναιρεῖν προσήκον. οὐ
 μὴν ἀλλ' ὥσπερ ἐν τοῖς μετέλλοις πολλῇ συμπεφυρ- 15
 μένον γῇ καὶ κατακεχωσμένον ὕμῳ διαστίλβει τὸ
 χρυσίον, οὕτως ἡ φύσις ἐν αὐτοῖς τοῖς ἡμαρτημέ-
 νοις ἡθεσὶ καὶ πάθεσιν ἐκφαίνει τὸ πρὸς τὰ ἐκγονα
 φιλόστοργον. οἱ μὲν γὰρ πένητες οὐ τρέφουσι τέκνα,
 φοβούμενοι μὴ χειρόν ἢ προσήκει τραφέντα δουλο- 20
 πρεπῆ καὶ ἀπαίδευτα καὶ τῶν καλῶν πάντων ἐνδεᾶ
 γένηται· τὴν γὰρ πενίαν ἔσχατον ἡγούμενοι κακὸν
 οὐχ ὑπομένουσι μεταδοῦναι τέκνοις ὥσπερ τινὸς χα-
 λεποῦ καὶ μεγάλου νοσήματος **

1 λέγωμεν M: λέγομεν 3 Soph. OR 1275 φοίνιαι —
 ἔτεγγον Sophocles: φοίνιαι δόμον cum lacuna 18 litt. Urbinas
 5 δὲ Duebnerus. 7 Eur. Alc. 1159, passim 13 κατὰ
 φύσιν R: καὶ κατὰ φύσιν 24 lacunam post νοσήματος add. X

Η ΚΑΚΙΑ ΠΡΟΣ ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΝ.

*** ὑπομένει

‘πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων’

ὥς Εὐριπίδης φησίν, βραχέα δεδήλωται καὶ ἀβέβαια·
 τῷ δ’ οὐ πολλῆς διὰ τέφρας, ἀλλὰ πυρκαϊᾶς τινος
 ■ βασιλικῆς πορευομένῳ καὶ περιφλεγομένῳ, ἄσθματος B
 καὶ φόβου μεστῷ καὶ ἰδρωτός διαποντίῳ, πλουτόν
 τινα προσθεῖσα Ταντάλειον ἀπολαῦσαι δι’ ἀσχολίας
 οὐ δυναμένῳ. ὁ μὲν γὰρ Σικυνώνιος ἐκεῖνος ἵππο-
 τρόφος εὖ φρονῶν ἔδωκε τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀχαιῶν
 10 θήλειαν ἵππον δρομάδα δῶρον,

‘ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ’ ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν

ἀλλ’ αὐτοῦ τέρποιτο μένων’

εἰς βαθεῖαν εὐπορίαν καὶ σχολὴν ἄλνπον ἀνακλίνας
 ἑαυτόν· οἱ δὲ νῦν ἄλνποι καὶ πρακτικοὶ δοκοῦντες
 15 εἶναι, μηδενὸς καλοῦντος ὠθοῦνται δι’ αὐτῶν ἐπὶ
 τράχηλον εἰς αὐλὰς καὶ προπομπὰς καὶ θυραυλίας C
 ἐπιπόνους, ἵν’ ἵππου τινὸς ἢ πόρτης ἢ τοιαύτης
 τινὸς εὐημερίας τύχῳσι.

1 lac. ante ὑπομένει signavit Amyotus 2 πεπραμένον
 τὸ σῶμα Nauck, p. 606: τὸ σῶμα πεπραμένον 7 προσθεῖσα]
 προστίθῃσι W 8 Σικυνώνιος] Hom Ψ 297 12 ἀλλ’ αὐτοῦ
 Homerus: ἀλλὰ 14 ἄλνποι] ex praegresso ἄλνπον ortum;
 quid lateat incertum. ἀόλιος Amyotus

τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδροφῆς ἄλογος Φυλάκη ἐλέλειπτο,
καὶ δόμος ἡμιτελής·⁷

σύρεται δὲ καὶ πλανᾶται τριβόμενος ἐν τισιν ἐλπί-
σιν καὶ προπηλακίζόμενος· ἂν δὲ καὶ τύχη τινὸς ὧν
ποθεῖ, περιενεχθεὶς καὶ σκοτοδινιάσας πρὸς τὸν τῆς 5
τύχης πεταυρισμὸν ἀπόβασιν ζητεῖ καὶ μακαρίζει
τοὺς ἀδόξους καὶ ἀσφαλῶς ζῶντας· οἱ δ' ἐκείνον
πάλιν ἄνω βλέποντες ὑπὲρ αὐτοὺς φερόμενον.

- D 2. Παντοίως ἡ κακία διατίθῃσι πάντας ἀνθρώ-
πους, αὐτοτελής τις οὖσα τῆς κακοδαιμονίας δημι- 10
ουργός· οὔτε γὰρ ὀργάνων οὔθ' ὑπηρετῶν ἔχει χρεῖαν.
ἄλλοι δὲ τύραννοι σπουδάζοντες οὕς ἂν κολάζωσιν
ἀθλίους ποιεῖν δημίους τρέφουσι καὶ βασανιστάς, ἢ
καυτήρια καὶ σφῆνας ἐπιμηχάνωνται, ἀλόγου ψυχῆς·
ἢ δὲ κακία δίχα πάσης παρασκευῆς τῇ ψυχῇ συνελ- 15
θοῦσα συνέτριψε καὶ κατέβαλε, λύπης ἐνέπλησε
θρήνων βαρυθυμίας μεταμελείας τὸν ἄνθρωπον.
τεκμήριον δέ· τεμνόμενοι πολλοὶ σιωπῶσι καὶ μαστι-
E γούμενοι καρτεροῦσι, καὶ σφηνούμενοι ὑπὸ δεσπο-
τῶν ἢ τυράννων φωνῇν οὐκ ἀφῆκαν, ὅταν ἡ ψυχὴ 20
μύσασα τῷ λόγῳ τὸν πόνον ὥσπερ χειρὶ πιέσῃ καὶ
κατάσχη· θυμῷ δ' οὐκ ἂν ἐπιτάξειας ἡσυχίαν οὐδὲ
πένθει σιωπῇν· οὔτε φοβούμενον στήναι πείσεως,
οὔτε δυσφοροῦντα μετανοίᾳ μὴ βοῆσαι μηδὲ τῶν
τριχῶν λαβέσθαι ἢ τὸν μῆρὸν κροῦσαι. οὕτω καὶ 25
πυρός ἐστιν ἡ κακία καὶ σιδήρου βιαιοτέρα.

1 Hom. B 700 3 ἐν τισιν] ἐντενξιν W ἐλπίσιν R:
ἐλπίζων 9 παντοίως W: πάντως 12 ἄλλοι δὲ] ἀλλ' οἳ γε
W 14 ἀλόγου ψυχῆς] insiticia mihi videntur 21 πόνον
R: τόνον

3. Αἱ πόλεις δὴπουθεν, ὅταν ἐκδοσιν ναῶν ἢ
 κολοσσῶν προγράψωσιν, ἀκροῶνται τῶν τεχνιτῶν
 ἀμιλλωμένων περὶ τῆς ἐργολαβίας καὶ λόγους καὶ
 παραδείγματα κομιζόντων· εἴθ' αἰροῦνται τὸν ἀπ'
 5 ἐλάττονος δαπάνης ταὐτὸ ποιοῦντα καὶ βέλτιον καὶ F
 τάχιον. φέρε δὴ καὶ ἡμᾶς ἐκδοσὶν τινα βίου καὶ
 ἀνθρώπου κακοδαίμονος προκηρύσσειν, εἴτα προσιέ-
 ναι τῇ ἐργολαβίᾳ τὴν Τύχην καὶ τὴν Κακίαν διαφερο-
 μένας· τὴν μὲν ὀργάνων τε παντοδαπῶν κατάπλεων
 10 καὶ παρασκευῆς πολυτελοῦς εἰς ἀπεργασίαν κακο-
 δαίμονος ζωῆς καὶ οἰκτρᾶς, ληστήριά τινα καὶ πο-
 λέμους καὶ τυράννων μαιφονίας καὶ χειμῶνας ἐκ
 θαλάττης καὶ κεραυνὸν ἐξ ἀέρος ἐφελκομένην καὶ
 κώνεια τρίβουσιν καὶ ξίφη φέρουσιν καὶ συκοφάν- 499
 15 τας ξενολογοῦσιν καὶ πυρετοὺς ἐξάπτουσιν καὶ πέ-
 δας περικρούουσιν καὶ περιοικοδομοῦσιν εἰρητιάς·
 καίτοι τούτων τὰ πλεῖστα τῆς Κακίας μᾶλλον ἢ τῆς
 Τύχης ἐστίν· ἀλλὰ πάντ' ἔστω τῆς Τύχης. ἡ δὲ Κακία
 παρεστῶσα γυμνὴ καὶ μηδενὸς δεομένη τῶν ἑξωθεν
 20 ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐρωτάτω καὶ τὴν Τύχην, πῶς
 ποιήσῃ κακοδαίμονα καὶ ἄθυμον τὸν ἄνθρωπον.
 Ὑπόχρη, πενίαν ἀπειλεῖς; καταγελᾷ σου Μητροκλῆς,
 ὃς χειμῶνος ἐν τοῖς προβάτοις καθεύδων καὶ θέρους
 ἐν τοῖς προπυλαίοις τῶν ἱερῶν τὸν ἐν Βαβυλῶνι
 25 χειμάζοντα καὶ περὶ Μηδίαν θερίζοντα Περσῶν βα- B
 σιλέα περὶ εὐδαιμονίας εἰς ἀγῶνα προυκαλεῖτο. δου-
 λείαν καὶ δεσμὰ καὶ πρᾶσιν ἐπάγεις; καταφρονεῖ σου

3 λόγους] λογισμὸς Herwerdenus 5 ταὐτὸ *: τὸ αὐτὸ
 23 ἐν τοῖς περιβάτοις i. e. in balneis privatis Usenerus

Διογένης, ὃς ὑπὸ τῶν ληστῶν πωλούμενος ἐκήρυττε
 'τίς ἀνῆσασθαι βούλεται κύριον;' κύλिका φαρμάκου
 ταραττεύεις; οὐχὶ καὶ Σωκράτει ταύτην προύπιες, ὁ
 δ' ἴλεως καὶ πρᾶος, οὐ τρέσας οὐδὲ διαφθείρας
 οὔτε χρώματος οὐδὲν οὔτε σχήματος μάλ' εὐκόλως
 ἐξέπιεν; ἀποθνήσκοντα δ' αὐτὸν ἐμακάριζον οἱ ζῶν-
 C τες, ὥς οὐδ' ἐν Αἰδου θείας ἄνευ μοίρας ἐσόμενον.
 καὶ μὴν τὸ πῦρ σου Δέκιος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς
 προέλαβεν, ὅτε τῶν στρατοπέδων ἐν μέσῳ πυρὰν
 νήσας τῷ Κρόνῳ κατ' εὐχὴν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐκαλλιέ- 10
 ρησεν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας. Ἰνδῶν δὲ φίλανδροι καὶ
 σώφρονες γυναικες ὑπὲρ τοῦ πυρὸς ἐρίζουσι καὶ
 μάχονται πρὸς ἀλλήλας, τὴν δὲ νικήσασαν τεθνηκότι
 τῷ ἀνδρὶ συγκαταφλεγῆναι μακαρίαν ἔδουσι αἱ
 λοιπαί. τῶν δ' ἐκεῖ σοφῶν οὐδεὶς ζηλωτὸς οὐδὲ 15
 μακαριστός ἐστιν, ἀν μὴ ζῶν ἔτι καὶ φρονῶν καὶ
 ὑγιαίνων τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν πυρὶ διαστήσῃ,
 καὶ καθαρὸς ἐκβῇ τῆς σαρκὸς ἐκνιψάμενος τὸ θνη-
 τόν. ἀλλ' ἐξ οὐσίας λαμπρᾶς καὶ οἴκου καὶ τρα-
 D πέξης καὶ πολυτελείας εἰς τρίβωνα καὶ πήραν καὶ 20
 προσαίτησιν ἐφημέρου τροφῆς κατὰξεις; ταῦτ' εὐδαι-
 μονίας ἀρχαὶ Διογένει, ταῦτ' ἐλευθερίας Κράτῃτι
 καὶ δόξης. ἀλλ', εἰς σταυρὸν καθηλώσεις ἢ σκόλοπι
 πήξεις; καὶ τί Θεοδώρῳ μέλει, πότερον ὑπὲρ γῆς ἢ
 ὑπὸ γῆς σήπεται; Σκυθῶν εὐδαίμονες ταφαὶ αὗται 25
 Ῥοκανῶν δὲ κύνες Βακτριανῶν δ' ὄρνιθες νεκροὺς

2 κύριον ego addidi quod exciderit propter κύλिका
 9 προύλαβεν? πυρὰν νήσας X: τυραννήσας 18 ἐκνιψά-
 μενος?

ἐσθίουσι κατὰ νόμους, ὅταν μακαρίου τέλους τυγ-
χάνωσιν.³

4. Τίνας οὖν ταῦτα κακοδαίμονας ποιεῖ; τοὺς
ἀνάνδρους καὶ ἀλογίστους, τοὺς ἀτρίπτους καὶ ἀγυ-
5 μνάστους, τοὺς ἐκ νηπίων ἄς ἔχουσι δόξας φυλάτ-
τοντας. οὐκοῦν οὐκ ἔστιν ἡ τύχη κακοδαιμονίας
τελεσιουργός, ἂν μὴ κακίαν ἔχη συνεργοῦσαν. ὥς E
γὰρ ἡ κρόκη τὸ ὀστέον πρίει τέφρα καὶ ὄξει διά-
βροχον γενόμενον, καὶ τὸν ἐλέφαντα τῷ ζύθει μα-
10 λακὸν γενόμενον καὶ χαλῶντα κάμπτουσι καὶ δια-
σχηματίζουσιν, ἄλλως δ' οὐ δύνανται· οὕτως ἡ τύχη
τὸ πεπονθὸς ἐξ αὐτοῦ καὶ μαλακὸν ὑπὸ κακίας προσ-
πεσοῦσα κοιλαίνει καὶ τιτρώσκει. καὶ καθάπερ ὁ
παρθικὸς ὁπὸς τῶν ἄλλων οὐδενὶ βλαβερός ὢν οὐδὲ
15 λυπῶν ἀπτομένους καὶ περιφέροντας, ἐὰν τετρωμέ-
νοις ἐπεισενεχθῇ μόνον, εὐθὺς ἀπόλλυσι τῷ προσ-
πεπονθότι καὶ τὴν ἀπορροὴν δεχομένῳ· οὕτω τὸν F
ὑπὸ τῆς τύχης συντριβήσεσθαι μέλλοντα τὴν ψυχὴν
ἰδίον ἔλκος ἐν ἑαυτῷ καὶ κακὸν ἔχειν δεῖ ἐντὸς
20 σαρκός, ὅπως τὰ προσπίπτοντα ἔξωθεν οἰκτρὰ καὶ
ὀδυρτὰ ποιήσῃ.

5. Ἄρ' οὖν ἡ κακία τοιοῦτον ὥστε τῆς τύχης
δεῖσθαι πρὸς κακοδαιμονίας ἀπεργασίαν; πόθεν; οὐ
τραχὺ καὶ δυσχερέμερον ἐπαίρεται πέλαγος, οὐ ληστῶν
25 ἐνοδίοις διαζώννυσιν ἐνέδραις ἐρήμους ὑπωρείας,
οὐ νέφη χαλασσοβόλα πεδίλοις περιρρήγνυσιν καρπο-

4 ἀτρίπτους W: ἀθρέπτους 12 ὑπὸ * 14 παρθικὸς
ὁπὸς Duseulius: πάροις 15 τετρωμένοις R: τετρωμένος
19 ἐντὸς σαρκός] glossa vid. ad ἐν ἑαυτῷ

φόροις, οὐ Μέλητον οὐδ' Ἄνυτον οὐδὲ Καλλίξενον
 500 ἐπείγει συκοφάντην, οὐκ ἀφαιρεῖται πλοῦτον, οὐκ
 ἀπείργει στρατηγίας, ἵνα ποιήσῃ κακοδαίμονας· ἀλλὰ
 ποιεῖ πλουτοῦντας, εὐφοροῦντας, κληρονομοῦντας
 ἐν γῇ, διὰ θαλάττης ἐνδέδυκε, προσπέφυκεν, ἐκ-
 τήκουσα ταῖς ἐπιθυμίαις, διακάνουσα τοῖς θυμοῖς,
 συντρίβουσα ταῖς δεισιδαιμονίαις, διασύρουσα τοῖς
 ὀφθαλμοῖς.

2 ἐπείγει *: ἐπεὶ τι 4 ποιεῖ] πτοεῖ X εὐφοροῦντας]
 corruptum 8 ὀφθαλμοῖς] φθόνοις M

ΠΟΤΕΡΟΝ ΤΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ Ἡ ΤΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΠΑΘΗ ΧΕΙΡΟΝΑ.

Ὅμηρος μὲν ἐπιβλέψας τὰ θνητὰ τῶν ζώων γένη
καὶ πρὸς ἄλληλα συγκρίνας κατὰ τοὺς βίους καὶ τὰς
διαιτήσεις, ἐξεφώνησεν ὥς οὐδέν ἐστιν

᾿διζυρότερον ἄνδρός,

- 5 πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε—καὶ ἔρπει·
πρωτεῖον οὐκ εὐτυχὲς εἰς κακῶν ὑπεροχὴν ἀποδι- O
δοὺς τῷ ἀνθρώπῳ. ἡμεῖς δ' ὥσπερ ἤδη νικῶντα
κακοδαιμονίᾳ τὸν ἄνθρωπον καὶ τῶν ἄλλων ἀθλιώ-
τατον ζώων ἀνηγορευμένον, αὐτὸν αὐτῷ συγκρίνω-
10 μεν, εἰς ἰδίων κακῶν ἀγῶνα σῶμα καὶ ψυχὴν διαι-
ροῦντες οὐκ ἀχρήστως ἀλλὰ καὶ πάννυ δεόντως, ἵνα
μάθωμεν πότερον διὰ τὴν τύχην ἢ δι' ἑαυτοὺς
ἀθλιώτερον ζῶμεν. νόσος μὲν γὰρ ἐν σώματι φύεται
διὰ φύσιν, κακία δὲ καὶ μοχθηρία περὶ ψυχὴν ἔργον
15 ἐστὶ πρῶτον εἴτα πάθος αὐτῆς. οὐ μικρὸν δὲ πρὸς
εὐθυμίαν ὕφελος, ἂν ἰάσιμον ἢ τὸ χεῖρον καὶ κου-
φότερον καὶ ἄσφονκτον.

2. Ἡ μὲν οὖν Αἰσώπειος ἀλώπηξ περὶ ποικιλίας
δικαζομένη πρὸς τὴν πάρδαλιν, ὥς ἐκέλευε τὸ σῶμα
20 καὶ τὴν ἐπιφάνειαν εὐανθῇ καὶ κατὰστικτον ἐπεδεί- D

1 Ὅμηρος] P 446 9 συγκρίνωμεν R: συγκρίνομεν
15 αὐτῆς R: αὐτῇ

ξατο, τῇ δ' ἦν τὸ ξανθὸν ἀνχμηρὸν καὶ οὐχ ἡδὺ
 προσιδεῖν· ἄλλ' ἐμοῦ τοι τὸ ἐντός' ἔφη ἔσκοπῶν,
 ὦ δικαστά, ποιικιλωτέραν με τῆσδ' ὕψει' δηλοῦσα
 τὴν περὶ τὸ ἦθος εὐτροπίαν ἐπὶ πολλὰ ταῖς χρεῖαις
 ἀμειβομένην. λέγωμεν οὖν ἐν ἡμῖν, ὅτι πολλὰ μὲν, ⁵
 ὦ ἄνθρωπε, σοὶ καὶ τὸ σῶμα νοσήματα καὶ πάθη
 φύσει τ' ἀνίσχιν ἐξ ἑαυτοῦ καὶ προσπίπτοντα δέ-
 χεται θύραθεν· ἄν·δὲ σπαντὸν ἐνδοθεν ἀνοίξεης, ποι-
 κίλον τι καὶ πολυπαθὲς κακῶν ταμειῶν εὐρήσεις
 καὶ θησαύρισμα, ὥς φησι Δημόκριτος, οὐκ ἔξωθεν ¹⁰
 E ἐπιρρεόντων, ἀλλ' ὥσπερ ἐγγεῖους καὶ ἀντόχθονας
 πηγὰς ἐχόντων, ἃς ἀνίσχιν ἢ κακία πολύχυτος καὶ
 δαψιλῆς οὖσα τοῖς πάθεσιν. εἰ δὲ τὰ μὲν ἐν σαρκὶ
 νοσήματα σφυγμοῖς καὶ ὥχραις ἐρυθαινώμενα φωρᾶ-
 ται, καὶ θερμότητες αὐτὰ καὶ πόνοι προπετεῖς ἐλέγ- ¹⁵
 χουσι, τὰ δ' ἐν ψυχῇ λανθάνει τοὺς πολλοὺς κακὰ
 ὄντα, διὰ τοῦτ' ἐστὶ κακίῳ, προσσφαιρούμενα τὴν
 ἐπ' αὐτοῖς τοῦ πάσχοντος αἰσθησιν. τῶν μὲν γὰρ
 F περὶ τὸ σῶμα νοσημάτων ἐρρωμένος ὁ λογισμὸς
 αἰσθάνεται· τοῖς δὲ τῆς ψυχῆς συννοσῶν αὐτὸς οὐκ ²⁰
 ἔχει κρίσιν ἐν οἷς πάσχει, πάσχει γὰρ ᾧ κρίνει· καὶ
 δεῖ τῶν ψυχικῶν πρῶτον καὶ μέγιστον ἀριθμεῖν τὴν
 ἄνοιαν, δι' ἧς ἀνῆκεστος ἢ κακία τοῖς πολλοῖς συν-
 οικεῖ καὶ συγκатаβιοῖ καὶ συναποθνήσκει. ἀρχὴ γὰρ
 ἀπαλλαγῆς νόσου μὲν αἰσθησις εἰς χρεῖαν ἄγουσα ²⁵
 τοῦ βοηθοῦντος τὸ πάσχον· ὁ δ' ἀπιστία τοῦ νοσεῖν
 οὐκ εἰδὼς ὧν δεῖται, καὶν παρῇ τὸ θεραπεῦον, ἀρ-

4 εὐστροφίαν R 10 Δημόκριτος] Mullach, 1 p. 346
 14 ὥχραις] χροαῖς? 23 ἄνοιαν] ἄγνωιαν W

νεῖται. καὶ γὰρ τῶν περὶ τὸ σῶμα νοσημάτων τὰ 501
μετ' ἀναισθησίας χείρονα, λήθαργοι κεφαλαλγίαι
ἐπιληψίαι ἀποπληξίαι· αὐτοὶ τε πυρετοὶ συντείναντες
εἰς παρακοπήν τὸ φλεγμαῖνον καὶ τὴν αἰσθησιν
5 ὥσπερ ἐν ὀργάνῳ διαταράξαντες

‘κινουῖσι χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν.’

3. Διὸ παῖδες ἰατρῶν βούλονται μὲν μὴ νοσεῖν
τὸν ἄνθρωπον, νοσοῦντα δὲ μὴ ἀγνοεῖν ὅτι νοσεῖ·
ὃ τοῖς ψυχικοῖς πάθεσι πᾶσι συμβέβηκεν. οὔτε γὰρ
10 ἀφραίνοντες οὔτ' ἀσελγαίνοντες οὔτ' ἀδικοπραγοῦν-
τες ἀμαρτάνειν δοκοῦσιν, ἀλλ' ἐνιοὶ καὶ κατορθοῦν.
πυρετὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ὑγίειαν ὠνόμασεν οὐδὲ φθί- B
σιν εὐεξίαν οὐδὲ ποδάγραν ποδώκειαν οὐδ' ὥχριάσιν
ἐρύθημα, θυμὸν δὲ πολλοὶ καλοῦσιν ἀνδρείαν καὶ
15 ἔρωτᾶ φιλίαν καὶ φθόνον ἄμιλλαν καὶ δειλίαν ἀσφά-
λειαν. εἰδ' οἱ μὲν καλοῦσι τοὺς ἰατρούς, αἰσθάνονται
γὰρ ὧν δέονται πρὸς αὐτοὺς νοσοῦσιν· οἱ δὲ φεύγουσι
τοὺς φιλοσόφους, οἶονται γὰρ ἐπιτυγχάνειν ἐν οἷς
διαμαρτάνουσιν. ἐπεὶ τούτῳ γε τῷ λόγῳ χρώμενοι
20 λέγομεν, ὅτι κουφότερόν ἐστιν ὀφθαλμία μανίας καὶ
ποδάγρα φρενίτιδος. ὁ μὲν γὰρ αἰσθάνεται καὶ καλεῖ
τὸν ἰατρὸν κεκραγώς· καὶ παρόντι τὴν ἕψιν ἀλείψαι
παρέχει, τὴν φλέβα τεμεῖν, τὴν κεφαλὴν θεραπεῦσαι
παραδίδωσιν· τῆς δὲ μαινομένης Ἀγαυῆς ἀκούεις C
25 ὑπὸ τοῦ πάθους τὰ φίλτατ' ἡγνοηκίας,

‘ἄγομεν ἐξ ὄρεος

ἔλικά νεότομον ἐπὶ μέλαθρα,
μακάριον θήραμα.'

καὶ γὰρ ὁ μὲν τῷ σώματι νοσῶν εὐθὺς ἐνδοὺς καὶ
καθεὶς εἰς τὸ κλινίδιον ἑαυτὸν ἡσυχίαν ἄγει θερα-
πευόμενος· ἂν δέ που μικρὸν ἐξῆξῃ καὶ διασκιρ- 5
τήσῃ τὸ σῶμα φλεγμονῆς προσπεσούσης, εἰπὼν τις
τῶν παρακαθημένων πράως

‘μὲν’, ὦ ταλαίπωρ’, ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις’

ἐπέστησε καὶ κατέσχευ. οἱ δ’ ἐν τοῖς ψυχικοῖς πά-
θεισιν ὄντες, τότε μάλιστα πράττουσι, τόθ’ ἥμιστα 10
ἡσυχάζουσιν· αἱ γὰρ ὁρμαὶ τῶν πράξεων ἀρχή, τὰ
D δὲ πάθη σφοδρότητες ὁρμῶν. διὸ τὴν ψυχὴν ἡρε-
μεῖν οὐκ ἔωσιν, ἀλλ’ ὅτε μάλιστα δεῖται μονῆς καὶ
σιωπῆς καὶ ὑποστολῆς ὁ ἄνθρωπος, τότ’ αὐτὸν εἰς
ὑπαιθρον ἔλκουσι, τότ’ ἀποκαλύπτουσιν οἱ θυμοὶ 15
αἱ φιλονεικίαι οἱ ἔρωτες αἱ λῦπαι, πολλὰ καὶ δρᾶν
ἄνομα καὶ λαλεῖν ἀνάρμοστα τοῖς καιροῖς ἀναγκα-
ζόμενον.

4. Ὡσπερ γὰρ ἐπισφαλέστερος χειμῶν τοῦ πλεῖν
οὐκ ἔωντος ὁ κωλύων καθορμίσασθαι· οὕτως οἱ κατὰ 20
ψυχὴν χειμῶνες βαρύτεροι στείλασθαι τὸν ἄνθρω-
πον οὐκ ἔωντες οὐδ’ ἐπιστῆσαι τεταραγμένον τὸν
λογισμὸν· ἀλλ’ ἀκυβέρνητος καὶ ἀνερμάτιστος ἐν
ταραχῇ καὶ πλάνῃ δρόμοις ὁλεθρίοις καὶ παραφόροις
E διατραχηλιζόμενος εἰς τι νανάγιον φοβερὸν ἐξέπεσε 25

2 μακαρίαν θήραν Vita Crass. c. 33 et Euripides
5 ἐξῆξῃ Duebnerus: ἐξῆξῃ 8 Eur. Or. 258 10 τότε] ὅτε?
21 οἱ στείλασθαι R 24 ὁλεθρίοις] ἐναντίοις Duebnerus

ΠΕΡΙ ΑΔΟΛΕΣΧΙΑΣ.

1. Δύσκολον μὲν ἀναλαμβάνει θεράπευμα καὶ χαλεπὸν ἢ φιλοσοφία τὴν ἀδόλεσχίαν. τὸ γὰρ φάρμακον αὐτῆς, ὁ λόγος, ἀκουόντων ἐστίν· οἱ δ' ἀδόλεσχοι οὐδενὸς ἀκούουσιν, αἰεὶ γὰρ λαλοῦσι. καὶ τοῦτ' ἔχει πρῶτον κακὸν ἢ ἀσιγησία, τὴν ἀνηγοῖαν. κω-
φότης γὰρ αὐθαίρετός ἐστιν, ἀνθρώπων οἶμαι μεμφομένων τὴν φύσιν, ὅτι μίαν μὲν γλῶτταν δύο δ' ὦτ' ἔχουσιν. εἶπερ οὖν ὁ Εὐριπίδης καλῶς εἶπε πρὸς τὸν ἀσύνητον ἀκροατὴν

10

‘οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι,
σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους.’

δικαιότερον ἂν τις εἴποι πρὸς τὸν ἀδόλεσχον

‘οὐκ ἂν δυναίμην μὴ δεχόμενον πιμπλάναι,
σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους.’

μᾶλλον δὲ περιαντλῶν λόγους ἀνθρώπῳ λαλοῦντι
D μὲν πρὸς τοὺς οὐκ ἀκούοντας, μὴ ἀκούοντι δὲ τῶν
λαλούντων. καὶ ἥα ἂν ἀκούσῃ τι βραχύ, τῆς ἀδό-
λεσχίας ὥσπερ ἄμπωτιν λαβούσης, τοῦτο παραχοῇ μα-
πολλαπλάσιον ἀνταποδίδωσι. τὴν μὲν γὰρ ἐν Ὀλυμ-
πίᾳ στοὰν ἀπὸ μιᾶς φωνῆς πολλὰς ἀντανakλάσεις 20

8 Εὐριπίδης] Nauck. p. 649 12 ἀδόλεσχον Stegmannus:
ἀδόλεσχον μᾶλλον δὲ περὶ τοῦ ἀδόλεσχου

ποιοῦσαν ἐπτάφωνον καλοῦσι· τῆς δ' ἀδολεσχίας ἂν
ἐλάχιστος ἄφηται λόγος, εὐθὺς ἀντιπεριηχέϊ

ἵκνουσα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν.

μήποτε γὰρ αὐτοῖς οὐκ εἰς τὴν ψυχὴν ἀλλ' εἰς τὴν
5 γλῶτταν ἡ ἀκοὴ συντέτρηται. διὸ τοῖς μὲν ἄλλοις
ἐμμένουσιν οἱ λόγοι, τῶν δ' ἀδολέσχων διαρρέου- E
σιν· εἴθ' ὥσπερ ἀγγεῖα κενοὶ φρενῶν ἤχου δὲ μεστοὶ
περιίασιν.

2. Εἰ δ' οὖν δοκεῖ πείρας μῆδὲν ἐλλελεῖσθαι,
10 εἴπωμεν πρὸς τὸν ἀδόλεσχον

ᾧ παῖ, σιώπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ καλὰ·

δύο δὲ τὰ πρῶτα καὶ μέγιστα, τὸ ἀκοῦσαι καὶ ἀκου-
σθῆναι· ὧν οὐδ' ἑτέρου τυχεῖν ἐγγίγνεται τοῖς ἀδο-
λέσχοις, ἀλλὰ καὶ περὶ αὐτὴν τὴν ἐπιθυμίαν ἀπο-
15 δυσπετοῦσι. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις νοσήμασι τῆς ψυχῆς,
οἷον φιλαργυρία φιλοδοξία φιληδονία, τὸ γοῦν τυγ- F
χάνειν ὧν ἐφίενται περιέσσι· τοῖς δ' ἀδολέσχοις τοῦτο
συμβαίνει χαλεπώτατον, ἐπιθυμοῦντες γὰρ ἀκροατῶν
οὐ τυγχάνουσιν, ἀλλὰ πᾶς φεύγει προτροπάδην·
20 κἂν ἐν ἡμικυκλίῳ τινὶ καθεζόμενοι, κἂν περιπατοῦν-
τες ἐν ταύτῃ θεάσωνται προσφοιτῶντα, ταχέως ἀνά-
ξενξιν αὐτοῖς παρεγγυῶσι. καὶ καθάπερ ὅταν ἐν
συνλόγῳ τινὶ σιωπὴ γένηται, τὸν Ἑρμῆν ἐπεισελη-
λυθέναι λέγουσιν, οὕτως ὅταν εἰς συμπόσιον ἢ συν-
25 ἐδριον γνωρίμων λάλος εἰσέλθῃ, πάντες ἀποσιωπῶσι 503
μὴ βουλόμενοι λαβὴν παρασχεῖν· ἂν δ' αὐτὸς ἄρξῃται
διαίρειν τὸ στόμα

‘πρὸ χείματος ὥστ’ ἀνὰ ποντίαν ἄκραν
βορέου πνέοντος’

ὑφορώμενοι σάλον καὶ ναυτίαν ἐξανέστησαν. ὅθεν
αὐτοῖς συμβαίνει μήτε παρὰ δειπνον συγκλιτῶν
μήτε συσκήνων τυγχάνειν προθύμων, ὅταν ὁδοιπο- 5
ρῶσιν ἢ πλέωσιν, ἀλλ’ ἀναγκαστῶν· πρόσκειται γὰρ
ἀπανταχοῦ, τῶν ἱματίων ἀντιλαμβανόμενος, τοῦ
γενείου, τὴν πλευρὰν θυροκοπῶν τῇ χειρί·

‘πόδες δὲ κεῖθι τιμιώτατοι,’

κατὰ τὸν Ἀρχίλοχον, καὶ νῆ Δία κατὰ τὸν σοφὸν 10
Ἀριστοτέλην. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνοχλούμενος ὑπ’ ἀδο-
B λέσχου καὶ κοπτόμενος ἀτόποις τισὶ διηγήμασι, πολ-
λάκις αὐτοῦ λέγοντος ‘οὐ θαυμαστόν, Ἀριστότελες;
‘οὐ τοῦτο’ φησί ‘θαυμαστόν, ἀλλ’ εἴ τις πόδας ἔχων
σὲ ὑπομένει.’ ἑτέρῳ δέ τινι τοιούτῳ μετὰ πολλοὺς 15
λόγους εἰπόντι ‘κατηδολέσχηκά σου, φιλόσοφε.’ ‘μὰ
Δί’” εἶπεν ‘οὐ γὰρ προσεῖχον.’ καὶ γὰρ ἂν βιά-
σωνται λαλεῖν οἱ ἀδόλεσχοι, παρέδωκεν αὐτοῖς ἡ
ψυχὴ τὰ ὧτα περιαντλεῖν ἕξωθεν, αὐτὴ δ’ ἐντὸς
ἐτέρας τινὰς ἀναπτύσσει καὶ διέξεισι πρὸς αὐτήν 20
C φροντίδας· ὅθεν οὔτε προσεχόντων οὔτε πιστευόν-
των ἀκροατῶν εὐποροῦσι. τῶν μὲν γὰρ πρὸς τὰς
συνουσίας εὐκαταφόρων ἄγονον εἶναι τὸ σπέρμα
λέγουσι, τῶν δ’ ἀδολέσχων ὁ λόγος ἀτελής καὶ
ἄκαρπός ἐστι. .

25

1 Bergk. 3 p. 721 2 βορέου] βορέα Bergk. 4 συγ-
κλιτῶν Huttenus: συγκλίτων 7 τοῦ γενείου] ἀπτόμενος τοῦ
γενείου Stegmannus 9 Bergk. 2 p. 425

3. Καίτοι γ' οὐδὲν οὕτως ἡ φύσις εὐερκῶς κεχα-
 ράκωκε τῶν ἐν ἡμῖν ὥς τὴν γλῶτταν, βαλομένη
 φρουρὰν πρὸ αὐτῆς τοὺς ὀδόντας, ἔν', ἐὰν ἐντὸς
 κατατείνοντος ἥνια σιγαλόεντα' τοῦ λογισμοῦ μὴ
 5 ὑπακούῃ μηδ' ἀνελῇται, δῆγμασιν αὐτῆς κατέχωμεν
 τὴν ἀκρασίαν αἰμάττοντες. ἄχαλλῶν γὰρ οὐ τα-
 μείων οὐδ' οἰκημάτων ἀλλὰ ἑστομάτων τὸ τέλος
 δυστυχίαν' ὁ Εὐριπίδης φησίν. οἱ δ' οἰκημάτων
 μὲν ἀθύρων καὶ βαλλαντίων ἀδέσμων μηδὲν ὕφε-
 10 λος οἰόμενοι τοῖς κεκτημένοις εἶναι, στόμασι δ'
 ἀκλειστοῖς καὶ ἀθύροις ὥσπερ τὸ τοῦ Πόντου διὰ D
 παντὸς ἔξω ῥέουσι χρώμενοι, πάντων ἀτιμότατον
 ἡγεῖσθαι τὸν λόγον ἐοίκασιν. ὅθεν οὐδὲ πίστιν
 ἔχουσιν ἥς πᾶς λόγος ἐφίεται· τὸ γὰρ οἰκεῖον αὐ-
 15 τοῦ τέλος τοῦτ' ἐστί, πίστιν ἐνεργάσασθαι τοῖς
 ἀκούουσιν· ἀπιστοῦνται δ' οἱ λάλοι, κἂν ἀληθεύω-
 σιν. ὥσπερ γὰρ ὁ πυρὸς εἰς ἀγγεῖον κατακλεισθῆς
 τῷ μὲν μέτρῳ πλείων εὐρίσκεται τῇ δὲ χρεῖα μοχθη-
 ρότερος, οὕτω λόγος εἰς ἀδόλεσχον ἐμπεσὼν ἄνθρω-
 20 πον πολὺ ποιεῖ τοῦ ψεύδους ἐπίμετρον, ᾧ διαφθείρει
 τὴν πίστιν.

4. Ἐπεὶ τοίνυν τὸ μεθύειν πᾶς ἄνθρωπος αἰδή-
 μων καὶ κόσμιος φυλάξαιτ' ἄν· μανία γὰρ ὁμότοι-
 χος μὲν ἢ ὀργή κατ' ἐνίους ἢ δὲ μέθη σύνοικος· E
 25 μᾶλλον δὲ μανία τῷ μὲν χρόνῳ ἦττων, τῇ δ' αἰτία
 μείζων, ὅτι τὸ αὐθαίρετον αὐτῇ πρόσεστι. τῆς δὲ

4 Hom. E 226. 328 passim 8 Εὐριπίδης] Bacch. 386
 11 ὥσπερ] καὶ ὥσπερ Stegmannus 23 ὁμότοιχος Stobaeus
 99, 27: ὁμόστοιχος. Locust est sanus. cf. Kock. 2 p. 128
 25 μανία] i. e. ἡ μέθη ἐστὶ μανία

μέθης οὐδὲν οὕτω κατηγοροῦσιν ὥς τὸ περὶ τοὺς λόγους ἀκρατέες καὶ ἀόριστον·

‘οἶνος γάρ τ’ ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ’ αἰεῖσαι,
καί θ’ ἀπαλὸν γελάσαι καί τ’ ὀρχήσασθαι ἀνῆκε.’
καίτοι τὸ δεινότατον, ᾧδὴ καὶ γέλως καὶ ὀρχησις, 5
οὐδὲν ἄχρι τούτων.

- F ‘καί τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ’ ἄρρητον ἄμεινον,’
τοῦτ’ ἤδη δεινὸν καὶ ἐπικίνδυνον· καὶ μὴ ποτε τὸ
ζητούμενον παρὰ τοῖς φιλοσόφοις λύων ὁ ποιητῆς
οἰνώσεως καὶ μέθης διαφορὰν εἰρηκεν, οἰνώσεως 10
μὲν ἄνεσιν μέθης δὲ φλυαρίαν. τὸ γὰρ ἐν τῇ καρ-
δίᾳ τοῦ νήφοντος ἐπὶ τῆς γλώττης ἐστὶ τοῦ μεθύον-
τος, ὥς οἱ παροιμιαζόμενοι φασιν. ὅθεν ὁ μὲν Βίας
ἐν τινι πύτρῳ σιωπῶν καὶ σκωπτόμενος εἰς ἀβελτερίαν
ὑπὸ τινος ἀδολέσχου, ‘καὶ τίς ἄν’ ἔφη ‘δύναιτο μω- 15
504 ρὸς ὦν ἐν οἴνῳ σιωπᾶν;’ Ἀθήνησι δέ τις ἐστιῶν
πρέσβεις βασιλικοὺς ἐφιλοτιμήθη σπουδάζουσιν αὐ-
τοῖς συναγαγεῖν εἰς ταῦτὸ τοὺς φιλοσόφους· χρωμέ-
νων δὲ τῶν ἄλλων κοινολογία καὶ τὰς συμβολὰς
ἀποδιδόντων, τοῦ δὲ Ζήνωνος ἡσυχίαν ἄγοντος, 20
φιλοφρονησάμενοι καὶ προπιόντες οἱ ξένοι ‘περὶ
σοῦ δὲ τί χρὴ λέγειν’ ἔφασαν ‘ὦ Ζήνων τῷ βα-
σιλεῖ;’ κἀκεῖνος ‘ἄλλο μηδέν’ εἶπεν ‘ἢ ὅτι πρεσβύ-
της ἐστὶν ἐν Ἀθήναις παρὰ πότον σιωπᾶν δυνά-
μενος.’ οὕτω τι βαθὺ καὶ μυστηριώδες ἢ σιγὴ καὶ νη- 25
B φάλιον, ἣ δὲ μέθη λάλον· ἄνουν γὰρ καὶ ὀλιγόφρον,

3 Hom. ξ 463 οἶνος γάρ τ’] οἶνος γὰρ ἀνάγει | ἡλεός
ὅς τ’ Homerus 5 καίτοι] καὶ τί mei codd. καὶ τί τὸ δει-
νὸν W. Nihil opus 6 οὐδὲν ἄχρι τούτων] i. e. οὐδὲν ἐστὶ
παραβαλλόμενον τοῖς ἐφεξῆς

διὰ τοῦτο καὶ πολύφωνον. οἱ δὲ φιλόσοφοι καὶ
 ὀριζόμενοι τὴν μέθην λέγουσιν εἶναι λήρησιν πάρ-
 οινον· οὕτως οὐ ψέγεται τὸ πίνειν, εἰ προσεῖη τῷ
 πίνειν τὸ σιωπᾶν· ἀλλ' ἡ μωρολογία μέθην ποιεῖ
 5 τὴν οἴνωσιν. ὁ μὲν οὖν μεθύων ληρεῖ παρ' οἶνον,
 ὁ δ' ἀδόλεσχος πανταχοῦ ληρεῖ, ἐν ἀγορᾷ ἐν θεάτρῳ
 ἐν περιπάτῳ ἐν μέθῃ μεθ' ἡμέραν νύκτωρ· ἔστι δὲ
 θεραπεύων τῆς νόσου βαρύτερος, συμπλέων τῆς ναυ-
 τίας ἀηδέστερος, ἐπαινωδὸν τοῦ ψέγοντος ἐπαχθέστε-
 10 ρος. ἥδιον γέ τοι πονηροῖς ὁμιλοῦσιν ἐπιδεξίοις ἢ
 χρηστοῖς ἀδολέσχαις. ὁ μὲν γὰρ Σοφοκλέους Νέστωρ
 τὸν Αἴαντα τραχυνόμενον τῷ λόγῳ πραῦνων ἡθικῶς C
 τοῦτ' εἴρηκεν

‘οὐ μέμφομαί σε· ὄρων γὰρ εὖ κακῶς λέγεις·’
 15 πρὸς δὲ τὸν ἀδολέσχην οὐχ οὕτως ἔχομεν, ἀλλὰ πᾶ-
 σαν ἔργου χάριν ἢ τῶν λόγων ἀκαιρία διαφθείρει
 καὶ ἀπόλλυσι.

5. Λυσίας τιμὴ δίκην ἔχοντι λόγον συγγράψας
 ἔδωκεν· ὁ δὲ πολλάκις ἀναγνοὺς ἤκε πρὸς τὸν Λυσίαν
 20 ἀθυμῶν καὶ λέγων τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ διεξιόντι
 θαυμαστὸν φανῆναι τὸν λόγον, αὐθις δὲ καὶ τρίτον
 ἀναλαμβάνοντι παντελῶς ἀμβλὸν καὶ ἄπρακτον· ὁ
 δὲ Λυσίας· γελάσας ‘τί οὖν’ εἶπεν ‘οὐχ ἄπαξ μέλ-
 λεις λέγειν αὐτὸν ἐπὶ τῶν δικαστῶν;’ καὶ σκοπεῖ D
 25 τὴν Λυσίου πειθῶ καὶ χάριν· κακεῖνον γάρ
 ‘ἐγὼ φαμι ἰοπλοκάμων Μοισᾶν εὖ λαχεῖν.’

14 Nauck. p. 312 26 Bergk. 3 p. 703 qui Sapphoni
 verba tribuens conicit: ἔγω φαμι ἰοπλόκων | Μοισᾶν εὖ λα-
 χέμεν. cf. Pindar. Pyth. 1, 1

τῶν δὲ περὶ τοῦ ποιητοῦ λεγομένων ἀληθέστατόν ἐστιν, ὅτι μόνος Ὀμηρος τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀψυκορίας περιέγρονεν, ἀεὶ καινὸς ὢν καὶ πρὸς χάριν ἀκμάζων· ἀλλ' ὅμως εἰπὼν καὶ ἀναφωνήσας ἐκείνο περὶ αὐτοῦ, τό

5

ἔχθρὸν δέ μοι ἐστίν

αὐτὶς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν,

φεύγει καὶ φοβεῖται τὸν ἐφεδρεύοντα παντὶ λόγῳ κόρον, εἰς ἄλλα ἐξ ἄλλων διηγήματα τὴν ἀκοὴν ἄγων καὶ τῇ καινότητι τὴν πλησμονὴν αὐτῆς παρὰ 10 μυθούμενος. οἱ δ' ἀποκναίουσιν δῆπου τὰ ὦτα ταῖς ταυτολογίαις ὥσπερ παλίμψηστα διαμολύνοντες.

- E 6. Τοῦτο τοίνυν πρῶτον ὑπομιμνήσκωμεν αὐτούς, ὅτι, καθάπερ τὸν οἶνον ἡδονῆς ἕνεκα καὶ φιλοφροσύνης εὐρημένον οἱ προσβιαζόμενοι πολὺν πίνειν 15 καὶ ἄκρατον ἐπίους εἰς ἀηδίαν καὶ παροινίαν τρέπουσιν, οὕτω τὸν λόγον ἡδιστον ὄντα καὶ φιλανθρωπότατον συμβόλαιον οἱ χρώμενοι κακῶς καὶ προχείρως ἀπάνθρωπον ποιοῦσι καὶ ἄμικτον, οἷς οἴονται χαρίζεσθαι λυποῦντες καὶ ἀφ' ὧν θαυμά- 20 ζεσθαι καταγελῶμενοι καὶ δι' ὧν φιλεῖσθαι δυσχεραίνόμενοι. ὥσπερ οὖν ὁ τῷ κεστῷ τοὺς ὁμιλοῦντας ἀποστρέφων καὶ ἀπελαύνων ἀναφροδίτος, οὕτως ὁ τῷ λόγῳ λυπῶν καὶ ἀπεχθανόμενος ἄμουςός τις καὶ ἄτεχνός ἐστι.

25

7. Τῶν δ' ἄλλων παθῶν καὶ νοσημάτων τὰ μὲν ἐστὶν ἐπικίνδυνα τὰ δὲ μισητὰ τὰ δὲ καταγέλαστα,

4 εἰπὼν καὶ] del. Stegmannus 6 Hom. μ 452 7 αὐ-
τις idem: αὐθις 20 ἀφ' ὧν] cf. Symbolas meas

τῇ δ' ἀδολεσχίᾳ πάντα συμβέβηκε. χλευάζονται μὲν
 γὰρ ἐν ταῖς κοιναῖς διηγήσεσι, μισοῦνται δὲ διὰ
 τὰς τῶν κακῶν προσαγγελίας, κινδυνεύουσι δὲ τῶν
 ἀπορρητῶν μὴ κρατοῦντες. ὅθεν Ἀνάχαρσις ἐστία- 505
 5 θεῖς παρὰ Σόλωνι καὶ κοιμώμενος, ὥφθη τὴν μὲν
 ἀριστερὰν χεῖρα τοῖς μορίοις τὴν δὲ δεξιὰν τῷ στό-
 ματι προσκειμένην ἔχων· ἐγκρατεστέρου γὰρ ᾤετο
 χαλινοῦ δεῖσθαι τὴν γλῶτταν, ὁρθῶς οἰόμενος. οὐ
 γὰρ ἂν τις ἐξαριθμῆσαιτο ῥαδίως ἄνδρας τοσοῦτους
 10 ἀφροδισίων ἀκρασίᾳ πεπτωκότας, ὅσας πόλεις καὶ
 ἡγεμονίας λόγος ἐξενεχθεὶς ἀπόρρητος ἀναστάτους
 ἐποίησε. Σύλλας ἐπολιόρκει τὰς Ἀθήνας, οὐκ ἔχων
 σχολὴν ἐνδιατρῆσαι χρόνον πολὺν· ἐπεὶ πόνος ἄλλος
 ἐπείγειν, ἥρπакότος μὲν Ἀσίαν Μιθριδάτου τῶν
 15 δὲ περὶ Μάριον αὐθις ἐν Ῥώμῃ κρατούντων· ἀλλὰ B
 πρεσβυτῶν τινων ἐπὶ κουρείου διαλεγομένων ὥς οὐ
 φυλάττεται τὸ Ἐπτάχαλκον καὶ κινδυνεύει τὸ ἄστυ
 κατ' ἐκεῖνο ληφθῆναι τὸ μέρος, ἀκούσαντες οἱ κατά-
 σκοποι πρὸς τὸν Σύλλαν ἐξήγγειλαν. ὁ δ' εὐθὺς
 20 τὴν δύναμιν προσαγαγὼν περὶ μέσας νύκτας εἰσῆ-
 γαγε τὸ στράτευμα, καὶ μικροῦ μὲν κατέσκαψε τὴν
 πόλιν ἐνέπλησε δὲ φόνου καὶ νεκρῶν, ὥστε τὸν
 Κεραμεικὸν αἵματι ῥυθῆναι. χαλεπῶς δὲ πρὸς τοὺς
 Ἀθηναίους ἔσχε διὰ τοὺς λόγους μᾶλλον ἢ τὰ ἔργα·
 25 κακῶς γὰρ αὐτὸν ἔλεγον καὶ τὴν Μετέλλαν, ἀνα-
 πηδῶντες ἐπὶ τὰ τέλχη καὶ σκώπτοντες
 'συκάμινον ἔσθ' ὁ Σύλλας ἀλφίτῳ πεπασμένον,' C

13 Hom. 1 54 21 τὴν πόλιν] om. mei codd. 27 cf.
 Vit. Sull. c. 2

καὶ τοιαῦτα πολλὰ φλυαροῦντες ἐπεσπάσαντο κου-
φοτάτου πράγματος 'λόγων' ὥς φησιν ὁ Πλάτων
'βαρυτάτην ζημίαν.' τὴν δὲ Ῥωμαίων πόλιν ἐκώλυ-
σεν ἐλευθέραν γενέσθαι, Νέρωνος ἀπαλλαγεῖσαν,
ἐνδὸς ἀνδρὸς ἀδολεσχία. μία γὰρ ἦν νύξ, μεθ' ἣν 5
ἔδει τὸν τύραννον ἀπολωλέναι, παρεσκευασμένων
ἀπάντων· ὁ δὲ μέλλων αὐτὸν ἀποκτινύναι, πορευό-
μενος εἰς θέατρον ἰδὼν τινα τῶν δεδεμένων ἐπὶ
θύραις μέλλοντα προσάγεσθαι τῷ Νέρωνι καὶ τὴν
αὐτοῦ τύχην ἀποδουρόμενον, ἐγγὺς προσῆλθεν αὐτῷ 10
καὶ προσψιθυρίσας 'εὖχον' φησὶν 'ὦ ἄνθρωπε, τὴν
D σήμερον ἡμέραν παρελθεῖν μόνον, αὔριον δέ μοι
εὐχαριστήσεις.' ἀρπάσας οὖν τὸ αἰνιχθὲν ἐκεῖνος
καὶ νοήσας, οἶμαι, ὅτι

'νήπιος, ὃς τὰ ἔτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει,' 15
τὴν βεβαιοτέραν εἴλετο σωτηρίαν πρὸ τῆς δικαιότε-
ρας. ἐμήνυσε γὰρ τῷ Νέρωνι τὴν φωνὴν τάνθρω-
που· κακεῖνος εὐθὺς ἀνῆρπαστο, καὶ βάσανοι καὶ
πῦρ καὶ μάστιγες ἐπ' αὐτόν, ἀρνούμενον πρὸς τὴν
ἀνάγκην ἢ χωρὶς ἀνάγκης ἐμήνυσε. 20

8. Ζήνων δ' ὁ φιλόσοφος, ἵνα μηδ' ἄκοντος αὐτοῦ
πρόηται τι τῶν ἀπορρήτων ἐκβιαζόμενον τὸ σῶμα
ταῖς ἀνάγκαις, διαφαγὼν τὴν γλῶτταν προσέπτυσσε
τῷ τυράννῳ. καλὸν δὲ καὶ Λέαινα τῆς ἐγκρατείας
E ἔχει γέρας· ἐταίρα τῶν περὶ Ἀρμόδιον ἦν καὶ Ἀρι- 25
στογέιτωνα καὶ τῆς ἐπὶ τοὺς τυράννους συνωμοσίας

2 Πλάτων] de Legg. p. 717 c 15 Hesiodo tribuitur;
cf. fr. 245 ed. Rzach. 17 τάνθρωπον *: τοῦ ἀνθρώπου
22 σῶμα] στόμα P. Papageorgiu

ἐκοινώνει ταῖς ἐλπίσιν ὥς γυνή· καὶ γὰρ αὕτη περὶ
 τὸν καλὸν ἐκείνον ἐβάκχευσε κρατῆρα τοῦ ἔρωτος,
 καὶ κατωργίαστο διὰ τοῦ θεοῦ τοῖς ἀπορρήτοις. ὥς
 οὖν ἐκείνοι πταίσαντες ἀνῆρέθησαν, ἀνακρινομένη
 5 καὶ κελευομένη φράσαι τοὺς ἔτι λανθάνοντας οὐκ
 ἔφρασεν, ἀλλ' ἐνεκαρτέρησεν, ἐπιδείξασα τοὺς ἄν- F
 δρας οὐδὲν ἀνάξιον ἑαυτῶν παθόντας, εἰ τοιαύτην
 ἠγάπησαν. Ἀθηναῖοι δὲ χαλκῇν ποιησάμενοι λέαιναν
 ἄγλωσσον ἐν πύλαις τῆς ἀκροπόλεως ἀνέθηκαν, τῷ
 10 μὲν θυμοειδεῖ τοῦ ζώου τὸ ἀήττητον αὐτῆς τῷ δ'
 ἄγλωσσω τὸ σιωπηρὸν καὶ μυστηριῶδες ἐμφαίνοντες.
 οὐδεὶς γὰρ οὕτω λόγος ὠφέλησε ῥηθεις ὥς πολλοὶ
 σιωπηθέντες· ἔστι γὰρ εἰπεῖν ποτε τὸ σιγηθὲν, οὐ
 μὴν σιωπῆσαι γε τὸ λεχθὲν, ἀλλ' ἐκκέχυται καὶ δια-
 15 πεφοίτηκεν. ὅθεν οἶμαι τοῦ μὲν λέγειν ἀνθρώπους
 τοῦ δὲ σιωπᾶν θεοὺς διδασκάλους ἔχομεν, ἐν τελε-
 ταῖς καὶ μυστηρίοις σιωπῇν παραλαμβάνοντες. ὁ δὲ 506
 ποιητῆς τὸν λογιώτατον Ὀδυσσεά σιωπηλότατον πε-
 ποίηκε, καὶ τὸν υἷον αὐτοῦ καὶ τὴν γυναικα καὶ
 20 τὴν τροφόν· ἀκούεις γὰρ λεγούσης

‘ἔξω δ’ ἡύτε περ κρατερῇ δρυὶς ἢ σίδηρος.’

αὐτὸς δὲ τῇ Πηνελόπῃ παρακαθήμενος

‘θυμῷ μὲν γούωσαν ἐὴν ἐλέαιρε γυναῖκα,

ὀφθαλμοὶ δ’ ὥς εἰ κέρα ἔστασαν ἢ σίδηρος,

25 ἀτρέμας ἐν βλεφάροισιν.’

οὕτω τὸ σῶμα μεστὸν ἦν αὐτῷ πανταχόθεν ἐγκρα-

5 κελευομένη] κολαζομένη codex D 21 Hom. τ 494
 ἡύτε — δρυὶς] ὥς ὅτε τις στερεὴ λίθος Homerus 23 idem
 τ 210

Β τείας, καὶ πάντ' ἔχων ὁ λόγος εὐπειθῇ καὶ ὑποχεί-
ρια προσέταττε τοῖς ὄμμασι μὴ δακρύνειν, τῇ γλώττῃ
μὴ φθέργεσθαι, τῇ καρδίᾳ μὴ τρέμειν μηδ' ὑλακτεῖν.

ἔφθ' δ' αὖτ' ἐν πείσῃ κραδίῃ μένε τετληνῖα'

μέχρι τῶν ἀλόγων κινήμάτων διήκοντος τοῦ λογι- 5
σμοῦ καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ αἶμα πεποιημένου κατή-
κοον ἑαυτῷ καὶ χειρόηθες. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ πολλοὶ
τῶν ἐταίρων· τὸ γὰρ ἐλκομένους καὶ προσουδιζομέ-
νους ὑπὸ τοῦ Κύνκλωπος μὴ καταιπεῖν τοῦ Ὀδυσσέως
μηδὲ δεῖξαι τὸ πεφυρακτωμένον ἐκεῖνο καὶ παρεσ- 10

Ο κευασμένον ὄργανον ἐπὶ τὸν ὀφθαλμόν, ἀλλ' ὥμοις
ἐσθίεσθαι μᾶλλον ἢ φράσαι τι τῶν ἀπορρήτων,
ὑπερβολὴν ἐγκρατείας καὶ πίστεως οὐκ ἀπολέλοιπεν.
ἴθιεν ὁ Πιπτακὸς οὐ κακῶς, τοῦ Αἰγυπτίων βασι-
λέως πέμψαντος ἱερεῖον αὐτῷ καὶ κελεύσαντος τὸ 15
κάλλιστον καὶ χεῖριστον ἐξελεῖν κρέας, ἐξέπεμψεν
ἐξελὼν τὴν γλώτταν ὥς ὄργανον μὲν ἀγαθῶν ὄργα-
νον δὲ κακῶν τῶν μεγίστων οὖσαν.

9. Ἡ δ' Εὐριπίδεις Ἰνὸ παρρησίαν ἄγουσα περὶ
αὐτῆς εἰδέναι φησί

20

ἄσιγαν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἴν' ἀσφαλές·

οἱ γὰρ εὐγενοῦς καὶ βασιλικῆς τῷ ὄντι παιδείας
τυχόντες προῶτον· σιγᾶν εἶτα λαλεῖν μανθάνουσιν.

Δ Ἀντίγονος γοῦν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, ἐρωτήσαντος
αὐτὸν τοῦ υἱοῦ πηνίκα μέλλουσιν ἀναξευγνύειν, τί 25
δέδοικας; εἶπε μὴ μόνος οὐκ ἀκούσης τῆς σάλπιγ-

4 Hom. v 23 δ' αὖτ'] δὲ μάλ' idem 13 ἀπολέλοι-
πεν R: ἐκλέλοιπεν 21 Nauck. p. 486 ὅπου Stobaeus
89, 9: ὅποι

- γος; οὐκ ἄρα φωνήν ἐπίστευεν ἀπόρρητον ᾧ τὴν
 βασιλείαν ἀπολείπειν ἔμελλεν; ἐδίδασκε μὲν οὖν
 αὐτὸν ἐγκρατῶς ἔχειν πρὸς τὰ τοιαῦτα καὶ πεφυ-
 λαγμένως. Μέτελλος δ' ὁ γέρων ἕτερόν τι τοιοῦτον
 5 ἐπερωτώμενος ἐπὶ στρατείας 'εἰ' φησὶν 'ᾧμην τὸν
 χιτῶνά μοι συνειδέναι τοῦτο τὰπόρρητον, ἀποδυσά-
 μενος ἂν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πῦρ ἔθηκα.' Εὐμένης δ' ἀκού-
 σας ἐπέρχεσθαι Κρατερόν οὐδενὶ τῶν φίλων ἔφρασεν,
 ἀλλ' ἐψεύσατο Νεοπτόλεμον εἶναι· τούτου γὰρ οἱ E
 10 στρατιῶται κατεφρόνουν, ἐκείνου δὲ καὶ τὴν δόξαν
 ἐθαύμαζον καὶ τὴν ἀρετὴν ἠγάπων. Ἔγνω δ' οὐδείς
 ἄλλος, ἀλλὰ συμβαλόντες ἐκράτησαν καὶ ἀπέκτει-
 ναν αὐτὸν ἀγνοοῦντες καὶ νεκρὸν ἐπέγνωνσαν. οὕτως
 ἐστρατήγησεν ἡ σιωπὴ τὸν ἀγῶνα καὶ τηλικούτου
 15 ἀνταγωνιστὴν ἀπέκρουψεν· ὥστ' αὐτὸν τοὺς φίλους
 μὴ προειπόντα θαυμάζειν μᾶλλον ἢ μέμψεσθαι· κἂν
 μέμφηται δέ τις, ἐγκαλεῖσθαι βέλτιόν ἐστι σω-
 θέντα δι' ἀπιστίαν ἢ κατηγορεῖν ἀπολλύμενον διὰ
 τὸ πιστεῦσαι.
- 20 10. Τίς δ' ὅλως ἑαυτῷ παρρησίαν ἀπολέλοιπε
 κατὰ τοῦ μὴ σιωπήσαντος; εἰ γὰρ ἀγνοεῖσθαι τὸν F
 λόγον ἔδει, κακῶς ἐλέχθη πρὸς ἄλλον· εἰ δ' ἀφελὺς
 ἐκ σεαυτοῦ κατέχεις ἐν ἑτέρῳ τὰπόρρητον, εἰς ἄλ-
 λοτρίαν πίστιν καταπέφευγας τὴν σεαυτοῦ προέμε-
 25 νος. κἂν μὲν ἐκεῖνος ὅμοιός σοι γένηται, δικαίως
 ἀπόλωλας· ἂν δὲ βελτίων, σφῆξῃ παραλόγως ἕτερον
 εὐρὼν ὑπὲρ σεαυτὸν πιστότερον. ἄλλὰ φίλος οὗτος

4 τοιοῦτον *: τοιοῦτο 6 τὰπόρρητον * hic et infra:
 τὸ ἀπόρρητον 7 τὸ p. 202 a

ἐμοί.' τούτῳ δ' ἕτερός τις, ᾧ πιστεύσει καὶ οὗτος
ὥς ἐγὼ τούτῳ· καὶ κεῖνος. ἄλλῳ πάλιν· εἴθ' οὕτως
ἐπιγυνήν λαμβάνει καὶ πολλαπλασιασμόν, εἰρομέ-
νης τῆς ἀκραςίας, ὁ λόγος. ὥς γὰρ ἡ μονὰς οὐκ
507 ἐκβαίνει τὸν ἑαυτῆς ὄρον ἀλλ' ἅπαξ τὸ ἐν μένει, 5
διὸ κέκληται μονὰς· ἡ δὲ δυὰς ἀρχὴ διαφορᾶς ἀόρι-
στος· εὐθύς γὰρ ἑαυτὴν ἐξίστησι τῷ διπλασιασμῷ
εἰς τὸ πλῆθος τρεπομένη· οὕτω λόγος ἐν τῷ πρώτῳ
καταμένων ἀπόρρητος ὥς ἀληθῶς ἐστίν· ἂν δ' εἰς
ἕτερον ἐκβῇ φήμης ἔσχε τάξι. 'ἔπεα' γὰρ 'πετρού- 10
εντα' φησὶν ὁ ποιητής· οὔτε γὰρ πτηνὸν ἐκ τῶν
χειρῶν ἀφέντα ῥάδιόν ἐστιν αὐτίς κατασχεῖν, οὔτε
λόγον ἐκ τοῦ στόματος προέμενον κρατῆσαι καὶ
συλλαβεῖν δυνατόν, ἀλλὰ φέρεται

'λαίψηρὰ κυκλώσας πετρά'

15

δι' ἄλλων ἐπ' ἄλλους σκιδνόμενος. νεὼς μὲν γὰρ
ἀρπαγείσης ὑπὸ πνεύματος ἐπιλαμβάνονται, σπείραις
B καὶ ἀγκύραις τὸ τάχος ἀμβλύνοντες· τοῦ λόγου δ'
ὥσπερ ἐκ λιμένων ἐκδραμόντος οὐκ ἔστιν ὄρμος οὐδ'
ἀγκυροβόλιον, ἀλλὰ ψόφῳ πολλῷ καὶ ἤχῳ φερόμενος 20
προσέρορξε καὶ κατέδυσεν εἰς μέγαν τινὰ καὶ δεινὸν
τὸν φθιγγάμενον κίνδυνον.

'μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτήρος Ἰδαίου λέπας
πρήσειεν ἂν τις· καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα,
πύθονται' ἂν ἄστοι πάντες.'

25

11. 'Ἡ Ῥωμαίων σύγκλητος ἀπόρρητόν τινα βου-

10 Hom. B 7. 573. passim 11 οὔτε γὰρ πτηνὸν κέ] cf. Nauck, p. 691 15 cf. p. 750 b 16 δι' ἄλλων] δι' ἄμε-
νων codex D, unde fort. δι' ἀνέμων corrigendum 23
Nauck, p. 486

λήν ἐβουλεύετο καθ' αὐτήν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας·
 ἀσάφειαν δὲ πολλήν καὶ ὑπόνοιαν ἔχοντας τοῦ πρά- C
 γματος, γυνὴ τᾶλλα σώφρων, γυνὴ δέ, προσέκειτο
 τῷ ἑαυτῆς ἀνδρί, λιπαρῶς δεομένη πυθέσθαι τᾶ-
 5 πόρρητον· ὅρκοι δὲ καὶ κατάραι περὶ σιωπῆς ἐγί-
 γνοντο καὶ δάκρυα ποτνιωμένης αὐτῆς, ὥς πίστιν
 οὐκ ἐχούσης. ὁ δὲ Ῥωμαῖος ἐξελέγξαι βουλόμενος
 αὐτῆς τὴν ἀβελτερίαν ῥικᾶς, ὃ γύναι' εἶπεν ἄλλ'
 ἄκουε φοβερόν πράγμα καὶ τεράστιον· προσήγγελται
 10 γὰρ ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἱερέων κόρυδον ὤφθαι πετόμενον
 κρᾶνος ἔχοντα χρυσοῦν καὶ δόρυ· σκεπτόμεθα δὴ τὸ
 τέρας εἴτε χρηστὸν εἴτε φαῦλόν ἐστι, καὶ συνδια-
 ποροῦμεν τοῖς μάντεσιν· ἀλλὰ σιωπά.' ταῦτ' εἰπὼν
 ᾤχετ' εἰς τὴν ἀγορὰν· ἡ δὲ τῶν θεραπευαίνιδων εὐθύς D
 15 ἐφελκυσταμένη τὴν πρώτην εἰσελθοῦσαν, ἔπαιε τὸ
 στῆθος αὐτῆς καὶ τὰς τρίχας ἐσπάραττεν ὀϊμοί'
 λέγουσα ἑάνδρὸς καὶ τῆς πατρίδος τί πεισόμεθα;
 βουλομένη καὶ διδάσκουσα τὴν θεραπευαίναν εἰπεῖν
 ἑτί γὰρ γέγονεν; ὥς δ' οὖν πυθομένης διηγῆσατο
 20 καὶ προσέθηκε τὸν κοινὸν ἀπάσης ἀδολεσχίας ἐπρω-
 δόν, τό ταῦτα μηδενὶ φράσης ἀλλὰ σιωπά', οὐ
 φθάνει τὸ θεραπευαίνιδιον ἀποχωρῆσαν αὐτῆς, καὶ
 τῶν ὁμοδούλων εὐθύς ἦν μάλιστ' εἶδε σχολάζουσιν E
 ἐμβάλλει τὸν λόγον· ἐκείνη δὲ τῷ ἐραστῇ παραγενο-
 25 μένω πρὸς αὐτὴν ἔφρασεν. οὕτω δ' εἰς ἀγορὰν τοῦ
 διηγῆματος ἐκκυλισθέντος ὥστε προλαβεῖν τὸν πλα-
 σάμενον τὴν φήμην, ἀπαντήσας τις αὐτῷ τῶν γνωρί-
 μων ἄρτιως εἶπεν ὀϊκοθεν εἰς ἀγορὰν καταβαίνεις;

17 ἐάνδρὸς *: τοῦ ἀνδρὸς

'ἀρτίως' ἔφη ἑκείνος. 'οὐκοῦν οὐδὲν ἀκήκοας;' 'γέ-
 γονε γάρ τι καινόν;' 'ἀλλὰ κόρουδος ᾧπται πετόμενος
 κράνος ἔχων χρυσοῦν καὶ δόρυ, καὶ μέλλουσι περὶ
 τούτου σύγκλητον ἔχειν οἱ ἄρχοντες.' καὶ ἑκείνος γε-
 λάσας 'φεῦ τοῦ τάχους' εἶπεν 'ὦ γύναι, τὸ καὶ 5
 φθάσαι με τὸν λόγον εἰς ἀγορὰν προσελθόντα.' τοὺς
 μὲν οὖν ἄρχοντας ἐντυχὼν ἀπήλλαξε τῆς ταραχῆς.
 F τὴν δὲ γυναικα τιμωρούμενος, ὥς οἴκαδ' εἰσῆλθεν,
 'ἀπώλεσάς μ' ' εἶπεν 'ὦ γύναι· τὸ γὰρ ἀπόρρητον
 ἐκ τῆς ἐμῆς οἰκίας πεφώραται δεδημοσιωμένον· ὥστε 10
 μοι φευκτέον ἐστὶ τὴν πατρίδα διὰ τὴν σὴν ἀκρα-
 σίαν.' τρεπομένης δὲ πρὸς ἄρνησιν αὐτῆς καὶ λε-
 γούσης 'οὐ γὰρ ταῦτα μετὰ τριακοσίων ἤκουσας;
 'ποίων' ἔφη 'τριακοσίων; σοῦ βιασαμένης, ἐπλάσά-
 μην ἀποπειρώμενος.' οὗτος μὲν οὖν ἀσφαλῶς πάννυ 15
 καὶ μετ' εὐλαβείας, ὥσπερ εἰς ἀγγεῖον σαθρὸν οὐκ
 508 οἶνον οὐκ ἔλαιον ἀλλ' ὕδωρ ἐγχέας, ἐπέλασσε τὴν
 γυναικα. Φούλβιος δ' ὁ Καίσαρος ἐταῖρος τοῦ Σε-
 βαστοῦ, γέροντος ἤδη γεγονότος ἀκούσας ὀδυρομέ-
 νου τὴν περὶ τὸν οἶκον ἐρημίαν, καὶ ὅτι, τῶν μὲν 20
 δυεῖν αὐτῷ θυγατριδῶν ἀπολωλότων Ποστούμιου
 δ' ὅς ἐτι λοιπὸς ἐστὶν ἐκ διαβολῆς τινος ἐν φυγῇ
 ὄντος, ἀναγκάζεται τὸν τῆς γυναικὸς υἱὸν ἐπεισά-
 γειν τῇ διαδοχῇ τῆς ἡγεμονίας, καίπερ οἰκίρων καὶ
 βουλευόμενος ἐκ τῆς ὑπεροχῆς ἀνακαλεῖσθαι τὸν 25
 θυγατρίδου· ταῦτ' ὁ Φούλβιος ἀκούσας ἐξήνεγκε

2 καινόν; ἀλλὰ R: καινὸν ἄλλο 5 φεῦ Cobetus: εἶ
 17 ἐπέλασσε] ἐφώρασε Stegmannus 18 Φούλβιος] Φάβιος
 M. 22 ἐν φυγῇ ὄντος] verba unam notionem efficiunt

πρὸς τὴν γυναῖκα, πρὸς δὲ Λιβίαν ἐκείνη, Λιβία
 δὲ καθήψατο πικρῶς Καίσαρος, εἰ πάλοι ταῦτ' ἐγνω-
 κῶς οὐ μεταπέμπεται τὸν θυγατριδοῦν, ἀλλ' εἰς B
 ἔχθραν καὶ πόλεμον αὐτὴν τῷ διαδόχῳ τῆς ἀρχῆς
 5 καθίστησιν. ἐλθόντος οὖν ἔωθεν, ὡς εἰώθει, τοῦ
 Φουλβίου πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπόντος 'χαῖρε, Καῖσαρ'
 'ὕγλαιν' εἶπε 'Φούλβιε.' κἀκεῖνος νοήσας ᾤχετ'
 εὐθύς ἀπὼν οἴκαδε, καὶ τὴν γυναῖκα μεταπεμψά-
 μενος 'ἐγνωνεν' ἔφη 'Καῖσαρ, ὅτι τὰπόρρητον οὐκ
 10 ἐσιώπησα· καὶ διὰ τοῦτο μέλλω ἀναιρεῖν ἑμαυτόν.'
 ἡ δὲ γυνή 'δικαίως' εἶπεν 'ὅτι μοι τοσοῦτον συν-
 οικῶν χρόνον οὐκ ἐγnows οὐδ' ἐφυλάξω τὴν ἀκρα- C
 σίαν· ἀλλ' ἔασον ἐμὲ προτέραν.' καὶ λαβοῦσα τὸ
 ξίφος ἑαυτὴν προανεῖλε τάνδρός.

15 12. Ὅρθως οὖν Φιλιππίδης ὁ κωμωδιοποιὸς φι-
 λοφρονουμένον τοῦ βασιλέως αὐτὸν Λυσιμάχου καὶ
 λέγοντος 'τίνος σοι μεταδῶ τῶν ἐμῶν;' 'οὐ βούλει'
 φησὶ 'βασιλεῦ, πλὴν τῶν ἀπορρήτων.' τῇ δ' ἀδο-
 λεσχίᾳ καὶ ἡ περιεργία κακὸν οὐκ ἔλαττον πρόσεστι·
 20 πολλὰ γὰρ ἀκούειν θέλουσιν, ἵνα πολλὰ λέγειν ἔχουσι.
 καὶ μάλιστα τοὺς ἀπορρήτους καὶ κεκρυμμένους τῶν
 λόγων περιόντες ἐξιχνεύουσι καὶ ἀνερευνῶσιν, ὥσπερ
 ὕλην πυλαίαν τινα φορυτῶν τῇ φλγαρίᾳ παρατιθέ-
 μενοι, εἰθ' ὥσπερ οἱ παῖδες τὸν κρύσταλλον οὔτε D
 25 κατέχειν οὔτ' ἀφιέναι θέλουσι· μᾶλλον δ' ὥσπερ
 ἔρπετὰ τοὺς ἀπορρήτους λόγους ἐγκολπισάμενοι καὶ

14 τάνδρός *: τοῦ ἀνδρός 15 κωμωδιοποιὸς *: κωμω-
 δοποιὸς 23 πυλαίαν *: παλαιάν φορυτῶν W: φορτίων
 25 κατέχειν] add. δύνανται R ἀφιέναι *: ἀφείναι

συλλαβόντες οὐ συγκρατοῦσιν ἀλλὰ διαβιβρώσκονται
 ὑπ' αὐτῶν. τὰς μὲν γὰρ βελόνας φασὶ δῆγνυσθαι
 τικτούσας καὶ τὰς ἐχίδνας, οἱ δ' ἀπόρρητοι λόγοι
 τοὺς μὴ στέγοντας ἐκπίπτοντες ἀπολλύουσι καὶ δια-
 φθείρουσι. Σέλευκος ὁ Καλλίνικος ἐν τῇ πρὸς Γα- 5
 λάτας μάχῃ πᾶν ἀποβαλὼν τὸ στράτευμα καὶ τὴν
 δύναμιν, αὐτὸς περισπάσας τὸ διάδημα καὶ φρυγὼν
 ἵππῳ μετὰ τριῶν ἢ τεττάρων ἀνοδῖαις καὶ πλάναις
 πολλὸν δρόμον, ἤδη δι' ἐνδειαν ἀπαγορεύων ἐπαυλίσθαι
 E τινὶ προσῆλθε, καὶ τὸν δεσπότην αὐτὸν εὖρων κατὰ 10
 τύχην ἄρτον καὶ ὕδωρ ἤτησεν. ὁ δὲ καὶ ταῦτα καὶ
 τῶν ἄλλων ὅσα παρῆν ἐν τῷ ἄγρῳ δαψιλῶς ἐπιδι-
 δοὺς καὶ φιλοφρονούμενος ἐγνώρισε τὸ πρόσωπον
 τοῦ βασιλέως, καὶ περιχαρὴς γενόμενος τῇ συντυχίᾳ
 τῆς χρείας οὐ κατέσχεν οὐδὲ συνεψεύσατο βουλομένῳ 15
 λανθάνειν, ἀλλ' ἄχρι τῆς ὁδοῦ προπέμφας καὶ ἀπο-
 λυόμενος 'ὕγριαι' εἶπεν 'ὦ βασιλεῦ Σέλευκε.' κἀκεῖ-
 νος ἐκτείνας τὴν δεξιὰν αὐτῷ καὶ προσελκόμενος
 ὥς φιλήσων, ἔνευσεν ἐνὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ξίφει τὸν
 τράχηλον ἀποκόψαι τοῦ ἀνθρώπου.

20

'φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.'
 F εἰ δ' ἐσίγησε τότε καρτερήσας ὀλίγον χρόνον, εὐτυχή-
 σαντος ὥστερον τοῦ βασιλέως καὶ μεγάλου γενομένου
 μελίζονας ἄν οἶμαι χάριτας ἐκομίσατο ἀντὶ τῆς σιω-
 πῆς ἢ τῆς φιλοξενίας. οὗτος μὲν οὖν ἀμωσγέπως 25
 ἔσχε πρόφασιν τῆς ἀκρασίας τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν
 φιλοφροσύνην.

13. Οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν ἀδολέσχων οὐδ' αἰτίαν
 ἔχοντες ἀπολλύουσιν αὐτούς. οἷον ἐν κουρείῳ τινὲ
 λόγων γιγνομένων περὶ τῆς Διονυσίου τυραννίδος,
 ὡς ἀδामαντίνη καὶ ἄρρηκτός ἐστι, γελᾶσας ὁ κου-
 5 ρεύς 'ταῦτ' ὅμως' ἔφη 'περὶ Διονυσίου δεῖ λέγειν,
 οὗ ἐγὼ παρ' ἡμέρας ὀλίγας ἐπὶ τοῦ τραχήλου τὸ ξυρὸν
 ἔχω;' ταῦτ' ἀκούσας ὁ Διονύσιος ἀνεσταύρωσεν αὐ- 509
 τόν. ἐπιεικῶς δὲ λάλον ἐστὶ τὸ τῶν κουρέων γένος·
 οἱ γὰρ ἀδολεσχότατοι προσρέουσι καὶ προσκαθίζου-
 10 σιν, ὥστ' αὐτοὺς ἀναπίμπλασθαι τῆς συνηθείας.
 'χαριέντως γοῦν ὁ βασιλεὺς Ἀρχέλαος, ἀδολέσχου
 κουρέως περιβαλόντος αὐτῷ τὸ ὠμόλινον καὶ πυθο-
 μένου 'πῶς σε κείρω, βασιλεῦ;' 'σιωπῶν' ἔφη. κου-
 ρεύς δὲ καὶ τὴν ἐν Σικελίᾳ τῶν Ἀθηναίων μεγάλην
 15 κακοπραγίαν ἀπήγγειλε, πρῶτος ἐν Πειραιεῖ πυθό-
 μένος οἰκέτου τινὸς τῶν ἀποδεδρακότων ἐκεῖθεν. εἶτ' Β
 ἀφελὲς τὸ ἐργαστήριον εἰς ἄστνυ συνέτεινε δρόμῳ

'μή τις κῦδος ἄροιτο'

τὸν λόγον εἰς τὴν πόλιν ἐμβαλὼν,

20 'ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.'

γενομένης δὲ ταραχῆς οἷον εἰκός, εἰς ἐκκλησίαν
 ἀθροισθεὶς ὁ δῆμος ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐβάδιξε τῆς φή-
 μης. ἦγετ' οὖν ὁ κουρεύς καὶ ἀνέκρινετο, μηδὲ
 τοῦνομα τοῦ φράσαντος εἰδὼς ἀλλ' εἰς ἀνώνυμον
 25 καὶ ἄγνωστον ἀναφέρων τὴν ἀρχὴν πρόσωπον. ὀργή
 δ' οὖν καὶ βοή τοῦ θιέατρον· 'βασάνιζε καὶ στρέβλου
 τὸν ἀλάστορα· πέπλασται ταῦτα καὶ συντέθεται· τίς

δ' ἄλλος ἤκουσε; τίς δ' ἐπίστευσεν; ἐκομίσθη τρο-
 C χός, κατετάθη ὁ ἄνθρωπος. ἐν τούτῳ παρήσαν οἱ
 τὴν συμφορὰν ἀπαγγέλλοντες, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου
 διαπεφευγότες. ἐσκεδάσθησαν οὖν πάντες ἐπὶ τὰ
 οἴκειά πένθη, καταλιπόντες ἐν τῷ τροχῷ τὸν ἄθλιον 5
 ἐνδεδεμένον. ὅψε δὲ λυθεῖς ἤδη πρὸς ἐσπέραν ἡρώτα
 τὸν δημόσιον, εἰ καὶ περὶ Νικίου τοῦ στρατηγοῦ,
 ὅν τρόπον ἀπόλωλεν, ἀκηκόασιν. οὕτως ἄμαχόν τι
 κακὸν καὶ ἀνουθέτητον ἢ συνήθεια ποιεῖ τὴν ἀδο-
 λεσχίαν.

10

14. Καίτοι γ' ὥσπερ οἱ τὰ πικρὰ καὶ τὰ δυσώδη
 φάρμακα πίνοντες δυσχεραίνουνσι καὶ τὰς κύλικας,
 οὕτως οἱ τὰ κακὰ προσαγγέλλοντες ὑπὸ τῶν ἀκουόν-
 των δυσχεραίνονται καὶ μισοῦνται. ὅθεν χαριέντως
 ὁ Σοφοκλῆς διηπόρηκεν,

15

ἐν τοῖσιν ὥσιν ἢ πλὴν τῇ ψυχῇ δάκνη;

D τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;

ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ὥτ' ἐγώ.

λυποῦσι δ' οὖν ὥσπερ οἱ δρῶντες καὶ οἱ λέγοντες,
 ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔστι γλώσσης ρεούσης ἐπίσχεσις οὐδὲ 20
 κολασμός. ἐν Λακεδαιμόνι τῆς Χαλκιοίκου τὸ ἱερὸν
 ὥφθη σεσυλημένον, καὶ κειμένη ξνδον κενὴ λάγν-
 νος. ἦν οὖν ἀπόρρεια πολλῶν συνδεδραμηκότων, καὶ
 τις τῶν παρόντων ἐὶ βούλεσθ' εἶπεν ἐγὼ φράσω
 ὑμῖν ὃ μοι παρίσταται περὶ τῆς λαγύνου· νομίζω 25
 γάρ' ἔφη τοὺς ἱεροσύλους ἐπὶ τηλικούτου ἐλθεῖν
 κίνδυνον, κώνειον ἐμπιόντας καὶ κομίζοντας οἶνον.

ἴν' εἰ μὲν αὐτοῖς λαθεῖν ἐγγένοιτο, τῷ ἀκράτῳ πο- E
 θέντι σβέσαντες καὶ διαλύσαντες τὸ φάρμακον ἀπέλ-
 θοιεν ἀσφαλῶς· εἰ δ' ἀλίσκοιντο, πρὸ τῶν βασάνων
 ὑπὸ τοῦ φαρμάκου ὀξείως καὶ ἀνωδύνως ἀποθά-
 5 νοιεν.' ταῦτ' εἰπόντος αὐτοῦ, τὸ πρᾶγμα πλοκήν
 ἔχον καὶ περινόησιν τοσαύτην οὐχ ὑπουοοῦντος ἀλλ'
 εἰδότος ἐφαίνεται. καὶ περιστάντες αὐτὸν ἀνέκριναν
 ἄλλοθεν ἄλλος 'τίς εἶ;' καὶ 'τίς σ' οἶδε;' καὶ 'πόθεν F
 ἐπίστασαι ταῦτα;' καὶ τὸ πέρας ἐλεγχόμενος οὕτως
 10 ὁμολόγησεν εἰς εἶναι τῶν ἱεροσύλων. οἱ δ' Ἴβυκον
 ἀποκτείναντες οὐχ οὕτως ἐάλωσαν ἐν θεάτρῳ καθήμε-
 νοι, καὶ γεράνων παραφανεισῶν πρὸς ἀλλήλους ἅμα
 γέλῳτι ψιθυρίζοντες, ὥς αἱ Ἰβύκου ἐκδικοὶ πάρει-
 σιν; ἀκούσαντες γὰρ οἱ καθεζόμενοι πλησίον, ἥδη
 15 πολὺν χρόνον τοῦ Ἰβύκου ὄντος ἀφανοῦς καὶ ζητου-
 μένου, ἐπελάβοντο τῆς φωνῆς καὶ προσήγγειλαν τοῖς
 ἄρχουσιν. ἐλεγχθέντες δ' οὕτως ἀπήχθησαν, οὐχ
 ὑπὸ τῶν γεράνων κολασθέντες ἀλλ' ὑπὸ τῆς αὐτῶν
 γλωσσαλγίας ὥσπερ ἐρινύος ἢ ποινηῆς βιασθέντες 510
 20 ἐξαγορεῦσαι τὸν φόνον. ὥς γὰρ ἐν τῷ σώματι πρὸς
 τὰ πεπονθότα μέρη καὶ ἀλγοῦντα γίννεται φορὰ καὶ
 ὀλκὴ τῶν πλησίον, οὕτως ἡ γλῶττα τῶν ἀδολέσχων
 αἰὲ φλεγμονὴν ἔχουσα καὶ σφυγμὸν ἔλκει τι καὶ
 συνάγει τῶν ἀπορορήτων καὶ κεκρυμμένων ἐφ' ἑαυ-
 25 τήν. διὸ δεῖ πεφράχθαι, καὶ τὸν λογισμὸν ὥς πρό-
 βολον ἐμποδῶν αἰὲ τῇ γλώττῃ κείμενον ἐπέχειν τὸ
 ρεῦμα καὶ τὸν ὀλισθόν αὐτῆς, ἵνα μὴ τῶν χηνῶν
 ἀφρονέστεροι εἶναι δοκῶμεν, οὓς φασιν, ὅταν ὑπερ- B

23 ἔλκει] cf. Kock. p. 612

Plutarchi Moralia. Vol. III.

21

βάλλωσιν ἐκ Κιλικίας τὸν Ταῦρον ἀετῶν ὄντα με-
στόν, εἰς τὸ στόμα λαμβάνειν. εὐμεγέθη λίθον ὥσπερ
κλειθρον ἢ χαλινὸν ἐμβάλλοντας τῇ φωνῇ, καὶ νυκτὸς
οὕτως ὑπερφέρεσθαι λανθάνοντας.

15. Εἰ τοίνυν ξροῖτό τις

5

‘τὸν κάκιστον ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἐξωλέστατον’,
οὐδεὶς ἂν ἄλλον εἴποι τὸν προδότην παρελθόν. Εὐθυ-
κράτης μὲν οὖν ‘ἤρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδο-
νίας ξύλοις’ ὥς φησι Δημοσθένης. Φιλοκράτης δὲ
χρυσίον πολὺ λαβὼν ‘πόρνας καὶ ἰχθῦς ἠγόραξεν.’ 10
Εὐφώρβω δὲ καὶ Φιλάρῳ τοῖς Ἐρέτρίαν προδοῦσι
χώραν ὁ βασιλεὺς ἔδωκεν. ὁ δ’ ἀδόλεσχος ἔμισθος
C ἐστὶ προδότης καὶ αὐτεπάγγελτος, οὐχ ἵππους οὐδὲ
τείχη προδιδούς, ἀλλὰ λόγους ἐκφέρων ἀπορρήτους
ἐν δίκαις ἐν στάσεσιν ἐν διαπολιτείαις, μηδενὸς 15
αὐτῷ χάριν ἔχοντος· ἀλλ’ ἂν αὐτὸς ἀκούηται, προσ-
οφείλων χάριν. ὥστε τὸ λελεγμένον πρὸς τὸν εἰκῇ
καὶ ἀκρίτως ἐκχέοντα τὰ ἑαυτοῦ καὶ καταχαριζόμενον
‘οὐ φιλάνθρωπος σὺ γ’ ἐσ’· ἔχεις νόσον, χαίρεις
διδούς’ 20

ἐναρμόττει καὶ πρὸς τὸν φλύαρον· οὐ φίλος εἰ σὺ
ταῦτα μηνύων οὐδ’ εὖνους· ἔχεις νόσον, χαίρεις
λαλῶν καὶ φλυαρῶν.

16. Ταῦτα δ’ οὐ κατηγορίαν ἡγητέον ἀλλ’ ἱα-
D τρεῖαν τῆς ἀδόλεσχίας· τῶν γὰρ παθῶν κρίσει καὶ 25
ἀσκήσει περιγιγνόμεθα, προτέρα δ’ ἢ κρίσις ἐστίν.

6 Kock. 3 p. 544 7 Εὐθυκράτης] Δημοσθένης Demosth.
19, 265. cf. p. 97 d 9 idem ib. 229 19 Mullach. 1 p. 144.
Lorenz. p. 263 σὺ γ] τὸ γ’ Vit. Publ. c. 15 ἐσ’ Ian-
notius: ἐσσι

οὐδείς γὰρ ἐθίζειται φεύγειν καὶ ἀποτρίβεσθαι τῆς
 ψυχῆς ὃ μὴ δυσχεραίνει. δυσχεραίνομεν δὲ τὰ πάθη,
 ὅταν τὰς βλάβας καὶ τὰς αἰσχύνας τὰς ἀπ' αὐτῶν τῷ
 λόγῳ κατανοήσωμεν· ὥσπερ νῦν κατανοοῦμεν ἐπὶ
 5 τῶν ἀδολέσχων, ὅτι φιλεῖσθαι βουλόμενοι μισοῦν-
 ται, χαρίζεσθαι θέλοντες ἐνοχλοῦσι, θαυμάζεσθαι
 δοκοῦντες καταγελῶνται, κερδαίνοντες οὐδὲν ἀνα-
 λίσκουσιν· ἀδικοῦσι τοὺς φίλους, ὠφελοῦσι τοὺς ἑ
 ἐχθρούς, ἑαυτοὺς ἀπολλύουσιν. ὥστε τοῦτο πρῶτον
 10 ἴαμα καὶ φάρμακόν ἐστι τοῦ πάθους, ὃ τῶν ἀπ' αὐτοῦ
 γιγνομένων αἰσχυρῶν καὶ ὀδυνηρῶν ἐπιλογισμός.

17. Δευτέρῳ δὲ χρηστέον ἐπιλογισμῷ τῷ τῶν
 ἐναντίων, ἀκούοντας αἰεὶ καὶ μεμνημένους καὶ πρό-
 χειρ' ἔχοντας τὰ τῆς ἐχεμυθίας ἐγκώμια, καὶ τὸ σε-
 15 μὸν καὶ τὸ ἄγιον καὶ τὸ μυστηριῶδες τῆς σιωπῆς,
 καὶ ὅτι θαυμάζονται μᾶλλον καὶ ἀγαπῶνται καὶ σο-
 φώτεροι δοκοῦσι τῶν ἐξηγίων τούτων καὶ φερομένων
 οἱ στρογγύλοι καὶ βραχυλόγοι, καὶ ὧν πολλὸς νοῦς
 ἐν ὀλίγῃ λέξει συνέσταλται. καὶ γὰρ Πλάτων τοὺς
 20 τοιούτους ἐπαινεῖ, δεινοῖς ἀκοντισταῖς εἰοικέναι λέ-
 γων, οὐλα καὶ πυκνὰ καὶ συνεστραμμένα φθεγγομέ-
 νους. καὶ ὁ Ἀνκοῦργος εἰς ταύτην τὴν δεινότητα
 τοὺς πολίτας εὐθὺς ἐκ παίδων τῇ σιωπῇ πιέζων
 συνῆγε καὶ κατεπύκνου. καθάπερ γὰρ οἱ Κελτί-
 25 βηρες ἐκ τοῦ σιδήρου τὸ στόμαμα παιοῦσιν, ὅταν
 κατορύξαντες εἰς τὴν γῆν τὸ πολὺ καὶ γεῶδες ἀπο-
 καθήρῳσιν, οὕτως ὁ Λακωνικὸς λόγος οὐκ ἔχει

19 Πλάτων] Protag. p. 342 e 25 ἐκ] del. W 26 ἀπο-
 καθήρῳσιν *: ἀποκαθάρῳσιν

φλοιόν, ἀλλ' εἰς αὐτὸ τὸ δραστήριον ἀφαιρέσει τοῦ
 περιττοῦ διωκόμενος στομοῦται· τὸ γὰρ ἀποφθεγμα-
 τικὸν αὐτοῖς τοῦτο καὶ τὸ μετ' εὐστροφίας ὁξὺ πρὸς
 511 τὰς ἀπαντήσεις ἐκ τῆς πολλῆς περιγίγνεται σιωπῆς.
 καὶ δεῖ τὰ τοιαῦτα μάλιστα τοῖς ἀδολέσχοις προ- 5
 βάλλειν ὅσῃν χάριν ἔχει καὶ δύναμιν, οἷόν ἐστι τὸ
 'Λακεδαιμόνιοι Φιλίππῳ' 'Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ'.
 καὶ πάλιν γράψαντος αὐτοῖς τοῦ Φιλίππου 'ὅν ἐμ-
 βάλω εἰς τὴν Λακωνικὴν, ἀναστάτους ὑμᾶς ποιήσω',
 ἀντέγραψαν 'αἴκα.' Δημητρίου δὲ τοῦ βασιλέως ἀγα- 10
 νακτοῦντος καὶ βοῶντος 'ἔνα πρὸς ἐμὲ Λακεδαιμό-
 νιοι πρεσβευτὴν ἔπεμψαν,' οὐ καταπλαγεῖς ὁ πρεσ-
 βευτῆς 'ἔν' εἶπε 'ποτὶ ἔνα.' θαυμάζονται δὲ καὶ
 B τῶν παλαιῶν οἱ βραχυλόγοι. καὶ τῷ ἱερῷ τοῦ Πυθίου
 'Απόλλωνος οὐ τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν οὐδὲ 15
 τοὺς Πινδάρου παιᾶνας ἐπέγραψαν οἱ Ἀμφικτύονες,
 ἀλλὰ τὸ 'γυνῶθι σαντόν' καὶ τὸ 'μηδὲν ἄγαν' καὶ
 τὸ 'ἐγγύα πάρα δ' ἄτα,' θαυμάσαντες τῆς λέξεως
 τὸ εὐογκον καὶ τὸ λιτόν, ἐν βραχεῖ σφυρήλατον νοῦν
 περιεχούσης. αὐτοὺς δ' ὁ θεὸς οὐ φιλοσύνητομός ἐστι 20
 καὶ βραχυλόγος ἐν τοῖς χρησμοῖς, καὶ Λοξίας κα-
 λεῖται διὰ τὸ φεύγειν τὴν ἀδολεσχίαν μᾶλλον ἢ τὴν
 ἀσάφειαν; οἱ δὲ συμβολικῶς ἔννευ φωνῆς ἃ δεῖ φρά-
 ζοντες οὐκ ἐπαινῶνται καὶ θαυμάζονται διαφερόν-
 C τως; ὥς Ἡράκλειτος, ἀξιούντων αὐτὸν τῶν πολιτῶν 25
 γνώμην τιν' εἶπεῖν περὶ ὁμονοίας, ἀναβὰς ἐπὶ τὸ
 βῆμα καὶ λαβὼν ψυχροῦ κύλικα καὶ τῶν ἀλφίτων
 ἐπιπάσας καὶ τῷ γλήχωνι κινήσας, ἐκπιὼν ἀπῆλθεν·
 ἐπιδειξάμενος αὐτοῖς, ὅτι τὸ τοῖς τυχοῦσιν ἀρκεῖσθαι

- καὶ μὴ δεῖσθαι τῶν πολυτελῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμο-
 νοίᾳ διατηρεῖ τὰς πόλεις. Σκίλουρος δὲ καταλιπὼν
 ὀγδοήκοντα παῖδας, ὁ Σκυθῶν βασιλεύς, ἤτησε
 δέσμην δορατίων, ὅτ' ἀπέθνησκε, καὶ λαβόντας ἐκέ-
 5 λευσε καταθραῦσαι καὶ κατεάξαι συνδεδεμένην καὶ
 ἀθρόαν· ὥς δ' ἀπεῖπον, αὐτὸς ἐν καθ' ἐν ἔλκων
 πάντα ῥαδίως διέκλασε· τὴν συμφωνίαν αὐτῶν καὶ
 τὴν ὁμόνοιαν ἰσχυρὸν ἀποφαίνων καὶ δυσκαθαίρε- D
 τον, ἀσθενὲς δὲ τὴν διάλυσιν καὶ οὐ μόνιμον.
- 10 18. Εἰ δὴ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα συνεχῶς τις
 σκοποῖ καὶ ἀναλαμβάνει, παύσαιτ' ἂν ἴσως ἡδόμενος
 τῷ φλυαρεῖν. ἐμὲ δὲ κἀκεῖνος ὁ οἰκέτης εὖ μάλα
 δυσωπεῖ, τὸ προσέχειν τῷ λόγῳ καὶ κρατεῖν προαι-
 15 ρέσεως ἡλίκον ἐστὶν ἐνθυμούμενον. Πούπιος Πείσων
 ὁ ῥήτωρ μὴ βουλόμενος ἐνοχλεῖσθαι προσέταξε τοῖς
 οἰκέταις πρὸς τὰ ἐρωτώμενα λαλεῖν καὶ μηδὲν πλέον.
 εἴτα Κλώδιον ἄρχοντα δεξιῶσασθαι βουλόμενος ἐκέ-
 λευσε κληθῆναι, καὶ παρεσκευάσατο λαμπρὰν ὥς
 εἰκὸς ἐστίασιν. ἐνστάσης δὲ τῆς ὥρας, οἱ μὲν ἄλλοι E
 20 παρῆσαν ὁ δὲ Κλώδιος προσεδοκάτω· καὶ πολλάκις
 ἔπεμψε τὸν εἰωθότα καλεῖν οἰκέτην, ἐποψόμενον εἰ
 πρόσεισιν. ὥς δ' ἦν ἐσπέρα καὶ ἀπέγνωστο 'τί δ';'
 ἔφη πρὸς τὸν οἰκέτην 'ἐκάλεσας αὐτόν;' 'ἔγωγ'
 εἶπε. 'διὰ τί οὖν οὐκ ἀφίκται;' κἀκεῖνος 'ὅτι ἡρνή-
 25 σατο.' 'πῶς οὖν οὐκ εὐθὺς ἔφρασας;' 'ὅτι τοῦτό
 μ' οὐκ ἡρώτησας.' οὕτω μὲν Ῥωμαϊκὸς οἰκέτης, ὁ
 δ' Ἀττικὸς ἐρεῖ τῷ δεσπότῃ σκάπτων
 'ἐφ' οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις.'

οὕτω μέγα πρὸς πάνθ' ὁ ἐθισμός ἐστι, καὶ περὶ
 τούτου γ' ἤδη λέγωμεν.

F 19. Οὐ γὰρ ἔστιν ὥς χαλινῶν ἐφαψαμένους ἐπι-
 σχεῖν τὸν ἀδολέσχην, ἀλλ' ἔθει δεῖ κρατῆσαι τοῦ
 νοσήματος. πρῶτον μὲν οὖν ἐν ταῖς τῶν πέλας 5
 ἐρωτήσεσι σπαντὸν ἐθίζε σιωπᾶν, μέχρι οὗ πάντες
 ἀπείπωνται τὴν ἀπόκρισιν·

‘οὐ γὰρ τι βουλῆς ταῦτὸ καὶ δρόμου τέλος’
 ὥς φησι Σοφοκλῆς, οὐδέ γε φωνῆς καὶ ἀποκρίσεως·
 ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἡ νίκη τοῦ φθιάσαντός ἐστιν, ἐνταῦθα 10
 δέ, ἐὰν μὲν ἱκανῶς ἕτερος ἀποκρίνηται, καλῶς ἔχει
 συνεπαινέσαντα καὶ συνεπιπρήσαντα δόξαν εὐμενοῦς
 512 ἀνθρώπου λαβεῖν· ἐὰν δὲ μὴ, τότε καὶ διδάξαι τὸ
 ἡγνοημένον καὶ ἀναπληρῶσαι τὸ ἐλλεῖπον, ἀνεπίφθο-
 νον καὶ οὐκ ἄκαιρόν ἐστι. μάλιστα δὲ φυλάττωμεν 15
 ἑαυτούς, ὅπως μὴ ἑτέρου τινὸς ἐρωτηθέντος αὐτοὶ
 προλαμβάνωμεν ὑποφθάνοντες τὴν ἀπόκρισιν. ἴσως
 μὲν γὰρ οὐδ' ἄλλο τι καλῶς ἔχον ἐστίν, αἰτηθέντος
 ἑτέρου, παρωσαμένους ἐκείνον αὐτοὺς ἐπαγγέλλε-
 σθαι· δόξομεν γὰρ ἅμα καὶ τοῦτον ὥς παρασχεῖν 20
 ὃ αἰτεῖται μὴ δυνάμενον, κἀκείνον ὥς αἰτεῖν παρ'
 ὧν δύναται λαβεῖν οὐκ ἐπιστάμενον, δνειδίζειν· μάλ-
 ιστα δ' ὕβριν φέρει περὶ τὰς ἀποκρίσεις ἢ τοιαύτη
 B προπέτεια καὶ θρασύτης· συνεμφαίνει γὰρ ὁ φθάνων
 ἐν τῷ ἀποκρίνεσθαι τὸν ἐρωτώμενον τό ‘τί τούτου 25
 δέη;’ καὶ ‘τί οὗτος οἶδε;’ ‘κἀμοῦ παρόντος, περὶ
 τούτων οὐδέν·α δεῖ ἄλλον ἐρωτᾶν.’ καίτοι πολλάκις

τινὰς ἐρωτῶμεν οὐ τοῦ λόγου δεόμενοι, φωνὴν δέ
 τινα καὶ φιλοφροσύνην ἐκκαλούμενοι παρ' αὐτῶν,
 καὶ προαγαγεῖν εἰς ὁμιλίαν ἐθέλοντες, ὥς Σακράτης
 Θεαίτητον καὶ Χαρμίδην. ὅμοιον οὖν τῷ τὸν ὑφ'
 5 ἐτέρου βουλόμενον φιληθῆναι προδραμόντα φιλεῖν
 αὐτὸν ἢ τὸν ἐτέρῳ προσβλέποντα μεταστρέφειν εἰς
 ἑαυτὸν τὸ προλαμβάνειν τὰς ἀποκρίσεις καὶ τὰ ὅσα
 μετὰγειν, καὶ τὴν διάνοιαν ἔλκειν καὶ ἀποστρέφειν
 πρὸς ἑαυτόν· ὅπου, κὰν ἀπείληται τὸν λόγον ὁ αἰτη- C
 10 θείς, ἐπισχόντα καλῶς ἔχει καὶ πρὸς τὸ βουλόμενον
 τοῦ ἐρωτῶντος ἄρμουςάμενον ὥς ἐπὶ κλῆσιν ἄλλο-
 τρίαν τὴν ἀπόκρισιν, αἰδημόνως καὶ κοσμίως ἀπαν-
 τᾷν. καὶ γὰρ οἱ μὲν ἐρωτηθέντες, ἂν σφαλῶσιν ἐν
 τῷ ἀποκρίνεσθαι, συγγνώμης δικαίως τυγχάνουσιν·
 15 ὁ δ' αὐθαιρέτως ὑφιστάμενος καὶ προλαμβάνων τὸν
 λόγον ἀηδὴς μὲν ἐστὶ καὶ κατορθῶν, διαμαρτάνων
 δὲ παντάπασιν ἐπίχαρτος γίγνεται καὶ καταγέλαστος.

20 20. Δεύτερον τοίνυν ἔσκημα πρὸς τὰς ἰδίας ἀπο-
 κρίσεις ἔστιν, αἷς οὐχ ἥμισυ δεῖ προσέχειν τὸν ἀδό-
 20 λεσχον· πρῶτον μὲν, ἵνα μὴ λάθῃ τοῖς ἐπὶ γέλωτι
 καὶ ὕβρει προκαλουμένοις εἰς λόγους αὐτὸν ἀποκρι- D
 νόμενος μετὰ σπουδῆς. ἔνιοι γὰρ οὐδὲν δεόμενοι
 διατριβῆς δὲ καὶ παιδιᾶς ἔνεκα συνθέντες τινὰς
 ἐρωτήσεις προβάλλουσιν τοῖς τοιούτοις καὶ ἀνακινου-
 25 σιν αὐτῶν τὸν λῆρον· ὃ δεῖ φυλάττεσθαι, καὶ μὴ
 ταχὺ τῷ λόγῳ μηδ' ὥσπερ χάριν ἔχοντας ἐπιπηδᾷν,
 ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τοῦ πυνθανομένου σκοπεῖν καὶ
 τὴν χρεῖαν. ὅταν δὲ φαίνεται τῷ ὄντι βουλόμενος

5 προσδραμόντα R praeter necessitatem

μαθεῖν, ἐθιστέον ἐφιστάναι καὶ ποιεῖν τι διάλειμμα μεταξὺ τῆς ἐρωτήσεως καὶ τῆς ἀποκρίσεως· ἐν ᾧ προσθεῖναι μὲν ὁ ἐρωτῶν, εἴ τι βούλεται, δύναται, Ε σκέψασθαι δ' αὐτὸς περὶ ὧν ἀποκρινεῖται, καὶ μὴ κατατρέχειν μηδὲ καταχωννύναι τὴν ἐρώτησιν, ἔτι 5 πυνθανομένοις πολλάκις ὑπὸ σπουδῆς ἄλλας ἀντ' ἄλλων ἀποκρίσεις διδόντα. ἡ μὲν γὰρ Πυθία καὶ πρὸ ἐρωτήσεως αὐθωρὶ χρησμούς εἰωθὲ τινὰς ἐκφέρειν· ὁ γὰρ θεός, ᾧ λατρεύει,

‘καὶ κωφοῦ ξυνίησι καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούει.’ 10

τὸν δὲ βουλόμενον ἐμμελῶς ἀποκρίνασθαι δεῖ τὴν διάνοιαν ἀναμεῖναι καὶ τὴν προαίρεσιν ἀκριβῶς κατα- Ε μαθεῖν τοῦ πυνθανομένου, μὴ γένηται τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν

‘ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας.’ 15

ἄλλως δὲ τὸ λάβρον τοῦτο καὶ πρὸς τοὺς λόγους ὀξύπεινον ἀνακρουστέον, ἵνα μὴ δοκῇ καθάπερ ῥεῦμα τῇ γλώττῃ πάλαι προσιστάμενον ἀσμένως ὑπὸ τῆς ἐρωτήσεως ἐξερᾶσθαι. καὶ γὰρ ὁ Σωκράτης οὕτως ἐκόλουε τὴν δίψαν, οὐκ ἐφιεῖς ἑαυτῷ πιεῖν μετὰ γυνάσιον, εἰ μὴ τὸν πρῶτον ἐκχείοι κάδον ἀνιμήσας, ὅπως ἐθίξεται τὸν τοῦ λόγου καιρὸν ἀναμένειν τὸ ἄλογον.

518 21. Ἔστι τοίνυν τρία γένη τῶν πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀποκρίσεων, τὸ μὲν ἀναγκαῖον τὸ δὲ φιλάν- 25 θρωπον τὸ δὲ περισσόν. οἷον πυνθομένου τινὸς εἰ

7 διδόντα R: διδόντας 10 λαλέοντος] φωνεῦντος Herodotus 1, 47 15 Kock. 3 p. 494 19 ἐξερᾶσθαι Emperius: ἐξορᾶσθαι

Σωκράτης ἔνδον, ὁ μὲν ἀπροθύμως καὶ ὥσπερ ἄκων ἀποκρίνεται τὸ 'οὐκ ἔνδον'. ἐὰν δὲ βούληται λακωνίζειν, καὶ τὸ 'ἔνδον' ἀφελὼν αὐτὴν μόνην φθιγγεῖται τὴν ἀπόφασιν· ὥς ἐκεῖνοι, Φιλίππου γράψαντος εἰ
 5 δέχονται τῇ πόλει αὐτόν, εἰς χάρτην ΟΥ μέγα γράψαντες ἀπέστειλαν. ὁ δὲ φιλανθρωπότερον ἀποκρίνεται 'οὐκ ἔνδον ἀλλ' ἐπὶ ταῖς τραπέζαις'. κὰν βούληται προσεπιμετροῦσαι, 'ξένους τινὰς ἐκεῖ περιμένων.' ὁ δὲ περιττὸς καὶ ἀδολεσχής, ἅν γε δὴ B
 10 τύχη καὶ τὸν Κολοφώνιον ἀνεγνωκὼς Ἀντίμαχον, 'οὐκ ἔνδον' φησὶν 'ἀλλ' ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, ξένους ἀναμένων Ἰωνας, ὑπὲρ ὧν αὐτῷ γέγραφευ Ἀλκιβιάδης περὶ Μίλητον ὧν, καὶ παρὰ Τισσαφέρνει διατρίβων, τῷ τοῦ μεγάλου σατραπῆ βασιλέως, ὃς
 15 πάλαι μὲν ἐβοήθει Λακεδαιμονίοις, νῦν δὲ προστίθεται δι' Ἀλκιβιάδην Ἀθηναίοις· ὁ γὰρ Ἀλκιβιάδης ἐπιθυμῶν κατελθεῖν εἰς τὴν πατρίδα τὸν Τισσαφέρνην μετατίθησι.' καὶ ὅλως τὴν ὀγδόην Θουκυδίδου κατατεινόμενος ἔρει καὶ κατακλύσει τὸν ἄνθρωπον,
 20 ἕως φθάσῃ καὶ Μίλητος ἐκπολεμωθεῖσα καὶ φυγα- C
 δευθεῖς τὸ δεύτερον Ἀλκιβιάδης. μάλιστα δὴ περὶ τοῦτο δεῖ τὴν ἀδολεσχίαν συνέχειν ὥσπερ εἰς ἴχνος ἐμβιβάζοντα τὴν ἐρώτησιν καὶ ὥς κέντρῳ καὶ διαστήματι τῇ χρεῖα τοῦ πνυθανομένου περιγράφοντα τὴν
 25 ἀπόκρισιν. Καρνεάδην μὲν γὰρ οὕτω μεγάλην ἔχοντα δόξαν, ἐν τῷ γυμνασίῳ διαλεγόμενον πέμψας ὁ γυμνασίαρχος ἐκέλευσεν ὑφείναι τὸ μέγεθος τῆς φωνῆς (ἦν γὰρ μεγαλοφωνότατος)· εἰπόντος δ' ἐκείνου

‘δός μοι μέτρον φωνῆς,’ οὐ φάυλως ὑπέτυχε ‘δί-
D δωμι τὸν προσδιαλεγόμενον.’ τῷ δ’ ἀποκρινομένῳ
μέτρον ἔστω ἢ τοῦ ἐρωτῶντος βούλησις.

22. Καὶ μὴν ὥσπερ ὁ Σωκράτης ἐκέλευε φυλάτ-
τεσθαι τῶν σιτίων ὅσα μὴ πεινῶντας ἐσθίειν ἀνα- 5
πεΐθει καὶ τῶν πομάτων ὅσα πίνειν μὴ διψῶντας,
οὕτω χρὴ καὶ τῶν λόγων τὸν ἀδολέςχην, οἷς ἤδεται
μάλιστα καὶ κέχρηται κατακόρως, τούτους φοβεῖσθαι
καὶ πρὸς τούτους ἐπιρρέοντας ἀντιβαίνειν. οἷον οἱ
στρατιωτικοὶ πολέμων εἰσὶ διηγηματικοί· καὶ τὸν 10
Νέστορα τοιοῦτον ὁ ποιητῆς εἰσάγει, τὰς αὐτοῦ
πολλάκις ἀριστείας καὶ πράξεις διηγούμενον. ἐπαικῶς
δὲ καὶ τοῖς περὶ δίκας εὐστοχήσασιν ἢ παρ’ ἡγεμόσι
E καὶ βασιλεῦσιν ἀπροσδοκῆτως εὐημερήσασιν ὥσπερ
νόσημά τι προσπίπτει καὶ παρακολουθεῖ τὸ μεμνη- 15
σθαι καὶ διηγεῖσθαι πολλάκις, ὃν τρόπον εἰσῆλθον
προσῆχθησαν ἡγωνίσαντο διελέχθησαν, ἐξήλεγκαν
ἀντιδίκους τινὰς ἢ κατηγοροὺς, ἐπηνέεθσαν. πολλὰ
γὰρ ἔστιν ἢ χαρὰ τῆς κωμικῆς ἐκείνης ἀγρυπνίας
λαλίστερον, ἀναρριπίζουσα πολλάκις ἑαυτὴν καὶ πρόσ- 20
φατον ποιοῦσα τοῖς διηγήμασιν. ὅθεν ὀλισθηροὶ πρὸς
τοὺς τοιούτους τῶν λόγων εἰσὶν ἐκ πάσης προφά-
σεως· οὐ γὰρ μόνον

‘ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖθι καὶ τὴν χεῖρ’ ἔχει,’
ἀλλὰ καὶ τὸ ἡδόμενον ἔλκει τὴν φωνὴν ἐφ’ ἑαυτὸ 25
F καὶ περιάγει τὴν γλῶτταν, ἐπερείδειν ἀεὶ τῇ μνήμῃ

1 δίδωμί σοι? 5 p. 521 f. 661 f.: ἀναπεΐθει ἐσθίειν
6 πομάτων*: πομάτων 19 κωμικῆς ἐκείνης ἀγρυπνίας]
cf. Kock. 3 p. 48 25 ἔλκει] cf. Kock. 3 p. 612 ἑαυτὸ]
malim αὐτὸ

βουλόμενον. οὕτω καὶ τοῖς ἐρωτικοῖς ἢ πλείστη
διατριβὴ περὶ λόγους μνήμην τινὰ τῶν ἐρωμένων
ἀναδιδόντας· οἳ γε καὶ μὴ πρὸς ἀνθρώπους, πρὸς
ἄψυχὰ περὶ αὐτῶν διαλέγονται

5 ὦ φιλόκτε κλίνη'

καὶ

Ἑβακλὺς θεὸν σ' ἐνόμισεν, εὐδαιμον λύχνη·
καὶ τῶν θεῶν μέγιστος ἐν ταύτῃ δοκεῖς.'

ἔστι μὲν οὖν ἀτεχνῶς ἢ λευκῇ στάθμῃ πρὸς τοὺς
10 λόγους ὁ ἀδόλεσχος· οὐ μὴν ἀλλ' ὁ μᾶλλον ἑτέρων 514
ἑτέροις προσπεπονθὼς ὀφείλει τούτους φυλάττεσθαι
καὶ ἀνέχειν ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων καὶ ἀνακρούειν, ὥς
πορρωτάτω προάγειν καὶ ἀπομηκύνειν ἀεὶ δι' ἡδονὴν
δυναμένων. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ πρὸς τοὺς λόγους
15 ἐκείνους πεπόνθασι, ἐν οἷς κατ' ἐμπειρίαν ἢ ἔξιν
τινὰ τῶν ἄλλων διαφέρειν νομίζουσι. φίλαντος γὰρ
ᾧ καὶ φιλόδοξος ὁ τοιοῦτος

ἔνέμει τὸ πλεῖστον ἡμέρας τοῦτῳ μέρος,
ἵν' αὐτὸς αὐτοῦ τυγχάνει κράτιστος ᾧ,

20 ἐν ἱστορίαις ὁ ἀναγνωστικός, ἐν τεχνολογίαις ὁ γραμ-
ματικός, ἐν διηγήμασι ξενικοῖς ὁ πολλὴν χώραν ἔπε- B
ληλυθὼς καὶ πεπλανημένος. ὥστε καὶ ταῦτα δεῖ
φυλάττεσθαι· δελεαζομένη γὰρ ὅτι αὐτῶν ἢ ἀδόλε-
σχία καθάπερ ζῶον ἐπὶ νομᾶς συνήθεις πρόεισι.
25 θαυμαστὸς δ' ὁ Κῦρος, ὅτι καὶ τὰς ἀμίλλας ἐποιεῖτο

5 Kock. 3 p. 438 7 εὐδαιμον idem: εὐδαῖμον 8 ἐν *:
εἰ. cf Soph. Ai. 1136. Antig. 925. OC 1214. Eur. Hipp. 1320.
Kock. 2 p. 242 10 ἀλλ' ὁ R: ἀλλὰ 18 Nauck. p. 413
25 Κῦρος] Xen. Cyrop. 1, 4, 4

πρὸς τοὺς ἡλικίᾳς, οὐκ ἐν οἷς κρείττων ἀλλ' ἐν οἷς ἀπειρότερος ἦν ἐκείνων, εἰς ταῦτα προκαλούμενος· ἵνα μήτε λυπῇ παρενδοκιμῶν καὶ μανθάνων ὥφελῇται. ὁ δ' ἀδολέσχης τοῦναντίον, ἂν μὲν τις ἐμπέσῃ λόγος, ἐξ οὗ μαθεῖν τι δύνатаι καὶ πυνθέσθαι 5
 C τῶν ἀγνοουμένων, τοῦτον ἐξωθεῖ καὶ ἐκκρούει, μισθὸν οὕτω δοῦναι βραχὺν τῷ σιωπῆσαι μὴ δυνάμενος· εἰς δὲ τὰς ἐώλους καὶ πολυπατήτους κύκλῳ περιῶν εἰσελαύνει ραψωδίας τὸν λόγον· ὥς τῶν παρ' ἡμῖν τις κατὰ τύχην ἀνεγνωκὼς δύο τῶν Ἐφό- 10
 ρου βιβλίων ἢ τρία, πάντα ἀνθρώπους κατέτριβε καὶ πᾶν ἀνάστατον ἐποίει συμπόσιον, αἰετὴν ἐν Λεύκτροις μάχην καὶ τὰ συνεχῇ διηγούμενος· ὅθεν Ἐπαμεινώνδας παρωνύμιον ἔσχευ.

23. Οὐ μὴν ἀλλὰ τοῦτό γε τῶν κακῶν ἐλάχιστόν 15
 ἐστὶ, καὶ δεῖ παρατρέπειν εἰς ταῦτα τὴν ἀδολεσχίαν·
 D ἦττον γὰρ ἀηδὲς ἔσται τὸ λάλον ἐν τῷ φιλολόγῳ πλεονάζον. ἐθιστέον δὲ καὶ γράφειν τι τοὺς τοιούτους καὶ διαλέγεσθαι κατ' ἰδίαν. ὁ μὲν γὰρ Στωικὸς Ἀντίπατρος, ὥς ἔοικε, μὴ δυνάμενος μηδὲ βουλό- 20
 μενος ὁμόσε χωρεῖν τῷ Καρνεάδῃ μετὰ πολλοῦ ρεύματος εἰς τὴν Στοᾶν φερομένῳ, γράφων δὲ καὶ πληρῶν τὰ βιβλία τῶν πρὸς αὐτὸν ἀντιλογιῶν ἡλαμοβόας ἐπεκλήθη· τὸν δ' ἀδολέσχην ἴσως ἂν ἡ πρὸς τὸ γράφειν σκιαμαχία καὶ ἡ βοή τοῦ πλήθους 25
 ἀπερύκουσα καθ' ἡμέραν ἐλαφρότερον παρασκευάσειε τοῖς συνοῦσιν, ὥσπερ οἱ κύνες εἰς λίθους καὶ ξύλα
 E τὸν θυμὸν ἀφέντες ἦττόν εἰσι χαλεποὶ τοῖς ἀνθρώ-
 7 τῷ] τὸ Emperius. τοῦ?

ποις. ἀρμόσει δ' αὐτοῖς σφόδρα καὶ τὸ μετὰ κρει-
 τόνων ἀεὶ καὶ πρεσβυτέρων ὁμιλεῖν· αἰσχυρόμενοι
 γὰρ αὐτῶν τὴν δόξαν ἐν ἔθει γενήσονται τοῦ σιω-
 πᾶν. τούτοις δ' ἀεὶ δεῖ καταμεμεῖχθαι καὶ συμπεπλέ-
 5 χθαι τοῖς ἐθισμοῖς τὴν προσοχὴν ἐκείνην καὶ τὸν
 ἐπιλογισμὸν, ὅταν τι μέλλωμεν λαλεῖν καὶ τὰ ῥήματα
 τῷ στόματι προστρέχει, τίς οὗτος ὁ λόγος ὁ ἐφεστὼς
 καὶ καταβιαζόμενος; ἐπὶ τί δ' ἢ γλῶσσο' ἀσπαίρει; τί
 δ' εἰπὺντι περιγίγνεται καλὸν ἢ τί σιωπήσαντι δυσ-
 10 χερεές; οὐ γὰρ ὥς βάρος τι δεῖ πιέζοντ' ἀποθέσθαι
 τὸν λόγον, ἐπεὶ παρὰ μένει γε καὶ ῥηθεις ὁμοίως· F
 ἀλλ' ἢ δι' αὐτοὺς ἄνθρωποι δεόμενοι τινος λαλοῦ-
 σιν ἢ τοὺς ἀκούοντας ὠφελοῦντες ἢ χάριν τινὰ
 παρασκευάζοντες ἀλλήλοις ὥσπερ ἅλσι τοῖς λόγοις
 15 ἐφηδύνουσι τὴν διατριβὴν καὶ τὴν πρᾶξιν, ἐν ᾗ
 τυγχάνουσιν ὄντες. εἰ δὲ μήτε τῷ λέγοντι χρήσιμον
 μήτ' ἀναγκαῖον τοῖς ἀκούουσι τὸ λεγόμενον ἡδονή
 τε καὶ χάρις οὐ πρόσσεστι, διὰ τί λέγεται; τὸ γὰρ
 μάτην καὶ διακενῆς οὐχ ἦττον ἐν τοῖς λόγοις ἢ τοῖς
 20 ἔργοις ἔστιν. ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ παρὰ ταῦτα πάντα
 δεῖ πρόχειρον ἔχειν καὶ μνημονεύειν τὸ Σιμωνίδειον
 ὅτι λαλήσας μὲν πολλάκις μετενόησε, σιωπήσας δ' 515
 οὐδέποτε· καὶ τὴν ἄσκησιν, ὅτι πάντων ἐπικρατεῖ
 καὶ ἰσχυρόν ἐστιν· ὅπου καὶ λυγμὸν καὶ βῆχ' ἄν-
 25 θρωποι τῷ προσέχειν ἀποβιαζόμενοι, μετὰ πόνου καὶ
 ἀλγηδόνος ἐξεκρούσαντο. σιγῇ δ' οὐ μόνον ἄδιψον,
 ὥς φησιν Ἰπποκράτης, ἀλλὰ καὶ ἄλυπον καὶ ἀνώ-
 δυνον.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΟΣΥΝΕΣ.

Ἄπνουν ἢ σκοτεινὴν ἢ δυσχεαίμερον οἰκίαν ἢ
 νοσῶδη φυγεῖν μὲν ἴσως ἄριστον· ἂν δὲ φιλοχωρῇ
 τις ὑπὸ συνηθείας, ἔστι καὶ φῶτα μεταθέντα καὶ
 κλίμακα μεταβαλόντα καὶ θύρας τινὰς ἀνοίξαντα τὰς
 δὲ κλείσαντα, λαμπροτέραν εὐπνουστέραν ὑγιεινο- 5
 C τέραν ἐργάσασθαι. καὶ πόλεις τινὲς οὕτω μεταθέντες
 ὠφέλησαν· ὥσπερ τὴν ἐμὴν πατρίδα πρὸς ξέφυγον
 ἄνεμον κεκλιμένην, καὶ τὸν ἥλιον ἐρείδοντα δείλῃς
 ἀπὸ τοῦ Παρνασοῦ δεχομένην ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς τρα-
 πῆναι λέγουσιν ὑπὸ τοῦ Χαίρωνος. ὁ δὲ φυσικὸς 10
 Ἐμπεδοκλῆς ὅρους τινὰ διασφάγα βαρὺν καὶ νοσῶδη
 κατὰ τῶν πεδίων τὸν νότον ἐμπνέουσιν ἐμφράξας,
 λοιμὸν ἔδοξεν ἐκκλεῖσαι τῆς χώρας. ἐπεὶ τοίνυν
 ἔστι τινα πάθη νοσῶδη καὶ βλαβερά καὶ χειμῶνα
 παρέχοντα τῇ ψυχῇ καὶ σκότος, ἄριστον μὲν ἐξω- 15
 θεῖν ταῦτα καὶ καταλῦειν εἰς ἔδαφος, αἰθρίαν καὶ
 D φῶς καὶ πνεῦμα καθαρὸν διδόντας ἑαυτοῖς· εἰ δὲ
 μὴ, μεταλαμβάνειν γε καὶ μεθαρμόττειν ἀμωσγέπως
 περιάγοντας ἢ στρέφοντας. οἶον εὐθύς ἢ πολυ-
 ππραγμοσύνη φιλομάθειά τις ἔστιν ἄλλοτρίων κα- 20
 κῶν, οὔτε φθόνου δοκοῦσα καθαρεύειν νόσος οὔτε
 κακοηθείας.

‘τί τάλλότρινον, ἄνθρωπε βασκανώτατε,
κακὸν ὄξυδορκεῖς τὸ δ’ ἴδιον παραβλέπεις;’

μετάθες ἔξωθεν καὶ μετάστρεψον εἶσω τὴν πολυ-
πραγμοσύνην· εἰ χαίρεις κακῶν μεταχειριζόμενος
ἢ ἱστορίαν, ἔχεις οἴκοι πολλὴν διατριβήν·

‘ὅσσον ὕδωρ κατ’ Ἀλιζόνος ἢ θρυγὸς ἀμφὶ πέτηλα,’
τοσοῦτον πλῆθος εὐρήσεις ἀμαρτημάτων ἐν τῷ βίῳ
καὶ παθῶν ἐν τῇ ψυχῇ καὶ παροραμάτων ἐν τοῖς
καθήκουσιν. ὥς γὰρ ὁ Ξενοφῶν λέγει τοῖς οἰκονο- E
10 μικοῖς ἴδιον εἶναι τῶν ἀμφὶ θυσίαν σκευῶν, ἴδιον
τῶν ἀμφὶ δεῖπνα τόπον, ἀλλαχοῦ κεῖσθαι τὰ γεωρ-
γικά, χωρὶς τὰ πρὸς πόλεμον· οὕτω σοι τὰ μὲν ἐστὶν
ἀπὸ φθόνου κακὰ κείμενα τὰ δ’ ἀπὸ ζηλοτυπίας τὰ
δ’ ἀπὸ δειλίας τὰ δ’ ἀπὸ μικρολογίας· ταῦτ’ ἐπελθε,
15 ταῦτ’ ἀναθεώρησον· τὰς εἰς γειτόνων θυρίδας καὶ
τὰς παρόδους τῆς πολυπραγμοσύνης ἔμφραξον, ἐτέ- F
ρας δ’ ἀνοιξον εἰς τὴν ἀνδρῶν τινα τὴν σεαυτοῦ
φερούσας, εἰς τὴν γυναικῶν τινα, εἰς τὰς τῶν θερα-
πόντων διαίτας· ἐνταῦθ’ ἔχει διατριβὰς οὐκ ἀχρή-
20 στους οὐδὲ κακοήθεις ἀλλ’ ὠφελίμους καὶ σωτηρίους
τὸ φιλοπευθεῖς τοῦτο καὶ φιλόπραγμον, ἐκάστου πρὸς
ἑαυτὸν λέγοντος

‘πῇ παρέβην; τί δ’ ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἔτε-
λέσθη;’

25 2. Νῦν δ’ ὥσπερ ἐν τῷ μύθῳ τὴν Λάμιαν λέ-

1 Kock, 3 p. 476 6 versus ignoti poetae ὅσος ὕδωρ
καθ’ ἄλδς στόνος ἢ θρ. ἀμφὶ πέτ. Madvigius 7 ἐν τῷ σῶ
βίῳ R 9 Ξενοφῶν] Oecon. c. 8 23 παρέβην] τραπόμεν
mei codd. cf. p. 168 b

γουςιν οἴκοι μὲν εὕδειν τυφλήν, ἐν ἀγγείῳ τινὶ
 516 τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσαν ἀποκειμένους, ἔξω δὲ προῖ-
 οὔσαν ἐπιτίθεσθαι καὶ βλέπειν· οὕτως ἡμῶν ἕκαστος
 ἔξω καὶ πρὸς ἑτέρους τῇ κακονοίᾳ τὴν περιεργίαν
 ὥσπερ ὀφθαλμὸν ἐντίθησι· τοῖς δ' ἑαυτῶν ἀμαρτή- 5
 μασι καὶ κακοῖς πολλάκις περιπταίμεν ὑπ' ἀγνοίας,
 ὕψιν ἐπ' αὐτὰ καὶ φῶς οὐ ποριζόμενοι. διὸ καὶ τοῖς
 ἐχθροῖς ὠφελιμώτερός ἐστίν ὁ πολυπράγμων· τὰ γὰρ
 ἐκείνων ἐλέγχει καὶ προφέρεται καὶ δείκνυσιν αὐτοῖς
 ἃ δεῖ φυλάξασθαι καὶ διορθῶσαι, τῶν δ' οἴκοι τὰ 10
 πλεῖστα παρορᾷ διὰ τὴν περὶ τὰ ἔξω πτόησιν. ὁ μὲν
 γὰρ Ὀδυσσεὺς οὐδὲ τῇ μητρὶ διαλεχθῆναι πρότερον
 B ὑπέμεινεν ἢ πνυθῆσθαι παρὰ τοῦ μάντεως, ὃν ἔνεκ'
 ἦλθεν εἰς Ἄιδου· πνυθόμενος δὲ τοῦτο πρὸς τὴν αὐ-
 τὴν ἔτρεψεν αὐτόν, καὶ τὰς ἄλλας γυναικὰς ἀνέκρινε, 15
 τίς ἢ Τυρῶ καὶ τίς ἢ καλὴ Χλωρίς καὶ διὰ τί Ἐπι-
 κάστη ἀπέθανεν

ἑψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὕψηλοιο μελάθρου'.
 ἡμεῖς δὲ τὰ καθ' αὐτοὺς ἐν πολλῇ θάθυμῳ καὶ
 ἀγνοίᾳ θέμενοι καὶ ἀμελήσαντες ἑτέρους γενεαλο- 20
 γοῦμεν, ὅτι τοῦ γείτονος ὁ πάππος ἦν Σύρος, Θρᾷττα
 δ' ἢ τήθη· ὁ δεῖνα δ' ὀφείλει τάλαντα τρία καὶ τοὺς
 τόκους οὐκ ἀπέδωκεν. ἐξετάζομεν δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα,
 πόθεν ἢ γυνὴ τοῦ δεῖνος ἐπανήρχετο, τί δ' ὁ δεῖνα
 C καὶ ὁ δεῖνα καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῇ γωνίᾳ διελέγοντο. 25
 Σωκράτης δὲ περιήει διαπορῶν, τί Πνυθαγόρας λέ-

1 εὕδειν X: ἄδειν 12 Ὀδυσσεὺς] Hom. 1 88. 153 sqq.
 235. 281 16 Χλωρίς] Χλωρίν vocat Homerus 18 Hom.
 1 278 25 καθ' αὐτούς?

γων ἐπειθε· καὶ Ἀρίστιππος Ὀλυμπιάσιν Ἰσχομάχῳ
 συμβαλὼν ἡρώτα τί Σωκράτης διαλεγόμενος οὕτω
 τοὺς Ἀθηναίους διατίθῃσι· καὶ μίκρ' ἄττα τῶν λό-
 γων αὐτοῦ σπέρματα καὶ δείγματα λαβὼν οὕτως
 5 ἐμπαθῶς ἔσχεν, ὥστε τῷ σώματι συμπεσεῖν καὶ γε-
 νέσθαι παντάπασιν ὠχρὸς καὶ ἰσχνός· ἄχρι οὗ πλεύ-
 σας Ἀθήναζε διψῶν καὶ διακεκαυμένος ἡρύσατο τῆς
 πηγῆς, καὶ τὸν ἄνδρα καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ
 τὴν φιλοσοφίαν ἰστόρησεν, ἥς ἦν τέλος ἐπιγινῶναι
 10 τὰ ἑαυτοῦ κακὰ καὶ ἀπαλλαγῆναι.

Β. Ἄλλ' ἐνιοι τὸν ἴδιον βίον ὥς ἀτερπέστατον D
 θέαμα προσιδεῖν οὐχ ὑπομένουσιν οὐδ' ἀνακλᾶσαι
 τὸν λογισμὸν ὥς φῶς ἐφ' ἑαυτοὺς καὶ περιαγαγεῖν,
 ἀλλ' ἡ ψυχὴ γέμουσα κακῶν παντοδαπῶν καὶ φρίτ-
 15 τουσα καὶ φοβουμένη τὰ ἔνδον ἐκπηδᾷ θύραζε καὶ
 πλανᾶται περὶ τὰλλότρια, βόσκουσα καὶ πιαίνουσα
 τὸ κακότητες. ὥς γὰρ ὕρνις ἐν οἰκίᾳ πολλάκις τρο-
 φῆς πολλῆς παρακειμένης, εἰς γωνίαν καταδύσα
 σκαλεύει

20 ἔνθα γέ που διαφαίνεται ἅτ' ἐν κοπρίῃ μία κριτή·
 παραπλησίως οἱ πολυπράγμονες, ὑπερβάντες τοὺς ἐν
 μέσῳ λόγους καὶ ἱστορίας καὶ ἂ μὴδεὶς κωλύει πυν-
 θάνεσθαι μὴδ' ἄχθεται πυνθανομένοις, τὰ κρυπτό- E
 μενα καὶ λανθάνοντα κακὰ πάσης οἰκίας ἐκλέγουσι.
 25 καίτοι γε τὸ τοῦ Αἰγυπτίου χάριεν πρὸς τὸν ἐρω-
 τῶντα τί φέρει συγκεκαλυμμένον, ὅτι τοῦτο συγ-

17 οἰκία] οἰκίσκῳ Valckenarius πολλάκις τροφῆς πολ-
 λῆς *: πολλάκις τροφῆς aut τροφῆς πολλῆς 20 versum
 Callimacho tribuit Schneiderus κοπρίῃ idem: κοπρία

κεκάλυπται· καὶ σὺ δὴ τί πολυπραγμονεῖς τὸ ἀπο-
 κρυπτόμενον; εἰ μὴ τι κακὸν ἦν, οὐκ ἂν ἀπεκρύ-
 πτετο. καίτοι μὴ κόψαντά γε θύραν εἰς οἰκίαν
 ἄλλοτρίαν οὐ νομίζεται παρελθεῖν· ἀλλὰ νῦν μὲν
 εἰσὶ θυρωροί, πάλαι δὲ ὁπότερα κρουόμενα πρὸς ταῖς 5
 θύραις αἰσθησὶν παρεῖχεν, ἵνα μὴ τὴν οἰκοδέσποι-
 ναν ἐν μέσῳ καταλάβῃ ὁ ἀλλότριος ἢ τὴν παρθένον
 F ἢ κολαζόμενον οἰκέτην ἢ κεκραγυίας τὰς θεραπαι-
 νίδας· ὁ δὲ πολυπράγμων ἐπ' αὐτὰ ταῦτα παρα-
 δύεται, σώφρονος μὲν οἰκίας καὶ καθεστῶσης οὐδ' 10
 ἂν παρακαλῇ τις ἡδέως γιγνόμενος θεατῆς· ὦν δ'
 ἔνεκα κλεῖς καὶ μοχλὸς καὶ αὖλειος, ταῦτ' ἀνακα-
 λύπτων καὶ φέρων εἰς τὸ μέσον ἑτέροις. καίτοι καὶ
 'τῶν ἀνέμων μάλιστα δυσχεραίνομεν' ὥς Ἀρίστων
 φησὶν 'ὅσοι τὰς περιβολὰς ἀναστέλλουσιν ἡμῶν'· ὁ 15
 δὲ πολυπράγμων οὐ τὰ ἱμάτια τῶν πέλας οὐδὲ τοὺς
 χιτῶνας, ἀλλὰ τοὺς τοίχους ἀπαμφιέννυσι, τὰς θύρας
 ἀναπειάννυσι, καὶ 'διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος' ὥς
 517 πνεῦμα διαδύεται καὶ διέρπει, βακχεῖα καὶ χοροὺς
 καὶ παννυχίδας ἐξετάζων καὶ συνοφαντῶν. (4) καὶ 20
 καθάπερ τοῦ κωμωδομένου Κλέωνος

'τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν·'
 οὕτω τοῦ πολυπράγμονος ὁ νοῦς ἄμ' ἐν πλουσίῳ
 οἴκοις ἐστὶν ἐν δωματίοις πενήτων ἐν αὐλαῖς βασι-
 λέων ἐν θαλάμοις νεογάμων· πάντα πράγματα ζητεῖ, 25
 τὰ ξένων τὰ ἡγεμόνων· οὐδ' ἀκινδύνως ταῦτα ζη-

18 Hes. OD 519 22 Arist. Equ. 79 νοῦς δ' idem:
 δὲ νοῦς 25 πάντα] παντοῖα R

τῶν· ἀλλ' οἶον, εἴ τις ἀκονίτου γεύοιτο πολυπραγμο-
 νῶν τὴν ποιότητα, φθάσει τῆς αἰσθήσεως προανελὼν B
 τὸν προαἰσθανόμενον· οὕτως οἱ τὰ τῶν μειζόνων
 κακὰ ζητοῦντες προαναλίσκουσι τῆς γνώσεως ἑαυ-
 5 τούς. καὶ γὰρ οἱ τοῦ ἡλίου τὴν ἄφθονόν γε ταύτην
 καὶ κατακεχυμένην ἄπασιν ἀκτῖνα παρορῶντες, αὐτὸν
 δὲ τὸν κύκλον ἀναιδῶς καταβλέπειν καὶ διαστέλλειν
 τὸ φῶς εἴσω βιαζόμενοι καὶ τολμῶντες, ἀποτυφλοῦν-
 ται. διὸ καλῶς Φιλιππίδης ὁ κωμωδιοποιός, εἰπόντος
 10 αὐτῷ ποτε Λυσιμάχου τοῦ βασιλέως 'τίνος σοι τῶν
 ἐμῶν μεταδῶ;' 'μόνον' εἶπεν 'ὦ βασιλεῦ, μὴ τῶν
 ἀπορρήτων.' τὰ γὰρ ἥδιστα καὶ κἀλλιστα τῶν βασι-
 λέων ἕξω πρόκειται, τὰ δεῖπνα, οἱ πλοῦτοι, αἱ πανη-
 γύρεις, αἱ χάριτες· εἰ δέ τι ἀπόρρητον ἔστι, μὴ
 15 προσέλθῃς μηδὲ κινήσῃς. οὐ κρύπτεται χαρὰ βασι- C
 λέως εὐτυχοῦντος οὐδὲ γέλως παίζοντος οὐδὲ φιλαν-
 θρωπίας παρασκευὴ καὶ χάριτος· φοβερόν ἐστι τὸ
 κρυπτόμενον, σκυθρωπὸν ἀγέλαστον δυσπρόσιτον,
 ὀργῆς τινος ὑπούλου· θησαυρὸς ἢ τιμωρίας βαρυ-
 20 θύμου σκέψις ἢ ζηλοτυπία γυναικὸς ἢ πρὸς υἱὸν
 ὑποψία τις ἢ πρὸς φίλον ἀπιστία. φεῦγε τὸ μελαῖ-
 νον τοῦτο καὶ συνιστάμενον νέφος· οὐ λήσεται σε
 βροντῆσαν οὐδ' ἀστράψαν, ὅταν ἐκραγῇ τὸ νῦν
 κρυπτόμενον.

25 5. Τίς οὖν ἡ φυγὴ; περισπασμός, ὥς εἴρηται, καὶ
 μεθολκὴ τῆς πολυπραγμοσύνης μάλιστα μὲν ἐπὶ τὰ
 βελτίω καὶ τὰ ἡδίω τρέψαντι τὴν ψυχὴν. τὰ ἐν οὐ- D

1 γεύοιτο] additamentum librarii vid. 3 malim τό προ-
 αἰσθανόμενον (E) 26 μὲν] opponitur ἀλλ' εἰ δεῖ κέ p. 340, 21

ρανῶ πολυπραγμόνει τὰ ἐν γῇ τὰ ἐν ἁέρι τὰ ἐν θαλάττῃ. μικρῶν πέφυκας ἢ μεγάλων φιλοθεάμων· εἰ μεγάλων, ἥλιον πολυπραγμόνει ποῦ κἄτεισι καὶ πόθεν ἄνεισι· ζήτει τὰς ἐν σελήνῃ καθάπερ ἐν ἀνθρώπῳ μεταβολάς, ποῦ τοσοῦτον κατανάλωσε φῶς 5 πόθεν αὐθις ἐκτίσαστο, πῶς

ἔξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα
 πρόσωπια καλλύνουσα καὶ πληρουμένη·
 ᾧ ταν περ αὐτῆς εὐπρεπεστάτῃ φανῇ,
 πάλιν διαρρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται. 10

καὶ ταῦτ' ἀπόρρητ' ἐστὶ φύσεως, ἀλλ' οὐκ ἄχθεται
 E τοῖς ἐλέγχουσιν. ἀλλὰ τῶν μεγάλων ἀπέγνωκας;
 πολυπραγμόνει τὰ μικρότερα, πῶς τῶν φυτῶν τὰ
 μὲν αἰὲ τέθηλε καὶ γλοάζει καὶ ἀγάλλεται παντὶ
 καιρῷ τὸν ἑαυτῶν ἐπιδεικνύμενα πλοῦτον, τὰ δὲ νῦν 15
 μὲν ἐστὶν ὅμοια τούτοις, νῦν δ' ὥσπερ ἀνοικονόμητος
 ἀνθρώπος ἐκχέαντ' ἀθρόως τὴν περιουσίαν γυμνὰ
 καὶ πτωχὰ καταλείπεται· διὰ τί δὲ τὰ μὲν προμήκεις
 τὰ δὲ γωνιώδεις τὰ δὲ στρογγύλους καὶ περιφερεῖς
 ἐκδίδωσι καρπούς. ἴσως δὲ ταῦτ' οὐ πολυπραγμονή- 20
 σεις, ὅτι τούτοις οὐδὲν κακὸν ἐστίν. ἀλλ' εἰ δεῖ
 F πάντως τὸ περίεργον ἐν φαύλοις τισὶν ὥσπερ ἐρπε-
 τὸν ἐν θανασίμεις ὕλαις αἰὲ νέμεσθαι καὶ διατρῖβειν,
 ἐπὶ τὰς ἱστορίας ἀγάγωμεν αὐτὸ καὶ παραβάλωμεν
 ἀφθονίαν κακῶν καὶ περιουσίαν· ἐνταῦθα γὰρ ἐνεισι 25

ἑπεσῆματ' ἀνδρῶν ἀπολακτισμοὶ βίων

2 μικρῶν] malim ἢ μικρῶν 3 ποῦ] ποῦ? 7 Nauck.
 p. 315 26 Aesch. Suppl. 937 πεσῆματ' — ἀπολακτισμοὶ
 Duebnerus: πεσῆματα — καὶ ἀπολακτισμοὶ βίου Aeschylus

φθοραὶ γυναικῶν, ἐπιθέσεις οἰκετῶν, διαβολαὶ φίλων, παρασκευαὶ φαρμάκων, φθόνοι, ζηλοτυπίαί, ναυάγι' οἰκῶν, ἐκπτώσεις ἡγεμονιῶν· ἐμπίπλασο καὶ τέρπε σαυτόν, ἐνοχλῶν μηδενὶ τῶν συνόντων μηδὲ λυπῶν.

- 5 6. Ἄλλ' ἔοικεν ἡ πολυπραγμοσύνη μὴ χαίρειν ἐώλοισ κακοῖς ἀλλὰ θερμοῖς καὶ προσφάτοις· καὶ και-
νὰς τραγωδίας ἡδέως θεᾶσθαι, τοῖς δὲ κωμικοῖς 518
καὶ ἱλαρωτέροις πράγμασιν οὐ μάλα προθύμως ὁμι-
λεῖν. διὸ γάμον μὲν τινος ἢ θυσίαν ἢ προπομπήν
10 διεξιόντος ἀμελῆς ὁ πολυπράγμων καὶ ῥάθυμος
ἀκροατὴς ἐστὶ, καὶ προακηκοέναι τὰ πλεῖστά φησι καὶ
κελεύει ταῦτα συντέμνειν καὶ παρέρχεσθαι τὸν διη-
γούμενον· ἂν δ' ἡ φθοράν τις παρθένου παρακα-
θήμενος ἢ μοιχείαν γυναικὸς ἢ δίκης παρασκευῇν
15 ἢ στάσιν ἀδελφῶν διηγῇται, οὔτε νυστάζει οὔτ'
ἀσχολεῖται,

ἄλλα τε δίζηται ἐπέων παρὰ τ' οὔατα βάλλει·

καὶ τό

οἶμοι, τὸ κακὸν τῆς εὐτυχίας

- 20 ὥς μᾶλλον ἐς οὓς φέρεται θνητῶν·

ἐπὶ τῶν πολυπραγμόνων ἐστὶν ἀληθῶς εἰρημένον. B
ὥς γὰρ αἱ σικύαι τὸ χειρίστον ἐκ τῆς σαρκὸς ἔλκου-
σιν, οὕτω τὰ τῶν πολυπραγμόνων ὧτα τοὺς φανλο-
τάτους λόγους ἐπισπᾶται· μᾶλλον δ', ὥσπερ αἱ πό-
25 λεις ἔχουσί τινας πύλας ἀποφράδας καὶ σκυθρωπάς,
δι' ὧν ἐξάγουσι τοὺς θανατουμένους καὶ τὰ λύματα

2 ναυάγι' οἰκῶν distinxit Duebnerus 17 τε] δὲ Schnei-
derus, qui versum Callimacho vindicat 19 Nauck, p. 913

καὶ τοὺς καθαρμοὺς ἐκβάλλουσιν, εὐαγὲς δ' οὐδὲν οὐδ' ἱερὸν εἴσεισι οὐδ' ἔξεισι δι' αὐτῶν· οὕτω καὶ τὰ τῶν πολυπραγμόνων ὧτα χρηστὸν οὐδὲν οὐδ' ἀστεῖον ἀλλ' οἱ φονικοὶ λόγοι διέρχονται καὶ τρίβουσιν, ἐκθύσιμα καὶ μιὰρὰ διηγήματα παρακομίζοντες· 5

C 'ἀεὶ δ' αἰοιδῶν μοῦνος ἐν στέγαις ἐμαῖς
κωκυτὸς ἐμπέπτωκεν·'

αὕτη τοῖς πολυπράγμοσι μοῦσα καὶ σειρὴν μία, τοῦθ' ἡδιστον ἀκουσμάτων αὐτοῖς. ἔστι γὰρ ἡ πολυπραγμοσύνη φιλοπευστία τῶν ἐν ἀποκρύψει καὶ λανθάνοντων· οὐδεὶς δ' ἀγαθὸν ἀποκρύπτει κερτημένος, 10
ᾧπου καὶ τὰ μὴ ὄντα προσποιοῦνται. κακῶν οὖν ἱστορίας ὁ πολυπράγμων ὀρεγόμενος, ἐπιχαιρεκακίας συνέχεται πάθει, φθόνου καὶ βασκανίας ἀδελφῷ. φθόνος μὲν γὰρ ἔστι λύπη ἐπ' ἄλλοτρίοις ἀγαθοῖς, 15
ἐπιχαιρεκακία δ' ἡδονὴ ἐπ' ἄλλοτρίοις κακοῖς· ἀμ-
D φότερα δ' ἐκ πάθους ἀνημέρου καὶ θηριώδους γε-
γέννηται, τῆς κακοηθείας.

7. Οὕτω δ' ἐκάστῳ λυπηρόν ἐστιν ἡ τῶν περὶ αὐτὸν κακῶν ἀνακάλυψις, ὥστε πολλοὺς ἀποθανεῖν 20
ἢν πρότερον ἢ δεῖξαι τι τῶν ἀπορρήτων νοσημάτων ἰατροῖς. φέρε γὰρ Ἡρόφιλον ἢ Ἐρασίστρατον ἢ τὸν Ἀσκληπιὸν αὐτὸν, ὅτ' ἦν ἄνθρωπος, ἔχοντα τὰ φάρμακα καὶ τὰ ὄργανα, κατ' οἰκίαν παριστάμενον ἀνακρίνειν, μή τις ἔχει σύριγγα περὶ δακτύλιον ἢ γυνή 25
καρκίνου ἐν ὕστέρῃ· καίτοι σωτήριόν ἐστι τῆς τέχνης ταύτης τὸ πολύπραγμον· ἀλλὰ πᾶς ἢν τις, οἶμαι,

τὸν τοιοῦτον ἀπήλασεν, ὅτι τὴν χρεῖαν οὐ περιμέ-
 νων ἄκλητος ἐπ' ἄλλοτρίων κακῶν ἐρχεται κατανόη- E
 σιν. οἱ δὲ πολυπράγμονες αὐτὰ ταῦτα καὶ τὰ τού-
 των ἔτι χεῖρονα ζητοῦσιν, οὐ θεραπεύοντες ἀλλὰ
 5 μόνον ἀνακαλύπτοντες· ὅθεν μισοῦνται δικαίως. καὶ
 γὰρ τοὺς τελῶνας βαρυνόμεθα καὶ δυσχεραίνομεν,
 οὐχ ὅταν τὰ ἐμφανῆ τῶν εἰσαγομένων ἐκλέγωσιν,
 ἀλλ' ὅταν τὰ κεκρυμμένα ζητοῦντες ἐν ἄλλοτρίοις
 σκεύεσι καὶ φορτίοις ἀναστρέφονται· καίτοι τοῦτο
 10 ποιεῖν ὁ νόμος δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ βλέπτονται μὴ
 ποιοῦντες. οἱ δὲ πολυπράγμονες ἀπολλύουσι καὶ F
 προΐενται τὰ αὐτῶν ἀσχολούμενοι περὶ τὰλλότρια
 καὶ σπανίως μὲν εἰς ἀγρὸν βαδίζουσι, τὸ ἥσυχον
 καὶ σιωπηρὸν τῆς ἐρημίας οὐ φέροντες· ἐὰν δὲ καὶ
 15 παραβάλασι διὰ χρόνου, ταῖς τῶν γειτόνων ἀμπέλαις
 ἐμβλέπουσι μᾶλλον ἢ ταῖς ἰδίαις· καὶ πυνθάνονται
 πόσοι βόες τοῦ γείτονος ἀποτεθνήκασιν ἢ πόσος
 οἶνος ὀξίνης γέγονε· ταχὺ δὲ τούτων ἐμπλησθέντες
 ἀποτρέχουσιν. ὁ μὲν γὰρ ἀληθινὸς ἐκεῖνος γεωργὸς
 20 οὐδὲ τὸν αὐτομάτως ἐρχόμενον ἐκ πόλεως λόγον
 ἡδέως προσδέχεται, λέγων

‘εἰτά μοι σκάπτων ἐρεῖ, .

ἐφ' οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις· ταῦτα γὰρ 519
 πολυπραγμονῶν νῦν ὁ κατάρματος περιπατεῖ.’

25 8. Οἱ δὲ πολυπράγμονες ὥς ἔωλόν τι πρᾶγμα
 καὶ ψυχρὸν καὶ ἀτράγωδον φεύγοντες τὴν ἀγροί-

12 τὰλλότρια *: τὰ ἄλλότρια 22 Kock. 3 p. 473 24
 πολυπραγμονῶν νῦν Emperius: νῦν πολυπραγμονῶν

κίαν, εἰς τὸ δεῖγμα καὶ τὴν ἀγορὰν καὶ τοὺς λιμέ-
 νας ὠθοῦνται· ‘μή τι καινόν;’ ‘οὐ γὰρ ἦς πρῶτ’
 κατ’ ἀγοράν;’ ‘τί οὖν; ἐν ὥραις τρισὶν οἶει τὴν πόλιν
 μετακεκοσμησθαι;’ οὐ μὴν ἀλλ’ ἂν μὲν τις ἔξη τι τοι-
 οῦτον εἰπεῖν, καταβὰς ἀπὸ τοῦ ἵππου δεξιωσάμενος 5
 καὶ καταφιλήσας ἔστηκεν ἀκροώμενος. ἐὰν δ’ ἀπαν-
 τήσας εἴπῃ τις ὅτι οὐδὲν καινόν, ὥσπερ ἀχθόμε-
 νος ‘τί λέγεις;’ φησὶν ‘οὐ γέγονας κατ’ ἀγοράν; οὐ
 B παρελήλυθας τὸ στρατήγιον; οὐδὲ τοῖς ἐξ Ἰταλίας
 ἤκουσιν ἐντετύχηκας;’ διὸ καλῶς οἱ τῶν Λοκρῶν 10
 ἄρχοντες, ἐπεὶ τις ἐξ ἀποδημίας προσιὼν ἠρώτησε
 ‘μή τι καινόν’, ἐξημίωσαν αὐτόν. ὥς γὰρ οἱ μάγειροι
 φορὰν εὔχονται βοσκημάτων οἱ δ’ ἄλιεῖς ἰχθύων,
 οὕτως οἱ πολυπράγμονες εὔχονται φορὰν κακῶν καὶ
 πληθὸς πραγμάτων καὶ καινότητος καὶ μεταβολάς, 15
 ἵν’ ἀεὶ τι θηρεύειν καὶ κατακόπτειν ἔχωσιν. εὖ δὲ
 καὶ ὁ τῶν Θουρίων νομοθέτης· κωμωδεῖσθαι γὰρ
 ἐκώλυσε τοὺς πολίτας πλὴν μοιχοὺς καὶ πολυπρά-
 C γμονας. ἔοικε γὰρ ἢ τε μοιχεία πολυπραγμοσύνη
 τις ἀλλοτριὰς ἡδονῆς εἶναι καὶ ζήτησις καὶ ἔρευνα 20
 τῶν φυλαττομένων καὶ λανθανόντων τοὺς πολλούς·
 ἢ τε πολυπραγμοσύνη παράλυσίς ἐστι καὶ φθορὰ καὶ
 ἀπογύμνωσις τῶν ἀπορρήτων.

9. Τῇ μὲν οὖν πολυμαθείᾳ τὴν πολυλογίαν ἔπε-
 σθαι συμβαίνει· διὸ καὶ Πυθαγόρας ἔταξε τοῖς νέοις 25
 πενταέτιδα σιωπὴν, ἔχεμυθίαν προσαγορεύσας. τῇ
 δὲ περιεργίᾳ τὴν κακολογίαν ἀνάγκη συνακολουθεῖν·

6 καὶ] om. codd. mei 22 φθορὰ] φώρασις R. latere
 mihi vid. vox φώρα, quae Hesychio teste ἔρευνα est

ἃ γὰρ ἡδέως ἀκούουσιν ἡδέως λαλοῦσι, καὶ ἃ παρ'
 ἄλλων σπουδῇ συλλέγουσι πρὸς ἑτέρους μετὰ χαρᾶς
 ἐκφέρουσιν. ὁθεὶν αὐτοῖς μετὰ τῶν ἄλλων κακῶν τὸ D
 νόσημα καὶ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν ἐμποδὼν ἐστὶ· πάν-
 5 τες γὰρ αὐτοὺς φυλάττονται καὶ ἀποκρύπτονται, καὶ
 οὔτε πρᾶξαι τι πολυπράγμονος ὁρῶντος οὔτ' εἰπεῖν
 ἀκούοντος ἡδέως ἔχουσιν· ἀλλὰ καὶ βουλὰς ἀνατί-
 θενται καὶ σκέψεις πραγμάτων ὑπερβάλλονται, μέχρι
 ἂν ἐκποδὼν ὁ τοιοῦτος γένηται· κἂν ἢ λόγου τινὸς
 10 ἀπορρήτου παρόντος ἢ πρᾶξεως σπουδαίας περαιο-
 μένης ἀνὴρ πολυπράγμων ἐπιφανῇ, καθάπερ ὕψον
 γαλῆς παραδραμούσης αἴρουνσιν ἐκ μέσου καὶ ἀπο-
 κρύπτουσιν· ὥστε πολλάκις τὰ τοῖς ἄλλοις ῥητὰ καὶ E
 θεατὰ τούτοις μόνοις ἄρρητα καὶ ἀθέατα γίνεσθαι.
 15 διὸ καὶ πίστεως ἀπάσης ἔρημος ὁ πολυπράγμων
 ἐστίν· οἰκείταις γοῦν καὶ ξένοις πιστεύομεν μᾶλλον
 ἐπιστολάς καὶ γράμματα καὶ σφραγίδας ἢ φίλοις καὶ
 οἰκείοις πολυπράγμοσιν. ὁ δὲ Βελλεροφόντης ἐκεῖ-
 νος οὐδὲ καθ' ἑαυτοῦ γράμματα κομίζων ἔλυσεν,
 20 ἀλλ' ἀπέσχετο τῆς ἐπιστολῆς τοῦ βασιλέως ὥς τῆς
 γυναικὸς διὰ τὴν αὐτὴν ἐγκράτειαν. ἀκρασίας γὰρ
 τὸ πολυπραγμονεῖν ὥς καὶ τὸ μοιχεύειν, καὶ πρὸς
 τῇ ἀκρασίᾳ δεινῆς ἀνοίας καὶ ἀφροσύνης· τὸ γὰρ
 τοσαύτας παρελθόντας κοινὰς καὶ δεδημοσιωμένας
 25 γυναικίας ἐπὶ τὴν κατάκλειστον ὠθεῖσθαι καὶ πολυ- F
 τελῇ, πολλάκις ἂν οὕτω τύχῃ καὶ ἄμορφον οὔσαν,
 ὑπερβολὴ μανίας καὶ παραφροσύνης. ταὐτὸ δ' οἱ

πολυπράγμονες ποιοῦσι· πολλὰ καὶ καλὰ θεάματα καὶ ἀκούσματα καὶ σχολὰς καὶ διατριβὰς παρελθόντες, ἐπιστόλια διορύττουσιν ἀλλότρια καὶ παραβάλλουσι γειτόνων τοίχοις τὰ ὧτα καὶ συμψιθυρίζουσιν οἰκέταις καὶ γυναίοις, πολλάκις μὲν οὐδ' ἀκινδύνως ἀεὶ 5 δ' ἀδόξως.

10. Διὸ καὶ χρήσιμον ὥς ἐνὶ μάλιστα πρὸς τὴν
520 ἀποτροπὴν τοῖς πολυπράγμοσιν ἢ τῶν προεγνωσμέ-
νων ἀνάμνησις. ἂν γάρ, ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης ἔλεγε
τὰς κιβωτοὺς ἀνοίγων διὰ χρόνου τὴν μὲν τῶν μι- 10
σθῶν ἀεὶ μεστήν τὴν δὲ τῶν χαρίτων εὗρίσκειν ἀεὶ
κενήν, οὕτως ἂν τις τῆς πολυπραγμοσύνης τὴν ἀπο-
θήκην ἀνοίγῃ διὰ χρόνου καὶ κατασκέπτεται πολλῶν
ἀχρήστων καὶ ματαίων καὶ ἀτερεπῶν γέμουσαν, ἴσως
ἂν αὐτῷ τὸ πρᾶγμα προσσταίῃ, φανέν ἡδὲς παντά- 15
πασι καὶ φλυαρῶδες. φέρε γάρ, εἴ τις ἐπιὼν τὰ συγ-
γράμματα τῶν παλαιῶν ἐκλαμβάνοι τὰ κάκιστα τῶν
ἐν αὐτοῖς, καὶ βιβλίον ἔχοι συντεταγμένον, οἷον Ὀμη-
B ρικῶν στίχων ἀκεφάλων καὶ τραγικῶν σολοικισμῶν
καὶ τῶν ὑπ' Ἀρχιλόχου πρὸς τὰς γυναῖκας ἀπρεπῶς 20
καὶ ἀκολάστως εἰρημένων, ἑαυτὸν παραδειγματίζον-
τος· ἄρ' οὐκ ἔστι τῆς τραγικῆς κατάρτας ἄξιος.

Ἵλοιο θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφοράς;

καὶ ἄνευ δὲ τῆς κατάρτας ἀπρεπῆς καὶ ἀνωφελῆς ὁ
θησαυρὸς αὐτοῦ γέμων ἀλλοτριῶν ἁμαρτημάτων· 25
ὥσπερ ἡ πόλις, ἣν ἐκ τῶν κακίστων καὶ ἀναγωγο-

1 πολλὰ] πολλὰ γὰρ Stegmannus 7 τὴν] τὴν τοῦ πά-
θους R. malim τὴν ἀπὸ τοῦ πάθους 12 τις Huttenus
23 Nauck. p. 913

τάτων οὐκίσας ὁ Φίλιππος Πονηρόπολιν προσηγό-
 ρευσεν. οἱ τοίνυν πολυπράγμονες οὐ στίχων οὐδὲ
 ποιημάτων, ἀλλὰ βίων ἀστοχήματα καὶ πλημμελή-
 ματα καὶ σολοικισμοὺς ἀναλεγόμενοι καὶ συνάγοντες,
 5 ἀμουσότατον καὶ ἀτερπέστατον κακῶν γραμματοφυ-
 λακεῖον τὴν ἑαυτῶν μνήμην περιφέρουσιν. ὥσπερ
 οὖν ἐν Ῥώμῃ τινὲς τὰς γραφὰς καὶ τοὺς ἀνδριάντας
 καὶ νῆ Δία τὰ κάλλη τῶν ὀνύων παίδων καὶ γυ-
 ναικῶν ἐν μηδενὶ λόγῳ τιθέμενοι, περὶ τὴν τῶν
 10 τεράτων ἀγορὰν ἀναστρέφονται, τοὺς ἀκνήμους καὶ
 τοὺς γαλεάκωνας καὶ τοὺς τριοφθάλμους καὶ τοὺς
 στρουθοκεφάλους καταμανθάνοντες καὶ ζητοῦντες εἴ
 τι γεγένηται

‘σύμμικτον εἶδος κάποφώλιον τέρας’

15 ἀλλ’ ἐὰν συνεχῶς τις ἐπάγῃ τοῖς τοιούτοις αὐτοὺς
 θεάμασι, ταχὺ πλησμονὴν καὶ ναυτίαν τὸ πρᾶγμα
 παρῆξει· οὕτως οἱ τὰ περὶ τὸν βίον ἀστοχήματα καὶ
 γενῶν αἵσχη καὶ διαστροφάς τινας ἐν οἴκοις ἄλλο-
 τρίοις καὶ πλημμελείας πολυπραγμονοῦντες, τῶν D
 20 πρῶτων ἀναμιμνησκέτωσαν ἑαυτοὺς ὅτι χάριν καὶ
 ὕνησιν οὐδεμίαν ἤνεγκε.

11. Μέγιστον μέντοι πρὸς τὴν τοῦ πάθους ἀπο-
 τροπὴν ὁ ἐθισμός, ἐὰν πόρρωθεν ἀρξάμενοι γυμνά-
 ζωμεν ἑαυτοὺς καὶ διδάσκωμεν ἐπὶ ταύτην τὴν ἐγκρά-
 25 τειαν· καὶ γὰρ ἡ αὐξήσις ἔθει γέγονε, τοῦ νοσήματος
 κατὰ μικρὸν εἰς τὸ πρόσω χωροῦντος· ὃν δὲ τρόπον,

14 Nauck, p. 680 καὶ ἀποφώλιον codd. mei τέρας]
 τρέφος Nauckius, cf. Vit. Thes. c. 15 24 διδάσκωμεν]
 διασκῶμεν?

εἰσόμεθα περὶ τῆς ἀσκήσεως ὁμοῦ διαλεγόμενοι. πρῶτον μὲν οὖν ἀπὸ τῶν βραχυτάτων καὶ φαυλοτάτων ἀρξώμεθα. τί γὰρ χαλεπὸν ἐστὶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς ἐπὶ τῶν τάφων ἐπιγραφὰς μὴ ἀναγιννώσκειν, ἢ τί
 E δυσχερὲς ἐν τοῖς περιπάτοις τὰ κατὰ τῶν τοίχων γραμματα τῇ ὕψει παρατρέχειν, ὑποβάλλοντας αὐτοῖς ὅτι χρήσιμον οὐδὲν οὐδ' ἐπιτερπὲς ἐν τούτοις γέγραπται· ἀλλ' ἐμνήσθη δὲ δεῖνα τοῦ δεῖνος ἐπ' ἀγαθῷ καὶ φίλων ἄριστος· ὅδε τις, καὶ πολλὰ τοιαύτης γέμοντα φλυαρίας· ἃ δοκεῖ μὲν οὐ βλάπτειν
 10 ἀναγιννωσκόμενα, βλάπτει δὲ λεληθότως τῷ μελέτην παρεμποιεῖν τοῦ ζητεῖν τὰ μὴ προσήκοντα; καὶ καθάπερ οἱ κυνηγοὶ τοὺς σκύλακας οὐκ ἐῷσιν ἐκ-
 F τρέπεσθαι καὶ διώκειν πᾶσαν ὁδμήν, ἀλλὰ τοῖς ὀνυχίοις ἔλκουσι καὶ ἀνακρούουσι, καθαρὸν αὐτῶν
 15 φυλάττοντες καὶ ἄκρατον τὸ αἰσθητήριον ἐπὶ τὸ οἰκεῖον ἔργον, ἵνα εὐτονώτερον ἐμφύηται τοῖς ἵχνεσι
 'πέλματα θηρέων μελέων μυκτῆρσιν ἐρευνῶν.'
 οὕτω δεῖ τὰς ἐπὶ πᾶν θέαμα καὶ πᾶν ἄκουσμα τοῦ πολυπράγμονος ἐκδρομὰς καὶ περιπλανήσεις ἀφαιρεῖν
 20 καὶ ἀντιπᾶν ἐπὶ τὰ χρήσιμα φυλάττοντας. ὥσπερ γὰρ οἱ ἄετοὶ καὶ οἱ ἄλκοντες ἐν τῷ περιπατεῖν συστρέφουσιν εἰς τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ τὴν ἀκμὴν
 521 αὐτῶν καὶ τὴν ὀξύτητα κατατρίβωσιν, οὕτω τὸ πολύπραγμον τοῦ φιλομαθοῦς ἀκμὴν τινα καὶ στόμαμα
 25 νομίζοντες ἔχειν μὴ καταναλίσκωμεν ἐν τοῖς ἀχρήστοις μὴδ' ἀπαμβλύνωμεν.

6 γράμματα] ἐπιγράμματα R
 τέρματα

18 πέλματα Emperius:

12. Δεύτερον τοίνυν ἐθιζόμεθα θύραν παριόντες
 ἄλλοτρίαν μὴ βλέπειν εἴσω μηδὲ τῶν ἐντὸς ἐπιδράτ-
 τεσθαι τῇ ὕψει καθάπερ χειρὶ τῇ περιεργίᾳ, ἀλλὰ
 τὸ τοῦ Ξενοκράτους ἔχωμεν πρόχειρον, ὃς ἔφη μηδὲν
 5 διαφέρειν τοὺς πόδας ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς ἄλλο-
 τρίαν οἰκίαν τιθέναι· οὔτε γὰρ δίκαιον οὔτε καλόν,
 ἀλλ' οὐδ' ἡδὺ τὸ θέαμα.

‘δύσμορφα μέντοι τᾶνδον εἰσιδεῖν, ξένε·’

τὰ γὰρ πολλὰ τοιαῦτα τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις, σκευά-
 10 ρια κείμενα καὶ θεραπαινίδια καθεζόμενα καὶ σπου- B
 δαῖον οὐδὲν οὐδ' ἐπιτερές. ἡ δὲ συνδιαστρέφουσα
 τὴν ψυχὴν παράβλεψις αὕτη καὶ παρατόξευσις αἰσχρὰ
 καὶ τὸ ἔθος μοχθηρόν· ὁ μὲν γὰρ Διογένης θεα-
 σάμενος εἰσελεύνοντα τὸν Ὀλυμπιονίκην Διώξιππον
 15 ἐφ' ἔρματος, καὶ γυναικὸς εὐμόρφου θεωμένης τὴν
 πομπὴν ἀποσπάσαι τὰς ὕψεις μὴ δυνάμενον ἀλλ'
 ὑποβλέποντα καὶ παρεπιστρεφόμενον, ‘ὄρᾱτ’ εἶπε
 ‘τὸν ἀθλητὴν ὑπὸ παιδισκαρίου τραχηλιζόμενον;’
 τοὺς δὲ πολυπράγμονας ἴδοις ἂν ὑπὸ παντὸς ὁμοίως
 20 θεάματος τραχηλιζομένους καὶ περιγομένους, ὅταν
 ἔθος καὶ μελέτη γένηται τῆς ὕψεως αὐτοῖς παντα-
 χοῦ διαφορομένης. δεῖ δ', ὥς οἶμαι, μὴ καθάπερ C
 θεράπαιναν ἀνάγωγον ἔξω ῥέμβεσθαι τὴν αἰσθη-
 σιν, ἀλλ' ἀποπεμπομένην ὑπὸ τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὰ
 25 πρᾶγματα συντυγχάνειν αὐτοῖς ταχὺ καὶ διαγγέλ-
 λειν· εἶτα πάλιν κοσμίως ἐντὸς εἶναι τοῦ λογισμοῦ

καὶ προσέχειν αὐτῷ. νῦν δὲ συμβαίνει τὸ τοῦ Σοφοκλέους

‘ἔπειτα δ’ Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
πῶλοι βία φοροῦσιν,’

αἱ μὴ τυχοῦσαι παιδαγωγίας ὥσπερ ἐλέγομεν ὀρθῆς 5
μὴ δ’ ἀσκήσεως αἰσθηθεῖς προεκτρέχουσai καὶ συν-
D εφελκόμεναι πολλάκις εἰς ἃ μὴ δεῖ καταβάλλουσι
τὴν διάνοιαν. ὅθεν ἐκεῖνο μὲν ψευδὸς ἐστὶ, τὸ Δη-
μόκριτον ἐκουσίως σβέσαι τὰς ὕψεις ἀπερεισάμενον
εἰς ἔσοπτρον πυρωθέν, καὶ τὴν ἀπ’ αὐτοῦ ἀνάκλα- 10
σιν δεξάμενον, ὅπως μὴ παρῆχῃσι θόρυβον τὴν
διάνοιαν ἔξω καλοῦσαι πολλάκις, ἀλλ’ ἐῷσιν ἐνδον
οἰκουρεῖν καὶ διατρίβειν πρὸς τοῖς νοητοῖς, ὥσπερ
παρόδιοι θυρίδες ἐμφραγεῖσαι· τοῦτο μέντοι παν-
τὸς μᾶλλον ἀληθές ἐστίν, ὅτι τὴν αἰσθησιν ὀλίγα 15
κινουῦσιν οἱ πλείεστα τῇ διανοίᾳ χρώμενοι. καὶ γὰρ
τὰ μουσεῖα πορρωτάτω τῶν πόλεων ἰδρύνσαντο, καὶ
τὴν νύκτα προσεῖπον ‘εὐφρόνην’ μέγα πρὸς εὖρεσιν
E τῶν ζητουμένων καὶ σκέψιν ἡγούμενοι τὴν ἡσυχίαν
καὶ τὸ ἀπερίσπαστον. 20

13. Ἄλλὰ μὴν οὐδ’ ἐκεῖνο χαλεπὸν καὶ δύσκολον,
ἀνθρώπων λειδορουμένων ἐν ἀγορᾷ καὶ κακῶς
λεγόντων ἀλλήλους μὴ προσελθεῖν· ἢ συνδρομῆς ἐπὶ
τι πλειόνων γενομένης μεῖναι καθήμενον· ἐὰν δ’
ἀκρατῶς ἔχῃς, ἀπελθεῖν ἀναστάντα· χρηστοῦ μὲν 25
γὰρ οὐδενὸς τοῖς πολυπραγμονοῦσιν ἀναμίξας σεαυ-
τὸν ἀπολαύσεις, μεγάλα δ’ ὀφελήθησιν τὸ πολύ-

2 Σοφοκλέους] Electr. 724 4 φέρουσιν Sophocles
5 ἐλέγομεν R: λέγομεν 11 malim δεξάμενον ἀνάκλασιν

πραγμον ἀποστρέψας βία καὶ κολούσας ὑπακούειν
 τῷ λογισμῷ συνεπιζόμενον. ἐκ δὲ τούτου μᾶλλον F
 ἐπιτείνοντα τὴν ἄσκησιν ὀρθῶς ἔχει καὶ θέατρον
 ἀκροάματος εὐημεροῦντος παρελθεῖν, καὶ φίλους ἐπ'
 ὀρχηστοῦ τινος ἢ κωμῳδοῦ θέαν παραλαμβάνοντας
 διώσασθαι, καὶ βοῆς ἐν σταδίῳ γενομένης ἢ ἱππο-
 δρόμῳ μὴ ἐπιστραφῆναι. καθάπερ γὰρ ὁ Σωκράτης
 παρήνει φυλάττεσθαι τῶν βρωμάτων ὅσα μὴ πει-
 νῶντας ἐσθίειν ἀναπειθῇ, καὶ τῶν πωμάτων ὅσα
 10 πίνειν μὴ διψῶντας· οὕτω χρὴ καὶ ἡμᾶς τῶν θεα-
 μάτων καὶ ἀκουσμάτων φυλάττεσθαι καὶ φεύγειν
 ὅσα κρατεῖ καὶ προσάγεται τοὺς μηδὲν δεομένους.
 ὁ δὲ Κῦρος οὐκ ἐβούλετο τὴν Πάνθειαν ἰδεῖν, ἀλλὰ
 τοῦ Ἀράσπου λέγοντος ὥς ἄξιον θεᾶς εἴη τὸ τῆς
 15 γυναικὸς εἶδος, 'οὐκοῦν' ἔφη 'διὰ τοῦτο μᾶλλον 522
 αὐτῆς ἀφεκτέον· εἰ γὰρ ὑπὸ σοῦ πεισθεὶς ἀφικό-
 μην πρὸς αὐτήν, ἴσως ἔν με πάλιν ἀναπεισεῖεν αὐτὴ
 καὶ μὴ σχολάζοντα φοιτᾶν θεᾶσθαι τε καὶ παρακα-
 θῆσθαι προέμενον πολλὰ τῶν σπουδῆς ἀξίων.' ὁμοίως
 20 οὐδ' Ἀλέξανδρος εἰς ὕψιν ἦλθε τῆς Δαρείου γυναι-
 κὸς ἐκπρεπεστάτης εἶναι λεγομένης· ἀλλὰ πρὸς τὴν
 μητέρα φοιτῶν αὐτῆς πρεσβῦτιν οὔσαν, οὐχ ὑπέ-
 μεινε τὴν νέαν καὶ καλὴν ἰδεῖν. ἡμεῖς δὲ τοῖς φο-
 ρείοις τῶν γυναικῶν ὑποβάλλοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς
 25 καὶ τῶν θυρίδων ἐκκρεμαννύντες, οὐδὲν ἀμαρτάνειν B
 δοκοῦμεν οὕτως ὀλισθηρὰν καὶ ῥευστήν εἰς ἅπαντα
 τὴν πολυπραγμοσύνην ποιοῦντες.

9 πωμάτων *: πομάτων
 5, 1, 8 17 αὐτῇ *: αὐτῇ

13 Κῦρος κε] Xen. Cyrop.

14. Ἔστι τοίνυν καὶ πρὸς δικαιοσύνην ἄσκησις, ὑπερβῆναι ποτε λῆμμα δίκαιον, ἵνα πόρρω τῶν ἀδίκων ἐθίσῃς σεαυτὸν εἶναι· καὶ πρὸς σωφροσύνην ὁμοίως, ἀποσχέσθαι ποτὲ γυναικὸς ἰδίας, ἵνα μηδέποτε κινήθῃς ὑπ' ἀλλοτριᾶς. τοῦτο δὴ τὸ ἔθος ἐπάγων τῇ πολυπραγμοσύνῃ πειρᾷ καὶ τῶν ἰδίων εἶνα παρακοῦσαί ποτε καὶ παριδεῖν καί, βουλομένου τινὸς ἀγγεῖλαι τι τῶν ἐπὶ τῆς οἰκίας, ὑπερβαλέσθαι, καὶ λόγους περὶ σοῦ λελέχθαι δοκοῦντας ἀπώσασθαι. καὶ γὰρ τὸν Οἰδίποδα τοῖς μεγίστοις κακοῖς ἢ περι- 10
C εργία περιέβαλε· ζητῶν γὰρ ἑαυτὸν ὥς οὐκ ὕντα Κορίνθιον ἀλλὰ ξένον, ἀπήντησε τῷ Δαΐφ, καὶ τοῦτον ἀνελὼν καὶ τὴν μητέρα λαβὼν ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ γυναιῖκα καὶ δοκῶν εἶναι μακάριος πάλιν ἑαυτὸν ἐξήτει. καὶ τῆς γυναικὸς οὐκ ἐώσης, ἔτι μᾶλλον 15
ἤλεγχε τὸν συνειδότα γέροντα, πᾶσαν προσφέρων ἀνάγκην. τέλος δὲ τοῦ πράγματος ἡδὴ περιφέροντος αὐτὸν τῇ ὑπονοίᾳ καὶ τοῦ γέροντος ἀναβοήσαντος

‘οἷμοι πρὸς αὐτῷ γ’ εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν,’

ὅμως ἐξημμένος ὑπὸ τοῦ πάθους καὶ σφαδάζων 20
ἀποκρίνεται

‘κἄγωγ’ ἀκρύειν· ἀλλ’ ὅμως ἀκουστέον.’

D οὕτω τίς ἐστὶ γλυκύπικρος καὶ ἀκατάσχετος ὁ τῆς πολυπραγμοσύνης γαργαλισμός, ὥσπερ ἔλκος αἱμάσσων ἑαυτόν, ὅταν ἀμύσσῃται. ὁ δ’ ἀπηλλαγμένος 25

τῆς νόσου ταύτης καὶ φύσει πρᾶος, ἀγνοήσας τι τῶν δυσχερῶν· εἴποι ἄν.

‘ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὥς εἴ σοφή.’

15. Διὸ καὶ πρὸς ταῦτα συνεθιστέον αὐτούς, ἐπιστολὴν κομισθεῖσαν μὴ ταχὺ μηδὲ κατεσπενυσμένης λῦσαι, καθάπερ οἱ πολλοὶ ποιοῦσιν, ἂν αἱ χεῖρες βραδύνωσι, τοῖς ὁδοῦσι τοὺς δεσμοὺς διαβιβρώσκοντες· ἀγγέλου ποθὲν ἦκοντος, μὴ προσδραμεῖν μηδ’ ἐξαναστῆναι· φίλου τινὸς εἰπόντος ‘ἔχω σοί τι
10 καινὸν εἰπεῖν πρᾶγμα’ ‘μᾶλλον, εἴ τι χρησίμου ἔχεις ἢ ὠφέλιμον.’ ἐμοῦ ποτ’ ἐν ‘Ρώμῃ διαλεγομένου, ‘Ρούστικος ἐκεῖνος, ὃν ὕστερον ἀπέκτεινε Δομετιανὸς τῇ δόξῃ φθονήσας, ἠκροᾷτο, καὶ διὰ μέσου στρατιώτης παρελθὼν ἐπιστολὴν αὐτῷ Καίσαρος ἐπέδωκε·
15 γενομένης δὲ σιωπῆς ἁμῶν διαλιπόντος, ὅπως ἀναγνῶ τὴν ἐπιστολὴν, οὐκ ἠθέλησεν οὐδ’ ἔλυσεν πρότερον ἢ διεξιελθεῖν ἐμὲ τὸν λόγον καὶ διαλύσθηναι τὸ ἀκροατήριον· ἐφ’ ᾧ πάντες ἐθαύμασαν τὸ βάρος τάνδρους. ὅταν δέ τις οἷς ἕξεστι τρέφων τὸ πολὺ
20 πρᾶγμα, ἰσχυρὸν ἀπεργάσῃται καὶ βίαιον, οὐκέτι ῥαδίως, πρὸς ἃ κενώλνται φερομένου διὰ συνήθειαν, κρατεῖν δυνατός ἐστιν· ἀλλ’ ἐπιστόλια παραλύουσιν οὗτοι φίλων, συνεδρίοις ἀπορρήτοις ἑαυτοὺς παρεμβάλλουσιν, ἱερῶν, ἃ μὴ θέμις ὁρᾶν, γίννονται θεα-
25 ταί, τόπους ἀβάτους πατοῦσι, πρᾶγματα καὶ λόγους βασιλικοὺς ἀνερευνῶσι.

16. Καίτοι γε τοὺς τυράννους, οἷς ἀνάγκη πάντα

2 ἄν] νῆ Δί’ ἄν? 8 Eur. Or. 213 10 εἴ τι] εἰπεῖν
εἴ τι? 19 τάνδρους *: τοῦ ἀνδρός

γιγνώσκειν, ἐπαχθεστάτους ποιεῖ τὸ τῶν λεγομένων
 ὧτων καὶ προσαγωγέων γένος. ὠτακουστὰς μὲν οὖν
 πρῶτος ἔσχεν ὁ νέος Δαρεῖος ἀπιστῶν ἑαυτῷ καὶ πάν-
 523 τας ὑφορώμενος καὶ δεδοικώς· τοὺς δὲ προσαγωγί-
 δας οἱ Διονύσιοι τοῖς Συρακοσίοις κατέμιξαν· ὅθεν 5
 ἐν τῇ μεταβολῇ τῶν πραγμάτων τούτους πρῶτους οἱ
 Συρακοσίοι συλλαμβάνοντες ἀπετυμπάνιζον. καὶ γὰρ
 τὸ τῶν συκοφαντῶν γένος ἐκ τῆς τῶν πολυπραγμό-
 νων φρατρίας καὶ ἐστίας ἐστίν. ἀλλ' οἱ μὲν συκο-
 φάνται ζητοῦσιν, εἴ τις ἢ βεβούλευται κακὸν ἢ πε- 10
 ποίηκεν· οἱ δὲ πολυπράγμονες καὶ τὰς ἀβουλήτους
 ἀτυχίας τῶν πέλας ἐλέγχοντες εἰς μέσον ἐκφέρουσι.
 λέγεται δὲ καὶ τὸν ἀλιτήριον ἐκ φιλοπραγμοσύνης
 κατονομασθῆναι τὸ πρῶτον· λιμοῦ γὰρ ὥς ἔοικεν
 Ἀθηναίοις ἰσχυροῦ γενομένου, καὶ τῶν ἐχόντων· πυ- 15
 Β ρὸν εἰς μέσον οὐ φερόντων ἀλλὰ κρύφα καὶ νύκτωρ
 ἐν ταῖς οἰκίαις ἀλούντων, περιμόντες ἐτήρουν τῶν
 μύλων τὸν ψόφον εἶπ' ἑαλιτήριοι' προσηγορεύθησαν.
 ὁμοίως δὲ καὶ τῷ συκοφάντῃ τοῦνομα γεγενῆσθαι·
 κεκωλυμένου γὰρ ἐκφέρειν τὰ σῦκα, μηνύοντες καὶ 20
 φαίνοντες τοὺς ἐξάγοντας ἐκλήθησαν ἑαυτοφάνται.
 καὶ τοῦτ' οὖν οὐκ ἄχρηστόν ἐστιν ἐννοεῖν τοὺς πολυ-
 πράγμονας, ὅπως αἰσχύνονται τὴν πρὸς τοὺς μισου-
 μένους μάλιστα καὶ δυσχεραينوμένους ὁμοιότητα καὶ
 συγγένειαν τοῦ ἐπιτηδεύματος.

25

5 Συρακοσίοις hic et infra *: συρακουσίοις 10 τις]
 τί τις?

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΠΛΟΥΤΙΑΣ.

1. Ἰππόμαχος ὁ ἀλείπτης, ἐπαινούντων τινῶν
 ἄνθρωπον εὐμήκη καὶ μακρὰς ἔχοντα χεῖρας ὥς D
 πυκτικόν, 'εἵπερ' ἔφη 'καθελεῖν ἔδει τὸν στέφανον
 κρεμáμενον.' τοῦτ' ἔστιν εἰπεῖν πρὸς τοὺς τὰ καλὰ
 5 χωρία καὶ τὰς μεγάλας οἰκίας καὶ τὸ πολὺ ἀργύριον
 ὑπερεκπεπληγμένους καὶ μακαρίζοντας, 'εἰ γ' ἔδει
 πωλουμένην πρίασθαι τὴν εὐδαιμονίαν.' καίτοι πολ-
 λούς ἄν εἴποι τις, ὅτι μᾶλλον ἐθέλουσι πλουτεῖν
 καὶ κακοδαιμονοῦντες ἢ μακάριοι γενέσθαι δόντες
 10 ἀργύριον. ἀλλ' οὐκ ἔστι γε χρημάτων ὄνιον ἀλυ-
 πία, μεγαλοφροσύνη, εὐστάθεια, θαρραλεότης, αὐτάρ-
 κεια· τῷ πλουτεῖν οὐκ ἔνεστι τὸ πλούτου καταφρονεῖν
 οὐδὲ τῷ τὰ περιττὰ κεκτῆσθαι τὸ μὴ δεῖσθαι τῶν
 περιττῶν. E

15 2. Τίνος οὖν ἀπαλλάττει τῶν ἄλλων κακῶν ὁ
 πλοῦτος, εἰ μὴδὲ φιλοπλουτίας; ἀλλὰ ποτὶ μὲν ἔσβε-
 σαν τὴν τοῦ ποιοῦ ὕρεξιν καὶ τροφῇ τὴν τῆς τρο-
 φῆς ἐπιθυμίαν ἠκέσαντο· ἀκείνους δὲ λέγων

'δὸς χλαῖναν Ἰππῶνακτι, κάρτα γὰρ ὄϊγῳ,'
 20 πλειόνων ἐπιφερομένων δυσανασχετεῖ καὶ διωθεῖται·
 φιλαργυρίαν δ' οὐ σβέννυσιν ἀργύριον οὐδὲ χρυ-

σίον, οὐδὲ πλεονεξία παύεται κτωμένη τὸ πλέον.
ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν πρὸς τὸν πλοῦτον ὥσπερ ἱατρὸν
ἀλαζόνα

‘τὸ φάρμακόν σου τὴν νόσον μείζω ποιεῖ.’

Ἐ ἄρτου δεομένους καὶ οἴκου καὶ σκέπης μετρίας καὶ 5
τοῦ τυχόντος ὕψου παραλαβὼν ἐμπέπληκεν ἐπιθυ-
μίας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ ἐλέφαντος καὶ σμα-
ράγδων καὶ κυνῶν καὶ ἵππων, εἰς χαλεπὰ καὶ σπάνια
καὶ δυσπόριστα καὶ ἄχρηστα μεταθίξας ἐκ τῶν ἀναγ-
καίων τὴν ὕρεξιν. ἐπεὶ τῶν γ' ἀρκούντων οὐδεὶς 10
πένης ἐστίν· οὐδὲ δεδάνευσται πώποτ' ἄνθρωπος
ἀργύριον, ἵν' ἄλφιστα πρίηται ἢ τυρὸν ἢ ἄρτον ἢ
ἐλαίαν· ἀλλὰ τὸν μὲν οἰκία πολυτελεῖς χρεωφειλέτην
524 πεποίηκε, τὸν δ' ὁμοροῦν ἐλαιόφυτον, τὸν δὲ σι-
τῶνες ἀμπελιῶνες, ἄλλον ἡμίλονοι Γαλατικάι, ἄλλον 15
ἵπποι ζυγοφόροι

‘κεῖν’ ὄχεα κροτέοντες’

ἐνσεσεύκασιν εἰς βάρανθρον συμβολαίων καὶ τόκων
καὶ ὑποθηκῶν. εἶθ' ὥσπερ οἱ πίνοντες μετὰ τὸ μὴ
διψῆν ἢ ἐσθίωντες μετὰ τὸ μὴ πεινῆν καὶ ὅσα δι- 20
ψῶντες ἢ πεινῶντες ἔλαβον προσεξεμοῦσιν, οὕτως
οἱ τῶν ἀχρηστων ἐφίεμενοι καὶ περιττῶν οὐδὲ τῶν
ἀναγκαίων κρατοῦσιν. οὗτοι μὲν οὖν τοιοῦτοι.

3. Τοὺς δὲ μηδὲν ἀποβάλλοντας ἔχοντας δὲ πολλὰ
πλειόνων δ' ἀεὶ δεομένους ἔτι μᾶλλον θαυμάσειεν 25
ἂν τις τοῦ Ἀριστίππου μεμνημένος. ἐκεῖνος γὰρ

εἰώθει λέγειν, ὅτι πολλὰ μὲν τις ἐσθίων πολλὰ δὲ B
 πίνων πληρούμενος δὲ μηδέποτε, πρὸς τοὺς ἰατροὺς
 βαδίζει καὶ πυνθάνεται τί τὸ πάθος καὶ τίς ἢ διά-
 θεσις καὶ πῶς ἂν ἀπαλλαγείη· εἰ δέ τις ἔχων πέντε
 5 κλίνας δέκα ζητεῖ, καὶ κεκτημένος δέκα τραπέζας
 ἑτέρας συνωνεῖται τοσαύτας, καὶ χωρίων πολλῶν
 παρόντων καὶ ἀργυρίου, οὐ γίνεται μεστὸς ἀλλ'
 ἐπ' ἄλλα συντέταται καὶ ἀγρυπνεῖ καὶ ἀπλήρωτός
 ἐστί πάντων, οὗτος οὐκ οἶται δεῖσθαι τοῦ θερά-
 10 πεύσουτος καὶ δείξοντος ἀφ' ἧς αἰτίας τοῦτο πέ-
 πονθε. καίτοι τῶν διψώντων τὸν μὲν οὐ πεπωκότα
 προσδοκῇσειεν ἂν τις ἀπαλλαγῇσεσθαι πίνοντα τοῦ
 διψῆν, τὸν δὲ πίνοντα συνεχῶς καὶ μὴ παύμενον C
 οὐ πληρώσεως ἀλλὰ καθάρσεως οἴομεθα δεῖσθαι·
 15 καὶ κελεύομεν ἐμῆν, ὥς οὐχ ὅπ' ἐνδείας ὀχλούμενον
 ἀλλὰ τινος δριμύτητος ἢ θερμότητος αὐτῷ παρὰ
 φύσιν ἐνούσης· οὐκοῦν καὶ τῶν ποριζόντων ὁ μὲν
 ἐνδεής καὶ ἄπορος παύσεται ἴσως ἐστίαν κτησάμενος
 ἢ θησαυρὸν εὐρών, ἢ φίλου βοηθήσαντος ἐκτίσας
 20 καὶ ἀπαλλαγείς τοῦ δανειστοῦ· τὸν δὲ πλείω τῶν
 ἱκανῶν ἔχοντα καὶ πλειόνων ὀρεγόμενον οὐ χρυσίου
 ἐστὶν οὐδ' ἀργυρίου τὸ θεραπεῦον οὐδ' ἵπποι καὶ
 πρόβατα καὶ βόες, ἀλλ' ἐκβολῆς δεῖται καὶ καθαρ- D
 μοῦ. πενία γὰρ οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἀπληστία τὸ πάθος
 25 αὐτοῦ καὶ φιλοπλουτία, διὰ κρίσιν φάσιν καὶ ἀλό-
 γιστον ἐνοῦσα· ἣν ἂν μή τις ἐξέλῃται τῆς ψυχῆς

17 ποριζόντων] ποριζομένων R. paulo post p. 358 lin. 7
 recte dicitur τῷ πορισμῷ προστετηκότα 18 ἴσως παύσ.
 κτησ. ἐστίαν? 24 cf. Kock. 3 p. 494

ὥσπερ ἔλμιγγα πλατεῖαν, οὐ παύσονται δεόμενοι τῶν περιττῶν, τουτέστιν ἐπιθυμοῦντες ὧν οὐ δέονται.

4. Ὅταν ἰατρὸς πρὸς ἄνθρωπον εἰσελθὼν ἐρριμμένον ἐν τῷ κλινιδίῳ καὶ στένοντα καὶ μὴ βουλόμενον τροφὴν λαβεῖν, ἄφηται καὶ ἀνακρίνη καὶ εὖρη μὴ πυρέττοντα, 'ψυχικὴ νόσος' ἔφη καὶ ἀπῆλθεν· οὐκοῦν καὶ ἡμεῖς ὅταν ἴδωμεν ἄνδρα τῷ πορισμῷ E προστετηκότα καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἐπιστένοντα καὶ μηδενὸς εἰς χρηματισμὸν συντελοῦντος αἰσχροῦ μηδ' ἀνιαιοῦ φειδόμενον, οἰκίας δ' ἔχοντα καὶ χώρας καὶ 10 ἀγέλας καὶ ἀνδράποδα σὺν ἱματίοις, τί φήσομεν τὸ πάθος εἶναι τάνθρωπου ἢ πενίαν ψυχικὴν; ἐπεὶ τὴν γε χρηματικὴν, ὥς φησιν ὁ Μένανδρος, εἰς ἄν φίλος ἀπαλλάξειεν εὐεργετήσας· τὴν δὲ ψυχικὴν ἐκείνην οὐκ ἂν ἐμπλήσειαν ἅπαντες οὔτε ζῶντες 15 οὔτ' ἀποθανόντες. ὅθεν εὖ πρὸς τούτους λέλεκται ὑπὸ τοῦ Σόλωνος

'πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν.'

F ἐπεὶ τοῖς γε νοῦν ἔχουσιν ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος ὥρισται καὶ τὸ τέρμα πάρεστι τῆς χρείας καθάπερ 20 κέντρον καὶ διαστήματι περιγραφόμενον. ἀλλὰ καὶ τοῦτο τῆς φιλαργυρίας ἰδιον· ἐπιθυμία γάρ ἐστι μαχομένη πρὸς τὴν αὐτῆς πλήρωσιν· αἱ δ' ἄλλαι καὶ συνεργοῦσιν· οὐδεὶς γοῦν ἀπέχεται χρήσεως ὅπου διὰ φιλοψίαν οὐδ' οἴνου δι' οἰνοφλυγίαν, ὥς χρη- 25 μάτων ἀπέχονται διὰ φιλοχρηματίαν. καίτοι πῶς

1 ἔλμιγγα πλατεῖαν (ἔλμινθα πλατεῖαν Hauptius) scripsi: ἔλιγμα πλάγιον 13 Μένανδρος] Kock. 3 p. 208 18 Bergk. 2 p. 46 24 χρήσεως M: χρηστὸς

οὐ μανικὸν οὐδ' οἰκτρὸν τὸ πάθος, εἴ τις ἱματίῳ
μὴ χρῆται διὰ τὸ ριγοῦν μηδ' ἔρτω διὰ τὸ πεινῆν
μηδὲ πλούτῳ διὰ τὸ φιλοπλουτεῖν; ἀλλ' ἐν τοῖς
Θρασωνίδου κακοῖς ἔστιν·

- 5 'παρ' ἐμοὶ γὰρ ἔστιν ἔνδον, ἔξεστιν δέ μοι 525
καὶ βούλομαι τοῦθ' ὥς ἂν ἐμμανέστατα
ἔρῳν τις, οὐ ποιῶ δέ·'

κατακλείσας δὲ πάντα καὶ κατασφραγισάμενος, καὶ
παραριθμήσας τοκισταῖς καὶ πραγματευταῖς, ἄλλα
10 συνάγω καὶ διώκω· καὶ ζυγομαχῶ πρὸς τοὺς οἰκέ-
τας πρὸς τοὺς γεωργοὺς πρὸς τοὺς χρεώστας·

'Ἀπολλων, ἀνθρώπων τίν' ἀθλιώτερον
έόρακας ἢ ἐρῶντα δυσποτμώτερον;'

5. Ὁ Σοφοκλῆς ἐρωτηθεὶς, εἰ δύναται γυναικὶ
15 πλησιάζειν, 'εὐφήμει, ἀνδρῶπε' εἶπεν 'ἐλεύθερος γέ-
γονα, λυτιῶντας καὶ ἀγρίους δεσπότας διὰ τὸ γῆρας
ἀποφυγών.' χάριεν γὰρ ἅμα ταῖς ἡδοναῖς συνεκλι-
πεῖν τὰς ἐπιθυμίας, ἃς μήτε ἄνδρα φησὶν Ἀλκαῖος B
διαφυγεῖν μήτε γυναῖκα. τοῦτο δ' οὐκ ἔστιν ἐπὶ
20 τῆς φιλοπλουτίας· ἀλλ' ὥσπερ βαρεῖα καὶ πικρὰ δέ-
σποινα κτᾶσθαι μὲν ἀναγκάζει χρῆσθαι δὲ κωλύει,
καὶ τὴν μὲν ἐπιθυμίαν ἐγείρει τὴν δ' ἡδονὴν ἀφαι-
ρεῖται. τοὺς μὲν οὖν Ῥοδίους ὁ Στρατόνικος ἐπέ-
σκωπτεν εἰς πολυτέλειαν, οἰκοδομεῖν μὲν ὥς ἀθα-
25 νάτους λέγων ὀψωνεῖν δ' ὥς ὀλιγοχρονίους· οἱ δὲ

5 Kock. 3 p. 98 ἔξεστιν δέ W: ἔξεστι 12 Kock. 3
p. 98 ἀνθρωπὸν τιν' Naberus 14 εἴ] εἰ ἔτι Herwerdenus,
coll. Plat. Rep. p. 329 b 18 Ἀλκαῖος] Bergk. 3 p. 188 19
malim ἔστιν εἰπεῖν

φιλάργυροι κτῶνται μὲν ὥς πολυτελεῖς χρῶνται δ' ὥς ἀνελεύθεροι, καὶ τοὺς μὲν πόνοους ὑπομένουσι τὰς δ' ἡδονὰς οὐκ ἔχουσιν. ὁ γοῦν Δημάδης ἐπιστάς ἀριστῶντί ποτε Φωκίῳνι καὶ θεασάμενος αὐτοῦ τὴν τράπεζαν αὐστηρὰν καὶ λιτὴν, 'θαυμάζω σ' ὦ Φωκίῳν' εἶπεν 'ὅτι οὕτως ἀριστᾶν δυνάμενος πολιτεύῃ.' αὐτὸς γὰρ εἰς τὴν γαστέρα ἐδημαγῶγει, καὶ τὰς Ἀθήνας μικρὸν ἡγούμενος τῆς ἀσωτίας ἐφόδιον ἐκ τῆς Μακεδονίας ἐπεσιτίζετο· καὶ διὰ τοῦτ' Ἀντίπατρος εἶπε θεασάμενος αὐτὸν γέροντα 'καθ' ἅπερ 10 ἱερεῖου διαπεπραγμένου μηδὲν ἔτι λοιπὸν ἢ τὴν γλῶσσαν εἶναι καὶ τὴν κοιλίαν.' σὲ δ' οὐκ ἂν τις, ὦ κακόδαιμον, θαυμάσειεν, εἰ δυνάμενος οὕτω ζῆν ἀνελευθέρως καὶ ἀπανθρώπως καὶ ἀμεταδότως καὶ D πρὸς φίλους ἀπηνῶς καὶ πρὸς πολίτας ἀφιλοτίμως, 15 κακοπαθεῖς καὶ ἀγρυπνεῖς καὶ ἐργολαβεῖς καὶ κληρονομεῖς καὶ ὑποπίπτεις τηλικοῦτον ἔχων τῆς ἀπραγμοσύνης ἐφόδιον, τὴν ἀνελευθερίαν; Βυζάντιόν τινα λέγουσιν ἐπὶ δυσμόρφῳ γυναικὶ μοιχὸν εὐρόντ' εἶπεῖν, 'ὦ ταλαίπωρε, τίς ἀνάγκη; σαπραγόρα προῖξ.' 20 ἄγε σὺ κνυᾶς ὑφάπτεις, ὦ πόνηρε, τοὺς βασιλεῖς πορίζεσθαι δεῖ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν βασιλέων τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι πρωτεύειν καὶ ἄρχειν ἐθέλοντας· ἐκείνοις ἀνάγκη διὰ τὴν φιλοτιμίαν καὶ ἀλαζονείαν καὶ τὴν κενὴν δόξαν ἐστιῶσιν χαριζομένοις δορυ- 25 E φοροῦσι δῶρα πέμπουσιν, στρατεύματα τρέφουσι μονο-

20 τίς ἀνάγκη — — ὑφάπτεις] in Symbolis conieceram; τίς ἀνάγκη σά; παραγόρα προῖξ ἐμά γε. & δὲ σὺ κνείσας φυλάττεις 25 δορυφοροῦσι] δορυφόρους ἔχουσι Madvigius

μάχους ὠνουμένοις· σὺ δὲ τοσαῦτα πράγματα συγγεῖς
καὶ ταράττεις καὶ

‘στροβεῖς σεαυτὸν, κοχλίου βίον ζῶν’

διὰ τὴν μικρολογίαν, καὶ τὰ δυσχερῆ πάνθ’ ὑπο-
5 μένεις οὐδὲν εὖ πάσχων, ὥσπερ ὄνος βαλανέως ξύλα
καὶ φρύγανα κατακομίζων, ἀεὶ καπνοῦ τε καὶ τέφρας
ἀναπιμπλάμενος λουτροῦ δὲ μὴ μετέχων μῆδ’ ἀλέας
μηδὲ καθαριότητος.

6. Καὶ ταῦτα πρὸς τὴν ὁνώδη καὶ μυρμηκώδη
10 λέγω ταύτην φιλοπλουτίαν. ἑτέρα δ’ ἐστὶν ἡ θηριώ-
δης, συκοφαντοῦσα καὶ κληρονομοῦσα καὶ παραλογι-
ζομένη καὶ πολυπραγμονοῦσα καὶ φροντίζουσα καὶ F
ἀριθμοῦσα τῶν φίλων ἔτι πόσοι ζῶσιν, εἴτα πρὸς
μηδὲν ἀπολαμβάνουσα τῶν πανταχόθεν προσποριζομέ-
15 νων. ὥσπερ οὖν ἐχίδνας καὶ κανθαρίδας καὶ φα-
λάγγια μᾶλλον προβαλλόμεθα καὶ δυσχεραίνουμεν ἕρ-
κτων καὶ λεόντων, ὅτι κτείνει καὶ ἀπόλλυσιν ἀνθρώ-
πους μηδὲν χρώμενα τοῖς ἀπολλυμένοις ὑπ’ αὐτῶν·
οὕτω δεῖ μᾶλλον δυσχεραίνειν τῶν δι’ ἄσωτίαν τοὺς
20 διὰ μικρολογίαν καὶ ἀνελευθερίαν πονηροὺς· ἀφαι-
ροῦνται γὰρ ἄλλων, οἷς αὐτοὶ χρῆσθαι μὴ δύνανται
μηδὲ πεφύκασιν. ὅθεν ἐκεῖνοί μὲν ἐκεχειρίαν ἔγου- 526
σιν, ἐν ἀφθόνοις γενόμενοι καὶ χορηγίαν ἔχοντες·
ὥσπερ ὁ Δημοσθένης ἔλεγε πρὸς τοὺς νομίζοντας
25 τῆς πονηρίας τὸν Δημάδην πεπαῦσθαι, ‘νῦν γὰρ’
ἔφη ‘μεστὸν ὁρᾶτε, καθάπερ τοὺς λέοντας·’ τοῖς δ’
εἰς μηδὲν ἡδὺν μηδὲ χρήσιμον πολιτευομένοις οὐκ

3 Kock. 3 p. 450. ζῶν κοχ. βίον (τινός) idem 13 πρὸς]
del. Herwerdenus

ἔστιν ἀνακωχή τοῦ πλεονεκτεῖν οὐδ' ἀσχολία κενοῖς οὖσιν ἀεὶ καὶ προσδεομένοις ἀπάντων.

7. Ἀλλὰ νῆ Δία, φήσει τις, ὅτι παισὶν οὗτοι καὶ κληρονόμοις φυλάττουσι καὶ θησαυρίζουσι. πῶς; B οἷς ζῶντες οὐδὲν μεταδιδόασιν, ἀλλ' ὥσπερ τῶν 5 μυνῶν τῶν ἐν τοῖς μετάλλοις τὴν χρυσῆν ἐσθιόντων οὐκ ἔσται τοῦ χρυσίου μεταλαβεῖν, εἰ μὴ νεκρῶν γενομένων καὶ ἀνατμηθέντων. παισὶ δὲ καὶ κληρονόμοις διὰ τί βούλονται πολλὰ χρήματα καὶ μεγάλην οὐσίαν ἀπολιπεῖν; ἵνα δηλονότι καὶ οὗτοι φυλάτ- 10 τωσιν ἑτέροις, καὶ οἱ πάλιν παισὶν. ὥσπερ οἱ κερამεοὶ σωλῆνες οὐδὲν ἀναλαμβάνοντες εἰς ἑαυτοὺς ἀλλ' ἕκαστος εἰς ἕτερον ἐξ ἑαυτοῦ μεθιείς, ἄχρι ἃν τις ἔξωθεν ἢ συκοφάντης ἢ τύραννος ἐκκόψας τὸν φυλάττοντα καὶ κατεάξας ἀλλαχόσε παρατρέψῃ καὶ 15 C παροχετεύσῃ τὸν πλοῦτον. ἢ, καθάπερ λέγουσιν, εἷς ὁ πονηρότατος ἐν τῷ γένει γενόμενος, καταφάγῃ τὰ πάντων· οὐ γὰρ μόνον γίγνεται δούλων τέκνα·

ἡ ἀκόλασθ' ὁμιλεῖν γίνεται δούλων τέκνα·

ἀλλὰ καὶ μικρολόγων· ὥς πού καὶ Διογένης ἐπέσχω- 20 ψεν εἰπὼν Ὁ Μεγαρέως ἀνδρὸς βέλτιον εἶναι κριὸν ἢ υἷον γενέσθαι. καὶ γὰρ οὗς δοκοῦσι παιδεύειν ἀπολλύουσι καὶ προσδιαστρέφουσιν ἐμφυτεύοντες τὴν αὐτῶν φιλαργυρίαν καὶ τὴν μικρολογίαν, ὥσπερ φρούριον τῆς κληρονομίας ἐνοικοδομοῦντες τοῖς κλη- 25

3 ὅτι] del. Stegmannus 4 πῶς; οἷς *: πῶς οἷς 7 οὐκ ἔστι R 11 πάλιν * 19 Nauck. p. 675 ἀκόλασθ' ὁμιλεῖν Diogenes Laertius 4, 35: ἀκόλαστα μὲν 20 ἀλλὰ] om. codl. mei 21 ἀνδρὸς R: ἄν ἀνδρὸς 22 οὗς R: οἷς

ρονόμοις. ταῦτα γὰρ ἐστὶν ἃ παραινοῦσι καὶ διδά-
 σκουσι 'κέρδαινε καὶ φείδου, καὶ τοσούτου νόμιζε
 σαυτὸν ἄξιον ὅσον ἂν ἔχῃς.' τοῦτο δ' οὐκ ἐστὶ
 παιδεύειν, ἀλλὰ συστέλλειν καὶ ἀπορράπτειν ὥσπερ D
 8 βαλλάντιον, ἵνα στέγειν καὶ φυλάττειν τὸ εἰσβληθὲν
 δύνηται. καίτοι τὸ μὲν βαλλάντιον ἐμβληθέντος τοῦ
 ἀργυρίου γίννεται ὀνυπαρὸν καὶ δυσῶδες οἱ δὲ τῶν
 φιλαργύρων παῖδες πρὶν ἢ παραλαμβάνειν τὸν πλοῦ-
 τον ἀναπλίμπλυνται τῆς φιλοπλουτίας ἀπ' αὐτῶν τῶν
 10 πατέρων. καὶ μέντοι τῆς διδασκαλίας καὶ μισθοῦς
 ἀξίους ἀποτίνουσιν αὐτοῖς, οὐ φιλοῦντες ὅτι πολλὰ
 λήψονται, ἀλλὰ μισοῦντες ὅτι μήπω λαμβάνουσι.
 μηδὲν γὰρ ἄλλο θαυμάζειν ἢ τὸν πλοῦτον μαθόντας
 μηδ' ἐπ' ἄλλῳ τινὶ ζῆν ἢ τῷ πολλὰ κεκτηῖσθαι, κώ-
 15 λυσιν τοῦ ἰδίου βίου τὸν ἐκείνων ποιοῦνται, καὶ
 νομίζουσιν αὐτῶν ἀφαιρεῖσθαι τὸν χρόνον, ὅσον
 ἐκείνοις προστίθῃσι. διὸ καὶ ζώντων μὲν ἔτι τῶν
 πατέρων λανθάνοντες ἀμωσγέντως παρακλέπτουσι τῆς E
 ἡδονῆς καὶ ἀπολαύουσιν ὥσπερ ἄλλοτριῶν μεταδι-
 20 δόντες φίλοις, ἀναλίσκοντες εἰς ἐπιθυμίας ἔτι ἀκού-
 οντες ἔτι μανθάνοντες. ὅταν δ' ἀποθανόντων τὰς
 κλεῖς παραλάβωσι καὶ τὰς σφραγίδας, ἕτερον βίου
 σχῆμα αὐτοῖς ἐστὶ καὶ πρόσωπον ἀγέλαστον αὐστη-
 ρὸν ἀνέντευκτον· οὐ κολοφῶν οὐ σφαῖρα οὐ τραχη-
 25 λισμὸς οὐκ Ἀκαδήμεια οὐ Λύκειον, ἀλλ' οἴκετῶν F
 ἀνάκρισις καὶ γραμματέων ἐπίσκεψις καὶ πρὸς οἰκο-
 νόμους ἢ χρεώστας διαλογισμὸς καὶ ἀσχολία καὶ

2 τοσούτου νόμιζε] cf. Nauck. p. 929 (fr. 461, 4) 20 ἔτι
 Madvigius: ὅτι 21 ἔτι idem: τι 25 Ἀκαδήμεια*: ἀκαδημία

φροντὶς ἀφαιρουμένη τὸ ἄριστον καὶ συνελάνουσα
νυκτὸς εἰς τὸ βαλανεῖον·

‘γυμνάσια δ’ οἷσιν ἐνετράφη Δίρκης θ’ ὕδωρ
παρώδευται·’

κἂν εἴπῃ τις ‘οὐκ ἀκούσῃ τοῦ φιλοσόφου;’ ‘πόθεν ἔμοί;’ φησὶν· ‘οὐ σχολάζω τοῦ πατρὸς τεθνηκότος.’
ὦ ταλαίπωρε, τί σοι τοιοῦτο καταλέλοιπεν οἶον ἀφῆ-
ρηται, τὴν σχολὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν; μᾶλλον δ’
οὐκ ἐκεῖνος ἀλλ’ ὁ πλοῦτος περιχυθεὶς καὶ κρατή-
σας, ὥσπερ ἡ παρ’ Ἡσιόδῳ γυνή

10

527 ‘εὖει ἄτερ δαλοῦ καὶ ἐν ὥμῳ γήραϊ θῆκεν,’

ὥσπερ ρυτίδας ἄωρους ἢ πολιὰς ἐπαγαγὼν τῇ ψυχῇ
τὰς φροντίδας ἐκ τῆς φιλαργυρίας καὶ τῆς ἀσχολίας,
ὅφ’ ὧν μαραινεται τὸ γαῦρον καὶ τὸ φιλότιμον καὶ
τὸ φιλάνθρωπον.

15

8. Τί οὖν; φήσῃ τις, οὐχ ὀρεῖς καὶ χρωμένους
ἐνίοις δασιλῶς τοῖς χρήμασι; σὺ δ’ οὐκ ἀκούεις,
φήσομεν, Ἀριστοτέλους λέγοντος, ὅτι οἱ μὲν οὐ
χρῶνται οἱ δὲ παραχρῶνται, καθάπερ οὐδ’ ἐτέρου
προσθήκοντος; ἀλλ’ ἐκείνους μὲν οὐκ ὠφελεῖ τὸ οἰ-
κεῖον οὐδὲ κοσμεῖ, τούτους δὲ καὶ βλάπτει καὶ καται-
B σχύνει. φέρε δὴ σκεψώμεθα τὸ πρῶτον. τίνων τίς
ἢ χρήσις αὐτῇ, δι’ ἣν θαυμάζεται ὁ πλοῦτος; πότε-
ρον τῶν ἀρκούντων ἢ τῶν περιττῶν; εἰ γὰρ τῶν
ἀρκούντων, οὐδὲν πλέον ἔχουσιν οἱ πλούσιοι τῶν

25

6 cf. Kock. 3 p. 447 10 Ἡσιόδῳ] OD 705 11 δαλοῦ
καὶ ἐν ὥμῳ] δαλοῖο καὶ ὥμῳ Hesiodus 16 φήσῃ R; φησί
23 ἢ * 24 ἢ τῶν περιττῶν; εἰ γὰρ τῶν ἀρκούντων Steg-
mannus

μέτρια κεκτημένων· ἀλλὰ τυφλὸς καὶ ἄπλουτος ὁ
 πλοῦτός ἐστιν ὥς φησι Θεόφραστος, καὶ ἄξηλος ἀλη-
 θῶς, εἰ Καλλίας ὁ πλουσιώτατος Ἀθηναίων καὶ Ἰσμη-
 νίας ὁ Θηβαίων εὐπορώτατος ἐχρῶντο τούτοις, οἷς
 5 Σωκράτης καὶ Ἐπαμεινώνδας. ὥς γὰρ Ἀγάθων τὸν
 αὐλὸν ἀπέπεμψεν ἐκ τοῦ συμποσίου πρὸς τὰς γυναῖ-
 κας, οἰόμενος ἀρκεῖν τοὺς λόγους τῶν παρόντων·
 οὕτως ἀποπέμψειας ἂν καὶ στρωμνὰς ἄλουργεῖς καὶ
 τραπέζας πολυτελεῖς καὶ τὰ περιττὰ πάντα, τοὺς
 10 πλουσίους ὁρῶν χρωμένους οἷς οἱ πένητες· οὐκ

αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο, C
 ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν,
 ἀλλὰ χρυσοχόων καὶ τορευτῶν καὶ μυρεψῶν καὶ μα-
 γείρων, καλῆς καὶ σάφρονος γενομένης ξενηλασίας
 15 τῶν ἀχρήστων. εἰ δὲ τὰ μὲν ἀρκοῦντα κοινὰ καὶ
 τῶν μὴ πλουσίων καὶ τῶν πλουσίων ἐστὶ, σεμνύνεται
 δ' ὁ πλοῦτος ἐπὶ τοῖς περισσοῖς· καὶ τὸν Σκόπαν
 τὸν Θεσσαλὸν ἐπαινεῖς, ὃς αἰτηθεὶς τι τῶν κατὰ
 τὴν οἰκίαν ὥς περιττὸν αὐτῷ καὶ ἄχρηστον ἄλλα
 20 μὴν ἔφη τούτοις ἐσμέν ἡμεῖς εὐδαίμονες καὶ μα-
 κάριοι τοῖς περιττοῖς, ἀλλ' οὐκ ἐκείνοις τοῖς ἀναγ- D
 καίοις· ὅρα μὴ πομπὴν ἐπαινοῦντι καὶ πανήγυριν
 μᾶλλον ἢ βίον ἔοικας. ἡ πάτριος τῶν Διονυσίων
 ἑορτὴ τὸ παλαιὸν ἐπέμπετο δημοτικῶς καὶ ἱλαρῶς,
 25 ἀμφορεὺς οἴνου καὶ κληματίς, εἶτα τράγον τις εἰλ-

1 τυφλὸς καὶ ἄπλουτος *: τυφλὸς aut ἄπλουτος 3 ὁ
 Stegmannus 9 πολυτελεῖς] cf. Kock. 3 p. 494 11 Hes
 OD 45 16 τῶν μὴ πλουσίων καὶ τῶν πλουσίων *: τῶν μὴ
 πλουσίων aut τῶν πλουσίων 19 αὐτῷ Bryanus: οὕτω
 25 κληματίς] add. ἤγετο τὸ πρῶτον Stegmannus

κεν, ἄλλος ἰσχύδων ἄρριχον ἡκολούθει κομίζων, ἐπὶ
 πᾶσι δ' ὁ φαλλός· ἀλλὰ νῦν ταῦτα παρεώραται καὶ
 ἠφάνισται, χρυσωμάτων περιφερομένων καὶ ἱματίων
 πολυτελῶν καὶ ξευγῶν ἐλαυνομένων καὶ προσωπείων.
 οὕτω τἀναγκαῖα τοῦ πλούτου καὶ χρήσιμα τοῖς ἀχρή- 5
 στοῖς κατακέχωσται καὶ τοῖς περιττοῖς.

9. Οἱ δὲ πολλοὶ τὸ τοῦ Τηλεμάχου πάσχομεν·
 Ε καὶ γὰρ ἐκεῖνος ὑπ' ἀπειρίας μᾶλλον δ' ἀπειροκα-
 λίας τὴν μὲν Νέστορος ἰδὼν οἰκίαν κλίνας ἔχουσαν
 τραπέζας ἱμάτια στρώματα οἶνον ἡδύν, οὐκ ἐμακά- 10
 ριξε τὸν εὐποροῦντα τῶν ἀναγκαίων ἢ καὶ τῶν χρη-
 σίμων· παρὰ δὲ τῷ Μενελάῳ θεασάμενος ἐλέφαντα
 καὶ χρυσὸν καὶ ἤλεκτρον ἐξεπλάγη καὶ εἶπε

‘Ζηνός που τοιήδε γ’ Ὀλυμπίου ἐνδοθεν αὐλή·

ὅσσα τάδ’ ἄσπετα πολλά· σέβας μ’ ἔχει εἰσορόωντα.’ 15

Σωκράτης δ’ ἂν εἶπεν ἢ καὶ Διογένης

‘ὅσσα τάδ’ ἄθλια πολλά’

καὶ ἄχρηστα καὶ μάταια·

F ‘γέλως μ’ ἔχει εἰσορόωντα.’

τί λέγεις, ἀβέλτερ’, ὅς τῃς γυναικὸς ὀφείλων παρε- 20
 λεῖν τὴν πορνύραν καὶ τὸν κόσμον, ἵνα παύσῃται
 τρυφῶσα καὶ ξενομανοῦσα, τὴν οἰκίαν πάλιν καλλω-
 πίζεις ὥς θέατρον ἢ θυμέλην τοῖς εἰσιοῦσι;

10. Τοιαύτην ὁ πλοῦτος εὐδαιμονίαν ἔχει θεα-
 τῶν δεομένην καὶ μαρτύρων, οἷς δεῖ πᾶσιν ἐμπομ- 25
 πεύειν αὐτόν, ἢ τὸ μηδέν ἐστίν. ἀλλ’ οὐχ ὁμοίον

ὁ τἀναγκαῖα *: τὰ ἀναγκαῖα 11 ἦ] deleverim 14
 Hom. δ 74 20 ἀβέλτερ’ ὅς *: ἀβέλτερος

γε τὸ σωφρονεῖν τὸ φιλοσοφεῖν τὸ γινώσκειν ἃ
 δεῖ περὶ θεῶν· ἀλλὰ καὶ λανθάνη πάντας ἀνθρώ-
 πους, ἴδιον σέλας ἔχει καὶ φέγγος ἐν τῇ ψυχῇ μέγα 528
 καὶ χαρὰν ποιεῖ σύνοικον αὐτῇ ἐν ἑαυτῇ ἀντιλαμ-
 5 βανομένη τάγαθου, ἅν τ' εἰδῇ τις ἅν τε λανθάνη
 καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους ἅπαντας. τοιοῦτόν ἐστιν
 ἀρετὴ ἀλήθεια μαθημάτων τε κάλλος γεωμετρικῶν
 ἀστρολογικῶν· οἷς πάντα τὰ τοῦ πλούτου φάλαρα
 ταῦτα καὶ περιδέραια καὶ θεάματα κορασιώδη παρα-
 10 βαλεῖν ἄξιον, ἃ μηδενὸς ὀρῶντος μηδὲ προσβλέπον-
 τος ὄντως τυφλὸς γίνεται καὶ ἀφεγγής ὁ πλοῦτος;
 μόνος γὰρ ὁ πλούσιος δειπνῶν μετὰ τῆς γυναικὸς ἢ
 τῶν συνήθων οὔτε ταῖς χρυσαῖς παρέχει πράγματα B
 τραπέζαις οὔτε τοῖς χρυσοῖς ἐκπώμασιν ἀλλὰ χρῆται
 15 τοῖς προστυχοῦσι, καὶ ἡ γυνὴ ἄχρυσος καὶ ἀπόρφυ-
 ρος καὶ ἀφελῆς πάρεστιν· ὅταν δὲ σύνδειπνον, του-
 τέστι πομπὴ καὶ θέατρον, συγκροτῆται καὶ δρᾶμα
 πλουσιακὸν εἰσάγεται, 'νηῶν δ' ἔκφερε λέβητάς τε
 τρίποδάς τε·' τῶν τε λύχνων ἀντέχονται καὶ περι-
 20 σπῶνται περὶ τὰς κύλικας, ἀλλάσσουσι τοὺς οἶνοχό-
 ους, μεταμφιεχνύουσι πάντα, πάντα κινουῖσι, χρυσόν,
 ἄργυρον, λιθοκόλλητα, ἀπλῶς πλουτεῖν ὁμολογοῦντες.
 ἀλλὰ σωφροσύνης γε, καὶ μόνος δειπνῇ, δεῖται καὶ
 δικαιοσύνης.

4 αὐτῇ ἐν ἑαυτῇ] αὐτῆς Stegmannus ἀντιλαμβανομέ-
 νης idem 8 τὰ * 9 cf. Kock. 3 p. 437 10 ἃ * ἅ 18
 Hom. Ψ 259 21 πάντα] prius del. Duebnerus

ΠΕΡΙ ΔΥΣΩΠΙΑΣ.

1. Ἐνια τῶν ἐκ τῆς γῆς φανομένων αὐτὰ μὲν
 ἐστὶν ἄγρια τῇ φύσει καὶ ἄκαρπα καὶ βλαβεράν τοῖς
 ἡμέροις σπέρμασι καὶ φυτοῖς τὴν αὕξησιν ἔχοντα,
 D σημεῖα δ' αὐτὰ ποιοῦνται χώρας οἱ γεωργοῦντες οὐ
 πονηροῦς ἀλλὰ γενναίας καὶ πίνους· οὕτω δὲ καὶ
 πάθη ψυχῆς ἐστὶν οὐ χρηστά, χρηστῆς δὲ φύσεως
 οἷον ἐξανθήματα καὶ λόγῳ παρασχεῖν ἐργάσιμον ἐαν-
 τὴν ἐπιεικῶς δυναμένης. ἐν τούτοις τίθεμαι καὶ
 τὴν λεγομένην δυσωπίαν, σημεῖον μὲν οὐ φαῦλον
 αἰτίαν δὲ μοχθηρίας οὔσαν. τὰ γὰρ αὐτὰ τοῖς ἀναι-
 σχύντοις οἱ αἰσχυρόμενοι πολλάκις ἐμαρτάνουσι, 10
 πλὴν ὅτι τὸ λυπεῖσθαι καὶ ἀλγεῖν ἐφ' οἷς διαμαρ-
 τάνουσι τούτοις πρόσεστιν οὐχ ὥς ἐκείνοις τὸ ἡδε-
 σθαι. ἀναλγῆς μὲν γὰρ ὁ ἀναιδὴς πρὸς τὸ αἰσχυρόν,
 E εὐπαθὴς δὲ καὶ πρὸς τὸ φαινόμενον αἰσχυρόν ὁ εὐ-
 δυσώπητος. ὑπερβολὴ γὰρ τοῦ αἰσχυνεσθαι τὸ δυσω- 15
 πεῖσθαι. διὸ καὶ οὕτω κέκληται, τρόπον τινὰ τοῦ
 προσώπου τῇ ψυχῇ συνδιατρεπομένου καὶ συνεξατο-
 νοῦντος. ὥς γὰρ τὴν κατῆφειαν ὀρίζονται λύπη
 κάτω βλέπειν ποιοῦσαν, οὕτω τὴν αἰσχυνηλίαν μέχρη
 τοῦ μηδ' ἀντιβλέπειν τοῖς δεομένοις ὑπεΐκουσαν δυ- 20
 σωπίαν ὠνόμασαν. ὅθεν δὲ μὲν δῆτ' ὁ τὸν ἀναίσχυν-
 F τον οὐκ ἔφη κόρας ἐν τοῖς ὕμνασιν ἔχειν ἀλλὰ πόρ-

νας· ὁ δ' εὐδυσώπητος αὖ πάλιν ἄγαν τὸ θῆλυ τῆς
 ψυχῆς καὶ τρυφερὸν ἐμφαίνει διὰ τῆς ὕψεως, τὴν
 ὑπὸ τῶν ἀναισχύντων ὕψιν αἰσχύνῃν ὑποκοριζόμενος.
 ὁ μὲν οὖν Κάτων ἔλεγε τῶν νέων μᾶλλον ἀγαπᾶν
 5 τοὺς ἐρυθριῶντας ἢ τοὺς ὠχριῶντας, ὁρθῶς ἐθίζων
 καὶ διδάσκων τὸν ψόγον μᾶλλον ἢ τὸν ἔλεγχον δε-
 διέναι καὶ τὴν ὑποψίαν μᾶλλον ἢ τὸν κίνδυνον. οὐ
 μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ πρὸς τὸν ψόγον ὑπόπτου καὶ 529
 ψοφοδεοῦς τὸ ἄγαν ἀφαιρετέον, ὥς οὐχ ἦττον ἔνιοι
 10 πολλάκις ἀκοῦσαι κακῶς ἢ παθεῖν δεισάντες ἀπεδει-
 λίασαν, καὶ προήκαντο τὸ καλὸν οὐ δυνηθέντες ὑπο-
 μεῖναι τὸ ἄδοξον.

2. Οὔτε δὴ τούτους περιοπτέον οὕτως ἀσθενῶς
 ἔχοντας οὗτ' αὖ πάλιν ἐκείνην ἐπαινετέον τὴν ἄτρε-
 15 πτον καὶ ἀτενῇ διάθεσιν,

ἔν δὲ τὸ θαρσαλέον τε καὶ ἐμμανὲς ὕπηχ' ὀρούσαι
 φαίνεται· Ἀναξάρχου κύνεον μένος·

ἀλλ' ἐμμελῇ τινα μηχανητέον σύγκρασιν ἀμφοῖν, τοῦ
 μὲν ἀτενοῦς ἄγαν τὴν ἀναίδειαν τοῦ δ' ἐπιεικοῦς
 20 σφόδρα τὴν ἀσθένειαν ἀφαιροῦσαν. ἥ καὶ τὸ θερά-
 πευμα δυσχερὲς καὶ οὐκ ἀκίνδυνος ἢ τῶν τοιούτων B
 πλεονασμῶν κόλουσις· ὥς γὰρ ὁ γεωργὸς ἄγριον
 μὲν ἐκκόπτων βλάβστημα καὶ ἀγεννές, αὐτόθεν ἀφει-
 δῶς ἐμβάλων τὸ σκαφεῖον ἀνέτρεψε τὴν ῥίζαν ἢ πῦρ
 25 προσαραγὼν ἐπέκαυσεν· ἀμπέλῳ δὲ προσιῶν τομῆς
 δεομένη καὶ μηλέας ἢ τινος ἐλαίας ἀπτόμενος, εὐλα-
 βῶς ἐπιφέρει τὴν χεῖρα, δεδιὼς μὴ τι τοῦ ὑγιαί-

1 ἄγαν τὸ] τὸ ἄγαν Matthaeus 16 ἐμμανὲς — ὀρούσαι
 p. 446 b: ἐμμενὲς — ὀροῦσαι

νοντος ἀποτυφλώσῃ· οὕτως δὲ φιλόσοφος φθόνον μὲν
 ἐξαιρῶν νέου ψυχῆς, ἀγεννὲς βλάστημα καὶ δυστι-
 θάσσευτον, ἢ φιλαργυρίαν ἄωρον, ἢ φιληδονίαν ἐπι-
 κόπτων ἀκόλαστον αἰμάσσει καὶ πιέζει καὶ τομὴν
 C ποιεῖ καὶ οὐλήν βαθεῖαν· ὅταν δὲ τρυφερῶ μέρει 5
 ψυχῆς καὶ ἀπαλῶ κολούοντα προσαγάγῃ λόγον, οἷόν
 ἐστὶ τὸ δυσωπούμενον καὶ διατρεπόμενον, εὐλαβεῖται
 μὴ λάθῃ τούτοις συναποκόψας τὸ αἰδούμενον. καὶ
 γὰρ αἱ τίτθαι τῶν βρεφῶν ἐκτρίβουσαι πολλάκις
 τὸν ῥύπον ἐλκοῦσιν ἐνίοτε τὴν σάρκα καὶ βασανί- 10
 ζουσιν. ὅθεν οὐ δεῖ τῶν νέων παντάπασιν ἐν χρῶ
 τὴν δυσωπίαν ἐκτρίβοντας ὀλιγώρους ποιεῖν καὶ λίαν
 ἀτρέπτους· ἀλλ' ὥσπερ οἱ καταλύοντες οἰκίας λεροῖς
 γειτνιῶσας τὰ γε συνεχῇ καὶ πλησίον ἔωσι καὶ διε-
 ρείδουσιν, οὕτω δεῖ τὴν δυσωπίαν κινεῖν δεδιότας 15
 D συνεφελκύνεσθαι τὰ ὁμοροῦντα τῆς αἰδοῦς καὶ τῆς
 ἐπιεικειᾶς καὶ τῆς ἡμερότητας, οἷς ὑποδέδυκε καὶ
 προσπλέκεται κολακεύουσα τὸν εὐδυσώπητον ὥς φι-
 λάνθρωπον καὶ πολιτικὸν καὶ κοινὸν ἔχοντα νοῦν
 καὶ οὐκ ἄτεγκτον οὐδ' αὐθέκαστον. ὅθεν εὐθύς οἱ 20
 Στωικοὶ καὶ τῶ ῥήματι τὸ αἰσχύνεσθαι καὶ δυσω-
 πεῖσθαι τοῦ αἰδεῖσθαι διέστησαν, ἵνα μὴδὲ τὴν ὁμο-
 νυμίαν τῶ πάθει πρόφασιν τοῦ βλάπτειν ἀπολίπωσιν.
 ἀλλ' ἡμῖν χρῆσθαι τοῖς ὀνόμασιν ἀσυκοφαντήτως δό-
 τωσαν, μᾶλλον δ' Ὀμηρικῶς· καὶ γὰρ ἐκεῖνος εἶπεν 25
 'αἰδώς, ἦτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢδ' ὀνίνησι·'
 καὶ οὐ κακῶς τὸ βλάπτον αὐτῆς πρότερον εἶπε. γίγ-

νεται γὰρ ὠφέλιμος ὑπὸ λόγου τὸ πλεονάζον ἀφελόντος καὶ τὸ μέτριον ἀπολιπόντος.

3. Πρῶτον οὖν τοῦτο δεῖ πείθεσθαι τὸν ὑπὸ πολλῆς δυσωπίας βιαζόμενον, ὅτι πάθει βλαβερῶ
5 συνέχεται· καλὸν δὲ τῶν βλαβερῶν οὐδέν· οὐδὲ δεῖ τοῖς ἐπαίνοις κηλούμενον ἡδεσθαι κομψὸν καὶ ἱλαρὸν ἀντὶ σεμνοῦ καὶ μεγάλου καὶ δικαίου προσαγορευόμενον μηδ', ὥσπερ ὁ Εὐριπίδου Πήγασος

ἔπτησ' ὑπέκων μᾶλλον εἰ μᾶλλον θέλοι'

10 τῷ Βελλεροφόντῃ, τοῖς δεομένοις ἑαυτὸν ἐκδιδόναι καὶ συνεκταπεινοῦν, φοβούμενον ἀκοῦσαι τὸ ἔσκλη- F
ρός γε καὶ ἀπηνής· τῷ μὲν γὰρ Αἰγυπτίῳ Βοκχόριδι φύσει χαλεπῷ γενομένῳ τὴν ἀσπίδα λέγουσιν ὑπὸ τῆς Ἰσίδος ἐπιπεμφθεῖσαν καὶ τῇ κεφαλῇ περιελι-
15 χθεῖσαν ἄνωθεν ἐπισκιάζειν, ἵνα κρίνῃ δικαίως· ἡ δέ γε δυσωπία τοῖς ἀτόνοις καὶ ἀνάνδροις ἐπικειμένη καὶ πρὸς μηδὲν ἀνανεῦσαι μηδ' ἀντειπεῖν ἰσχύουσα, καὶ δικάζοντας ἀποτρέπει τοῦ δικαίου καὶ συμβουλεύοντας ἐπιστομίζει καὶ λέγειν πολλὰ καὶ
20 πρᾶττειν ἀναγκάζει τῶν ἀβουλήτων· ὁ δ' ἀγνωμο- 580
νέστατος αἰετὸς τοῦ τοιούτου δεσπότης ἐστὶ καὶ κρατεῖ, τῷ μὴ αἰδεῖσθαι τὸ αἰδούμενον* ἐκβιαζόμενος. ὅθεν ὥσπερ χωρίον ὑπτίον καὶ μαλακὸν ἢ δυσωπία μηδεμίαν ἔντευξιν ἐξῶσαι μηδ' ἀποστρέψαι δυναμένη
25 τοῖς αἰσχίστοις βάσιμός ἐστι πάθεισι καὶ πράγμασι· κακὴ μὲν γὰρ αὕτη παιδικῆς φρουρὸς ἡλικίας, ὥς

8 Εὐριπίδου] Nauck. p. 451
p. 807 a: μᾶλλον ἢ 12 γε] τε R

9 μᾶλλον εἰ μᾶλλον

ἔλεγε Βροῦτος οὐ δοκεῖν αὐτῷ καλῶς τὴν ὥραν δια-
τεθεῖσθαι τὸν πρὸς μηδὲν ἀρνούμενον· κακῇ δὲ θα-
λάμῳ καὶ γυναικωνίτιδος ἐπίτροπος, ὥς φησιν ἡ
παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ μετανοοῦσα πρὸς τὸν μοιχόν

‘ἐπεισας, ἐξέδωψας.’

5

Β ὥστ’ ἡ δυσωπία προσδιαφθείρουσα τὸ ἀκόλαστον
ἀνώχυρα πάντα καὶ ἄκλειστα καὶ κατάντη προδίδωσι
τοῖς ἐπιτιθεμένοις. καὶ διδόντες μὲν αἰροῦσι τὰς
βδελυρωτάτας τῶν φύσεων, τῷ δὲ πελθεῖν καὶ δυσω-
πεῖν πολλάκις κατεργάζονται καὶ τὰς ἐπιεικεῖς. ἐῷ 10
δὲ τὰς εἰς τὰ χρήματα βλάβας ὑπὸ τοῦ δυσωπεῖσθαι,
δανειζόντων οἷς ἀπιστοῦσιν ἐγγνωμένων οἷς οὐκ ἐθε-
λουσιν, ἐπαινούντων μὲν τό ‘ἐγγύα πάρα δ’ ἄτα’
χρησθαι δ’ αὐτῷ παρὰ τὰ πράγματα μὴ δυναμένων.

4. Ὅσους δ’ ἀνήρηκε τοῦτο τὸ πάθος, οὐκ ἂν 15
τις ἐξαριθμήσαιτο θραδίως. καὶ γὰρ ὁ Κρέων πρὸς
τὴν Μήδειαν εἰπών

Γ ‘κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρὸς σ’ ἀπέχθεσθαι, γύναι,
ἢ μαλθακισθένθ’ ὕστερον μέγα στένειν’

ἄλλοις ἐγνωμολόγησεν, αὐτὸς δὲ τῆς δυσωπίας ἥττων 20
γενόμενος καὶ μίαν ἡμέραν αἰτουμένη δοῦς ἀπώλεσε
τὸν οἶκον. ἔνιοι δὲ καὶ σφαγὰς ὑφορώμενοι καὶ
φαρμακείας, διετράπησαν. οὕτω παραπώλετο Δίων,
οὐκ ἀγνοήσας ἐπιβουλεύοντα Κάλλιππον ἀλλ’ αἰσχυν-
θεὶς φυλάττεσθαι φίλον ὄντα καὶ ξένον. οὕτως Ἀντί- 25

4 Σοφοκλεῖ] Nauck. p. 312 6 προδιαφθείρουσα (ma-
lim προδιαφθείρουσα) τοῦ ἀκόλαστου Madvigius 9 δὲ Em-
perius: δὴ 14 παρὰ R: περὶ 18 Eur. Med. 290

πατρος ὁ Κασάνδρου Δημήτριον καλέσας ἐπὶ δεῖπνον
 εἵτα κληθεὶς τῇ ὑστεραίᾳ πρὸς αὐτὸν ἡδέσθη πεπι-
 στευμένος ἀπιστεῖν, καὶ πορευθεὶς ἐσφάγη μετὰ τὸ
 δεῖπνον. Ἡρακλέα δὲ τὸν Ἀλεξάνδρῳ γενόμενον ἐκ D
 5 Βαρσίνης ὁμολόγησε μὲν Κασάνδρῳ Πολυσπέρχων
 ἀναιρήσειν ἐπὶ ταλάντοις ἑκατὸν εἴτ' ἐπὶ δεῖπνον
 ἐκάλει· τοῦ δὲ μεираκίου τὴν κλῆσιν ὑπορωμένου
 καὶ δεδοικότος ἄλλως δὲ προφασιζομένου μαλακώ-
 τερον ἔχειν, ἐλθὼν ὁ Πολυσπέρχων 'πρῶτον' εἶπεν
 10 'ὦ παῖ, μιμοῦ τοῦ πατρὸς τὸ εὐκόλον καὶ φιλέται-
 ρον, εἰ μὴ νῆ Δία δέδοικας ἡμᾶς ὥς ἐπιβουλεύοντας.'
 αἰδεσθεὶς οὖν ἠκολούθησεν ὁ νεανίσκος, οἱ δὲ δει-
 πνίσαντες αὐτὸν ἐστραγγάλισαν. οὐ γελοῖον οὖν,
 ὥς φασί τινες, οὐδ' ἀβέλτερον ἀλλὰ σοφὸν τὸ τοῦ
 15 Ἡσιόδου

'τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαίτα καλεῖν τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.'

μὴ δυσωποῦ τὸν μισοῦντα μηδ' ὑπαίκαλλε πιστεύειν E
 δοκοῦντα· κληθήσῃ γὰρ καλέσας καὶ δειπνήσεις, ἂν
 δειπνίσῃς, ὥσπερ βαφὴν τὴν φυλάττουσαν ἀπιστίαν
 20 μαλαχθεῖσαν αἰσχύνη προέμενος.

5. Ὡς οὖν πολλῶν κακῶν αἴτιον τὸ νόσημα τοῦτ'
 ὃν πειρατέον ἀποβιάζεσθαι τῇ ἀσκήσει, πρῶτον ἀρ-
 ξαμένους ὥσπερ οἱ τᾶλλα μελετῶντες ἀπὸ τῶν μικρῶν
 καὶ μὴ σφόδρα δυσαντιβλέπτων· οἷον ἐν δεῖπνῳ προ-
 25 πίνει τις ἄδην ἔχοντι· μὴ δυσωπηθῇς μηδὲ προσ- F
 βιάσῃσαντόν, ἀλλὰ κατὰθου τὸ ποτήριον. αὐτίς

9 πρῶτον] πρὸς αὐτὸν Stegmannus 15 Ἡσιόδου] OD 342
 17 ὑπαίκαλλε *: ὑπέκβαλε

ἕτερος παρακαλεῖ κυβεύειν παρὰ πότον· μὴ δυσω-
 πηθῆς μηδὲ δεισῆς σκωπτόμενος· ἀλλ' ὥσπερ Ξενο-
 φάνης, Ἀάσου τοῦ Ἑρμιονέως μὴ βουλόμενον αὐτῷ
 συγκυβεύειν δειλὸν ἀποκαλοῦντος, ὁμολόγει καὶ πάν-
 τος εἶναι πρὸς τὰ αἰσχροῦ καὶ ἄτολμος. πάλιν
 ἀδολέσχῳ συνήντηκας ἐπιλαμβανομένῳ καὶ περιπλε-
 κομένῳ· μὴ δυσωπηθῆς ἀλλὰ διακόψας ἐπείγου καὶ
 581 πέραινε τὸ προκείμενον. αἱ γὰρ τοιαῦται φυγαὶ καὶ
 διακρούσεις, ἐν ἐλαφραῖς μέμψεσι τὴν μελέτην ἔχου-
 σαι τοῦ ἀδυσωπήτου, προσθίζουσιν ἡμᾶς ἐπὶ τὰ με- 10
 ζονα. καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους ἐνταῦθα καλῶς ἔχει
 διαμνημονεύειν· τῶν γὰρ Ἀθηναίων ὁρμημένων
 Ἀρπάλῳ βοηθεῖν καὶ κορυσσομένων ἐπὶ τὸν Ἀλέ-
 ξανδρον, ἐξαίφνης ἐπεφάνη Φιλόξενος ὁ τῶν ἐπὶ
 θαλάττῃ πραγμάτων Ἀλεξάνδρου στρατηγός. ἐκπλα- 15
 γέντος δὲ τοῦ δήμου καὶ σιωπῶντος διὰ τὸν φόβον,
 ὁ Δημοσθένης 'τί ποιήσουσιν' ἔφη 'τὸν ἥλιον ἰδόν-
 τες οἱ μὴ δυνάμενοι πρὸς τὸν λύχνον ἀντιβλέπειν;
 τί γὰρ ποιήσεις ἐν πράγμασι μεγάλοις, βασιλέως
 ἐντυγχάνοντος ἢ δήμου δυσωποῦντος, εἰ ποτήριον 20
 Β ἀπόσασθαι μὴ δύνασαι προπίνοντος συνήθους μηδ'
 ἀδολέσχου λαβὴν διαφυγεῖν, ἀλλὰ παρέχεις ἐμπερι-
 πατεῖν φλυάρῳ αὐτόν, οὐκ εὐτονῶν εἰπεῖν 'ὄψομαί
 σ' αὖτις, νῦν δ' οὐ σχολάζω';

6. Καὶ μὴν οὐδ' ἡ πρὸς τοὺς ἐπαίνους τοῦ ἀδυ- 25
 σωπήτου μελέτη καὶ ἄσκησις ἐν μικροῖς καὶ ἐλαφροῖς
 ἄχρηστός ἐστιν. οἷον ἐν συμποσίῳ φίλου κιθαρῳδὸς
 ἄδει κακῶς ἢ πολλοῦ κωμῳδὸς ἐωνημένος ἐπιτρίβει
 Μένανδρον, οἱ δὲ πολλοὶ κροτοῦσι καὶ θαναμάζου-

σιν· οὐδὲν οἶμαι χαλεπὸν οὐδὲ δύσκολον ἀκούειν C
 σιωπῇ καὶ μὴ παρὰ τὸ φαινόμενον ἀνελευθέρως ἐπαι-
 νεῖν. ἂν γὰρ ἐν τούτοις μὴ κρατῆς σαντοῦ, τί
 ποιήσεις φίλου ποίημα φαῦλον ἀναγιγνώσκοντος ἢ
 5 λόγον ἐπιδεικνυμένου γεγραμμένον ἀβελτέρως καὶ
 γελοίως; ἐπαινέσεις δηλονότι καὶ συνεπιθορυβήσεις
 τοῖς κολακεύουσι. πῶς οὖν ἐν πράγμασιν ἀμαρτάνου-
 τος ἐπιλήψῃ; πῶς δὲ περὶ ἀρχὴν ἢ γάμον ἢ πολι-
 τείαν ἀγνωμονοῦντα νουθετήσεις; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲ
 10 τὸ τοῦ Περικλέους ἀποδέχομαι, πρὸς τὸν ἀξιοῦντα
 μαρτυρίαν ψευδῇ μαρτυρῆσαι φίλον, ἢ προσῆν καὶ 1)
 ὄρκος, εἰπόντος ‘μέχρι τοῦ βωμοῦ φίλος εἰμί.’ λίαν
 γὰρ ἐγγὺς ἦλθεν. ὁ δὲ πόρρωθεν ἑαυτὸν ἐθίσας
 μήτε λέγοντος ἐπαινεῖν παρὰ γνώμην μήτ’ ἄδοντος
 15 κροτεῖν μήτε σκώπτοντος ἀφνωῶς ἐπιγελαῶν, οὐκ ἔασει
 μέχρι τούτου προσελθεῖν οὐδ’ εἰπεῖν πρὸς τὸν ἐν
 ἐκείνοις ἀδυσώπητον ‘ὅμοσον ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τὰ ψευδῇ
 μαρτύρησον καὶ ἀπόφηναι παρὰ τὸ δίκαιον.’

7. Οὕτω δὲ δεῖ καὶ πρὸς τοὺς αἰτοῦντας ἀργύ-
 20 ριον ἀνταίρειν, προσθιζόμενον ἐν τοῖς μήτε μεγά-
 λοις μήτε δυσπαραιτήτοις. Ἀρχέλαος μὲν γὰρ ὁ τῶν
 Μακεδόνων βασιλεὺς παρὰ δεῖπνον αἰτηθεὶς ἔκπωμα
 χρυσοῦν ὑπ’ ἀνθρώπου μηδὲν* ἡγουμένου καλὸν ἢ
 τὸ λαμβάνειν, ἐκέλευσεν Εὐριπίδῃ τὸν παῖδα δοῦ- E
 25 ναι, καὶ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον ἀποβλέψας ‘σὺ
 μὲν’ εἶπεν ‘αἰτεῖν ἐπιτήδειος εἶ καὶ μὴ λαμβάνων,
 οὗτος δὲ λαμβάνειν καὶ μὴ αἰτῶν· ἄριστα τοῦ δι-

δόναι καὶ χαρίζεσθαι κύριον ποιῶν τὸ κρῖνον ἀλλὰ
 μὴ τὸ δυσωπούμενον. ἡμεῖς δὲ πολλάκις ἀνθρώπους
 ἐπικεικὲς καὶ οἰκείους καὶ δεομένους περιορῶντες ἑτέ-
 ροις αἰτοῦσιν ἐνδεδελεῶς καὶ ἱταμῶς ἐδῶκαμεν, οὐ
 δοῦναι θελήσαντες ἀλλ' ἀρνήσασθαι μὴ δυνηθέντες. 5
 ὥσπερ Ἀντίγονος ὁ γέρων ὑπὸ Βίαντος ἐνοχληθεὶς
 πολλάκις 'δοτ' εἶπε 'Βίαντι τάλαντον καὶ ἀνάγκη.'
 F καίτοι μάλιστα τῶν βασιλέων ἐμμελὴς ἦν καὶ πιθα-
 νὸς ἀποτρίβεσθαι τὰ τοιαῦτα. κυνικοῦ γάρ ποτε
 δραχμὴν αἰτήσαντος αὐτόν 'ἀλλ' οὐ βασιλικόν' ἔφη 10
 'τὸ δόμα' τοῦ δ' ὑποτυχόντος 'δὸς οὖν μοι τάλαν-
 τον' ἀπήντησεν 'ἀλλ' οὐ κυνικὸν τὸ λῆμμα'. Διο-
 γένης μὲν οὖν τοὺς ἀνδριάντας ἤτει περιῶν ἐν
 Κεραμεικῷ καὶ πρὸς τοὺς θαυμάζοντας ἔλεγεν ἀπο-
 τυγχάνειν μελετᾶν. ἡμῖν δὲ πρῶτον ἐμμελετητέον 15
 ἐστὶ τοῖς φαύλοις καὶ γυμναστέον περὶ τὰ μικρά,
 πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι τοῖς αἰτοῦσιν οὐ προσηκόντως
 532 ληφομένοις· ὥς ἂν μείζουσιν ἀποτεύξεσιν ἐπικουρεῖν
 ἔχωμεν. 'οὐδεὶς γάρ' ὥς ὁ Δημοσθένης φησὶν 'εἰς
 ἃ μὴ δεῖ καταναλώσας τὰ παρόντα τῶν μὴ παρόν- 20
 των εὐπορήσει πρὸς ἃ δεῖ.' γίγνεται δ' ἡμῖν πολλα-
 πλάσιον τὸ αἰσχροῦν, ὅταν ἐλλίπωμεν πρὸς τὰ καλά,
 πλεονάσαντες τοῖς περὶ τοῖς.

8. Ἐπεὶ δ' οὐ χρημάτων μόνον ἡ δυσωπία κακὴ
 καὶ ἀγνώμων οἰκονόμος ἐστίν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰ 25

6 Βίαντος — Βίαντι] Βίανος — Βίωνι Casaubonus
 17 πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι περὶ τὰ μικρὰ legiase vid. Amyotus
 τοῖς] τοῖς & Madvigius οὐ προσηκόντως δὲ an καὶ οὐ
 προσηκόντως? Sed fortasse verba ληφομένοις — ἔχωμεν omit-
 tenda sunt cum optimo codice D 19 Δημοσθένης] 3, 19

μείζονα παραιρεῖται τὸ συμφέρον τοῦ λογισμοῦ· καὶ γὰρ ἰατρὸν νοσοῦντες οὐ παρακαλοῦμεν τὸν ἔμπειρον αἰσχυνόμενοι τὸν συνήθη, καὶ παισὶ διδασκάλους ἀντὶ τῶν χρηστῶν τοὺς παρακαλοῦντας αἰρούμεθα, B
 5 καὶ δίκην ἔχοντες πολλάκις οὐκ ἔωμεν εἰπεῖν τὸν ὠφέλιμον καὶ ἀγοραῖον, ἀλλ' οἰκείου τινὸς ἢ συγγενοῦς υἱῷ χαριζόμενοι παρεδώκαμεν ἐμπανηγυρίσαι· τέλος δὲ πολλοὺς ἔστιν ἰδεῖν καὶ τῶν φιλοσοφεῖν λεγομένων, Ἐπικουρεῖους καὶ Στωικοὺς ὄντας, οὐχ
 10 ἐλομένους οὐδὲ κρίναντας ἀλλὰ προσθεμένους δυσωποῦσιν οἰκείοις καὶ φίλοις· φέρε δὴ καὶ πρὸς ταῦτα πόρρωθεν ἐν τοῖς ἐπιτυχοῦσι καὶ μικροῖς γυμνάζωμεν ἑαυτούς, ἐθίζοντες μήτε κουρεῖ μήτε γναφεῖ κατὰ δυσωπίαν χρῆσθαι μηδὲ καταλύειν ἐν φάύλῳ
 15 πανδοκείῳ, βελτίονος παρόντος, ὅτι πολλάκις ὁ πανδοκεὺς ἡσπάσαθ' ἡμᾶς· ἀλλ' ἔθους ἕνεκα, κἂν ἦ C παρὰ μικρόν, αἰρεῖσθαι τὸ βέλτιον· ὥσπερ οἱ Πυθαγορικοὶ παρεφύλαττον ἀεὶ μηδέποτε τῷ δεξιῷ μηρῷ τὸν εὐώνυμον ἐπιτιθέναι, μηδὲ τὸν ἄρτιον ἀντὶ τοῦ
 20 περιττοῦ λαβεῖν, τῶν ἄλλων ἐπ' ἴσης ἐχόντων. ἐθιστέον δέ; καὶ θυσίαν ποιούμενον ἢ γάμον ἢ τινα ἄλλην τοιαύτην ὑποδοχὴν μὴ τὸν ἀσπασάμενον καλεῖν ἢ προσδραμόντα μᾶλλον ἢ τὸν εὖνουν καὶ χρηστόν· ὁ γὰρ οὕτως ἐθισθεὶς καὶ ἀσκήσας δυσά-
 25 λωτος ἔσται, μᾶλλον δ' ὄλως ἀνεπιχείρητος ἐν τοῖς μείζοσι.

9. Περὶ μὲν οὖν ἀσκήσεως ἱκανὰ καὶ ταῦτα· τῶν D δὲ χρησίμων ἐπιλογισμῶν πρῶτός ἐστιν ὁ διδάσκων

1 τοῦ λογισμοῦ] τὸν λογισμόν R 14 μηδὲ *: μήτε

καὶ ὑπομιμνήσκων, ὅτι πᾶσι μὲν τοῖς πάθεσιν ἀκο-
 λουθεῖ καὶ τοῖς νοσήμασιν ἃ φεύγειν δι' αὐτῶν
 δοκοῦμεν, ἀδοξίαι φιλοδοξίαις καὶ λῦπαι φιληδονίαις
 καὶ πόνοι μαλακίαις καὶ φιλονικίαις ἥτται καὶ κατα-
 δίκαι· τῇ δὲ δυσωπία συμβέβηκεν ἀτεχνῶς φευγούσῃ 5
 καπνὸν ἀδοξίας εἰς πῦρ ἐμβάλλειν ἑαυτήν. αἰσχυρό-
 μενοι γὰρ ἀντιλέγειν τοῖς ἀγνωμόνως δυσωποῦσιν
 ὕστερον δυσωποῦνται τοὺς δικαίως ἐγκαλοῦντας, καὶ
 E δεδιότες μέμψιν ἐλαφρὰν πολλάκις αἰσχύνην ὁμολο-
 γουμένην ὑπομένουσι. καὶ γὰρ αἰτοῦντος ἀργύριον 10
 φίλου δυσωπηθέντες ἀντειπεῖν οὐκ ἔχοντες, ἀσχη-
 μονοῦσι μετ' ὀλίγον ἐξελεγχόμενοι· καὶ βοηθήσειν
 ὁμολογήσαντες ἐνίοις δίκην ἔχουσιν, εἴτα τοὺς ἐτέ-
 ρους διατραπέντες ἀποκρύπτονται καὶ δραπετεύουσι.
 πολλοὺς δὲ καὶ περὶ γάμου θυγατρὸς ἢ ἀδελφῆς εἰς 15
 ὁμολογίαν ἀλυσιτελῇ κατακλείσασα δυσωπία ψεύδε-
 σθαι πάλιν ἀναγκάζει μετατιθεμένους.

10. Ὁ μὲν γὰρ εἰπών, ὅτι πάντες οἱ τὴν Ἀσίαν
 κατοικοῦντες ἐνὶ δουλεύουσιν ἀνθρώπῳ διὰ τὸ μὴ
 F δύνασθαι μίαν εἰπεῖν τὴν 'οὐ' συλλαβήν, οὐκ ἔσπου- 20
 δασεν ἀλλ' ἔσκωψε· τοῖς δὲ δυσωποῦμένοις, κἂν μη-
 δὲν εἴπωσιν, ἔξεστιν ὀφρῦν ἐπάρασι μόνον ἢ κάτω
 κύψασι πολλὰς ἀβουλήτους καὶ ἀτόπους ὑπουργίας
 διαφυγεῖν. 'τὴν γὰρ σιωπὴν' ὃ μὲν Εὐριπίδης φησί
 'τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισιν' εἶναι· κινδυνεύομεν δὲ μᾶλ- 25
 λον αὐτῆς δεῖσθαι πρὸς τοὺς ἀγνώμονας· ἐπεὶ τοὺς

4 φιλονικίαις *: φιλονεικίαις 6 ἀδοξίας] del. Stag-
 mannus 15 θυγατρὸς *: καὶ θυγατρὸς 24 Εὐριπίδης]
 Nauck. p. 676

χαρίεντας ἔστι καὶ παρηγορήσαι· καὶ πρόχειρά γε
 δεῖ καὶ συχνὰ τῶν ἐπιφανῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν
 ἔχειν ἀποφθέγματα καὶ μνημονεύειν πρὸς τοὺς δυσω-
 ποῦντας· οἷον τὸ Φωκίωνος πρὸς Ἀντίπατρον ‘οὐ 583
 5 δύνασαί μοι καὶ φίλῳ χρῆσθαι καὶ κύλακι.’ καὶ πρὸς
 τοὺς Ἀθηναίους ἐπιδοῦναι κελεύοντας αὐτὸν ἐν ἑορτῇ
 καὶ κροτοῦντας ‘αἰσχύνομαι’ εἶπεν ‘ὁμῶν μὲν ἐπι-
 διδούς τούτῳ δὲ μὴ ἀποδιδούς’ Καλλικλέα δεῖξας
 τὸν δανειστὴν· ‘πενίαν γὰρ οὐχ ὁμολογεῖν αἰσχρόν’
 10 ὥς Θουκυδίδης φησὶν ‘ἀλλ’ ἔργῳ μὴ διαφεύγειν
 αἰσχίον.’ ὁ δ’ ἀβελτερίᾳ καὶ μαλακίᾳ πρὸς τὸν αἰ-
 τοῦντα δυσωπούμενος εἶπεν

‘οὐκ ἔστ’ ἐν ἄντροις λευκός, ὦ ξέν’, ἄργυρος·’
 εἶθ’ ὥσπερ ἐνέχυρον προέμενος τὴν ἐπαγγελίαν,
 15 ‘αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔξενται πέδαις.’
 ὁ δὲ Περσαῖος ἀργύριον τιπὶ τῶν γνωρίμων δανείζων B
 δι’ ἀγορᾶς καὶ τραπέζης ἐποιεῖτο τὸ συμβόλαιον με-
 μνημένος δηλονότι τοῦ Ἡσιόδου λέγοντος

‘καὶ τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.’
 20 θανμάσαντος δ’ ἐκείνου καὶ εἰπόντος ‘οὕτως, ὦ Περ-
 σαῖε, νομικῶς;’ ‘ναί’ εἶπεν ‘ἵνα φιλικῶς ἀπολάβω
 καὶ μὴ νομικῶς ἀπαιτήσω.’ πολλοὶ γὰρ ἐν ἀρχῇ διὰ
 δυσωπίαν προέμενοι τὸ πιστόν, ὕστερον ἐχρήσαντο
 τοῖς νομίμοις μετ’ ἔχθρας.

25 11. Πάλιν ὁ Πλάτων Ἐλίκωνι τῷ Κυζικηνῷ δι-
 δοὺς πρὸς Διονύσιον ἐπιστολὴν ἐπήνεσεν αὐτὸν ὥς

10 Θουκυδίδης] 2, 40 13 Nauck. p. 913. Kock. 3
 p. 613 15 Nauck. p. 549 18 Ἡσιόδου] OD 371 25 Πλά-
 των] Epist. 13, 360 d

- C ἐπιεικῇ καὶ μέτριον, εἴτα προσέγραψε τῇ ἐπιστολῇ τελευτώσῃ ᾧ γράφω δέ σοι ταῦτα περὶ ἀνθρώπου, ζῶον φύσει εὐμεταβόλου.⁷ Ξενοκράτης δὲ καίπερ αὐστηρὸς ὢν τὸν τρόπον ὁμῶς ὑπὸ δυσωπίας ἐκάμφθη, καὶ συνέστησε Πολυσπέρχοντι δι' ἐπιστολῆς ἀνθρώ- 5 πον οὐ χρηστόν, ὥς τὸ ἔργον ἔδειξε· δεξιωσαμένον δ' αὐτὸν τοῦ Μακεδόνο⁸ καὶ πνυθομένου μὴ τινος ἔχοι χρεῖαν, ἤτησε τάλαντον· ὁ δ' ἐκείνῳ μὲν ἔδωκε Ξενοκράτει δ' ἔγραψε, παραινῶν ἐπιμελέστερον τὸ λοιπὸν ἐξετάζειν οὕς συνίστησιν. ὁ μὲν οὖν Ξενο- 10 κράτης ἠγνόησεν, ἡμεῖς δὲ καὶ πάννυ πολλάκις ἐπιστάμενοι τοὺς πονηροὺς καὶ γράμματα καὶ χρήματα D προῖέμεθα, βλάπτοντες ἑαυτούς, οὐ μεθ' ἡδονῆς ὥσπερ οἱ ταῖς ἐταίραις χαριζόμενοι καὶ τοῖς κόλαξιν, ἀλλὰ δυσχεραίνοντες καὶ βαρυνόμενοι τὴν ἀναίδειαν 15 ἀνατρέπουσαν ἡμῶν καὶ καταβιαζομένην τὸν λογισμόν. εἰ γὰρ πρὸς ἕλλο τι καὶ πρὸς τοὺς δυσωποῦντας ἔξεστιν εἰπεῖν τό

᾿μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά⁹

τὰ ψευδῇ μαρτυρῶν ἢ τὰ μὴ δίκαια κρίνων ἢ τὰ 20 μὴ συμφέροντα χειροτονῶν ἢ δανειζόμενος ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀποδώσοντος. α

12. Διὸ τῶν παθῶν μάλιστα τῶ δυσωπειῖσθαι τὸ μετανοεῖν οὐχ ὕστερον, ἀλλ' εὐθύς ἐν οἷς πράττει πάρεστι· καὶ γὰρ διδόντες ἀχθόμεθα καὶ μαρτυ- 25 ροῦντες αἰσχυρόμεθα καὶ συνηγοροῦντες ἀδοξοῦμεν E καὶ μὴ παρέχοντες ἐλεγχόμεθα. πολλὰ γὰρ ὑπ' ἀσθε-

19 Eur. Med. 1078
γοῦντες

26 συνηγοροῦντες W: συνερ-

νείας τοῦ ἀντιλέγειν καὶ τῶν ἀδυνάτων ἡμῖν ὑπι-
 σχνούμεθα τοῖς λιπαροῦσιν ὥς συστάσεις ἐν αὐλαῖς
 καὶ πρὸς ἡγεμόνας ἐντεύξεις, μὴ βουλόμενοι μῆδ'
 εὐτονοῦντες εἰπεῖν 'οὐκ οἶδεν ἡμᾶς ὁ βασιλεύς, ἀλλ'
 5 ἑτέρους ὄρα μᾶλλον', ὥς Λύσανδρος Ἀγησιλάῳ προσ-
 κεκρουκῶς ἀξιούμενος δὲ μέγιστον δύνασθαι παρ' Ἡ
 αὐτῷ διὰ τὴν δόξαν, οὐκ ἠσχύνετο παραιτεῖσθαι
 τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἀπιέναι πρὸς ἑτέρους κελεύων
 καὶ πειρᾶσθαι τῶν μᾶλλον αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ
 10 δυναμένων. οὐ γὰρ αἰσχρὸν τὸ μὴ πάντα δύνασθαι·
 τὸ δὲ μὴ δυναμένους ἢ μὴ πεφυκότας ἀναδέχεσθαι
 τὰ τοιαῦτα καὶ παραβιάζεσθαι, πρὸς τῷ αἰσχρῷ καὶ
 λυπηρότατόν ἐστιν.

13. Ἀπ' ἄλλης δ' ἀρχῆς· τὰ μὲν μέτρια καὶ πρέ-
 15 ποντα δεῖ προθύμως ὑπουργεῖν τοῖς ἀξιοῦσι, μὴ 534
 δυσωπουμένους ἀλλ' ἐκόντας· ἐν δὲ τοῖς βλαβεροῖς
 καὶ ἀτόποις τὸ τοῦ Ζήνωνος αἰὲν πρόχειρον ἔχειν,
 ὅς ἀπαντήσας τινὶ νεανίσκῳ τῶν συνήθων παρὰ τὸ
 τεῖχος ἡσυχῇ βαδίζοντι, καὶ πνυθόμενος ὅτι φεύγει
 20 φίλον ἀξιοῦντα μαρτυρεῖν αὐτῷ τὰ ψευδῆ 'τί λέ-
 γεις' φησὶν 'ἀβέλτερε; σὲ μὲν ἐκεῖνος ἀγνωμονῶν
 καὶ ἀδικῶν οὐ δέδιεν οὐδ' αἰσχύνεται, σὺ δ' ἐκεῖνον
 ὑπὲρ τῶν δικαίων οὐ θαρρεῖς ὑποστῆναι;' ὁ μὲν
 γὰρ εἰπὼν

25 'ποτὶ πονηρὸν οὐκ ἄχρηστον ὄπλον ἡ πονηρία'
 κακῶς ἐθίζει μιμούμενον ἀμύνεσθαι τὴν κακίαν· τὸ Β

2 λιπαροῦσιν M: αἰὲν παροῦσιν 4 cf. Kock. 3 p. 447
 5 ὄρα Madvigius: ὄρα 10 ἐκόντας M: εἰκόντας 25 Lorenz.
 p. 302

δὲ τοὺς ἀναιδῶς καὶ ἀδυσωπήτως ἐνοχλοῦντας ἀπο-
 τριβεσθαι τῷ ἀδυσωπήτῳ καὶ μὴ χαρίζεσθαι τὰ
 αἰσχροῖα τοῖς ἀναισχύνοις αἰσχυνόμενον, ὀρθῶς καὶ
 δικαίως γιγνόμενον ἐστὶν ὑπὸ τῶν νοῦν ἔχόντων.

14. Ἔτι τοίνυν τῶν δυσωπούντων τοῖς μὲν ἀδό- 5
 ξοις καὶ ταπεινοῖς καὶ μηδενὸς ἀξίοις οὐ μέγ' ἔργον
 ἀντισχεῖν, ἀλλὰ καὶ μετὰ γέλωτος ἐνιοι καὶ σκώμ-
 ματος ἐκκλίνουσι τοὺς τοιούτους· ὥς Θεόκριτος,
 δυεῖν παρ' αὐτοῦ ἐν βαλανείῳ στλεγγίδα κιχραμέ-
 νων, τοῦ μὲν ξένου τοῦ δὲ γνωρίμου κλέπτου, μετὰ 10
 παιδιᾶς ἀμφοτέρους διεκρούσατ' εἰπὼν 'σὲ μὲν οὐκ
 οἶδα σὲ δ' οἶδα.' *Λυσιμάχη* δ' Ἀθήνησιν, ἥ τῆς
Πολιάδος ἰέρεια, τῶν τὰ ἱερὰ προσαγαρόντων ὀρεω-
 κόμων ἐγγέαι κελευόντων, 'ἀλλ' ὀκνῶ' εἶπε 'μὴ καὶ
 τοῦτο πάτριον γένηται.' καὶ *Αντίγονος* πρὸς τινα 15
 νεανίσκον, γεγονότα μὲν ἐκ λοχαγοῦ χαρίεντος αὐτὸν
 δ' ἄτολμον ὄντα καὶ μαλακὸν ἀξιοῦντα δὲ προαχθῆ-
 ναι, 'παρ' ἐμοί' φησὶν 'ὦ μειράκιον, ἀνδραγαθίας
 εἶσιν οὐ πατραγαθίας τιμαί.'

15. Καὶ μὴν ἐάνπερ ὁ δυσωπῶν ἐνδοξος ᾗ καὶ 20
 δυνατός (οἱ δὲ μάλιστα δυσπαραίτητοι καὶ δυσάπο-
 τριπτοι περὶ τὰς κρίσεις καὶ τὰς χειροτονίας ἐντυγ-
 χάνοντές εἰσιν), ὃ μὲν ἐπραξεν ὁ Κάτων νέος ὢν
 D ἔτι πρὸς Κάτλον, οὐκ ἂν τινι φανεῖν ῥάδιον ἴσως
 οὐδ' ἀναγκαῖον. ὁ γὰρ Κάτλος ἦν μὲν ἐν ἀξιώματι 25
 τῶν Ῥωμαίων μεγίστῳ καὶ τότε τὴν τιμητικὴν ἀρχὴν
 εἶχεν· ἀνέβη δὲ πρὸς τὸν Κάτωνα τεταγμένον ἐπὶ
 τοῦ δημοσίου ταμείου παραιτησόμενός τινα τῶν

21 δυσάποτριπτοι R: δυσάποτρεπτοι

ἐξημιωμένων ὑπ' αὐτοῦ, καὶ λιπαρῆς ἐρίγνετο ταῖς
 δεήσεσι προσβιαζόμενος· ἄχρὶ οὗ δυσανασχετήσας
 ἐκεῖνος 'αἰσχρὸν ἐστίν' ἔφη 'Κάτλε, σὲ τὸν τιμητὴν
 ἀπαλλαγῆναι μὴ βουλόμενον ἐντεῦθεν ὑπὸ τῶν ἐμῶν
 5 ὑπηρετῶν ἔλκεσθαι·' καὶ ὁ Κάτλος αἰσχυνθεὶς, πρὸς
 ὀργὴν ἀπῆλθε. σκόπει δὲ μὴ τὸ τοῦ Ἀγησιλάου καὶ
 τὸ τοῦ Θεμιστοκλέους ἐπιεικέστερόν ἐστι καὶ μετριώ- E
 τερον. ὁ μὲν γὰρ Ἀγησίλαος ὑπὸ τοῦ πατρὸς κελεύο-
 μενος κρῖναι τινα δίκην παρὰ τὸν νόμον, 'ἀλλ' ὑπὸ
 10 σοῦ' ἔφη. 'πάτερ, πείθεσθαι τοῖς νόμοις ἐδιδασκό-
 μην ἀπ' ἀρχῆς· διὸ καὶ νῦν σοι πείθομαι μηδὲν
 ποιεῖν παρὰ νόμον.' ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς πρὸς τὸν Σι-
 μωνίδην ἀξιοῦντά τι τῶν μὴ δικαίων 'οὔτ' ἂν σὺ
 ποιητῆς ἀγαθὸς εἴης' ἔφη 'παρὰ μέλος ἄδων, οὔτ'
 15 ἂν ἐγὼ χρηστὸς ἄρχων παρὰ νόμον κρῖνων.'

16. Καίτοι οὐ διὰ τὴν τοῦ ποδὸς πρὸς τὴν λύ-
 ραν ἀμετρίαν, ὥς Πλάτων ἔλεγε, καὶ πόλεις πόλεσι
 καὶ φίλοι φίλοις διαφερόμενοι τὰ κάκιστα δρῶσί τε F
 καὶ πάσχουσιν ἀλλὰ διὰ τὴν περὶ τὰ νόμιμα καὶ
 20 δίκαια πλημμέλειαν. ἀλλ' ὅμως ἔνιοι τὴν ἐν μέλεσι
 καὶ γράμμασι καὶ μέτροις ἀκρίβειαν αὐτοὶ φυλάτ-
 τουντες ἑτέροισι ἐν ἀρχαῖς καὶ κρῖναι καὶ πράξεσιν
 ἀξιοῦσιν ὀλιγωρεῖν τοῦ καλῶς ἔχοντος. διὸ καὶ τούτῳ
 μάλιστα χρηστὸν πρὸς αὐτούς. ἐντυγχάνει σοι δι-
 25 κάζοντι ῥήτωρ ἢ βουλευόντι δημαγωγός· ὁμολόγησον,
 ἔάν ἐκεῖνος σολοικίσῃ προοιμιαζόμενος ἢ βαρβαρίσῃ
 διηγούμενος· οὐ γὰρ ἐθελήσῃ διὰ τὸ φαινόμενον
 αἰσχρὸν· ἐνίοις γοῦν ὀρῶμεν οὐδὲ φωνήεντι συγ-

535 κροῦσαι φωνῆεν ἐν τῷ λέγειν ὑπομένοντας. ἕτερον
 πάλιν δυσωποῦντα τῶν ἐπιφανῶν καὶ ἐνδόξων κέ-
 λευσον ὀρχούμενον δι' ἀγορᾶς ἐξελθεῖν ἢ διαστρέ-
 ψαντα τὸ πρόσωπον· ἐὰν δ' ἀρνηται, σὸς ἐστὶν ὁ
 καιρὸς εἰπεῖν καὶ πυθέσθαι, τί αἰσχρὸν ἐστὶ τὸ σο- 5
 λοικίσαι καὶ διαστρέψαι τὸ πρόσωπον ἢ τὸ λῦσαι
 τὸν νόμον καὶ παραβῆναι τὸν ὅρκον καὶ πλέον νεῖ-
 μαι τῷ πονηρῷ τοῦ ἀγαθοῦ παρὰ τὸ δίκαιον. ἐτι
 τοίνυν, ὥσπερ Νικόστρατος ὁ Ἀργεῖος, Ἀρχιδάμου
 παρακαλοῦντος αὐτὸν ἐπὶ χρήμασι πολλοῖς καὶ γάμῳ 10
 γυναικὸς ἧς βούλεται Λακαίνης προδοῦναι Κροῖμον,
 οὐκ ἔφη γεγενῆσθαι τὸν Ἀρχίδαμον ἀφ' Ἡρακλέους·
 B ἐκεῖνον μὲν γὰρ ἀποκτινύναι περιόντα τοὺς πο-
 νηροὺς, τοῦτον δὲ τοὺς χρηστοὺς ποιεῖν πονηροὺς·
 οὕτω καὶ ἡμῖν πρὸς ἄνθρωπον ἀξιοῦντα καλὸν κα- 15
 γαθὸν λέγεσθαι ῥητέον, ἂν βιάξηται καὶ δυσωπῇ,
 μὴ πρέποντα ποιεῖν μηδ' ἄξια τῆς περὶ αὐτὸν εὐγε-
 νείας τε καὶ ἀρετῆς.

17. Ἐπὶ δὲ τῶν φάύλων ὁρᾶν χρὴ καὶ διανοεῖ-
 σθαι, τὸν φιλάργυρον εἰ δυσωπήσεις ἄνευ συμβο- 20
 λάου δανεῖσαι τάλαντον ἢ τὸν φιλότιμον ἐκστῆναι
 τῆς προεδρίας, ἢ τὸν φίλαρχον τῆς παραγγελίας ἐπί-
 δοξον ὄντα κρατήσειν. δεινὸν γὰρ ἂν ἀληθῶς φανεῖν
 C τούτους μὲν ἐν νοσήμασι καὶ παθήμασιν ἀκάμπτους
 διαμένειν καὶ ἐχυροὺς καὶ δυσμεταθέτους, ἡμᾶς δὲ 25
 βουλομένους καὶ φάσκοντας εἶναι φιλοκάλους καὶ
 φιλοδικαίους μὴ κρατεῖν ἑαυτῶν ἀλλ' ἀνατρέπεσθαι
 καὶ προῖεσθαι τὴν ἀρετήν. καὶ γάρ, εἰ μὲν οἱ δυσ-
 σωποῦντες ἐπὶ δόξῃ καὶ δυνάμει τοῦτο ποιοῦσιν,

ἀτοπὸν ἐστὶ κοσμοῦντας ἑτέροους καὶ αὖξοντας ἀσχη-
 μονεῖν αὐτοὺς καὶ κακῶς ἀκούειν· ὥσπερ οἱ παρα-
 βραβεύοντες ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ χαριζόμενοι περὶ τὰς
 χειροτονίας, ἐξ οὗ προσηκόντων ἀρχεῖα καὶ στεφά-
 νους ἄλλοις διδόντες καὶ δόξαν, ἀφαιροῦνται τὸ
 ἐνδοξον αὐτῶν καὶ τὸ καλόν· εἰ δὲ χρημάτων ἕνεκα
 προσκείμενον ὀρῶμεν τὸν δυσωποῦντα, πῶς οὐ παρί-
 σταται δεινὸν εἶναι τὸ τῆς ἰδίας δόξης καὶ ἀρετῆς
 ἀφειδεῖν, ἵνα τὸ τοῦ δεῖνος βαλλάντιον βαρύτερον
 γένηται; καίτοι παρίσταται γε τοῖς πολλοῖς τὰ τοι-
 αῦτα καὶ οὐ λανθάνουσιν ἑαυτοὺς ἐξαμαρτάνοντες·
 ὥσπερ οἱ τὰς μεγάλας κύλικας ἐκπιεῖν ἀναγκαζόμενοι,
 μόλις καὶ στένοντες καὶ τὰ πρόσωπα διαστρέφοντες
 ἐκτελοῦσι τὸ προσταττόμενον.

18. Ἄλλ' ἔοικεν ἡ τῆς ψυχῆς ἀτονία σώματος
 κράσει καὶ πρὸς ἄλλαν κακῶς πεφυκνία καὶ πρὸς
 κρύος· ἐπαινούμενοί τε γὰρ ὑπὸ τῶν δυσωπούντων
 παντάπασι θιρόντων καὶ χαλῶνται, πρὸς τε τὰς
 μέμψεις καὶ ὑφοράσεις τῶν ἀποτυγχανόντων ψοφο-
 δεῶς καὶ δειλῶς ἔχουσι. δεῖ δ' ἀντισχυρίζεσθαι πρὸς
 ἀμφοτέρω, μήτε τοῖς δεδιτομένοις μήτε τοῖς κολα-
 κεύουσιν ἐνδιδόντας. ὁ μὲν γὰρ Θεοκυδίδης, ὡς
 ἀναγκαίως ἐπομένου τῷ δύνασθαι τοῦ φθονεῖσθαι,
 'καλῶς' φησὶ 'βουλευέσθαι τὸν ἐπὶ μεγίστοις λαμβά-
 νοντα τὸ ἐπίφθονον·' ἡμεῖς δὲ τὸν μὲν φθόνον δια-
 φεύγειν οὐ χαλεπὸν ἡγούμενοι, τὸ δὲ μέμψει μὴ
 περιπεσεῖν μηδὲ λυπηρὸν τινι γενέσθαι τῶν χρω-

5 διδόντες addidi cum R 22 Θεοκυδίδης] 2, 64 26
 οὐ] del. primus Erasmus, male

F μένων ἀδύνατον παντάπασιν ὁρῶντες, ὁρθῶς βου-
 λευσόμεθα τὰς τῶν ἀγνωμόνων ἀπεχθείας ἐκδεχό-
 μενοι μᾶλλον ἢ τὰς τῶν δικαίως ἐγκαλούντων, ἐὰν
 ἐκείνοις μὴ δικαίως ὑπουργῶμεν. καὶ μὴν ἐπαινόν
 γε τὸν παρὰ τῶν δυσωπούντων κίβδηλον ὄντα παντά- 5
 πασι δεῖ φυλάττεσθαι, καὶ μὴ πάθος πάσχειν ὥδεις,
 ὑπὸ κνησιμοῦ καὶ γαργαλισμοῦ παρέχοντα χρῆσθαι
 ῥᾶστα τῷ δεομένῳ καὶ καταβάλλειν ἑαυτὸν ὑποκατα-
 κλινόμενον. οὐδὲν γὰρ διαφέρουσι τῶν τὰ σκέλη
 τοῖς ὑποσπῶσι παρεχόντων οἱ τὰ ὅτα τοῖς κολακεύ- 10
 536 οῦσι παραδιδόντες, ἀλλ' αἵσχιον ἀνατρέπονται καὶ
 πίπτουσιν, οἱ μὲν ἐχθρας καὶ κολάσεις ἀνιέντες ἀν-
 θρώποις πονηροῖς, ἢν' ἐλεήμονες καὶ φιλάνθρωποι
 καὶ συμπαθεῖς κληθῶσιν· οἱ δὲ τοῦναντίον ἀπεχθείας
 καὶ κατηγορίας οὐκ ἀναγκαίως οὐδ' ἀκινδύνους ἀνα- 15
 δέξασθαι πεισθέντες ὑπὸ τῶν ἐπαινούντων ὡς μό-
 νους ἄνδρας καὶ μόνους ἀκολακεύτους καὶ νῆ Δία
 στόματα καὶ φωνὰς προσαγορευόντων. διὸ καὶ Βίων
 ἀπείκαξε τοὺς τοιούτους ἀμφορεῦσιν, ἀπὸ τῶν ὧτων
 ῥαδίως μεταφερομένοις. ὥσπερ Ἀλεξῆνον ἱστοροῦσι 20
 τὸν σοφιστὴν πολλὰ φανῦλα λέγειν ἐν τῷ περιπάτῳ
 B περὶ Στίλπωνος τοῦ Μεγαρέως· εἰπόντος δέ τινος
 τῶν παρόντων 'ἀλλὰ μὴν ἐκεῖνός σε πρόφην ἐπῆναι,
 'νῆ Δία' φάναι· 'βέλτιστος γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ καὶ
 γενναιότατος.' ἀλλὰ Μενέδημος τοῦναντίον, ἀκού- 25
 σας ὡς Ἀλεξῆνος αὐτὸν ἐπαινεῖ πολλάκις 'ἐγὼ δ'
 εἶπεν 'ἀεὶ ψέγω Ἀλεξῆνον· ὥστε κακὸς ἐστὶν ἄνθρω-
 πος ἢ κακὸν ἐπαινω ἢ ὑπὸ χρηστοῦ ψεγόμενος.'
 οὕτως ἄτρεπτος ἦν καὶ ἀνάλωτος ὑπὸ τῶν τοιούτων

καὶ κρατῶν ἐκείνης τῆς παραινέσεως, ἣν ὁ Ἀντισθένειος Ἡρακλῆς παρήνει, τοῖς παισὶ διακελευόμενος μηδενὶ χάριν ἔχειν ἐπαινοῦντι αὐτούς· τοῦτο δ' ἦν οὐδὲν ἄλλο ἢ μὴ δυσωπεῖσθαι μηδ' ἀντικολα-
 5 κεύειν τοὺς ἐπαινοῦντας. ἀρκεῖ γὰρ οἶμαι τὸ τοῦ Πινδάρου, πρὸς τὸν λέγοντα πανταχοῦ καὶ πρὸς πάντας ἐπαινεῖν αὐτὸν εἰπόντος· 'κἀγὼ σοι χάριν ἀποδίδωμι· ποιῶ γὰρ σ' ἀληθεύειν.'

19. Ὁ τοίνυν πρὸς πάντα τὰ πάθη χρήσιμόν ἐστι, τούτου δεῖ μάλιστα τοῖς εὐδυσωπήτοις, ὅταν ἐκβιασθέντες ὑπὸ τοῦ πάθους παρὰ γνώμην ἀμάρτωσι καὶ διατραπῶσιν, ἰσχυρῶς μνημονεύειν, καὶ τὰ σημεῖα τοῦ δηγμοῦ καὶ τῆς μεταμελείας θεμένους ἐν ἑαυτοῖς ἀναλαμβάνειν καὶ φυλάττειν ἐπὶ πλεῖστον χρόνον.
 15 ὥς γὰρ οἱ λίθῳ προσπταίσαντες ὁδοιπόροι ἢ περὶ ἔκκραν ἀνατραπέντες κυβερνήται, ἂν μνημονεύωσιν, οὐκ ἐκεῖνα μόνον ἀλλὰ καὶ τὰ προσόμοια φρίττοντες καὶ φυλαττόμενοι διατελοῦσιν· οὕτως οἱ τὰ τῆς δυσωπίας αἰσχυρὰ καὶ βλαβερὰ συνεχῶς τῷ μετανοοῦντι
 20 καὶ δακνομένῳ προβάλλοντες ἀντιλήφονται πάλιν ἑαυτῶν ἐν τοῖς ὁμοίοις καὶ οὐ προήσονται ῥαδίως ὑποφερομένους.

3 αὐτοὺς ἐπαινοῦντι Benselerus; deleverim αὐτούς
 6 Πινδάρου] σπινδάρου codex D, unde fort. Σπινθάρου

ΠΕΡΙ ΦΘΟΝΟΥ ΚΑΙ ΜΙΣΟΥΣ.

1. Οὕτω δὴ καὶ δοκεῖ μηδὲν τοῦ μίσους διαφέ-
ρειν ὁ φθόνος ἀλλ' ὁ αὐτὸς εἶναι. καθόλου μὲν
γὰρ ὥσπερ πολυάγκιστρον ἢ κακία τοῖς ἐξηρητημένοις
αὐτῆς πάθεισι κινουμένη δεῦρο ἀκείψε πολλὰς πρὸς
ἑλληλα συναφὰς καὶ περιπλοκὰς ἐνδίδωσι· ταῦτα δ' ἢ
F ὥσπερ νοσήματα συμπαθεῖ ταῖς ἀλλήλων φλεγμο-
ναῖς. ὁ γὰρ εὐτυχῶν ὁμοίως καὶ τὸν μισοῦντα λυπεῖ
καὶ τὸν φθονοῦντα. διὸ καὶ τὴν εὐνοίαν ἀμφοτέ-
ροις νομίζομεν ἀντικεισθαι, βούλησιν οὖσαν ἀγαθῶν
τοῖς πλησίον· καὶ τῷ μισεῖν τὸ φθονεῖν ταῦτόν εἶναι, 10
ὅτι τὴν ἐναντίαν τῷ φιλεῖν ἔχει προαίρεσιν. ἐπεὶ
δ' οὐχ οὕτω ταῦτόν αἱ ὁμοιότητες ὥς ἕτερον αἱ δια-
φοραὶ ποιοῦσι, κατὰ ταύτας ζητοῦμεν ἐὰν μεταδιώ-
ξωμεν, ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀρξάμενοι τῶν παθῶν.

2. Γεννᾶται τοίνυν τὸ μῖσος ἐκ φαντασίας τοῦ 15
537 ὅτι πονηρὸς ἢ κοινῶς ἢ πρὸς αὐτόν ἐστιν ὁ μισού-
μενος· καὶ γὰρ ἀδικεῖσθαι δόξαντες αὐτοὶ πεφύκασι
μισεῖν, καὶ τοὺς ἄλλως ἀδικητικοὺς ἢ πονηροὺς προ-
βάλλονται καὶ δυσχεραίνουσι· φθονοῦσι δ' ἀπλῶς
τοῖς εὔ πράττειν δοκοῦσιν. ὅθεν ἔοικεν ὁ μὲν φθόνος 20

1 mihi quoque initium libelli deesse videtur 3 πολυάγκιστρον] substantivum 10 ταῦτόν *: ταῦτό 13 κατὰ ταύ-
τας ζητοῦμεν (aut ζητῶμεν) — μεταδιώξωμεν] corrupta. κατὰ
ταύτας τὰ ζητούμενα μεταδιώξωμεν Madvigius 17 γὰρ]
γὰρ οἱ R αὐτοὶ τε R 20 μὲν] om. codd. mei

ἀόριστος εἶναι, καθάπερ ὀφθαλμία πρὸς ἕπαν τὸ
λαμπρὸν ἐκταρασσόμενος· τὸ δὲ μῖσος ὥριστα καθ' B
ὑποκειμένων ἀεί τινων ἀπερειδόμενον πρὸς αὐτόν.

3. Δεύτερον δὲ τὸ μισεῖν γίγνεται καὶ πρὸς ἄλογα
5 ζῷα· καὶ γὰρ γαλαῖς καὶ κανθαρίδας ἔνιοι μισοῦσι
καὶ φρούρους καὶ ὕφεις· Γερμανικὸς δ' ἀλεκτρονόος
οὔτε φωνήν οὔτ' ὕψιν ὑπέμενεν· οἱ δὲ Περσῶν μά-
γοι τοὺς μῦς ἀπεκτίννυσαν, ὥς αὐτοὶ τε μισοῦντες
καὶ τοῦ θεοῦ δυσχεραίνοντος τὸ ζῷον· ὁμοῦ τι γὰρ
10 πάντες Ἀραβες καὶ Αἰθίοπες μυσάττονται. τὸ μέντοι
φθονεῖν πρὸς μόνον ἄνθρωπον ἀνθρώπῳ γίγνεται.

4. Κὰν τοῖς θηρίοις δὲ φθόνον μὲν οὐκ εἰκὸς
ἐγγίγνεσθαι πρὸς ἄλληλα· τοῦ γὰρ εὔ πράττειν ἢ
κακῶς ἔτερον φαντασίαν οὐ λαμβάνουσιν, οὐδ' ἔπτε-
15 ται τὸ ἐνδοξον ἢ ἄδοξον αὐτῶν, οἷς ὁ φθόνος
ἐκτραχύνεται μάλιστα. μισοῦσι δ' ἄλληλα καὶ ἀπε-
χθάνονται καὶ πολεμοῦσιν ὥσπερ ἀσπείστους τινὰς
πολέμους ἀετοὶ καὶ δράκοντες, κορῶναι καὶ γλαῦκες,
αἰγιθαλλοὶ καὶ ἀκανθυλλίδες· ὥστε τούτων γέ φασι C
20 μῆδὲ τὸ αἷμα κίρνασθαι σφαττομένων, ἀλλὰ κὰν
μίξεως, ἰδίᾳ πάλιν ἀπορρεῖν διακρινόμενον. εἰκότως
δ' ἔχει τῷ λέοντι πρὸς τὸν ἀλεκτρονόνα καὶ τῷ ἐλέ-
φαντι πρὸς τὴν ὕν μῖσος ἰσχυρὸν γεγεννηκέναι τὸν
φόβον· ὃ γὰρ δεδίασι, καὶ μισεῖν πεφύκασιν· ὥστε
25 καὶ ταύτῃ φαίνεσθαι διαφέροντα τοῦ μίσους τὸν

2 μῖσος] μείζον codd. mei 3 πρὸς αὐτόν] προσαντῶν
R 7 ὑπέμενεν *: ὑπέμεινεν 9 τι R: τε 12 κὰν *: κἄν
17 ἀσπείστους R: ἀπίστους 18 πολέμους Emperius: πολε-
μοῦσι δ' 21 ἀπορρεῖν W: ἀπορρεῖ 22 δ' ἔχει Emperius:
δὲ καὶ 23 ἐγγεγεννηκέναι R

φθόνον, τὸ μὲν δεχομένης τῆς τῶν θηρίων φύσεως
τὸν δὲ μὴ δεχομένης.

5. Ἐπὶ τοίνυν τὸ μὲν φθονεῖν πρὸς οὐδένα γί-
γνεται δικαίως· οὐδεὶς γὰρ ἀδικεῖ τῷ εὐτυχεῖν, ἐπὶ
τούτῳ δὲ φθονοῦνται· μισοῦνται δὲ πολλοὶ δικαίως, ⁵
D ὥς οὖς ἀξιομισήτους καλοῦμεν, ἂν μὴ φεύγωσι τοὺς
τοιούτους μηδὲ βδελύττωνται καὶ δυσχεραίνωσι. μέγα
δὲ τούτου τεκμήριον, ὅτι μισεῖν μὲν πολλοὺς ὁμο-
λογοῦσιν ἔνιοι φθονεῖν δ' οὐδενὶ λέγουσι. καὶ γὰρ
ἡ μισοπονηρία τῶν ἐπαινουμένων ἐστὶ· καὶ τὸν ἀδελ- ¹⁰
φιδοῦν τοῦ Λυκούργου Χάριλλον, βασιλεύοντα τῆς
Σπάρτης ἐπιεικῇ δ' ὄντα καὶ πρᾶον ἐπαινούντων
τινῶν, ὁ συνάρχων 'καὶ πῶς' ἔφη 'χρηστός ἐστι
Χάριλλος, ὃς οὐδὲ τοῖς πονηροῖς χαλεπός ἐστι;' καὶ
τοῦ Θερσίτου ὁ ποιητῆς τὴν μὲν τοῦ σώματος κα- ¹⁵
κίαν πολυμερῶς καὶ περιωδευμένως ἐξεμόρφωσε, τὴν
E δὲ τοῦ ἥθους μοχθηρίαν συντομώτατα καὶ δι' ἐνὸς
ἔφρασεν,

ἔχθιστος δ' Ἀχιλλῇ μάλιστ' ἦν ἢ δ' Ὀδυσῇ.

ὑπερβολὴ γὰρ τις φανυλότητος τὸ τοῖς κρατίστοις ²⁰
ἐχθρὸν εἶναι. καὶ φθονεῖν δ' ἀρνοῦνται· κἂν ἐλεγ-
χωνται, μυρίας σκῆψεις προῖσχονται, ὀργίζεσθαι λέ-
γοντες ἢ φοβεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον ἢ μισεῖν ἢ ὅ τι
ἂν τύχωσιν ἄλλο τῷ φθόνῳ τοῦ πάθους ὄνομα περι-

6 ὥς οὖς] οὖς R. ὥστε καὶ ἄλλους W. ὥστ' Emperius
et deinde οὗ ἂν pro ἂν καλοῦμεν] add. καὶ τοῖς αὐτῶν
γνωρίμοις δυσχεραίνομεν R 17 δι' ἐνὸς] δι' ἐνὸς ἔπους?
sed simile exemplum inveni in Schol. Soph. ad Aiac. vs. 125:
ὁ δὲ Ὀμηρος δι' ἐνὸς αὐτάρκως τοῦτο δεδήλωκεν. cf. Schol.
ad Antig. vs. 107 19 Hom. B 220 21 καὶ] del. W
24 τοῦ] del. Duebnerus

βάλλοντες καὶ καλύπτοντες, ὥς μόνον τοῦτο τῶν
ψυχῆς νοσημάτων ἀπόρρητον.

6. Ἀνάγκη τοίνυν τὰ πάθη ταῦτα τοῖς αὐτοῖς
ὥσπερ τὰ φυτὰ καὶ τρέφεσθαι καὶ αὔξεσθαι καὶ ἐπι-
5 γίγνεσθαι πέφυκεν ἀλλήλοις. μισοῦμέν γε μᾶλλον
τοὺς μᾶλλον εἰς πονηρίαν ἐπιδιδόντας, φθονοῦσι δὲ F
μᾶλλον τοῖς μᾶλλον ἐπ' ἀρετῇ προϊέναι δοκοῦσι. διὸ
καὶ Θεμιστοκλῆς ἔτι μειράκιον ὢν οὐδὲν ἔφη πράτ-
τειν λαμπρόν· οὐπω γὰρ φθονεῖσθαι. καθάπερ γὰρ
10 αἱ κανθαρίδες ἐμφύονται μάλιστα τῷ ἀκμάζοντι σίτῳ
καὶ τοῖς εὐθαλέσι ῥόδοις, οὕτως ὁ φθόνος ἔπτεται
μάλιστα τῶν χρηστῶν καὶ αὐξομένων πρὸς ἀρετὴν
καὶ δόξαν ἡθῶν καὶ προσώπων. καὶ τούναντίον αὖ
πάλιν αἱ μὲν ἄκρατοι πονηρίαι συνεπιτείνουσι τὸ
15 μῖσος. τοὺς γοῦν Σωκράτη συκοφαντήσαντας ὥς εἰς 538
ἔσχατον κακίας ἐληλακότας οὕτως ἐμίσησαν οἱ πο-
λίται καὶ ἀπεστράφησαν, ὥς μήτε πῦρ αὔειν μήτ'
ἀποκρίνεσθαι πυρριζανομένοις μήτε λουομένοις κοινω-
νεῖν ὕδατος, ἀλλ' ἀναγκάζειν ἐκχεῖν ἐκεῖνο τοὺς
20 παραχύτας ὥς μεμιασμένον, ἕως ἀπήγξαντο μὴ φέ-
ροντες τὸ μῖσος. αἱ δὲ τῶν εὐτυχημάτων ὑπεροχαὶ
καὶ λαμπρότητες πολλάκις τὸν φθόνον κατασβευνύ-
ουσιν. οὐ γὰρ εἰκὸς Ἀλεξάνδρῳ^ο τιγὰ φθονεῖν οὐδὲ
Κύρῳ, κρατήσασι καὶ γενομένοις κυρίοις ἀπάντων.
25 ἀλλ' ὥσπερ ὁ ἥλιος, ὢν ἂν ὑπὲρ κορυφῆς γένηται,

1 τῶν τῆς Duebnerus 3 ἀνάγκη S ταῦτα] ταῦτ' οὐ R.
fort. ἀνάγκη — ταῦτα τοῖς αὐτοῖς — αὔξεσθαι· καὶ γὰρ καὶ
ἐπιγίγνεσθαι πέφυκεν ἀλλήλοις 5 μισοῦσι μέντοι? 13 προσ-
ώπων] add. κεντημένων Patzigius ex Maximo p. 961 d 17
αὔειν] ἐναύειν Herwerdenus 18 μήτε R: μὴ

Β καταχεόμενος τὸ φῶς ἢ παντάπασι τὴν σκιὰν ἀνείλεν
 ἢ μικρὰν ἐποίησεν, οὕτω πολὺ τῶν εὐτυχημάτων
 ὕψος λαβόντων καὶ γενομένων κατὰ κεφαλῆς τοῦ
 φθόνου, συστέλλεται καὶ ἀναχωρεῖ καταλαμπόμενος.
 τὸ μέντοι μῖσος οὐκ ἀνίησιν ἢ τῶν ἐχθρῶν ὑπεροχὴ 5
 καὶ δύνამις. ὁ γοῦν Ἀλέξανδρος φθονοῦντα μὲν
 οὐδέν' εἶχε, μισοῦντας δὲ πολλοὺς ὑφ' ὧν τέλος ἐπι-
 βουλευθεὶς ἀπέθανεν. ὁμοίως τοίνυν καὶ τὰ δυστυ-
 χήματα τοὺς μὲν φθονοῦντας παύει τὰς δ' αὖ ἐχθρας
 οὐκ ἀναιρεῖ· μισοῦσι γὰρ καὶ ταπεινοὺς τοὺς ἐχθροὺς 10
 γενομένους, φθονεῖ δ' οὐδεὶς τῶν δυστυχοῦντι. ἀλλὰ
 C καὶ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τινος τῶν καθ' ἡμᾶς σοφιστῶν,
 ὅτι ἡδισθ' οἱ φθονοῦντες ἐλεοῦσιν, ἀληθὲς ἐστίν·
 ὥστε καὶ ταύτῃ μεγάλην εἶναι τῶν παθῶν διαφορὰν,
 ὥς τὸ μὲν μῖσος οὕτ' εὐτυχοῦντων οὕτε δυστυχοῦν- 15
 των ἀφίστασθαι πέφυκεν, ὁ δὲ φθόνος πρὸς τὴν
 ἀμφοῖν ὑπερβολὴν ἀπαγορεύει.

7. Ἔτι τοίνυν καὶ μᾶλλον οὕτως ἀπὸ τῶν ἐναν-
 τίων ταῦτ' σκοπῶμεν. λύουσι γὰρ ἐχθρας καὶ μῖ-
 σος ἢ πεισθέντες μηδὲν ἀδικεῖσθαι, ἢ δόξαν ὡς 20
 χρηστῶν, οὓς ἐμίσουν ὡς πονηροὺς, λαβόντες· ἢ τρί-
 τον εἶ παθόντες· ἢ γὰρ τελευταία χάρις ὡς Θου-
 κυδίδης φησὶ 'κἂν ἐλάττων ᾗ, καιρὸν ἔχουσα δύναται
 D μεῖζον ἐγκλημα λῦσαι.' τούτων δὲ τὸ μὲν πρῶτον
 οὐ λύει τὸν φθόνον· πεπεισμένοι γὰρ ἐξ ἀρχῆς μη- 25
 δὲν ἀδικεῖσθαι φθονοῦσι· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ παροξύνει·
 τοῖς τε γὰρ δοκοῦσι χρηστοῖς βασκαίνουσι μᾶλλον,

14 ταύτῃ R: ταύτην 19 ταῦτ' *: τὸ αὐτὸ 22 Θου-
 κυδίδης] 1, 42 23 ἐλάσσων idem

ὥς δὴ τὸ μέγιστον ἀγαθὸν τὴν ἀρετὴν ἔχουσι· καὶ
 εὖ πάσχωσιν ὑπὸ τῶν εὐτυχούντων, ἀνιῶνται, φθο-
 νοῦντες αὐτοῖς καὶ τῆς προαιρέσεως καὶ τῆς δυνά-
 μεως· τὸ μὲν γὰρ ἀρετῆς ἐστὶ τὸ δ' εὐτυχίας, ἀγαθὰ
 5 δ' ἀμφοτέρω. διὸ παντελῶς ἔτερόν ἐστὶ τοῦ μίσους
 πάθος ὁ φθόνος, εἰ, δι' ὧν ἐκεῖνο πραῦνεται, τοῦτο
 λυπεῖται καὶ παροξύνεται.

8. Ἦδη τοίνυν καὶ τὴν προαίρεσιν αὐτὴν ἐκα-
 τέρου πάθους σκοπῶμεν. ἐστὶ δὲ μισοῦντος μὲν
 10 προαίρεσις κακῶς ποιῆσαι κατὰ δύναμιν· ἥ καὶ οὕτως E
 ὀρίζονται, διάθεσιν τινὰ καὶ προαίρεσιν ἐπιτηρητι-
 κὴν τοῦ κακῶς ποιῆσαι. τῷ φθόνῳ δὲ τοῦτο γοῦν
 ἄπεστι· πολλοὺς γὰρ οἱ φθονοῦντες τῶν συνήθων
 καὶ οἰκείων ἀπολέσθαι μὲν οὐκ ἂν ἐθέλοισιν οὐδὲ
 15 δυστυχεῖν, βαρύνονται δ' εὐτυχοῦντας· καὶ κωλύ-
 οῦσι μὲν, εἰ δύνανται, τὴν δόξαν αὐτῶν καὶ λαμ-
 πρότητα, συμφορὰς δ' ἀνηκέστους οὐκ ἂν προσβά-
 λοισιν· ἀλλ' ὥσπερ οἰκίας ὑπερεχούσης τὸ ἐπισκοτοῦν
 αὐτοῖς καθελόντες ἀρκοῦνται.

10 κατὰ S: καὶ τὴν ἥ καὶ R 15 κωλύουσι] malim
 κολούουσι

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΝ ΕΠΑΙΝΕΙΝ ΑΝΕΠΙΦΘΟΝΩΣ.

1. Τὸ περὶ ἑαυτοῦ λέγειν ὥς τι ὕντος ἢ δυνα-
B μένου πρὸς ἑτέρους, ὃ Ἡρακλεως, λόγῳ μὲν ἐπαχθὲς
ἀποφαίνουσι πάντες καὶ ἀνελεύθερον, ἔργῳ δ' οὐ
πολλοὶ τὴν ἀηδίαν αὐτοῦ διαπεφεύγασιν οὐδὲ τῶν
ψεγόντων. ὁ γοῦν Εὐριπίδης εἰπὼν

5

ἔει δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι,
οὐδαίς ἂν αὐτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο·
νῦν δ', ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος
λαβεῖν ἀμισθί, πᾶς τις ἤδεται λέγων
τά τ' ὕντα καὶ μὴ· ζημίαν γὰρ οὐκ ἔχει·

10

C φορτικωτάτῃ κέχρηται μεγαλαυχία συγκαταπλέκων
τοῖς τραγωδουμένοις πάθεσι καὶ πράγμασι μηδὲν
προσέηκοντα τὸν περὶ αὐτοῦ λόγον. ὁμοίως δὲ Πίν-
δαρος φήσας

καὶ τὸ κανχᾶσθαι παρὰ καιρὸν
μανίαισιν ὑποκρέκει·

15

οὐ παύεται μεγαληγορῶν περὶ τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως
ἀξίας μὲν ἐγκωμίων οὔσης· τίς γὰρ οὐ φησιν; ἀλλὰ

5 Εὐριπίδης] Nauck. p. 675 9 ἀμισθί] ἀμοχθεῖ Philo-
demos 13 Πίνδαρος] Olymp. 9, 38 16 μανίαισιν ὑπο-
κρέκει Pindarus: μανίαις ὑποκρέκειν

καὶ τοὺς στεφανουμένους ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἕτεροι νικῶντας ἀναγορεύουσι, τὴν ἀηδίαν τῆς περιαντολογίας ἀφαιροῦντες. ἥ καὶ Τιμόθεον ἐπὶ τῇ κατὰ Φρύνιδος νίκῃ γράφοντα

5 ῥαμακάριοις ἦσθα, Τιμόθεε, κάρυξ ὅτ' εἶπεν·

Νικᾷ Τιμόθεος Μιλήσιος

τὸν Κάμωνος τὸν ἰωνοκάμπταν·

εἰκότως δυσχεραίνομεν ὥς ἀμούσως καὶ παρανόμως ἀνακηρύττοντα τὴν ἑαυτοῦ νίκην. αὐτῷ μὲν γὰρ ὁ D
10 παρ' ἄλλων ἔπαινος ἡδιστον ἀκουσμάτων ἐστίν, ὥσπερ ὁ Ξενοφῶν εἰρηκεν· ἑτέροις δ' ὁ περὶ αὐτοῦ λυπηρότατον. πρῶτον μὲν γὰρ ἀναισχύντους ἡγούμεθα τοὺς ἑαυτοὺς ἐπαινοῦντας, αἰδεῖσθαι προσῆκον αὐτοῖς καὶ ὑπ' ἄλλων ἐπαινῶνται· δεύτερον δ' ἀδί-
15 κους, ἃ λαμβάνειν ἔδει παρ' ἑτέρων αὐτοῖς διδόντας· τρίτον ἢ σιωπῶντες ἄχθεσθαι καὶ φθονεῖν δοκοῦμεν, ἢ τοῦτο δεδοικότες ἀναγκαζόμεθα συνεφάπτεσθαι παρὰ γνώμην τῶν ἐπαίνων καὶ συνεπιμαρτυρεῖν, πρᾶγμα κολακεία μᾶλλον ἀνελευθέρω προσῆκον ἢ E
20 τιμῇ, τὸ ἐπαινεῖν παρόντας ὑπομένοντες.

2. Οὐ μὴν ἀλλὰ καίπερ οὕτω τούτων ἐχόντων, ἔστιν ἥ παρακινδυνεύσειεν ἂν ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ ἄψασθαι τῆς καλουμένης περιαντολογίας πρὸς οὐδεμίαν αὐτοῦ δόξαν ἢ χάριν, ἀλλὰ καιροῦ καὶ πράξεως
25 ἀπαιτούσης, ὥς περὶ ἄλλου λεχθῆναι καὶ περὶ αὐτοῦ

3 Τιμόθεον] Bergk. 3 p. 623 5 κάρυξ ὅτ' idem: ὅτε κάρυξ 6 Μιλήσιος idem: ὁ Μιλήσιος 7 Κάμωνος idem (ex Polluce 4, 66): κάρωνος αὐτὸς κάρβανος ἰωνοκάμπταν] φωνοκάμπταν? 11 Ξενοφῶν] Comment. 2, 1, 31 25 ὥς περὶ ἄλλον Emperius: ὥσπερ ἄλλο τι

τι τῶν ἀληθινῶν· μάλιστα δ' ὅταν ᾗ, τὰ πεπραγμένα
καὶ προσόντα χρηστὰ αὐτῷ μὴ φεισάμενον εἰπεῖν,
διαπραξασθαι τι τῶν ὁμοίων. καλὸν γὰρ ὁ τοιοῦτος
F ἔπαινος ἐκφέρει καρπὸν, ὥσπερ ἀπὸ σπέρματος πλει-
όνων ἐτέρων ἀπ' αὐτοῦ καὶ κρειττόνων φρυομένων 5
ἐπαίνων. καὶ γὰρ τὴν δόξαν ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ οὐχ
ὥς τινα μισθὸν ἢ παραμυθίαν τῆς ἀρετῆς ἀπαιτεῖ
καὶ ἀγαπᾷ ταῖς πράξεσι παροῦσαν· ἀλλ' ὅτι τὸ πι-
στεύεσθαι καὶ δοκεῖν χρηστὸν εἶναι πλειόνων καὶ
καλλίωνων πράξεων ἀφορμὰς δίδωσι. πειθομένους 10
γὰρ ἅμα καὶ φιλοῦντας ἡδὺ καὶ ῥάδιον ὠφελεῖν·
πρὸς δ' ὑποψίαν καὶ διαβολὴν οὐκ ἔστι χρήσασθαι
τῇ ἀρετῇ, φεύγοντας εὖ παθεῖν προσβιαζόμενον. εἰ
δὲ καὶ δι' ἐτέρας αἰτίας τινὰς ὁ πολιτικὸς αὐτὸν
540 ἐπαινεῖς, σκεπτέον τίνες εἰσὶν αὐταί, ὅπως ἔξευ- 15
λαβούμενοι τὸ κενὸν καὶ δυσχεραινόμενον, εἰ τι χρή-
σιμον ἔχει, μὴ παραλείπωμεν.

3. Ἔστιν οὖν κενὸς ἔπαινος ὁ τῶν ἑαυτοῦς ἐπαι-
νεῖν, ὅπως ἐπαινεθῶσι, δοκούντων· καὶ καταφρονεῖ-
ται μάλιστα, φιλοτιμίας ἕνεκα γίννεσθαι καὶ δόξης 20
ἀκαίρου φαινόμενος. ὥς γὰρ οἱ τροφῆς ἀποροῦντες
ἐξ αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀναγκάζονται παρὰ φύσιν
τρέφεσθαι, καὶ τοῦτο τοῦ λιμοῦ τέλος ἐστίν· οὕτως
οἱ πεινῶντες ἐπαίνων, ἂν μὴ τυγχάνωσιν ἐτέρων
B ἐπαινούντων, αὐτοὶ τῇ φιλοδοξίᾳ παρ' αὐτῶν ἐπαρ- 25
κεῖν τι βούλεσθαι καὶ συνεισφέρειν δοκοῦντες, ἀσχη-
μονοῦσιν. ὅταν δὲ μὴδ' ἀπλῶς καὶ καθ' ἑαυτοῦς
ἐπαινεῖσθαι ζητῶσιν, ἀλλ' ἀμιλλώμενοι πρὸς ἄλλο-

2 χρηστὰ] χρήσθ' ? αὐτῷ Madvigius: τῷ

τρίους ἐπαίνους ἔργα καὶ πράξεις ἀντιπαραβάλλωσιν
 αὐτῶν ὥς ἀμανρώσοντες ἑτέρους, πρὸς τῷ κενῷ
 βάσκανον πρᾶγμα καὶ κακότητες ποιοῦσι. τὸν μὲν
 γὰρ ἐν ἀλλοτρίῳ χορῷ πόδα τιθέντα, περιέρχον ἢ
 5 παροιμία καὶ γελοῖον ἀποδείκνυσι· τὴν δ' ἐν ἀλλο-
 τρίοις ἐπαίνοις εἰς μέσον ὑπὸ φθόνου καὶ ζηλο-
 τυπίας ἐξωθουμένην περιαντολογίαν εὖ μάλα δεῖ
 φυλάττεσθαι, καὶ μὴδ' ἑτέρων ἐπαινούντων αὐτὸν
 ὑπομένειν, ἀλλὰ παρὰχωρεῖν τοῖς τιμωμένοις, ἀξιόις C
 10 οὔσιν· ἂν δ' ἀνάξιοι καὶ φανῶλοι δόξωσιν εἶναι,
 μὴ τοῖς ἰδίοις ἐπαίνοις ἀφαιρώμεθα τοὺς ἐκείνων,
 ἀλλ' ἄντικρυς ἐλέγχοντες καὶ δεικνύντες οὐ προσ-
 ηκόντως εὐδοκιμοῦντας. ταῦτα μὲν οὖν δῆλον ὅτι
 φυλακτέον.

15 4. Αὐτὸν δ' ἐπαινεῖν ἀμέμπτως ἔστι πρῶτον μὲν,
 ἂν ἀπολογούμενος τοῦτο ποιῇς πρὸς διαβολὴν ἢ κα-
 τηγορίαν, ὥς ὁ Περικλῆς· 'καίτοι ἐμοὶ τοιούτῳ ἀνδρὶ
 ὀργίξεσθαι, ὃς οὐδενὸς ἥσσω οἶομαι εἶναι γυναι-
 20 τε τὰ δέοντα καὶ ἐρμηνεῦσαι ταῦτα, φιλόπολιν τε
 καὶ χρημάτων κρείσσω.' οὐ γὰρ μόνον ἀλαζονείαν
 καὶ κενότητα καὶ φιλοτιμίαν ἐκπέφυγε τῷ λέγειν D
 τηνικαῦτα περὶ αὐτοῦ τι σεμνόν, ἀλλὰ καὶ φρόνημα
 καὶ μέγεθος ἀρετῆς διαδείκνυσι, τῷ μὴ ταπεινοῦσθαι
 ταπεινούσης καὶ χειρουμένης τὸν φθόνον. οὐδὲ γὰρ
 25 κρίνειν ἔτι τοὺς τοιούτους ἀξιοῦσιν, ἀλλ' ἐπαίρονται
 καὶ γάννυνται καὶ συνενθουσιῶσι ταῖς μεγαλυνχαίς,
 ἅνπερ ὧσι βέβαιοι καὶ ἀληθεῖς· ὥσπερ ἐπιμαρτυ-
 ρεῖ τὰ γενόμενα. Θηβαῖοι γοῦν, ἐγκαλουμένων τῶν

στρατηγῶν ὅτι τοῦ χρόνου τῆς βιοταρχίας ἐξήκον-
 τος αὐτοῖς οὐκ εὐθὺς ἐπανῆλθον ἀλλ' εἰς τὴν Λα-
 E κωνικὴν ἐνέβαλον καὶ τὰ περὶ Μεσσήνην διώκησαν,
 Πελοπίδαν μὲν ὑποπίπτοντα καὶ δεόμενον μόλις
 ἀπέλυσαν. Ἐπαμεινώνδου δὲ πολλὰ περὶ τῶν πεπρα- 5
 γμένων μεγαληγορήσαντος, τέλος δὲ φήσαντος ὡς
 ἔτοιμός ἐστιν ἀποθνήσκειν, ἂν ὁμολογήσωσιν, ὅτι
 τὴν Μεσσήνην ᾤκισε καὶ τὴν Λακωνικὴν διεπόρ-
 θησε καὶ συνέστησεν Ἀρκαδίαν, ἀκόντων ἐκείνων·
 οὐδὲ τὰς ψήφους ἀναλαβεῖν ἐπ' αὐτὸν ὑπέμειναν, 10
 ἀλλὰ θαυμάζοντες τὸν ἄνδρα καὶ χαίροντες ἅμα καὶ
 γελῶντες ἀπηλλάγησαν. ὅθεν οὐδὲ τοῦ Ὀμηρικοῦ
 Σθενέλου παντάπασιν αἰτιατέον τό

ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι,
 F μεμνημένους τοῦ 15

ἔω μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
 τί πτώσσεις; τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἀκούσας κακῶς ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ φίλου
 λαιδορῆθέντος ἡμύνατο, τῇ περιαντολογίᾳ παρορησίαν
 συγγνώμονα τῆς αἰτίας διδούσης. ἀλλὰ μὴν καὶ Ῥω- 20
 μαῖοι Κικέρωνι μὲν ἐδυσχέραινον ἐγκωμιάζοντι πολ-
 λάκις ἑαυτοῦ τὰς περὶ Κατιλίναν πράξεις, Σκιπίωνι
 δ' εἰπόντι μὴ πρέπειν αὐτοῖς κρίνειν περὶ Σκιπίω-
 νος, δι' ὃν ἔχουσι τὸ κρίνειν πᾶσιν ἀνθρώποις,
 στεφανωσάμενοι συνανέβησαν εἰς τὸ Καπετώλιον 25
 541 καὶ συνέθυσαν. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἀναγκαιῶς ἀλλ'

14 Hom. Δ 405
 καπιτώλιον

16 idem Δ 370

25 Καπετώλιον *:

ὑπὲρ δόξης ἐχρῆτο τοῖς ἐπαίνοις, τοῦ δ' ἀφήρει τὸν φθόνον ὁ κίνδυνος.

5. Οὐ μόνον δὲ κρινομένοις καὶ κινδυνεύουσιν, ἀλλὰ καὶ δυστυχοῦσι μᾶλλον ἀρμόζει μεγαλαυχία καὶ
 5 κόμπος ἢ εὐτυχοῦσιν. οἱ μὲν γὰρ οἶον ἐπιδράττε-
 σθαι τῆς δόξης καὶ ἀπολαύειν χαριζόμενοι τῷ φιλο-
 τίμῳ δοκοῦσιν, οἱ δὲ πόρρω φιλοτιμίας διὰ τὸν
 καιρὸν ὄντες ἐξαναφέρειν πρὸς τὴν τύχην καὶ ὑπερ-
 εἶδειν τὸ φρόνημα καὶ φεύγειν ὅλως τὸ ἐλεεινὸν
 10 καὶ συνεπιθρηνοῦν τοῖς ἀβουλήτοις καὶ ταπεινού-
 μενον. ὥσπερ οὖν τοὺς ἐν τῷ περιπατεῖν ἐπαιρο- B
 μένους καὶ ὑψαυχενοῦντας ἀνοήτους ἡγούμεθα καὶ
 κενούς· ἂν δὲ πνικτεύοντες ἢ μαχόμενοι διεγείρωσι
 καὶ ἀνάγῳσιν ἑαυτούς, ἐπαινοῦμεν· οὕτως ἀνὴρ ὑπὸ
 15 τύχης σφαλλόμενος ἑαυτὸν εἰς ὄρθον καθιστὰς καὶ
 ἀντίπαλον

‘πύκτης ὅπως εἰς χεῖρας,’

ἐκ τοῦ ταπεινοῦ καὶ οἰκτροῦ τῇ μεγαλαυχίᾳ μετα-
 φέρων εἰς τὸ γαῦρον καὶ ὑψηλόν, οὐκ ἐπαχθῆς οὐδὲ
 20 θρασὺς ἀλλὰ μέγας εἶναι δοκεῖ καὶ ἀήττητος· ὥς
 που καὶ τὸν Πάτροκλον ὁ ποιητῆς μέτριον καὶ ἀνε-
 πίφθονον ἐν τῷ κατορθοῦν ἐν ᾧ τῷ τελευτᾷ με-
 γαλήγορον πεποίηκε λέγοντα

‘τοιοῦτοι δ’ εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν.’ O

25 καὶ Φωκίων τᾶλλα πρᾶος ἦν· μετὰ δὲ τὴν καταδίκην
 ἄλλοις τε πολλοῖς διεδείκνυε τὴν μεγαλοφροσύνην,
 καὶ πρὸς ἕνα τῶν συναποθνησκόντων ὀδυρόμενον

καὶ δυσανασχετοῦντα 'τί λέγεις' εἶπεν 'οὗτος; οὐκ ἀγαπᾷς ἀποθνήσκων μετὰ Φωκίωνος;'

6. Ἔτι τοίνυν οὐχ ἦττον ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀδικουμένῳ τῷ πολιτικῷ δέδοται τὸ λέγειν τι περὶ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀγνωμονοῦντας· ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς ἄλλως μὲν ὑφίετο τῷ θείῳ τῆς δόξης καὶ μέτριος ἦν λέγων

'αἶ' κέ ποθι Ζεὺς

δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἑξαλαπάξαι·'

ὑβρισθεὶς δὲ παρ' ἀξίαν καὶ προπηλακισθεὶς ἐφίησι 10
τὴν μεγαλαυχίαν τῇ ὀργῇ·

D 'δώδεκα γὰρ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,'
καί

'οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
ἐγγύθι λαμπομένης.'

15

δέχεται γὰρ ἡ παρρησία, μέρος οὖσα τῆς δικαιολογίας, τὴν μεγαληγορίαν. ἀμέλει δὲ καὶ Θεμιστοκλῆς οὐδὲν ἐπὶ τῶν πράξεων εἰπὼν οὐδὲ ποιήσας ἐπαχθεὶς, ὁπηνίκα τοὺς Ἀθηναίους ἐώρα μεστοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ περιορῶντας, οὐκ ἐφείδετο λέγειν 'τί, ὦ μακά- 20
E ριοι, κοπιᾶτε, πολέμους ὑπὸ τῶν αὐτῶν εὖ πάσχοντες;' καὶ ἔτι 'χαιμαζόμενοι μὲν ὥσπερ ὑπὸ δένδρον ὑποφεύγετε, γενομένης δ' εὐδίας τίλλετε παρεξιόντες.'

7. Οὗτοι μὲν οὖν ἄλλως ἀδικούμενοι τῶν κατωρθωμένων ἐμέμνηντο πρὸς τοὺς ἀγνωμονοῦντας. ὁ 25

1 ὦ οὗτος R. sed cf. p. 568 a. Θούδιππε W 8 Hom.
A 128 12 γὰρ] δὴ idem I 328 14 id. II 70 22 ἔτι
R: ὅτι 24 κατωρθωμένων *: κατορθωμένων

δ' ἐπ' αὐτοῖς ψεγόμενος οἷς κατώρθωκε παντάπασι
 συγγνωστός ἐστι καὶ ἄμεμπτος, ἐγκωμιάζων τὰ πε-
 πραγμένα· δοκεῖ γὰρ οὐκ ὄνειδίζειν ἀλλ' ἀπολογεῖ-
 σθαι. τοῦτο γοῦν λαμπρὰν τῷ Δημοσθένει παρρησίαν
 5 ἐδίδου καὶ τὸν κόρον ἀφήρει τῶν ἐπαίνων, οἷς παρὰ
 πάντα τὸν λόγον ὁμοῦ τι τὸν ὑπὲρ τοῦ στεφάνου
 κέχρηται, σεμνυνόμενος οἷς ἐνεκαλεῖτο περὶ τοῦ πο- F
 λέμου πρεσβεύμασι καὶ ψηφίσμασιν.

8. Οὐ πόρρω δὲ τούτου τεταγμένον ἔχει τινὰ χάριν
 10 τὸ τῆς ἀντιθέσεως, ὅταν, ἐφ' ᾧ τις ἐγκαλεῖται, τούτου
 τοῦναντίον αἰσχυρὸν ἀποδεικνύῃ καὶ φαῦλον. ὥς ὁ Λυ-
 κοῦργος ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῷ πεπεικέναι τὸν συκοφάν-
 την ἀργυρίου λοιδορούμενος, 'εἴτ' ἐφη 'ποῖός τις
 ὑμῖν δοκῶ εἶναι πολίτης, ὃς τοσοῦτον χρόνον τὰ δη-
 15 μόσια πράττων παρ' ὑμῖν, διδοὺς μᾶλλον ἀδίκως ἢ
 λαμβάνων εἴλημμαι;' καὶ ὁ Κικέρων, τοῦ Μετέλλου 542
 πρὸς αὐτὸν εἰπόντος ὅτι πλείονας ἀνῆρθε καταμαρ-
 τυρήσας ἢ συνηγορήσας σέσωκε, 'τίς δ' ἐῖπεν 'οὐ φη-
 σιν ἐν ἑμοὶ πλεόν εἶναι πίστεως ἢ δεινότητος;' καὶ τὰ
 20 Δημοσθένους τοιαῦτα· 'τίς δ' οὐκ ἂν ἀπέκτεινέ με
 δικαίως, εἴ τι τῶν τῇ πόλει καλῶν ὑπαρχόντων λόγῳ
 μόνον αἰσχύνην ἐπεχείρησα;' καὶ 'τί ἂν οἴεσθε λέγειν
 τοὺς μισροὺς τούτους ἀνθρώπους, εἰ τότε' ἑμοῦ περὶ
 τούτων ἀκριβολογουμένου ἀπῆλθον αἱ πόλεις;' καὶ
 25 ὅπως ὁ περὶ τοῦ στεφάνου λόγος εὐφυνέστατα ταῖς ἀντι-
 θέσεσι καὶ λύσεσι τῶν αἰτιῶν ἐπεισάγει τοὺς ἐπαίνους.

19 τὰ] τὰ τοῦ? 20 καὶ τίς οὐκ ἂν Demosthenes 18, 101
 21 τῶν ὑπαρχόντων τῇ πόλει καλῶν idem 22 καταισχύνην
 idem τί ἂν κέ] ib. 240 23 τότε' ἑμοῦ idem: τότεμον (sic)

B 9. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο χρήσιμόν ἐστιν ἐν
 ἐκείνῳ τῷ λόγῳ καταμαθεῖν, ὅτι μινύων ἐμμελέ-
 στατα τῷ περὶ αὐτοῦ λόγῳ τὸν περὶ τῶν ἀκουόντων
 ἐπαινον ἀνεπλήρθονον ἐποίει καὶ ἀφίλαντον· οἷους
 μὲν Εὐβοεῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι παρέσχον αὐτοὺς οἷους 5
 δὲ Θηβαίοις, ὅσα δὲ Βυζαντίους ἀγαθὰ καὶ Χερρο-
 νησίτας ἐποίησαν· αὐτῷ δὲ τῆς διακονίας μετεῖναι
 φάσκων. λανθάνει γὰρ οὕτω τὸν ἀκροατὴν τοῖς
 ἰδίῳ ἐπαίνοις συνυποδυόμενος ὃς τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ
 λεγομένοις ἤδεται· καὶ χάριν μὲν ἐφ' οἷς κατώρθη- 10
 σεν ἔχει, τῷ δὲ χαίρειν εὐθὺς ἔπεται τὸ θαυμάζειν
 καὶ ἀγαπᾶν δι' ὃν κατώρθησεν. ὅθεν καὶ Ἐπαμει-
 νώνδας, Μενεκλείδου ποτὲ χλευάζοντος αὐτὸν ὡς
 C μεῖζον τοῦ Ἀγαμέμνονος φρονοῦντα, 'δι' ὑμᾶς γ'.'
 εἶπεν 'ὦ ἄνδρες Θηβαῖοι, μεθ' ὧν μόνον ἐν ἡμέρᾳ 15
 μιᾷ κατέλυσα τὴν Λακεδαιμονίων ἀρχήν.'

10. Ἐπεὶ δὲ τῷ μὲν ἑαυτὸν ἐπαινοῦντι πολε-
 μοῦσιν οἱ πολλοὶ σφόδρα καὶ ἄχθονται, τῷ δ' ἐτέ-
 ρους οὐχ ὁμοίως, ἀλλὰ καὶ χαίρουσι πολλάκις καὶ
 συνεπιμαρτυροῦσι προθύμως· εἰώθασιν ἔνιοι τοὺς 20
 ταῦτα προαιρουμένους καὶ πράττοντας αὐτοῖς καὶ
 ὅλως ὁμοιοτρόπους, ἐπαινοῦντες ἐν καιρῷ συνοι-
 κειοῦν καὶ συνεπιστρέφειν πρὸς ἑαυτοὺς τὸν ἀκροα-
 τήν· ἐπιγινώσκει γὰρ εὐθὺς ἐν τῷ λέγοντι, καὶ
 D περὶ ἄλλου λέγεται, τὴν ὁμοιότητα τῆς ἀρετῆς τῶν 25
 αὐτῶν ἀξίαν ἐπαίνων οὔσαν. ὥς γὰρ ὁ λοιδορῶν
 ἕτερον ἐφ' οἷς αὐτὸς ἐνοχὸς ἐστίν, λανθάνει λοιδο-
 ρῶν μᾶλλον ἑαυτὸν ἢ ἐκείνον, οὕτως οἱ ἀγαθοὶ τοὺς

ἀγαθοὺς τιμῶντες ἀναμνησκουσιν αὐτῶν τοὺς συν-
 ειδότας· ὥστ' εὐθὺς ἐπιφωνεῖν 'σὺ γὰρ οὐ τοιοῦτος;
 Ἀλέξανδρος μὲν οὖν Ἡρακλέα τιμῶν καὶ πάλιν Ἀλέ-
 ξανδρον' Ἀνδρόκοτος, ἑαυτοὺς εἰς τὸ τιμᾶσθαι προῆ-
 5 γον ἀπὸ τῶν ὁμοίων. Διονύσιος δὲ τὸν Γέλωνα
 διασύρων καὶ γέλωτα τῆς Σικελίας ἀποκαλῶν, ἐλάν-
 θανεν ὑπὸ φθόνου καθαιρῶν τὸ μέγεθος καὶ τὸ
 ἀξίωμα τῆς περὶ αὐτὸν δυνάμεως.

11. Ταῦτα μὲν οὖν καὶ ἄλλως ἐπίστασθαι καὶ Ε
 10 παραφυλάττειν τῷ πολιτικῷ προσήκει. τοὺς δ' ἀναγ-
 κασθέντας ἐπαινεῖν αὐτοὺς ἐλαφροτέρους παρέχει καὶ
 τὸ μὴ πάντα προσποιεῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὥσπερ φορ-
 τίου τῆς δόξης τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην τὸ δ' εἰς τὸν
 θεὸν ἀποτίθεσθαι. διὸ καλῶς μὲν ὁ Ἀχιλλεύς
 15 'ἐπεὶ δὴ τόνοι' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν·'
 καλῶς δὲ Τιμολέων, ἐν Συρακούσαις Ἀυτοματίας
 βωμὸν ἰδρυσάμενος ἐπὶ ταῖς προᾶξεσι καὶ τὴν οἰκίαν
 Ἀγαθῷ Δαίμονι καθιερώσας· ἄριστα δὲ Πύθων ὁ
 Αἴνιος, ἐπειδὴ Κότυν ἀποκτείνας ἦκεν εἰς Ἀθήνας
 20 καὶ τῶν δημαγωγῶν διαμιλλωμένων τοῖς ἐγκωμίοις ἔ'
 αὐτοῦ πρὸς τὸν δῆμον ἤσθετο βασκαίνοντας ἐνίους
 καὶ βαρυνομένους, παρελθὼν 'ταῦτ' εἶπεν ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, θεὸς τις ἐπραξεν, ἡμεῖς δὲ τὰς χεῖρας
 ἐχρήσαμεν.' ἀφῆρει δὲ καὶ Σύλλας τὸν φθόνον ἀεὶ
 25 τὴν τύχην ἐπαινῶν, καὶ τέλος Ἐπαφρόδιτον ἑαυτὸν
 προσωνηγόρευσε. μᾶλλον γὰρ εὐτυχίας ἢ ἀρετῆς
 ἠτᾶσθαι βούλονται τὸ μὲν ἀλλότριον ἀγαθὸν ἡγού-
 μενοι, τὸ δ' οἴκειον ἔλλειμμα καὶ παρ' αὐτοὺς γενό- 543

4 X: ἀνδρόκοπος 15 Hom. X 379

μενον. οὐχ ἥμιστα γοῦν λέγουσιν ἀρέσαι Λοκροῖς
τὴν Ζαλεύκου νομοθεσίαν, ὅτι τὴν Ἀθηναῶν ἔφασκεν
αὐτῷ φοιτᾶσαν εἰς ὕψιν ἐκάστοτε τοὺς νόμους ὑψη-
γεῖσθαι καὶ διδάσκειν αὐτοῦ δὲ μηδὲν εἶναι δια-
νόημα μηδὲ βούλευμα τῶν εἰσφερομένων. B

12. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως πρὸς τοὺς παντάπασι
χαλεποὺς καὶ βασκάνους ἀνάγκη τὰ φάρμακα καὶ τὰ
παρηγορήματα μηχανᾶσθαι· πρὸς δὲ τοὺς μετρίους
οὐκ ἄτοπόν ἐστι χρησθαι καὶ ταῖς ἐπανορθώσεσι
τῶν ἐπαίνων· εἴ τις ὥς λόγιον ἢ πλούσιον ἢ δυνατόν 10
B ἐπαινοίῃ, κελεύοντα μὴ ταῦτα περὶ αὐτοῦ λέγειν,
ἀλλὰ μᾶλλον, εἰ χρηστὸς καὶ ἀβλαβὴς καὶ ὠφέλιμος.
οὐ γὰρ εἰσφέρει τὸν ἔπαινον ὁ τοῦτο ποιῶν ἀλλὰ
μετατίθησιν· οὐδὲ χαίρειν δοκεῖ τοῖς ἐγκωμιάζουσιν
αὐτὸν ἀλλὰ μᾶλλον, ὅτι μὴ προσηκόντως μηδ' ἐφ' 15
οἷς δεῖ, δυσχεραίνειν καὶ ἀποκρύπτειν τὰ φαυλότερα
τοῖς βελτίοσιν, οὐκ ἐπαινεῖσθαι βουλόμενος ἀλλ'
ἐπαινεῖν ὥς χρηὴ διδάσκων. τὸ γὰρ 'οὐ λίθοις ἐτεί-
χισα τὴν πόλιν οὐδὲ πλίνθοις ἐγώ· ἀλλ' ἐὰν τὸν
ἐμὸν τειχισμὸν βούλῃ σκοπεῖν, εὐρήσεις καὶ ὄπλα 20
καὶ ἵππους καὶ συμμαχούς' τοιούτου τινὸς ἔοικεν
ἄπτεσθαι. καὶ τὸ τοῦ Περικλέους ἔτι μᾶλλον· ὁλο-
C φυρόμενοι γάρ, ὥς ἔοικεν, ἤδη καταστρέφοντος αὐ-
τοῦ, καὶ δυσφοροῦντες οἱ ἐπιτήδειοι τῶν στρατηγιῶν
ἐμέμνηντο καὶ τῆς δυνάμεως, καὶ ὅσα δὴ τρόπαια 25
καὶ νίκας καὶ πόλεις Ἀθηναίοις κτησάμενος ἀπολέ-

7 καὶ τὰ] καὶ Stegmannus 18 οὐ λίθοις κῆ] Demosth.
18, 299 qui post ὄπλα add. καὶ πόλεις καὶ τόπους καὶ λιμέ-
νας καὶ ναῦς

λοιπεν· ὁ δὲ μικρὸν ἐπαναστάς ἐμέμψατ' αὐτούς, ὡς
κοινὰ πολλῶν καὶ τῆς τύχης ἕνια μᾶλλον ἢ τῆς
ἀρετῆς ἐγκώμια λέγοντας· τὸ δὲ κάλλιστον καὶ μέ-
γιστον καὶ ἴδιον αὐτοῦ παραλείποντας, ὅτι δι' αὐτὸν
5 οὐδείς Ἀθηναίων μέλαν ἱμάτιον ἀνεῖληφε. τοῦτο δὴ
τὸ παράδειγμα καὶ δῆτορι δίδωσιν, ἅνπερ ἢ χρηστός,
ἐπαινούμενῳ περὶ λόγου δεινότητα, μεταθεῖναι τὸν D
ἐπαινον ἐπὶ τὸν βίον καὶ τὸ ἥθος· καὶ στρατηγῷ
θαυμαζομένῳ δι' ἐμπειρίαν πολεμικὴν ἢ εὐτυχίαν,
10 περὶ πραότητός τε καὶ δικαιοσύνης αὐτοῦ παρρησιάζ-
εσθαι· καὶ τοῦναντίον αὖ πάλιν, ὑπερφυῶν τινῶν
λεγομένων ἐπαίνων, οἷα πολλοὶ κολακεύοντες ἐπί-
φθονα λέγουσιν, εἶπεν

‘οὐ τίς τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν εἰσκέεις;
15 ἀλλ' εἰ με γινώσκεις ἀληθῶς, ἐπαίνει τὸ ἀδωρο-
δόκητον ἢ τὸ σῶφρον ἢ τὸ εὐγνωμον ἢ τὸ φιλάν-
θρωπον. ὁ γὰρ φθόνος οὐκ ἀληθῶς τῷ τὰ μείζονα
παραιτουμένῳ τὰ μετρίωτερα δίδωσι, καὶ τᾷ ἀληθῆς
ἐγκώμιον οὐκ ἀφαιρεῖται τῶν τὰ ψευδῇ καὶ κενᾷ E
20 μὴ προσδεχομένων. διὸ καὶ τῶν βασιλέων τοὺς μὴ
θεοὺς μὴδὲ παῖδας θεῶν ἀναγορεύεσθαι θέλοντας
ἀλλὰ φιλαδέλφους ἢ φιλομήτορας ἢ εὐεργέτας ἢ θεο-
φιλεῖς, οὐκ ἤχθοντο ταῖς καλαῖς μὲν ἀνθρωπικαῖς
δὲ ταύταις προσηγορίαις τιμῶντες. ὥσπερ αὖ καὶ
25 τῶν γραφόντων καὶ λεγόντων βαρυνόμενοι τοὺς τὸ
τῆς σοφίας ἐπιγραφομένους ὄνομα, χαίρουσι τοῖς
φιλοσοφεῖν ἢ προκόπτειν ἢ τι τοιοῦτο περὶ αὐτῶν

10 αὐτοῦ *: αὐτοῦ 14 Hom. π 187 18 τᾷ ἀληθῆς *: τὸ ἀληθῆς 19 κενᾷ καὶ ψευδῇ Duebnerus

ἀνεπίφθονον καὶ μέτριον λέγουσιν. οἱ δὲ ῥήτορες
καὶ σοφισταὶ τὸ 'θείως' καὶ τὸ 'δαιμονίως' καὶ τὸ
F 'μεγάλως' ἐν ταῖς ἐπιδείξεσι προσδεχόμενοι, καὶ τὸ
'μετρίως' καὶ τὸ 'ἀνθρωπίνως' προσαπολλύουσι.

13. Καὶ μὴν ὥσπερ οἱ τοὺς ὀφθαλμιῶντας ἐνο- 5
χλεῖν φυλαττόμενοι τοῖς ἄγαν λαμπροῖς σκιάν τινα
παρὰμινύουσιν, οὕτως ἐνιοὶ τοὺς αὐτῶν ἐπαίνους
μὴ παντελῶς λαμπροὺς μηδ' ἀκρότως προσφέρου-
τας, ἀλλὰ τινὰς ἐλλείψεις ἢ ἀποτεύξεις ἢ ἀμαρτίας
ἐλαφρὰς ἐμβάλλοντες, ἀφαιροῦσι τὸ ἐπαχθεὲς αὐτῶν 10
καὶ νεμασητόν· ὥσπερ ὁ Ἐπειός, οὐ μέτρια περὶ τῆς
πυκτικῆς εἰπὼν καὶ θρασυνάμενος ὥς

· 'ἀντικρὺν χροά τε ῥήξει σὺν τ' ὅστ' ἄράξει.'

'ἢ οὐχ ἔλις (φησὶν) ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι;'

544 ἀλλ' οὗτος μὲν ἴσως γελοῖος, ἀθλητικὴν ἀλαξουσίαν 15
δειλίας καὶ ἀνανδρίας ἐξομολογήσει παρὰμυθούμε-
νος· ἐμμελὴς δὲ καὶ χαρίεις ὁ λήθην τινα καθ' αὐ-
τοῦ λέγων ἢ ἄγνοιαν ἢ φιλονεικίαν, ἢ πρὸς τινὰ
μαθήματα καὶ λόγων ἀκρόασιν ὀλιγωρίαν ὥς ὁ
'Ὀδυσσεύς

20

· 'αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἦθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαι δ' ἐκέλευον ἑταίρους
ὀφρύσι νευστάζων.'

καὶ πάλιν

B 'ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἢ τ' ἂν πολὺν κέρδιον ἦεν, 25
ἔφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίῃ.'

1 ῥήτορες καὶ *: ῥητορικοὶ 13 Hom. Ψ 673 ὅστ' ἄ-
ράξει *: ὅστ' ἄρα ῥάξει 14 ib. 670 ἢ *: ἢ 21 id. μ 192
25 ib. ι 228

καὶ ὅπως ὅσαι μὴ παντάπασιν αἰσχροὶ μηδ' ἀγεννεῖς
 ἁμαρτίαι, παρατιθέμεναι τοῖς ἐπαινοῖς τὸν φθόνον
 ἀφαιροῦσαι. πολλοὶ δὲ καὶ πενίας καὶ ἀπορίας καὶ
 νῆ Δία δυσγενείας ἐξομολόγησιν ἔστιν ὅτε τοῖς ἐγκω-
 5 μίοις παρεμβάλλοντες, ἀμβλυτέρῳ τῷ φθόνῳ χρῶν-
 ται· καθάπερ Ἀγαθοκλῆς χρυσᾶ ποτήρια καὶ τορευτὰ
 τοῖς νέοις προπίνων ἐκέλευσε καὶ κεραμεῖα κομισθῆ-
 ναι· καὶ 'τοιούτον ἔστιν' ἔφη 'τὸ ἐνδελεχὲς καὶ φιλό-
 πικον καὶ ἀνδρεῖον· ἡμεῖς πάλαι ταῦτα, νῦν δ' C
 10 ἐκεῖνα ποιοῦμεν.' ἐδόκει γὰρ ἐν κεραμεῖῳ τεθράφθαι
 διὰ δυσγένειαν καὶ πενίαν ὁ Ἀγαθοκλῆς, εἴτα συμ-
 πάσης ὀλίγον δεῖν ἐβασίλευσε Σικελίας.

14. Καὶ ταῦτα μὲν ἔξωθεν ἔστιν ἐπεισάγεσθαι
 φάρμακα τῆς περιαντολογίας. ἕτερα δ' αὐτοῖς τρό-
 15 πον τινὰ τοῖς ἐπαινουμένοις ἔνεστιν· οἷς καὶ Κάτωκ
 ἐχρήτο φθονεῖσθαι λέγων, ὅτι τῶν ιδίων ἀμελεῖ καὶ
 τὰς νύκτας ἀγρυπνεῖ διὰ τὴν πατρίδα· καὶ τό

'πῶς δ' ἂν φρονοῖν, ᾧ παρὴν ἀπραγμόνως
 ἐν τοῖσι πολλοῖς ἡριθιμημένῳ στρατοῦ
 20 ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης;³
 καὶ τό

'ὄκνῶν δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχεῖαι χάριν,
 καὶ τοὺς παρόντας οὐκ ἀπωθοῦμαι πάνους.'

ὥς γὰρ οἰκίαν καὶ χωρίον, οὕτω καὶ δόξαν οἱ πολλοὶ D
 25 καὶ ἀρετὴν τοῖς προῖκα καὶ ῥαδίως ἔχειν δοκοῦσιν

3 ἀπορίας W: ἀπειρίας 9 ἡμεῖς πάλαι ταῦτα ἐποι-
 οῦμεν, νῦν δ' ἐκεῖνα ἔχομεν Cobetus 18 Nauck, p. 616
 22 id. p. 617 ὄκνῶν Cobetus: ὄκνῶ

οὐ τοῖς πριαμένοις πόνων πολλῶν καὶ κινδύνων
φθονοῦσιν.

15. Ἐπεὶ δ' οὐ μόνον ἀλύπως καὶ ἀνεπιφθόνως
ἀλλὰ καὶ χρησίμως καὶ ὠφελίμως προσοιστέον ἐστὶ
τοὺς ἐπαίνους, ἵνα μὴ τοῦτο πράττειν ἀλλ' ἕτερόν 5
τι διὰ τούτου δοκῶμεν· ὅρα πρῶτον, εἰ προτροπῆς
ἕνεκα καὶ ζήλου καὶ φιλοτιμίας τῶν ἀκουόντων αὐτὸν
ἂν τις ἐπαινέσειεν. ὥσπερ ὁ Νέστωρ τὰς ἐαυτοῦ
διηγούμενος ἀριστείας καὶ μάχας τὸν τε Πάτροκλον
παρώρμησε καὶ τοὺς ἐννέα πρὸς τὴν μονομαχίαν 10
E ἀνέστησεν. ἡ γὰρ ἔργον ὁμοῦ καὶ λόγον ἔχουσα προ-
τροπὴ καὶ παραδείγμα καὶ ζῆλον οἰκεῖον ἐμψυχὸς
ἐστὶ καὶ κινεῖ καὶ παροξύνει, καὶ μεθ' ὁρμῆς καὶ
προαιρέσεως ἐλπίδας ὥς ἐφικτῶν καὶ οὐκ ἀδυνάτων
παρίστησι. διὸ καὶ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι χορῶν 15
ᾗδουσιν οἱ μὲν τῶν γερόντων

ἄμμες ποτ' ἤμες ἄλκιμοι νεανίαι·

οἱ δὲ τῶν παίδων

ἄμμες δέ γ' ἐσόμεθα πολλῶν κάρρονες·

οἱ δὲ τῶν νεανίσκων

20

ἄμμες δέ γ' εἰμέε· αἱ δὲ λῆς, ἀνγάσδεο·

F καλῶς καὶ πολιτικῶς τοῦ νομοθέτου τὰ πλησίον καὶ
οἰκεῖα παραδείγματα τοῖς νέοις δι' αὐτῶν τῶν εἰργα-
σμένων ἐπιθέντος.

16. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ καταπλήξεως ἐνιαχοῦ καὶ 25
συστολῆς ἕνεκα καὶ τοῦ ταπεινῶσαι καὶ λαβεῖν ὑπο-

9 cf. Hom. A 655 sqq. 10 id. H 124 sqq. 16 οἱ μὲν
— οἱ δὲ — οἱ δὲ] corr. vid. ὁ μὲν — ὁ δὲ — ὁ δὲ 17 ποτ']
ποκ' Cobetus

χείριον τὸν αὐθάδη καὶ ἰταμόν οὐ χεῖρόν ἐστι κομπάσαι τι περὶ αὐτοῦ καὶ μεγαληγορῆσαι. καθάπερ αὖ πάλιν ὁ Νέστωρ

ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἤεπερ ὑμῖν

5 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἷ γ' ἀθέριζον.
οὕτω δὴ καὶ πρὸς Ἀλέξανδρον Ἀριστοτέλης οὐ μὴ-545
νον ἔφη τοῖς πολλῶν κρατοῦσιν ἐξεῖναι μέγα φρο-
νεῖν, ἀλλὰ καὶ τοῖς περὶ θεῶν δόξας ἀληθεῖς ἔχουσι.
χρήσιμα δὲ καὶ πρὸς πολεμίους καὶ πρὸς ἐχθροὺς

10 τὰ τοιαῦτα

ἄδυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώωσι.

καὶ περὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως μεγάλου καλουμέ-
νου ὁ Ἀγησίλαος 'τί δ' ἐμοῦ γε μεῖζων ἐκεῖνος,
εἰ μὴ καὶ δικαιότερος;' καὶ πρὸς τοὺς Λακεδαιμο-

15 νίους τῶν Θηβαίων κατηγοροῦντας ὁ Ἐπαμεινώνδας
'ἡμεῖς μὲν γ' ὑμᾶς βραχυλογοῦντας ἐπαύσαμεν.' ἀλλὰ
ταῦτα μὲν πρὸς ἐχθροὺς καὶ πολεμίους· τῶν δὲ φί- B
λων καὶ πολιτῶν οὐ μόνον ἔστι τοὺς θρασυνομέ-
νους καταστορέσαι καὶ ποιῆσαι ταπεινότερους, ἀλλὰ
20 καὶ τοὺς περιφόβους καὶ καταπλήγας ἐξῆραι πάλιν
καὶ παρορμηῆσαι, χρησάμενον ἐν δέοντι μεγαλαυχία.
καὶ γὰρ ὁ Κῦρος παρὰ τὰ δεινὰ καὶ τὰς μάχας 'ἐμε-
γαληγόρει ἄλλοτε δ' οὐ μεγάληγορος ἦν.' καὶ Ἀντί-
γονος ὁ δεύτερος τᾶλλα μὲν ἦν ἄτυφος καὶ μέτριος,
25 ἐν δὲ τῇ περὶ Κῶν ναυμαχίᾳ τῶν φίλων τινὸς εἰπόν-
τος 'οὐχ ὀρᾷς, ὅσῳ πλείους εἰσὶν αἱ πολέμια νῆες;
'ἐμὲ δέ γ' αὐτόν' εἶπε 'πρὸς πόσας ἀντιτάττετε;' καὶ C

τοῦτο δ' ἔοικε συνιδεῖν Ὅμηρος· τὸν γὰρ Ὀδυσσεύα
πεποίηκεν, ἀποδειλιώντων τῶν ἐταίρων πρὸς τὸν
ψόφον καὶ κλύδωνα τὸν περὶ τὴν Χάρυβδι, ἀνα-
μιμνήσκοντα τῆς αὐτοῦ δεινότητος καὶ ἀνδρείας·

οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακόν, ἢ ὅτε Κύκλωψ 5
εἴλει ἐνὶ σπηϊ γλαφυροῦ κρατερῇ γε βίηφι·

ἀλλὰ καὶ ἐνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε νόῳ τε
ἐκφύγομεν·

οὐ γὰρ ἔστι δημαγωγοῦντας οὐδὲ σοφιστιῶντος ὁ
τοιούτος ἔπαινος οὐδὲ κρότον οὐδὲ πομπυσμὸν αἰ- 10
τοῦντος, ἀλλὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἐπιστήμην ἐνέχυ-
D ρον τοῦ θάρρειν τοῖς φίλοις διδόντος. μέγα γὰρ ἐν
καιροῖς ἐπισφαλέσι πρὸς σωτηρίαν δόξα καὶ πίστις
ἀνδρὸς ἡγεμονικὴν ἐμπειρίαν καὶ δύναμιν ἔχοντος.

17. Ὅτι μὲν οὖν τὸ πρὸς ἔπαινον ἀλλότριον καὶ 15
δόξαν ἀντιπαραβάλλειν ἑαυτὸν ἥκιστα πολιτικόν,
εἴρηται πρότερον· οὐ μὴν ἀλλ' ὅπου βλάπτει καὶ
διαφθείρει ζῆλον ἐμποιῶν πρὸς τὰ φαῦλα καὶ προ-
αίρεσιν πονηρὰν ἐν πράγμασι μέγαλοις ἡμαρτημένος
ἔπαινος, οὐκ ἄχρηστόν ἐστιν ἐκκροῦσαι μᾶλλον δ' 20
ἀποσπρέψαι τὸν ἀκροατὴν ἐπὶ τὰ κρείττω, τὴν δια-
φορὰν ἐνδεικνύμενον. ἀγαπήσεις γὰρ ἂν τις οἶμαι
E λουδορομένης κακίας καὶ ψεγομένης ἐθέλοντας ἀπέ-
χεσθαι τοὺς πολλοὺς ὁρῶν· εἰ δὲ προσλάβοι δόξαν
ἢ κακία, καὶ τῷ καθ' ἡδονὰς αὐτῆς καὶ πλεονεξίας 25
ἄγοντι προσγένοιτο τιμὴ καὶ τὸ εὐδοκιμεῖν, οὐκ ἔστιν
οὕτως εὐτυχῆς οὐδ' ἰσχυρὰ φύσις, ἥς οὐκ ἂν κρα-
τήσειε. διὸ δεῖ μὴ τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἐπαίνοις,

- ἀλλὰ τοῖς τῶν πραγμάτων, ἣν ἡ φαῦλα, πολεμεῖν
τὸν πολιτικόν· οὗτοι γὰρ διαστρέφουσι καὶ τούτοις
τὸ μιμεῖσθαι τὰ αἰσχροὶ καὶ ζηλοῦν ὥς καλὰ συν-
εἰσέρχεται. μάλιστα δ' ἐξελέγχονται τοῖς ἀληθινοῖς
5 παρατιθεμένοις· οἷον ὁ τῶν τραγωδιῶν ὑποκριτῆς
Θεόδωρος εἰπεῖν ποτε πρὸς τὸν κωμικὸν λέγεται F
Σάτυρον, ὥς οὐ θαυμαστόν ἐστι τὸ γελᾶν ποιεῖν
τοὺς θεατὰς ἀλλὰ τὸ δακρύειν καὶ κλαίειν. ἄμεινον
δ' ἂν οἶμαι πρὸς τοῦτον αὐτὸν εἴποι φιλόσοφος ἀνὴρ
10 'ἀλλ' οὐ τὸ ποιεῖν, ᾧ βέλτιστε, κλαίειν καὶ δακρύειν,
τὸ δὲ παύειν· λυπουμενούς καὶ κλαίοντας σεμνὸν
ἐστίν.' ἐπαινῶν γὰρ ἑαυτὸν ὠφελεῖ τὸν ἀκούοντα
καὶ μετατίθησι τὴν κρίσιν. οὕτω καὶ ὁ Ζήνων πρὸς
τὸ πλῆθος τῶν Θεοφράστου μαθητῶν 'ὁ κείνου χο-
15 ρός' ἔφη 'μείζων, οὐμὸς δὲ συμφωνότερος.' καὶ ὁ 546
Φωκίων, ἔτι τοῦ Λεωσθένους εὐημεροῦντος, ὑπὸ
τῶν ῥητόρων ἐρωτῶμενος τί τὴν πόλιν αὐτὸς ἀγαθὸν
πεποίηκεν, 'οὐδέν' εἶπεν 'ἀλλ' ἡ ὑμᾶς, ἐμοῦ στρα-
τηγοῦντος, ἐπιτάφιον λόγον μὴ εἰπεῖν ἀλλὰ πάντας
20 ἐν τοῖς πατρώοις μνήμασι θάπτεσθαι τοὺς ἀποθνή-
σκοντας.' πάνυ δὲ χαριέντως καὶ ὁ Κράτης πρὸς τὸ
'ταῦτ' ἔχω, ὅσος' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα ἡδὲ μετ'
τέρφθην.' [ἔρωτος
ἀντέγραψε τὸ
25 'ταῦτ' ἔχω, ὅσος' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ
σέμν' ἐδάην.' [Μουσῶν B

9 δ' ἂν οἶμαι *: δ' οἶμαι ἂν εἴποι Duebnerus: εἶπη
14 'κείνου p. 78 e: ἐκείνου 22 cf. p. 330 f.

καλὸς γὰρ ὁ τοιοῦτος ἔπαινος καὶ ὠφέλιμος καὶ διδάσκων τὰ χρήσιμα καὶ τὰ συμφέροντα θαυμάζειν καὶ ἀγαπᾶν ἀντὶ τῶν κενῶν καὶ περιττῶν. διὸ τοῦτο μὲν συγκατατετάχθω τοῖς εἰρημένοις εἰς τὸ πρόβλημα.

18. Δείπεται δ' ἡμῖν, τοῦ λόγου τὸ ἐφεξῆς ἀπαι- 5
 τοῦντος καὶ παρακαλοῦντος, εἰπεῖν ὅπως ἂν ἕκαστος ἐκφύγοι τὸ ἐπαινεῖν ἀκαίρως ἑαυτόν. μέγα γὰρ ἡ περιαντολογία τὴν φιλαντίαν ὀρμητήριον ἔχουσα, καὶ τοῖς πάνυ δοκοῦσι μετρίως ἔχειν πρὸς δόξαν ἐμφύεται πολλάκις ἐπιτιθεμένη. καθάπερ γὰρ τῶν 10
 C ὑγιεινῶν ἓν ἐστὶ παραγγελμάτων τὸ τὰ νοσώδη χωρία φυλάττεσθαι παντάπασιν ἢ προσέχειν μᾶλλον αὐτῷ γιγνόμενον ἐν αὐτοῖς, οὕτως ἔχει τινὰς ἡ περιαντολογία καιροῦς καὶ τόπους ὀλισθηροῦς καὶ περιφε-
 ροντας εἰς αὐτὴν ἐκ πάσης προφάσεως. πρῶτον μὲν 15
 γὰρ ἐν τοῖς ἀλλοτριόις ἐπαίνοις, ὥσπερ εἴρηται, τὸ φιλότιμον ἔξανθεῖ τὴν περιαντολογίαν· καὶ τις αὐτὸ καταλαμβάνει δακνόμενον καὶ γαργαλιζόμενον οἶον ὑπὸ κνησμοῦ δυσκαρτέρητος ἐπιθυμία καὶ ὀρμὴ πρὸς δόξαν, ἄλλως τε καὶ ἐπὶ τοῖς ἴσοις ἕτερος ἢ τοῖς 20
 ἐλάττωσιν ἐπαινῆται. καθάπερ γὰρ οἱ πεινῶντες ἐτέ-
 D ρων ἐσθιόντων ἐν ὕψει μᾶλλον ἐρεθίζονται καὶ παρο-
 ξύνονται τὴν ὕβριν· οὕτως ὁ τῶν πλησίον ἔπαι-
 νος ἐκκείει τῇ ζηλοτυπίᾳ τοὺς πρὸς δόξαν ἀκρατῶς ἔχοντας. (19) δεύτερον αἱ τῶν εὐτυχῶς καὶ κατὰ νοῦν 25
 πεπραγμένων διηγήσεις λανθάνουσι πολλοὺς εἰς με-
 γαλανχίαν ὑπὸ χαρᾶς ἐκφέρουσαι καὶ κόμπον· ἐμπε-

σόντες γὰρ εἰς τὸ λέγειν νίκας τινὰς ἑαυτῶν ἢ κατορ-
 θώσεις ἐν πολιτεύμασιν ἢ παρ' ἡγεμόσι πράξεις καὶ
 λόγους εὐδοκιμήσαντας, οὐ κρατοῦσιν οὐδὲ μετριά-
 ζουσιν. ὃ γένει μάλιστα τῆς περιαντολογίας τὸ
 5 ναυτικὸν ἰδεῖν ἔστι καὶ στρατιωτικὸν ἀλισκόμενον.
 συμβαίνει δὲ καὶ τοῖς ἐκ πότων ἡγεμονικῶν καὶ
 πραγμάτων μεγάλων ἐπανήκουσι τοῦτο πάσχειν ἐπι- E
 εικῶς· μεμνημένοι γὰρ ἀνδρῶν ἐπιφανῶν καὶ βασι-
 λικῶν συγκραταπλέκουσι περὶ αὐτῶν εὐφημίας τινὰς
 10 ὑπ' ἐκείνων εἰρημένους, καὶ νομίζουσιν οὐχ αὐτοὺς
 ἐπαινεῖν ἀλλ' ἐτέρων ἐπαίνους διηγεῖσθαι περὶ αὐτῶν
 γενομένους. οἱ δ' ὅλως οἴονται λαυθάνειν τοὺς ἀκού-
 οντας, ὅταν βασιλέων καὶ αὐτοκρατόρων δεξιώσεις
 καὶ προσαγορεύσεις καὶ φιλοφροσύνας ἀπαγγέλλωσιν,
 15 ὥς οὐχ αὐτῶν ἐπαίνους ἀποδείξεις δὲ τῆς ἐκείνων
 ἐπικεικίας καὶ φιλανθρωπίας διεξιόντες. ὅθεν εὖ
 μάλα δεῖ προσέχειν ἑαυτοῖς περὶ τοὺς ἐτέρων ἐπαί- F
 νους, ὅπως καθαροὶ καὶ ἀνύποπτοι φιλαυτίας καὶ
 περιαντολογίας ᾧσι, καὶ μὴ δοκῶμεν 'Πάτροκλον
 20 πρόφασιν' σφᾶς δ' αὐτοὺς δι' ἐκείνων ἐπαινεῖν.

20. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ περὶ τοὺς ψόγους καὶ τὰς
 καταιτιάσεις γένος ἐπισφαλές ἐστι καὶ παρέχον ἐκ-
 τροπὰς τοῖς περὶ δόξαν νοσοῦσιν. ὃ μάλιστα περι-
 πίπτουσιν οἱ γέροντες, ὅταν εἰς τὸ νουθετεῖν ἐτέρους
 25 καὶ κακίζειν ἔθνη φαῦλα καὶ πράξεις ἡμαρτημένας
 προαχθῶσι, μεγαλύνοντες αὐτοὺς ὥς περὶ ταῦτα 547
 θαυμασίους δὴ τινὰς γενομένους. τούτοις μὲν οὖν,

19 Πάτροκλον πρόφασιν] proverbium sumptum ex Hom.
 T 302

ἂν μὴ μόνον ἔχωσιν ἡλικίαν ἀλλὰ καὶ δόξαν καὶ
 ἀρετήν, δοτέον· οὐ γὰρ ἀνωφελές, ἀλλὰ μέγα ξῆλον
 ἐμποιοῦν ἕμα καὶ φιλοτιμίαν τινὰ τοῖς οὕτω κολα-
 ζομένοις. οἱ δ' ἄλλοι σφόδρα φυλάττεσθαι καὶ δε-
 διέναι τὴν ἐκτροπὴν ταύτην ὁφείλομεν. ἀνιανοῦ γὰρ 5
 ὄντος ἄλλως καὶ μόλις ἀνεκτοῦ τοῦ τῶν πλησίων
 ἐλέγχου καὶ θεωμένου πολλῆς εὐλαβείας, ὁ μιγνύων
 ἐπαινον ἰδίου ἀλλοτριῶ ψόγῳ καὶ δι' ἀδοξίας ἐτέρου
 δόξαν αὐτῷ θηρώμενος, ἐπαχθῆς παντάπασι καὶ φορ-
 τικός ἐστίν, ὥς ἐνευδοκιμεῖν ἀσχημονοῦσιν ἄλλοις 10
 βουλόμενος.

21. Ἐτι τοίνυν τοῖς μὲν πρὸς τοὺς γέλωτας εὐ-
 B καταφόροις φύσει καὶ προχείροις μάλιστα φεύγειν
 προσήκει καὶ φυλάττεσθαι τοὺς γαργαλισμοὺς καὶ
 τὰς ψηλαφήσεις, ἐν αἷς τὰ λειότατα τοῦ σώματος 15
 ὀλισθάνοντα καὶ συρρέοντα κινεῖ καὶ συνεξορμᾷ τὸ
 πάθος· ὅσοι δὲ πρὸς δόξαν ἐμπαθέστερον ἐρρυνήκασι,
 τούτοις ἂν τις οὐχ ἥμισυ παραινέσειεν ἀπέχεσθαι
 τοῦ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινεῖν, ὅταν ὑπ' ἄλλων ἐπαι-
 νῶνται. δεῖ γὰρ ἐρυθριᾶν ἐπαινούμενον οὐκ ἀπερυ- 20
 θριᾶν, καὶ καταστέλλειν τοὺς μέγα τι περὶ αὐτῶν
 λέγοντας, οὐκ ἐλέγχειν ὥς ἐνδεέστερον ἐπαινοῦντας·
 ὅπερ οἱ πολλοὶ ποιοῦσιν, ὑπομιμνήσκοντες αὐτοὶ καὶ
 C προσεμφοροῦντες ἄλλας τινὰς πράξεις καὶ ἀνδραγα-
 θίας, ἅρρι ἂν τῷ περὶ αὐτῶν καὶ τὸν παρ' ἐτέρων 25
 ἐπαινον διαφθείρῳσιν. ἔνιοι μὲν οὖν κολακεύοντες
 αὐτοὺς ὥσπερ γαργαλίζουσι καὶ φουσῶσιν· ἔνιοι δὲ
 κακοήθως οἶόν τι δέλεαρ μικρὸν εὐλογίας ὑποβάλ-

λοντες ἐγκαλοῦνται τὴν περιαντολογίαν· οἱ δὲ προσ-
πυνθάνονται καὶ διερωτῶσιν, ὥς παρὰ τοῦ Μενάνδρου
τὸν στρατιώτην, ἵνα γελάσῃ,

‘πῶς θὴ τὸ τραῦμα τοῦτ’ ἔχεις;’

5 ‘μεσαγκύλῳ.’ ‘πῶς πρὸς θεῶν’; ‘ἐπὶ κλίμακα
πρὸς τεῖχος ἀναβαίνων.’ ‘ἐγὼ μὲν δεικνύω
ἐσπουδακῶς, οἱ δὲ πάλιν ἐπεμνηστήρισαν.’

22. Ἐν ἅπασιν οὖν τούτοις εὐλαβητέον ὥς ἐν D
μάλιστα, μῆτε συνεκπίπτοντα τοῖς ἐπαίνουις μῆτε ταῖς
10 ἐρωτήσεσιν ἑαυτὸν προέμενον. ἐντελεστάτῃ δὲ τού-
των εὐλάβεια καὶ φυλακὴ τὸ προσέχειν ἑτέροις ἑαυ-
τοῖς ἐπαινοῦσι καὶ μνημονεύειν, ὥς ἀηδὲς τὸ πρᾶγμα
καὶ λυπηρὸν ἅπασι, καὶ λόγος ἕλλος οὐδεὶς οὕτως
ἐπαχθὴς οὐδὲ βαρὺς. οὐδὲ γὰρ ἔχοντες εἰπεῖν ὅτι
15 πᾶσχομεν ἄλλο κακὸν ὑπὸ τῶν αὐτοῖς ἐπαινούντων,
ὥσπερ φύσει βαρυνόμενοι τὸ πρᾶγμα καὶ φεύγοντες
ἀπαλλαγῆναι καὶ ἀναπνεῦσαι σπεύδομεν· ὅπου καὶ
κόλακι καὶ παρασίτῳ καὶ δεομένῳ δύσοιστον ἐν χρεῖᾳ E
καὶ δυσκαρτέρητον ἑαυτὸν ἐγκωμιάζων πλούσιος τις
20 ἢ σατράπης ἢ βασιλεύς· καὶ ‘συμβολὰς ταύτας ἀπο-
τίνειν μεγίστας’ λέγουσιν, ὥς ὁ παρὰ Μενάνδρῳ
‘σφάττει με, λεπτοὺς γίνοιμ’ εὐωχούμενος,
τὰ σκώμμαθ’ οἷα τὰ σοφὰ καὶ στρατηγικά,
οἷος δ’ ἀλαζῶν ἐστὶν ἀλιτήριος.’

25 ταῦτα γὰρ οὐ πρὸς στρατιώτας μόνον οὐδὲ νεοπλού-
τους εὐπάρουφα καὶ σοβαρὰ διηγήματα περαίνοντας,

4 Kock. 3 p. 172 21 Μενάνδρῳ] id. ib. 23 σκώμ-
μαθ’ οἷα] σκωμμάτια Meinek. 24 ἀλιτήριος Duebnerus;
ἀλιτήριος

ἀλλὰ καὶ πρὸς σοφιστὰς καὶ φιλοσόφους καὶ στρα-
τηγούς ὀγκουμένους ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ μεγαληγοροῦν-
τας, εἰωθότες πᾶσχειν καὶ λέγειν, ἂν μνημονεύωμεν,
F ὅτι τοῖς ἰδίοις ἐπαῖνοις ἀλλότριος ἔπεται ψόγος ἀεὶ
καὶ γίγνεται τέλος ἀδοξία τῆς κενοδοξίας ταύτης, καὶ 5
τὸ λυπεῖν τοὺς ἀκούοντας, ὥς ὁ Δημοσθένης φησί,
περίεστιν οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι τοιούτους, ἀφεξόμεθα
τοῦ λέγειν περὶ αὐτῶν, ἂν μὴ τινα μεγάλα μέλλωμεν
ὠφελεῖν ἑαυτοὺς ἢ τοὺς ἀκούοντας.

3 πᾶσχειν W: φάσκειν

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΒΡΑΔΕΩΣ⁵⁴⁸ ΤΙΜΩΡΟΥΜΕΝΩΝ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΑΤΡΟΚΛΕΑΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΤΙΜΩΝ, ΟΛΤΜΠΙΧΟΣ.

1. Τοιαῦτα μὲν ὁ Ἐπίκουρος εἰπὼν, ὃ Κύντε,
καὶ πρὶν ἀποκρίνασθαι τινα πρὸς τῷ πέρατι τῆς Β
στοᾶς γενομένων ἡμῶν, ᾤχετ' ἀπιὼν· ἡμεῖς δ' ὅσον
τι θαυμάσαι τοῦ ἀνθρώπου τὴν ἀτοπίαν, ἐπιστάντες
5 σιωπῇ καὶ πρὸς ἀλλήλους διαβλέψαντες, ἀνεστρέφο-
μεν πάλιν ὥσπερ ἐτυγχάνομεν περιπατοῦντες. εἴτα
πρῶτος ὁ Πατροκλέας 'τί οὖν;' εἶπεν 'ἐὰν δοκεῖ τὴν
ζήτησιν, ἢ τῷ λόγῳ καθάπερ παρόντος καὶ μὴ παρόν-
τος ἀποκρινώμεθα τοῦ εἰπόντος;' ὑπολαβὼν δ' ὁ
10 Τίμων 'ἀλλ' οὐδ' εἰ βαλὼν' εἶπεν 'ἀπηλλάγη, καλῶς
εἶχε περιορᾶν τὸ βέλος ἐγκείμενον· ὁ μὲν γὰρ Βρασί- C
δας ὡς ἔοικεν ἐξελεύσας τὸ δόρυ τοῦ σώματος, αὐτῷ
τούτῳ τὸν βαλόντα πατάξας ἀνείλεν· ἡμῖν δ' ἀμύ-
νασθαι μὲν οὐδὲν ἔργον ἐστὶ δῆπου τοὺς ἄτοπον ἢ
15 ψευδῇ λόγον εἰς ἡμᾶς ἀφέντας, ἀρκεῖ δ' ἂν αὐτοί,

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ — — ΟΛΤΜΠΙΧΟΣ] om. mei codd.
ΟΛΤΜΠΙΧΟΣ pro ΟΛΤΜΠΙΚΟΣ ego scripsi (ex p. 654 b)
hic et infra 1 Κύντε R: κύνιε 8 καὶ μὴ παρόντος] del.
Emperius 13 ἡμῖν Madvigius: ἡμῶν 15 δ' ἂν αὐτοί *:
δὲ αὐτοῖς

πρὶν ἄψασθαι τὴν δόξαν, ἐκβάλλωμεν.' 'τί οὖν' ἔφη
 ἐγὼ 'μάλιστα κεκίνηκεν ὑμᾶς τῶν εἰρημένων; ἀθρόα
 γὰρ πολλὰ καὶ κατὰ τάξιν οὐδέν, ἄλλο δ' ἀλλαχόθεν
 ὁ ἄνθρωπος ὥσπερ ὀργῇ τινι καὶ λοιδορίᾳ σπαράτ-
 των ἅμα κατεφόρει τῆς προνοίας.'

5

2. Καὶ ὁ Πατροκλέας 'ἡ περὶ τὰς τιμωρίας' εἶπε
 'τῶν πονηρῶν βραδυτῆς τοῦ δαιμονίου καὶ μέλλησις
 D ἐμοὶ δοκεῖ μάλιστα δεινὸν εἶναι· καὶ νῦν ὑπὸ τῶν
 λόγων τούτων ὥσπερ πρόσφατος γέγονα τῇ δόξῃ καὶ
 καινός, ἐκπαλαὶ δ' ἡγανάκτου ἀκούων Εὐριπίδου 10
 λέγοντος

'μέλλει, τὸ θεῖον δ' ἐστὶ τοιοῦτον φύσει.'

καίτοι πρὸς οὐδέν ἥμιστα δὲ πρέπει πρὸς τοὺς πονη-
 ροὺς ῥάθυμον εἶναι τὸν θεόν, οὐ ῥαθύμους ὄντας
 αὐτοὺς οὐδ' ἀμβολιεργοὺς τοῦ κακῶς ποιεῖν, ἀλλ' 15
 ὀξυτάταις ὁρμαῖς ὑπὸ τῶν παθῶν φερομένους πρὸς
 τὰς ἀδικίας. καὶ μὴν 'τὸ ἀμύνασθαι τῷ παθεῖν' ὡς
 E Θουκυδίδης φησὶν 'ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον' εὐθύς
 ἀντιφράττει τὴν ὁδὸν τοῖς ἐπὶ πλεῖστον εὐροοσύῃ
 τῇ κακίᾳ χρωμένοις. οὐδέν γὰρ οὕτω χρεός ὡς τὸ 20
 τῆς δίκης ὑπερήμερον γιγνόμενον ἀσθενῇ μὲν ταῖς
 ἐλπίσι ποιεῖ καὶ ταπεινὸν τὸν ἀδικούμενον, αὖξει δὲ
 θρασύτητι καὶ τῶν μοχθηρῶν· αἱ δ' ὑπὸ χεῖρα
 τοῖς τολμωμένοις ἀπαντῶσαι τιμωρίαι καὶ τῶν μελ-
 λόντων εἰσὶν ἐπισχέσεις ἀδικημάτων, καὶ μάλιστα τὸ 25
 παρηγοροῦν τοὺς πεπονθότας ἐνεστὶν αὐταῖς. ὡς

1 δόξαν Emperius: δόξαν ἄν ἐκβάλλωμεν Duebnerus:
 ἐκβάλλωμεν 4 ἄνθρωπος Duebnerus 12 Eurip. Or. 420
 18 Θουκυδίδης] 3, 38

ἔμοιγε καὶ τὸ τοῦ Βίαντος ἐνοχλεῖ πολλάκις ἀνα-
 λαμβάνοντι τὸν λόγον· ἔφη γάρ, ὥς ἔοικε, πρὸς τινὰ F
 πονηρόν, ὥς οὐ δέδιε μὴ οὐ δῶ δίκην, ἀλλὰ μὴ οὐκ
 αὐτὸς ἐπιδῆ. τί γὰρ Μεσσηνίοις ὄφελος τοῖς προ-
 5 ἀναιρεθεῖσι τῆς Ἀριστοκράτους τιμωρίας, ὅς προδοὺς
 τὴν ἐπὶ Τάφρῳ μάχην καὶ λαθὼν ὑπὲρ εἰκοσιν ἔτη
 καὶ πάντα ταῦτα βασιλεύσας Ἀρκάδων, ὕστερον ἔδωκε
 δίκην φωραθεῖς· οἱ δ' οὐκέτ' ἦσαν; ἢ τίν' Ὀρχο-
 μενίων τοῖς ἀποβαλοῦσι παῖδας καὶ φίλους καὶ οἰ-
 10 κελους ὑπὸ Λυκίσκου προδοθέντας ἤνεγκε παραμυ-
 θίαν ἢ χρόνοις ὕστερον πολλοῖς ἀψαμένῃ νόσος καὶ
 κατανεμηθεῖσα τοῦ σώματος ὅσον ἀεὶ βάπτων καὶ 549
 βρέχων εἰς τὸν ποταμὸν ὤμοσε καὶ κατηράσατο σα-
 πῆναι, προδόντος αὐτοῦ καὶ ἀδικήσαντος; τὰς μὲν
 15 γὰρ Ἀθήνησι τῶν ἐναγῶν σωμάτων ῥίψεις καὶ νε-
 κρῶν ἐξορισμοὺς οὐδὲ παίδων παισὶν ἐπιδεῖν ὑπῆρξε
 τῶν ἀποσφαγέντων ἐκείνων. ὅθεν Εὐριπίδης ἄτο-
 πος, εἰς ἀποτροπὴν κακίας τούτοις χρῶμενος,

‘οὔτοι προσελθοῦς’ ἢ Δίκη σε, μὴ τρέσης,
 20 παῖσει πρὸς ἥπαρ οὐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν
 τὸν ἔδικον, ἀλλὰ σῖγα καὶ βραδεῖ ποδὶ
 στείλουσα μάρφει τοὺς καχοὺς, δταν τύχη.’ B

οὐ γὰρ ἄλλα δῆπου, ταῦτα δ' αὐτὰ τοὺς κακοὺς
 εἰκὸς ἐστὶν ἑαυτοῖς διακελευομένους καὶ παρεγγυῶν-
 25 τας ἐπιχαίρειν τοῖς παρανομήμασιν, ὥς τῆς ἀδικίας
 τὸν μὲν καρπὸν εὐθύς ὥραϊον καὶ προὔπτου ἀπο-

6 Τάφρῳ M: νέπερῳ
 M: σιγα

19 Nauck. p. 676

21 σῖγα

διδούσης, τὴν δὲ τιμωρίαν ὅψε καὶ πολὺ τῆς ἀπο-
λαύσεως καθυστρουῖσαν.

3. Ταῦτα τοῦ Πατροκλέου διελθόντος, ὑπολαβὼν
ὁ Ὀλύμπιος ἐκεῖνο δ' εἶπεν ὧ Πατροκλέα, πηλί-
κον αἶ περὶ ταῦτα τοῦ θείου διατριβαὶ καὶ μελλή- 5
σεις ἄτοπον ἔχουσιν, ὅτι τὴν πίστιν ἡ βραδυτῆς
ἀφαιρεῖται τῆς προνοίας, καὶ τὸ μὴ παρ' ἑαστον
C ἀδίκημα τοῖς πονηροῖς ἐπακολουθοῦν κακὸν ἀλλ'
ὑστερον εἰς ἀτυχήματος χώραν τιθέμενοι, καὶ συμ-
φορὰν οὐ τιμωρίαν ὀνομάζοντες, οὐδὲν ὠφελοῦνται, 10
τοῖς μὲν συμβαίνουσιν ἀχθόμενοι τοῖς δὲ πεπραγμέ-
νοις μὴ μεταμελόμενοι; καθάπερ γὰρ ἔπουν ἡ παρα-
χρῆμα τὸ πταῖσμα καὶ τὴν ἁμαρτίαν διώκουσα πληγὴ
καὶ νύξεις ἐπανορθοῖ καὶ μετὰγει πρὸς τὸ θεόν, οἱ
δ' ὑστερον καὶ μετὰ χρόνον σπαραγμοὶ καὶ ἀνα- 15
κρούσεις καὶ περιψοφήσεις ἑτέρου τινὸς ἕνεκα μᾶλ-
λον δοκοῦσι γίνεσθαι ἢ διδασκαλίας, διὸ τὸ λυποῦν
D ἄνευ τοῦ παιδεύειν ἔχουσιν· οὕτως ἡ καθ' ἑαστον
ὧν πταίει καὶ προσπίπτει ῥαπιζομένη καὶ ἀνακρουο-
μένη τῷ κολάζεσθαι κακία μάλιστα' ἂν γένοιτο σύννους 20
καὶ ταπεινὴ καὶ κατάφοβος πρὸς τὸν θεόν, ὥς ἐφε-
στῶτα τοῖς ἀνθρωπίνους πράγμασι καὶ πάθεσιν οὐχ
ὑπερήμερον δικαιοτήν· ἡ δ' ἀτρέμα καὶ ἑβραδεῖ ποδί'
κατ' Εὐριπίδην καὶ ὥς ἔτυχεν ἐπιπίπτουσα Δίκη τοῖς
πονηροῖς ταῦτομάτῳ μᾶλλον ἢ τῷ κατὰ πρόνοιαν 25
ὁμοιον ἔχει τὸ πεπλανημένον καὶ ὑπερήμερον καὶ

12 ἔπουν ἡ R: ἡ ποιὴν ἡ 16 μᾶλλον] post γίνεσθαι
transposuit Benselerus 20 μάλιστα' W: μόλις 24 Εὐρι-
πίδην] Nauck. p 676 25 ταῦτομάτῳ *: τῷ αὐτομάτῳ

ἄτακτον. ὥστ' οὐχ ὁρῶ, τί χρήσιμον ἔνεστι τοῖς
ὁψὲ δὴ τούτοις ἅλειν λεγομένοις μύλοις τῶν θεῶν
καὶ ποιοῦσι τὴν δίκην ἀμαυρὰν καὶ τὸν φόβον ἐξί- E
τηλον τῆς κακίας.'

- 5 4. Ῥηθέντων οὖν τούτων κἄμοῦ πρὸς αὐτὸν ὕ-
τος, ὁ Τίμων 'πότερον' εἶπεν 'ἐπιθῶ καὶ αὐτὸς ἤδη
τῷ λόγῳ τὸν κολοφῶνα τῆς ἀπορίας, ἢ πρὸς ταῦτ'
ἔάσω πρότερον αὐτὸν διαγωνίσασθαι;' 'τί γάρ' ἔφην
ἐγὼ 'δεῖ τὸ τρίτον ἐπενεγκεῖν κῦμα καὶ προσκατα-
10 κλύσαι τὸν λόγον, εἰ τὰ πρῶτα μὴ δυνατὸς ἔσται
διώσασθαι μηδ' ἀποφυγεῖν ἐγκλήματα; πρῶτον οὖν
ὥσπερ ἀφ' ἐστίας ἀρχόμενοι πατρῴας, τῆς πρὸς τὸ
θεῖον εὐλαβείας τῶν ἐν Ἀκαδημαίᾳ φιλοσόφων, τὸ F
μὲν ὥς εἰδότες τι περὶ τούτων λέγειν ἀφοσιωσόμεθα.
15 πλέον γάρ ἐστι τοῦ περὶ μουσικῶν ἀμούσους καὶ
πολεμικῶν ἀστρατεύτους διαλέγεσθαι τὸ τὰ θεῖα καὶ
τὰ δαιμόνια πράγματα διασκοπεῖν, ἀνθρώπους ὄντας,
οἷον ἀτέχνους τεχνιτῶν διάνοιαν ἀπὸ δόξης καὶ ὑπο-
νοίας κατὰ τὸ εἶκος μετιόντας. οὐ γὰρ ἱατροῦ μὲν
20 ἰδιώτην ὄντα συμβαλεῖν λογισμόν, ὥς πρότερον
οὐκ ἔτεμεν ἀλλ' ὕστερον οὐδ' ἐχθρὸς ἔλουσεν ἀλλὰ
σήμερον, ἔργον ἐστί· περὶ θεῶν δὲ θνητὸν ῥᾶδιον
βέβαιον εἰπεῖν ἄλλο, πλὴν ὅτι τὸν καιρὸν εἰδὼς
ἔριστα τῆς περὶ τὴν κακίαν ἱατρείας ὥς φάρμακον 550
25 ἐκάστω προσφέρει τὴν κόλασιν, οὔτε μεγέθους μέ-

2 ὁψὲ — θεῶν] in proverbium abiit ignoti poetae versus.
cf. Sext. Emp. adv. Gramm. 1 p. 279. Leutsch. 2 p. 199
11 οὖν] μὲν οὖν W 13 Ἀκαδημαίᾳ *: ἀκαδημαίᾳ 18 ὑπο-
νοίας M: διανοίας 21 οὐδ' ἐχθρὸς *: οὐδὲ χθρὸς 22 ῥᾶ-
διον.*: ῥᾶδιον ἦ

τρον κοινὸν οὔτε χρόνον ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πάντων ἔχουσαν. ὅτι γὰρ ἡ περὶ τὴν ψυχὴν ἰατρεία, δίκη δὲ καὶ δικαιοσύνη προσαγορευομένη, πασῶν ἐστὶ τεχνῶν μεγίστη, πρὸς μυρίοις ἑτέροις καὶ Πίνδαρος ἔμαρτύρησεν, ἄριστοτέχνην ἀνακαλούμενος τὸν ἄρχοντα καὶ κύριον ἀπάντων θεόν, ὡς δὴ δίκης ὄντα δημιουργόν, ἣ προσήκει τὸ πότε καὶ πῶς καὶ μέχρι πόσου κολαστέον ἕκαστον τῶν πονηρῶν ὀρίζειν. καὶ ταύτης φησὶ τῆς τέχνης ὁ Πλάτων υἱὸν ὄντα τοῦ Β Διὸς γεγονέναι τὸν Μίνω μαθητήν, ὡς οὐ δυνατόν 10 ἐν τοῖς δικαίοις κατορθοῦν οὐδ' αἰσθάνεσθαι τοῦ κατορθοῦντος τὸν μὴ μαθόντα μηδὲ κτησάμενον τὴν ἐπιστήμην. οὐδὲ γὰρ οὐς ἄνθρωποι νόμους τίθενται τὸ εὐλογον ἀπλῶς ἔχουσι καὶ πάντοτε φαινόμενον, ἀλλ' ἓνα καὶ δοκεῖ κομιδῇ γελοῖα τῶν προσταγμάτων· οἷον ἐν Λακεδαιμονίᾳ κηρύττουσιν οἱ ἔφοροι 15 παριόντες εὐθύς εἰς τὴν ἀρχὴν μὴ τρέφειν μύστακα, καὶ πείθεσθαι τοῖς νόμοις ὡς μὴ χαλεποὶ ᾧσιν αὐτοῖς· Ῥωμαῖοι δέ, οὐς ἂν εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρῶνται, κάρφος αὐτῶν λεπτὸν ἐπιβάλλουσι τοῖς σώμασιν· 20 ὅταν δὲ διαθήκας γράφωσιν, ἑτέρους μὲν ἀπολείπουσι κληρονόμους ἑτέροις δὲ πωλοῦσι τὰς οὐσίας· ὃ δοκεῖ παράλογον εἶναι. παραλογώτατον δὲ τὸ τοῦ Σόλωνος, ἄτιμον εἶναι τὸν ἐν στάσει πόλεως μηδετέρᾳ μερίδι προσθίμενον μηδὲ συστασιάσαντα. καὶ 25 ὅλως πολλὰς ἂν τις ἐξείποι νόμων ἀτοπίας μήτε τὸν λόγον ἔχων τοῦ νομοθέτου μήτε τὴν αἰτίαν συνειδῇς

4 Πίνδαρος] Bergk. 1 p. 388 9 Πλάτων] Min. p. 319 c sqq.
de Legg. p. 624 b 14 πάντοσε W 22 ἑτέροις Amyotus: ἑτεροί

ἐκάστου τῶν γραφομένων. τί δὴ θαυμαστόν, εἰ, τῶν
 ἀνθρωπίνων οὕτως ἡμῖν ὄντων δυσθεωρήτων, οὐκ
 εὐπορόν ἐστι τὸ περὶ τῶν θεῶν εἰπεῖν, ὥτινι λόγῳ
 τοὺς μὲν ὕστερον τοὺς δὲ πρότερον τῶν ἁμαρτανόν-
 5 των κολάζουσιν;

Β. 'Ταῦτα δ' οὐκ ἀποδράσεως πρόφασίς ἐστίν
 ἀλλὰ συγγνώμης αἰτησίς, ὅπως ὁ λόγος, οἷον εἰς λι-
 μένα καὶ καταφυγὴν ἀποβλέπων, εὐθαρσέστερον ἐξ-
 αναφέρῃ τῷ πιθανῷ πρὸς τὴν ἀπορίαν. ἀλλὰ σκοπεῖτε
 10 πρῶτον, ὅτι κατὰ Πλάτωνα πάντων καλῶν ὁ θεὸς D
 ἑαυτὸν ἐν μέσῳ παραδείγμα θέμενος, τὴν ἀνθρω-
 πίνην ἀρετὴν, ἐξομώσιν οὖσαν ἁμωσγέπως πρὸς
 αὐτόν, ἐνδίδωσι τοῖς ἐπεσθαι θεῷ δυναμένοις. καὶ
 γὰρ ἡ πάντων φύσις ἄτακτος οὖσα ταύτην ἔσχεν
 15 ἀρχὴν τοῦ μεταβαλεῖν καὶ γενέσθαι κόσμος, ὁμοιό-
 τητι καὶ μεθέξει τινὲ τῆς περὶ τὸ θεῖον ιδέας καὶ
 ἀρετῆς. καὶ τὴν ὅσιν αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ ἀνάψαι φησὶ
 τὴν φύσιν ἐν ἡμῖν, ὅπως ὑπὸ θεάς τῶν ἐν οὐρανῷ
 φερομένων καὶ θαύματος ἀσπάξεσθαι καὶ ἀγαπᾶν
 20 ἐθιζομένη τὸ εὖσχημον ἢ ψυχὴ καὶ τεταγμένον ἀπε-
 χθάνηται τοῖς ἀναρμόστοις καὶ πλανητοῖς πάθεσι καὶ E
 φεύγῃ τὸ εἰκὴ καὶ ὥς ἔτυχεν, ὥς κακίας καὶ πλημ-
 μελείας ἀπάσης γένεσιν. οὐ γὰρ ἔστιν ὃ τι μεῖζον
 ἄνθρωπος ἀπολάμβειν θεοῦ πέφυκεν ἢ τὸ μιμήσει καὶ
 25 διώξει τῶν ἐν ἐκείνῳ καλῶν καὶ ἀγαθῶν εἰς ἀρε-
 τὴν καθίστασθαι. διὸ καὶ τοῖς πονηροῖς ἐν χρόνῳ
 καὶ σχολαίως τὴν δίκην ἐπιτίθησιν, οὐκ αὐτὸς τινα

10 Πλάτωνα] cf. de Legg. p. 715 e 17 αὐτὸς] ὁ αὐτὸς
 W ἀνὴρ Duebnerus: ἀνὴρ. cf. Plat. Tim. Locr. p. 100 c

τοῦ ταχὺ κολάζειν ἁμαρτίαν δεδιὼς ἢ μετάνοιαν,
 F ἀλλ' ἡμῶν τὸ περὶ τὰς τιμωρίας θηριῶδες καὶ λά-
 βρον ἀφαιρῶν καὶ διδάσκων μὴ σὺν ὀργῇ μηδ' ὅτε
 μάλιστα φλέγεται καὶ σφαδάζει

ἵκηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω, 5
 καθάπερ δίδωκεν ἢ πείναν ἀποπιμπλάντας ἐπιπηδᾶν
 τοῖς λελυπηκόσιν, ἀλλὰ μιμουμένους τὴν ἐκείνου
 πραότητα καὶ τὴν μέλλησιν, ἐν τάξει καὶ ἐμμελείᾳ
 τὸν ἥκιστα μετανόια προσοισόμενον χρόνον ἔχοντας
 σύμβουλον, ἅπτεσθαι τῆς δίκης. ὕδατι γὰρ τεταρα- 10
 γμένῳ προσπεσόντα χρῆσθαι δι' ἀκρασίαν ἥττον ἐστὶ
 551 κακόν, ὡς Σωκράτης ἔλεγεν, ἢ θολερὸν ὄντα καὶ
 διάπλεων τὸν λογισμὸν ὀργῆς καὶ μαυίας, πρὶν ἢ
 καταστῆναι καὶ γενέσθαι καθαρὸν ἐμφορεῖσθαι τιμω-
 ρίας συγγενοῦς καὶ ὁμοφύλου σώματος. οὐ γάρ 'ἐγ- 15
 γυτάτω τὸ ἀμύνασθαι τῷ παθεῖν' ὡς Θουκυδίδης
 ἔλεγεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπωτάτω κείμενον ἀπολαμβάνει
 τὸ προσῆκον. ὡς γὰρ ὁ θυμὸς κατὰ τὸν Μελάνθιον
 'τὰ δεινὰ πράσσει τὰς φρένας μετοικίσας'
 οὕτω καὶ ὁ λογισμὸς τὰ δίκαια πράττει καὶ μέτρια, 20
 τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν ἐκποδὼν θέμενος. ὅθεν
 ἡμεροῦνται καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοισι παραδείγμασιν,
 B ἀκούοντες ὡς Πλάτων τε τὴν βακτηρίαν ἀνατεινά-
 μενος τῷ παιδί πολὺν ἔστη χρόνον, ὡς αὐτὸς ἔφη,
 τὸν θυμὸν κολάζων· καὶ Ἀρχύτας οἰκετῶν τινα πλημ- 25
 μέλειαν ἐν ἀγρῷ καὶ ἀταξίαν καταμαθὼν, εἶθ' ἑαυτοῦ
 συναισθανόμενος ἐμπαθέστερον ἔχοντος καὶ τραχύ-

τερον πρὸς αὐτούς, οὐδὲν ἐποίησεν ἀλλ' ἢ τοσοῦτον ἀπιὼν 'εὐτυχεῖτ' εἶπεν 'ὅτι ὀργίζομαι ὑμῖν.' εἶπερ οὖν ἀνδρῶν λόγοι μνημονευόμενοι καὶ πράξεις λεγόμεναι τὸ τραχὺ καὶ σφοδρὸν ἀπαρτύτουσι τῆς ὀργῆς, 5 πολὺν μᾶλλον εἰκὸς ἡμᾶς τὸν θεὸν ὀργῶντας, ὃ δέος οὐδὲν οὐδὲ μετάνοια πράγματος οὐδενός, ὅμως ἐν τῷ μέλλοντι τὴν τιμωρίαν κατατιθέμενον καὶ περιμένοντα τὸν χρόνον, εὐλαβεῖς περὶ τὰ τοιαῦτα γίννεσθαι καὶ θεῖον ἡγεῖσθαι μόριον ἀρετῆς τὴν πραότητα 10 καὶ τὴν μετριοπάθειαν, ἣν ὁ θεὸς ἐνδείκνυται τῷ μὲν κολάζειν ὀλίγους ἐπανορθοῦσαν, τῷ δὲ βραδέως πολλοὺς ὥφελουσαν καὶ νοουθετοῦσαν.

6. Δεύτερον τοίνυν τοῦτο διανοηθῶμεν, ὡς αἱ μὲν δικαιώσεις αἱ παρ' ἀνθρώπων μόνον ἔχουσαι 15 τὸ ἀντιλυπεῖν ἔργον ἐν τῷ κακῷ τὸν δεδρακότα παθεῖν ἴστανται, περαιτέρω δ' οὐκ ἐξικνουῦνται· διὸ τοῖς ἀμαρτήμασι κυνὸς δίκην ἐφυλακτοῦσαι κατακολουθοῦσι καὶ τὰς πράξεις ἐκ ποδὸς ἐπιδιώκουσι· τὸν θεὸν δ' εἰκός, ἥς ἂν ἐφάπτηται τῇ δίκῃ ψυχῆς νο- 20 σούσης, τὰ τε πάθη διορᾶν, εἰ πῇ τι καμπτόμενα πρὸς μετάνοιαν ἐνδίδωσι, καὶ χρόνον διδόναι οἷς D οὐκ ἄκρατος οὐδ' ἄτρεπτος ἢ κακία πέφυκε προσίζανειν. ἅτε γὰρ εἰδώς, ὅσῃν μοῖραν ἀρετῆς ἀπ' αὐτοῦ φερόμεναι πρὸς γένεσιν αἱ ψυχαὶ βαδίζουσι, 25 καὶ τὸ γενναῖον ὡς ἰσχυρὸν αὐταῖς καὶ οὐκ ἐξίτηλον ἐμπέφυκεν, ἐξανθεῖ δὲ τὴν κακίαν παρὰ φύσιν ὑπὸ τροφῆς καὶ ὁμιλίας φανύλης φθειρόμενον εἶτα

10 μετριοπάθειαν Patzigius: μεγαλοπάθειαν τῷ μὲν] τῷ μὲν ταχέως (malim ταχὺ vid. p. 550 e) R

Ε θεραπευθὲν ἐνίοις καλῶς ἀπολαμβάνει τὴν προσήκου-
 σαν ἔξιν, οὐ πᾶσι κατεπείγει τὴν τιμωρίαν ὁμοίως·
 ἀλλὰ τὸ μὲν ἀνήκεστον εὐθύς ἐξεῖλε τοῦ βίου καὶ
 ἀπέκοψεν, ὥς ἑτέροις γε πάντως βλαβερὸν αὐτῷ τε
 βλαβερώτατον αἰεὶ συνεῖναι μετὰ πονηρίας· οἷς δ' ἔ
 ὑπ' ἀγνοίας τοῦ καλοῦ μᾶλλον ἢ προαιρέσει τοῦ
 αἰσχροῦ τὸ ἀμαρτητικὸν εἰκὸς ἐγγεγονέναι, δίδωσι
 μεταβαλέσθαι χρόνον. εἰ δ' ἐπιμένωσι, καὶ τού-
 τοις ἀπέδωκε τὴν δίκην· οὐ γὰρ πον δέδιδε, μὴ δια-
 φύγωσι. σκοπεῖ δ' ὅσαι μεταβολαὶ γέγονασιν εἰς 10
 ἥθος ἀνδρῶν καὶ βίον· ἥ καὶ τρόπος ὠνομάσθη τὸ
 F μεταβάλλον αὐτοῦ καὶ ἥθος, ὥς πλεῖστον αὐτοῦ ἐν-
 δύεται τὸ ἥθος καὶ κρατεῖ μάλιστα καθαρτόμενον.
 οἶμαι μὲν οὖν καὶ τὸν Κέκροπα διφυᾶ προσαγορεῦ-
 σαι τοὺς παλαιούς, οὐχ ὥς ἔνιοι λέγουσιν ἐκ χρη- 15
 στοῦ βασιλέως ἄγριον καὶ δρακοντώδη γενόμενον
 τύραννον, ἀλλὰ τοῦναντίον ἐν ἀρχῇ σκολιὸν ὄντα
 καὶ φοβερόν, εἴθ' ὕστερον ἄρξαντα πράως καὶ φι-
 λανθρώπως. εἰ δὲ τοῦτ' ἄδηλον, ἀλλὰ Γέλωνά γ'
 ἴσμεν καὶ Ἰέρωνα τοὺς Σικελιώτας καὶ Πεισίστρατον 20
 τὸν Ἰπποκράτους, ὅτι πονηρίᾳ κτησάμενοι τυραννί-
 552 δας ἐχρήσαντο πρὸς ἀρετὴν αὐταῖς, καὶ παρανόμως
 ἐπὶ τὸ ἄρχειν ἐλθόντες ἐγένοντο μέτριοι καὶ δημο-
 φελεῖς ἄρχοντες, οἱ μὲν εὐνομίαν τε πολλὴν καὶ γῆς
 ἐπιμέλειαν παρασχόντες αὐτοὺς τε σώφρονας τοὺς 25
 πολίτας καὶ φιλεργοὺς ἐκ πολυτελῶν καὶ λάλων κατα-

4 βλαβερόν ὅν R. Nihil opus 12 ὥς πλεῖστον αὐτῷ]
 scribendum vid. ᾧ πλεῖστον. cf. p. 326 b 26 πολυτελῶν
 Cobetus: πολυγέλων

σκευάσαντες· Γέλων δὲ καὶ προπολεμήσας ἄριστα καὶ
 κρατήσας μάχῃ μεγάλη Καρχηδονίων οὐ πρότερον
 εἰρήνην ἐποιήσατο πρὸς αὐτοὺς δεομένους ἢ καὶ
 τοῦτο ταῖς συνθήκαις περιλαβεῖν, ὅτι παύσονται τὰ
 5 τέκνα τῷ Κρόνῳ καταθύοντες. ἐν δὲ Μεγαλοπόλει
 Λυδιδάδας ἦν τύραννος, εἴτ' ἐν αὐτῷ τῷ τυραννεῖν B
 μεταβαλλόμενος καὶ δυσχεράνας τὴν ἀδικίαν ἀπέδωκε
 μὲν τοὺς νόμους τοῖς πολίταις, μαχόμενος δὲ πρὸς
 τοὺς πολεμίους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐπιφανῶς ἔπε-
 10 σεν. εἰ δέ τις ἢ τύραννον ἀπέκτεινε Μιλτιάδην ἐν
 Χερρονήσῳ πρότερον, ἢ Κίμωνα συνόντα τῇ ἀδελφῇ
 διώξας εἶλεν, ἢ Θेमιστοκλέους ἐφ' οἷς ἀσελγαίνων
 ἐκώμαξε καὶ ὕβριξε δι' ἀγορᾶς ἀφείλετο τὴν πόλιν,
 ὥς ὕστερον Ἀλκιβιάδου, γραψάμενος, ἄρ' οὐκ ἂν
 15 ἀπωλώλεσαν ἡμῖν οἱ Μαραθῶνες οἱ Εὐρυμέδοντες
 τὸ καλὸν Ἀρτεμίσιον

ἔθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλλοντο φαεινὰν 0
 κρηπίδ' ἐλευθερίας;

οὐδὲν γὰρ αἱ μεγάλαι φύσεις μικρὸν ἐκφέρουσιν οὐδ'
 20 ἀργεῖ δι' ὀξύτητα τὸ σφοδρὸν ἐν αὐταῖς καὶ δρα-
 στήριον, ἀλλ' ἐν σάλῳ διαφέρονται, πρὶν εἰς τὸ
 μόνιμον καὶ καθεστηκὸς ἦθος ἔλθειν. ὥσπερ οὖν
 ὁ γεωργίας ἄπειρος οὐκ ἂν ἀσπάζαιτο χώραν ἰδὼν
 λόχμης ἔμπλεων δασείας καὶ φυτῶν ἀγρίων καὶ θη-
 25 ρία πολλὰ καὶ ρεύματα καὶ πολλὴν ἔχουσιν πηλὸν,
 ἀλλὰ τῷ μεμαθηκότι διαισθάνεσθαι καὶ κρίνειν, αὐτὰ

15 ἀπωλώλεσαν *: ἀπωλώλεισαν 17 Bergk. 1 p. 397
 Ἀθηναίων Boeckhius

ταῦτα τὴν ἰσχὺν καὶ πάνθ' ὅσ' ὑποδείκνυσιν καὶ τὴν
μαλακότητα τῆς γῆς· οὕτως ἄτοπα πολλὰ καὶ φαῦλα
D προεξανθοῦσιν αἱ μεγάλαι φύσεις, ὧν ἡμεῖς μὲν
εὐθύς τὸ τραχὺ καὶ νύττον οὐ φέροντες ἀποκόπτειν
οἴομεθα δεῖν καὶ κολούειν· ὁ δὲ βελτίων κριτῆς καὶ 5
ἀπὸ τούτων ἐνορῶν τὸ χρηστὸν καὶ γενναῖον, περι-
μένει λόγου καὶ ἀρετῆς συνεργὸν ἡλικίαν καὶ ὥραν,
ἧ τὸν οἰκεῖον ἢ φύσις καρπὸν ἀποδίδωσι.'

7. 'Ταῦτα μὲν οὖν ταύτῃ· τὸν δ' ἐν Αἰγύπτῳ
νόμον ἄρ' οὐκ εἰκότως ὑμῖν ἀπογράφασθαι δοκοῦ- 10
σιν ἐνιοι τῶν Ἑλλήνων, ὅς κελεύει τὴν ἐγκυον, ἂν
ἀλφῷ θανάτου, μέχρ' ἰκέῃ, φυλάττειν;' 'πάνυ μὲν
οὖν' ἔφασαν· εἶπον οὖν ἐγὼ 'ἐὰν δὲ παιδία μὴ
E κῆτι τις, ἀλλὰ προᾶξιν ἢ βουλήν ἀπόρροητον εἰς φῶς
ἡλίου δυνατὸς ἢ προαγαγεῖν χρόνῳ καὶ ἀναδεῖξαι, 15
κακὸν τι μὴνύσας λανθάνον ἢ σωτηρίου γνώμης γενό-
μενος σύμβουλος ἢ χρεῖας εὐρετῆς ἀναγκαίας, οὐκ
ἀμείνων ὁ περιμένειν τῆς τιμωρίας τὸ χρήσιμον
τοῦ προανελόντος; ἐμοὶ μὲν γάρ' ἔφην 'δοκεῖ'. 'καὶ
ἡμῖν' ὁ Πατροκλέας εἶπεν. 'ὀρθῶς' ἔφην. 'σκόπει 20
γάρ, εἰ Διονύσιος ἐν ἀρχῇ τῆς τυραννίδος ἔδωκε
δίκην, ὥς οὐδεὶς ἔν Ἑλλήνων ᾧκει Σικελίαν ἀνά-
στατον ὑπὸ Καρχηδονίων γενομένην, ὥσπερ οὐδ'
'Απολλωνίαν οὐδ' Ἀνακτόριον οὐδὲ τὴν Λευκαδίων
F χερρόνησον ᾧκουν ἂν Ἕλληνες, εἰ μὴ Περίανδρος 25
ἐκολάσθη μετὰ πολὺν χρόνον. οἶμαι δὲ καὶ Κασάν-

1 τὴν ἰσχὺν καὶ πάνθ' ὅσα] καὶ πάνθ' ὅσα τὴν ἰσχὺν
Stegmannus 13 ἐὰν *: εἰ 18 περιμένειν] add. καὶ προ-
τιμήσας R

ὁρῶ γενέσθαι τῆς δίκης ἀναβολήν, ὅπως αἱ Θῆβαι
 συνοικῶνται πάλιν. τῶν δὲ τουτὶ τὸ ἱερὸν συγκατα-
 λαβόντων ξένων οἱ πολλοὶ Τιμολέοντι συνδιαβάντες
 εἰς Σικελίαν, ὅτε Καρχηδονίους ἐνίκησάν καὶ κατέ-
 5 λυσαν τὰς τυραννίδας, ἐξώλοντο καὶ αὐτοὶ κακοὶ
 κακῶς ὕστερον. ἐνίοις γὰρ ἀμέλει καὶ κολασταῖς
 ἐτέρων πονηρῶν οἷον δημοκόνοις ἀπεχρήσατο τὸ
 δαιμόνιον, εἴτ' ἐπέτριψε, καθάπερ οἶμαι τοὺς πλεί-
 στους τυράννους. ὥσπερ γὰρ ὑαίνης χολή καὶ φώ- 558
 10 κης πυτία, θηρίων τᾶλλα μικρῶν, ἔχουσί τι πρὸς
 τὰς νόσους χρήσιμον, οὕτως ἐνίοις δηγμοῦ δεομένοις
 καὶ κολάσεως ἐμβάλων ὁ θεὸς πικρίαν τινὰ τυράννου
 δυσμελίικταν καὶ τραχύτητα χαλεπὴν ἄρχοντος, οὐ
 πρότερον ἐξεῖλε τὸ λυποῦν καὶ ταράττον ἢ τὸ νο-
 15 σοῦν ἀπαλλάξαι καὶ καθῆραι. τοιοῦτο καὶ Φάλαρις
 ἦν Ἀκραγαντίνοις φάρμακον καὶ Ῥωμαίοις Μάριος.
 Σικωνίοις δὲ καὶ διαρρηδὴν ὁ θεὸς προσεῖπε μαστι-
 γονόμων δεῖσθαι τὴν πόλιν, ὅτι Τελητίαν παῖδα
 στεφανούμενον ἐν Πυθίοις ἀφαιρούμενοι Κλεωναίων,
 20 ὥς ἴδιον πολίτην διέσπασαν. ἀλλὰ Σικωνίοις μὲν B
 Ὀρθαγόρας γενόμενος τύραννος καὶ μετ' ἐκείνων οἱ
 περὶ Μύρωνα καὶ Κλεισθένη τῇ ἀκολασίᾳ ἐπαν-
 σαν· Κλεωναῖοι δὲ τῆς αὐτῆς οὐ τυχόντες ἰατρείας
 εἰς τὸ μηδὲν ἤκουσι. καὶ Ὀμήρου δέ που λέγοντος
 25 ἀκούετε

'τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίην ἀρετήν.'

15 καθῆραι *: καθᾶραι 26 Hom. O 641 27 παντοίας
 ἀρετὰς Homerus

καίτοι λαμπρὸν οὐδὲν οὐδ' ἐκπρεπὲς ἔργον ἐκεῖνος
 ὁ τοῦ Κοπρέως παρέσχευ· ἀλλὰ τὸ Σισύφον καὶ τὸ
 Ἀντολύκου καὶ τὸ Φλεγύου γένος ἤνθησεν ἐν δόξαις
 καὶ ἀρεταῖς μεγάλων βασιλέων. γέγρονε δὲ καὶ Περι-
 κλῆς Ἀθήνησιν ἐναγοῦς οἰκίας· καὶ Πομπήιος Μάγνος 5
 C ἐν Ῥώμῃ Στράβωνος ἦν υἱός, οὗ τὸν νεκρὸν ὁ Ῥω-
 μαίων δῆμος ὑπὸ μίσους ἐξέβαλε καὶ κατεπάτησε.
 τί οὖν ἄτοπον, εἰ, καθάπερ γεωργὸς οὐκ ἐκκόπτει
 τὴν ἄκανθαν ἀν μὴ λάβῃ τὸν ἀσπάραγον οὐδ' οἱ
 Αἴβυες τὸ φρύγανον ἐπικάουσι πρότερον ἢ τὸ λή- 10
 δανον ἀπ' αὐτοῦ συναγαγεῖν, οὕτως ὁ θεὸς ἐνδόξου
 καὶ βασιλικοῦ γένους ῥίξαν πονηρὰν καὶ τραχεῖαν
 οὐκ ἀναιρεῖ πρότερον ἢ φῦναι τὸν προσήκοντα καρ-
 πὸν ἀπ' αὐτῆς; μυρίας γὰρ Ἰφίτου βοῦς καὶ ἵππους
 ἀπολέσθαι κρεῖττον ἦν Φωκεῦσι καὶ πλείονα χρυσὸν 15
 D ἐκ Δελφῶν οἴχεσθαι καὶ ἄργυρον, ἢ μῆτ' Ὀδυσσέα
 μῆτ' Ἀσκληπιὸν φῦναι μῆτε τοὺς ἄλλους ἐκ κακῶν
 καὶ πονηρῶν ἄνδρας ἀγαθοὺς καὶ μεγαλωφελεῖς
 γενομένους.'

8. 'Τὸ δ' ἐν καιρῷ καὶ τρόπῳ τῷ προσήκοντι 20
 γενέσθαι τὰς τιμωρίας οὐ βέλτιον εἶναι νομίζεις τοῦ
 ταχὺ καὶ παραχρηῖμα; οἷόν ἐστι τὸ κατὰ Κάλλιππον,
 ὃ ξιφιδίῳ φίλος εἶναι δοκῶν ἀπέκτεινε Δίωνα, τούτῳ
 πάλιν αὐτὸν ὑπὸ τῶν φίλων ἀποθάνειν· καὶ τό,
 Μίττος τοῦ Ἀργείου κατὰ στάσιν ἀναιρεθέντος, ἀν- 25
 δριάντα χαλκοῦν ἐν ἀγορᾷ θείας οὔσης ἐμπεσεῖν τῷ

1 ἐκπρεπὲς W: εὐπρεπὲς 16 Ὀδυσσέα] Ἡρακλέα W
 21 νομίζεις *: νομίζειν. cf. p 557 f. 560 b. Simile vitium
 p. 585 a 23 Μίττος Aristoteles Poet. c. 9: μέτιος

- κτείναντι τὸν Μίτυν καὶ ἀνελεῖν. καὶ τὰ περὶ τὸν
 Βέσσον τὸν Παίονα καὶ Ἀρίστωνα τὸν Οἰταῖον ξε-
 ναγὸν οἶσθαι δῆπουθεν, ὃ Πατροκλέα.' 'μὰ Δί' Ε
 εἶπεν 'ἀλλὰ δέομαι μαθεῖν.' 'ὁ μὲν Ἀρίστων' ἔφην
 Ε 'τὸν Ἐριφύλης κόσμον ἐνταῦθα κείμενον καθελὼν
 τῶν τυράννων διδόντων ἐκόμισε τῇ γυναικὶ δῶρον·
 ὁ δ' υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν μητέρα διοργισθεὶς ἐκ
 τινος αἰτίας ὑπῆψε τὴν οἰκίαν καὶ πάντας ἐν ταύτῃ
 κατέκασεν. ὁ δὲ Βέσσος, ὡς ἔοικεν, ἀπεκτονῶς τὸν
 10 πατέρα τὸν ἑαυτοῦ πολὺν χρόνον ἐλάνθανεν, ὕστε-
 ρον δὲ πρὸς ξένους ἐπὶ δεῖπνον ἐλθὼν, χειλιδόνων
 τινὰ νεοσσιὰν τῇ λόγχῃ νύξας κατέβαλε καὶ τοὺς νεοσ-
 σοὺς διέφθειρε. λεγόντων δ' οἷον εἰκὸς τῶν παρόν- Ε
 των 'ἄνθρωπε, τί παθὼν ἔργον οὕτως ἀλλόκοτον
 15 ἔπραξας;' 'οὐ γάρ' ἔφη 'μου πάλαι καταμαρτυροῦ-
 σιν αὐταὶ ψευδῶς καὶ καταβοῶσιν ὥς ἀπεκτονότος
 τὸν πατέρα;' θαναμάσαντες δ' οἱ παρόντες τὸν λό-
 γον ἐμήνυσαν τῷ βασιλεῖ, καὶ τοῦ πράγματος ἐξελεγ-
 χθέντος ἔτισεν ὁ Βέσσος τὴν δίκην.'
- 20 9. 'Ἀλλὰ ταῦτα μὲν' ἔφην 'ἡμεῖς λέγομεν, ὥσπερ
 ἠξίωται, γίνεσθαι τινα τῆς τιμωρίας ἀναβολὴν ὑπο-
 θέμενοι τοῖς πονηροῖς· τὰ λοιπὰ δ' Ἡσιόδου χρῆ
 νομίζειν ἀκροᾶσθαι, λέγοντος οὐχ ἢ Πλάτων 'ἀκό-
 λουθον εἶναι τιμωρίαν ἀδικίας πάθην' ἀλλ' ἡλι- 554
 25 κιῶτιν ἐκ τῆς αὐτῆς ὁμότητος χώρας καὶ ῥίξης συν-
 υποφνομένην· 'ἡ γὰρ κακὴ' φησί

‘βουλή τῷ βουλευόμενῳ κακίστη·’

καί

‘ὅς δ’ ἄλλω κακὰ τεύχει, ἐπὶ κακὸν ἦπατι τεύχει.’

ἡ μὲν γὰρ κανθαρίς ἐν αὐτῇ λέγεται τὸ βοηθητικὸν
ἐκ τινος ἀντιπαθείας ἔχειν συγκεκραμένον· ἡ δὲ πο- 5
νηρία συγγεννώσα τὸ λυποῦν ἑαυτῇ καὶ κολάζον,
οὐχ ὕστερον ἀλλ’ ἐν αὐτῇ τῇ ὕβρει τὴν δίκην τοῦ
ἀδικεῖν δίδωσι· καὶ τῷ μὲν σώματι τῶν κολαζομένων
B ἕκαστος κακούργων ἐκφέρει τὸν αὐτοῦ σταυρόν· ἡ
δὲ κακία τῶν κολαστηρίων ἐφ’ ἑαυτὴν ἕκαστον ἐξ 10
αὐτῆς τεκταίνεται, δεινοῦ τις οὔσα βίου δημιουργὸς
οἴκτους σὺν αἰσχύνῃ φόβους τε πολλοὺς καὶ πάθη
χαλεπὰ καὶ μεταμελείας καὶ ταραχὰς ἀπαύστους ἔχον-
τος. ἀλλ’ οὐδὲν ἔνιοι διαφέρουσι παιδαρίων, ἀ τοὺς
κακούργους ἐν τοῖς θεάτροις θεώμενα πολλάκις ἐν 15
χιτῶσι διαχρύσοις καὶ χλαμυδίῳ ἀλουργοῖς ἐστε-
φανωμένους καὶ πυρριχίζοντας ἄγεται καὶ τέθηπεν
ὥς μακαρίους· ἄχρι οὗ κεντούμενοι καὶ μαστιγού-
μενοι καὶ πῦρ ἀνιέντες ἐκ τῆς ἀνθινῆς ἐκείνης καὶ
C πολυτελοῦς ἐσθῆτος ὀφθῶσιν. οἱ γὰρ πολλοὶ τῶν 20
πονηρῶν οἰκίας περιβεβλημένοι μεγάλας καὶ ἀρχὰς
καὶ δυνάμεις περιφάνεις, λανθάνουσιν ὅτι κολάζον-
ται πρὶν ἢ φθάσωσιν ἀποσφαγέντες ἢ κατακρημνι-
σθέντες· ἅπερ ἂν τις οὐ τιμωρίαν εἴποι πέρας δὲ
τιμωρίας καὶ συντέλειαν. ὥσπερ γὰρ Ἡρόδικον τὸν 25
Σηλυμβριανὸν εἰς φθίσιν, ἀνήκεστον πάθος, ἔμπε-

1. 3 Hes. OD 265. 266 3 ὅς — τεύχει] οἱ τ’ αὐτῷ
κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων Hesiodus 12 οἴκτους]
οἴκτροῦ καὶ S

σόντα καὶ μῆξαντα πρῶτον ἀνθρώπων γυμναστικὴν
 ἱατρικῇ φησὶν ὁ Πλάτων μακρὸν ποιῆσαι τὸν θάνα-
 τον αὐτῷ καὶ τοῖς ὁμοίως νοσοῦσιν· οὕτω καὶ τῶν
 πονηρῶν ὅσοι τὴν παρὰντικὰ πληγὴν ἐκφυγεῖν ἔδο-
 5 ξαν, οὐ μετὰ πλείονα χρόνον ἀλλ' ἐν πλείονι χρόνῳ
 τιμωρίαν μακροτέραν οὐ βραδυτέραν τίνουσιν· οὐδὲ D
 γηράσαντες ἐκολάσθησαν ἀλλ' ἐγήρασαν κολαζόμενοι.
 λέγω δὲ πρὸς ἡμᾶς τὸν πολὺν χρόνον· ἐπεὶ τοῖς γε
 θεοῖς πᾶν ἀνθρωπίνου βίου διάστημα τὸ μηδὲν ἐστὶ·
 10 καὶ τὸ νῦν ἀλλὰ μὴ πρὸ ἐτῶν τριάκοντα τοιοῦτόν
 ἐστίν, οἷον τὸ δέλλης ἀλλὰ μὴ πρὶν στρεβλοῦν ἢ
 κρεμαννύναι τὸν πονηρόν, ἄλλως τε καὶ φρουρου-
 μενον ἐν τῷ βίῳ καθάπερ εἰρκτῇ μηδεμίαν μετανά-
 στασιν ἐχούσῃ μηδὲ διάφραξιν, εὐωχίας δὲ πολλὰς
 15 διὰ μέσου καὶ πραγματείας καὶ δόσεις καὶ χάριτας
 ἀμέλει καὶ παιδείας, ὥσπερ ἐν δεσμοτηρίῳ κυβερνόν-
 των ἢ πεττενόντων, ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ σχοινίου
 κρεμασμένου.

10. Καίτοι τί κωλύει μηδὲ τοὺς ἐπὶ θανάτῳ κα-
 20 θειρογνυμένους φάναι κολάζεσθαι, μέχρι οὗ τις ἀπο- E
 κόψῃ τὸν τράχηλον, μηδὲ τὸν πεπωκότα τὸ κώνειον
 εἴτα περιιόντα καὶ προσμένοντα βάρος ἐγγενέσθαι
 τοῖς σκέλεσιν αὐτοῦ πρὶν ἢ τὴν συνάπτουσιν ἀναι-
 σθησίᾳ σβέσειν καὶ πῆξιν καταλαβεῖν, εἰ τὸν ἔσχατον
 25 τῆς τιμωρίας καιρὸν ἡγοῦμεθα τιμωρίαν τὰ δ' ἐν
 μέσῳ παθήματα καὶ φόβους καὶ προσδοκίας καὶ μετα- F
 μελείας, οἷς ἀδικήσας ἕκαστος ἐνέχεται τῶν πονηρῶν,

2 ἢ φησιν? Πλάτων] Protag. p. 316 e. Rep. p. 406 a
 15 δόσεις] διαδόσεις R

παραλείπομεν· ὥσπερ ἰχθὺν καταπεπωκότα τὸ ἄγκιστρον οὐ φάσκοντες ἐαλωκέναι πρὶν ὑπὸ τῶν μαγείρων ὀπτῶμενον ἰδῶμεν ἢ κατατεμνόμενον; ἔχεται γὰρ ἕκαστος ἀδικήσας τῇ δίκῃ καὶ τὸ γλυκὺ τῆς ἀδικίας ὥσπερ δέλεαρ εὐθὺς ἐξεδήδοκε, τὸ δὲ συν- 5 εἰδὸς ἐγκείμενον ἔχων καὶ ἀποτίνον

‘θύννος βολαῖος πέλαγος ὡς διαστροβεῖ.’

ἢ γὰρ ἰταμότης ἐκείνη καὶ τὸ θρασὺ τῆς κακίας ἄχρι 555 τῶν ἀδικημάτων ἰσχυρόν ἐστι καὶ πρόχειρον, εἴτα τοῦ πάθους ὥσπερ πνεύματος ὑπολείποντος, ἀσθε- 10 νὲς καὶ ταπεινὸν ὑποπίπτει τοῖς φόβοις καὶ ταῖς δεισιδαιμονίαις· ὥστε πρὸς τὰ γιννόμενα καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποπλάττεσθαι τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας ἐνύπνιον τὸν Στησίχορον, οὕτωςί πως λέγοντα

‘τᾶ δὲ δράκων ἐδόκησεν μολεῖν κᾶρα βεβροτω- 15 [μένος ἄκρον,

ἐκ δ’ ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἐφάνη.’ καὶ γὰρ ὕψεις ἐνυπνίων καὶ φάσματα μεθημερινὰ καὶ χρησμοὶ καὶ καταιβασίαι, καὶ ὃ τι δόξαν ἔσχεν αἰτία θεοῦ περαίνεσθαι, χειμῶνας ἐπάγει καὶ φό- 20 B βους τοῖς οὕτω διακειμένοις. οἷόν φασιν Ἀπολλόδωρόν ποτε κατὰ τοὺς ὕπνους ὄρᾶν ἐκδερόμενον ἑαυτὸν ὑπὸ Σκυθῶν εἴτα καθεψόμενον, τὴν δὲ καρδίαν ἐκ τοῦ λέβητος ὑποφθεγγομένην καὶ λέγουσαν ‘ἐγὼ σοι τούτων αἰτία.’ καὶ πάλιν τᾶς θυγατέρας 25

6 ἀποτίνον] scribendum vid. παρατεῖνον; ἀπὸ cum παρὰ saepe confunditur 7 Nauck. p. 914 15 Bergk. 3 p. 222
τᾶ δὲ R: τὰδε ἐδόκησεν Bergkiius: ἐδόκησε 19 ὅ
τι X: ὅτι

διαπύρους καὶ φλεγομένας τοῖς σώμασι κύκλῳ περὶ αὐτὸν περιτρεχούσας. Ἰππαρχον δὲ τὸν Πεισιστράτου, μικρὸν ἔμπροσθεν τῆς τελευτῆς αἷμα προσβαλοῦσαν αὐτῷ τὴν Ἀφροδίτην ἐκ τινος φιάλης πρὸς τὸ πρόσ-
 5 ωπον· οἱ δὲ Πτολεμαίου τοῦ Κεραννοῦ φίλοι καλοῦ-
 μενον αὐτὸν ἐώρων ἐπὶ δίκην ὑπὸ Σελεύκου, γυνῶν ὁ
 καὶ λύκων δικαζόντων, καὶ κρέα πολλὰ τοῖς πολε-
 μίοις διανεμόντα. Παυσανίας δὲ Κλεονίκην ἐν Βυ-
 ζαντίῳ παρθένον ἐλευθέραν ὕβρει μεταπεμψάμενος
 10 ὥς ἔξων διὰ νυκτός, εἴτα προσιοῦσαν ἐκ τινος ταρα-
 χῆς καὶ ὑποψίας ἀνελών, ἐώρα πολλάκις ἐν τοῖς
 ὕπνοις λέγουσαν αὐτῷ

‘βαῖνε δίκης ἄσσον· μάλα τοι κακὸν ἀνδράσιν ὕβρις.’
 οὐ παυομένου δὲ τοῦ φάσματος, ὥς ἔοικε, πλεύσας
 15 ἐπὶ τὸ ψυχοπομπεῖον εἰς Ἡράκλειαν ἱλασμοῖς τισι
 καὶ χοαῖς ἀνεκαλεῖτο τὴν ψυχὴν τῆς κόρης· ἐλθοῦσα
 δ’ εἰς ὕπνιν εἶπεν, ὅτι παύσεται τῶν κακῶν, ὅταν
 ἐν Λακεδαιμόνι γένηται· γενόμενος δ’ εὐθύς ἐτε-
 λεύτησεν.

20 11. Ὡστ’, εἰ μὴδὲν ἔστι τῇ ψυχῇ μετὰ τὴν τελευ- D
 τὴν ἀλλὰ καὶ χάριτος πέρας ἀπάσης καὶ τιμωρίας
 ὁ θάνατος, μᾶλλον ἢν τις εἴποι τοῖς ταχὺ κολαζο-
 μένοις τῶν πονηρῶν καὶ ἀποθνήσκουσι μαλακῶς
 καὶ ραθύμως χρῆσθαι τὸ δαιμόνιον. καὶ γὰρ εἰ
 25 μὴδὲν ἄλλο φαίη τις ἢν τῷ βίῳ καὶ τῷ χρόνῳ τῶν
 πονηρῶν ὑπάρχειν κακόν, ἀλλ’ ἐξελεγχομένης πον

3 προσβάλλουσαν Stegmannus 8 διανεμόντων R 9 ἐφ’
 ὕβρει idem 13 cf. Vit. Cim. c. 6 26 ὑπάρχειν Ruhn-
 kenius: παρέχειν

τῆς ἀδικίας, πράγματος ἀνδρῶν καὶ ἀχαρίστου, καὶ
 χρηστὸν οὐδὲν οὐδ' ἄξιον σπουδῆς ἀναφέροντος ἐκ
 πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγώνων, ἣ αἰσθησις αὐτῶν
 ἀνατρέπει τὴν ψυχὴν. οἷον ἱστοροῦσι δῆπου Λυσί-
 μαχον ὑπὸ δόξης ἐκβιασθέντα καὶ παραδόντα τοῖς 5

E Γέταις τὸ σῶμα καὶ τὴν δύναμιν, ὥς ἔπιεν ὑπο-
 χεῖριος γενόμενος, εἰπεῖν 'φεῦ τῆς ἐμῆς κακίας, ὅς
 δι' ἡδονὴν οὕτω βραχεῖαν ἐστέρημαι βασιλείας τηλι-
 καύτης.' καίτοι γε πρὸς φυσικὴν πάθους ἀνάγκην
 ἀντιβῆναι παγχάλεπόν ἐστιν· ὅταν δ' ἄνθρωπος ἡ 10
 χρημάτων ἔνεκα πλεονεξίας ἢ φθόνῳ πολιτικῆς δόξης
 καὶ δυνάμεως ἢ δι' ἡδονὴν τινα συνουσίας ἄνομον
 ἔργον ἐργασάμενος καὶ δεινόν, εἴτα τοῦ πάθους

F ἀφιεῖς τὸ διψῶδες καὶ μανικὸν ἐν χρόνῳ καθορᾷ τὰ
 αἰσχροῦ καὶ φοβεροῦ τῆς ἀδικίας πάθη παραμένοντα, 15
 χρήσιμον δὲ μηδὲν μηδ' ἀναγκαῖον μηδ' ὀνησιφό-
 ρον, ἃ οὐκ εἰκὸς ἐμπίπτειν αὐτῷ πολλάκις λογι-
 σμὸν, ὥς ὑπὸ κενῆς δόξης ἢ δι' ἡδονὴν ἀνελεύθερον
 καὶ ἀχαρίστον ἀνατρέψας τὰ κάλλιστα καὶ μέγιστα
 τῶν ἐν ἀνθρώποις δικαίων ἐμπέπληκεν αἰσχύνης 20
 καὶ ταραχῆς τὸν βίον; ὥσπερ γὰρ ὁ Σιμωνίδης ἔλεγε
 παίξων τὴν τοῦ ἀργυρίου κιβωτὸν εὐρίσκειν ἀεὶ
 πλήρη τὴν δὲ τῶν χαρίτων κενὴν, οὕτως οἱ πονη-
 ροὶ τὴν κακίαν ἐν ἑαυτοῖς διορῶντες ἡδονῆς μὲν
 εὐθύς κενὴν χάριν ἐχούσης καὶ ἐλπίδος χρηστῆς 25
 556 ἔρημον εὐρίσκουσι, φόβῳ δὲ καὶ λυπῶν καὶ μνήμης
 ἀτερποῦς καὶ πρὸς τὸ μέλλον μὲν ὑποψίας ἀπιστίας
 δὲ πρὸς τὸ παρὸν ἀεὶ γέμουσαν. ὥσπερ τῆς Ἰνοῦς

28 ὥσπερ] ὥς γὰρ R. malim ἔπερ γὰρ, sed cf. p. 463 d

ἐν τοῖς θεάτροις λεγούσης ἀκούομεν, ἐφ' οἷς ἔδρασε
μεταμελομένης

ῥίλαι γυναῖκες, πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους

Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι τῶν πεπραγμένων

5 δράσασα μηδέν;

ταῦθ' ἐκάστου τῶν πονηρῶν εἰκὸς τὴν ψυχὴν ἀνα-
πολεῖν ἐν αὐτῇ καὶ διαλογίζεσθαι πῶς ἂν ἐκβᾶσα
τῆς μνήμης τῶν ἀδικημάτων καὶ τὸ συνειδὸς ἐξ ἑαυ- B
τῆς ἐκβαλοῦσα καὶ καθαρὰ γενομένη, βίον ἄλλον

10 ἐξ ἀρχῆς βιώσειεν. οὐ γάρ ἐστι θαρραλέον οὐδ'
ἄτυφον οὐδὲ μόνιμον καὶ βέβαιον ἐν οἷς προαιρεῖται
τὸ πονηρὸν, εἰ μὴ νῆ Δία σοφοὺς τινας εἶναι φη-
σομεν τοὺς ἀδικοῦντας· ἀλλ' ὅπου φιλοπλουτία καὶ
φιληδονία περιμάχητος καὶ φθόνος ἄκρατος ἐνοικί-

15 ζεται μετὰ δυσμενείας ἢ κακοηθείας, ἐνταῦθα καὶ
διδασκαλίαν σκοπῶν ἀνευρήσεις ὑποκαθημένην καὶ
μαλακίαν πρὸς πόνον καὶ δειλίαν πρὸς θάνατον καὶ
μετάπτωσιν ὀξείαν ὁρμῶν καὶ χανυρότητα πρὸς δόξαν
ὑπ' ἀλαξονείας· καὶ τοὺς ψέγοντας φοβοῦνται, καὶ C

20 τοὺς ἐπαινοῦντας δεδίασιν ὥς ἀδικουμένους τῇ
ἀπάτῃ, καὶ μάλιστα τοῖς κακοῖς πολεμοῦντας ὅτι
τοὺς δοκοῦντας ἀγαθοὺς ἐπαινεῖσι προθύμως. τὸ
γὰρ σκληρὸν ἐν κακίᾳ καθάπερ ἐν φαύλῳ σιδήρῳ
σαθρὸν ἐστὶ καὶ τὸ ἀντίτυπον εὐθραυστον. ὅθεν ἐν
25 χρόνῳ πολλῷ μᾶλλον ὥς ἔχουσιν αὐτοὺς καταμαν-
θάνοντες ἄχθονται καὶ δυσκολαίνουσι καὶ προβάλ-

3 Nauck. p. 483

6 εἰκὸς] omissum a codd. meis ante

14 περιμάχητος] περιμανῆς vel

λονται τὸν ἑαυτῶν βίον. οὐ γὰρ δήπου παρακατα-
 θήκην μὲν ἀποδοὺς καὶ γνώριμον ἐγγυησάμενος καὶ
 πατρὶδι μετὰ δόξης καὶ φιλοτιμίας ἐπιδοὺς καὶ συν-
 D εἰσενεγκὼν ὁ φαῦλος, εὐθύς ἐστὶν ἐν μεταμελείᾳ
 καὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀνιᾶται διὰ τὸ πάντῃ μετα- 5
 πτωτὸν αὐτοῦ καὶ πλανώμενον τῆς γνώμης, καὶ κρο-
 τούμενοί τινες ἐν τοῖς θεάτροις εὐθύς στένουσιν,
 ὑπονοστούσης τῆς φιλοδοξίας εἰς τὴν φιλαργυρίαν·
 οἱ δὲ καταθύνοντες ἀνθρώπους ἐπὶ τυραννίσι καὶ συν-
 ωμοσίαις ὥς Ἀπολλόδωρος, καὶ χρήματα φίλων ἀπο- 10
 στεροῦντες ὥς Γλαῦκος ὁ Ἐπικύδους, οὐ μετενδούν
 οὐδ' ἐμίλουν ἑαυτοὺς οὐδ' ἠνιῶντο τοῖς γεγενημέ-
 νοις. ἐγὼ μὲν γάρ, εἰ θέμις ἐστὶν εἰπεῖν, οὔτε
 τινὸς θεῶν οὔτ' ἀνθρώπων δεῖσθαι κολαστοῦ νομίζω
 E τοὺς ἀνοσιουργοῦντας, ἀλλὰ τὸν βίον αὐτῶν ἐξαφ- 15
 κεῖν ὑπὸ τῆς κακίας διεφθαρμένον ὅλον καὶ συν-
 τεταραγμένον.

12. 'Ἀλλὰ σκοπεῖτε τὸν λόγον' ἔφην 'μὴ τοῦ
 καιροῦ πορρωτέρω πρόεισι.' καὶ ὁ Τίμων 'τυχόν'
 ἔφη 'πρὸς τὸ μέλλον καὶ τὸ λειπόμενον αὐτῷ μῆκος. 20
 ἤδη γὰρ ὥσπερ ἔφεδρον ἀνίστημι τὴν τελευταίαν
 ἀπορίαν, ἐπεὶ ταῖς πρώταις διηγώνισται μετρίως. ἃ
 γὰρ Εὐριπίδης ἐγκαλεῖ καὶ παρρησιάζεται πρὸς τοὺς
 θεοὺς,

'τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκρόνους' 25
 τρέποντας, αἰτιᾶσθαι νόμιζε καὶ τοὺς σιωπῶντας
 F ἡμῶν. εἴτε γὰρ οἱ δρᾶσαντες αὐτοὶ δίκην ἔδοσαν,

6 καὶ κροτούμενοι — φιλαργυρίαν] del. Stegmannus
 23 Εὐριπίδης] Nauck. p. 676

οὐδὲν ἔτι δεῖ κολάζειν τοὺς μὴ ἀδικήσαντας, ὅπου
 δις ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς οὐδὲ τοὺς δρᾶσαντας δίκαιον·
 εἴτε ῥαθυμῶς καταπροέμενοι τὴν τιμωρίαν ἐν τοῖς
 πονηροῖς ὅψε παρὰ τῶν ἀναιτίων εἰσπράττουσιν, οὐκ
 5 εὖ τὸ ἀδίκως τοῦ βραδέως ἀντιλαμβάνουσιν. οἷον
 ἐνταῦθα δῆπουθεν λέγεται ἐλθεῖν Αἰσωπον, ἔχοντα
 παρὰ Κροίσου χρυσίον ὅπως θύσῃ τε τῷ θεῷ μεγαλο-
 πρεπῶς καὶ Δελφῶν ἐκάστῳ διανεῖμῃ μνᾶς τέσσαρας·
 ὀργῆς δέ τινος, ὥς ἔοικε, καὶ διαφορᾶς αὐτῷ γενο-
 10 μένης πρὸς τοὺς αὐτόθι, τὴν μὲν θυσίαν ἐποιήσατο,
 τὰ δὲ χρήματ' ἀνέπεμψεν εἰς Σάρδεις, ὥς οὐκ ἀξίων
 ὄντων ὠφεληθῆναι τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ συνθέντες
 αἰτίαν ἐπ' αὐτὸν ἱεροσυλίας ἀπέκτειναν, ὥσαντες
 ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης ἦν Ἰάμπειαν καλοῦσιν. ἐκ
 15 δὲ τούτου λέγεται μηνῖσαν τὸ θεῖον αὐτοῖς ἀφορίαν
 τε γῆς ἐπαγαγεῖν καὶ νόσων ἀτόπων ἰδέαν παῖσαν,
 ὥστε περιμόντας ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πανηγύρεσι κη-
 ρύσσειν καὶ καλεῖν αἰετὸν βουλόμενον ὑπὲρ Αἰσώ-
 που δίκην λαμβάνειν παρ' αὐτῶν. τρίτῃ δὲ γενεᾷ
 20 Σάμιος Ἰάδμων ἀφίκετο, γένει μὲν οὐδὲν Αἰσώπῳ
 προσήκων ἀπόγονος δὲ τῶν πριαμένων αὐτὸν ἐν
 Σάμῳ γεγονώς· καὶ τούτῳ τινὰς δίκας δόντες οἱ Β
 Δελφοὶ τῶν κακῶν ἀπηλλάγησάν. ἐξ ἐκείνου δὲ φασὶ
 καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν ἱεροσύλων ἐπὶ τὴν Ναυπλίαν
 25 ἀπὸ τῆς Ἰαμπείας μετατεθῆναι. καὶ τὸν Ἀλέξαν-
 δρον οὐδ' οἱ πάνυ φιλοῦντες, ὧν ἑσμεν καὶ ἡμεῖς,

6 λέγεται δῆπουθεν Benselerus; malim λέγουσιν 7
 θύσῃ τε *: τε θύσεται 15 μηνῖσαν R: μηνῖσαι 20 Ἰάδ-
 μων. (cf. Arist. Fr. 487) constanter Herodotus: Ἰδμων

ἐπαινοῦσι, τὸ Βραγχιδῶν ἄστν συγγέαντα καὶ δια-
φθείραντα πᾶσαν ἡλικίαν διὰ τὴν γενομένην τοῦ
περὶ Μίλητον ἱεροῦ προδοσίαν ὑπὸ τῶν προπάππων
αὐτῶν. Ἀγαθοκλῆς δ' ὁ Συρακοσίων τύραννος, καὶ
σὺν γέλῳτι χλευάζων Κερκυραίους ἐρωτῶντας διὰ τί
πορθοίῃ τὴν νῆσον αὐτῶν, 'ὅτι νῆ Δί' εἶπεν 'οἱ
C πατέρες ὑμῶν ὑπεδέξαντο τὸν Ὀδυσσεά.' καὶ τῶν
'Ιθακησίων ὁμοίως ἐγκαλούντων ὅτι πρόβατα λαμ-
βάνουσιν αὐτῶν οἱ στρατιῶται, 'ὁ δ' ὑμέτερος' ἔφη
'βασιλεὺς ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ τὸν ποιμένα προσ- 10
εξετύφλωσεν.' ἄρ' οὖν οὐκ ἀτοπώτερος τούτων ὁ
'Απόλλων, εἰ Φενεάτας ἀπόλλυσι τοὺς νῦν, ἐμφράξας
τὸ βέραθρον καὶ κατακλύσας τὴν χώραν ἄπασαν
αὐτῶν, ὅτι πρὸ χιλίων ἐτῶν, ὥς φασιν, ὁ Ἡρακλῆς
ἀνασπάσας τὸν τρίποδα τὸν μαντικὸν εἰς Φενεὸν 15
ἀπήνεγκε. Συβαρίταις δὲ φράζων ἀπόλλυσιν τῶν
κακῶν, ὅταν τρισὶν ὀλέθροις ἰλάσωνται τὸ μῆνιμα
D τῆς Λευκαδίας Ἥρας; καὶ μὴν οὐ πολὺς χρόνος,
ἂφ' οὗ Δοκροὶ πέμποντες εἰς Τροίαν πέπαννται τὰς
παρθένους,

20

αἱ καὶ ἀναμπέχονοι γυμνοῖς ποσὶν ἤντε δοῦλαι
ῥοῖαι σαίρεσκον Ἀθηναίης περὶ βωμόν,
νόσφι κρηδέμνριο, καὶ εἰ βαρὺ γῆρας ἰκάνοι,

διὰ τὴν Αἴαντος ἀκολασίαν. ποῦ δὴ ταῦτα τὸ εὐλο-
γον ἴσχει καὶ δίκαιον; οὐδὲ γὰρ Θερῆας ἐπαινοῦμεν, 25
ὅτι στίζουσιν ἄχρι νῦν, τιμωροῦντες Ὀρφεῖ, τὰς

1 βραγχίδων vel βραχίδων codd. mei 4 καὶ σὺν] ma-
lim σὺν 21 tres versus ex Arctini Iliu perside sumtos esse
suspiciatur Herwerdenus 22 ῥοῖαι X: ἡ οἶαι

αὐτῶν γυναικας· οὐδὲ τοὺς περὶ Ἡριδανὸν βαρβάρους, μελανοφοροῦντας ἐπὶ πένθει τοῦ Φαέθοντος, ὥσπερ λέγουσιν. ἔτι δ' ἂν οἶμαι γελοιότερον ἦν εἰ, E
τῶν τότ' ἀνθρώπων, ὅτε διεφθάρη Φαέθων, παρα-
5 μελησάντων, οἱ πέντε γενεαῖς ἢ δέκα τοῦ πάθους
ὑστερον γερονότες ἤρξαντο τὴν ἐσθῆτα μεταβάλλειν
ἐπ' αὐτῷ καὶ πενθεῖν. καίτοι τοῦτ' ἀβελτερίαν μὲν
ἔχει μόνον οὐδὲν δὲ δεινὸν οὐδ' ἀνήκεστον· αἱ δὲ
τῶν θεῶν ὀργαὶ τίνι λόγῳ παραχρηῖμα θυόμεναι καθά-
10 περ ἔνιοι τῶν ποταμῶν, εἴθ' ὑστερον ἐπ' ἄλλους ἀνα-
φερόμεναι πρὸς ἐσχάτας συμφορὰς τελευτῶσιν;

13. Ὡς δὲ πρῶτον ἐπέσχε, δείσας ἐγὼ μὴ πάλιν
ἐξ ὑπαρχῆς ἐπαγάγῃ πλείονας καὶ μείζονας ἀτοπίας,
εὐθύς ἠρόμην αὐτόν· εἶεν· ἔφην, 'ταῦτα γὰρ πάντα F
15 ἀληθινὰ ἦγῃ;' ἀκείνους 'εἰ δὲ μὴ πάντ'· εἶπεν 'ἀλλ'
ἔνια, τὴν αὐτὴν ἀπορίαν ἔχειν οὐ νομίζεις τὸν λό-
γον;' 'ἴσως' ἔφην ἐγὼ 'καὶ τοῖς σφόδρα πυρέττου-
σιν, ἐάν θ' ἐν ἱμάτιον ἐάν τε πολλὰ περιβεβλημένοι
τυγχάνωσι, ταῦτ' οὐ καῦμα καὶ παραπλήσιον, ὅμως δ'
20 εἰς παραμυθίαν ἀφελεῖν τὸ πλῆθος· εἰ δὲ μὴ βού-
λει, τοῦτο μὲν ἔασον· καίτοι τὰ πλεῖστα μύθοις
ἔοικε καὶ πλάσμασιν· ἀναμνήσθῃτι δὲ τῶν ἐναγχος
θεοξενίων καὶ τῆς καλῆς ἐκείνης μερίδος, ἣν ἀφαι-
ροῦντες τοὺς Πινδάρου κηρύττουσι λαμβάνειν ἀπο- 558
25 γόνους, ὥς σοι τὸ πρᾶγμα σεμνὸν ἐφάνη καὶ ἡδύ'.
'τίς δ' οὐκ ἂν' εἶπεν 'ἡσθίῃ τῇ χάριτι τῆς τιμῆς
οὕτως Ἑλληνικῶς καὶ ἀφελῶς ἀρχαῖζούσης, εἰ μὴ

19 δ' εἰς] θέον εἰς an δ' εἰκὸς εἰς?
ροῦντες W

23 ἐξαι-

'μέλαιναν καρδίαν κεχάλκευται ψυχρᾷ φλογί' κατ'
 αὐτὸν τὸν Πίνδαρον;' 'ἔω τοίνυν' ἔφην 'ὅμοιον ἐν
 Σπάρτῃ κήρυγμα τούτῳ τὸ 'μετὰ Λέσβιον ῥῶδόν' ἐπὶ
 τιμῇ καὶ μνήμῃ Τερπάνδρου τοῦ παλαιοῦ κηρυττό-
 μενον· ὁ γὰρ αὐτός ἐστι λόγος. ἀλλ' ὑμεῖς γε δὴ- 5
 που πλέον ἔχειν ἐτέρων ἐν τε Βοιωτοῖς Ὀφελτιάδαι
 B γένος ὄντες ἀξιοῦτε καὶ παρὰ Φωκεῦσι διὰ Λαίφαν-
 τον, ἔμοι δὲ καὶ παρῆτε καὶ συνελαμβάνεσθε πρῶ-
 τον, ὅτε Λυκόρμαις καὶ Σατιλαίοις τὴν πάτριον
 'Ηρακλειδῶν μετιοῦσι τιμὴν καὶ στεφανηφορίαν συν- 10
 ανασφῶν ἔλεγον, ὅτι δεῖ μάλιστα τοῖς ἀφ' 'Ηρα-
 κλέους γεγονόσι τὰς τιμὰς ὑπάρχειν βεβαίους καὶ τὰς
 χάριτας, ὧν τοὺς Ἑλληνας εὐεργετήσας οὐκ ἔτυχεν
 αὐτοὺς ἀξίας χάριτος οὐδ' ἀμοιβῆς.' 'καλοῦ γ' ' εἶπεν
 'ἡμᾶς ἀγῶνος καὶ φιλοσοφίας μάλα πρόποντος ἀνέ- 15
 μνησας.' 'ἄφες οὖν' εἶπον 'ὦ τᾶν, τὸ σφοδρὸν τοῦτο
 C τῆς κατηγορίας, καὶ μὴ φέρε πικρῶς εἰ κολάζονται
 τινες ἐκ κακῶν γεγονότες ἢ πονηρῶν, ἢ μὴ χαῖρε
 μηδ' ἐπαίνει τιμωμένης εὐγενείας. δεῖ γάρ, εἰ τὴν
 χάριν ἐν τῷ γένει τῆς ἀρετῆς ἀνασφῶμεν, εὐλόγως 20
 μηδὲ τὴν κόλασιν οἰεσθαι δεῖν ἀπανδᾶν καὶ προαπο-
 λείπειν ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις ἀλλὰ συνεκτρέχειν ἐκείνην
 τὸ κατ' ἀξίαν ἀντιδικρόφως ἀποδιδούσῃ. ὁ δὲ τοὺς
 ἀπὸ Κίμωνος ἠδέως ὄρων Ἀθήνησι τιμωμένους, τῶν
 δὲ Λαχάρους ἢ Ἀρίστωνος ἐκρόνων ἐλαυνομένων 25
 ἀχθόμενος καὶ ἀγανακτῶν, ὁ γρὸς ἐστι λίαν καὶ ῥά-

2 Πίνδαρον] Bergk. 1 p. 421 3 μετὰ Λέσβιον ῥῶδόν]
 Leutsch. 2 p. 522 6 Ὀφελτιάδαι X: ὦ φιλιτιάδαι 7 Λαϊ-
 φάνην vocat Pausanias 8 πρῶτον] πρῶτην R 9 Λυκόρ-
 μαις Duebnerus: λυκόρμαι 25 Ἀριστίωνος R

θυμος μάλλον δὲ φιλαίτιος ὅλως καὶ δύσκολος πρὸς
τὸ θεῖον· ἐγκαλῶν μὲν, ἂν ἀνδρὸς ἀδίκου καὶ πονη-
ροῦ παῖδες ἐκ παίδων εὐτυχεῖν δοκῶσιν, ἐγκαλῶν
δὲ πάλιν, ἂν τὰ γένη κολούηται καὶ ἀφανίζηται τῶν D
5 φραύλων· αἰτιώμενος δὲ τὸν θεὸν ὁμοίως μὲν, ἂν
χρηστοῦ πατρὸς τέκνα πράττη κακῶς, ὁμοίως δέ, ἂν
πονηροῦ.

14. 'Καὶ ταῦτα μὲν' ἔφην ὥσπερ ἀντιφράγματά
σοι κείσθω πρὸς τοὺς ἄγαν πικροὺς καὶ κατηγορι-
10 κούς ἐκείνους. ἀναλαβόντες δ' αὖθις ὥσπερ ἀρχὴν
κλωστῆρος ἐν σκοτεινῷ καὶ πολλοὺς ἐλιγμοὺς καὶ
πλάνους ἔχοντι τῷ περὶ τοῦ θεοῦ λόγῳ, καθοδηγῶμεν
αὐτοὺς μετ' εὐλαβείας ἀτρέμα πρὸς τὸ εἰκὸς καὶ
πιθανόν, ὥς τό γε σαφεὲς καὶ τὴν ἀλήθειαν οὐδ' ἐν
15 οἷς αὐτοὶ πράττομεν ἀσφαλῶς εἰπεῖν ἔχομεν· οἶον,
διὰ τί τῶν ὑπὸ φθίσεως ἢ ὑδέρου διαφθαρέντων
τοὺς παῖδας εἰς ὕδωρ τῷ πόδε βρέχοντας καθίζεσθαι E
κελεύομεν, ἕως ἂν ὁ νεκρὸς κατακαῇ; δοκεῖ γὰρ
οὕτω τὸ νόσημα μὴ μεθίστασθαι μηδὲ προσπελάζειν
20 αὐτοῖς. ἢ πάλιν, δι' ἣν αἰτίαν, αἰγὸς τὸν ἡρουγγί-
την λαβούσης εἰς τὸ στόμα, ὅλον ἐφίσταται τὸ αἰπό-
λιον, ἄχρι ἂν ἐξέλη προσελθὼν ὁ αἰπόλος; ἔλλαι
τε θυνάμεις ἀφὰς ἔχουσai καὶ διχρόδοσις ἀπίστους
ὀξύτησι καὶ μήκεσι δι' ἑτέρων εἰς ἑτερα περαινου-
25 σιν. ἀλλ' ἡμεῖς τὰ κατὰ τοὺς χρόνους διαλείμματα F
θαυμάζομεν οὐ τὰ κατὰ τοὺς τόπους. καίτοι θαυ-
μασιώτερον εἶ, πάθους ἐν Αἰθιοπία λαβόντος ἀρχήν,

20 τὸ ἡρώγγιον p. 700 d. 776 f 23 ἀπίστοις X 26
καίτοι τί θαυμασιώτερον R

ἀνεπλήσθησαν αἱ Ἀθῆναι καὶ Περικλῆς ἀπέθανε καὶ
Θουκυδίδης ἐνόσησεν, ἢ εἰ, Δελφῶν καὶ Συβαριτῶν
γενομένων πονηρῶν, ἡ δίκη φερομένη περιῆλθεν εἰς
τοὺς παῖδας. ἔχουσι γάρ τινες αἱ δυνάμεις ἀναφο-
ρὰς ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἐπὶ τὰ πρῶτα καὶ συνάψεις·
ὧν ἡ αἰτία, κἂν ὑφ' ἡμῶν ἀγνοῖται, σιωπῇ περαίνει
τὸ οἰκεῖον.⁷

15. Ὅυ μὴν ἀλλὰ γε τὰ δημόσια τῶν πόλεων
μηνίματα τὸν τοῦ δικαίου λόγον ἔχει πρόχειρον.
559 Ἐν γάρ τι πρᾶγμα καὶ συνεχὲς ἡ πόλις ὥσπερ ζῶον 10
οὐκ ἐξιστάμενον αὐτοῦ ταῖς καθ' ἡλικίαν μεταβολαῖς
οὐδ' ἕτερον ἐξ ἑτέρου τῷ χρόνῳ γιγνόμενον, ἀλλὰ
συμπαθὲς αἰεὶ καὶ οἰκεῖον αὐτῷ, καὶ πᾶσαν ὧν πράττει
κατὰ τὸ κοινὸν ἢ ἐπραξεν αἰτίαν καὶ χάριν ἀναδε-
χόμενον, μέχρι ἂν ἡ ποιοῦσα καὶ συνδέουσα ταῖς 15
ἐπιπλοκαῖς κοινωνία τὴν ἐνότητά διαφυλάττη. τὸ δὲ
πολλὰς πόλεις διαιροῦντα τῷ χρόνῳ ποιεῖν μᾶλλον
δ' ἀπειρούς, ὅμοιον ἔστι τῷ πολλοῦς τὸν ἕνα ποιεῖν
ἄνθρωπον, ὅτι νῦν πρεσβύτερός ἐστι πρότερον δὲ
B νεώτερος ἀνωτέρω δὲ μειράκιον ἦν. μᾶλλον δ' ὅλως 20
ταῦτά γε τοῖς Ἐπιχαρμείοις ἔοικεν, ἐξ ὧν ὁ ἀνυπόθετος
ἀνέφνυ τοῖς σοφισταῖς λόγος· ὁ γὰρ λαβὼν πάλαι τὸ
χρῆος, νῦν οὐκ ἀφείλει γεγονώς ἕτερος· ὁ δὲ κλη-
θεὶς ἐπὶ δεῖπνον ἐχθρὸς ἀκλητος ἦκει τήμερον· ἄλλος
γὰρ ἔστι. καίτοι μείζονάς γε παραλλαγὰς αἱ ἡλικίαι 25
περὶ ἕναστον ἡμῶν ποιοῦσιν ἢ κοινῇ περὶ τὰς πόλεις·
γνοίη γὰρ ἂν τις ἰδὼν τὰς Ἀθήνας ἔτει τριακοστῷ,

11 αὐτοῦ X: αὐτῆς 15 ἡ ἐνοποιοῦσα Ruhnkenius
21 Ἐπιχαρμείοις] cf. Lorenz, p. 268 vs. 13 sqq.

καὶ τὰ νῦν ἤθη καὶ κινήματα παιδιαί τε καὶ σπου-
 δαί καὶ χάριτες καὶ ὄργαι τοῦ δήμου πάνν γε τοῖς
 παλαιοῖς εἰκόασι· ἀνθρώπου δὲ μόλις ἄν τις οἰκεῖος
 ἢ φίλος ἐντυχὼν διὰ χρόνου μορφὴν γνωρίσειεν· αἱ
 5 δὲ τῶν ἡθῶν μεταβολαὶ παντὶ λόγῳ καὶ πόνῳ καὶ C
 πάθῃ καὶ νόμῳ ῥαδίως τρεπόμεναι καὶ πρὸς τὸν
 ἀεὶ συνόντα τὴν ἀτοπίαν καὶ τὴν καινότητα θαυ-
 μαστὴν ἔχουσιν. ἀλλ' ἀνθρωπὸς τε λέγεται μέχρι
 τέλους εἰς ἀπὸ γενέσεως, πόλιν τε τὴν αὐτὴν ὡσαύ-
 10 τως διαμένουσαν ἐνέχεσθαι τοῖς ὀνειδέσι τῶν προ-
 γόνων ἀξιοῦμεν, ὃ δικαίῳ μέτεστιν αὐτῇ δόξης τε
 τῆς ἐκείνων καὶ δυνάμεως· ἢ λήσομεν εἰς τὸν Ἡρα-
 κλείτειον ἅπαντα πράγματα ποταμὸν ἐμβαλόντες, εἰς
 ὃν οὐ φησι δις ἐμβῆναι τῷ πάντα κινεῖν καὶ ἐτέ-
 15 ροιοῦν τὴν φύσιν μεταβάλλουσιν·

16. 'Εἰ δ' ἐστὶ πόλις ἐν πρᾶγμα καὶ συνεχές,
 ἔστι δῆπου καὶ γένος ἐξηρτημένον ἀρχῆς μιᾶς καὶ D
 δυνάμιν τινα καὶ κοινωνίαν διαπεφυκυῖαν ἀναφε-
 ρούσης· καὶ τὸ γεννηθὲν οὐχ ὥς τι δημούργημα
 20 πεποιημένον ἀπῆλλακται τοῦ γεννήσαντος· ἔξ αὐτοῦ
 γὰρ οὐχ ὑπ' αὐτοῦ γέγονεν· ὥστ' ἔχει τι καὶ φέ-
 ρεται τῶν ἐκείνου μέρος ἐν ἑαυτῷ καὶ κολαζόμενον
 προσηκόντως καὶ τιμώμενον. εἰ δὲ μὴ δόξαιμι παί-
 25 κειν, ἐγὼ φαίην ἄν ἀνδριάντα Κασάνδρου καταχαλ-
 κευόμενον ὑπ' Ἀθηναίων πάσχειν ἀδικώτερα καὶ τὸ
 Διονυσίου σῶμα μετὰ τὴν τελευταίην ἐξοριζόμενον

6 καὶ πρὸς] πρὸς R 12 Ἡρακλείτειον] Bywater. p. 16
 14 δις] δις ἂν σ' ? 16 ἔστι R: ἔστι τι καὶ ἐς δύναν R
 24 καταχαλκευόμενον] χαλκοῦν καταχωνευόμενον R

ὑπὸ Συρακοσίων ἢ τοὺς ἐκρόνους αὐτῶν δίκην τίνου-
 E τας. τῷ μὲν γὰρ ἀνδριάντι τῆς Κασάνδρου φύσεως
 οὐδὲν ἔνεστι, καὶ τὸν νεκρὸν ἢ Διονυσίου ψυχὴ
 προλέλοιπε· Νυσαίῳ δὲ καὶ Ἀπολλοκράτει καὶ Ἀντι-
 πάτρῳ καὶ Φιλίππῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως παισὶ 5
 τῶν πονηρῶν τὸ κυριώτατον ἐμπέφυκε καὶ πάρεστι
 μέρος, οὐχ ἡσυχαιὸν οὐδ' ἀργόν, ἀλλὰ ζῶσιν αὐτῷ
 καὶ τρέφονται καὶ διοικοῦνται καὶ φρονοῦσι. καὶ
 οὐδὲν δεινὸν οὐδ' ἄτοπον, ἂν ἐκείνων ὄντες ἔχωσι
 τὰ ἐκείνων· καθόλου δ' εἶπεῖν, ὥσπερ ἐν ἰατρικῇ 10
 τὸ χρήσιμον καὶ δίκαιόν ἐστι, καὶ γελοῖος ὁ φάσκων
 F ἄδικον εἶναι τῶν ἰσχύου πονούντων κάειν τὸν ἀντί-
 χειρα, καὶ τοῦ ἥπατος ὑπούλου γεγονότος ἀμύσσειν
 τὸ ἐπιγαστριον, καὶ τῶν βοῶν, ἂν εἰς τὰς χηλὰς
 μαλακισῶσι, προσαλείφειν τὰ ἄκρα τῶν κεράτων· 15
 οὕτως ὁ περὶ τὰς κολάσεις ἄλλο τι δίκαιον ἢ τὸ
 θεραπεῦον τὴν κακίαν ἡγούμενος, καὶ ἀγανακτῶν ἐάν
 τις δι' ἐτέρων ἐφ' ἐτέρους ἀναφέρῃ τὴν ἰατείαν,
 ὥσπερ οἱ τὴν φλέβα διαιροῦντες ἵνα τὴν ὀφθαλμίαν
 κουφίσωσιν, οὐδὲν ἔοικε περαιοτέρῳ τῆς αἰσθήσεως 20
 ἐφορᾶν· οὐδὲ μνημονεύειν, ὅτι καὶ διδάσκαλος παλ-
 560 δων ἐνὸς καθικόμενος ἐτέρους ἐνουθέτησε, καὶ στρα-
 τηγὸς ἐκ δεκάδος ἀνελὼν ἕνα, πάντας ἐνέτρεψε. καὶ
 οὕτως οὐ μέρει διὰ μέρους ἐτέρου μόνον, ἀλλὰ καὶ
 ψυχῇ διὰ ψυχῆς γίγνονται τινες διαθέσεις καὶ κακώ- 25
 σεις καὶ ἐπανορθώσεις μᾶλλον ἢ σώματι διὰ σώμα-

1 Συρακοσίων *: συρακουσίων 3 ἔνεστι R: ἐστι 15
 malim μαλκίωσι 17 θεραπεῦον R: θεραπεύειν 21 μνημο-
 νεύειν R: μνημονεύει 23 ἐνέτρεψε idem: ἀνέστρεψε 24
 μέλει διὰ μέλους W

τος· ἐκεῖ μὲν γάρ, ὥς ἔοικε, ταὐτὸ δεῖ πάθος ἐγγίνεσθαι καὶ τὴν αὐτὴν μεταβολήν· ἐνταῦθα δ' ἡ ψυχὴ ταῖς φαντασίαις ἀγομένη κατὰ τὸ θαρρεῖν καὶ δεδιέναι χεῖρον ἢ βέλτιον διαγίνεσθαι πέφυκεν.

- 5 17. "Ἐτι δ' ἐμοῦ λέγοντος, ὑπολαβὼν δ' Ὀλύμπιος 'ἔοικας' ἔφη 'τῷ λόγῳ μεγάλην ὑπόθεσιν ὑποτίθεσθαι, τὴν ἐπιμονὴν τῆς ψυχῆς.' 'καὶ ὑμῶν γ' B εἶπον ἐγὼ 'διδόντων μᾶλλον δὲ δεδωκότων· ὥς γὰρ τοῦ θεοῦ τὸ κατ' ἀξίαν νέμονταις ἡμῖν, ὁ λόγος ἐξ
- 10 ἀρχῆς δεῦρο προελήλυθε.' ἀκκεῖνος 'εἶτα δ' ἔφη 'νομίζεις ἔπεσθαι τῷ τοῦς θεοὺς ἐπιβλέπειν καὶ νέμειν ἕκαστα τῶν καθ' ἡμᾶς τὸ τὰς ψυχὰς ὑπάρχειν ἢ πάμπαν ἀφθάρτους ἢ χρόνον τινὰ μετὰ τὴν τελευτὴν ἐπιμενούσας;' 'οὐκ, ὦ 'γαθὲ' εἶπον 'ἀλλὰ μικροῦς
- 15 οὔτω καὶ κενόσπουδος ὁ θεὸς ἐστίν, ὥστε μηδὲν ἡμῶν ἐχόντων θεῖον ἐν αὐτοῖς μηδὲ προσόμοιον ἀμωσγέντως ἐκείνῳ καὶ διαρκὲς καὶ βέβαιον, ἀλλὰ φύλλοις, ὥς Ὀμηρος ἔφη, παραπλησίως ἀπομαραινόμενων παντάπασι καὶ φθινόντων ἐν ὀλίγῳ, ποι
- 20 εἶσθαι λόγον τοσοῦτον, ὥσπερ αἱ τοῦς Ἀδωνίδος κήπους ἐπ' ὁστράκοις τισὶ τιθηνούμεναι καὶ θεραπέουσαι γυναικες, ἐφημέρους ψυχὰς ἐν σαρκὶ τρυφεροῖ καὶ βίου ῥίζαν ἰσχυρὰν οὐ δεχόμενῃ βλαστάνουσας, εἴτ' ἀποσβεσνυμένας εὐθὺς ὑπὸ τῆς τυχούσης
- 25 προφάσεως. εἰ δὲ βούλει, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἐάσας σκόπει τουτονὶ τὸν ἐνταυθοῖ τὸν ἡμέτερον, εἰ σοι

1 ταὐτὸ *: τὸ αὐτὸ 5 δ' ἐμοῦ *: δέ μου 14 ἀλλὰ] ἔμα R. Nihil opus 18 Ὀμηρος] Z 146 22 ἐφημέρου ψυχῆς — βλαστάνουσης, εἶτα ἀποσβεσνυμένης R

δοκεῖ, τὰς ψυχὰς τῶν τελευτώντων ἀπολλυμένας ἐπι-
 στάμενος εὐθύς, ὥσπερ ὀμίχλας ἢ καπνοὺς ἀποπνεού-
 D σας τῶν σωμάτων, ἱλασμούς τε πολλοὺς προσφέρειν
 τῶν κατοικομένων καὶ γέρα μεγάλα καὶ τιμὰς ἀπαι-
 τεῖν τοῖς τεθνηκόσιν, ἐξαπατῶν καὶ φευακίζων τοὺς 5
 πιστεύοντας. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἂν προείμην τῆς
 ψυχῆς τὴν διαμονήν, εἰ μὴ τις, ὥσπερ ὁ Ἡρακλῆς,
 ὑφελὼν τὸν τρίποδα τῆς Πυθίας ἀναιρήσει καὶ δια-
 φθερεῖ τὸ χρηστήριον. ἄχρι δὲ τοῦ πολλὰ τοιαῦτα
 προθεσπίζεσθαι καὶ καθ' ἡμᾶς, οἷα καὶ Κόρακι τῷ 10
 Ναξίῳ χρησθῆναι λέγουσιν, οὐχ ὅσιόν ἐστι τῆς ψυχῆς
 καταγνῶναι θάνατον.' καὶ ὁ Πατροκλέας 'τί δ' ἦν'
 E ἔφη 'τὸ χρησθὲν ἢ τίς ὁ Κόραξ οὗτος; ὥς ἐμοὶ καὶ
 τὸ πρᾶγμα καὶ τοῦνομα ξένον.' 'οὐδαμῶς' εἶπον,
 'ἀλλ' αἷτιος ἐγὼ παρωνύμῳ χρησάμενος ἀντὶ τοῦ 15
 ὀνόματος. ὁ γὰρ ἀποκτείνας ἐν τῇ μάχῃ τὸν Ἀρχί-
 λοχον ἐκαλεῖτο Καλλώνδης, ὥς ἔοικεν, ἦν δ' αὐτῷ
 Κόραξ ἐπωνύμιον. ἐκβληθεὶς δὲ τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς
 Πυθίας ὥς ἱερὸν ἄνδρα τῶν Μουσῶν ἀνηροκῶς, εἴτα
 χρησάμενος λιταῖς τισι καὶ προστροπαῖς μετὰ δικαιο- 20
 λογίας ἐκελεύσθη πορευθεὶς ἐπὶ τὴν τοῦ Τέττιγος
 οἴκησιν ἰλάσασθαι τὴν τοῦ Ἀρχιλόχου ψυχὴν. τοῦτο
 δ' ἦν ὁ Ταῖναρος· ἐκεῖ γάρ φασιν ἐλθόντα μετὰ
 F στόλου Τέττιγα τὸν Κρήτα πόλιν κτίσαι καὶ κατοι-
 κῆσαι παρὰ τὸ ψυχοπομπεῖον. ὁμοίως δὲ καὶ Σπαρ- 25
 τιάταις χρησθὲν ἰλάσασθαι τὴν Πανσανίου ψυχὴν,

3 προσφέρειν κἑ] cf. Symb. meas 9 δὲ M 14 τοῦνομα
 scripsi cum X: τὸ ὀνομαζόμενον 20 προστροπαῖς Empe-
 rius: προτροπαῖς

ἐξ Ἰταλίας μεταπεμφθέντες οἱ ψυχαγωγοὶ καὶ θύσαντες ἀπεσπάσαντο τοῦ ἱεροῦ τὸ εἶδωλον·

18. 'Εἰς οὖν ἐστίν' ἔφην ὁ λόγος ὁ τοῦ θεοῦ τὴν πρόνοιαν ἅμα καὶ τὴν διαμονὴν τῆς ἀνθρωπίνης
 5 ψυχῆς βεβαιῶν, καὶ θάτερον οὐκ ἔστιν ἀπολιπεῖν ἀναιροῦντα θάτερον. οὕση δὲ τῇ ψυχῇ μετὰ τὴν τελευτὴν μᾶλλον εἰκὸς ἐστὶ καὶ τιμὰς ἀποδίδοσθαι καὶ τιμωρίας· ἀγωνίζεται γὰρ ὥσπερ ἀθλητῆς κατὰ
 561 τὸν βίον· ὅταν δὲ διαγωνίσηται, τότε τυγχάνει τῶν
 10 προσηκόντων. ἀλλ' ὅς μὲν ἐκεῖ καθ' ἑαυτὴν οὕσα κομίζεται τῶν προβεβιωμένων χάριτας ἢ τινας κολάσεις, οὐδὲν εἰσι πρὸς ἡμᾶς τοὺς ζῶντας, ἀλλ' ἀπιοῦνται καὶ λανθάνουσιν· αἱ δὲ διὰ τῶν παίδων
 15 ἰοῦσαι καὶ διὰ γένους, ἐμφανεῖς τοῖς δεῦρο γενόμεναι, πολλοὺς ἀποτρέπουσι καὶ συστέλλουσι τῶν πονηρῶν. ὅτι δ' οὐκ ἔστιν αἰσχίων καὶ λυποῦσα μᾶλλον ἑτέρα κόλασις ἢ τοὺς ἐξ ἑαυτῶν κακὰ πάσχοντας δι' αὐτοὺς ὀρεῖν, καὶ ὅτι ψυχὴν ἀνδρὸς ἀσεβοῦς καὶ παρὰ νόμον μετὰ θάνατον ἐφορῶσαν οὐκ
 20 ἀνδριάντας οὐδὲ τιμὰς τινας ἀνατρεπομένας ἀλλὰ παῖδας ἢ φίλους ἢ γένος οἰκεῖον αὐτῆς ἀτυχήμασι χρωμένους μεγάλοις δι' αὐτὴν καὶ δίκην τίνοντας, οὐδεὶς ἂν ἀναπείσειεν αὐτὴς ἐπὶ ταῖς τοῦ Διὸς τιμαῖς ἄδικον γενέσθαι καὶ ἀκόλαστον, ἔχω μὲν τινα καὶ
 25 λόγον εἰπεῖν ἐναγχοῦς ἀκηκοώς, ὁκνῶ δὲ μὴ φανῇ μῦθος ὑμῖν· μόνον οὖν χρῶμαι τῷ εἰκότι.' ἡμδα-

11 ἢ τιμὰς (malim ἢ τιμὰς τινας) καὶ κολάσεις W
 21 ἢ οἰκεῖους R 23 ἀναπείσειεν Emperius: ἀγαπήσειεν
 26 malim μόνον

μῶς' εἶπεν ὁ Ὀλύμπιχος 'ἀλλὰ δῖελθε κάκεῖνον.' τὰ δ' αὐτὰ καὶ τῶν ἄλλων δεομένων, 'ἑάσας' εἶπον 'ἀποδοῦναί με τῷ λόγῳ τὸ εἶδος· ὕστερον δὲ τὸν μῦθον, ἔὰν δόξῃ, κινήσομεν, εἰ γε δὴ μῦθος ἐστίν.'

- C 19. 'Ὁ γὰρ Βίων τὸν θεὸν κολάζοντα τοὺς παῖ- 5
δας τῶν πονηρῶν γελοιότερον εἶναι φησιν ἱατροῦ, διὰ νόσον πάππου καὶ πατρὸς ἔκγονον ἢ παῖδα φαρμακεύοντος. ἔστι δὲ πῇ μὲν ἀνόμοια τὰ πράγματα πῇ δ' εἰκότα καὶ ὅμοια. νόσου μὲν γὰρ ἄλλος ἄλλον οὐ παύει θεραπευόμενος, οὐδὲ βέλτιόν τις 10
ἔσχε τῶν ὀφθαλμιῶντων ἢ πυρεττόντων ἰδὼν ἄλλον ὑπαλειφόμενον ἢ καταπλαττόμενον· αἱ δὲ τιμωρίαι τῶν πονηρῶν διὰ τοῦτο δεικνυνται πᾶσιν, ὅτι δίκης
- D κατὰ λόγον περαινομένης ἔργον ἐστὶν ἑτέρους δι' 15
ἑτέρων κολαζομένων ἐπισχεῖν. ἥ δὲ προσέειπε τῷ
ζητουμένῳ τὸ παραβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ Βίωνος ἔλα-
θεν αὐτόν· ἥδη γὰρ ἀνδρὸς εἰς νόσημα μοχθηρὸν οὐ μὴν ἀνίατον ἐμπεσόντος, εἴτ' ἀκρασία καὶ μαλα-
κία προεμένον τῷ πάθει τὸ σῶμα καὶ διαφθαρέντος, 20
υἷον οὐ δοκοῦντα νοσεῖν, ἀλλὰ μόνον ἐπιτηδείως
ἔχοντα πρὸς τὴν αὐτὴν νόσον ἱατρὸς ἢ οἰκείος ἢ
ἀλείπτῃς καταμαθῶν ἢ δεσπότης χρηστός, ἐμβαλὼν
εἰς δίαιταν αὐστηρὰν καὶ ἀφελὼν ὕψα καὶ πέμματα
καὶ πότους καὶ γύναια, φαρμακείαις δὲ χρησάμενος
- E ἐνδεδεχέσι καὶ διαπονήσας τὸ σῶμα γυμνασίῳ, ἐσκέ- 25
δασε καὶ ἀπέπεμψε, μεγάλου πάθους σπέρμα μικρὸν οὐκ ἑάσας εἰς μέγεθος προελθεῖν. ἥ γὰρ οὐχ οὕτω παρακελευόμεθα, προσέχειν ἀξιοῦντες ἑαυτοῖς καὶ

παραφυλάττεσθαι καὶ μὴ παραμελεῖν ὅσοι γεγόνασιν
 ἐκ πατέρων ἢ μητέρων νοσηματικῶν, ἀλλ' εὐθύς
 ἐξωθεῖν τὴν ἐγκεκραμένην ἀρχὴν εὐκίνητον οὖσαν καὶ
 ἀκροσφαλῇ προκαταλαμβάνοντας; 'πάννυ μὲν οὖν'
 5 ἔφασαν. 'οὐ τοίνυν ἄτοπον' εἶπον 'ἀλλ' ἀναγκαῖον,
 οὐδὲ γελοῖον ἀλλ' ὠφέλιμον πρᾶγμα ποιοῦμεν, ἐπι-
 ληπτικῶν παισὶ καὶ μελαγχολικῶν καὶ ποδαгриκῶν F
 γυμνάσια καὶ διαίτας καὶ φάρμακα προσάγοντες οὐ
 νοσοῦσιν ἀλλ' ἔνεκα τοῦ μὴ νοσῆσαι· τὸ γὰρ ἐκ πονη-
 10 ροῦ σώματος γιγνόμενον σῶμα τιμωρίας μὲν οὐδεμιᾶς
 ἰατρείας δὲ καὶ φυλακῆς ἄξιόν ἐστιν· ἦν εἴ τις, ὅτι
 τὰς ἡδονὰς ἀφαιρεῖ καὶ δηγμὸν ἐπάγει καὶ πόνον, τι-
 μωρίαν ὑπὸ δειλίας καὶ μαλακίας ἀποκαλεῖ, χαίρειν
 ἑατέον. ἄρ' οὖν σῶμα μὲν ἔκγονον φάυλου σώματος
 15 ἄξιόν ἐστι θεραπεύειν καὶ φυλάττειν, κακίας δὲ
 ὁμοιότητα συγγενικὴν ἐν νέῳ βλαστάνουσιν ἡθελί καὶ 562
 ἀναφυομένην ἔαν δεῖ καὶ περιμένειν καὶ μέλλειν,
 ἄχρι ἂν ἐκχυθεῖσα τοῖς πάθεσιν ἐμφανῆς γένηται
 'κακόφρονά τ' ἀμφάνη πρᾶπίδων
 20 καρπὸν'

ὥς φησι Πίνδαρος;

20. 'Ἡ κατὰ τοῦτο μὲν ὁ θεὸς οὐδὲν τοῦ Ἡσιόδου
 σοφώτερος διακελευομένου καὶ παρ' ἐγγυῶντος
 'μηδ' ἀπὸ δυστήνοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
 25 σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός,'
 ὥς οὐ κακίαν μόνον οὐδ' ἀρετὴν ἀλλὰ καὶ λύπην

19 τ' ἀμφάνη Ruhnkenius: τὸ ἀμφανῆ 21 Πίνδαρος]
 Bergk. 1, p. 451 22 Ἡσιόδου] OD 735 24 δυστήνοιο]
 δυσφήμοιο Hesiodus

- καὶ χαρὰν καὶ πᾶνθ' ὅσ' ἀναδεχομένης τῆς γενέ-
σεως, ἱλαροὺς καὶ ἡδέεις καὶ διακεχυμένους ἄγειν
πρὸς τὴν τέκνωσιν; ἐκεῖνο δ' οὐκ ἔστι καθ' Ἡσίοδον
B οὐδ' ἀνθρωπίνης ἔργον σοφίας ἀλλὰ θεοῦ, τὸ διο-
ρᾶν καὶ διαισθάνεσθαι τὰς ὁμοιοπαθείας καὶ τὰς 5
διαφοράς, πρὶν εἰς μεγάλα τοῖς πάθεσιν ἐμπεσούσας
ἀδικήματα γενέσθαι καταφανεῖς. ἄρκτων μὲν γὰρ
ἔτι νήπια καὶ λύκων τέκνα καὶ πιθήκων εὐθύς ἐμ-
φαίνει τὸ συγγενὲς ἥθος, ὑπὸ μηδενὸς ὑπαμπεχό-
μενον μηδὲ καταπλαττόμενον· ἡ δ' ἀνθρώπου φύσις 10
εἰς ἔθνη καὶ δόγματα καὶ νόμους ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα,
κρύπτει τὰ φαινόμενα καὶ τὰ καλὰ μιμεῖται πολλάκις,
C ὥστ' ἡ παντάπασιν ἐξαλεῖψαι καὶ διαφυγεῖν ἐγγενῆ
κηλὶδα τῆς κακίας, ἡ διαλαθεῖν πολὺν χρόνον, οἷον
ἔλυτρον τι ἑαυτῇ τὴν πανουργίαν περιβαλοῦσα, δια- 15
λαθεῖν δ' ἡμᾶς τοὺς ὥσπερ ὑπὸ πληγῆς ἡ δῆγματος
ἐκάστου τῶν ἀδικημάτων μάλιστα αἰσθανομένους τῆς
κακίας, μᾶλλον δ' ὅλως τότε γίνεσθαι νομίζοντας
ἀδίκους ὅτ' ἀδικοῦσιν, ἀκολάστους ὅθ' ὑβρίζουσιν
καὶ ἀνάνδρους ὅτε φεύγουσιν· ὥσπερ εἴ τις οἶοιτο 20
τοῖς σκορπίοις ἐμφύεσθαι τὸ κέντρον ὅτε τύπτουσι,
καὶ ταῖς ἐχίδναις τὴν ἰὸν ὅτε δάκνουσιν· εὐήθως
οἰόμενος· οὐ γὰρ ἅμα γίγνεται καὶ φαίνεται τῶν
πονηρῶν ἕκαστος, ἀλλ' ἔχει μὲν ἐξ ἀρχῆς τὴν κα-
κίαν χρηταὶ δὲ καιροῦ καὶ δυνάμεως ἐπιλαβόμενος 25
D τῷ κλέπτειν ὁ κλέπτης καὶ τῷ παρανομεῖν ὁ τυραννι-
κός. ἀλλ' ὁ θεὸς οὗτ' ἀγνοεῖ δῆπου τὴν ἐκάστου
διάθεσιν καὶ φύσιν ἅτε δὴ ψυχῆς μᾶλλον ἢ σώμα-

τος αἰσθάνεσθαι πεφυκώς, οὐτ' ἀναμένει τὴν βίαν
 ἐν χερσὶ γενομένην καὶ τὴν ἀναίδειαν ἐν φωνῇ καὶ
 τὴν ἀκολασίαν ἐν αἰδοίοις κολάζειν· οὐ γὰρ ἀμύ-
 νεται τὸν ἀδικήσαντα κακῶς παθὼν οὐδ' ὀργίζεται
 5 τῷ ἁρπάσαντι βιασθεὶς οὐδὲ μισεῖ τὸν μοιχὸν ὕβρι-
 σθεὶς, ἀλλ' ἱατρείας ἕνεκα τὸν μοιχικὸν καὶ τὸν
 πλεονεκτικὸν καὶ ἀδικητικὸν κολάζει πολλάκις, ὥσπερ
 ἐπιληψίαν τὴν κακίαν πρὶν ἢ καταλαβεῖν ἀναιρῶν·

21. 'Ἡμεῖς δ' ἄρτίως μὲν ἡγανακτοῦμεν ὥς ὅψῃ
 10 καὶ βραδέως τῶν πονηρῶν δίκην διδόντων· νῦν δ' Ε
 ὅτι καὶ πρὶν ἀδικεῖν ἐνίοις τὴν ἔξιν αὐτῶν κολούει
 καὶ τὴν διάθεσιν, ἐγκαλοῦμεν, ἀγνοοῦντες ὅτι τοῦ
 γενομένου πολλάκις τὸ μέλλον καὶ τὸ λανθάνον τοῦ
 προδήλου χεῖρόν ἐστι καὶ φοβερώτερόν, οὐ δυνά-
 15 μενοι δὲ συλλογίζεσθαι τὰς αἰτίας, δι' ἧς ἐνίοις
 μὲν καὶ ἀδικήσαντας ἔαν βέλτιόν ἐστιν ἐνίοις δὲ
 καὶ διανοοιμένους προκαταλαμβάνειν· ὥσπερ ἀμέλει
 καὶ φάρμακα ἐνίοις μὲν οὐχ ἁρμόζει νοσοῦσιν, ἐνίοις
 δὲ λυσιτελεῖ καὶ μὴ νοσοῦσιν ἐπισφαλέστερον ἐκεί-
 20 νων ἔχουσιν. ὅθεν οὐδὲ πάντα . F

ἑτὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκγόνους
 οἱ θεοὶ τρέπουσιν,

ἀλλ' ἔαν μὲν ἐκ φαύλου γένηται* χρηστός, ὥσπερ
 εὐεκτικὸς ἐκ νοσώδους, ἀφεῖται τῆς τοῦ γένους ποι-
 25 νῆς, οἷον ἐκποιήτος τῆς κακίας γενόμενος. νέφ' δ'
 εἰς ὁμοιότητα μοχθηροῦ γένους ἀναφερομένῳ προσ-
 ῆκει δήπουθεν ὥς χρέα κληρονομίας διαδέχεσθαι τῆς

21 τὰ τῶν τεκόντων κέ] Nauck. p. 676 qui versus effecit
 25 ἐκποιήτος M: ἐκ ποιότητος

πονηρίας τὴν κόλασιν. οὐ γὰρ Ἀντίγονός γε διὰ
 Δημήτριον οὐδὲ τῶν ποθ' ἡρώων Φυλεὺς δι' Αὐγέαν
 568 οὐδὲ Νέστωρ διὰ Νηλέα δίκας ἔδωκαν· ἐκ κακῶν
 μὲν γὰρ ἀγαθοὶ δ' ἦσαν· ἀλλ' ὅσων ἡ φύσις ἔστερξε
 καὶ προσήκατο τὸ συγγενές, τούτων ἡ δίκη διώ- 5
 κούσα τὴν ὁμοιότητα τῆς κακίας ἐπεξῆλθεν. ὥς γὰρ
 ἀκροχορδόνες καὶ μελάσματα καὶ φακοὶ πατέρων ἐν
 παισιν ἀφανισθέντες ἀνέκυψαν ὕστερον ἐν υἱωνοῖς
 καὶ θυγατρίδοις· καὶ γυνὴ τις Ἑλληνὶς τεκοῦσα
 βρέφος μέλαν, εἶτα κρινομένη μοιχείας ἔξανεῦρεν 10
 αὐτὴν Αἰθίοπος οὔσαν γενεὰν τετάρτην· τῶν δὲ
 Πύθωνος τοῦ Νισίβεως παίδων, ὃς ἐναγχος τέθνηκε,
 λεγομένου τοῖς Σπαρτοῖς προσήκειν, εἰς ἐξανήνεγκε
 λόγχης τύπον ἐν τῷ σώματι, διὰ χρόνων τοσοῦτων
 Β ἀνασχούσης καὶ ἀναδύσης ὥσπερ ἐκ βυθοῦ τῆς πρὸς 15
 τὸ γένος ὁμοιότητος· οὕτω πολλάκις ἦθη καὶ πάθη
 ψυχῆς αἱ πρῶται κρύπτουσι γενέσεις καὶ καταδύου-
 σιν ὕστερον δέ ποτε καὶ δι' ἑτέρων ἐξήνθησε καὶ
 ἀπῆδωκε τὸ οἰκεῖον εἰς κακίαν καὶ ἀρετὴν ἡ φύσις.'

22. Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' εἰπὼν ἐσιώπησα, διαμειδιά- 20
 σας ὁ Ὀλύμπιος 'οὐκ ἐπαινοῦμέν σ'' εἶπεν 'ὅπως
 μὴ δόξωμεν ἀφιέναι τὸν μῦθον, ὥς τοῦ λόγου πρὸς
 ἀπόδειξιν ἱκανῶς ἔχοντος, ἀλλὰ τότε δώσομεν τὴν
 ἀπόφασιν, ὅταν ἀκκεῖνον ἀκούσωμεν.' οὕτως οὖν
 ἔφην, ὅτι ὁ Σολεὺς Θεσπέσιος, ἀνὴρ ἐκείνου τοῦ 25
 C γενομένου καθ' ἡμᾶς ἐνταῦθα Πρωτογένους οἰκεῖος

2 ποθ' ἡρώων *: πονηρῶν 6 ἐπεξῆλθεν R: διεξῆλθεν
 13 εἰς Stegmannus 25 ὁ Σολεὺς M: σολεὺς ὁ 26 καθ' Tur-
 nebus: μεθ'

καὶ φίλος, ἐν πολλῇ βιώσας ἀκολασίᾳ τὸν πρῶτον
 χρόνον, εἴτα ταχὺ τὴν οὐσίαν ἀπολέσας, ἤδη χρό-
 νον τινὰ καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην ἐγένετο πονηρός, καὶ
 τὸν πλοῦτον ἐκ μετανοίας διώκων ταῦτὸ τοῖς ἀκο-
 8 λάστοις ἐπάσχε πάθος, οἱ τὰς γυναῖκας ἔχοντες μὲν
 οὐ φυλάττουσι, προέμενοι δὲ πειρῶσιν αὐτῆς ἀδίκως
 ἑτέροις συνούσας. οὐδενὸς οὖν ἀπεχόμενος αἰσχροῦ
 φέροντος εἰς ἀπόλαυσιν ἢ κέρδος, οὐσίαν μὲν οὐ
 πολλὴν δόξαν δὲ πονηρίας ἐν ὀλίγῳ πλείστην συν-
 10 ἤγαγε. μάλιστα δ' αὐτὸν διέβαλεν ἀνευχεθῆσά τις ἐξ D
 Ἀμφιλόχου μαντεία· πέμψας γὰρ ὡς ἔοικεν ἡρώτα
 τὸν θεόν, εἰ βέλτιον βιώσεται τὸν ἐπίλοιπον βίον·
 ὁ δ' ἀνεῖλεν, ὅτι πράξει βέλτιον, ὅταν ἀποθάνῃ.
 καὶ δὴ τρόπον τινὰ τοῦτο μετ' οὐ πολὺν χρόνον
 15 αὐτῷ συνέπεσε. κατενεχθεὶς γὰρ ἐξ ὕψους τινὸς εἰς
 τράχηλον, οὐ γενομένου τραύματος ἀλλὰ πληγῆς
 μόνου ἐξέθανε, καὶ τριταῖος ἤδη περὶ τὰς ταφὰς
 αὐτὰς ἀνήνεγκε. ταχὺ δὲ ῥωσθεὶς καὶ παρ' αὐτῷ
 γενόμενος, ἄπιστόν τινα τοῦ βίου τὴν μεταβολὴν
 20 ἐποίησεν· οὔτε γὰρ δικαιότερον περὶ τὰ συμβόλαια
 γινώσκουσιν ἕτερον Κίλικες ἐν τοῖς τότε χρόνοις
 γενόμενον, οὔτε πρὸς τὸ θεῖον ὀσιώτερον οὔτε λυπη- E
 ρότερον ἐχθροῖς ἢ βεβαιότερον φίλοις· ὥστε καὶ πο-
 θεῖν τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐτῷ τὴν αἰτίαν ἀκοῦσαι
 25 τῆς διαφορᾶς, οὐκ ἀπὸ τοῦ τυχόντος οἰομένους γε-
 γονέναι διακόσμησιν εἰς ἥθος τοσαύτην, ὅπερ ἦν

6 φυλάττουσι] i. e. servant, tuentur; contrarium est
 προῖσθαι 7 συνούσας Cobetus: συνούσας διαφθεύρειν
 26 διακόσμησιν Iannotius: τῆς διαφορᾶς διακόσμησιν

ἀληθείς, ὥς αὐτὸς διηγεῖτο τῷ τε Πρωτογένει καὶ τοῖς ὁμοίως ἐπιεικέσι τῶν φίλων. ἐπεὶ γὰρ ἐξέπεσε τὸ φρονοῦν τοῦ σώματος, οἷον ἂν τις ἐκ πλοίου κυβερνήτης εἰς βυθὸν ἀπορριφθεὶς πάθοι τὸ πρῶτον, οὕτως ὑπὸ τῆς μεταβολῆς ἔσχεν· εἶτα μικρὸν ἐξαρ- 5 θεὶς ἔδοξεν ἀναπνεῖν ὁλος καὶ περιορᾶν πανταχόθεν, F ὥσπερ ἐνὸς ὕμματος ἀνοιχθείσης τῆς ψυχῆς. ἑώρα δὲ τῶν πρότερον οὐδὲν ἀλλ' ἢ τὰ ἄστρα παμμεγέθη καὶ ἀπέχοντα πλῆθος ἀλλήλων ἄπλετον, αὐγὴν τε τῇ χροᾷ θαυμαστὴν ἀφιέντα καὶ τόνον ἔχουσιν 10 ὥστε τὴν ψυχὴν ἐποχομένην λείως οἷον ὥσπερ ἐν γαλήνῃ τῷ φωτὶ ῥαδίως πάντῃ καὶ ταχὺ διαφέρεσθαι. τὰ δὲ πλεῖστα τῶν θεαμάτων παραλιπὼν ἔφη τὰς ψυχὰς τῶν τελευτῶντων κάτωθεν ἀνιούσας πομ- 564 φόλυγα φλογοειδῇ ποιεῖν ἐξισταμένου τοῦ ἀέρος, εἶτα 15 ῥηγνυμένης ἀτρέμα τῆς πομφόλυγος ἐκβαίνειν τύπον ἐχούσας ἀνθρωποειδῇ τὸν δ' ὕγκον εὐσταλεῖς, κινου- μένας δ' οὐχ ὁμοίως, ἀλλὰ τὰς μὲν ἐκπηδᾶν ἐλαφρότητι θαυμαστῇ καὶ διόττειν ἐπ' εὐθείας ἄνω, τὰς δ' ὥσπερ οἱ ἄτρακτοι περιστρεφομένους ἄμα κύκλῳ 20 καὶ τοτὲ μὲν κάτω τοτὲ δ' ἄνω ῥεπούσας μικτὴν τινα φέρεσθαι καὶ τεταραγμένην κίνησιν καὶ πολλῷ πάνυ χρόνῳ καὶ μῶλις ἀποκαθισταμένην. τὰς μὲν οὖν πολλὰς ἡγνύει τίνες εἰσί· δύο δ' ἢ τρεῖς ἰδὼν γνωρίζουσιν ἐπειρᾶτο προσμῖξαι καὶ προσειπεῖν· αἱ δ' 25 B οὗτ' ἤκουον οὗτ' ἦσαν παρ' ἑαυταῖς, ἀλλ' ἔκφρονες

10 χροᾷ *: χροῖᾱ 11 οἷον ὥσπερ] pleonasmus posterioribus usitatus. vid. Praefat. p. LX 22 τινα] fort. τινὰ φροῶν deleteo proximo κίνησιν

καὶ διεπτοημένοι, πᾶσαν ὕψιν ἀποφεύγουσαι καὶ
 ψαῦσιν, ἐρρέμβοντο πρῶτον αὐταὶ καθ' ἑαυτάς, εἴτα
 πολλαῖς ὁμοίως διακειμέναις ἐντυγχάνουσαι καὶ περι-
 πλεκόμεναι φοράς τε πάσας πρὸς οὐδὲν ἀκρίτως ἐφέ-
 5 ροντο καὶ φωνὰς ἴεσαν ἀσήμους, οἷον ἀλαλαγμοὺς
 θορήνῳ καὶ φόβῳ μεμιγμένας. ἄλλαι δ' ἄνωθεν ἐν
 ἔκρω τοῦ περιέχοντος ὀφθῆναι τε φαιδραὶ καὶ πρὸς
 ἀλλήλας ὑπ' εὐμενείας θαμὰ πελάζουσαι τὰς δὲ θορυ-
 βώδεις ἐκείνας ἐκτρεπόμεναι, διεσήμενιν ὥς ἔοικε
 10 συστολῇ μὲν εἰς ἑαυτάς τὸ δυσχεραῖνον, ἐκπετάσει C
 δὲ καὶ διαχύσει τὸ χαῖρον καὶ προσιέμενον. ἐνταῦθα
 μίαν ἔφη συγγενοῦς τινος ἰδεῖν, οὐ μέντοι σαφῶς·
 ἀποθανεῖν γάρ, ἔτι παιδὸς ὕντος· ἀλλ' ἐκείνην προσ-
 αγαγοῦσαν ἐγγὺς εἶπεῖν 'χαῖρε, Θεσπέσιε.' θαυμά-
 15 σαντος δ' αὐτοῦ καὶ φήσαντος, ὥς οὐ Θεσπέσιος
 ἀλλ' Ἀριδαῖός ἐστι· 'πρότερόν γε' φάναι 'τὸ δ' ἀπὸ
 τοῦδε Θεσπέσιος. οὐδὲ γάρ τοι τέθνηκας, ἀλλὰ μοῖρα
 τινὶ θεῶν ἤκεις δεῦρο τῷ φρονοῦντι· τὴν δ' ἄλλην
 ψυχὴν ὥσπερ ἀγκύριον ἐν τῷ σώματι καταλέλοιπας·
 20 σύμβολον δέ σοι καὶ νῦν καὶ αὐτίς ἔστω τὸ τὰς D
 ψυχὰς τῶν τεθνηκότων μήτε σκιὰν ποιεῖν μήτε σκαρ-
 δαμύττειν.' ταῦτ' ἀκούσας ὁ Θεσπέσιος ἤδη τε μάλ-
 λον ἑαυτὸν τῷ λογίζεσθαι συνήγαγε, καὶ διαβλέψας
 εἶδεν ἑαυτῷ μὲν τινα συναιωρουμένην ἀμυδρὰν καὶ
 25 σκιώδη γράμμην, ἐκείνους δὲ περιλαμπομένους κύκλῳ
 καὶ διαφανεῖς ὄντας, οὐ μὴν ὁμοίως ἔπαντας· ἀλλὰ

10 ἐκπετάσει] ἐπεκτάσει Turnebus, sed cf. p. 590 c

12 ἰδεῖν Iannotius 13 προσαγαγοῦσαν R: προσανάγουσαν

18 ἄλλην] ἄλογον W 26 ὄντας W: ἐντός

τοὺς μὲν, ὥσπερ ἡ καθαρωτάτη πανσέληνος, ἐν χρῶμα
 λεῖον καὶ συνεχὲς καὶ ὁμαλὲς ἴεντας· ἑτέρων δὲ φο-
 λίδας τινὰς διατρεχούσας ἢ μώλωπας ἀραιούς· ἄλλους
 δὲ κομιδῇ ποικίλους καὶ ἀτόπους τὴν ὕψιν, ὥσπερ
 Ε οἱ ἔχεις μελάσμασι κατεστιγμένους· ἄλλους δὲ τινὰς 5
 ἀμβλείας ἀμυχὰς ἔχοντας. ἔλεγεν οὖν ἕκαστα φρά-
 ζων ὁ τοῦ Θεσπεσίου συγγενῆς (οὐδὲν γὰρ οὕτω
 κωλύει τὰς ψυχὰς ὀνόματι τῶν ἀνθρώπων προσαγο-
 ρεύειν) ὥς Ἀδράστεια μὲν, Ἀνάγκης καὶ Διὸς θυ-
 γάτηρ, ἐπὶ πᾶσι τιμωρὸς ἀνωτάτω τέτακται τοῖς ἀδι- 10
 κήμασι· καὶ τῶν πονηρῶν οὔτε μέγας οὐδεὶς οὕτως
 οὔτε μικρὸς γέγονεν, ὥστ' ἡ λαθῶν διαφυγεῖν ἢ
 βιασάμενος. ἄλλη δ' ἄλλη τιμωρία τριῶν οὐσῶν φύ-
 λακι καὶ χειρουργῷ προσήκει· τοὺς μὲν γὰρ εὐθύς
 ἐν σώματι καὶ διὰ σωμάτων κολαζομένους μεταχει- 15
 F ρίζεται Ποινὴ ταχεῖα, πρῶτον τινὲς τρόπῳ καὶ παρὰ-
 λείποντι πολλὰ τῶν καθαρμοῦ δεομένων· ὧν δὲ
 μεῖζόν ἐστιν ἔργον ἢ περὶ τὴν κακίαν ἰατρεία, τού-
 τους Δίκη μετὰ τὴν τελευτὴν ὁ δαίμων παραδίδωσι·
 τοὺς δὲ πάμπαν ἀνιάτους ἀπωσαμένης τῆς Δίκης, 20
 ἢ τρίτῃ καὶ ἀγριωτάτῃ τῶν Ἀδραστειᾶς ὑπουργῶν
 Ἑρινύς, μεταθέουσα πλανωμένους καὶ περιφεύγοντας
 ἄλλον ἄλλως, οἰκτρῶς τε καὶ χαλεπῶς ἅπαντας ἠφά-
 565 νισε καὶ κατέδυσεν εἰς τὸ ἔρρητον καὶ ἀόρατον.
 'τῶν δ' ἄλλων' ἔφη 'δικαιώσεων ἢ μὲν ὑπὸ τῆς 25
 Ποινῆς ἐν τῷ βίῳ ταῖς βαρβαρικαῖς ἔοικεν. ὥς γὰρ
 ἐν Πέρσαις τῶν κολαζομένων τὰ ἱμάτια καὶ τὰς

11 οὕτως Duebnerus
 τὴν ἐν τῷ βίῳ ποινὴν W

25 ἢ μὲν — βίῳ] ἢ μὲν μετὰ

τιάρας ἀποτίλλουσι καὶ μαστιγοῦσιν, οἱ δὲ παύσα-
 σθαι δακρύοντες ἀντιβολοῦσιν· οὕτως αἱ διὰ χρη-
 μάτων καὶ διὰ σωμαίων κολάσεις ἀφὴν οὐκ ἔχουσι
 ὀριμεῖαν οὐδ' αὐτῆς ἐπιλαμβάνονται τῆς κακίας,
 5 ἀλλὰ πρὸς δόξαν αἱ πολλαὶ καὶ πρὸς αἵσθησιν αὐτῶν
 εἰσιν. ὅς δ' ἂν ἐκείθεν ἀκόλαστος ἐνταῦθα καὶ ἀκά-
 θαρτος ἐξέκηται, τοῦτον ἡ Δίκη διαλαβοῦσα τῇ ψυχῇ
 καταφανῇ γυμνόν, εἰς οὐδὲν ἔχοντα καταδύναι καὶ
 ἀποκρῦψασθαι καὶ περιστεῖλαι τὴν μοχθηρίαν ἀλλὰ B
 10 πανταχόθεν καὶ ὑπὸ πάντων καὶ πάντα καθορώμε-
 νον, ἐδειξε πρῶτον ἀγαθοῖς γονεῦσιν, ἄνπερ ὦσιν,
 ἢ προγόνους αὐτοῦ πρόσπτυστον ὄντα καὶ ἀνέξιον·
 ἐὰν δὲ φαῦλοι, κολαζομένους ἐπιδῶν ἐκείνους καὶ
 ὀφθεῖς δικαιοῦται πολὺν χρόνον ἐξαιρούμενος ἕκα-
 15 στον τῶν παθῶν ἀλγηδόσι καὶ πόνοις, οἳ τοσοῦτον
 μεγέθει καὶ σφοδρότητι τοὺς διὰ σαρκὸς ὑπερβάλ-
 λουσιν, ὅσων τὸ ὕπαρ ἂν εἴη τοῦ ὀνείρατος ἐναρ-
 γέστερον. οὐλαὶ δὲ καὶ μώλωπες ἐπὶ τῶν παθῶν
 20 ἐκάστων τοῖς μὲν μᾶλλον ἐμμένουσι τοῖς δ' ἥσσον. C
 20 ὅρα δ'· εἶπε 'τὰ ποικίλα ταῦτα καὶ παντοδαπὰ χρώ-
 ματα τῶν ψυχῶν· τὸ μὲν ὕρφνιον καὶ ῥυπαρόν, ἀνε-
 λευθερίας ἀλοιφὴν καὶ πλεονεξίας, τὸ δ' αἵματωπὸν
 καὶ διάπυρον, ὀμότητος καὶ πικρίας· ὅπου δὲ τὸ
 γλαυκινόν ἐστιν, ἐντεῦθεν ἀκρασία τις περὶ ἡδονῶς
 25 ἐκτέτριπται μάλιστα· κακόνιοι δ' ἐνοῦσα μετὰ φθόνου
 τουτὶ τὸ ἰῶδες καὶ ὕπουλον, ὥσπερ αἱ σηπίαι τὸ

5 αὐτῶν] a πολλὰ pendet. cf. p. 567 b 8 καταφανῇ
 καὶ W. malim καταφανεῖ 11 γονεῦσιν] del. Madvigius
 12 ἢ Duebnerus 25 δ' ἐνοῦσα R: δεινούσα

μέλαν, ἀφίησιν. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἡ κακία τῆς ψυχῆς
 τρεπομένης ὑπὸ τῶν παθῶν καὶ τρεπούσης τὸ σῶμα
 τὰς χροῶς ἀναδίδωσιν, ἐνταῦθα δὲ καθαρμοῦ καὶ
 κολάσεως πέρας ἐστί, τούτων ἐκλεανθέντων, παντά-
 D πασι τὴν ψυχὴν αὐγοειδῇ καὶ σύγχρουν γενέσθαι. 5
 μέχρι δ' οὗ ταῦτ' ἔνεστι, γίνονται τινες ὑποτροπαὶ
 τῶν παθῶν σφυγμοὺς ἔχουσαι καὶ πῆδησιν, ἐνίαις
 μὲν ἀμυδρὰν καὶ ταχὺ κατασβεσνυμένην ἐνίαις δὲ
 νεανικῶς ἐντείνουσιν. ὧν αἱ μὲν πάλιν καὶ πάλιν
 κολασθεῖσαι τὴν προήκουσαν ἔξιν καὶ διάθεσιν ἀνα- 10
 λαμβάνουσι, τὰς δ' αὖθις εἰς σώματα ζώων ἐξήνεγκε
 βιαιότης ἀμαθίας καὶ φιληδονίας ἥλος· ἡ μὲν γὰρ
 ἀσθενεία λόγου καὶ δι' ἀργίαν τοῦ θεωρεῖν ἔρρεψε
 E τῷ πρακτικῷ πρὸς γένεσιν· ἡ δ' ὀργάνου τῷ ἀκο-
 λάστῳ δεομένη ποθεῖ τὰς ἐπιθυμίας συρράψαι ταῖς 15
 ἀπολαύσεσι καὶ συνεπαίρεσθαι διὰ σώματος· ἐνταῦθα
 γὰρ οὐδὲν ἢ σκιά τις ἀτελὴς καὶ ὕναρ ἡδονῆς πλή-
 ρωσιν οὐκ ἐχούσης πάρεστι· ταῦτα δ' εἰπὼν ἦγεν
 αὐτὸν ταχὺ μὲν, ἄπλετον δὲ τινα τόπον ὡς ἐφαί-
 νετο διεξιόντα ῥαδίως καὶ ἀπλανῶς, οἷον ὑπὸ πτερῶν 20
 τῶν τοῦ φωτὸς αὐγῶν ἀναφερόμενον· μέχρι οὗ πρὸς
 τι χάσμα μέγα καὶ κάτω διήκον ἀφικόμενος ὑπὸ τῆς
 ὀχούσης ἀπελείφθη δυνάμεως· καὶ τὰς ἄλλας ψυχὰς
 ἑώρα ταῦτ' ἀσχοῦσας ἐκεῖ· συστελλόμεναι γὰρ ὥσπερ
 F αἱ ὄρνιθες καὶ καταφερόμεναι κύκλῳ τὸ χάσμα περιή- 25
 εσαν (ἀντικρὺς δὲ περᾶν οὐκ ἐτόλμων), εἴσω μὲν

1 μὲν γὰρ ἡ *: γὰρ· ἡ τε 5 γενέσθαι *: γίνεσθαι
 12 ἥλος *: εἶδος cf. p. 718 d: ἡδονῆς — ἥλος 14 τῷ ἀκο-
 λάστῳ R: τοῦ ἀκολάστου 16 συνεπαυρέσθαι Madvigius
 23 ὀχούσης idem: ἐχούσης 24 ταῦτ' idem: τοῦτο

ὁφθῆναι τοῖς βακχικοῖς ἄντροις ὁμοίως ὕλη καὶ χλω-
 ρότητι καὶ χλόαις ἀνθέων ἀπάσαις διαπεποικιλμένον·
 ἐξέπνυε δὲ μαλακὴν καὶ πραεῖαν αὖραν ὁσμὰς ἀνα-
 φέρουσαν ἡδονῆς τε θαυμασίας καὶ κρᾶσιν, οἷαν ὁ
 5 οἶνος τοῖς μεθυσκομένοις, ἐμποιοῦσαν· εὐωχούμεναι
 γὰρ αἱ ψυχαὶ ταῖς εὐωδίαις διεχέοντό τε καὶ πρὸς
 ἀλλήλας ἐφιλοφρονοῦντο· καὶ τὸν τόπον ἐν κύκλῳ
 κατεῖχε βακχεία καὶ γέλως καὶ πᾶσα μοῦσα παιζόν-
 των καὶ τερπομένων. ἔλεγε δὲ ταύτῃ τὸν Διόνυσον 566
 10 ἀνελθεῖν εἰς θεοὺς καὶ τὴν Σεμέλην ἀναγαγεῖν ὅστε-
 ρον· καλεῖσθαι δὲ Δήθης τὸν τόπον. ὦθεν οὐδὲ δια-
 τρίβειν βουλόμενον εἶα τὸν Θεσπέσιον, ἀλλ' ἀφείλκε
 βίᾳ, διδάσκων ἕμα καὶ λέγων ὥς ἐκτῆκεται καὶ ἀνυ-
 γραίνεται τὸ φρονοῦν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, τὸ δ' ἔλογον
 15 καὶ σωματοειδὲς ἀρδόμενον καὶ σαρκούμενον ἐμποιεῖ
 τοῦ σώματος μνήμην, ἐκ δὲ τῆς μνήμης ἕμερον καὶ
 πόθον ἔλκοντα πρὸς γένεσιν, ἣν οὕτως ὠνομάσθαι
 νεῦσιν ἐπὶ γῆν οὔσαν, ὑγρότητι βαρυνομένης τῆς
 ψυχῆς. ἄλλην οὖν τοσαύτην διελθὼν ὁδὸν ἔδοξεν B
 20 ἀφορᾶν κρατῆρα μέγαν, εἰς δὲ τοῦτον ἐμβάλλοντα
 δεύματα, τὸ μὲν ἀφοροῦ θαλάσσης ἢ χιόνων λευκό-
 τερον, τὸ δ' ὀποῖον ἱρις ἐξανθεῖ τὸ ἄλουργόν, ἄλλα
 δ' ἄλλαις βαφαῖς κεχρωσμένα πρόσωθεν ἴδιον ἐχού-
 σαις φέγγος· ὥς δὲ πλησίον ἦλθον, ὁ κρατῆρ ἐκεῖ-
 25 νος, ἀφανισθέντος μᾶλλον τοῦ περιέχοντος τῶν τε
 χρωμάτων ἀμαυρουμένων, τὸ ἀνθηρότερον ἀπέλιπε

4 τε] aut delendum aut transponendum post ὁσμὰς
 6 τε] deleverim 9 δέ] om. codd. mei 10 ἀναγαγεῖν *: ἀνάγειν
 12 ἀφείλκε R: ἀφείλε 15 νερκούμενον X 18
 ἐπὶ γῆν οὔσαν M: ἐπιτείνουσιν 22 ἢ ἱρις?

πλὴν τῆς λευκότητος. εἴωρα δὲ τρεῖς δαίμονας ὁμοῦ
 καθημένους ἐν σχήματι τριγώνου πρὸς ἀλλήλους τὰ
 ρεύματα μέτροις τισὶν ἀνακεραυνύντας. ἔλεγεν οὖν
 C ὁ τοῦ Θεσπεσίου ψυχοπομπὸς ἄχρι τούτου τὸν Ὀρφέα
 προσελθεῖν, ὅτε τὴν ψυχὴν τῆς γυναικὸς μετῆι, καὶ 5
 μὴ καλῶς διαμνημονεύσαντα λόγον εἰς ἀνθρώπους
 κίβδηλον ἐξευγκεῖν, ὥς κοινὸν εἴη μαντεῖον ἐν
 Δελφοῖς Ἀπόλλωνος καὶ Νυκτός· οὐδενὸς γὰρ Ἀπόλ-
 λωνι Νύκτα κοινωρεῖν· ἀλλὰ τοῦτο μὲν· ἔφη Ὀρφείας
 ἐστὶ καὶ Σελήνης μαντεῖον κοινόν, οὐδαμοῦ τῆς γῆς 10
 περαῖνον οὐδ' ἔχον ἔδραν μίαν, ἀλλὰ πάντῃ πλανη-
 τὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐνυπνίοις καὶ εἰδώλοις· ἐκ
 τούτου γὰρ οἱ ὕπνιοι μιγνύμενοι, ὥς ὁρᾷς, τῷ ἀπα-
 τηλῷ καὶ ποικίλῳ τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀληθὲς παραλαμ-
 D βάνοντες διασπείρουσι. τὸ δ' Ἀπόλλωνος οὐ κατεῖ- 15
 δες· εἶπεν· οὐδὲ κατιδεῖν ἔση δυνατός· ἀνωτέρω
 γὰρ οὐκ ἐπιδίδωσιν οὐδὲ χαλᾷ τὸ τῆς ψυχῆς ἐπίγειον
 ἀλλὰ κατατείνει τῷ σώματι προσσηρτημένον· ἔμα δ'
 ἐπειρᾶτο προσάγων ἐπιδεικνύειν αὐτῷ τὸ φῶς ἐκ
 τοῦ τρίποδος, ὥς ἔλεγε, διὰ τῶν κόλπων τῆς Θέμιδος 20
 ἀπερειδόμενον εἰς τὸν Παρνασσόν. καὶ προθυμούμε-
 νος ἰδεῖν οὐκ εἶδεν ὑπὸ λαμπρότητος, ἀλλ' ἤκουε
 παριῶν φωνὴν ῥέξαν γυναικὸς ἐν μέτρῳ φράζουσας
 ἄλλα τινα καὶ χρόνον, ὥς ἔοικε, τῆς ἐκείνου τελευ-
 τῆς. ἔλεγε δ' ὁ δαίμων τὴν φωνὴν εἶναι Σιβύλλης· 25
 ἄδειν γὰρ αὐτὴν περὶ τῶν μελλόντων ἐν τῷ προσ-
 E ὡπῳ τῆς σελήνης περιφερομένην. βουλόμενος οὖν

5 προσελθεῖν W: προσελθεῖν 14 συμπαραλαμβάνοντες

R 15 κατεῖδες Cobetus: ἀτοιδας

ἀκροᾶσθαι πλείονα, τῇ δύμῃ τῆς σελήνης εἰς τοῦ-
 ναυτίον ὥσπερ ἐν ταῖς δύναις ἐξεώσθη καὶ βραχέα
 κατήκουσεν· ὧν ἦν καὶ τὸ περὶ τὸ Βέσβιον ὕρος
 καὶ τὴν Δικαιαρχείας ὑπὸ πυρὸς φθορὰν γεννησο-
 5 μένην, καὶ τι κομμάτιον περὶ τοῦ τότε ἡγεμόνος ὡς

‘ἐσθλὸς ἐὼν νούσῳ τυραννίδα λείψει.’

μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τὴν θέαν τῶν κολαζομένων ἐτρέ-
 ποντο. καὶ τὰ μὲν πρῶτα δυσχερεῖς καὶ οἰκτρὰς
 εἶχον ὕψεις μόνον· ἐπεὶ δὲ καὶ φίλοις καὶ οἰκείοις
 10 καὶ συνήθεσιν ὁ Θεσπέσιος οὐκ ἂν προσδοκήσας
 κολαζομένοις ἐνετύγχανεν, οἷ καὶ δεινὰ παθήματα F
 καὶ τιμωρίας ἀσχήμονας καὶ ἀλγεινὰς ὑπομένοντες
 ὠκτίζοντο πρὸς ἐκείνον καὶ ἀνεκλαίοντο· τέλος δὲ
 τὸν πατέρα τὸν ἑαυτοῦ κατεῖδεν ἔκ τινος βαράθρου
 15 στιγμαίων καὶ οὐλῶν μεστὸν ἀναδυόμενον, ὀρέγοντα
 τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ σιωπᾶν οὐκ ἐώμενον, ἀλλ’ ὁμο-
 λογεῖν ἀναγκαζόμενον ὑπὸ τῶν ἐφ’esτώτων ταῖς τιμω-
 ρίαις, ὅτι περὶ ξένους τινὰς μισρὸς γενόμενος χρυσίον
 ἔχοντας, φαρμάκοις διαφθείρας καὶ ἐκεῖ διαλαθὼν
 20 ἔπαντας, ἐνταῦθ’ ἐξελεγχθεῖς, τὰ μὲν ἤδη πέπονθε
 τὰ δ’ ἄγεται πειδόμενος· ἵκετεύειν μὲν ἢ παραιτεῖ- 567
 σθαι περὶ τοῦ πατρὸς οὐκ ἐτόλμα· δι’ ἐκπληξιν καὶ
 δέος· ὑποστρέψαι δὲ καὶ φυγεῖν βουλόμενος οὐκέτι
 τὸν προῶν ἐκείνον ἐώρα καὶ οἰκεῖον ξαναγόν, ἀλλ’ ὑφ’
 25 ἐτέρων τινῶν φοβερῶν τὴν ὕψιν εἰς τὸ πρόσθεν ὠθού-
 μενος ὡς ἀνάγκην οὔσαν οὕτω διεξελθεῖν, ἐθελᾶτο

4 Δικαιαρχείας R: δικαιοαρχείαν φθορὰν idem: φθορᾶ
 9 εἶχον] malim εἶδον ἐπεὶ δὲ καὶ] vid. Praefat. p. LVI

τῶν μὲν γνωρίμως πονηρῶν γενομένων καὶ κολασθέντων αὐτόθι τὴν σκιὰν οὐκέτ' εἶναι χαλεπῶς οὐδ' ὁμοίως τριβομένην, ἅτε δὴ περὶ τὸ ἄλογον καὶ παθητικὸν ἐπίπονον οὔσαν· ὅσοι δὲ πρόσχημα καὶ δόξαν
 B ἀρετῆς περιβαλλόμενοι διεβίωσαν κακίᾳ λανθανούσῃ, 5
 τούτους ἐπιπόνως καὶ ὀδυνηρῶς ἠνάγκαζον ἕτεροι περιεστῶτες ἐκτρέπεσθαι τὰ ἐντὸς ἕξω τῆς ψυχῆς, ἰλυσπωμένους παρὰ φύσιν καὶ ἀνακαμπτομένους, ὥσπερ αἱ θαλάττιαι σκολόπενδραι καταπιῶσαι τὸ ἄγκιστρον ἐκτρέπουσιν ἑαυτάς· ἐνίους δ' ἀναδέροντες 10
 αὐτῶν καὶ ἀναπτύσσοντες ἀπεδείκνυσαν ὑπούλους καὶ ποικίλους, ἐν τῷ λογιστικῷ καὶ κυρίῳ τὴν μοχθηρίαν ἔχοντας. ἄλλας δ' ἔφη ψυχὰς ἰδεῖν, ὥσπερ τὰς ἐχίδνας περιπεπλεγμένας σύνδυο καὶ σύντρεις καὶ πλείονας, ἀλλήλας ἐσθιούσας ὑπὸ μνησικακίας καὶ 15
 C κακόθυμίας ὧν ἑπαθον ἐν τῷ ζῆν ἢ ἔθρασαν. εἶναι δὲ καὶ λίμνας παρ' ἀλλήλας, τὴν μὲν χρυσοῦ περιζέοντος τὴν δὲ μολίβδου ψυχροτάτην ἄλλην δὲ τραχεῖαν σιδήρου· καὶ τινὰς ἐφεστάναι δαίμονας ὥσπερ οἱ χαλκεῖς ὀργάνοις ἀναλαμβάνοντας καὶ καθιέντας 20
 ἐν μέρει τὰς ψυχὰς τῶν δι' ἀπληστίαν καὶ πλεονεξίαν πονηρῶν. ἐν μὲν γὰρ τῷ χρυσῷ διαπύρους καὶ διαφανεῖς ὑπὸ τοῦ φλέγεσθαι γενομένας ἐνέβαλλον εἰς τὴν τοῦ μολίβδου βάπτουντες· ἐκπαγείσας δ' αὐτόθι καὶ γενομένας σκληρὰς ὥσπερ αἱ χάλαι, 25

1 γνωρίμως R: γνωρίμων καὶ R: ἢ 2 οὐκέτ' — ὁμοίως] οὐκέτι λίαν χαλεπῶς οὐδ' ὡμῶς Madvigius 3 ἅτε δὴ] C. F. Hermannus: ἀτελεῖ 6 ἐπίπονον οὔσαν] ἐπιπονήσασαν? 8 ἀνακαμπτομένους Iunius: ἄμα καμπτομένους 17 περιζέουσιν R

πάλιν εἰς τὴν τοῦ σιδήρου μεθίστασαν· ἐνταῦθα δὲ D
 μέλαιναι τε δεινῶς ἐρίγνοντο, καὶ περικλώμεναι διὰ
 σκληρότητα καὶ συντριβόμεναι τὰ εἶδη μετέβαλλον·
 εἶδ' οὕτω πάλιν εἰς τὸν χρυσὸν ἐκομίζοντο, δεινὰς,
 5 ὥς ἔλεγεν, ἐν ταῖς μεταβολαῖς ἀλγηδόνας ὑπομένου-
 σαι. πάντων δὲ πᾶσχειν ἔλεγεν οἰκτρότατα τὰς ἤδη
 δοκούσας ἀφείσθαι τῆς Δίκης, εἴτ' αὖθις συλλαμ-
 βανομένας· αὗται δ' ἦσαν, ὧν εἰς τινὰς ἐκγόνου;
 ἢ παιδας ἢ ποινὴ περιῆλθεν. ὁπότε γὰρ τις ἐκεί-
 10 νων ἀφίκοιτο καὶ περιτύχοι, προσέπιπτεν ὀργῇ καὶ
 κατεβόα καὶ τὰ σημεῖα τῶν παθῶν ἐδείκνυσεν, ὄνει- E
 δίζουσα καὶ διώκουσα φεύγειν καὶ ἀποκρύπτεσθαι
 βουλομένην οὐ δυναμένην δέ. ταχὺ γὰρ μετέθεον
 οἱ κολασταὶ πρὸς τὴν Δίκην, καὶ ἐξ ἀρχῆς ἠπειρον
 15 ὀλοφυρομένας τῷ προγινώσκειν τὴν τιμωρίαν. ἐνίαις
 δὲ καὶ πολλὰς ἅμα τῶν ἐκγόνων ἔλεγε συνηρτῆσθαι,
 καθάπερ μελίττας ἢ νυκτερίδας ἀτεχνῶς ἐχομένας·
 καὶ τετριγυίας ὑπὸ μνήμης καὶ ὀργῆς ὧν ἐπαθον
 δι' αὐτάς· ἔσχατα δ' ὀρώντος αὐτοῦ τὰς ἐπὶ δευ-
 20 τέραν γένεσιν τρεπομένας ψυχὰς εἰς τε ζῆα παντο-
 δαπὰ καμπομένας βία καὶ μετασχηματιζομένας ὑπὸ F
 τῶν ταῦτα δημιουργούντων ὀργάνοις τισὶ καὶ πλη-
 γαῖς, τῶν μὲν ὅλα τὰ μέρη συνελανόντων, τὰ δ'
 ἀποστρεφόντων, ἔνια δ' ἐκλεινόντων καὶ ἀφανιζόν-
 25 των παντάπασι, ὅπως ἐφαρμόσειεν ἑτέροις ἤθεσι
 καὶ βίοις· ἐν ταύταις φανῆναι τὴν Νέρωνος ψυχὴν

12 διώκουσα Turnebus: δοκούσα 14 καὶ πρὸς τὴν ἐξ
 ἀρχῆς δίκην ἀπήγον W 15 ἐνίαις R: ἐνίας 17 ἀτεχνῶς]
 add. ἐαυτῶν R 23 τὰ δ' τῶν δ' Turnebus

τά τ' ἄλλα κακῶς ἔχουσαν ἤδη καὶ διαπεπαρμένην
 ἡλοῖς διαπύροις. προκεχειρισμένων δὲ καὶ ταύτῃ
 τῶν δημιουργῶν Πινδαρικῆς ἐχίδνης εἶδος, ἐν ᾧ
 κυθηθεῖσαν καὶ διαφαγοῦσαν τὴν μητέρα βιώσεσθαι,
 φῶς ἔφρασκεν ἐξαίφνης διαλάμψαι μέγα, καὶ φωνὴν
 ἐκ τοῦ φωτός γενέσθαι προστάττουσαν εἰς ἄλλο γένος
 ἡμερώτερον μεταβαλεῖν, ᾧδικόν τι μηχανησαμένου
 περὶ ἔλη καὶ λίμνας ζῶον· ὧν μὲν γὰρ ἡδίκησε δε-
 δοκέναι δίκας· ὀφείλεσθαι δέ τι καὶ χρηστὸν αὐτῷ
 568 παρὰ θεῶν, ὅτι τῶν ὑπηκόων τὸ βέλτιστον καὶ 10
 θεοφιλέστατον γένος ἡλευθέρωσε, τὴν Ἑλλάδα. μέχρι
 μὲν οὖν τούτων εἶναι θεατῆς· ὥς δ' ἀναστρέφειν
 ἔμελλεν, ἐν παντὶ κακῷ γενέσθαι διὰ φόβον. γυναικα
 γὰρ τινα λαβομένην αὐτοῦ θαυμαστὴν τὸ εἶδος καὶ
 τὸ μέγεθος, 'δεῦρο δὴ' εἰπεῖν 'οὗτος, ὅπως ἕκαστα 15
 μᾶλλον μνημονεύσης.' καὶ τι ῥαβδίον, ὥσπερ οἱ ζω-
 γράφοι, διάπυρον προσάγειν, ἑτέραν δὲ κωλύειν.
 αὐτὸν δ' ὥσπερ ὑπὸ σύριγγος ἐξαίφνης σπασθέντα
 πνεύματι νεανικῷ σφόδρα καὶ βιαίῳ τῷ σώματι
 προσπεσεῖν καὶ ἀναβλέψαι σχεδὸν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ 20
 μνήματος.

1 ἤδη καὶ] καὶ δὴ καὶ W 2 ταύτῃ (i. e. τῇ Νέρωνος
 ψυχῇ) R: ταύτην 8 δεδωκέναι idem: δέδωκε 13 διὰ φό-
 βον] additamentum putat W 18 ὑπὸ] διὰ R σύριγγος]
 σμήριγγος? 20 ὑπ'] ἐπ' R

* ΠΕΡΙ ΕΙΜΑΡΜΕΝΗΣ.

Τὰ περὶ τῆς εἰμαρμένης δοκοῦνθ' ἡμῖν, ὥς οἷόν τε σαφῶς καὶ συντόμως πειράσομαι ἐπιστεῖλαι σοι, ὦ φίλτατε Πείσων, ἐπειδὴ σὺ τοῦτ' ἡξίωσας οὐκ ἀγνοῶν ἦν ἔχω πρὸς τὸ γράφειν εὐλάβειαν.

- 5 1. Πρῶτον τοίνυν ἴσθι, ὅτι εἰμαρμένη διχῶς καὶ λέγεται καὶ νοεῖται· ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ἐνέργεια ἡ δ' οὐσία. πρῶτον μὲν οὖν ἐνέργειαν τύπῳ ὑπέγραψεν ὁ Πλάτων ἐν τε τῷ Φαίδρῳ λέγων 'θεσμός τε Ἀδραστείας ὕδρ, ἣτις ἂν ψυχὴ θεῶ ξυνοπαδὸς
10 γενομένη·' ἐν δὲ τῷ Τιμαίῳ 'νόμους' οὓς ἐπὶ τῇ τοῦ παντὸς φύσει ὁ θεὸς εἶπε ταῖς ἀθανάτοις ψυχαῖς· ἐν δὲ τῇ Πολιτείᾳ 'Ἀνάγκης θυγατρὸς κόρης Λαχέ-
D σεως λόγον' φησὶν εἶναι τὴν εἰμαρμένην, οὐ τραγικῶς ἀλλὰ θεολογικῶς τὸ ἀρέσκον αὐτῷ ἀποφαινό-
15 μενος. εἰ δὲ κοινότερον ἐθέλοι τις ταῦτα μεταλαβὼν ὑπογράψαι, ὥς μὲν ἐν Φαίδρῳ λέγοιτ' ἂν ἡ εἰμαρμένη λόγος θεῖος ἀπαράβατος· δι' αἰτίαν ἀνεμπόδιστον· ὥς δ' ἐν τῷ Τιμαίῳ νόμος ἀκόλουθος τῇ
τοῦ παντὸς φύσει, καθ' ὃν διεξάγεται τὰ γιγνόμενα.
20 τοῦτο γὰρ ἐκεῖ ἡ Λάχεσις ἐργάζεται, ἡ τῆς Ἀνάγκης ἀληθῶς θυγάτηρ, ὥς καὶ πρότερον παραελάβομεν καὶ

8 Φαίδρῳ] p. 248 c 10 Τιμαίῳ] p. 41 e 12 Πολιτείᾳ]
p. 617 d 20 ἐκεῖ *: ἔχει

ὑστερον ἔτι μᾶλλον εἰσόμεθ' ἐν τοῖς κατὰ σχολὴν λόγοις. ἥδε μὲν οὖν ἡ κατ' ἐνέργειαν εἰμαρμένη.

E 2. Ἡ δὲ κατ' οὐσίαν ἔοικεν εἶναι σύμπας ἡ τοῦ κόσμου ψυχὴ τριχῇ διανεμηθεῖσα, εἰς τε τὴν ἀπλανῆ μοῖραν καὶ εἰς τὴν πλανᾶσθαι νομιζομένην, καὶ τρί- 5 τὴν τὴν ὑπουράνιον τὴν περὶ γῆν ὑπάρχουσαν. ὧν ἡ μὲν ἀνωτάτω Κλωθὼ προσαγορεύεται, ἡ δὲ μετ' αὐτὴν Ἀτροπος, ἡ κατωτάτω δ' αὖ Λάχεσις, δεχομένη μὲν τὰς οὐρανίας τῶν ἀδελφῶν ἐνεργείας, συμπλέκουσα δὲ καὶ διαδιδούσα ταύτας εἰς τὰ ἐπ' 10 αὐτῆς τεταγμένα τὰ ἐπίγεια. δυνάμει μὲν οὖν εἴρη- F ται, ὅποια χρὴ λέγεσθαι περὶ τῆς κατ' οὐσίαν εἰμαρμένης· καὶ γὰρ ἦτις ἐστὶ καὶ πόση τις καὶ ὅποια καὶ ὅπως τέτακται καὶ ὅπως ἔχει αὐτὴ τε πρὸς ἑαυ- τὴν καὶ δὴ καὶ πρὸς ἡμᾶς, ὥς ἐν ἐπιτομῇ εἴρηται· 15 τὰ δὲ καθ' ἕκαστα περὶ τούτων ὁ ἕτερος μῦθος ὁ ἐν τῇ Πολιτείᾳ μετρίως αἰνίττεται, καὶ ἡμεῖς εἰς δύνάμιν σοι ταῦτ' ἐπειράθημεν ἐξηγήσασθαι.

3. Πάλιν γε μὴν τὴν κατ' ἐνέργειαν εἰμαρμένην ἀναλαβόντες λέγωμεν· περὶ γὰρ ταῦτα τὰ πολλὰ ζητή- 20 ματα φυσικὰ τε καὶ ἡθικὰ καὶ διαλεκτικὰ τυγχάνει 569 ὄντα. τίς μὲν οὖν ἐστίν, ἐπιεικῶς ἀφώρισται· ὅποια δ' ἐστίν, ἐξῆς ῥητέον, εἰ καὶ πολλοῖς ἄτοπον φαίνεται. ἀπειρων γὰρ ἔξ ἀπείρου καὶ εἰς ἄπειρον ὄντων τῶν γιγνομένων, τὰ πάντα περιβαλοῦσ' ἐν 25 κύκλῳ ἡ εἰμαρμένη οὐκ ἄπειρος ἀλλὰ πεπερασμένη ἐστίν· οὔτε γὰρ νόμος οὔτε λόγος οὔτε τι θείον

3 ἡ δὲ Anonymus: τῇ 5 τρίτην Duebnerus: τρίτην εἰς 10 malim ἐπ' αὐτῇ 20 Turnebus: λέγωμεν 25 ὄντων W

ἄπειρον ἂν εἴη. ἔτι δ' ἂν μάθοις τὸ λεγόμενον,
 νοήσας τὴν ὅλην περίοδον καὶ τὸν σύμπαντα χρό-
 νον, ὅταν τῶν ὀκτὼ περιόδων ὥς φησιν ὁ Τίμαιος
 'τὰ πρὸς ἄλληλα συμπερανθέντα τάχῃ σχῇ κεφαλήν,
 5 τῷ τοῦ ταύτοῦ καὶ ὁμοίως ἰόντος ἀναμετροηθέντα κύ-
 κλω.' ἐν γὰρ τούτῳ τῷ λόγῳ ὠρισμένῳ τ' ὄντι καὶ
 θεωρουμένῳ πάνθ' ὅσα τε κατ' οὐρανὸν ἅ τ' ἐπὶ τὴν
 γῆν ἐξ ἀνάγκης ἄνωθεν συνίσταται, πάλιν μὲν εἰς B
 ταῦτ' καταστήσεται, πάλιν δ' ἐξ ἀρχῆς ὅλα κατὰ
 10 ταῦτ' ὡσαύτως ἀποδοθήσεται. μόνῃ γοῦν ἢ κατ'
 οὐρανὸν σχέσις αὐτῇ τε πρὸς ἑαυτὴν κατὰ πάντα
 τεταγμένη πρὸς τε τὴν γῆν καὶ πρὸς τὰ ἐπίγεια
 πάντα διὰ μακρῶν περιόδων πάλιν ἐπανήξει ποτέ·
 αἱ τε μετ' αὐτὴν ἐφεξῆς καὶ ἐχόμεναι ἀλλήλαις ἐχο-
 15 μέως παρέσονται, ἐκάστη τὰ αὐτῆς ἐξ ἀνάγκης φέ-
 ρουσαι. ἔστω δὲ πρὸς τὸ σαφὲς τῶν περὶ ἡμᾶς νῦν
 ὄντων, ὅτι οὐ συμβαίνει ἀπὸ τῶν οὐρανίων, ὥς πάν-
 των αἰτιῶν ὄντων, καὶ τὸ ἐμὲ γράφειν νυνὶ τάδε καὶ C
 ὡδὲ σέ τε πράττειν ἄπερ καὶ ὅπως τυγχάνεις πράτ-
 20 των· πάλιν τοίνυν ἐπειδὴν ἢ αὐτῇ ἀφίκεται αἰτία,
 ταῦτ' καὶ ὡσαύτως οἱ αὐτοὶ γενόμενοι πράξομεν. οὕτω
 δὲ καὶ πάντες ἄνθρωποι καὶ τὰ γ' ἐξῆς κατὰ τὴν ἐξῆς
 αἰτίαν γενήσεται καὶ πραχθήσεται, καὶ πάνθ' ὅλα
 καὶ κατὰ μίαν τὴν ὅλην περίοδον καὶ καθ' ἐκάστην

1 ἔτι δ' ἂν] ἔτι δ' ἂν μᾶλλον? 3 Τίμαιος⁺: τιμαῖος
 cf. p. 39 d 4 ita Plato: προσάλληλα 5 τοῦ idem 7 ἅ
 τ'] ὅσα τ' W 9 ὅλα κατὰ W: ὅσα κεῖται 9 ταῦτ' *: τὸ
 αὐτὸ 10. 21 ταῦτ' *: τὰ αὐτὰ 11 κατὰ Vulcobius: κεί-
 ται 15 παρέσονται W: παρέχονται αὐτῆς *: αὐτῆς
 23 ὅλα καὶ κατὰ W: ὅσα κεῖται

τῶν ὅλων ὡσαύτως ἀποδοθήσεται. φανερόν τοίνυν ἤδη ὅ τι ἔφαμεν, τὴν εἰμαρμένην ἄπειρον τρόπον τινὰ οὕσαν μὴ ἄπειρον εἶναι, καὶ τό γε ῥηθέν, ὅτι κύκλος τίς ἐστι, μετρίως που κατῴπται· ὥς γὰρ καὶ ἡ τοῦ κύκλου κίνησις ὅ τε ταύτην παραμετρῶν χρό- 5 νος κύκλος τίς ἐστίν, οὕτω καὶ τῶν κατὰ κύκλον γιγνομένων ὁ λόγος κύκλος ἂν νομισθῇ.

- D 4. Σχεδὸν μὲν οὖν καὶ τοῦτο δηλοῖ, ὁποῖόν τι τυγχάνει ἡ εἰμαρμένη, πλὴν οὐχ ἥ γε κατὰ μέρος οὐδ' ἡ καθ' ἕκαστα. ποῖα τις οὖν καὶ ἥδε κατ' 10 αὐτόδε τὸ εἶδος τοῦ λόγου; ἔστι τοίνυν, ὥς ἔν τις εἰκάσαι, οἷος ὁ πολιτικὸς νόμος· ὃς πρῶτον μὲν τὰ πλεῖστα, εἰ καὶ μὴ πάντα, ἐξ ὑποθέσεως προστάττει· ἔπειτα μὴν καθόλου τὰ πόλει προσήκοντα εἰς δύναμιν περιλαμβάνει. πάλιν δὲ τούτων ἐκότερον ὁποῖόν 15 τί ἐστι, σκεπτέον. ἀκολουθῶς τοίνυν ὁ πολιτικὸς νόμος περὶ τ' ἀριστεύς καὶ λιποτάκτου διαλέγεται καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως· ἀλλ' οὐ περὶ τοῦδ' ἡ τοῦδ' ἢ νόμιμόν ἐστιν, ἀλλὰ τὰ μὲν καθόλου
- E προηγουμένως, τὰ δ' ὑποπίπτοντα τούτων ἐπομέ- 20 νως. καὶ γὰρ τὸ τιμῆσαι τόνδε τινὰ ἡριστευκότα καὶ τὸ κολάσαι τόνδε τινὰ λιποτακτήσαντα νόμιμον ἂν φήσαιμεν, ὥς δυνάμει καὶ περὶ τούτων διατεταγμένου τοῦ νόμου· ὃν τρόπον ὁ ἱατρικὸς καὶ ὁ γυμναστικὸς ὥς εἶπεῖν νόμος δυνάμει τὰ καθ' ἕκαστα 25 τοῖς ὅλοις συμπεριλαμβάνει· οὕτω δὲ καὶ ὁ τῆς φύ-

5 χρόνος W: χρόνον 9 κατὰ Turnebus: κεῖται 10 κατ' αὐτόδε C. F. Hermannus: κατ' αὐτόδ δὲ 12 ὃς W 16 ἀκολουθῶς] καθόλου W 19 ἢ W

σεως νόμος τὰ μὲν καθόλου προηγουμένως, τὰ δὲ
καθ' ἕκαστα ἐπομένως. ἔστι θ' εἰμαρμένα τρόπον F
τινὰ καὶ ταῦτα, ὅντ' ἐκείνοις συνειμαρμένα. τάχα
δ' ἂν τις τῶν ἄγαν ἀκριβολογουμένων τὰ τοιαῦτα
5 καὶ τοῦναντίον φαίη προηγούμενα συντετάχθαι τὰ
καθ' ἕκαστα, εἶναι τε τούτων ἕνεκα καὶ τὸ καθόλου,
προηγεῖσθαι δὲ τῶν ἕνεκά του τὸ οὗ ἕνεκα. ἀλλὰ
περὶ μὲν τούτων ἐν ἄλλοις σκεπτέον. ὅτι δ' οὐ πάντα
καθαρῶς οὐδὲ διαρρηθῆναι ἢ εἰμαρμένη περιέχει ἀλλ'
10 ὅσα καθόλου, τοῦτο δὴ ἐν τῷ παρόντι ρηθὲν πρὸς
τε τὸν ἐξῆς λόγον καὶ τὸν ὀλίγον ἔμπροσθεν χώραν
ἔχει. τὸ μὲν γὰρ ὠρισμένον οἰκεῖον τῇ θείᾳ φρο- 570
νήσει ἐν τῷ καθόλου μᾶλλον θεωρεῖται· τοιοῦτος
καὶ ὁ θεῖος νόμος, ὁ μέντοι γε πολιτικός, τὸ δ'
15 ἄπειρον ἐν τῷ καθ' ἕκαστα. μετὰ δὴ ταῦτα, οἶον
μὲν ἔστιν ἐξ ὑποθέσεως· ὅτι δὲ τοιοῦτον καὶ ἡ εἰμαρ-
μένη, οἴεσθω. ἐξ ὑποθέσεως δὴ ἔφαμεν τὸ μὴ καθ'
ἑαυτὸ τιθέμενον, ἀλλὰ πως ἑτέρω τινὶ ὡς ἀληθῶς
ὑποτεθέν, ὅποσα ἀκολουθίαν σημαίνει. 'θεσμός τε
20 Ἀδραστείας ὕδρ' ἦτις ἂν ψυχὴ συνοπαδὸς γενομένη
κατίδῃ τι τῶν ἀληθῶν, μέχρι τῆς ἑτέρας περιόδου
εἶναι ἀπήμονα· κὰν αἰὲ δύνηται τοῦτο ποιεῖν, αἰὲ
ἀβλαβῇ εἶναι.' τοιοῦτον μὲν ὁ δὴ τὸ ἐξ ὑποθέσεως B
ἅμα καὶ καθόλου. ὅτι δὲ καὶ ἡ εἰμαρμένη τοιοῦτον

3 ὅντα W: πάντα 6 εἶναι τε W: ἐν τε 7 προη-
γεῖσθαι W: προηγείται 13 τοιοῦτος μέντοι γε ὁ θεῖος
νόμος καὶ ὁ πολιτικός W ex verss. T Am. X 17 οἴεσθω]
νοείσθω W 18 πως W: πρὸς ἀληθῶς] ἀληθῆς? 19
ὅποσα] corruptum 21 ἀληθῶν W ex Platone: ἀληθῶς
τῆς] τε τῆς Plato 22 αἰὲ posterius idem

τυγχάνει ὄν, ἐκ τε τῆς οὐσίας αὐτῆς καὶ ἐκ τῆς προσ-
 ηγορίας δήλον. εἰμαρμένη τε γὰρ προσαγορεύεται ὡς
 ἂν εἰρομένη τις· θεσμός δὲ καὶ νόμος ὑπάρχει τῷ τὰ
 ἀκόλουθα τοῖς γιγνομένοις πολιτικῶς διατετάχθαι.

5. Ἐξῆς δὲ σκεπτέον καὶ τὰ κατὰ τὸ πρὸς τι, ⁵
 πῶς μὲν πρὸς τὴν πρόνοιαν ἢ εἰμαρμένη ἔχει, πῶς
 δὲ πρὸς τὴν τύχην καὶ τό γ' ἐφ' ἡμῖν καὶ τὸ ἐνδε-
 χόμενον καὶ ὅσα τοιαῦτα· πρὸς δὲ τούτῳ διωρίσθω,
 πῇ μὲν ἀληθὲς πῇ δὲ ψεῦδος τό 'πάντα καθ' εἰμαρ-
^C μένην.' εἰ μὲν οὖν τὸ ἐν τῇ εἰμαρμένῃ πάντα περι- ¹⁰
 ἔχεσθαι δηλοῖ, συγχωρητέον εἶναι ἀληθές· εἰδ' ὅσα
 περὶ ἀνθρώπους εἴτε περὶ γῆν ἅπαντα εἴτε κατ'
 οὐρανὸν γιγνόμενα, βούλεται τις ἐν τῇ εἰμαρμένῃ
 τίθεσθαι, καὶ ταῦθ' ὡς πρὸς τὸ παρὸν συγκεχω-
 ρήσθω. εἰ δ', ὅπερ καὶ μᾶλλον ἐμφαίνει, τὸ καθ' ¹⁵
 εἰμαρμένην οὐχ ἅπαντα, ἀλλ' αὐτὸ μόνον τὸ ἐπό-
 μενον αὐτῷ σημαίνει, οὐ πάντα δεητέον καθ' εἰμαρ-
 μένην. οὐδὲ γὰρ νόμιμα οὐδὲ κατὰ νόμον πάντα
 ὁπόσα περιείληφεν ὁ νόμος· καὶ γὰρ προδοσίαν καὶ
^D λιποταξίαν καὶ μοιχείαν καὶ πολλὰ ἕτερα τοιαῦτα ²⁰
 περιλαμβάνει, ὧν οὐδὲν ἂν τις εἴποι νόμιμον· ὁπότ'
 οὐδὲ τὸ ἀριστεύσαι ἢ τυραννοκτονῆσαι ἢ τι ἄλλο
 κατορθῶσαι φαίη ἂν ἔγωγε νόμιμον. τὸ μὲν γὰρ δὴ
 νόμιμον πρόσταγμα νόμου ἐστί· τὸ δ' εἴπερ ὁ νόμος
 προστάττει, πῶς οὐκ ἂν ἀπειθοῖεν καὶ παρανομοῖεν ²⁵
 οἳ γε μὴ ἀριστεύοντες καὶ τυραννοκτονοῦντες καὶ

16 εἰμαρμένην W: εἰμαρμένην οὐδ' εἰ καθ' εἰμαρμένην
 πάντα 24 τὸ δ' εἴπερ] τὸ δ' ἀριστεύειν καὶ τυραννοκτο-
 νεῖν εἴπερ W. malim τοῦτο δ' εἴπερ

ὅσοι τὰ τοιαῦτα μὴ κατορθοῦσιν; ἢ πῶς, εἰ παρά-
 νομοι οἷδε, οὐ δίκαιον κολάζειν τοὺς τοιοῦτους; εἴ
 γε μὴν ταῦτα λόγον οὐκ ἔχει, μόνον ῥητέον νόμιμά
 τε καὶ κατὰ νόμον τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁρισθέντ' ἐπὶ
 5 τοῖς ὁπωσοῦν πραττομένοις· μόνον δ' εἰμαρμένα καὶ Ε
 καθ' εἰμαρμένην τὰ ἀκόλουθα τοῖς ἐν τῇ θείᾳ δια-
 τάξει προηγησαμένοις. ὥστε πάντα μὲν τὰ γιγνό-
 μεν' ἢ εἰμαρμένη περιλαμβάνει, πολλὰ δὲ τῶν ἐν
 αὐτῇ καὶ σχεδὸν ὅσα προηγείται οὐκ ὁρθὸν λέγειν
 10 καθ' εἰμαρμένην.

6. Τούτων δ' οὕτως ἐχόντων, ἐξῆς ῥητέον, ὥς
 τό γ' ἐφ' ἡμῖν καὶ ἡ τύχη τό τε δυνατόν καὶ τὸ
 ἐνδεχόμενον καὶ τὰ τούτων συγγενῇ ταχθέντα ἐν τοῖς
 προηγουμένοις αὐτά τε σφῶσιτ' ἂν καὶ τὴν εἰμαρ-
 15 μένην σφῶσι. ἡ μὲν γὰρ εἰμαρμένη πάντα περιέχει
 καθάπερ καὶ δοκεῖ· τὰ δ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης γενήσεται,
 ἀλλ' ἕκαστον αὐτῶν οἷον καὶ πέφυκεν εἶναι. πέφυκε F
 δὲ τὸ δυνατόν ὥς γένος προϋφεστάναι τοῦ ἐνδεχο-
 μένου· τὸ δ' ἐνδεχόμενον ὥς ὕλη τῶν ἐφ' ἡμῖν
 20 προϋποκεισθαι· τὸ δ' ἐφ' ἡμῖν ὥς κύριον χρῆσθαι
 τῷ ἐνδεχομένῳ· ἡ δὲ τύχη παρεμπίπτει τῷ ἐφ' ἡμῖν
 διὰ τὴν ἐφ' ἑκάτερα ῥοπὴν τοῦ ἐνδεχομένου. μάθους
 δ' ἂν τὸ λεγόμενον σαφῶς ἐννῆσας, ὥς τὸ γιγνό-
 μενον ἔπαιον καὶ ἡ γένεσις αὐτῇ οὐ δίχα δυνάμεως,
 25 ἡ δὲ δύναμις οὐκ ἄνευ οὐσίας. οἷον ἀνθρώπου εἴτε 571
 γένεσις εἴτε γενητὸν οὐκ ἄνευ τῆς δυνάμεως, αὕτη

9 προηγείται] προίρηται C. F. Hermannus ὁρθὸν λέ-
 γειν Anonymus: ὁρθολογεῖν 14 αὐτά W: ταῦτα 25 ἀν-
 θρώπου X: lacuna 16 litt. in V²

δὲ περὶ ἄνθρωπον, οὐσία δ' ὁ ἄνθρωπος. ἀπὸ δὲ
 τῆς δυνάμεως μεταξὺ οὐσης, ἡ μὲν οὐσία δυνάμε-
 νον, ἡ δὲ γένεσις καὶ τὸ γιγνόμενον ἄμφω δυνατά.
 τριῶν τοίνυν τούτων, δυνάμεως καὶ δυναμένου καὶ
 δυνατοῦ, δυνάμεως μὲν ὥς τὸ εἶναι προϋπόκειται 5
 τὸ δυνάμενον, δυνατοῦ δ' ἡ δύναμις προϋφίσταται.
 σαφὲς μὲν οὖν καὶ οὕτω τὸ δυνατόν· τύπῳ δ' ἂν
 ἀφορισθῇ κοινότερον μὲν τὸ κατὰ δύναμιν πεφυ-
 κὸς γίγνεσθαι, κυριώτερον δὲ ταῦτό τοῦτο, ὅποτε
 B μηδὲν ἔξωθεν ἔχῃ πρὸς τὸ γίγνεσθαι ἐμποδῶν. τῶν 10
 δὲ δυνατῶν τὰ μὲν οὐκ ἂν κωλυθῇ ποτέ, ὥσπερ
 τὰ κατ' οὐρανόν, ἀνατολαὶ καὶ δύσεις καὶ τὰ τού-
 τοις παραπλήσια· τὰ δ' οἷά τε κωλυθῆναι ἐστίν, ὥς
 πολλὰ μὲν τῶν ἀνθρωπίνων πολλὰ δὲ καὶ τῶν με-
 ταρσίων. τὰ μὲν οὖν πρότερόν ὥς ἐξ ἀνάγκης γιγνό- 15
 μεν' ἀναγκαῖα προσαγορεύεται, ἃ δὲ πῶς τοῦναντίον
 ἐπιδέχεται ἐνδεχόμενα. ἀφορίζοιτο δ' ἂν καὶ ταῦτα·
 τὸ μὲν ἀναγκαῖον δυνατόν τὸ ἀντικείμενον ἀδυνάτω,
 C τὸ δ' ἐνδεχόμενον δυνατόν, οὗ καὶ τὸ ἀντικείμενον
 δυνατόν. τὸ μὲν γὰρ καταδύναται τὸν ἥλιον ἀναγ- 20
 καῖον θ' ἄμα καὶ δυνατόν, ἀντίκειται δ' ἀδύνατον
 τὸ μὴ καταδύναται· τὸ δὲ καταδύντος ἡλίου ὕμβρον
 γενέσθαι καὶ μὴ γένεσθαι, ἀμφοτέρω δυνατὰ καὶ
 ἐνδεχόμενα. πάλιν δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνδεχομένου, τὸ
 μὲν ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ δ' ὥς ἐπ' ἔλαττον, τὸ δ' 25
 ὥς ἐπίσης καὶ ὁπότερον ἔτυχεν· τοῦτο μὲν φανερόν
 ὥς αὐτὸ αὐτῷ ἀντιτίθεται, τὸ δὲ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ

4 τούτων] τούτων ὄντων?
 πῶς *: δὲ πρὸς 21 δ' *

16 & Duebnerus: τὰ δὲ

καὶ ἐπ' ἔλαττον ἀλλήλοις· καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῇ
 φύσει τὸ πλεῖστον, ἐφ' ἡμῖν τε τὸ ἐπίσης. τὸ μὲν
 γὰρ ὑπὸ κύνᾳ καὶ μ' ἢ ψῦχος, ὦν τὸ μὲν ὥς ἐπὶ
 τὸ πολὺ τὸ δ' ὥς ἐπ' ἔλαττον, τῇ φύσει ἄμφοι ὑπο-
 5 τέτακται· τὸ δὲ περιπατεῖν καὶ μὴ καὶ ὅσα τοιαῦτα, D
 ὦν ἐκάτερον ἐπὶ τῇ ἀνθρωπίνῃ ὁρμῇ ὑποτέτακται,
 ὃ δὴ ἐφ' ἡμῖν καὶ κατὰ προαίρεσιν λέγεται. γενικώ-
 τερον δὲ μᾶλλον τὸ ἐφ' ἡμῖν· δύο γὰρ εἶναι εἶδη,
 τό τ' ἐκ πάθους καὶ θυμοῦ ἢ ἐπιθυμίας, τό τ' ἐξ
 10 ἐπιλογισμοῦ ἢ διανοίας, ὅπερ ἤδη κατὰ προαίρεσιν
 ἄν τις εἴποι. ἔχει δὲ λόγον μὴ τὸ δυνατόν καὶ ἐνδε-
 χόμενον τοῦτο, ὅπερ καθ' ὁρμὴν καὶ ἐφ' ἡμῖν εἴρη-
 ται, μὴ ταῦτόν κατ' ἄλλο λέγεται. κατὰ μὲν γὰρ
 τὸ μᾶλλον δυνατόν τε καὶ ἐνδεχόμενον, κατὰ δὲ τὸ
 15 παρὸν ἐφ' ἡμῖν τε καὶ καθ' ὁρμὴν. ἀφορίζοιτο δ' ἂν
 ὧδε· τὸ μὲν ἐνδεχόμενον ὅπερ αὐτό τε καὶ τὸ ἀντι-
 κείμενον, τὸ δ' ἐφ' ἡμῖν θάτερον μέρος τοῦ ἐνδεχο-
 μένου τὸ κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁρμὴν ἤδη γιγνόμενον. E
 ὅτι μὲν οὖν τὸ δυνατόν τοῦ ἐνδεχομένου πρότερον τῇ
 20 φύσει τὸ δ' ἐνδεχόμενον τοῦ ἐφ' ἡμῖν προϋφίσταται,
 καὶ οἷον αὐτῶν τυγχάνει ὃν ἕκαστον καὶ πόθεν ὀνο-
 μάζεται καὶ τὰ γε παρακαείμενα αὐτοῖς, σχεδὸν εἴρηται.

7. Περὶ δὲ τῆς τύχης καὶ τοῦ αὐτομάτου καὶ εἴ-
 τι παρὰ ταῦτα θεωρεῖται, νῦν ἡμῖν λεκτέον. αἴτιον
 25 μὲν δὴ τι ἢ τύχη. τῶν δ' αἰτίων τὰ μὲν καθ' αὐτά,
 τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός· οἷον οἰκίας ἢ νεὸς καθ'

2 τε] malim δὲ 3 ὦν W τὸ μὲν Leonicus 6 ὦν
 ἐκάτερον ἐπὶ] τῶν ἐκατέρων ἐστὶ W 8 εἶναι] ἔχει W
 11 ἂν * μῇ] ἡ W 13 ταῦτό * : τὸ αὐτό

αὐτὸ μὲν αἷτιον τὸ οἰκοδομικὸν καὶ τὸ ναυπηγικόν,
 F κατὰ συμβεβηκὸς δὲ τὸ μουσικὸν ἢ γεωμετρικόν, καὶ
 πᾶν ὃ τι ἂν τῷ οἰκοδομικῷ ἢ ναυπηγικῷ εἴδει συμ-
 βεβήκη, εἴτε κατὰ σῶμα εἴτε κατὰ ψυχὴν εἴτε κατὰ
 τὰ ἐκτός. ὅθεν καὶ δῆλον, ὥς τὸ καθ' αὐτὸ ὥρι- 5
 σμένον καὶ ἕν, τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς οὐχ ἕν τε
 572 καὶ ἀόριστον· πολλὰ γὰρ καὶ ἄπειρα τῷ ἐνὶ ὑπάρχει
 παντάπασιν ἀλλήλων διαφέροντα. τὸ μέντοι κατὰ
 συμβεβηκός, ὅταν μὴ μόνον ἐν τοῖς ἕνεκά του γίγνη-
 ται, ἀλλὰ καὶ ἐν οἷς ἢ προαίρεσις, τότε δὴ καὶ τὸ 10
 ἀπὸ τύχης προσαγορεύεται· οἷον τὸ εὗρεῖν χρυσίου
 σκάπτουθ' ἵνα φυτεύσῃ, ἢ παθεῖν τι ἢ θρᾶσαι τῶν
 παρὰ τὸ ἔθος φεύγοντ' ἢ διώκοντ' ἢ ἄλλως βαδί-
 ζοντ' ἢ αὐτὸ μόνον ἐπιστραφέντ' οὐ τούτου ἕνεκα,
 ὅπερ συνέπεσεν, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς χάριν. διὸ καὶ 15
 ἀπρονόητον αἰτίαν καὶ ἄδηλον ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ
 τὴν τύχην ἀπέδωσαν τῶν παλαιῶν ἔνιοι. κατὰ δὲ
 B τοὺς ἀπὸ Πλάτωνος ἔργιον ἔτι προσιόντας αὐτῇ τῷ
 λόγῳ, οὕτως ἀφώριστα ἢ τύχη, αἰτία κατὰ συμ-
 βεβηκὸς τῶν ἕνεκά του ἐν τοῖς κατὰ προαίρεσιν· 20
 ἔπειτ' ἤδη καὶ τὸ ἀπρονόητον καὶ τὸ ἄδηλον ἀνθρω-
 πίνῳ λογισμῷ προστιθέασιν· καίτοι γε κατὰ ταῦτά
 καὶ τὸ σπάνιον καὶ παράλογον ἐμφαίνεται τῷ κατὰ
 συμβεβηκός· οἷον δ' ἐστὶ τοῦτο, εἰ καὶ μὴ ἐκ τῶν
 ἄρτι δηθέντων, ἀλλ' ἐκ γε τῶν ἐν τῷ Φαίδωνι γε- 25
 γραμμένων, σαφέστατα προσπίπτει. γέγραπται δ'

8 sqq. cf. Aristot. p. 1065, 30 sqq. 18 αὐτῇ *: αὐτῆς
 22 ταῦτά *: τὰ αὐτά 25 ἄρτι δηθέντων W: ἀντιρρηθε-
 ντων Φαίδωνι] p. 58 sqq.

ὥδε· οὐδὲ τὰ περὶ τῆς δίκης ἄρα ἐπύθοντο ὃν τρό-
 πον ἐγένετο; Ναί· ταῦτα μὲν ἡμῖν ἡγγειλέ τις· καὶ
 ἐθανυμάζομεν γε, ὅτι πάλαι γενομένης αὐτῆς ὕστε-
 ρον φαίνεται ἀποθανών· τί ἦν τοῦτο, ὃ Φαίδων; C
 5 Τύχη τις αὐτῶ, ὃ Ἐχέκρατες, συνέβη· ἔτυχε γὰρ τῇ
 προτεραία τῆς δίκης ἢ πρῶμνα ἐστεμμένη τοῦ πλοίου,
 ὃ εἰς Ἀῆλον Ἀθηναῖοι πέμπουσιν· ἐν γὰρ τούτοις
 τό 'συνέβη' οὐκ ἀντὶ τοῦ 'γέγονεν' ἀκουστέον, ἀλλὰ
 πολὺ μᾶλλον ἐκ συνδρομῆς τινος αἰτιῶν ἀπέβη,
 10 ἄλλου πρὸς ἄλλο γεγονότος. ὁ μὲν γὰρ ἱερεὺς ἔστεφε
 τὸ πλοῖον ἄλλου χάριν ἄλλ' οὐ Σωκράτους· οἱ δὲ
 δι' ἕτερον κατεψηφίσαντ' αὐτοῦ· αὐτὸ δὲ τὸ ἀποβὰν
 παράλογον καὶ τοιοῦτον ἀπέβη, οἷον κὰν ἐκ προ-
 νοίας ἐγεγόνει ἦτοι ἀνθρωπίνου τινὸς ἢ τῶν ἐπι-
 15 κρειττόνων. καὶ περὶ μὲν τῆς τύχης ταῦθ' ἱκανὰ ** D
 ὥς συνυφίστασθαι ἀνάγκη, τὸ μὲν ἀπ' αὐτοῦ παρω-
 νύμως καὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν προὑποκειῖσθαι ἐλέχθη. τὸ
 δ' αὐτόματον ἐπὶ πλείον τῆς τύχης· εἰ γὰρ καὶ αὐ-
 τὴν περιλαβὼν ἔχει καὶ πολλὰ τῶν ἄλλοτ' ἄλλως
 20 συμπίπτειν πεφυκότων. ἔστι δὲ κατ' ὄνομα, ὅπερ
 αὐτόματον λέγεται τὸ πεφυκὸς ἄλλου ἔνεκα, ὅταν
 μὴ ἐκείνο παρ' ** ἐπεφύκει· οἷον δοκεῖ τὸ ὑπὸ κύνα
 ψῦχος. ποτὲ γὰρ ψῦχος οὐ μάτην, οὐδὲ ** τὸ δ' E

1 ἐπύθοντο] ἐπύθεσθε Plato 3 γενομένης αὐτῆς idem:
 αὐτῆς γενομένης 4 ἦν] οὖν ἦν Plato 13 τοιοῦτον *: τοι-
 οῦτο 15 lacuna 14 fere litt. in V² 16 ὥς συνυφίστασθαι —
 ἐλέχθη] οἷς τε συνυφίστασθαι αὐτὴν ἀνάγκη καὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν
 προὑποκειῖσθαι· τὸ δὲ ἀπ' αὐτῆς παρωνύμως ἐλέχθη supplet
 W 18 εἰ] καί? 22 lac. 11 fere litt. V² 23 lac. 24 fere litt.
 V². utramque ex Aristot. Phys. 2, 6 supplet W hunc in
 modum: ἔστι δὲ κατ' ὄνομα ὅπερ αὐτὸ μάτην γένηται· ὅταν

ὅλον, ὥς τὸ ἐφ' ἡμῖν μέρος τοῦ ἐνδεχομένου, οὕτως ἢ τύχη τοῦ αὐτομάτου. ἔστι δ' ἑκατέρου ἑκάτερον σύμπτωμα, τὸ μὲν αὐτόματον τοῦ ἐνδεχομένου· ἢ δὲ τύχη τοῦ ἐφ' ἡμῖν, καὶ τούτου οὐχ ἅπαντος, ἀλλ' ὅπερ ἂν καὶ κατὰ προαίρεσιν ᾗ, ὥς προσείρηται. διὸ καὶ τὸ 5 μὲν αὐτόματον κοινὸν ἐμψύχων τε καὶ ἀψύχων· ἢ δὲ τύχη ἀνθρώπου ἰδίον ἤδη πράττειν δυναμένου. τεκμήριον δέ, ὅτι τὸ εὐτυχεῖν καὶ εὐδαιμονεῖν ταῦτά εἶναι δοξάζεται· ἢ δὲ εὐδαιμονία εὐπραξία τις ἢ δ' εὐπραξία περὶ μόνον καὶ τέλειον ἀνθρώπον. 10

8. Καὶ τὰ μὲν ἐντὸς τῆς εἰμαρμένης τοιαῦτα, τό τ' ἐνδεχόμενον καὶ δυνατόν, ἢ τε προαίρεσις καὶ τὸ 15 ἐφ' ἡμῖν, ἢ τε τύχη καὶ τὸ αὐτόματον, τὰ τε παρὰ κείμεν' αὐτοῖς ὦν καὶ τὸ τάχα καὶ τὸ ἴσως· ἃ δὴ πάντα περιέχει μὲν ἡ εἰμαρμένη, οὐδὲν δ' αὐτῶν 15 ἔστι καθ' εἰμαρμένην. λοιπὸν δ' ἂν εἴη καὶ περὶ προνοίας εἰπεῖν, ὥς αὐτὴ γε περιείληφε τὴν εἰμαρμένην.

9. Ἔστιν οὖν πρόνοια ἢ μὲν ἀνωτάτω καὶ πρώτη τοῦ πρώτου θεοῦ νόησις, εἴτε καὶ βούλησις οὕσα 20 εὐεργέτις ἀπάντων, καθ' ἣν πρώτως ἕκαστα τῶν θείων διὰ παντὸς ἄριστα τε καὶ κάλλιστα κεκόσμηται. ἢ δὲ δευτέρα δευτέρων θεῶν τῶν κατ' οὐρανὸν ἰόντων, 573 καθ' ἣν τὰ τε θνητὰ γίνεταί τεταγμένως καὶ ὅσα

τὸ πεφυκὸς ἄλλον ἕνεκα μὴ ἐκεῖνο περαινῇ, οὗ ἕνεκα ἦν καὶ ἐπεφύκει· οἷον δοκεῖ τὸ ὑπὸ κύναι ψῦχος· τότε γὰρ τὸ ψῦχος μάτην οὐδὲ ὅτε πέφυκε γέγονεν. τὸ δὲ ὅλον cett. Malim ἔστι δὲ κατ' ὄνομα, ὅταν αὐτὸ μάτην γένηται· ὅταν τὸ πεφυκὸς ἄλλον ἕνεκα μὴ ἐκεῖνο περαινῇ, οὗ ἕνεκα ἐπεφύκει cetera ut W

πρὸς διαμονὴν καὶ σωτηρίαν ἐκάστων τῶν γενῶν.
 τρίτῃ δ' ἂν εἰκότι ῥηθῇ προνοιά τε καὶ προμήθεια
 τῶν ὅσοι περὶ γῆν δαίμονες τεταγμένοι τῶν ἀνθρω-
 πίνων πράξεων φύλακές τε καὶ ἐπίσκοποι εἰσι. τριτ-
 5 τῆς τοίνυν τῆς προνοίας θεωρουμένης, κυριώτατα
 δὲ καὶ μάλιστα τῆς πρώτης λεγομένης, οὐκ ἂν ὀκνή-
 σαιμεν εἰπεῖν, εἰ καὶ φιλοσόφοις ἀνδράσι τὰναντία
 λέγειν δόξαιμεν, ὥς πάντα μὲν καθ' εἰμαρμένην καὶ
 κατὰ πρόνοιαν οὐ μὴν καὶ κατὰ φύσιν· ἀλλ' ἔνια B
 10 μὲν κατὰ πρόνοιαν καὶ ἄλλα γε κατ' ἄλλην, ἔνια
 δὲ καθ' εἰμαρμένην· καὶ ἡ μὲν εἰμαρμένη πάντως
 κατὰ πρόνοιαν, ἡ δὲ πρόνοια οὐδαμῶς καθ' εἰμαρ-
 μένην. ἔστω δ' ὁ λόγος τὰ νῦν περὶ τῆς πρώτης καὶ
 ἀνωτάτω. τὸ μὲν κατὰ τι ὕστερον ἐκείνου, καθ' ὃ
 15 τι ἂν καὶ λέγεται· οἷον τὸ κατὰ νόμον τοῦ νόμου,
 καὶ τὸ κατὰ φύσιν τῆς φύσεως· οὕτω δὲ καὶ τὸ καθ'
 εἰμαρμένην τῆς εἰμαρμένης νεώτερον ἂν εἴη. ἡ δ'
 ἀνωτάτω πρόνοια πρεσβύτατον ἀπάντων, πλην οὐπὲρ
 ἔστιν εἴτε βούλησις εἴτε νόησις εἴτε καὶ ἐκάτερον.
 20 ἔστι δ' ὥς πρότερον εἴρηται τοῦ πάντων πατρός τε
 καὶ δημιουργοῦ. 'λέγωμεν γὰρ δὴ' φησὶν ὁ Τίμαιος
 'δι' ἣντινα αἰτίαν γένεσιν καὶ τὸ πᾶν τόδε ὁ ξυνη- C
 στας ξυνέστησεν. ἀγαθὸς ἦν· ἀγαθῷ δὲ οὐδεὶς περὶ
 οὐδενὸς οὐδέποτε ἐγγίγνεται φθόνος· τούτου δ' ἐκτὸς

2 εἰκότως Turnebus 8 ὥς πάντα — — ἔνια δὲ καθ'
 εἰμαρμένην] restituit W ita: ὥς πάντα μὲν τὰ καθ' εἰμαρ-
 μένην καὶ κατὰ πρόνοιαν· οὐ μὴν καὶ τὰ κατὰ φύσιν πάντα
 καὶ καθ' εἰμαρμένην· ἀλλὰ πάντα μὲν κατὰ πρόνοιαν, καὶ
 ἄλλο γε κατ' ἄλλην, ἔνια δὲ καθ' εἰμαρμένην 21 Τίμαιος]
 cf. p. 29 d 23 περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε Plato: οὐδέποτε περὶ
 οὐδενὸς

ὅν πάντα ὅτι μάλιστα ἐβουλήθη γενέσθαι παραπλή-
 σια ἑαυτῷ. ταύτην δὴ γενέσεως καὶ κόσμου μάλιστ'
 ἂν τις ἀρχὴν κυριωτάτην παρ' ἀνδρῶν φρονίμων
 ἀποδεχόμενος ὁρῶτατ' ἀποδέχοιτ' ἂν. βουληθεὶς
 γὰρ ὁ θεὸς ἀγαθὰ μὲν πάντα, φαῦλον δὲ μηδὲν εἶναι
 κατὰ δύναμιν, οὕτω δὴ πᾶν ὅσον ἦν ὁρατὸν παρα-
 λαβών, οὐχ ἡσυχίαν ἄγον ἀλλὰ κινούμενον πλημμε-
 λῶς καὶ ἀτάκτως, εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγεν ἐκ τῆς ἀτα-
 ξίας, ἡγησάμενος ἐκείνο τοῦδε πάντως ἄμεινον. θίμεις
 δὲ οὕτ' ἦν οὕτ' ἔστι τῷ ἀρίστῳ δοῶν ἄλλο πλὴν 10
 D τὸ κάλλιστον. ταῦτα μὲν οὖν καὶ τὰ τούτων ἐχό-
 μενα μέχρι ψυχῶν ἀνθρωπίνων κατὰ πρόνοιαν νομι-
 στέον τὴν γε πρώτην συνεστηκέναι· τὰ δ' ἐντεῦθεν
 οὕτω λεγόμενα ἐϋστήσας δὲ τὸ πᾶν ἰσαριθμούς τοῖς
 ἄστροις ἔταξε, ** διεῖλέ τε ψυχὰς ἐκάστην πρὸς ἑκα- 15
 στον, καὶ ἐμβιβάσας ὡς εἰς ὕχημα τὴν τοῦ παντὸς
 φύσιν ἔδειξε, νόμους τε τοὺς εἰμαρμένους εἶπεν
 αὐταῖς. ταῦτα τίς οὐκ ἂν διαρρήδην καὶ σαφέστατ'
 οἰηθείη τὴν εἰμαρμένην δηλοῦν, ὥσπερ τινὰ βάσιν
 καὶ πολιτικὴν νομοθεσίαν ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς 20
 προσήκουσαν, ἧς δὴ καὶ τὴν αἰτίαν ἐξῆς ἐπιφέρει;
 τὴν δὲ δευτέραν πρόνοιαν ὧδέ πως ἐπισημαίνεται
 E λέγων· διαθεσμοθετήσας πάντα αὐτοῖς, ἵνα τοῖς ἔπειτα

1 γενέσθαι ἐβουλήθη Plato 2 δὴ] δὲ idem 5 φλαῦ-
 ρον idem 8 ἤγεν] ἡγάγεν idem 9 τοῦδε] τούτου idem
 14 ἰσαριθμούς — ἐκάστην] διεῖλε ψυχὰς ἰσαριθμούς τοῖς
 ἄστροις ἐνείμε θ' ἐκάστην Plato 15 lac. 12 litt. V² 16 εἰς]
 ἐς Plato 17 εἶπεν αὐταῖς idem: lac. 15 V² 18 ταῦτα *:
 ταῦτα δὲ. Repetuntur τὰ — λεγόμενα (lin 13) 23 λέγων]
 Tim. p. 42 d αὐτοῖς] add. ταῦτα Plato τοῖς] τῆς Plato;
 idem paulo post (F)

εἴη κακίας ἐκάστων ἀναίτιος, ἔσπειρε τοὺς μὲν εἰς τὴν γῆν, τοὺς δ' εἰς τὴν σελήνην, τοὺς δ' εἰς τᾶλλα ὅσα ὄργανα χρόνου. τὸ δὲ μετὰ τὸν σπόρον τοῖς νέοις παρέδωκε θεοῖς σώματα πλάττειν θνητά, τό τ' ἐπίλοι-
 5 πον, ὅσον ἐστὶ ψυχῆς ἀνθρωπίνης δέον προσγενέσθαι, τοῦτο καὶ πάνθ' ὅσα ἀκόλουθα ἐκείνοις ἀπεργασ-
 μένους ἄρχειν καὶ κατὰ δύναμιν ὅτι κάλλιστα καὶ ἄριστα τὸ θνητὸν διακυβερονᾶν ζῶον, ὃ τι μὴ κακῶν F
 αὐτὸ αὐτῷ γίγνοιτο αἰτιον.* ἐν γὰρ τούτοις τὸ μὲν
 10 'ἵνα τοῖς ἔπειτα εἴη κακίας ἀναίτιος ἐκάστω' σαφεστά-
 την αἰτίαν σημαίνει τῆς εἰμαρμένης· ἡ δὲ τῶν νέων θεῶν τάξεις καὶ δημιουργία τὴν δευτέραν πρόνοιαν δηλοῖ· καὶ πως καὶ τρίτης παρεφάπτεσθαι ἔοικεν, εἴ
 γε δὴ τούτου χάριν ἡ θεσμοθεσία, 'ἵνα τῆς ἔπειτα εἴη
 15 κακίας ἐκάστω ἀναίτιος.' θεὸς δὲ κακίας ἄμοιρος οὔτε νόμων οὔθ' εἰμαρμένης ἐπιδέοιτ' ἄν, ἀλλὰ τῇ προ-
 νοίᾳ τοῦ γεννηθέντος συνεπισπώμενος ἕκαστος αὐτῶν
 πράττει τὰ αὐτοῦ· ταῦτα δ' ἀληθῆ καὶ ἀρέσκοντα 574
 τῷ Πλάτῳ φανερά μοι δοκεῖ μαρτύρια εἶναι τὰ
 20 πρὸς τοῦ νομοθέτου ἐν τοῖς Νόμοις οὕτω λεγόμενα·
 'ἐπεὶ ταῦτα εἰ ποτέ τις ἀνθρώπων φύσει ἱκανός, θεῖα
 μοῖρα γεννηθεὶς, παραλαβεῖν δυνατὸς εἴη, νόμων οὐ-
 δὲν ἄν δέοιτο αὐτοῦ ἀρξόντων* ἐπιστήμης γὰρ οὔτε
 νόμος οὔτε τάξεις οὐδεμία κρείττων, οὐδὲ θεῖμις ἐστὶ

1 ἐκάστων] ἐκάστω bis legitur paulo post εἰς γῆν, τοὺς δ' εἰς σελήνην Plato 2 τᾶλλα ὅσα idem: τὰ ἄλλα 5 ἐστὶ] ἔτι ἦν idem 17 συνεπισπώμενος? 18 ταῦτα δ'] malim ὅτι δὲ ταῦτα 19 Πλάτῳ] add. εἶναι W deleto proximo εἶναι 21 ἐπεὶ ταῦτα εἰ ποτέ Plato de Legg. p. 875 c: ἔπη τοῦ τί ποτε 23 αὐτοῦ*: αὐτοῦ τῶν ἀρξόντων ἑαυτοῦ Plato 24 νόμος idem: νόμων ἐστὶ νοῦν idem: ἐστὶν

νοῦν οὐδενὸς ὑπήκοον οὐδὲ δοῦλον ἀλλὰ πάντων ἄρχοντα εἶναι, ἐάνπερ ἀληθινὸς ἐλεύθερός τε ὣντως ἦ κατὰ φύσιν.'

10. Ἐγὼ μὲν οὖν τὰ πρὸς τοῦ Πλάτωνος ταύτῃ
 B τῇ παροιμίᾳ λαμβάνω. τριττῆς γὰρ οὔσης τῆς προ- 5
 νοίας, ἣ μὲν ἔτε γεννήσασα τὴν εἰμαρμένην τρόπον
 τινὰ αὐτὴν περιλαμβάνει· ἣ δὲ συγγεννηθεῖσα τῇ
 εἰμαρμένη πάντως αὐτῇ συμπεριλαμβάνεται· ἣ δ'
 ὥς ὕστερον τῆς εἰμαρμένης γενομένη κατὰ ταῦτα
 δὴ ἐμπεριέχεται ὑπ' αὐτῆς, καθ' ἃ καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν 10
 καὶ ἡ τύχη εἴρηται. 'οἷς γὰρ ἂν συλλάβηται τῆς
 συνουσίας ἣ τοῦ δαιμονίου δύναιμις' ὥς φησι Σω-
 κράτης μονονουχὶ θεσμόν τινα καὶ τοιοῦτον Ἀδρα-
 στείας διεξιὼν πρὸς τὸν Θεάγην 'οὔτοι εἰσιν, ὧν
 καὶ σὺ ἤσθησαι· ταχὺ γὰρ παραχρῆμα ἐπιδιδόασιν.' 15
 C οὐκοῦν ἐν τούτῳ τὸ μὲν 'συλλαμβάνειν τισὶ τὸ δαι-
 μόνιον' κατὰ τὴν τρίτην πρόνοιαν ἀναθετεόν, τὸ
 δὲ 'ταχὺ παραχρῆμα ἐπιδιδόναι' καθ' εἰμαρμένην,
 τὸ δ' ὅλον οὐκ ἄδηλον, ὥς αὐτὸ τοῦθ' εἰμαρμένη
 τίς ἐστίν. τάχα δ' ἂν οὕτω πολὺ πιθανώτερον δόξεις 20
 καὶ τὴν δευτέραν πρόνοιαν ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης περι-
 ἔχεσθαι καὶ πάνθ' ἀπλῶς τὰ γιγνόμενα· εἰ γε καὶ
 ἡ κατ' οὐσίαν εἰμαρμένη ὁρθῶς ἡμῖν εἰς τὰς τρεῖς
 μοίρας διανενέμηται, καὶ ὁ τῆς ἀλύσεως λόγος τὰς
 περὶ οὐρανὸν περιόδους τοῖς ἐξ ὑποθέσεως ἀποβαί- 25

1 πάντων Plato: πάντα 4 τὰ τοῦ Πλάτωνος W 5 παρ-
 οίμῃ] τριμερείᾳ? cf. lin. 23 9 ταῦτα *: τὰ αὐτὰ τῆς —
 γενομένη Turnebus: τὴν εἰμαρμένην γενομένην 11 τῆς συν-
 ουσίας ἢ Plato Theag. p. 129 e: ἢ τῆς οὐσίας 13 τοιοῦτον]
 τοῦτον? 14 Θεάγην X: Θεατήν 17 θετέον W: ἀναθετέον

νουσι συγκαταλέγει. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων οὐκ ἂν
ἔγωγ' ἐπὶ πλεόν διενεχθεῖν πρότερον ἐξ ὑποθέσεως D
λεγόμενα, ἢ ὡς μᾶλλον σὺν εἰμαρμένη προκατάρ-
χοντος αὐτῆς τῆς εἰμαρμένης εἰμαρμένου.

- 5 11. Ὁ μὲν οὖν ἡμέτερος λόγος, ἐπὶ κεφαλαίων
εἶπεῖν, τοιοῦτός τις ἂν εἴη· ὁ δὲ τούτων ἐναντίος
οὐ μόνον ἐν εἰμαρμένη ἀλλὰ καὶ καθ' εἰμαρμένην
πάντα τίθεται. πάντα δὲ θατέρω συνάδει· τὰ δὲ τῷ
ἐτέρω συνωδὰ δῆλον ὅτι καὶ θάτερον. κατὰ μὲν οὖν
10 τόνδε τὸν λόγον τὸ ἐνδεχόμενον εἴρηται· καὶ τό γ'
ἔφ' ἡμῖν δεύτερον· καὶ τρίτον ἢ τε τύχη καὶ τὸ
αὐτόματον καὶ ὅσα κατ' αὐτά· ἔπαινος δὲ καὶ ψόγος
καὶ τὰ τούτων συγγενῇ τέταρτα· πέμπτον δὲ καὶ
ἐπὶ πᾶσιν εὐχὰς θεῶν καὶ θεραπειᾶι λεγέσθω· ἀργοὶ E
15 δὲ καὶ θερίζοντες λόγοι καὶ ὁ παρὰ τὴν εἰμαρμένην
ὀνομαζόμενος σοφισμαθ' ὡς ἀληθῶς κατὰ τοῦτον
τὸν λόγον τυγχάνει ὄντα. κατὰ δὲ τὸν ἐναντίον μά-
λιστα μὲν καὶ πρῶτον ἂν εἶναι δόξεις, τὸ μηδὲν ἀναι-
τίως γίνεσθαι ἀλλὰ κατὰ προηγουμένης αἰτίας· δεύ-
20 τερον δὲ τὸ φύσει διοικεῖσθαι τόνδε τὸν κόσμον
σύμπνουν καὶ συμπαθῇ αὐτὸν αὐτῷ ὄντα· τρίτον
δὲ, ὃ πρὸς τούτοις μαρτύρια μᾶλλον ἔοικεν εἶναι,
μαντικὴ μὲν ἅπασιν ἀνθρώποις εὐδόκιμος ὡς ἀλη-
θῶς θεῶν ὑπάρχουσα· ἢ δὲ τῶν σοφῶν πρὸς τὰ F
25 συμβαίνοντα εὐαρέσθησις, ὡς πάντα κατὰ μοῖραν

1 ἂν * 2 πρότερον — αὐτῆς] πρότερον τὰ ἐξ ὑποθέ-
σεως εἰμαρμένα ἢ μᾶλλον συνειμαρμένα ὡς προκατάρχοντος
αὐτῆς W 18 ἂν * 22 ὁ W: τὰ 23 ἅπασιν] πρῶτον
(= α') πᾶσιν Patzigius 24 θεῶν W: θεῶ

γιννόμενα δεύτερα. τρίτον δὲ τὸ πολυθρύλητον τοῦτο, ὅτι πᾶν ἀξίωμα ἢ ἀληθές ἐστίν ἢ ψευδές. τούτων γε μὴν ἐπὶ τοσοῦτον ἐμνήσθημεν, ἵνα ὥς ἐπὶ βραχὺ τὰ τῆς εἰμαρμένης κεφάλαια δηλωθείη· ἃ χρὴ διερευνήσασθαι κατὰ τὴν ἀκριβῆ βάσανον ἑκατέρου τῶν λόγων, τὰ δὲ καθ' ἕκαστα τούτων ἐσαῦθις μέτιμεν.

1 δεύτερα] δευτέρα Patzigius 4 βραχὺ] βραχύτατον?
κεφάλαια δηλωθείη W: lac. 7 V² 18 E. κεφάλαια mihi
superfluum videtur

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΡΩΤΑ Η ΔΙΗΓΗΤΙΚΑ.

ΚΑΦΕΙΣΙΑΣ, ΤΙΜΟΘΕΟΣ, ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ, ΑΡΧΙΝΟΥ
ΠΑΙΔΕΣ, ΑΤΣΙΘΕΙΔΗΣ, ΑΛΛΟΙ ΕΤΑΙΡΟΙ.

ΔΕΥΤΕΡΑ Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ.

Θηβαίων φυγάδες καὶ φίλοι αὐτῶν.

ΚΑΦΕΙΣΙΑΣ, ΓΑΛΑΞΙΔΩΡΟΣ, ΣΙΜΜΙΑΣ, ΒΑΚΧΤΑΙ-
ΔΑΣ, ΘΕΑΝΩΡ, ΔΑΜΟΚΛΕΙΔΑΣ, ΔΙΟΤΟΝΟΣ, ΜΕΛΩΝ,
ΕΥΜΟΛΠΙΔΑΣ, ΧΑΡΩΝ, ΦΤΑΛΙΔΑΣ, ΠΟΛΤΜΝΙΣ,
10 ΙΣΜΗΝΟΔΩΡΟΣ, ΠΙΠΟΣΘΕΝΕΙΔΑΣ, ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ,
ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣ, ΣΑΜΙΔΑΣ, ΓΟΡΓΙΔΑΣ, ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ,
ΦΕΙΔΟΛΛΟΣ, ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ, ΜΕΛΙΣΣΟΣ, ΧΑΙΔΩΝ,
ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ, ΑΤΣΙΘΕΟΣ, ΦΕΡΕΝΙΚΟΣ, ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Θηβαίων τύραννοι, Λακωνισταί.

15 ΑΡΧΙΑΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ, ΛΕΟΝΤΙΔΗΣ, ΤΠΑΤΗΣ, ΚΑΒΙΡΙ-
ΧΟΣ, ΑΤΣΑΝΟΡΙΔΑΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ, ΕΙΡΚΤΟΦΤΛΑΞ.

1. ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ. Ζωγράφω τινός, ὃ Καφείσια,
μέμνημαι περὶ τῶν θεωμένων τοὺς γεγραμμένους Β
πίνακας λόγον οὐ φαῦλον ἀκούσας ἐν εἰκόνι λελεγμέ-
20 νον. ἔφη γὰρ εἰκέναι τοὺς μὲν ιδιώτας καὶ ἀτέ-
χνους θεατὰς ὅχλον ὁμοῦ πολλὴν ἀσπαζομένοις, τοὺς

1 ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ — — ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ
(lin. 17) om. codd. BE 18 μέμνημαι X: lac. 15 litt. in E,
9 in B

δὲ κομποῦς καὶ φιλοτέχνους καθ' ἑκάστων ἰδίᾳ τῶν
 ἐντυγχανόντων προσαγορεύουσι. τοῖς μὲν γὰρ οὐκ
 ἀκριβὲς ἀλλὰ τύπῳ τινὶ γίνεται μόνον ἢ τῶν ἀπο-
 τελεσμάτων σύνοψις, τοὺς δὲ τῇ κρίσει κατὰ μέρος τὸ
 ἔργον διαλαμβάνοντας οὐδὲν ἀθέατον οὐδ' ἀπροσ-
 φώνητον ἐκφεύγει τῶν καλῶς ἢ τούναντίον γεγο-
 νότων. οἶμαι δὴ καὶ περὶ τὰς ἀληθινὰς πράξεις
 C ὁμοίως τῷ μὲν ἀργότερῳ τὴν διάνοιαν ἐξαρκεῖν
 πρὸς ἱστορίαν, εἰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ καὶ τὸ πέρας
 πύθιοιτο τοῦ πράγματος· τὸν δὲ φιλότιμον καὶ φιλό- 10
 καλον τῶν ὑπὲρ ἀρετῆς ὥσπερ τέχνης μεγάλης ἀπειρ-
 γασμένων θεατὴν τὰ καθ' ἑκάστα μᾶλλον εὐφραίνειν·
 τῷ μὲν τοῦ τέλους πολλὰ κοινὰ πρὸς τὴν τύχην
 ἔχοντος, τὸν δ' ἐν ταῖς αἰτίαις καὶ τοῖς ἐπὶ μέρους
 ἀγῶνας ἀρετῆς πρὸς τὰ συντυγχάνοντα καὶ τόλμας 15
 ἔμφρονας παρὰ τὰ δεινὰ καθορῶντα καιρῷ καὶ πά-
 θει μεμιγμένου λογισμοῦ. τούτου δὴ τοῦ γένους
 D τῶν θεατῶν καὶ ἡμᾶς ὑπολαμβάνων εἶναι διελθὲ τε
 τὴν προᾶξιν ἡμῖν ἀπ' ἀρχῆς ὥς ἐπράχθη καὶ τοὺς
 λόγους οὓς εἰκὸς γενέσθαι σοῦ παρόντος, ὥς ἐμοῦ 20
 μὴδ' ἂν εἰς Θήβας ἐπὶ τούτῳ κατοκνήσαντος ἐλθεῖν,
 εἰ μὴ καὶ νῦν Ἀθηναίοις πέρα τοῦ δέοντος ἐδόκουν
 βοιωτιάζειν.

8 τῷ μὲν ἀργότερῳ Duebnerus: τῶν μὲν ἀργότερων
 10 τὸν δὲ φιλότιμον — ἀπειργασμένων R: τῶν δὲ φιλοτίμων
 καὶ φιλοκάλων τὸν ὑπὲρ — ἀπειργασμένον 13 τῷ μὲν (sc.
 ἐξαρκεῖν) τοῦ *: τοῦ μὲν 14 τὸν δ' ἐν *: τοῦ δὲ. intellege
 εὐφραίνειν ἐπὶ *: lac. 18 E 19 B 15 ἀρετῆς *: ἀρετῇ
 17 λογισμοῦ] pendet a τόλμας 19 ἡμῖν Schaeferus: ἥτις
 τοὺς λόγους οὓς εἰκὸς γενέσθαι σοῦ W: τοῦ λόγου lac. 18 E
 19 B γενέσθαι lac. 14 E 12 B 23 βοιωτιάζειν *: βοιωτίζειν

ΚΑΦΕΙΣΙΑΣ. Ἀλλ' ἔδει μὲν, ὦ Ἀρχίδαμε, σοῦ δι' εὐνοίαν οὕτω προθύμως τὰ πεπραγμένα μαθεῖν σπουδάζοντος, ἐμέ' καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον θέσθαι κατὰ Πίνδαρον τὸ δεῦρ' ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν διήγησιν·
 5 τὸ δὲ πρεσβείας ἀφιγμένους ἔνεκα καὶ σχολὴν ἄγοντας, ἄχρι οὗ τὰς ἀποκρίσεις τοῦ δήμου λάβωμεν, ἀντιτείνειν καὶ ἀγροικίζεσθαι πρὸς εὐγνώμονα καὶ φιλέταιρον, δόξειεν ἂν ἐγείρειν τὸ κατὰ Βοιωτῶν ἀρχαῖον εἰς μισολογίαν ὕνειδος ἡδὴ μαραινόμενον
 10 παρὰ Σωκράτη τὸν ὑμέτερον· ἡμεῖς δὲ παρὰ Λῦσιν τὸν ἱερὸν σπουδάζοντες οὕτω διεφάνημεν. ἀλλ' ὅρα τοὺς παρόντας, εἰ πρὸς ἀκρόασιν ἅμα πράξεων καὶ λόγων τοσοούτων εὐκαίρως ἔχουσιν· οὐ γὰρ βραχὺ μῆκος ἐστὶ τῆς διηγήσεως, ἐπεὶ σὺ καὶ τοὺς λόγους
 15 προσπααραβαλέσθαι κελεύεις.

ΑΡΧΙΔ. Ἀγνοεῖς, ὦ Καφείσια, τοὺς ἄνδρας. ἢ μὴν ἄξιον εἰδέναι, πατέρων ὄντας ἀγαθῶν καὶ πρὸς ὑμᾶς οἰκειῶς ἐχόντων. ὁδὲ μὲν ἐστὶν ἀδελφιδοῦς Θρασυβούλου, Λυσιθείδης· ὁδὲ δὲ Τιμόθεος, Κόνω-
 20 νος υἱός· οὗτοι δ' Ἀρχίνου παῖδες· οἱ δ' ἄλλοι τῆς ἐταιρείας τῆς ἡμετέρας πάντες· ὥστε σοι θεάτρον εὖνουν καὶ οἰκεῖον ἔχειν τὴν διήγησιν.

4 Πίνδαρον] Isthm. 1, 2 8 φιλέταιρον ἀκροατὴν W δόξειεν ἂν ἐγείρειν Holwerda: δοκεῖν ἀνεγείρειν 10 ἡμεῖς δὲ] fort. ἢ (sc. τῇ μισολογίᾳ) ἡμεῖς γε, ut Pythagoreorum silentium intellegatur Λῦσιν τὸν ἱερὸν scripsi cum C. F. Hermannō: δυνεὶ τῶν ἱερῶν 11 οὕτω] ὄντως W 12 ἅμα πράξεων Basileensis: ἀναπράξεων 15 προσπααραβαλέσθαι Holwerda: προσπεριβαλέσθαι 21 ἐταιρείας *: ἐταιρίας τῆς Duebnerus: lac. 11 E 7 B 22 οἰκεῖον ἔχειν Madvigius: οἰκεῖαν ἔχον

ΚΑΦ. Εὖ λέγεις, ἀλλὰ τίς ἂν ὅμην μέτριος ἀρχὴ γένοιτο τῆς διηγήσεως πρὸς ἃς ἴστε πράξεις;

ΑΡΧΙΑ. Ἡμεῖς, ὦ Καφεισία, σχεδὸν ὥς εἶχον αἱ Θῆβαι πρὸ τῆς καθόδου τῶν φυγάδων ἐπιστάμεθα. καὶ γάρ, ὥς οἱ περὶ Ἀρχίαν καὶ Λεοντίδην 5 Φοιβίδαν πείσαντες ἐν σπονδαῖς καταλαβεῖν τὴν 576 Καδμείαν τοὺς μὲν ἐξέβαλον τῶν πολιτῶν τοὺς δὲ φόβῳ κατεῖργον ἄρχοντες αὐτοὶ παρανόμως καὶ βιαίως, ἐγνωμεν ἐνταῦθα τῶν περὶ Μέλωνα καὶ Πελοπίδαν, ὥς οἴσθα, ἰδιόξενοι γενόμενοι καὶ παρ' 10 ὃν χρόνον ἔφευγον αἰεὶ συνδιατρέβοντες αὐτοῖς· καὶ πάλιν ὥς Λακεδαιμόνιοι Φοιβίδαν μὲν ἐξημῴωσαν ἐπὶ τῷ τὴν Καδμείαν καταλαβεῖν καὶ τῆς εἰς Ὀλυν- 15 θον στρατηγίας ἀπέστησαν, Λυσανορίδαν δὲ τρίτον αὐτὸν ἀντ' ἐκείνου πέμψαντες ἐγκρατέστερον ἐφρού- ρουν τὴν ἄκραν, ἠκούσαμεν· ἐγνωμεν δὲ καὶ τὸν Ἰσμηνίαν οὐ τοῦ βελτίστου θανάτου τυχόντ' εὐθύς ἀπὸ τῆς δίκης τῆς περὶ αὐτοῦ γενομένης, Γοργίδου πάντα τοῖς φυγάσι δεῦρο διὰ γραμμάτων ἐξαγγεί- 20 λαντος· ὥστε σοι λείπεται τὰ περὶ τὴν καθόδον αὐτὴν τῶν φίλων καὶ τὴν ἔλωσιν τῶν τυράννων διηγείσθαι.

2. ΚΑΦ. Καὶ μὴν ἐκείναις γε ταῖς ἡμέραις, ὦ Ἀρχίδαμε, πάντες οἱ τῶν πραττομένων μετέχοντες εἰώθειμεν εἰς τὴν Σιμμίου συνιόντες οἰκίαν, ἔκ 25 τινος πληγῆς περὶ τὸ σκέλος ἀναλαμβάνοντος αὐτόν, ἐντυγχάνειν μὲν ἀλλήλοις εἰ του δεήσεις, φανερώς

13 Καδμείαν B E hic et infra 21 αὐτὴν R: αὐτῶν ἔλω-
σιν] ἀναλίσκω Schaeferus 25 Σιμίον Cobetus hic et infra

δὲ διατρέβειν ἐπὶ λόγοις καὶ φιλοσοφίᾳ, πολλὰ κίς
 ἐφελκόμενοι τὸν Ἀρχίαν καὶ τὸν Λεοντίδην εἰς τὸ
 ἀνύποπτον, οὐκ ὄντας ἀλλοτριούς παντάπασι τῆς
 τοιαύτης διατριβῆς. καὶ γὰρ ὁ Σιμμίας πολὺν χρό- C
 5 νον ἐπὶ τῆς ξένης γεροντῶς καὶ πεπλανημένος ἐν
 ἀλλοδαποῖς ἀνθρώποις, ὀλίγω πρόσθεν εἰς Θήβας
 ἀφίκτο μύθων τε παντοδαπῶν καὶ λόγων βαρβαρι-
 κῶν ὑπόπλεως· ὧν, ὅποτε τυγχάνοι σχολὴν ἄγων ὁ
 Ἀρχίας, ἡδέως ἡκροῶτο συγκαθεσθῆις μετὰ τῶν νέων
 10 καὶ βουλόμενος ἡμᾶς ἐν λόγοις διάγειν μᾶλλον ἢ
 προσέχειν τὸν νοῦν οἷς ἔπραττον ἐκείνοι. τῆς δ'
 ἡμέρας ἐκείνης, ἐν ᾗ σκοτούς ἔδει γενομένου τοὺς
 φυγάδας ἦκειν κρύφα πρὸς τὸ τεῖχος, ἀφικνεῖται τις
 ἐνθὺνδε, Φερεινίου πέμπσαντος, ἀνθρώπος οὐδενὶ
 15 ἢ Χάρωνι τῶν παρ' ἡμῖν γνώριμος· ἐδήλουν δὲ τῶν
 φυγάδων ὄντας δώδεκα τοὺς νεωτάτους μετὰ κινῶν
 περὶ τὸν Κιθαιρῶνα θηρεῦσαι ὥς πρὸς ἑσπέραν
 ἀφιξιμένους· αὐτοὺς δὲ πεμφθῆναι ταῦτά τε προ- D
 ερῶν, καὶ τὴν οἰκίαν, ἐν ᾗ κρυβήσονται παρελθόν-
 20 τες, ὃς παρέξει γνωστόμενος, ὥς ἂν εἰδότες εὐθύς
 ἐκεῖ βαδίζοιεν. ἀπορουμένων δ' ἡμῶν καὶ σκοπούν-
 των, αὐτοὺς ὁμολόγησεν ὁ Χάρων παρέξειν. ὁ μὲν
 οὖν ἀνθρώπος ἔγνω πάλιν ἀπελθεῖν σπουδῇ πρὸς
 τοὺς φυγάδας.
 25 3. Ἐμοῦ δ' ὁ μάντις Θεόκριτος τὴν χεῖρα πιέ-
 σας σφόδρα καὶ πρὸς τὸν Χάρωνα βλέψας προερχό-

7 τε] δὲ BE 9 συγκαθεσθῆις W: συγκαθεῖς 14 οὐ-
 δενὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἢ Χάρωνι? 18 ἀφιξιμένους R: ἀφι-
 κομένους 26 malim προσερχόμενον

μενον 'οὗτος' εἶπεν 'ὦ Καφεισία, φιλόσοφος οὐκ
 ἔστιν οὐδὲ μετείληφε παιδείας διαφόρου καὶ περι-
 τῆς, ὥσπερ Ἐπαμεινώνδας ὁ σὸς ἀδελφός· ἀλλ' ὁρᾷς,
 E ὅτι φῦσει πρὸς τὸ καλὸν ὑπὸ τῶν νόμων ἀγόμενος
 τὸν μέγιστον ὑποδύεται κίνδυνον ἐκουσίως ὑπὲρ τῆς 5
 πατρίδος. Ἐπαμεινώνδας δὲ Βοιωτῶν ἀπάντων τῶ
 πεπαιδευθεῖναι πρὸς ἀρετὴν ἀξιῶν διαφέρειν, ἀμβλύς
 ἔστι καὶ ἀπρόθυμος, ** τοῦτον ἢ τινα βέλτιονα και-
 ρὸν αὐτῷ πεφυκότε καὶ παρεσκευασμένῳ καλῶς οὕτω
 F χρησόμενος.' κἀγὼ πρὸς αὐτόν 'ὦ προθυμότετε' 10
 εἶπον 'Θεόκριτε, τὰ δεδογμένα πράττομεν ἡμεῖς·
 Ἐπαμεινώνδας δὲ μὴ πείθων, ὥς οἴεται βέλτιον
 εἶναι, ταῦτα μὴ πράσσειν, εἰκότως ἀντιτείνει πρὸς
 ἃ μὴ πέφυκε μηδὲ δοκιμάζει παρακαλούμενος. οὐδὲ
 γὰρ ἰατρόν, ἄνευ σιδήρου καὶ πυρὸς ὑπισχνούμενον 15
 τὸ νόσημα παύσειν, εὐγνωμονοίης ἄν, οἶμαι, τέμνειν
 ἢ ἀποκάειν βιαζόμενος ** οὐκ οὖν καὶ οὗτος ** δῆ-
 που μηδένα τῶν πολιτῶν ** ἄκριτον, ἀλλὰ καὶ αἷμα-
 τος ἐμφυλίου καὶ σφαγῆς τὴν πόλιν ἐλευθεροῦσι
 συναγωνιεῖσθαι προθύμως. ἐπεὶ δ' οὐ πείθει τοὺς 20
 πολλούς, ἀλλὰ ταύτην ὥρμήκαμεν τὴν ὁδόν, ἔαν

4 ὑπὸ] οὐχ ὑπὸ Holwerda 8 lac. 53 E 50 B. fort.
 supplendum βοηθεῖν τοῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως κινδυνεύουσιν,
 ὥς εἰ μὴ παρὰ τοῦτον παρὰ τίνα βέλτιονα cett. 9 αὐτῷ
 Holwerda: αὐτῷ 17 ἐπικαίειν R. καίειν Holwerda. Neu-
 trum probandum. cf. Cat. mai. c. 16 lac. prima 36 E 27 B,
 secunda 18 E 14 B, tertia 45 E 35 B. Fort. supplendum: τὸ
 σῶμα. ἐκείνου δ' ὁμολογήσαντος (vel εἶεν εἶπεν ἐκεῖνος), οὐ-
 κοῦν καὶ οὗτος, ἔφην ἐγώ, αὐτὸς μὲν δῆπου μηδένα τῶν
 πολιτῶν φησιν ἄνευ μεγάλης ἀνάγκης ἀποκτενεῖν ἄκριτον
 cett. 18 μηδένα *: μηδὲ διὰ

αὐτὸν κελεύει φόνον καθαρὸν ὄντα καὶ ἀναίτιον ἐφε-
 στάναι τοῖς καιροῖς, μετὰ τοῦ δικαίου καὶ τῷ συμ- 577
 φέροντι προσοισόμενον. οὐδὲ γὰρ ὄρον ἔξειν τὸ
 ἔργον, ἀλλὰ Φερένικον μὲν ἴσως καὶ Πελοπίδαν
 5 ἐπὶ τοὺς αἰτίους μάλιστα τρέψεσθαι καὶ πονηρούς·
 Εὐμολπίδαν δὲ καὶ Σαμίδαν, ἀνθρώπους διαπύρους
 πρὸς ὀργὴν καὶ θυμοειδεῖς, ἐν νυκτὶ λαβόντας ἐξ-
 ουσίαν οὐκ ἀποθήσεσθαι τὰ ξίφη, πρὶν ἐμπλήσαι
 τὴν πόλιν ὅλην φόνων καὶ διαφθεῖραι πολλοὺς τῶν
 10 ἰδίᾳ διαφόρων ὄντων·

4. Ταῦτά μου διαλεγόμενον πρὸς τὸν Θεόκριτον,
 διέκρουεν ὁ Γαλαξίδωρος, ἐγγὺς γὰρ Ἀρχίαν ἑώρα
 καὶ Λυσανορίδαν τὸν Σπαρτιάτην ἀπὸ τῆς Καδμείας
 ὥσπερ εἰς ταὐτὸν ἡμῖν σπεύδοντας. ἡμεῖς μὲν οὖν B
 15 ἐπέσχομεν· ὁ δ' Ἀρχίας καλέσας τὸν Θεόκριτον καὶ
 τῷ Λυσανορίδᾳ προσαγαγὼν ἰδίᾳ λαλεῖ πολὺν χρό-
 νον ἐκνεύσας τῆς ὁδοῦ μικρὸν ὑπὸ τὸ Ἄμφιον· ὥσθ'
 ἡμᾶς ἀγωνιᾶν, μὴ τις ὑπόνοια προσπέπτωκεν ἢ μῆ-
 νυσις αὐτοῖς, περὶ ἧς ἀνακρίνουσι τὸν Θεόκριτον.
 20 ἐν τούτῳ δὲ Φυλλίδας, ὃν οἶσθ', ὃ Ἀρχίδαμε, τότε
 τοῖς περὶ τὸν Ἀρχίαν πολεμαρχοῦσι γραμματεύων **
 ἦξεν καὶ τῆς πράξεως μετέχων, λαβόμενός μου τῆς
 χειρὸς ὥσπερ εἰώθει φανερώς ἔδωκεν εἰς τὰ γυμνά-
 σια καὶ τὴν πάλην. εἴτα πόρρω τῶν ἄλλων ἀπα-

2 καὶ] del. W 3 ἔξειν R: ἔξει 6 Σαμίδαν R: σα-
 μιάδαν 10 διαφόρων ὄντων Cobetus: διαφερόντων 12
 διέκρουεν ὁ Γαλαξίδωρος * διακούων ὁ Ἀναξίδωρος Ἀρχίαν
 ἑώρα *: lac. 14 E 13 B 17 Ἄμφιον] Ἀμφιόνειον R 20
 οἶσθα R: οἶσθας 21 lac. 21 E 17 B. fort. exceiderint verba
 προσδοκῶν τοὺς φηγάδας

γαγών ἐπυνθάνετο περὶ τῶν φυγάδων, εἰ τὴν ἡμέραν
 C φυλάττουσιν. ἐμοῦ δὲ φήσαντος, 'οὐκοῦν' εἶπεν 'ὁρ-
 θῶς ἐγὼ τὴν ὑποδοχὴν παρεσκεύακα σήμερον, ὡς
 δεξιόμενος Ἀρχίαν καὶ παρῆξον ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ
 τοῖς ἀνδράσιν εὐχέλρωτον.' 'ἄριστα μὲν οὖν' εἶπον 5
 'ὦ Φυλλίδα, καὶ πειράσθῃτι πάντας ἢ ὅτι πλείστους
 εἰς ταῦτ' ὧν ἐχθρῶν συναγαγεῖν.' 'ἀλλ' οὐ ῥά-
 διον' ἔφη 'μᾶλλον δ' ἀδύνατον· ὁ γὰρ Ἀρχίας ἐπι-
 ζων τινὰ τῶν ἐν ἀξιώματι γυναικῶν ἀφίξεσθαι
 τηνικαῦτα πρὸς αὐτόν, οὐ βούλεται παρῆναι τὸν 10
 Λεοντίδην· ὥσθ' ἡμῖν δίχα διαιρετέον αὐτοὺς ἐπὶ
 D τὰς οἰκίας· Ἀρχίου γὰρ ἅμα καὶ Λεοντίδου προκατα-
 ληφθέντων, οἶμαι τοὺς ἄλλους ἐκποδῶν ἔσεσθαι φεύ-
 γοντας ἢ μενεῖν μεθ' ἡσυχίας ἀγαπῶντας ἢν τις διδῷ
 τὴν ἀσφάλειαν.' 'οὕτως' ἔφην 'ποιήσομεν. ἀλλὰ τί 15
 πρᾶγμα τούτοις πρὸς Θεόκριτον ἔστιν, ὑπὲρ οὗ δια-
 λέγονται;' καὶ ὁ Φυλλίδας οὐ σαφῶς εἶπεν οὐδ' ὡς
 ἐπιστάμενος· ἤκουον δὲ σημεῖα καὶ μαντεύματα δυ-
 σχερῇ καὶ χαλεπὰ προστίθεσθαι τῇ Σπάρτῃ. ** Φει-
 δόλαος ὁ Ἀλιάρτιος ἀπαντήσας 'μικρὸν' εἶπεν 'ὕμᾱς 20
 ἐνταῦθα περιμεῖναι Σιμυρίας. ἐντυγχάνει γὰρ ἰδίᾳ
 E Λεοντίδῃ περὶ Ἀμφιθέου παραιτούμενος μεῖναι τὸ
 διαπράξασθαι φυγὴν ἂντὶ θανάτου τῷ ἀνθρῳπῳ.'

6 ὅτι πλείστους *: πλείους 14 μένειν BE 17 οὐδ']
 ἔχω εἰπεῖν οὐδ' W 19 προστίθεσθαι] προτεθεσπίσθαι Em-
 perius lac. 85 fere E 72 B. suppleverim cum Amyoto ita:
 ἐν τούτῳ δὲ τοῦ Θεοκρίτου πρὸς ἡμᾶς ἐπανελθόντος, Φει-
 δόλαος cett. 20 Ἀλιάρτιος Amyotus: τίς 21 περιμεῖναι]
 περιμεῖνασι BE 21 ἰδίᾳ Λεοντίδῃ R: διὰ Λεοντίδην 22
 μεῖναι τὸ] εἰ δύναιτο Madvigius

5. Καὶ ὁ Θεόκριτος 'εἰς καιρόν' ἔφη 'καὶ ὥσπερ ἐπίτηδες· καὶ γὰρ ἐβουλόμην πυθῆσθαι, τίν' ἦν τὰ εὐρεθέντα καὶ τίς ὅλως ἢ ὕψις τοῦ Ἀλκμήνης τάφου παρ' ὑμῖν ἀνοιχθέντος· εἰ δὴ παρεγένον καὶ αὐτός, 5 ὅτε πέμψας Ἀγησίλαος εἰς Σπάρτην τὰ λείψανα μετενόμιζε.' καὶ ὁ Φειδόλαος 'οὐ γάρ' ἔφη 'παρέτυχον, καὶ πολλὰ δυσανασχετῶν καὶ ἀγανακτῶν πρὸς τοὺς πολίτας ἐγκατελείφθη ὑπ' αὐτῶν. εὐρέθη δ' οὖν 10 ** σώματος, ψέλλιον δὲ χαλκοῦν οὐ μέγα καὶ δύ' F ἀμφορεῖς κεραμεοῖ γῆν ἔχοντες ἐντὸς ὑπὸ χρόνου λελιθωμένην ἤδη καὶ συμπεπηγυῖαν ** τοῦ μνήματος ** πῖναξ χαλκοῦς ἔχων γράμματα πολλὰ θαυμαστὰ ὡς παμπάλαια· γινῶναι γὰρ ἐξ αὐτῶν οὐδὲν 15 παρεῖχε καίπερ ἐκφανέντα τοῦ χαλκοῦ καταπλυθέντος, ἀλλ' ἰδίος τις ὁ τύπος καὶ βαρβαρικὸς τῶν χαρακτήρων ἐμφερέστατος Αἰγυπτίοις· διὸ καὶ Ἀγησίλαος, ὡς ἔφασαν, ἐξέπεμψεν ἀντίγραφα τῷ βασιλεῖ δεόμενος δεῖξαι τοῖς ἱερεῦσιν, εἰ ξυνήσουσιν. ἀλλὰ περὶ τούτων μὲν ἴσως ἂν ἔχοι τι καὶ Σιμμίας ἡμῖν 578 20 ἀπαγγεῖλαι, κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐν Αἰγύπτῳ πολλὰ τοῖς ἱερεῦσι διὰ φιλοσοφίαν συγγενόμενος. Ἀλιάρτιοι δὲ τὴν μεγάλην ἀφορίαν καὶ τὴν ἐπίβασιν τῆς λίμνης οὐκ ἀπὸ ταῦτομάτου γενέσθαι νομίζου-

1 καιρόν] add. ἦκει R 4 εἰ δὴ] ἤδη BE 9 lac. 33 E 31 B explet Amyotus ita: μετὰ τῶν ὁσῶν καὶ τῶν λειψάνων τοῦ σώματος ψέλλιον χαλκοῦν cett. 10 ἀμφορεῖς κεραμεοῖ *: ἀμφορέες κεράμειοι 11 lac. 13 E 12 B, 12 lac. 8 E 9 B. fort. supplendum ἐπάνω δὲ τοῦ μνήματος ἔκειτο πῖναξ 12 χαλκοῦς *: χάλκεος θαυμαστὰ] scr. vid. θαυμαστὸν 13 αὐτῶν Holwerda: αὐτῶν οὐδὲν Leonicus: οὐδὲ 17 ἀντίγραφα R: ἀντιγραφὰς

σιν, ἀλλὰ μῆνιμα τοῦ τάφου τοῦτο περιελθεῖν ἀνα-
 σχομένους ὀρυττόμενον.' καὶ ὁ Θεόκριτος μικρὸν
 διαλιπὼν 'ἀλλ' οὐδ' αὐτοῖς' ἔφη 'Λακεδαιμονίοις
 ἀμῆνιτον ἔοικεν εἶναι τὸ δαιμόνιον, ὥς προδείκνυσι
 τὰ σημεῖα περὶ ὧν ἄρτι Λυσανορίδας ἡμῖν ἐκοι- 5
 νοῦτο· καὶ νῦν μὲν ἄπεισιν εἰς Ἀλῖαρον ἐπιχώσων
 B αὐθις τὸ σῆμα καὶ χοᾶς ποιησόμενος Ἀλκμήνῃ καὶ
 Ἀλέφ κατὰ δὴ τινα χρησμόν, ἀγνοῶν τὸν Ἄλεον
 ὅστις ἦν· ἐπανελθὼν δ' ἐκείθεν οἷός ἐστι τὸν Δίρ-
 κης ἀναζητεῖν τάφον, ἄγνωστον ὄντα τοῖς Θηβαίοις 10
 πλὴν τῶν ἱππαρχηκότων. ὁ γὰρ ἀπαλλαττόμενος
 τὸν παραλαμβάνοντα τὴν ἀρχὴν μόνος ἄγων μόνον
 ἔδειξε νύκτωρ, καὶ τινὰς ἐπ' αὐτῷ δρᾶσαντες ἀπύ-
 ρους λερουργίας, ὧν τὰ σημεῖα συγχέουσι καὶ ἀφανί-
 ζουσιν, ὑπὸ σκότους ἀπέρχονται χωρισθέντες. ἐγὼ 15
 δέ τ** μὲν, ὧ Φειδόλαε, **καλῶς ἐξευρήσειν αὐτοὺς
 νομίζω. φεύγουσι γὰρ οἱ πλείστοι τῶν ἱππαρχηκό-
 C των νομίμως, μᾶλλον δὲ πάντες πλὴν Γοργίδου καὶ
 Πλάτωνος, ὧν οὐδ' ἂν ἐπιχειρήσειαν ἐκπνυθάνεσθαι
 δεδιότες τοὺς ἄνδρας· οἱ δὲ νῦν ἄρχοντες ἐν τῇ 20
 Καδμείᾳ τὸ δόρυ καὶ τὴν σφραγίδα παραλαμβάνου-
 σιν οὔτ' εἰδότες οὐδὲν οὔτε**'

6. Ταῦτα τοῦ Θεοκρίτου λέγοντος, ὁ Λεοντίδης

1 περιελθεῖν κέ] cf. Symbolas meas p. 92 7 Ἀλκ-
 μήνῃ καὶ Ἀλέφ Duebnerus: ἀλκμήνης καὶ ἄλεον 8 τὸν
 Ἄλεον] τὸ ἄλεον BE 13 τινὰς] τινες BE ἀπείρους iidem
 15 σκότους *: σκότος. cf. Praefat. p. LXX 16 post δέ τ'
 nulla lac. est in BE Fort. explendum δὲ τὸ μῆμα μὲν.
 lac. posterior 128 E 100 B 22 lac. 23 fere E 16 B. Sup-
 plent δεικνύντες Amyotus, πνυθόμενοι R

ἐξήκει μετὰ τῶν φίλων· ἡμεῖς δ' εἰσελθόντες ἡσπα-
 ζόμεθα τὸν Σιμμίαν ἐπὶ τῆς κλίνης καθεζόμενον,
 οὐ κατατετευχότα τῆς δεήσεως, οἶμαι, μάλα σύννουν
 καὶ διαλελυπημένον· ἀποβλέψας δὲ πρὸς ἅπαντας
 5 ἡμᾶς ὃ Ἡράκλειος εἶπεν ἄγριων καὶ βαρβάρων D
 ἡθῶν· εἶτ' οὐχ ὑπέρευ Θαλῆς ὁ παλαιὸς ἀπὸ ξένης
 ἐλθὼν διὰ χρόνου, τῶν φίλων ἐρωτῶντων ὅ τι και-
 νότατον ἱστορήκοι, 'τύραννον' ἔφη 'γέροντα.' καὶ
 γὰρ ὃ μὴδὲν ἰδίᾳ συμβέβηκεν ἀδικεῖσθαι, τὸ βάρος
 10 αὐτὸ καὶ τὴν σκληρότητα τῆς ὁμιλίας δυσχεραίνων
 ἐχθρὸς ἐστὶ τῶν ἀνόμων καὶ ἀνυπευθύνων δυνα-
 στειῶν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔσως θεῶ μελήσει· τὸν δὲ
 ξένον ἴστε τὸν ἀφιγμένον, ὃ Καφρεΐσία, πρὸς ὑμᾶς
 ὅστις ἐστίν;' 'οὐκ οἶδ'·' ἔφη. ἐγὼ 'τίνα λέγεις'. 'καὶ
 15 μὴν' ἔφη Ἀεοντίδης φησὶν ἔνθρονον ὥφθαι παρὰ
 τὸ Ἀύσιδος μνημεῖον ἐκ νυκτῶν ἀνιστάμενον, ἀκο- E
 λουθίας πλήθει καὶ κατασκευῇ σοβαρόν, αὐτόθι
 κατηγυλισμένον ἐπὶ στιβάδων· φαίνεσθαι γὰρ ἄγνου
 καὶ μυρικής χαμεύνας ἔτι δ' ἐμπύρων λείψανα καὶ
 20 χοὰς γάλακτος· ἔωθεν δὲ πυνθάνεσθαι τῶν ἀπαντῶν-
 των, εἰ τοὺς Πολύμνιος παῖδας ἐνδημοῦντας εὐρή-
 σει.' 'καὶ τίς ἔν'·' εἶπον ὁ ξένος εἴη; περιττῶ γὰρ
 ἀφ' ὧν λέγεις τινὶ καὶ οὐκ ἰδιώτῃ προσέοικεν.'

7. 'Οὐ γὰρ οὖν' εἶπεν ὁ Φειδόλαος· 'ἀλλὰ τοῦ-
 25 τον μέν, ὅταν ἦκη πρὸς ἡμᾶς, δεξόμεθα· νυνὶ δ'
 ὑπὲρ ὧν ἀρτίως ἡποροῦμεν, ὃ Σιμμία, γραμμάτων,
 εἴ τι γινώσκεις πλεῖον ἐξάγγειλον ἡμῖν· λέγονται

4 διαλελυπημένον] fort. λίαν (vel νῆ Δία) λελυπημένον
 15 φησὶν Amyotus; sed malim λέγει Ἀεοντίδης 27 πλέον?

F γὰρ οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς τὰ γράμματα συμβαλεῖν
 τοῦ πίνακος, ὃ παρ' ἡμῶν ἔλαβεν Ἀγησίλαος τὸν
 Ἀλκμήνης τάφον ἀνασκευασάμενος. καὶ ὁ Σιμμίας
 εὐθύς ἀναμνησθεὶς 'οὐκ οἶδ' ἔφη τὸν πίνακα τοῦ-
 του, ὃ Φειδόλας γράμματα δὲ πολλὰ παρ' Ἀγη- 5
 σιλᾶου κομίζων Ἀγητορίδας ὁ Σπαρτιάτης ἤκεν εἰς
 Μέμφιν ὡς Χόνουφιν τὸν προφήτην, ** ποτὲ συμ-
 φιλοσοφοῦντες διετρίβομεν ἐγὼ καὶ Πλάτων καὶ
 Ἑλλοπίων ὁ Πεπαρήθιος. ἦκε δέ, πέμψαντος βασι-
 λέως καὶ κελεύσαντος τὸν Χόνουφιν, εἴ τι συμβάλλοι 10
 τῶν γεγραμμένων, ἐρμηνεύσαντα ταχέως ἀποστεῖλαι.
 πρὸς ἑαυτὸν δὲ τρεῖς ἡμέρας ἀναλεξάμενος βιβλίων
 579 τῶν παλαιῶν παντοδαποὺς χαρακτῆρας, ἀντέγραψε
 τῷ βασιλεῖ καὶ πρὸς ἡμᾶς ἔφρασεν, ὡς Μούσαις
 ἀγῶνα συντελεῖσθαι κελεύει τὰ γράμματα· τοὺς δὲ 15
 τύπους εἶναι τῆς ἐπὶ Πρωτεῖ βασιλεύοντι γραμμα-
 τικῆς, ἣν Ἡρακλέας τὸν Ἀμφιτρύωνος ἐκμαθεῖν ὑφη-
 γεῖσθαι μέντοι καὶ παραινεῖν τοῖς Ἑλλησι διὰ τῶν
 γραμμάτων τὸν θεὸν ἄγειν σχολὴν καὶ εἰρήνην, διὰ
 φιλοσοφίας ἀγωνιζομένους αἰεὶ, Μούσαις καὶ λόγῳ 20
 διακρινομένους περὶ τῶν δικαίων, τὰ ὅπλα κατα-
 θέντας. ἡμεῖς δὲ καὶ τότε λέγειν καλῶς ἠγούμεθα
 τὸν Χόνουφιν, καὶ μᾶλλον ὀπηνίκα κομιζομένοις
 B ἡμῖν ἀπ' Αἰγύπτου περὶ Καρίαν Δηλίων τινὲς ἀπήν-
 τησαν, δεόμενοι Πλάτωνος ὡς γεωμετρικοῦ λῦσαι 25
 χρησμὸν αὐτοῖς ἄτοπον ὑπὸ τοῦ θεοῦ προβεβλημένον.

1 ἱερεῖς Turnebus: ἱερεῖς 2 ὃ] ὅν R 4 οἶδ] εἶδον
 Amyotus 7 lac. 8 litt. παρ' ὃ ποτε? 13 τῶν] τινῶν?
 17 ἦν Cobetus

ἦν δὲ χρησμός, Ἀηλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι
 παῦλαν τῶν παρόντων κακῶν ἔσεσθαι διπλασιάσασαι
 τὸν ἐν Ἀήλῳ βωμόν. οὔτε δὲ τὴν διάνοιαν ἐκείνοι
 συμβάλλειν δυνάμενοι καὶ περὶ τὴν τοῦ βωμοῦ κατα-
 5 σκευὴν γελοῖα πάσχοντες (ἐκάστης γὰρ τῶν τεσσά-
 ρων πλευρῶν διπλασιαζομένης, ἔλαθον τῇ αὐξήσει
 τόπον στερεὸν ὀκταπλάσιον ἀπεργασάμενοι, δι' ἀπει-
 ρίαν ἀναλογίας ἢ τῷ μήκει διπλάσιον παρέχεται), C
 Πλάτωνα τῆς ἀπορίας ἐπεκαλοῦντο βοηθόν. ὁ δὲ
 10 τοῦ Αἰγυπτίου μνησθεὶς προσπαίζειν ἔφη τὸν θεὸν
 Ἑλλησιν ὀλιγοροῦσι παιδείας, οἷον ἐφυβρίζοντα τὴν
 ἀμαθίαν ἡμῶν καὶ κελεύοντα γεωμετρίας ἄπτεσθαι
 μὴ παρέργως· οὐ γὰρ τοι φάυλης οὐδ' ἀμβλὺ δια-
 νοίας ὁρώσης ἄκρως δὲ τὰς γραμμὰς ἡσκημένης ἔργον
 15 εἶναι δυεῖν μέσων ἀνάλογον λῆψιν· ἥ μόνη διπλα-
 σιάζεται σχῆμα κυβικοῦ σώματος ἐκ πάσης ὁμοίως
 αὐξόμενον διαστάσεως. τοῦτο μὲν οὖν Εὐδοξον αὐ-
 τοῖς τὸν Κνίδιον ἢ τὸν Κυζικηνὸν Ἑλίκωνα συν-
 τελέσειν· μὴ τοῦτο δ' οἶεσθαι χρῆναι ποθεῖν τὸν
 20 θεὸν ἀλλὰ προστάσσειν Ἑλλησι πᾶσι πολέμου καὶ D
 κακῶν μεθεμένους Μούσαις ὁμιλεῖν, καὶ διὰ λόγων
 καὶ μαθημάτων τὰ πάθη καταπραΰνοντας ἀβλαβῶς
 καὶ ὠφελίμως ἀλλήλοις συμφέρεσθαι.⁷

8. Μεταξὺ δὲ τοῦ Σιμμίου λέγοντος, ὁ πατήρ

1 δὲ] δὴ Turnebus 8 ἢ — [παρέχεται] ἢ τὸ μήκει δι-
 πλάσιον ὀκταπλάσιον παρέχεται κατὰ τὸ στερεὸν Hölwerda
 13 τοι] τι BE 14 τὰς] περὶ τὰς Turnebus 15 εἶναι
 W: εἶναι καὶ μέσων Leonicus: μέσον ἀνάλογον] ἀνὰ
 λόγον Holwerda 18 Ἑλίκωνα p. 463 c: ἐλίκωνα 19 δ'
 οἶεσθαι R: δεῖσθαι

ἡμῶν Πολύμνις ἐπεισῆλθε, καὶ καθίσας παρὰ τὸν
 Σιμμίαν 'Επαμεινώνδας' ἔφη 'καὶ σὲ καὶ τούτους
 παρακαλεῖ πάντας, εἰ μὴ τις ἀσχολία μείζων, ἐνταῦθα
 περιμεῖναι· βουλόμενος ὑμῖν γνωρίσαι τὸν ξένον,
 ἄνδρα γενναῖον μὲν αὐτὸν ὄντα μετὰ γενναίας δὲ 5
 καὶ καλῆς ἀφιγμένον τῆς προαιρέσεως ** ἐξ Ἰταλίας
 τῶν Πυθαγορικών· ἀφίκεται δὲ Λύσιδι τῷ γέροντι
 Ε χοᾶς χέασθαι περὶ τὸν τάφον ἔκ τινων ἐνυπνίων
 ὥς φησι καὶ φασμάτων ἐναργῶν. συχνὸν δὲ κομί-
 ζων χρυσίον οἶεται δεῖν 'Επαμεινώνδα τὰς Λύσιδος 10
 γηροτροφίας ἀποτίνειν, καὶ προθυμότητος ἐστὶν οὐ
 δεομένων οὐδὲ βουλομένων ἡμῶν τῇ πενίᾳ βοηθεῖν.'
 καὶ ὁ Σιμμίας ἡσθεὶς 'πάνυ θαυμαστόν γε λέγεις'
 εἶπεν 'ἄνδρα καὶ φιλοσοφίας ἄξιον· ἀλλὰ τίς ἡ
 αἰτία, δι' ἣν οὐκ εὐθύς ἤκει πρὸς ἡμᾶς;' 'ἐκεῖνον' 15
 F ἔφη 'νυκτερεύσαντα περὶ τὸν τάφον ἐμοὶ δοκεῖ τὸν
 Λύσιδος ἦγεν 'Επαμεινώνδας πρὸς τὸν Ἰσμηνὸν ἀπο-
 λουσόμενον, εἶτ' ἀφίξονται δεῦρο πρὸς ἡμᾶς· πρὶν
 δ' ἐντυχεῖν ἡμῖν ἐνηυλίσατο τῷ τάφῳ, διανοούμενος
 ἀνελέσθαι τὰ λείψανα τοῦ σώματος καὶ κομίζειν εἰς 20
 Ἰταλίαν, εἰ μὴ τι νύκτωρ ὑπεναντιωθεῖν δαιμόνιον.'
 ὁ μὲν οὖν πατήρ ταῦτ' εἰπὼν ἐσιώπησεν.

9. 'Ο δὲ Γαλαξίδωρος 'ὦ Ἡράκλεις' εἶπεν 'ὥς
 ἔργον ἐστὶν εὑρεῖν ἄνδρα καθαρεύοντα τύφου καὶ
 δεισιδαιμονίας. οἱ μὲν γὰρ ἄκοντες ὑπὸ τῶν παθῶν 25
 τούτων ἀλλίσκονται δι' ἀπειρίαν ἢ δι' ἀσθένειαν· οἱ

5 ὄντα R: lac. 7 E 5—6 B δὲ X 6 lac. 7 E 11 B.
 ἔστι δέ τις supplet X. Malim πρὸς ἡμᾶς vel ἡμῖν 15 ἐκεῖ-
 νον] ἐκεῖ W 16 περὶ] malim παρὰ

δέ, ὥς θεοφιλεῖς καὶ περιττοὶ τινες εἶναι δοκοῦν,
 ἐπιθειάζουσιν τὰς πράξεις, οὐείρατα καὶ φάσματα καὶ
 τοιοῦτον ἄλλον ὄγκον προῖστάμενοι τῶν ἐπὶ νοῦν
 ἰόντων. ὁ πολιτικοῖς μὲν ἀνδράσι καὶ πρὸς αὐθάδη 580
 5 καὶ ἀκόλαστον ὄχλον ἠναγκασμένοις ἦν οὐκ ἄχρη-
 στον ἴσως ἐστὶν ὥσπερ ἐκ χαλινοῦ τῆς δεισιδαιμο-
 νίας πρὸς τὸ συμφέρον ἀντισπᾶσαι καὶ μεταστῆσαι
 τοὺς πολλοὺς· φιλοσοφία δ' οὐ μόνον ἔοικεν ἀσκή-
 μων ὁ τοιοῦτος εἶναι σχηματισμός, ἀλλὰ καὶ πρὸς
 10 τὴν ἐπαγγελίαν ἐναντίος, εἰ πᾶν ἐπαγγελιαμένη
 λόγῳ τάγαθόν καὶ τὸ συμφέρον διδάσκειν, εἰς θεοὺς
 ἐπαναχωρεῖ τῆς τῶν πράξεων ἀρχῆς ὡς τοῦ λόγου
 καταφρονοῦσα, καὶ τὴν ἀπόδειξιν ἣ δοκεῖ διαφέρειν
 ἀτιμάσασα πρὸς μαντεύματα τρέπεται καὶ οὐαιράτων
 15 ὕψεις, ἐν οἷς ὁ φαυλότατος οὐχ ἦττον τῷ κατατυγ- B
 χάνειν πολλάκις φέρεται τοῦ κρατίστου. διὸ καὶ Σω-
 κράτης ὁ ὑμέτερος, ὦ Σιμμία, δοκεῖ μοι φιλοσοφώ-
 τερον χαρακτηῖρα παιδείας καὶ λόγου περιβαλέσθαι,
 τὸ ἀφελὲς τοῦτο καὶ ἄπλαστον ὡς ἐλευθέριον καὶ
 20 μάλιστα φίλον ἀληθείας ἐλόμενος τὸν δὲ τύφον
 ὥσπερ τινὰ καπνὸν φιλοσοφίας εἰς τοὺς σοφιστὰς
 ἀποσκηδάσας· ὑπολαβὼν δ' ὁ Θεόκριτος 'τί γάρ'
 εἶπεν 'ὦ Γαλαξίδωρε; καὶ σὲ Μέλητος πέπεικεν, ὅτι
 Σωκράτης ὑπερεώρα τὰ θεῖα; τοῦτο γὰρ αὐτοῦ καὶ
 25 πρὸς Ἀθηναίους κατηγορήσεν.' 'οὐδαμῶς' ἔφη 'τά C
 γε θεῖα· φασμάτων δὲ καὶ μύθων καὶ δεισιδαιμο-

8 φιλοσοφία R: φιλοσοφίας 10 εἰ X: ἥ 11 εἰς θεοὺς
 ἐπαναφέρει τὰς τῶν πράξεων ἀρχὰς an corrigendum ὑπανα-
 χωρεῖ? 18 περιβαλέσθαι R: περιβάλλεσθαι

νίας ἀνάπλεων φιλοσοφίαν ἀπὸ Πυθαγόρου ** Ἐμπεδοκλέους δεξάμενος εὖ μάλα βεβακχευμένην εἵθισεν ὥσπερ πρὸς τὰ πράγματα πεπνυσθαι καὶ λόγῳ νήφοντι μετιέναι τὴν ἀλήθειαν.

10. Ἐἶεν εἶπεν ὁ Θεόκριτος, 'τὸ δὲ δαιμόνιον, ὃ βέλτιστε, τὸ Σωκράτους ψεῦδος ἢ τί φάμεν; ἔμοι γὰρ οὐδὲν οὕτω μέγα τῶν περὶ Πυθαγόρου λεγομένων εἰς μαντικὴν ἔδοξε καὶ θεῖον· ἀτεχνῶς γὰρ οἶον Ὅμηρος Ὀδυσσεὶ πεποίηκε τὴν Ἀθηναίαν ἐν πάντεσσι πόνοισι παρισταμένην,' τοιαύτην ἔοικε Σωκράτει τοῦ βίου προποδηγὸν ἐξ ἀρχῆς τινα συνάψαι
D τὸ δαιμόνιον ὕψιν, 'ἢ' μόνη 'τοι πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος' ἐν πράγμασιν ἀδήλοις καὶ πρὸς ἀνθρωπίνην ἀσυλλογίστοις φρόνησιν, ἐν οἷς αὐτῷ συνεφθέγγετο πολλάκις τὸ δαιμόνιον ἐπιθειάζον ταῖς
15 αὐτοῦ προαιρέσεσι. τὰ μὲν οὖν πλείονα καὶ μείζονα Σιμμίῳ χρηὶ καὶ τῶν ἄλλων ἐκπυνθάνεσθαι Σωκράτους ἐταίρων· ἐμοῦ δὲ παρόντος, ὅτε πρὸς Εὐθύφρονα τὸν μάντιν ἦκον, ἔτυχε μὲν, ὃ Σιμμία, μέμνησαι γάρ, ἄνω πρὸς τὸ Σύμβολον Σωκράτης καὶ
20 τὴν οἰκίαν τὴν Ἀνδοκίδου βαδίζων ἅμα τι διερωτῶν καὶ διασελῶν τὸν Εὐθύφρονα μετὰ παιδιᾶς. ἄφνω
E δ' ἐπιστὰς καὶ συμπίσας προσέεσχεν αὐτῷ συχρὸν χρόνον· εἴτ' ἀναστρέψας ἐπορεύετο τὴν διὰ τῶν κι-

1 ἀνάπλεων R: ἀνάπλεω lac. 36 fere E, 26 B. Fort. supplendum: ἀπὸ Πυθαγόρου καὶ Ἀναξαγόρου, παρὰ δ' Ἐμπεδοκλέους 3 ὥσπερ πρὸς τὰ] αὐτὸ περὶ τὰ W. ὥσπερ ἔρωτι πρὸς τὰ? 4 μετιέναι Duebnerus: μετεῖναι 9 οἶον] οἶαν? cf. Hom. K 279. v 300 12 Hom. T 95 τοι] γ' οἶ? 14 ἐν W 23 συμπίσας] σιωπήσας W. συμμύσας? αὐτῷ] οὕτω BE

βωτοποιῶν, καὶ τοὺς προκεχωρηκότας ἤδη τῶν ἐταί-
ρων ἀνεκαλεῖτο φάσκων αὐτῷ γεγονέναι τὸ δαιμό-
νιον. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ συνανέστρεφον, ἐν οἷς καὶ γὰρ
τοῦ Εὐθύφρονος ἐχόμενος· νεανίσκοι δὲ τινες τὴν
5 εὐθεΐαν βαδίζοντες ὥς δὴ τὸ Σωκράτους ἐλέγξον-
τες δαιμόνιον, ἐπεσπάσαντο Χάριλλον τὸν αὐλητὴν
ἤκοντα καὶ αὐτὸν μετ' ἐμοῦ εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέ-
βητα· πορευομένοις δ' αὐτοῖς διὰ τῶν ἐρμογλύφων
παρὰ τὰ δικαστήρια σύες ἀπαντῶσιν ἀθροαὶ βορβό-
10 ρου περιπλεοὶ καὶ κατ' ἀλλήλων ὠθούμεναι διὰ τῆς
πληθους· ἐκτροπῆς δὲ μὴ παρούσης, τοὺς μὲν ἀνέ-
τρεψαν ἐμβαλοῦσαι τοὺς δ' ἀνεμόλυναν. ἤκειν οὖν
καὶ ὁ Χάριλλος οἰκαδὲ τὰ τε σκέλη καὶ τὰ ἱμάτια
βορβόρου μεστός, ὥστ' αἶε τοῦ Σωκράτους δαιμο-
15 νίου μεμνησθαι μετὰ γέλωτος ** θαναμάζοντας, εἰ
μηδαμοῦ προλείπει τὸν ἄνδρα μηδ' ἀμελεῖ τὸ θεῖον
αὐτοῦ.

11. Καὶ ὁ Γαλαξίδωρος 'οἶει γάρ' ἔφη 'Θεό-
κριτε, τὸ Σωκράτους δαιμόνιον ἰδίαν καὶ περιττὴν
20 ἐσχηκέναι δύναμιν; οὐχὶ τῆς κοινῆς μόριόν τι μαν-
τικῆς τὸν ἄνδρα πείρα βεβαιωσάμενον, ἐν τοῖς ἀδή-
λοις καὶ ἀτεκμάρτοις τῷ λογισμῷ ῥοπὴν ἐπάγειν;
ὥς γὰρ ὅλη ἡ μία καθ' αὐτὴν οὐκ ἄγει τὸν ζυγόν,
ἰσορροποῦντι δὲ βάρει προστιθεμένη κλίνει τὸ σύμ- 581
25 παν ἐφ' ἑαυτήν· οὕτω παρμὸς ἢ κληδὼν ἢ τι τοι-

2 ἀνεκαλεῖτο φάσκων αὐτῷ W cum Amyoto: lac. 23 BE
8 ἐρμογλύφων R: ἐρμογλυφιῶν 9 ἀθροαί *: ἀθροοί 15
lac. 8 E 7 B supplet verbis ἡμᾶς ἅμα καὶ W 20 οὐχὶ]
οὐχὶ δὲ R μαντικῆς Holwerda: ἀνάγκης . 25 οὕτω παρμὸς
ἢ *: οὕτως ἐφαρμόσει

οὕτον σύμβολον ** καὶ κοῦφον, ἐμβριθῇ διάνοιαν
ἐπισπάσασθαι πρὸς πρᾶξιν· δυεῖν δ' ἐναντίων λο-
γισμῶν θατέρῳ προσελθὼν ἔλυσε τὴν ἀπορίαν, τῆς
ἰσότητος ἀναιρεθείσης, ὥστε κίνησιν γίνεσθαι καὶ
ὁρμὴν· ὑπολαβὼν δ' ὁ πατήρ 'ἀλλὰ μὴν' ἔφη καὶ 5
αὐτός, ὦ Γαλαξίδωρε, Μεγαρικοῦ τινος ἤκουσα,
Τερψίωνος δὲ ἐκεῖνος, ὅτι τὸ Σωκράτους δαιμόνιον
παρμὸς ἦν, ὃ τε παρ' αὐτοῦ καὶ ὁ παρ' ἄλλων·
B ἑτέρου μὲν παρόντος ἐκ δεξιᾶς εἴτ' ὑπὶσθιν εἴτ'
ἐμπροσθεν, ὁρμᾶν αὐτὸν ἐπὶ τὴν πρᾶξιν· εἰ δ' ἐξ 10
ἀριστερᾶς, ἀποτρέπεσθαι· τῶν δ' αὐτοῦ παρμῶν
τὸν μὲν ἔτι μέλλοντος βεβαιοῦν τὸν δ' ἤδη πράσ-
σοντος ἐπέχειν καὶ κωλύειν τὴν ὁρμὴν. ἀλλ' ἐκεῖνό
μοι δοκεῖ θαυμαστόν, εἰ παρμῷ χρώμενος οὐ τοῦτο
τοῖς ἐταίροις ἀλλὰ δαιμόνιον εἶναι τὸ κωλύον ἢ 15
κελεῦον ἔλεγε· τύφου γὰρ ἂν ἦν τινος, ὦ φίλε, κε-
νοῦ καὶ κόμπου τὸ τοιοῦτον, οὐκ ἀληθείας καὶ ἀπλό-
τητος οἷς τὸν ἄνδρα μέγαν ὡς ἀληθῶς καὶ διαφέ-
ροντα τῶν πολλῶν γεγονέναι δοκοῦμεν, ὑπὸ φωνῆς
ἔξωθεν ἢ παρμῷ τινος ὀπηνίκα τύχοι θορυβοῦ- 20
μενον ἐκ τῶν πράξεων ἀνατρέπεσθαι καὶ προῖεσθαι
C τὸ δεδορμένον. αἰ· δὲ Σωκράτους αὖ ὁρμαὶ τὸ βέ-
βαιον ἔχουσαι καὶ σφοδρότητα φαίνονται πρὸς ἅπαν,
ὡς ἂν ἐξ ὁρθῆς καὶ ἰσχυρᾶς ἀφειμέναι κρίσεως καὶ
ἀρχῆς. πενίᾳ γὰρ ἐμμεῖναι παρὰ πάντα τὸν βίον 25

1 lac. 16 E 14 B. fort. exciderint verba μικρόν ἐστι
3 προσελθὼν Emperius: προσελθὼν 4 malim γενέσθαι
14 τοῦτο] τοῦτον R 16 ἂν ἦν idem: αἰ 21 προῖεσθαι X:
προσίεσθαι 22 αἰ ὁρμαὶ idem: ἀφορμαὶ βέβαιον Tur-
nebus: lac. 18 E 16 B

ἔκουσίως, σὺν ἡδονῇ καὶ χάριτι τῶν διδόντων ἔχειν
 δυνάμενον, καὶ φιλοσοφίας μὴ ἐκστῆναι πρὸς τοσαῦτα
 κωλύματα· καὶ τέλος εἰς σωτηρίαν καὶ φυγὴν αὐτῷ
 σπουδῆς ἐταίρων καὶ παρασκευῆς εὐμηχάνου γενο-
 5 μένης, μῆτε καμψθῆναι λιπαροῦσι μὴδ' ὑποχωρῆσαι D
 τῷ θανάτῳ πελάζοντι, χρῆσθαι δ' ἀτρέπτῳ τῷ λο-
 γισμῷ πρὸς τὸ δεινόν, οὐκ ἔστιν ἀνδρὸς ἐκ κληδό-
 νων ἢ παταρῶν μεταβαλλομένην ὅτε τύχοι γνώμην
 ἔχοντος ἀλλ' ὑπὸ μείζονος ἐπιστασίας καὶ ἀρχῆς
 10 ἀγομένου πρὸς τὸ καλόν. ἀκούω δὲ καὶ τὴν ἐν
 Σικελίᾳ τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως φθορὰν προειπεῖν
 αὐτὸν ἐνίοις τῶν φίλων. καὶ πρότερον ἔτι τούτων
 Πυριλάμπης ὁ Ἀντιφῶντος ἀλοὺς ἐν τῇ διώξει περὶ
 Δήλιον ὅφ' ἡμῶν δορατίῳ τετραμένος, ὥς ἤκουσε
 15 τῶν ἐπὶ τὰς σπονδὰς ἀφικομένων Ἀθήνηθεν, ὅτι
 Σωκράτης μετ' Ἀλκιβιάδου καὶ Λάχης ἐπὶ Ῥηγι-
 στής καταβὰς ἀπονεινοστήκοι, πολλὰ μὲν τοῦτον E
 ἀνεκαλέσατο, πολλὰ δὲ φίλους τινὰς καὶ λοχίτας οἷς
 συνέβη μετ' αὐτοῦ παρὰ τὴν Πάρνηθα φεύγουσιν
 20 ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἱππέων ἀποθανεῖν, ὥς τοῦ Σω-
 κράτους δαιμονίου παρακούσαντας, ἑτέραν ὁδὸν οὐχ
 ἦν ἐκείνος ἤγε τραπομένους ἀπὸ τῆς μάχης. ταῦτα
 δ' οἶμαι καὶ Σιμμίαν ἀκηκοέναι. *πολλάκις* ὁ Σιμ-
 μίας ἔφη 'καὶ πολλῶν' διεβοήθη γὰρ οὐκ ἡρέμα τὸ
 25 Σωκράτους Ἀθήνησιν ἐκ τούτων δαιμόνιον.*

6 πελάζοντι Emperius: παίζοντι 16 Λάχης Turne-
 bus: μάχης ἐπὶ Ῥηγίστης] ἐπὶ Πειτῶνς Huttenus coll.
 Hesychio s v. 19 πάρνητα BE 20 ἱππέων] ἱππων BE
 22 τραπομένους *: τρεπομένους

12. 'Τί οὖν' ὁ Φειδόλαος εἶπεν 'ὦ Σιμμία, Γαλαξίδωρον ἐάσωμεν παίζοντα καταβάλλειν τοσοῦτο F μαντείας ἔργον εἰς πταρμούς καὶ κληδόνας, οἷς καὶ οἱ πολλοὶ καὶ ἰδιῶται περὶ μικρὰ προσχωρῶνται καὶ παίζοντες· ὅταν δὲ κίνδυνοι βαρύτεροι καὶ μείζονες ὁ καταλάβωσι πράξεις, ἐκεῖνο γίνεται τὸ Εὐριπίδειον

'οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας;'

καὶ ὁ Γαλαξίδωρος 'Σιμμίου μὲν' ἔφη 'Φειδόλαε, περὶ τούτων, εἴ τι Σωκράτους αὐτὸς λέγοντος ἤκουσεν, ἔτοιμος ἀκροᾶσθαι καὶ πείθεσθαι μεθ' ὑμῶν· 10 τὰ δ' ὑπὸ σοῦ λελεγμένα καὶ Πολύμνιος οὐ χαλεπὸν ἀνελεῖν. ὥς γὰρ ἐν ἰατρικῇ σφυγμὸς ἢ φλύκταινα μικρὸν οὐ μικροῦ δὲ σημεῖον ἐστὶ, καὶ κυβερνήτη 582 πελάγους φθόγγος ὕρμιθος ἢ διαδρομὴ κνηκίδος ἀραιᾶς πνεῦμα σημαίνει καὶ κίνησιν τραχυτέραν 15 θαλάσσης· οὕτω μαντικῇ ψυχῇ πταρμὸς ἢ κληδὼν οὐ μέγα καθ' αὐτὸ σύμβολον δὲ μεγάλου συμπτώματος· οὐδεμιᾶς γὰρ τέχνης καταφρονεῖται τὸ μικροῖς μέγала καὶ δι' ὀλίγων πολλὰ προμηνύειν. ἀλλ' ὥσπερ εἴ τις ἄπειρος γραμμάτων δυνάμεως 20 ὁρῶν ὀλίγα πλήθει καὶ φαῦλα τὴν μορφὴν ἀπιστοίῃ ἄνδρα γραμματικὸν ἐκ τούτων ἀναλέγεσθαι πολέμους μεγάλους, οἱ τοῖς πάλαι συνέτυχον, καὶ κτίσεις πόλεων πράξεις τε καὶ παθήματα βασιλέων, εἴτα φαίη

7 Nauck. p. 441 (fr. 282, 22) 10 πείθεσθαι X: φείδεσθαι 14 πελάγους] πελαγίας? 17 σύμβολον δὲ μέγalon *: lac. 37 E 25 B 24 παθήματα Leonicus: μαθήματα φαίη φανῆναι ἢ ὁμοίον τι *: φανῆναι ὁμνύοντι. Conjecturam confirmat id quod in eandem etiam P. Papageorgiu incidit

φωνήν ἢ ὅμοιον τι μηνύειν καὶ καταλέγειν ἐκείνῳ B
 τῶν ἱστορικῶν τούτων ἕκαστον, ἡδὺς ἄν, ὃ φίλε,
 γέλως σοι τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἀπειρίας ἐπέλθοι· οὕτω
 σκόπει, μὴ καὶ ἡμεῖς τῶν μαντικῶν ἕκαστον τὴν
 5 δύναμιν ἀγνοοῦντες, ἥ συμβάλλει πρὸς τὸ μέλλον,
 εὐήθως ἀγανακτῶμεν, εἰ νοῦν ἔχων ἄνθρωπος ἐκ
 τούτων ἀποφαίνεται τι περὶ τῶν ἀδήλων, καὶ ταῦτα
 φάσκων αὐτὸς οὐ πταρμὸν οὐδὲ φωνήν ἀλλὰ δαι-
 μόνιον αὐτῷ τῶν προᾶξεων ὑφηγεῖσθαι. μέτειμι γὰρ
 10 ἤδη πρὸς σέ, ὃ Πολύμνι, θαυμάζοντα Σωκράτους
 ἀνδρὸς ἀτυφία καὶ ἀφελεία μάλιστα δὴ φιλοσοφίαν
 ἐξανθρωπίσαντος, εἰ μὴ πταρμὸν μηδὲ κληδόνα τὸ
 σημεῖον ἀλλὰ τραγικῶς πάννυ τὸ δαιμόνιον ὠνόμαζεν.
 ἐγὼ γὰρ ἂν τοῦναντίον ἐθαύμαζον ἀνδρὸς ἄκρου
 15 διαλέγεσθαι καὶ κρατεῖν ὀνομάτων, ὥσπερ Σωκρά-
 τῆς, εἰ μὴ τὸ δαιμόνιον ἀλλὰ τὸν πταρμὸν αὐτῷ
 σημαίνειν ἔλεγεν· ὥσπερ εἴ τις ὑπὸ τοῦ βέλους φαίη
 τετρῶσθαι μὴ τῷ βέλει ὑπὸ τοῦ βαλόντος, μεμε-
 τρηῆσθαι δ' αὖ τὸ βάρος ὑπὸ τοῦ ξυγοῦ μὴ τῷ ξυγῷ
 20 ὑπὸ τοῦ ἱστάντος. οὐ γὰρ τοῦ ὀργάνου τὸ ἔργον,
 ἀλλ' οὗ καὶ τὸ ὄργανον ὃ χρῆται πρὸς τὸ ἔργον·
 ὄργανον δέ τι καὶ τὸ σημεῖον ὃ χρῆται τὸ σημαῖ-
 νον· ἀλλ' ὅπερ εἶπον, εἴ τι Σιμβλίας ἔχοι λέγειν,
 ἀκουστέον, ὥς εἰδότος ἀκριβέστερον.

25 13. Καὶ ὁ Θεόκριτος 'πρότερόν γ'·' ἔφη 'τοὺς
 εἰσιόντας οἵτινές εἰσιν ἀποσκηψαμένοις, μᾶλλον δὲ D

2 τῶν ἱστορικῶν W: τῷ ἱστορικῷ φίλε] Φειδόλαε R
 7 τούτων Duebnerus: τούτων ἂν 13 τὸ] del. Stegmannus,
 recte ut vid. 16 εἰ μὴ τὸν πταρμὸν ἀλλὰ τὸ δαιμόνιον
 αὐτῷ BE 26 οἵτινες] εἴτινες BE

τὸν ξένον ὃν ἔοικεν ἡμῖν Ἐπαμεινώνδας ὁδὸν κομίζ-
 ξειν.' ἀποβλέψαντες οὖν πρὸς τὰς θύρας, ἑωρῶμεν
 ἡγούμενον μὲν τὸν Ἐπαμεινώνδαν καὶ συνεστώτων
 φίλων Ἰσμηνοδώρου καὶ Βακχυλίδαν καὶ Μέλισσον
 τὸν ἀύλητήν, ἐπόμενον δὲ τὸν ξένον, οὐκ ἀγεννή 5
 τὸ εἶδος ἀλλὰ πραότητα καὶ φιλοφροσύνην τοῦ ἥθους
 ὑποφαίνοντα καὶ σεμνῶς ἀμπεχόμενον τὸ σῶμα.
 καθίσαντος οὖν ἐκείνου μὲν αὐτοῦ παρὰ τὸν Σιμμίαν
 τοῦ δ' ἀδελφοῦ παρ' ἐμὲ τῶν δ' ἄλλων ὥς ἕκαστος
 ἔτυχε καὶ γενομένης σιωπῆς, ὁ Σιμμίας τὸν ἀδελ- 10
 φὸν ἡμῶν καλέσας 'εἶεν' εἶπεν 'ὦ Ἐπαμεινώνδα,
 E τίνα χρὴ τὸν ξένον καὶ πῶς καὶ πόθεν προσάγο-
 ρεύειν; ἀρχὴ γάρ τις ἐντυχίας καὶ γνώσεως αὐτῇ
 συνήθης.' καὶ ὁ Ἐπαμεινώνδας 'Θεάνωρ' εἶπεν 'ὦ
 Σιμμία, ὄνομα μὲν τάνδρῃ, γένος δὲ Κροτωνιάτης 15
 τῶν ἐκεῖ φιλοσόφων οὐ καταισχύνων τὸ μέγα Πυθα-
 γόρου κλέος· ἀλλὰ καὶ νῦν ἡκεῖ δεῦρο μακρὰν ὁδὸν
 ἐξ Ἰταλίας ἔργοις καλοῖς καλὰ δόγματα βεβαιῶν.
 ὑπολαβὼν δ' ὁ ξένος 'οὐκοῦν' ἔφη 'σὺ κωλύεις,
 ὦ Ἐπαμεινώνδα, τῶν ἔργων τὸ κάλλιστον. εἰ γὰρ 20
 F εὖ ποιεῖν φίλους καλόν, οὐκ αἰσχρὸν εὖ πάσχειν
 ὑπὸ φίλων· ἡ γὰρ χάρις οὐχ ἥττον δεομένη τοῦ
 λαμβάνοντος ἢ τοῦ διδόντος ἐξ ἀμφοῖν τελειοῦται
 πρὸς τὸ καλόν· ὁ δὲ μὴ δεξάμενος ὥσπερ σφαῖραν
 εὖ φερομένην κατήσχυεν ἀτελῇ πεσοῦσαν. πόλου 25
 γὰρ οὕτω σκοποῦ βάλλοντα καὶ τυχεῖν ἡδὺ καὶ δια-
 μαρτάνειν ἀνιαρὸν ὥς ἀνδρὸς εὖ παθεῖν ἀξίου διὰ

1 ὃν * 3 συνεστώτων] σὺν αὐτῷ τῶν R. τῶν συνεστώ-
 των W 15 τάνδρῃ *: τῷ ἀνδρὶ

χάριτος ἐφιέμενον; ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ὁ τοῦ σκοποῦ μέ-
 νοντος ἀτυχήσας σφάλλεται δι' αὐτόν, ἐνταυθοῖ δ'
 ὁ παραιτούμενος καὶ ὑποφεύγων ἀδικεῖ τὴν χάριν
 εἰς ὃ ἔσπευκε μὴ περαίνουσαν. σοὶ μὲν οὖν τὰς 583
 5 αἰτίας ἤδη διήλθον, ὅφ' ὧν ἔπλευσα δεῦρο· βού-
 λομαι δὲ καὶ τούτοις διελθὼν χρήσασθαι πρὸς σε
 δικασταῖς. ἐπεὶ γὰρ ἐξέπεσον αἱ κατὰ πόλεις ἐται-
 ρεῖαι τῶν Πυθαγορικῶν στάσει κρατηθέντων, τοῖς
 δ' ἔτι συνεστῶσιν ἐν Μεταποντίῳ συνεδρεύουσιν ἐν
 10 οἰκίᾳ πῦρ οἱ Κυλώνειοι περιένησαν καὶ διέφθειραν
 ἐν ταύτῳ πάντας πλὴν Φιλολάου καὶ Λύσιδος, νέων
 ὄντων ἔτι βώμῃ καὶ κουφότητι διωσαμένων τὸ πῦρ,
 Φιλόλαος μὲν εἰς Λευκανοὺς φυγὼν ἐκεῖθεν ἀνεσώθη
 πρὸς τοὺς ἄλλους φίλους ἤδη πάλιν ἀθροιζομένους
 15 καὶ κρατοῦντας τῶν Κυλωνείων· Λῦσις δ' ὅπου γέ-
 γονεν ἠγνοεῖτο πολὺν χρόνον· πλὴν γε δὴ Γοργίας
 ὁ Λεοντῖνος ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀναπλέων εἰς Σικελίαν B
 ἀπηγγέλλε τοῖς περὶ Ἄρκεσον βεβαίως Λύσιδι συγ-
 γεγονέναι διατρίβοντι περὶ Θήβας. ὥρμησε δ' ὁ
 20 Ἄρκεσος πόθῳ τάνδρὸς αὐτοῦ ὥς εἶχε πλεῦσαι,
 κομιδῇ δὲ διὰ γῆρας καὶ ἀσθένειαν ἐλλείπων ἐπέ-
 σκηψε μάλιστα μὲν ζῶντα κρῖναι τὸν Λῦσιν εἰς
 Ἰταλίαν ἢ τὰ λείψανα τεθνηκότος. οἱ δ' ἐν μέσῳ
 πόλεμοι καὶ στάσεις καὶ τυραννίδες ἐκώλυσαν αὐτῷ
 25 ζῶντι συντελέσαι τοὺς φίλους τὸν ἄθλον, ἐπεὶ δ'
 ἡμῖν τὸ Λύσιδος δαιμόνιον ἤδη τεθνηκότος ἐναργῶς

6 τούτοις Turnebus: τούτους 7 ἐταιρεῖαι *: ἐταιρίαι
 11 ταύτῳ W: τούτῳ 12 βώμῃ] καὶ βώμῃ Stegmannus.
 Nihil opus 20 τάνδρὸς * hic et paulo post: τοῦ ἀνδρὸς

προϋπέφαινε τὴν τελευτήν, καὶ τὰς παρ' ὑμῖν, ὧ
 C Πολύμνι, θεραπείας καὶ διαίτας τάνδρως οἱ σαφῶς
 εἰδότες ἀπήγγελλον, ὅτι πλουσίας ἐν οἴκῳ πένητι
 γηροκομίας τυχὼν καὶ πατὴρ τῶν σῶν υἱέων ἐπι-
 γραφεὶς οἴχοιτο μακαριστός, ἀπεστάλην ἐγὼ νέος καὶ
 εἰς ὑπὸ πολλῶν καὶ πρεσβυτέρων, ἐχόντων οὐκ ἔχουσι
 χρήματα διδόντων, πολλὴν χάριν καὶ φιλίαν ἀντι-
 λαμβανόντων. Αὖσις δὲ καὶ κεῖται καλῶς ὑφ' ὑμῶν,
 καὶ τάφου καλοῦ κρείττων αὐτῷ χάρις ἐκτινομένη
 φίλοις ὑπὸ φίλων καὶ οἰκείων.¹⁰

14. Ταῦτα τοῦ ξένου λέγοντος, ὁ μὲν πατὴρ ἐπε-
 δάκρυσε τῇ μνήμῃ τοῦ Λύσιδος πολὺν χρόνον, ὁ δ'
 D ἀδελφὸς ὑπομειδιῶν ὥσπερ εἰώθει πρὸς ἐμέ 'πῶς'
 ἔφη 'ποιοῦμεν, ὧ Καφείσια; προῖέμεθα τὴν πενίαν
 τοῖς χρήμασι καὶ σιωπῶμεν;' 'ἤκιστ' ἔφην ἐγὼ 'τὴν 15
 φίλην καὶ ἀγαθὴν κουροτρόφον'. ἀλλ' ἄμυνε· σὸς
 γὰρ ὁ λόγος.' 'καὶ μὴν ἐγὼ' εἶπεν 'ὧ πάτερ, ταύτῃ
 μόνον τὴν οἰκίαν ἐδεδίειν ἀλώσιμον ὑπὸ χρημάτων
 εἶναι, κατὰ τὸ Καφείσιον σῶμα, καλῆς μὲν ἐσθῆτος
 δεόμενον ἵνα τοῖς ἐρασταῖς ἐγκαλλωπίσῃται τοσού- 20
 τοις οὔσιν, ἀφθόνου δὲ καὶ πολλῆς τροφῆς ἵν' ἀν-
 τέχῃ πρὸς τὰ γυμνάσια καὶ πρὸς τοὺς ἐν ταῖς πα-
 λαιστραῖς ἀγῶνας; ὀπηνίκα δ' οὗτος οὐ προδίδωσι
 τὴν πενίαν οὐδ' ὥς βαφὴν ἀνίησι τὴν πάτριον πενίαν,
 E ἀλλὰ καίπερ ὢν μειράκιον, εὐτελείᾳ καλλωπίζεται 25
 καὶ στέργει τὰ παρόντα, τίς ἂν ἡμῖν γένοιτο τῶν

1 προϋπέφαινε Cobetus 7 πολλήν] πολλήν δὲ R 8 καὶ
 κεῖται] κεκήδευται Cobetus 14 ποιοῦμεν — προῖέμεθα
 Cobetus 16 Hom. ι 27 18 μόνον Holwerda: μόνη

χρημάτων διάθεσις καὶ χρήσις; ἦπου καταχρυσώσο-
 μεν τὰ ὄπλα, καὶ τὴν ἀσπίδα πορφύρα συμμειγμένη
 πρὸς χρυσίον, ὥσπερ Νικίας ὁ Ἀθηναῖος, διαποικι-
 λοῦμεν; σοὶ δ', ὦ πάτερ, Μιλησίαν χλανίδα τῇ δὲ
 5 μητρὶ παραλουργὸν ὠνησόμεθα χιτῶνιον; οὐ γὰρ εἰς
 γαστέρα δῆπου καταχρησόμεθα τὴν δωρεάν, εὖω-
 χοῦντες αὐτοὺς πολυτελέστερον, ὥσπερ ξένον ὑπο-
 δεδεγμένοι βαρύτερον τὸν πλοῦτον. 'ἅπαρ' εἶπεν
 ὁ πατήρ 'ὦ παῖ· μηδέποτε τοιαύτην ἐπίδοιμι μετα- F
 10 κόσμησιν τοῦ βίου ἡμῶν.' 'καὶ μὴν οὐδ' ἀργόν'
 ἔφη 'καθισόμεθα φρουροῦντες οἴκοι τὸν πλοῦτον·
 ἄχαρις γὰρ ἂν οὕτως ἢ χάρις καὶ ἄτιμος ἢ κτή-
 σις εἴη.' 'τί μὴν;' εἶπεν ὁ πατήρ. 'οὐκοῦν' ἔφη ὁ
 Ἐπαμεινώνδας 'Ἰάσωνι μὲν τῷ Θετταλῶν ταγῷ πέμ-
 15 ψαντι δεῦρο πολὺν χρυσίον ἐναγχος πρὸς ἡμᾶς καὶ
 δεομένῳ λαβεῖν ἀγροικότερος ἐφάνην ἀποκρινόμενος
 ἀδίκων χειρῶν αὐτὸν κατάρχειν, ὅτι μοναρχίας ὦν
 ἐραστής ἄνδρα δημότην ἐλευθέρως καὶ αὐτονόμου
 πόλεως ἐπείρω διὰ χρημάτων. σοῦ δ', ὦ ξέने, τὴν 584
 20 μὲν προθυμίαν (καλὴ γὰρ καὶ φιλόσοφος) δέχομαι
 καὶ ἀγαπῶ διαφερόντως· ἥκεις δὲ φάρμακα φίλοις
 μὴ νοσοῦσι κομίζων. ὥσπερ οὖν εἰ πολεμεῖσθαι πυ-
 θόμενος ἡμᾶς ἔπλευσας ὅπλοις καὶ βέλεσιν ἡμᾶς
 ὠφελήσων, εἴτα φιλίαν καὶ εἰρήνην εὔρες, οὐκ ἂν
 25 ὥρου δεῖν ἐκείνα διδόναι καὶ ἀπολείπειν μὴ δεομέ-
 νοις· οὕτω σύμμαχος μὲν ἀφίξαι πρὸς πενίαν ὥς
 ἐνοχλουμένοις ὑπ' αὐτῆς, ἢ δ' ἐστὶ δάστη φέρειν

ἡμῖν καὶ φίλῃ σύνοικος. οὐκ οὖν δεῖ χρημάτων οὐδ' ὀπλων ἐπ' αὐτήν μηδὲν ἀνιῶσαν· ἀλλ' ἀπάγγελλε τοῖς ἐκεῖ γνωρίμοις, ὅτι κάλλιστα μὲν αὐτοὶ πλούτῳ χρῶνται καλῶς δὲ πενία χρωμένους αὐτόθι φίλους ἔχουσι, τὰς δὲ Λύσιδος ἡμῖν τροφὰς καὶ ταφὰς αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ Λῦσις ἀπέδωκε, τὰ τ' ἄλλα καὶ πενίαν διδάξας μὴ δυσχεραίνειν.'

15. Ὑπολαβὼν δ' ὁ Θεάνωρ 'ἄρ' οὖν' ἔφη 'τὸ πενίαν δυσχεραίνειν ἀγεννές ἐστι τὸ δὲ πλοῦτον δεδιέναι καὶ φεύγειν οὐκ ἄτοπον;' 'ἄτοπον, εἰ μὴ λόγῳ 10 τις αὐτὸν ἀλλὰ σχηματιζόμενος ἢ δι' ἀπειροκαλίαν ἢ τυφόν τινα διωθεῖται.' 'καὶ τίς ἄν' ἔφη 'λόγος ἀπείργοι τὴν ἐκ καλῶν καὶ δικαίων κτήσιν, ὧς Ἐπαμεινώνδας; μᾶλλον δὲ (πρᾶότερον γὰρ ἡμῖν ἢ τῷ Θετταλῷ πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἐνδίδουσαν αὐτὸν ὑπὲρ 15 C τούτων) εἰπέ μοι, πότερον ἡγῇ δόσιν μὲν εἶναι τινα χρημάτων ὁρσθὴν λῆψιν δὲ μηδεμίαν ἢ καὶ τοὺς διδόντας ἀμαρτάνειν πάντως καὶ τοὺς λαμβάνοντας;' 'οὐδαμῶς' εἶπεν ὁ Ἐπαμεινώνδας, 'ἀλλ' ὥσπερ ἄλλον τινὸς ἐγὼ καὶ πλούτου χάριν τε καὶ κτήσιν εἶναι 20 νομίζω, τὴν μὲν αἰσχροὴν τὴν δ' ἀστείαν.' 'ἄρ' οὖν' ἔφη ὁ Θεάνωρ 'ὁ ἃ ὀφείλει διδοὺς ἐκουσίως καὶ προθύμως οὐ καλῶς δίδωσιν;' ὡμολόγησεν. 'ὁ δ' ἃ τις καλῶς δίδωσι δεξάμενος οὐ καλῶς εἰληφεν; ἢ γένοιτ' D ἂν δικαιότερα χρημάτων λήψις τῆς παρὰ τοῦ δικαίως 25 διδόντος;' 'οὐκ ἄν' ἔφη 'γένοιτο.' 'δυεῖν ἄρα φι-

10 ἄτοπον

Ἐπαμεινώνδας

14 πρᾶότερον idem: πρότερον

addendum etiam εἶπεν

W: ὡς Ἐπαμεινώνδας

22 ἃ ὀφείλει *: ἃ ὀφείλων

λων' εἶπεν ὧ' Ἐπαμεινώνδα, εἰ θατέρῳ δοτέον, θα-
 τέρῳ δὴπου ληπτέον· ἐν μὲν γὰρ ταῖς μάχαις τὸν
 εὖ βάλλοντα τῶν πολεμίων ἐκκλιτέον, ἐν δὲ ταῖς
 χάρισι τὸν καλῶς διδόντα τῶν φίλων οὔτε φεύγειν
 5 οὔτ' ἀπωθεῖσθαι δίκαιον· εἰ γὰρ ἡ πενία μὴ δυσχε-
 ρὲς οὐδ' αὖ πάλιν ὁ πλοῦτος οὕτως ἄτιμος καὶ ἀπο-
 βλητος· 'οὐ γὰρ οὖν' εἶπεν ὁ Ἐπαμεινώνδας 'ἀλλ'
 ἔστιν ὅτῳ μὴ λαβόντι τὸ καλῶς διδόμενον τιμιώ-
 τερον ὑπάρχει καὶ κάλλιον· οὕτως δ' ἐπίσκεψαι μεθ'
 10 ἡμῶν. εἰσὶ δὴπουθιν ἐπιθυμίαι πολλαὶ καὶ πολλῶν,
 ἔνιαι μὲν ἔμφυτοι λεγόμεναι καὶ περὶ τὸ σῶμα βλα-
 στάνουσαι, πρὸς τὰς ἀναγκαίαις ἡδονάς· αἱ δ' ἐπὶ ἡ- E
 λυδες, αἱ ἔνεκα κενῶν δοξῶν, ἰσχὺν δὲ καὶ βίαν
 ὑπὸ χρόνου καὶ συνηθείας ἐν τροφῇ μοχθηρὰ λα-
 15 βοῦσαι, πολλάκις ἔλκουσι καὶ ταπεινοῦσι τὴν ψυ-
 χὴν ἐρρωμενέστερον τῶν ἀναγκαίων· ἔθει δὲ καὶ
 μελέτῃ πολὺ μὲν τις ἤδη καὶ τῶν ἐμφύτων ἀπα-
 ρύσαι παθῶν τῷ λόγῳ παρῆσκε· τὸ δὲ πᾶν τῆς
 ἀσκήσεως κράτος, ὃ φίλε, ταῖς ἐπεισοδίοις καὶ περιτ-
 20 ταῖς προσαγαρόντας ἐπιθυμίαις ἐκπονεῖν χρὴ καὶ
 ἀποκόπτειν αὐτὰς ἀνείρξεσι καὶ κατοχαῖς ὑπὸ τοῦ
 λόγου κολαζομένας. εἰ γὰρ δίσψαν ἐκβιάζεται καὶ F
 πεῖναν ἢ πρὸς τροφὴν καὶ ποτὶν ἀντίβασις τοῦ λο-
 γισμοῦ, μακρῷ δὴπου ῥᾶδόν ἐστι φιλοπλουτίαν κο-
 25 λοῦσαι καὶ φιλοδοξίαν ἀποχαῖς ὧν ἐφίενται καὶ
 ἀνείρξεσιν εἰς τέλος καταλυθείσας· ἢ οὐ δοκεῖ σοι;
 'ὦμολόγησεν ὁ ξένος.' ἄρ' οὖν' ἔφη 'διαφορὰν ὀρεῖς

1 θατέρῳ posterius Basileensis; θάτερον 8 λαβόντι
 W: διδόντι 13 αἱ *: αἱ ἔνεκα *: ἔνεκεν

ἀσκήσεως καὶ τοῦ πρὸς ὃ ἡ ἄσκησις ἔργου, καὶ
καθάπερ ἀθλητικῆς ἔργου μὲν ἂν εἴποις τὴν ὑπὲρ
τοῦ στεφάνου πρὸς τὸν ἀντίπαλον ἄμιλλαν, ἄσκησιν
δὲ τὴν ἐπὶ τοῦτο διὰ τῶν γυμνασίων παρασκευὴν
τοῦ σώματος· οὕτω καὶ ἀρετῆς ὁμολογεῖς τὸ μὲν
ἔργον εἶναι τὸ δ' ἄσκησιν; ὁμολογήσαντος δὲ τοῦ
ξένου, 'φέρε τολύννυ πρῶτον' εἶπε· τῆς ἐγκρατείας
585 τὸ τῶν αἰσχυρῶν καὶ παρανόμων ἡδονῶν ἀπέχεσθαι
πότερον ἄσκησιν ἢ μᾶλλον ἔργον καὶ ἀπόδειξιν ἀσκή-
σεως εἶναι νομίζεις; 'ἔργον' εἶπεν 'ἐγὼ καὶ ἀπό- 10
δειξιν.' 'ἄσκησιν δὲ καὶ μελέτην ἐγκρατείας, οὐχ
ἦπερ ἔτι νῦν ἐφείλκυσθε πάντες ὑμεῖς, ὅταν γυμνα-
ζόμενοι καὶ κινήσαντες ὥσπερ ζῶα τὰς ὀρέξεις, ἐπι-
στήτε λαμπραῖς τραπέζαις καὶ ποικίλοις ἐδέσμασι
πολὺν χρόνον, εἴτα ταῦτα τοῖς οἰκέταις ὑμῶν εὐω- 15
χεῖσθαι παραδόντες, αὐτοὶ τὰ λιτὰ καὶ ἀπλᾶ προσ-
φέρησθε κεκολασμέναις ἤδη ταῖς ἐπιθυμίαις; ἢ γὰρ
ἐν οἷς ἔξεστιν ἀποχὴ τῶν ἡδονῶν ἄσκησις ἐστὶ τῇ
ψυχῇ πρὸς ἃ κεκώλυται.' 'πάννυ μὲν οὖν' εἶπεν.
'ἔστιν οὖν τις, ὃ φίλε, καὶ δικαιοσύνη πρὸς φιλο- 20
B πλουτίαν καὶ φιλαργυρίαν ἄσκησις, οὐ τὸ μὴ κλέπτειν
ἐπιόντα νύκτωρ τὰ τῶν πέλας μηδὲ λωποδυτεῖν· οὐδ'
εἰ μὴ προδίδωσι τις πατρίδα καὶ φίλους δι' ἀργύ-
ριον, οὗτος ἀσκεῖ πρὸς φιλαργυρίαν (καὶ γὰρ ὁ νόμος
ἴσως ἐνταῦθα καὶ ὁ φόβος ἀπείργει τὴν πλεονεξίαν 25
τοῦ ἀδικεῖν), ἀλλ' ὁ τῶν δικαίων καὶ συγκεχωρημένων

7 εἶπε W: εἰπέ 10 νομίζειν BE 11 μελέτην R: με-
λέτην μετὰ 12 ἦπερ — ἐφείλκυσθε] ἦσπερ — ἐφικνεῖσθε?
vid. Symb. γυμνασάμενοι R

ὑπὸ τοῦ νόμου κερδῶν πολλάκις ἀφιστὰς ἑαυτὸν
ἐκουσίως, ἄσκει καὶ προεθίζεται μακρὰν εἶναι παν-
τὸς ἀδίκου καὶ παρὰ νόμον λήμματος. οὔτε γὰρ ἐν
ἡδοναῖς μεγάλαις μὲν ἀτόποις δὲ καὶ βλαβεραῖς οἶόν
5 τε τὴν διάνοιαν ἡρεμεῖν μὴ πολλάκις ἐν ἐξουσίᾳ τοῦ C
ἀπολαύειν καταφρονήσασαν, οὔτε λήμματα μοχθηρὰ
καὶ πλεονεξίας μεγάλας εἰς ἐφικτὸν ἡκούσας ὑπερ-
βῆναι ῥάδιον ᾧτινι μὴ πόρρωθεν ἐνδέδεται καὶ κα-
κόλασται τὸ φιλοκερδέες, ἀλλ' οἷς ἔξεστιν ἀνέδην
10 εἰς τὸ κερδαίνειν ἀνατεθραμμένον σπαργᾶ πρὸς τὰς
ἀδικίας μάλα μόλις καὶ χαλεπῶς τοῦ πλεονεκτεῖν
ἀπεχόμενον. ἀνδρὶ δὲ μὴ φίλων προΐεμένῳ χάρισι
μὴ βασιλέων δωρεαῖς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τύχης κληρὸν
ἀπειπαμένῳ καὶ θησαυροῦ φανέντος ἐπιπηδῶσαν
15 ἀποστήσαντι τὴν φιλοπλουτίαν, οὐκ ἐπανίσταται πρὸς
τὰς ἀδικίας οὐδὲ θορυβεῖ τὴν διάνοιαν· ἀλλ' εὐκό-
λως χρῆται πρὸς τὸ καλὸν αὐτῷ μέγα φρονῶν καὶ D
τὰ κάλλιστα τῇ ψυχῇ συνειδώς. τούτων ἐγὼ καὶ
Καφεισίας ἐρασταὶ τῶν ἀνθρώπων ὄντες, ᾧ φίλε
20 Σιμμία, παραιτούμεθα τὸν ξένον εἶν ἡμᾶς ἱκανῶς
ἐγγυμνάσασθαι τῇ πενίᾳ πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐκείνην.

16. Ταῦτα τᾶδελφοῦ διελθόντος, ὁ Σιμμίας δις
ἢ τρις ἐπινεύσας τῇ κεφαλῇ* 'μέγας' ἔφη 'μέγας
ἀνὴρ ἐστίν Ἐπαμεινώνδας· τούτου δ' αἴτιος οὐτόσθι

2 προεθίζεται *: προσεθίζεται 8 ἐνδέδεται R: ἐνδέ-
δοται 9 ἀλλ' οἷς ἔξεστιν Emperius: ἄλλαις ἔξεσιν ἀνέ-
δην R: ἀναίδην 10 σπαργᾶ scripsi cum Holwerda: ὁ γὰρ
σπαργᾶ ubi ὁ γὰρ ex proxima syllaba ortum est πρὸς τὰς
ἀδικίας *: περὶ τὰς ἀδικίας 21 ἐγγυμνάσασθαι W: ἐγ-
γυμνάσθαι 22 τᾶδελφοῦ *: τοῦ ἀδελφοῦ ὁ R: ὅσον ὁ

Πολύμνις, ἐξ ἀρχῆς τὴν ἀρίστην τροφὴν ἐν φιλο-
 σοφίᾳ τοῖς παισὶ παρασκευασάμενος. ἀλλὰ περὶ μὲν
 τούτων αὐτοὶ διαλύεσθε πρὸς αὐτούς, ὃ ξένε· τὸν
 E δὲ Λῦσιν ἡμῖν, εἰ θέμις ἀκοῦσαι, πότερον ἄρα κινεῖς
 ἐκ τοῦ τάφου καὶ μετοικίσεις εἰς Ἰταλίαν ἢ κατα- 5
 μένειν ἐνταῦθα παρ' ἡμῖν ἐάσεις εὐμενέσι καὶ φί-
 λοις, ὅταν ἐκεῖ γενώμεθα, συνοίκοις χρησόμενον;'
 καὶ ὁ Θεάνωρ ἐπιμειδιάσας 'ἔοικεν' ἔφη 'Λῦσις, ὃ
 Σιμμία, φιλοχωρεῖν, οὐδενὸς τῶν καλῶν ἐνδεῆς γε-
 γονῶς δι' Ἐπαμεινώνδαν. ἔστι γάρ τι γιγνόμενον 10
 ἰδίᾳ περὶ τὰς ταφὰς τῶν Πυθαγορικῶν ὕσιον, οὐ
 μὴ τυχόντες οὐ δοκοῦμεν ἀπέχειν τὸ μακαριστὸν καὶ
 οἰκεῖον τέλος. ὥς οὖν ἔγνωμεν ἐκ τῶν ὀνειρῶν τὴν
 Λύσιδος τελευτὴν (διαγιγνώσκουμεν δὲ σημεῖον τινὲς
 F φαινομένον κατὰ τοὺς ὕπνους, εἴτε τεθνηκὸς εἴτε 15
 ζῶντος εἰδωλὸν ἔστιν), ἔννοια πολλοῖς ἐπεισῆλθεν,
 ὥς ἐπὶ ξένης ὁ Λῦσις ἄλλως κεκήδευται καὶ κινητέος
 ἔστιν ἡμῖν ὅπως ἐκεῖ μεταλλάξῃ τῶν νομιζομένων.
 τοιαύτῃ δὲ διανοίᾳ παραγενόμενος καὶ πρὸς τὸν
 τάφον εὐθὺς ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων ὀδηγηθεὶς, ἐσπέρας 20
 ἤδη χοᾶς ἐχεόμην ἀνακαλούμενος τὴν Λύσιδος ψυχὴν
 κατελθεῖν ἀποθεσπίσουσαν ὥς χρητὰ ταῦτα πράσσειν.
 προϊούσης δὲ τῆς νυκτός, εἶδον μὲν οὐδὲν ἀκοῦσαι
 δὲ φωνῆς ἔδοξα τὰ ἀκίνητα μὴ κινεῖν· ὁσίως γὰρ
 ὑπὸ τῶν φίλων κεκηδεῦσθαι τὸ Λύσιδος σῶμα, τὴν 25

1 ἐξ ἀρχῆς] ante οὗτοι BE 3 αὐτοὶ διαλύεσθε R:
 αὐτὸς διαλύεσθαι αὐτούς idem: αὐτούς 10 γιγνόμενον
 scripsi cum Stegmanno: γενόμενον 18 ἐκεῖ] οἱκοι Hol-
 werda 22 κατελθεῖν] κατωθεν ἐλθεῖν Herwerdenus 24
 τὰκίνητα?

δὲ ψυχὴν ἤδη κεκριμένην ἀφείσθαι πρὸς ἄλλην γένεσιν, ἄλλω δαίμονι συλλαχοῦσαν. καὶ μέντοι καὶ 586
 συμβαλὼν ἔωθεν Ἐπαμεινώνδῃ καὶ τὸν τρόπον ἀκούσας ὃ θάψειε Λῦσιν, ἐπέγνων ὅτι καλῶς ἔχρησται τῶν
 5 ἀπορρητῶν πεπαιδευμένος ὑπ' ἐκείνου τάνδρως εἴη καὶ χρῆτο ταύτῃ δαίμονι πρὸς τὸν βίον, εἰ μὴ κακὸς ἐγὼ τεκμηρῶσθαι τῷ πλὺ τὸν κυβερνήτην. εὐρεῖαι μὲν γὰρ ἀτραποὶ βίων, ὀλίγοι δ' ὅς εἰσι δαίμονες ἀνθρώπους ἄγουσιν.' ὁ μὲν οὖν Θεάνωρ ταῦτ' εἰπὼν τῷ
 10 Ἐπαμεινώνδῃ προσέβλεψεν, οἷον ἐξ ὑπαρχῆς ἀναθεώμενος αὐτοῦ τὴν φύσιν καὶ τὸ εἶδος.

17. Ἐν τούτῳ δ' ὁ μὲν ἰατρὸς προσελθὼν περιέλυσε τοῦ Σιμμίου τὸν ἐπίδεσμον ὥς θεραπεύσων τὸ σῶμα· Φυλλίδα δ' ἐπείσελθὼν μεθ' Ἰπποσθενείδου καὶ 15
 κελεύσας ἐμὲ καὶ Χάρωνα καὶ Θεόκριτον ἐξαναστῆναι προσῆγεν εἰς τινα γωνίαν τοῦ περιστύλου, σφόδρα τεταραγμένος ὥς διεφαίνετο τῷ προσώπῳ. κάμου 'μή τι καινότερον, ὦ Φυλλίδα, προσπέπτωκεν' εἰπόντος, 'ἐμοὶ μὲν οὐδέν' ἔφη 'κακόν,
 20 ὦ Καφρεσία· καὶ γὰρ προΐδεις καὶ προύλεγον ὑμῖν τὴν Ἰπποσθενείδου μαλακίαν, θεόμενος μὴ ἀνακοινοῦσθαι μηδὲ παραλαμβάνειν εἰς τὴν προᾶξιν'. ἐκπλαγέντων δὲ τὸν λόγον ἡμῶν, ὃ Ἰπποσθενείδης 'μὴ λέγε πρὸς θεῶν' ἔφη 'Φυλλίδα, ταῦτα· μηδὲ τὴν
 25 προπέτειαν εὐτολμίαν οἰόμενος ἀνατρέψης καὶ ἡμᾶς καὶ τὴν πόλιν· ἄλλ' ἔασον ἀσφαλῶς, εἴπερ εἴμαρται, κατελθεῖν τοὺς ἄνδρας'. καὶ ὁ Φυλλίδα παροξυνό-

8 ὀλίγοι] λιταί? cf. p. 964 c 10 ἀναθεόμενος BE 11
 καὶ Leonicus 14 σῶμα] τραῦμα R

μενος 'εἰπέ μοι' φησὶν 'ὦ Ἰπποσθενεΐδα, πόσους οἷε μετέχειν τῶν ἀπορρήτων εἰς τὴν προᾶξιν ἡμῖν; 'ἐγὼ μὲν' εἶπεν 'οὐκ ἐλάσσους ἢ τριάκοντα γιγνώσκω.' 'τί οὖν' ἔφη 'τοσούτων τὸ πλῆθος ὄντων, τὰ πᾶσι δόξαντα μόνος ἀνήρηκας καὶ διακεκώλυκας 5 ἐκπέμψας ἱππέα πρὸς τοὺς ἄνδρας ἥδη καθ' ὁδὸν ὄντας, ἀναστρέφειν κελεύσας καὶ μὴ κατατεῖναι σήμερον, ὅτε τῶν πρὸς τὴν ἀάθοδον αὐτοῖς τὰ πλεῖστα καὶ ταὔτόματον συμπαρεσκεύασεν.' εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Φυλλίδου, πάντες μὲν διεταράχθημεν· ὁ δὲ 10

D Χάρων τῷ Ἰπποσθενεΐδᾳ πάννυ σκληρῶς τὴν ὕψιν ἐνερείσας 'ὦ μοχθηρὲ' εἶπεν 'ἄνθρωπε, τί δέδρακας ἡμᾶς; 'οὐδέν' ἔφη 'δεινόν' ὁ Ἰπποσθενεΐδας 'ἐὰν ἀνελς τὴν τραχύτητα τῆς φωνῆς, ἀνδρὸς ἡλικιώτου καὶ πολιὰς παραπλησίως ἔχοντος λογισμῶν μετὰσχης. 15 εἰ μὲν γὰρ εὐψυχίαν φιλοκίνδυνον ἀποδείξασθαι τοῖς πολίταις καὶ θυμὸν ὀλιγωροῦντα τοῦ βίου προηγήμεθα, Φυλλίδα, πολὺ τὸ τῆς ἡμέρας μῆκος ἔτι· καὶ τὴν ἐσπέραν μὴ περιμένωμεν ἀλλ' ἥδη βαδίζωμεν ἐπὶ τοὺς τυράννους τὰ ξίφη λαβόντες· ἀποκτιννύω- 20 μεν, ἀποθνήσκωμεν, ἀφειδῶμεν ἑαυτῶν. εἰ δὲ ταῦτα

E μὲν οὔτε δοᾶσαι χαλεπὸν οὔτε παθεῖν, ἐξελέσθαι δὲ τὰς Θήβας ὄπλων, τόσούτων πολεμίων περιεχόντων, καὶ τὴν Σπαρτιατῶν φρουρὰν ἀπώσασθαι δυσὶ νεκροῖς ἢ τρισὶν οὐ ῥάδιον (οὐδὲ γὰρ τοσοῦτον εἰς 25 τὰ συμπόσια καὶ τὰς ὑποδοχὰς παρεσκεύακε Φυλλίδα ἀκρατον, ὥστε τοὺς χιλίους καὶ πεντακοσίους

7 κατιέναι W praeter necessitatem 9 καὶ] abesse malim ταὔτόματον *: τὸ αὐτόματον

Ἀρχία μεθυσθῆναι δορυφόρους· ἀλλὰ κὰν ἐκείνον
 ἀνέλωμεν, ἐφεδρεύει τῇ νυκτὶ νήφων Ἑριππίδας
 καὶ Ἀρκεσος), τί σπεύδομεν κατάγειν φίλους καὶ
 οἰκείους ἄνδρας ἐπὶ προὔπτου ὕλεθρον, καὶ τοῦτο
 5 μηδ' ἀγνοούντων τῶν ἐχθρῶν παντάπασιν τὴν ἀάθο-
 δον; διὰ τί γὰρ Θεσπιδεῦσι μὲν παρήγγελλται τρίτην
 ἡμέραν ταύτην ἐν τοῖς ὅπλοις εἶναι καὶ προσέχειν, F
 ὅταν οἱ Σπαρτιατῶν ἡγεμόνες καλῶσιν; Ἀμφίθεον
 δὲ σήμερον, ὥς πυνθάνομαι, μέλλουσιν ἀνακρίναν-
 10 τες, ὅταν Ἀρχίας ἐπανέλθῃ, διαφθερεῖν. οὐ μεγάλα
 ταῦτα σημεῖα τοῦ μὴ λανθάνειν τὴν προᾶξιν; οὐ κρά-
 τιστον ἐπισχεῖν χρόνον οὐχὶ πολὺν ἀλλ' ὅσον ἐξο-
 σιώσασθαι τὰ θεῖα; καὶ γὰρ οἱ μάντιες τῇ Διμήτρει
 τὸν βοῦν θύοντες πολὺν θόρυβον καὶ κίνδυνον λέ-
 15 γουσι δημόσιον ἀποσημαίνειν τὰ ἔμπυρα. καὶ τὸ σοὶ
 πλείστου δεόμενον, ὧ Χάρων, εὐλαβείας, ἐχθρὸς ἐξ
 ἀγροῦ μοι συνοδεύων Ἰπατόδωρος ὁ Ἐριάνθους,
 χρηστὸς μὲν ἄλλως καὶ οἰκείος ἀνὴρ οὐδὲν δὲ τῶν
 πρᾶσσομένων συνειδώς, ἔστι σοι' φησὶν ὧ Ἴππο- 587
 20 σθενεῖδα, Χάρων ἑταῖρος ἐμοὶ δ' οὐ πάνυ συνήθης·
 εἰάν οἷν δοκῇ σοι, φράσον αὐτῷ φυλάττεσθαι τινα
 κίνδυνον ἐξ ἐνυπνίου μάλα δυσχεροῦς καὶ ἀτόπου·
 τῆς γὰρ ἄλλης νυκτὸς ὥμην αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ὠδί-
 νειν ὥσπερ κύουσιν· αὐτὸν δὲ καὶ τοὺς φίλους
 25 συναγωνιζοντας εὐχεσθαι καὶ κύκλω παρῆναι· τὴν
 δὲ μυκᾶσθαι καὶ ἀφιέναι φωνὰς τινας ἀνδρόθους,

1 Ἀρχία an Ἀρχίου? 2 τῇ νυκτὶ] πύκτης Herwerdenus
 Ἑριππίδας R: κριππίδας. cf. Vit. Pelop. c. 13 13 Διμή-
 τρει *: δημήτρεα 19 πρᾶσσομένων *: προεσομένων

τέλος δὲ πῦρ λάμψαι πολὺν καὶ δεινὸν ἐξ αὐτῆς ἐνδοθεν, ὥς τὰ πλεῖστα τῆς πόλεως φλέγεσθαι τὴν δὲ Καδμείαν καπνῷ μόνῳ περιέχεσθαι τὸ δὲ πῦρ ἄνω
 B μὴ ἐπιπολάζειν.⁴ ἡ μὲν οὖν ὕψις, ᾧ Χάρων, ἦν ὁ ἄνθρωπος διεξῆλθε, τοιαύτη τις ἦν· ἐγὼ δὲ καὶ 5 παραχρῆμα κατέδεισα, καὶ πολὺν μᾶλλον ἀκούσας σήμερον ὥς εἰς τὴν σὴν οἰκίαν οἱ φυγάδες καταίρουν μέλλουσιν, ἀγωνιῶ, μὴ μεγάλων κακῶν ἐμπλήσωμεν ἡμᾶς αὐτούς, οὐδὲν ἀξιόλογον τοὺς πολεμίους δρᾶσαντες ἀλλ' ὅσον διαταράξαντες. τὴν γὰρ πόλιν 10 πρὸς ἡμῶν τίθεμαι, τὴν δὲ Καδμείαν ὥσπερ ἔστι πρὸς ἐκείνων.⁵

18. Ὑπολαβὼν δ' ὁ Θεόκριτος καὶ κατασχὼν τὸν Χάρωνα βουλόμενον εἰπεῖν τι πρὸς τὸν Ἴπποσθενεῖδαν, ἄλλ' ἔμοιγ'·⁶ εἶπεν ἄπ' οὐδενὸς οὕτως οὐδέ- 15
 C ποτε θαρρῆσαι πρὸς τὴν πρᾶξιν, ᾧ Ἴπποσθενεῖδα, παρέστη, καίπερ ἱεροῖς ἀεὶ χρησαμένῳ καλοῖς ὑπὲρ τῶν φυγάδων, ὥς ἀπὸ τῆς ὕψεως ταύτης· εἰ γε φῶς μὲν πολὺν καὶ λαμπρὸν ἐν τῇ πόλει λέγεις ἐξ οἰκίας φίλης ἀνασχεῖν, καπνῷ δὲ συμμελάνθηται τὸ τῶν 20 πολεμίων οἰκητήριον, οὐδὲν οὐδέποτε δακρύων καὶ ταραχῆς φέροντι κρεῖττον· ἀσήμερον δὲ φωνὰς ἐκφέρεσθαι παρ' ἡμῶν, ὥστε καὶ εἴ τις ἐπιχειροίη κατηγορεῖν, περιφώνησιν ἀσαφῆ καὶ τυφλὴν ὑπόνοιαν ἢ πρᾶξις λαβοῦσα μόνον ἅμα καὶ φανήσεται καὶ κρα- 25 τήσει. δυσιερεῖν δέ γε θύοντας εἰκός· ἡ γὰρ ἀρχή

4 ἐπιπολάζειν Turnebus: περιπολάζειν 23 ἐπιχειροίη*: ἐπιχειροῖ 24 περιφώνησιν R: περὶ φωνῆς ἐν' 25 κρατή-
 σει Emperius: κρατήση

καὶ τὸ ἱερεῖον οὐ δημόσιον ἀλλὰ τῶν κρατούντων
 ἐστίν.' ἔτι δὲ τοῦ Θεοκρίτου λέγοντος, λέγω πρὸς
 τὸν Ἱπποσθενεῖδαν 'τίνα πρὸς τοὺς ἄνδρας ἐξαπέ-
 στεilas; εἰ γὰρ οὐ πολὺ προείληφας, διωξόμεθα.' D
 5 καὶ Ἱπποσθενεΐδας 'οὐκ οἶδ' ' εἶπεν 'ὦ Καφεισία
 (δεῖ γὰρ ὑμῖν τάληθ' ἡ λέγειν), εἰ καταλάβοις ἂν τὸν
 ἄνθρωπον ἵππῳ χρώμενον τῶν ἐν Θήβαις κρατίστῳ
 γνώριμος δ' ὑμῖν ὁ ἄνθρωπός ἐστι, τῶν Μέλωνος
 ἄρματηλατῶν ἐπιστάτης καὶ διὰ Μέλωνα τὴν προᾶξιν
 10 ἀπ' ἀρχῆς συνειδώς.' καὶ γὰρ κατιδὼν τὸν ἄνθρωπον
 'ἄρ' οὐ Χλίδωνα λέγεις' εἶπον 'ὦ Ἱπποσθενεΐδα,
 τὸν κέλητι τὰ Ἡραῖα νικῶντα πέρυσιν;' 'ἐκεῖνον
 μὲν οὖν αὐτόν' ἔφησε. 'καὶ τίς οὗτος' ἔφη 'ἐστίν
 ὁ πρὸς ταῖς αὐλείοις θύραις ἐφ'esτὼς πάλαι καὶ
 15 προσβλέπων ἡμῖν;' ἐπιστρέψας οὖν ὁ Ἱπποσθενεΐδας E
 'Χλίδων' ἔφη 'νῆ τὸν Ἡρακλέα φεῖ, μὴ τι χαλε-
 πώτερον συμβέβηκε;' κάκεῖνος, ὡς εἶδεν ἡμᾶς προσ-
 έχοντας αὐτῷ, ἀπὸ τῆς θύρας ἡσυχῇ προσῆγε. τοῦ
 δ' Ἱπποσθενεΐδου νεύσαντος αὐτῷ καὶ λέγειν κελεύ-
 20 σαντος εἰς ἅπαντας, ** 'οἶδ' ' ἔφη 'τοὺς ἄνδρας
 ἀκριβῶς, Ἱπποσθενεΐδα καὶ σε μῆτε κατ' οἶκον εὐ-
 ρὼν μῆτ' ἐπ' ἀγορᾶς δεῦρο πρὸς τούτους ἐτεκμαι-
 ρόμην ἡμειν, καὶ συνέτεινον εὐθύς, ἵνα μηδὲν ἀγνο- F
 ῇτε τῶν γεγονότων. ὡς γὰρ ἐκέλευσας τάχει παντὶ
 25 χορησάμενον ἐπὶ τοῦ ὕρου ἀπαντῆσαι τοῖς ἀνδράσιν,
 εἰσηλθὼν οἴκαδε ληψόμενος τὸν ἵππον· αἰτοῦντι δέ

8 ὁ ἄνθρωπος] del. Herwerdenus 11 οὐ] οὖν R ὦ
 ἀντισθενεΐδα BE 20 lac. 36 E 27 B, supplet ὄντας κα-
 λὸς κάγαθούς Amyotus 21 εὐρον BE

μοι τὸν χαλινὸν οὐκ εἶχεν ἢ γυνὴ δοῦναι, ἀλλὰ
 διέτριβεν ἐν τῷ ταμείῳ πολὺν χρόνον· ὥς δὲ ξη-
 τοῦσα καὶ σκευωρουμένη τὰ ἔνδον, ἱκανῶς ἀπολαύ-
 σασά μου, τέλος ὁμολόγησε κεχρηκέναι τῷ γείτονι
 τὸν χαλινὸν ἐσπέρας, αἰτησαμένης αὐτοῦ τῆς γυναι- 5
 κός· ἀγανακτοῦντος ἑμοῦ καὶ κακῶς αὐτὴν λέγοντος,
 588 τρέπεται πρὸς δυσφημίας ἀποτροπαίους, ἐπαρωμένη
 κακὰς ὁδοὺς κακὰς δ' ἐπανόδους· ἂ νῆ Δία πάντα
 τρέψειαν εἰς αὐτὴν ἐκείνην οἱ θεοί. τέλος δὲ μέχρι
 πληγῶν προαχθεῖς ὑπ' ὀργῆς, εἴτ' ὄχλου γειτόνων 10
 καὶ γυναικῶν συνδραμόντος, αἰσχίστα ποιήσας καὶ
 παθὼν μόλις ἀφῆγμαι πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἄλλον ἐκ-
 πέμπητε πρὸς τοὺς ἄνδρας, ὥς ἑμοῦ παντάπασιν
 ἐκστατικῶς ἐν τῷ παρόντι καὶ κακῶς ἔχοντος·

19. Ἡμᾶς δέ τις ἔσχευ ἄτοπος μεταβολὴ τοῦ 15
 πάθους. μικρὸν γὰρ ἔμπροσθεν τῷ κεκωλύσθαι
 δυσχεραίνοντες, πάλιν διὰ τὴν ὀξύτητα τοῦ καιροῦ
 καὶ τὸ τάχος, ὥς οὐκ οὔσης ἀναβολῆς, εἰς ἀγωνίαν
 ὑπηγόμεθα καὶ φόβον. οὐ μὴν ἄλλ' ἐγὼ προσαγο-
 B ρεύσας τὸν Ἰπποσθενεῖδαν καὶ δεξιωσάμενος ἐθάρ- 20
 ρυνον, ὥς καὶ τῶν θεῶν παρακαλούντων ἐπὶ τὴν
 πρᾶξιν. ἐκ δὲ τούτου Φυλλίδας μὲν ᾤχετο τῆς ὑπο-
 δοχῆς ἐπιμελησόμενος, καὶ τὸν Ἀρχίαν εὐθύς ἐν-
 σείσων εἰς τὸν πότον· Χάρων δὲ τῆς οἰκίας **.
 ἐγὼ δὲ καὶ Θεόκριτος πάλιν πρὸς τὸν Σιμμίαν 25

2 διέτριβεν X: διέτριβον ταμείῳ*: ταμείῳ 3 σκευω-
 ρουμένη R: σκαιωρουμένη 6 ἑμοῦ*: δ' ἑμοῦ 7 δυσθυ-
 μίας BE 24 lac. 41 E 17 B supplenda vid. cum Amyoto
 verbis ὥς δεξιόμενος τοὺς φρυγάδας

ἐπανήλθομεν, ὅπως τῷ Ἐπαμεινώνδᾳ καιρὸν λαβόν-
τες ἐντύχοιμεν.

20. Οἱ δ' ἦσαν πρόσω ζητήσεως οὐκ ἀγεννοῦς
νῇ Δί' ἀλλ' ἥς ὀλίγον ἔμπροσθεν οἱ περὶ Γαλα-
ξιδώρον καὶ Φειδόλαον ἦψαντο, διαποροῦντες τί-
νος οὐσίας καὶ δυνάμεως εἴη τὸ Σωκράτους λεγό-
μενον δαιμόνιον. ἃ μὲν οὖν πρὸς τὸν Γαλαξιδώρου
λόγον ἀντεῖπεν ὁ Σιμμίας οὐκ ἠκούσαμεν· αὐτοὺς δὲ
Σωκράτῃ μὲν ἔφη περὶ τούτων ἐρόμενός ποτε μὴ
10 τυχεῖν ἀποκρίσεως, διὸ μὴδ' αὐτίς ἐρέσθαι· πολλὰ-
κίς δ' αὐτῷ παραγενέσθαι τοὺς μὲν δι' ὕψεως ἐν-
τυχεῖν θείῳ τινὶ λέγοντας ἀλαζόνας ἡγουμένῳ, τοῖς
δ' ἀκοῦσαι τινος φωνῆς φάσκουσι προσέχοντι τὸν
νοῦν καὶ διαπνυνθανομένῳ μετὰ σπουδῆς. ὅθεν ἡμῖν
15 παριστατο, σκοποῦμένοις ἰδίᾳ πρὸς ἀλλήλους, ὑπο-
νοεῖν μήποτε τὸ Σωκράτους δαιμόνιον οὐκ ὕψις ἀλλὰ
φωνῆς τινος αἰσθησις ἢ λόγου νόησις εἴη, συνάπτου-
τος ἀτόπῳ τινὶ τρόπον πρὸς αὐτόν· ὥσπερ καὶ καθ'
ὑπνον οὐκ ἔστι φωνή, λόγων δὲ τινῶν δόξας καὶ
20 νοήσεις λαμβάνοντες οἴονται φθεγγομένων ἀκοῦειν.
ἀλλὰ τοῖς μὲν ὥς ἀληθῶς ὕναρ ἢ τοιαύτη σύνεσις
γίνεται, δι' ἡσυχίαν καὶ γαλήνην τοῦ σώματος,
ὅταν καθεύδωσι ** μόλις ἐπήκοον ἔχουσι τὴν ψυχὴν
τῶν κρειττόνων· καὶ πεπνυγμένοι γε θορόβῳ τῶν
25 παθῶν καὶ περιαγωγῇ τῶν χρεῶν εἰσακοῦσαι καὶ

4 νῇ Δί' R: ἥδη 6 τίνος οὐσίας Turnebus: τίς οὐσία
12 ἠγούμενον BE 13 φασκούσης idem 17 ἢ λόγου]
ἀλόγου idem 23 lac. 19 E 15 B suppleo: ὅταν δ' ἐγγεγο-
ρότες ὥσι 24 πεπνυγμένοι R: πεπνυμένοι

παρὰσχεῖν τὴν διάνοιαν οὐ δύνανται τοῖς δηλουμέ-
 νοις. Σωκράτει δ' ὁ νοῦς καθαρὸς ὢν καὶ ἀπαθής,
 Ε τῷ σώματι μικρὰ τῶν ἀναγκαίων χάριν καταμιγνύς
 αὐτόν, εὐαφής ἦν καὶ λεπτὸς ὑπὸ τοῦ προσπεσόντος
 ὀξέως μεταβαλεῖν· τὸ δὲ προσπίπτον οὐ φθόγγον 5
 ἀλλὰ λόγον ἔν τις εἰκάσειε δαίμονος, ἔνευ φωνῆς
 ἐφαπτόμενον αὐτῷ τῷ δηλουμένῳ τοῦ νοοῦντος.
 πληγῇ γὰρ ἡ φωνὴ προσέοικε τῆς ψυχῆς, δι' ὧτων
 βία τὸν λόγον εἰσδεχομένης, ὅταν ἀλλήλοισι ἐντυγχά-
 νωμεν. ὁ δὲ τοῦ κρείττονος νοῦς ἄγει τὴν εὐφυῆ 10
 ψυχὴν ἐπιθυγγάνων τῷ νοηθέντι πληγῆς μὴ δεομέ-
 νην· ἡ δ' ἐνδίδωσιν αὐτῷ χαλῶντι καὶ συντείνοντι
 F τὰς ὁρμάς, οὐ βιαίους ὑπὸ παθῶν ἀντιτεινόντων,
 ἀλλ' εὐστρόφους καὶ μαλακὰς ὥσπερ ἡνίας ἐνδοῦ-
 σας. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν ὁρῶντας τοῦτο μὲν ὑπὸ 15
 μικροῖς οἷαξι μεγάλων περιαγωγὰς ὀλκάδων, τοῦτο
 δὲ τροχῶν κεραμεικῶν δίνησιν ἄκρας παραψαύσει
 χειρὸς ὁμαλῶς περιφερομένων· ἄψυχα μὲν γὰρ ἀλλ'
 ὅμως τροχαλὰ ταῖς κατασκευαῖς ὑπὸ λειότητος ἐνδί-
 δωσι πρὸς τὸ κινεῖν ῥοπῆς γενομένης. ψυχὴ δ' 20
 ἀνθρώπου μυρίαῖς ὁρμαῖς οἷον ὑσπληξιν ἐντεταμένη,
 μακροῦ πάτων ὁργάνων εὐστροφώτατόν ἐστιν, ἔν
 τις κατὰ λόγον ἄπτῃται, ῥοπὴν λαβοῦσα πρὸς τὸ
 589 νοηθὲν κινεῖσθαι· ἐνταῦθα γὰρ εἰς τὸ νοοῦν αἱ τῶν
 παθῶν καὶ ὁρμῶν κατατείνουσιν ἀρχαί· τούτου δὲ 25
 σεισθέντος, ἐλκόμεναι σπῶσι καὶ συντείνουσι τὸν
 ἀνθρώπον. ἥ καὶ μάλιστα τὸ νοηθὲν ἡλίκην ἔχει

3 μικρὰ Basileensis: μὴ μικρὰ 13 βιαίους R: βιαίως
 14 ἐνδοῦσαις BE. ἐνδόσεις? 17 ἄκρας Herwerdenus: ἄκρα

δῶμην καταμαθεῖν δίδωσιν· ὅσα γὰρ ἀναίσθητα καὶ
νεῦρα καὶ σάρκες ὑγρῶν περιπλεαι, καὶ βαρὺς ὁ ἐκ
τούτων ὕγκος ἡσυχάζων καὶ κείμενος, ἅμα τῷ τὴν
ψυχὴν ἐν μνηστείᾳ βαλέσθαι τι καὶ πρὸς αὐτὸ κινήσαι
5 τὴν ὁρμήν, ὅλος ἀναστὰς καὶ συνταθείς, πᾶσι τοῖς
μέρεσιν οἶον ἐπτερωμένος φέρεται πρὸς τὴν πρᾶξιν.
εἰ δ' ὁ τῆς κινήσεως καὶ συνεντάσεως καὶ παραστά-
σεως τρόπος χαλεπὸς ἢ παντελῶς ἄπορος συνοφθῆναι, B
καθ' ὃν ἡ ψυχὴ νοήσασα ἐφέλκεται ταῖς ὁρμαῖς τὸν
10 ὕγκον, ἀλλ' ἐν ὅσῳ μάλα δίχα φωνῆς ἐννοηθεὶς κινεῖ
λόγος ἀπραγμόνως, οὕτως οὐκ ἂν οἶμαι δυσπελίστως
ἔχοιμεν ὑπὸ νοῦ κρείσσονος νοῦν καὶ ψυχῆς θειο-
τέρας ἂν ἄγεσθαι θύραθεν ἐφαπτομένης ἣν πέφυκεν
ἐπαφὴν λόγος ἴσχειν πρὸς λόγον ὥσπερ φῶς ἀνταύ-
15 γειαν. τῷ γὰρ ὄντι τὰς μὲν ἀλλήλων νοήσεις οἶον
ὑπὸ σκότῳ διὰ φωνῆς ψηλαφῶντες γνωρίζομεν· αἱ
δὲ τῶν δαιμόνων φέγγος ἔχουσai τοῖς δυναμένοις
ἐλλάμπουσιν, οὐ δεόμεναι δημάτων οὐδ' ὀνομάτων, C
οἷς χρώμενοι πρὸς ἀλλήλους οἱ ἄνθρωποι συμβόλοις
20 εἶδωλα τῶν νοουμένων καὶ εἰκόνας ὁρῶσιν, αὐτὰ
δ' οὐ γιγνώσκουσι πλὴν οἷς ἔνεστιν ἰδιὸν τι καὶ

8 ἅμα] ἀλλ' ἅμα? 4 ἐν μνηστείᾳ (i. e. μνήμῃ) βαλέ-
σθαι τι⁸: ἐν νηστείᾳ βαλέσθαι. *contrarium legitur* p. 489 c:
ἐν ἀμνηστείᾳ — τίθεσθαι. Cf. Plat. Menex. p. 239 c: ἐτι τ'
ἐστὶν ἐν μνηστείᾳ (= μνήμῃ) 7 εἰ δ' ὁ W: οὐδὲ ὁ. Apo-
dosis est οὕτως οὐκ ἂν οἶμαι καὶ συντάσεως καὶ παρασπά-
σεως R 10 ἀλλ' ἐν ὅσῳ μάλα] corr. vid. μάλλον δ' ἢ σῶμα
μάλα 11 οὕτως] iungendum cum δυσπελίστως 12 ἔχοι-
μεν W: ἔχει μὲν 13 ἂν ἄγεσθαι W: ἀγαγέσθαι ἣν R:
ἢ 14 φῶς] φῶς πρὸς? 17 δυναμένοις] δαιμονίοις Herwer-
denus. συνεῖναι δυναμένοις Stegmannus 20 αὐτὰ] i. e. τὰ
νοούμενα 21 ἔνεστιν R: ἔπεστιν

δαιμόνιον ὥσπερ εἴρηται φέγγος. καίτοι τὸ περὶ
 τὴν φωνὴν γιγνόμενον ἔστιν ἢ παραμυθεῖται τοὺς
 ἀπιστοῦντας· ὁ γὰρ ἀὴρ φθόγγοις ἐνάρθροις τυπω-
 θείς καὶ γενόμενος δι' ὅλου λόγος καὶ φωνὴ πρὸς
 τὴν ψυχὴν τοῦ ἀκροαμένου περαίνει τὴν νόησιν. 5
 ὥστε θαυμάζειν οὐκ ἄξιον, εἰ καὶ κατὰ τοῦτο τὸ
 νοηθὲν ὑπὸ τῶν ἀμεινόνων ὁ ἀὴρ τρεπόμενος δι'
 εὐπάθειαν ἐνσημαίνεται τοῖς θείοις καὶ περιττοῖς
 ἀνδράσι τὸν τοῦ νοήσαντος λόγον. ὥσπερ γὰρ αἱ
 D πληγαὶ τῶν ** οντων ἀσπίσι χαλκαῖς ἀλίσκονται διὰ 10
 τὴν ἀντήχησιν, ὅταν ἐκ βάθους ἀναφερόμεναι προσ-
 πέσωσι, τῶν δ' ἑλλων ἀδήλως διεκθέουσαι λαυθά-
 νουσιν· οὕτως οἱ τῶν δαιμόνων λόγοι διὰ πάντων
 φερόμενοι μόνοις ἐνηχοῦσι τοῖς ἀθόρυβον ἤθος καὶ
 νῆνεμον ἔχουσι τὴν ψυχὴν, οὓς δὴ καὶ ἱεροὺς καὶ 15
 δαιμονίους ἀνθρώπους καλοῦμεν. οἱ δὲ πολλοὶ κατα-
 δαρθοῦσιν οἶονταί τὸ δαιμόνιον ἀνθρώποις ἐπιθειά-
 ζειν· εἰ δ' ἐργηγορότας καὶ καθεστῶτας ἐν τῷ φρονεῖν
 ὁμοίως κινοῦσι, θαυμαστὸν ἡγοῦνται καὶ ἀπιστον·
 ὥσπερ ἂν εἴ τις οἶοιτο, τὸν μουσικὸν ἀνειμένην τῇ 20
 λύρᾳ χρώμενον, ὅταν συστῇ τοῖς τόνοις ἢ καθαρ-
 E μοσθῇ, μὴ ἄπτεσθαι μὴδὲ χρῆσθαι. τὸ γὰρ αἴτιον
 οὐ συνορῶσι, τῇδ' ἐν αὐτοῖς ἀναρμοστίαν καὶ ταρα-
 χήν, ἥς ἀπήλλακτο Σωκράτης ὁ ἐταῖρος ἡμῶν· ὥσπερ
 ὁ δοθεὶς ἔτι παιδὸς ὄντος αὐτοῦ τῷ πατρὶ χρησμὸς 25

6 οὐκ Amyotus 7 ἀμεινόνων Holwerda: ἀμει cum
 lac. 5 E 3 B 10 lac. 6 E 8 B. supplent μεταλλενόντων R.
 ὑπορυπτόντων Herwerdenus 23 αὐτοῖς *: αὐτοῖς 24 ἀπήλ-
 λακτο R: ἀπήλλακται

ἀπεθέσπισεν· ἔάν γάρ αὐτὸν ἐκέλευσεν ὅ τι ἂν ἐπὶ
 νοῦν ἴη πράττειν, καὶ μὴ βιάζεσθαι μηδὲ παράγειν
 ἀλλ' ἐφριέναι τὴν ὁρμὴν τοῦ παιδός, εὐχόμενον ὑπὲρ
 αὐτοῦ Διὶ ἀγοραίῳ καὶ Μούσαις, τὰ δ' ἄλλα μὴ
 5 πολυπραγμονεῖν περὶ Σωκράτους, ὥς κρείττονα δὴ- F
 πουθεὺν ἔχοντας ἐν αὐτῷ μυρίων διδασκάλων καὶ
 παιδαγωγῶν ἡγεμόνα πρὸς τὸν βίον.

21. Ἡμῖν μὲν, ὦ Φειδόλας, καὶ ζῶντος Σω-
 κράτους καὶ τεθνηκότος, οὕτως ἐννοεῖν περὶ τοῦ
 10 δαιμονίου παρίσταται, τῶν κληδόνας ἢ παρμῶνς ἢ
 τι τοιοῦτον εἰρηκότων ἄλλο καταφρονοῦσιν· ἃ δὲ
 Τιμάρχου τοῦ Χαιρωνέως ἠκούσαμεν ὑπὲρ τούτου
 διεξιόντος, οὐκ οἶδα μὴ μύθοις ὁμοιότερ' ἢ λόγοις
 ὄντα σιωπᾶν ἔμεινον.' 'μηδαμῶς' εἶπεν ὁ Θεόκριτος
 15 'ἀλλὰ δίδελθ' αὐτά· καὶ γὰρ εἰ μὴ λίαν ἀκριβῶς,
 ἀλλ' ἔστιν ὅπη ψαύει τῆς ἀληθείας καὶ τὸ μυθῶδες.
 πρότερον δὲ τίς ἦν οὗτος ὁ Τιμάρχος φράσον· οὐ 590
 γὰρ ἔγνω τὸν ἄνθρωπον.' 'εἰκότως γ'·' εἶπεν ὁ
 Σιμμίας 'ὦ Θεόκριτε· νέος γὰρ ὢν κομιδῇ ἐτελεύ-
 20 τησε, καὶ τοῦ Σωκράτους δεηθεὶς ταφῆναι. παρὰ
 Λαμπροκλέα τὸν Σωκράτους υἱόν, ὀλίγαις πρότερον
 ἡμέραις αὐτοῦ τεθνηκότα, φίλον καὶ ἡλικιώτην γενό-
 μενον. οὗτος οὖν ποθῶν γινῶναι τὸ Σωκράτους δαι-
 μόνιον ἦν ἔχει δύναμιν, ἅτε δὴ νέος οὐκ ἀρεννῆς
 25 ἄρτι γεγενυμένος φιλοσοφίας, ἐμοὶ καὶ Κέβητι κοινω-

8 μὲν] μὲν οὖν? 11 εἰρηκότων ἄλλο*: ἄλλο εἰρηκότων
 nisi quod om. εἰρηκότων BE 13 μὴ] εἰ μὴ Herwerdenus
 ὁμοιότερα ἢ λόγοις ὄντα Herwerdenus: ** (21 E 23 B) λογί-
 σονται 19 malim τετελεύτησε 21 ὀλίγαις Basileensis: αἰς

σάμενος μόνοις εἰς Τροφωνίου κατήλθε, δράσας τὰ
 Β νομιζόμενα περὶ τὸ μαντεῖον. ἐμμείνας δὲ δύο νύκτας
 κάτω καὶ μίαν ἡμέραν, τῶν πολλῶν ἀπεγνωκότων
 αὐτὸν ἤδη καὶ τῶν οἰκείων ὀδυρομένων, πρῶι μάλα
 φαιδρὸς ἀνῆλθε· προσκυνήσας δὲ τὸν θεόν, ὥς πρῶ- 5
 τον διέφυγε τὸν ὕχλον, διηγεῖτο ἡμῖν θαυμάσια
 πολλὰ καὶ ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι.

22. Ἐφη δὲ καταβὰς εἰς τὸ μαντεῖον περιτυχεῖν
 σκότῳ πολλῷ τὸ πρῶτον, εἴτ' ἐπευξάμενος κεῖσθαι
 πολὺν χρόνον, οὐ μάλα συμφρονῶν ἐναργῶς εἴτ' 10
 ἐργήγορεν εἴτ' ὠνειροπόλει· πλὴν δόξαι γε, τῆς κε-
 φαλῆς ἅμα ψόφῳ προσπесόντι πληγείσης, τὰς ῥαφὰς
 διαστάσας μεθιέναι τὴν ψυχὴν. ὥς δ' ἀναχωροῦσα
 κατεμίγνυτο πρὸς ἄερα διαυγῇ καὶ καθαρὸν ἀσμένη,
 C πρῶτον μὲν ἀναπνεῦσαι τότε δοκεῖν διὰ χρόνου 15
 συχνοῦ στεινομένην τέως, καὶ πλείονα γίγνεσθαι
 τῆς πρότερον ὥσπερ ἰστίον ἐκπεταννύμενον· ἔπειτα
 κατακοῦειν ἀμαυρῶς ῥοίζου τινὸς ὑπὲρ κεφαλῆς
 περιελαυνομένου φωνὴν ἠδεῖαν ἰέντος. ἀναβλέψας
 δὲ τὴν μὲν γῆν οὐδαμοῦ καθορᾶν, νήσους δὲ λαμ- 20
 πομένας μαλακῷ πυρί, κατ' ἀλλήλων ἐξαμβιβούσας
 ἄλλην ἄλλοτε χρόαν, ὥσπερ βαφὴν ἄγειν τῷ φωτὶ
 ποικιλλομένῳ κατὰ τὰς μεταβολάς. φαίνεσθαι δὲ
 πλήθει μὲν ἀναρίθμους μεγέθει δ' ὑπερφυεῖς, οὐκ
 ἴσας δὲ πάσας ἀλλ' ὁμοίως κυκλοτερεῖς· οἶεσθαι δὲ 25

6 διέφυγε *: διέφευγε 11 ὠνειροπολεῖ Stegmannus;
 ego malim ἐρηγόρει vel ἐρηγορῶς ἦν 17 ἐκπεταννύμενον
 Basileensis: ἐκτεταννυμένον 22 ὥσπερ] ὥστε ὥσπερ Her-
 werdenus προσάγειν R

ταύταις τὸν αἰθέρα κύκλῳ φερομέναις ὑπορροίζειν.
 ** εἶναι γὰρ ὁμολογουμένην τῇ τῆς κινήσεως λειό-
 τητι τὴν πραότητα τῆς φωνῆς ἐκείνης ἐκ πασῶν D
 συνηρμοσμένης. διὰ μέσου δ' αὐτῶν θάλασσαν ἢ
 ἡ λίμνην ὑποκεχύσθαι τοῖς χρώμασι διαλάμπουσιν διὰ
 τῆς γλαυκότητος ἐπιμιγνυμένοις· καὶ τῶν νήσων ὀλί-
 γας μὲν ἐκπλεῖν κατὰ πόρον καὶ διακομίζεσθαι πέ-
 ραν τοῦ ῥεύματος, ἄλλας δὲ πολλὰς ** ἐφέλκεσθαι
 τῇ ** σχεδὸν ὑποφερομένας. εἶναι δὲ τῆς θαλάσσης
 10 πῇ μὲν πολὺ βάθος κατὰ νότον, μάλιστα δ' ἀραιὰ
 τενάγη καὶ βραχέα, πολλαχῇ δὲ καὶ ὑπερχεῖσθαι καὶ
 ἀπολείπειν αὐθις οὐ μεγάλας ἐκβολὰς λαμβάνουσιν,
 καὶ τῆς χροῆς τὸ μὲν ἄκρατον καὶ πελάγιον, τὸ δ' E
 οὐ καθαρὸν ἀλλὰ συγκεχυμένον καὶ λιμνώδες. τῶν
 15 δὲ ῥοθίων τὰς νήσους ἅμα περαιομένας ἐπανάγειν
 οὐδὲν εἰς ταὐτὸ τῇ ἀρχῇ συνάπτειν πέρας οὐδὲ ποιεῖν
 κύκλον, ἀλλ' ἡσυχῇ παραλλάσσειν τὰς ἐπιβολὰς ἕλिका
 ποιούσας μίαν ἐν τῷ περιστρέφεσθαι. τούτων δὲ
 πρὸς τὸ μέσον μάλιστα τοῦ περιέχοντος καὶ μέγιστον
 20 ἐγκεκλίσθαι τὴν θάλασσαν ὀλίγῳ τῶν ὀκτὼ μερῶν F
 τοῦ παντὸς ἔλαττον, ὥς αὐτῷ κατεφαίνετο· δύο δ'

2 lac. 6 E 8 B ὁμολογοῦσαν R 8 lac. 8 E 9 B supplet
 verbis ἀνίσως τε καὶ πλαγίως Amyotus; posteriorem 36 E
 22 B verbo ῥύμη R 9 ὑποφερομένας R: ὑποφερομένης
 10 fort. corr. κατὰ νότον μάλιστα, πῇ δ' ἀραιὰ (vel potius
 εὐρέα) τενάγη cett. 12 ἀπολείπειν *: ἀπολιπεῖν αὐθις]
 εὐθὺς Holwerda 13 τῆς *: τὰς 15 ἅμα] fort. ἅμα τῷ,
 ut sit: οὐδὲν δὲ τῶν ῥοθίων ἅμα τῷ περαιομέναις (ita W
 pro περαιομένας) τὰς ν. ἐπανάγειν, συνάπτειν (αὐτὰς) εἰς
 ταὐτὸ πέρας τῇ ἀρχῇ 19 τοῦ] om. BE 21 αὐτῷ Leoni-
 cus: αὐτό

αὐτὴν ἔχειν ἀναστομώσεις πυρὸς ἐμβάλλοντας ἐναν-
 τίους ποταμοὺς δεχομένας, ὥς ἐπὶ πλεῖστον ἀνακο-
 πτομένην κοχλάζειν καὶ ἀπολευκαίνεσθαι τὴν γλαυ-
 κότητα. ταῦτα μὲν οὖν ὁρᾷν τερπόμενος τῇ θιᾶ·
 κάτω δ' ἀπιδόντι φαίνεσθαι χάσμα μέγα στρογγύ- 5
 λον οἷον ἐκτετμημένης σφαίρας, φοβερὸν δὲ δεινῶς
 καὶ βαθύ, πολλοῦ σκότους πλήρες οὐχ ἡσυχάζοντος
 ἀλλ' ἐκταραττομένου καὶ ἀνακλύζοντος πολλάκις·
 ὅθεν ἀκούεσθαι μυρίας μὲν ὠρυγὰς καὶ στεναγμοὺς
 ζῶων μυρίων δὲ κλαυθμὸν βρεφῶν καὶ μεμιγμένους 10
 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ὀδυρμοὺς, ψόφους δὲ παντο-
 दाποὺς καὶ θορύβους ἐκ βάθους πόρρωθεν ἀμυδροὺς
 591 ἀναπεμπομένους οἷς οὐ μετρίως αὐτοὺς ἐκπεπλήχθαι.
 χρόνου δὲ προϊόντος, εἰπεῖν τινα πρὸς αὐτὸν οὐχ
 ὁρώμενον 'ὦ Τίμαρχε, τί ποθεῖς πνυθίσθαι;' φράσαι 15
 δ' αὐτὸν ὅτι 'πάντα, τί γὰρ οὐ θαναμάσιον;' 'ἀλλ'
 ἡμῖν' φάναι 'τῶν ἄνω μέτεστι μικρόν· ἄλλων γὰρ
 θεῶν ἐκεῖνα· τὴν δὲ Φερσεφόνης μοῖραν, ἣν ἡμεῖς
 διέπομεν, τῶν τεττάρων μίαν οὔσαν ὣν ἡ Στύξ
 ὀρίζει, βουλομένῳ σοι σκοπεῖν πάρεστιν.' ἐρομένου 20
 δ' αὐτοῦ τίς ἡ Στύξ ἐστίν; 'ὁδὸς εἰς "Αἰδου" φάναι
 'καὶ πρόεισιν ἐξ ἐναντίας, αὐτῇ σκλίζουσα τῇ κορυφῇ
 τὸ φῶς· ἀνατείνουσά δ', ὥς ὁρᾷς, ἐκ τοῦ "Αἰδου
 B κάτωθεν ἧ ψαύει περιφερομένη καὶ τοῦ φωτός, ἀφο-
 ρίζει τὴν ἐσχάτην μερίδα τῶν ὅλων. τέσσαρες δ' 25
 εἰσὶν ἀρχαὶ πάντων, ζωῆς μὲν ἡ πρώτη κινήσεως

1 ἐμβάλλοντας *: ἐμβαλόντος 2 ὥς] malim ὥστ' 3 κοχ-
 λάζειν *: κοχλάζειν 19 ὦν R: ὥς 22 ἐξ W αὐτῇ R:
 αὐτῇ 24 fort. κάτωθεν ψαύει περιφερομένη τοῦ φωτός, καὶ
 ἀφορίζει cett. 26 πάντων] πάσης BE

δ' ἡ δευτέρα γενέσεως δ' ἡ τρίτη φθορᾶς δ' ἡ τελευ-
 ταία· συνδεῖ δὲ τῇ μὲν δευτέρᾳ τὴν πρώτην Μονὰς
 κατὰ τὸ ἀόρατον, τὴν δὲ δευτέραν τῇ τρίτῃ Νοῦς
 καθ' ἥλιον, τὴν δὲ τρίτην πρὸς τετάρτην Φύσις
 5 κατὰ σελήνην. τῶν δὲ συνδέσμων ἐκάστου Μοῖρα
 κλειδοῦχος Ἀνάγκης θυγάτηρ κἀθήται, τοῦ μὲν πρῶ-
 του Ἄτροπος τοῦ δὲ δευτέρου Κλωθώ, τοῦ δὲ πρὸς
 σελήνην Λάχεσις, περὶ ἣν ἡ καμπὴ τῆς γενέσεως.
 αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι νῆσοι θεοὺς ἔχουσι· σελήνη δὲ 0
 10 δαιμόνων ἐπιχθονίων οὔσα φεύγει τὴν Στύγα μι-
 κρὸν ὑπερφέρουσα· λαμβάνεται δ' ἅπαξ ἐν μέτροις
 δευτέροις ἐκατὸν ἐβδομήκοντα ἐπτά· καὶ τῆς Στυγὸς
 ἐπιφερομένης αἱ ψυχαὶ βοῶσι δειμαίνουσαι· πολλὰς
 γὰρ ὁ Ἄϊδης ἀφαρπάξει περιολισθανούσας· ἄλλας δ'
 15 ἀνακομίζεται κἀνωθεν ἡ σελήνη προσνηχομένης, αἷς
 εἰς καιρὸν τῆς γενέσεως ἡ τελευτὴ συνέπεσε, πλὴν
 ὅσαι μιαιραὶ καὶ ἀκάθαρτοι· ταύτας δ' ἀστράπτουσα
 καὶ μυκωμένη φοβερὸν οὐκ ἐᾷ πελάζειν, ἀλλὰ θρη-
 νοῦσαι τὸν ἐαυτῶν πότμον ἀποσφαλλόμεναι φέρονται
 20 κἀνω πάλιν ἐπ' ἄλλην γένεσιν, ὥς ὁρᾶς· 'ἀλλ' D
 οὐδὲν ὁρῶ' τὸν Τίμαρχον εἰπεῖν 'ἡ πολλοὺς ἀστέ-
 ρας περὶ τὸ χάσμα παλλομένους, ἐτέρους δὲ κατα-
 δυομένους εἰς αὐτό, τοὺς δ' ἄττοντας αὖ κἀνωθεν.'
 'αὐτοὺς ἄρα' φάναι 'τοὺς δαίμονας ὁρῶν ἄγνωεῖς.
 25 ἔχει γὰρ ὧδε· ψυχὴ πᾶσα νοῦ μετέσχευ, ἄλογος δὲ
 καὶ ἄνους οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ὅσον ἂν αὐτῆς σαρκὶ
 μιχθῇ καὶ πάθεισιν, ἀλλοιούμενον τρέπεται καθ' ἡδο-

16 τῆς γενέσεως ἡ R: ἡ τῆς γενέσεως συνέπεσε *: ἐνέ-
 πεσε 21 οὐδὲν ἕτερον? 23 ἄττοντας R: ἀπόντας

νὰς καὶ ἀλγηδύνας εἰς τὸ ἄλογον. μίγνυνται δ' οὐ
 πᾶσα τὸν αὐτὸν τρόπον· ἀλλ' αἱ μὲν ὕλαι κατέδυσαν
 εἰς σῶμα, καὶ δι' ὕλων ἀναταραχθεῖσαι τὸ σύμπαν
 Ε ὑπὸ παθῶν διαφέρονται κατὰ τὸν βίον· αἱ δὲ πῇ
 μὲν ἀνεκράθησαν, πῇ δ' ἔλιπον ἔξω τὸ καθαρώτα- 5
 τον, οὐκ ἐπισπώμενον ἀλλ' οἶον ἀκρόπλουν ἐπιψαῦον
 ἐκ κεφαλῆς τοῦ ἀνθρώπου καθάπερ ἐν βυθῷ δεδυ-
 κότος ἄρτημα κορυφαῖον, ὀρθουμένης περὶ αὐτὸ τῆς
 ψυχῆς ἀνέχον ὅσον ὑπακούει καὶ οὐ κρατεῖται τοῖς
 πάθεσιν. τὸ μὲν οὖν ὑποβρύχιον ἐν τῷ σώματι 10
 φερόμενον ψυχῇ λέγεται· τὸ δὲ φθορᾶς λειψθὲν οἱ
 πολλοὶ νοῦν καλοῦντες ἐντὸς εἶναι νομίζουσιν αὐ-
 τῶν, ὥσπερ ἐν τοῖς ἐσόπτροις τὰ φαινόμενα κατ'
 ἀνταύγειαν· οἱ δ' ὀρθῶς ὑπονοοῦντες, ὡς ἐκτὸς ὄντα
 Δαίμονα προσαγορεύουσι. τοὺς μὲν οὖν ἀποσβέν- 15
 νυσθαι δοκοῦντας ἀστέρας, ὧ Τίμαρχε' φάναι 'τὰς
 F εἰς σῶμα καταδυομένας ὕλας ψυχὰς ὁρᾶν νόμιζε,
 τοὺς δ' οἶον ἀναλάμποντας πάλιν καὶ ἀναφαινομέ-
 νους κάτωθεν, ἀχλὺν τινα καὶ ζόφον ὥσπερ πηλὸν
 ἀποσειομένους, τὰς ἐκ τῶν σωματῶν ἐπαναπλεύσας 20
 μετὰ τὸν θάνατον· οἱ δ' ἄνω διαφερόμενοι δαίμονές
 εἰσι τῶν ἡρῶν ἔχειν λεγομένων ἀνθρώπων. πειρά-
 θητι δὲ κατιδεῖν ἐκάστου τὸν σύνδεσμον, ὃ τῇ ψυχῇ
 συμπέφυκε· ταῦτ' ἀκούσας αὐτὸς ἀκριβέστερον προσ-
 ἔχειν καὶ θεᾶσθαι τῶν ἀστέρων ἀποσαλεύοντας τοὺς 25
 592 μὲν ἦττον τοὺς δὲ μᾶλλον, ὥσπερ τοὺς τὰ δίκτυα
 διασημαίνοντας ἐν τῇ θαλάσῃ φελλοὺς ὁρῶμεν ἐπι-

3 ἀνακραθεῖσαι W 12 αὐτῶν W: αὐτῶν 23 ὃ *: ἡ
 24 αὐτὸς] add. ἔφη R

φερομένους· ἐνίους δὲ τοῖς κλωθομένοις ἀτράκτοις
 ὁμοίως ἐγκατατεταραγμένην καὶ ἀνώμαλον ἔλκοντας,
 οὐ δυναμένους καταστῆσαι τὴν κίνησιν ἐπ' εὐθείας.
 λέγειν δὲ τὴν φωνὴν τοὺς μὲν εὐθεῖαν καὶ τεταγ-
 5 μένην κίνησιν ἔχοντας εὐηνίοις ψυχαῖς χρῆσθαι διὰ
 τροφήν καὶ παίδευσιν ἀστείαν, οὐκ ἄγαν σκληρὸν
 καὶ ἄγριον παρεχομέναις τὸ ἄλογον· τοὺς δ' ἄνω
 καὶ κάτω πολλάκις ἀνωμάλως καὶ τεταραγμένως ἐγ- B
 κλίνοντας, οἷον ἐκ δεσμοῦ σπαραττομένους, δυσπει-
 10 θεσί καὶ ἀναγώγαις δι' ἀπαιδευσίαν ζυγομαχεῖν
 ἤθεσι, πῇ μὲν κρατοῦντας καὶ περιάγοντας ἐπὶ δε-
 ξιάν, πῇ δὲ καμπτομένους ὑπὸ τῶν παθῶν καὶ συν-
 εφελκομένους τοῖς ἀμαρτήμασιν, εἴτα πάλιν ἀντιτεί-
 νοντας καὶ βιαζομένους. τὸν μὲν γὰρ σύνδεσμον οἷα
 15 χαλινὸν τῷ ἀλόγῳ τῆς ψυχῆς ἐμβεβλημένον, ὅταν
 ἀντισπάσῃ, τὴν λεγομένην μεταμέλειαν ἐπάγειν ταῖς
 ἀμαρτίαις καὶ τὴν ἐπὶ ταῖς ἡδοναῖς, ὅσαι παράνομοι
 καὶ ἀκρατεῖς, αἰσχύνην, ἀλγηδόνα καὶ πληγὴν οὖσαν
 ἐνθένδε τῆς ψυχῆς ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος καὶ ἄρχον-
 20 τος ἐπιστομιζομένης· μέχρι ἂν οὕτω κολαζομένη περ- C
 θήνῃος γένηται καὶ συνήθης ὥσπερ θρόγμα πρᾶον
 ἄνευ πληγῆς καὶ ἀλγηδόνης ὑπὸ συμβόλων ὀξέως
 καὶ σημείων αἰσθανομένη τοῦ^οδαίμονος. αὗται μὲν
 οὖν ὅψε ποτε καὶ βραδέως ἄγονται καὶ καθίστανται
 25 πρὸς τὸ δέον. ἐκ δὲ τῶν εὐηνίων ἐκείνων καὶ κατη-

2 ὁμοίως ἐγκλίσιν (ἄνω κάτω) τεταραγμένην καὶ ἀνώμ.
 ἔχοντας? cf. p. 564 a 6 οὐκ ἄγαν Turnebus: οὐ κατὰ γαῖαν
 10 ἀναγώγαις idem: ἀναλώτοις 19 ἐνθένδε] ἐνδόθεν (l. ἐν-
 δοθεν) Herwerdenus 25 καὶ Turnebus

κόων εὐθύς· ἔξ ἀρχῆς καὶ γενέσεως τοῦ οἰκείου δαί-
 μονος καὶ τὸ μαντικόν ἐστὶ καὶ θεοκλυτούμενον
 γένος· ὧν τὴν Ἑρμοδώρου τοῦ Κλαζομενίου ψυχὴν
 ἀκήκοας δῆπουθεν, ὥς ἀπολείπουσα παντάπασιν τὸ
 σῶμα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐπλανᾶτο πολὺν τό- 5
 D πον, εἴτ' αὖθις ἐπανήει, πολλοῖς τῶν μακρὰν λεγομέ-
 νων καὶ πραττομένων ἐντυχοῦσα καὶ παραγενομένη·
 μέχρι οὗ τὸ σῶμα, τῆς γυναικὸς προδούσης, λαβόν-
 τες οἱ ἐχθροὶ ψυχῆς ἔρημον οἶκος κατέπερυσαν. τοῦτο
 μὲν οὖν οὐκ ἀληθὲς ἐστίν· οὐ γὰρ ἐξέβαινεν ἡ ψυχὴ 10
 τοῦ σώματος, ὑπέκινε δ' αἶμα καὶ χαλῶσα τῷ δαί-
 μονι τὸν σύνδεσμον ἐδίδον περιδρομὴν καὶ περιφοί-
 τησιν, ὥστε πολλὰ συνορῶντα καὶ κατακούοντα τῶν
 ἐκτὸς εἰσαγγέλλειν. οἱ δ' ἀφανίσαντες τὸ σῶμα κοι-
 E μωμένου μέχρι νῦν δίκην ἐν τῷ ταρτάρῳ τίνουσι. 15
 ταῦτα δ' εἰσὴ' φάναι ἑσφάστερον, ὃ νεανία, τρίτῳ
 μηνί· νῦν δ' ἄπιθι· παυσσαμένης δὲ τῆς φωνῆς,
 βούλεσθαι μὲν αὐτὸν ὁ Τίμαρχος ἔφη θεάσασθαι
 περιστρέφοντα, τίς δ' ὠθεγγόμενος εἶη· σφόδρα δὲ
 τὴν κεφαλὴν αὖθις ἀλγῆσας, καθάπερ βίᾳ συμπίεσθεῖ- 20
 σαν, οὐδὲν ἔτι γινώσκειν οὐδ' αἰσθάνεσθαι τῶν
 καθ' ἑαυτῶν· εἴτα μέντοι μετὰ μικρὸν ἀνευεργκῶν
 ὄραν αὐτὸν ἐν Τροφώνιου παρὰ τὴν εἴσοδον, οὗπερ
 F ἔξ ἀρχῆς κατεκλίθη, κείμενον·

23. "Ὁ μὲν οὖν Τίμαρχου μῦθος οὗτος. ἐπεὶ δ' 25
 ἐλθὼν Ἀθήναζε τρίτῳ μηνὶ μετὰ τὴν γενομένην
 φωνὴν ἐτελεύτησεν, ἡμεῖς δὲ Σωκράτει θαυμάζοντες

3 Ἑρμοδώρου] Ἑρμότιμος vocatur a Luciano 18 αὐτὸν]
 1. e. se 26 μετὰ Herwerdenus: κατὰ

ἀπηγγέλλομεν, ἐμέμψατο Σωκράτης ἡμᾶς, ὅτι μὴ
 ζῶντος ἔτι τοῦ Τιμάρχου διήλθομεν· αὐτοῦ γὰρ ἂν
 ἠδέως ἐκείνου πυνθέσθαι καὶ προσανακρίναι σαφέ-
 στερον. ἀπέχεις, ὦ Θεόκριτε, μετὰ τοῦ λόγου τὸν
 5 μῦθον· ἀλλ' ὄρα μὴ καὶ τὸν ξένον ἡμῖν παρακλη-
 τεόν ἐπὶ τὴν ζήτησιν· οἰκεία γὰρ πάνυ καὶ προσή-
 κουσα θείοις ἀνδράσι.' 'τί δ'·' εἶπεν 'Ἐπαμεινώνδας
 οὐ συμβάλλεται γνώμην ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀναγόμενος
 ἡμῖν;' καὶ ὁ πατήρ μειδιάσας 'τοιοῦτον' ἔφη 'τὸ ἦθος,
 10 ὦ ξένε, τὸ τούτου, σιωπηλὸν καὶ πρὸς τοὺς λόγους
 εὐλαβές, ἅπληστον δὲ τοῦ μανθάνειν καὶ ἀκροᾶσθαι·
 διὸ καὶ Σπίνθαρος ὁ Ταραντῖνος οὐκ ὀλίγον αὐτῷ
 συνδιατρίψας ἐνταῦθα χρόνον αἰὲς δῆπου λέγει μη-
 δενί πη τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπων ἐντετυχηκέναι
 15 μῆτε πλείονα γιγνώσκοντι μῆτ' ἐλάσσονα φθεγγο- 593
 μένῳ. σὺ οὖν ἂ φρονεῖς αὐτὸς δῖελθε περὶ τῶν
 εἰρημένων.'

24. 'Ἐγὼ τοίνυν' ἔφη 'τὸν μὲν Τιμάρχου λόγον
 ὥσπερ ἱερὸν καὶ ἄσυλον ἀνακεῖσθαι φημι τῷ θεῷ
 20 χοῆναι· θαναμάξω δ' εἰ τοῖς ὑπὸ Σιμμίου λεγομέ-
 νοις περὶ αὐτοῦ δυσπιστήσουσί τινες, κύκνους μὲν
 ἱεροὺς καὶ δράκοντας καὶ κύνας καὶ ἵππους ὀνομά-
 ζοντες, ἀνθρώπους δὲ θείους^ο εἶναι καὶ θεοφιλεῖς
 ἀπιστοῦντες, καὶ ταῦτα τὸν θεὸν οὐ φίλοισιν ἀλλὰ
 25 φιλάνθρωπον ἡγούμενοι. καθάπερ οὖν ἀνὴρ φίλιππος
 οὐ πάντων ὁμοίως ἐπιμέλεται τῶν ὑπ' αὐτὸ τὸ γέ- B
 νος, ἀλλ' αἰεί τιν' ἄριστον ἐξαιρῶν καὶ ἀποκρίνων

21 περὶ R μὲν ἰδὸμ: μὲν γὰρ 26 ἐπιμέλεται*: ἐπι-
 μελεῖται αὐτὸ τὸ] ταὐτὸ?

καθ' αὐτὸν ἀσκεῖ καὶ τρέφει καὶ ἀγαπᾷ διαφερόν-
 τως· οὕτω καὶ ἡμῶν οἱ ὑπὲρ ἡμᾶς, τοὺς βελτίστους
 οἶον ἐξ ἀγέλης χαράξαντες, ἰδίας τινὸς καὶ περιττῆς
 παιδαγωγίας ἀξιοῦσι, οὐχ ὅφ' ἡνίας οὐδὲ ῥυτῆρων
 ἀλλὰ λόγῳ διὰ συμβόλων εὐθύνοντες· ὧν οἱ πολλοὶ 6
 καὶ ἀγελαῖοι παντάπασιν ἀπείρως ἔχουσιν. οὐδὲ γὰρ
 οἱ πολλοὶ κύνες τῶν θηρατικῶν σημείων οὐδ' οἱ
 πολλοὶ ἵπποι τῶν ἵππικῶν συνιᾶσιν· ἀλλ' οἱ μεμα-
 θηκότες, εὐθὺς ἀπὸ σιγμοῦ τοῦ τυχόντος ἢ ποππυ-
 C σμοῦ τὸ προσταττόμενον αἰσθανόμενοι, ῥαδίως εἰς 10
 ὃ δεῖ καθίστανται. φαίνεται δὲ γινώσκων καὶ Ὅμη-
 ρος ἣν λέγομεν διαφορὰν ἡμεῖς· τῶν γὰρ μάντεων
 οἴωνοπόλους τινὰς καλεῖ καὶ ἱερεῖς, ἑτέρους δὲ τῶν
 θεῶν αὐτῶν διαλεγομένων συνιέντας καὶ συμφρο-
 νοῦντας ἀποσημαίνειν οἴεται τὸ μέλλον, ἐν οἷς λέγει 15

‘τῶν δ’ Ἐλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, ξύνθετο
 θυμῷ

βουλὴν, ἣ δα θεοῖσιν ἐφήνιδανε μητιόωσι·

καί

‘ὥς γὰρ ἐγὼν ὅπ’ ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων.’ 20

ὥσπερ γὰρ τῶν βασιλέων καὶ τῶν στρατηγῶν τὴν
 διάνοιαν οἱ μὲν ἑκτὸς αἰσθάνονται καὶ γινώσκουσι
 πυρσοῖς τισι καὶ κηρύγμασι καὶ ὑπὸ σαλπίγγων, τοῖς
 D δὲ πιστοῖς καὶ συνήθεσιν αὐτοὶ φράζουσιν· οὕτω τὸ
 θεῶν ὀλίγοις ἐντυγχάνει δι’ αὐτοῦ καὶ σπανίως, 25

2 οὕτω addidi cum Anonymo 8 συνιᾶσιν Stegmannus:
 συνίασιν 13 καὶ [ἱερεῖς] del. Holwerda 16 σύνθετο
 Homerus H 44 20 id. H 53 γενετῶν BE

τοῖς δὲ πολλοῖς σημειᾷ διδῶσιν, ἐξ ὧν ἡ λεγομένη
 μαντική συνέστηκε. θεοὶ μὲν γὰρ οὖν ὀλίγων ἀν-
 θρώπων κοσμοῦσι βίον, οὓς ἂν ἄκρως μακαρίους
 τε καὶ θείους ὡς ἀληθῶς ἀπεργάσασθαι βουληθῶ-
 5 σιν· αἱ δ' ἀπηλλαγμένοι γενέσεως ψυχὰς καὶ σχο-
 λάζουσαι τὸ λοιπὸν ἀπὸ σώματος, οἷον ἐλεύθεραι
 πάμπαν ἀφιέμεναι, δαίμονες εἰσιν ἀνθρώπων ἐπι-
 μελεῖς καθ' Ἡσίοδον. ὡς γὰρ ἀθλητὰς καταλύσαντας
 ἄσκησιν ὑπὸ γῆρας οὐ τελέως ἀπολείπει τὸ φιλότι-
 10 μον καὶ φιλοσώματον, ἀλλ' ἑτέρους ἀσκοῦντας ὁρῶν-
 τες ἡδονταὶ καὶ παρακαλοῦσι καὶ συμπαραθέουσιν· Ε
 οὕτως οἱ πεπαυμένοι τῶν περὶ τὸν βίον ἀγώνων
 δι' ἀρετὴν ψυχῆς γενόμενοι δαίμονες οὐ παντε-
 λῶς ἀτιμάξουσιν τὰνταῦθα πράγματα καὶ λόγους καὶ
 15 σπουδὰς, ἀλλὰ τοῖς ἐπὶ ταῦτ' ἀσπασμένοις τέλος
 εὐμενεῖς ὄντες καὶ συμφιλοτιμούμενοι πρὸς τὴν ἀρε-
 τήν, ἐγκαλεύονται καὶ συνεξορμῶσιν, ὅταν ἐγγὺς
 ἦδη τῆς ἐλπίδος ἀμιλλωμένους καὶ ψαύοντας ὁρῶσιν.
 οὐ γὰρ οἷς ἔτυχε συμφέρεται τὸ δαιμόνιον· ἀλλ' F
 20 οἷον ἐπὶ τῶν νηχομένων ἐν θαλάττῃ τοὺς μὲν πελα-
 γίους ἔτι καὶ πρόσω τῆς γῆς φερομένους οἱ ἐπὶ γῆς
 ἐστῶτες σιωπῇ θιέωνται μόνον, τοὺς δ' ἐγγὺς ἦδη
 παραθέοντες καὶ παρεμβαλόντες ἅμα καὶ χειρὶ καὶ
 φωνῇ βοηθοῦντες ἀνασφάζουσιν· οὕτως, ὧ ** τοῦ δαι-
 25 μονίου ὁ τρόπος ** ἡμᾶς βαπτίζομένους ὑπὸ τῶν

7 malim ἀφειμέναι 8 [Ἡσίοδον] OD 120 10 φιλο-
 σώματον] φιλάγωνον Emperius praeter necessitatem 14
 τὰνταῦθα*: τὰ ἐνταῦθα 24 lac. 8 E 7 B supplet verbo
 Συμμία Amyotus; posteriorem 5 E 11 B ita: ἐξ μὲν γὰρ
 ἡμᾶς; malim ἐξ γὰρ ἡμᾶς

πραγμάτων, καὶ σώματα πολλὰ καθάπερ ὀχήματα
 μεταλαμβάνοντας, αὐτοὺς ἐξαμιλλᾶσθαι καὶ μακροθυ-
 μεῖν, δι' οἰκείας πειρωμένους ἀρετῆς σφῶζεσθαι καὶ
 τυγχάνειν λιμένος. ἦτις δ' ἂν ἤδη διὰ μυρίων γενέ-
 σεων ἡγωνισμένη μακροὺς ἀγῶνας εὔ καὶ προθύμως
 ψυχῇ, τῆς περιόδου συμπεραινομένης κινδυνεύουσα
 594 καὶ φιλοτιμουμένη περὶ τὴν ἔκβασιν ἰδρῶτι πολλῷ
 ἄνω προσφέρηται, ταύτῃ τὸν οἰκεῖον οὐ νεμεσᾷ δαί-
 μονα βοηθεῖν ὁ θεὸς ἀλλ' ἀφίησι τῷ προθυμουμένῳ·
 προθυμεῖται δ' ἄλλος ἄλλην ἀνασφῶζειν ἐγκελευόμε- 10
 νος· ἡ δὲ συνακούει διὰ τὸ πλησιάζειν καὶ σφάζεται·
 μὴ πειθομένη δέ, ἀπολιπόντος τοῦ δαίμονος, οὐκ
 εὐτυχῶς ἀπαλλάσσει.'

25. Τούτων εἰρημένων, ὁ Ἐπαμεινώνδας ἀπο-
 βλέψας εἰς ἐμέ 'σοὶ μὲν' εἶπεν 'ὦ Καφεισία, σχεδὸν 15
 ὥρα βαδίζειν εἰς τὸ γυμνάσιον ἤδη καὶ μὴ ἀπολεί-
 B πειν τοὺς συνήθεις· ἡμεῖς δὲ Θεάνορος ἐπιμελησό-
 μεθα, διαλύσαντες ὅταν δοκῇ τὴν συνουσίαν.' κἀγὼ
 'ταῦτ' ἔφην 'πράττωμεν· ἀλλὰ μικρὸν οἶμαί τι μετ'
 ἔμοῦ καὶ Γαλαξιδῶρου βούλεται σοὶ διαλεχθῆναι 20
 οὗτοσὶ Θεόκριτος.' 'ἀγαθὴ τύχῃ' εἶπε 'διαλεγέσθω'
 καὶ προήγην ἀναστὰς εἰς τὸ ἐπικάμπειον τῆς στοᾶς.
 καὶ ἡμεῖς περισχῶντες αὐτὸν ἐπεχειροῦμεν παρακα-
 λεῖν ἐπὶ τὴν προᾶξιν. ὁ δὲ καὶ τὴν ἡμέραν ἔφη πάνυ
 σαφῶς εἰδέναι τῆς καθόδου τῶν φυγάδων, καὶ συν- 25
 τετάχθαι μετὰ Γοργίδου τοῖς φίλοις πρὸς τὸν και-

1 ὀχήματα] σχήματα F. Schmidtius 2 μακροθυμεῖ R
 8 ἄνω προσφέρηται] πρὸς τᾶν φέρηται? 21 οὗτοσὶ *:
 οὗτοσὶ δ 26 τοῖς φίλοις R: τοὺς φίλους

ρόν· ἀποκτενεῖν δὲ τῶν πολιτῶν ἄκριτον οὐδένα,
 μὴ μεγάλης ἀνάγκης γενομένης· ἄλλως δὲ καὶ πρὸς
 τὸ πλῆθος ἀρμόζειν τὸ Θηβαίων εἶναι τινὰς ἀναι- C
 τίους καὶ καθαρούς τῶν πεπραγμένων, οἳ μᾶλλον
 5 ἔξουσιν ἀνυπόπτως πρὸς τὸν δῆμον ὥς ἀπὸ τοῦ
 βελτίστου παραινούντες. ἐδόκει ταῦθ' ἡμῖν. ἀκακεί-
 νος μὲν ἀνεχώρησεν αὐτοῖς ὥς τοὺς περὶ Σιμμίαν·
 ἡμεῖς δὲ καταβάντες εἰς τὸ γυμνάσιον ἐνετυγχάνομεν
 τοῖς φίλοις, καὶ διαλαμβάνων ἄλλος ἄλλον ἐν τῷ
 10 συμπαλαίειν τὰ μὲν ἐπυνθάνετο τὰ δ' ἔφραζε καὶ
 συνετάττετο πρὸς τὴν προᾶξιν. ἐωρῶμεν δὲ καὶ τοὺς
 περὶ Ἀρχίαν καὶ Φίλιππον ἀγληιμμένους ἀπιδόντας
 ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ὁ γὰρ Φυλλίδας, δεδιὼς μὴ τὸν D
 Ἀμφίθεον προανέλωσιν, εὐθύς ἀπὸ τῆς Λυσιανορίδου
 15 προπομπῆς τὸν Ἀρχίαν δεξάμενος καὶ περὶ τῆς **
 γυναικός, ἧς ἐπιθυμῶν ἐτύγχανεν, εἰς ἐλπίδας ἐμ-
 βαλὼν, ὥς ἀφιξομένης εἰς τὸν πότον, ἔπεισε πρὸς
 ῥαθυμίαν καὶ ἔνεσιν τραπέσθαι μετὰ τῶν εἰωθό-
 των αὐτῷ συνακολασταίνειν.

20 26. Ὅψ' δ' ἤδη τό τε ψῦχος ἐπέτεινε πνεύματος
 γενομένου, καὶ διὰ τοῦτο τῶν πολλῶν τάχιον εἰς τὰς
 οἰκίας ἀνακεχωρηκότων, ἡμεῖς μὲν τοὺς περὶ Δαμο-
 κλείδαν καὶ Πελοπίδαν καὶ Θεόπομπον ἐντυχόντες
 ἀνελαμβάνομεν, ἄλλοι δ' ἄλλους· ἐσχίσθησαν γὰρ
 25 εὐθύς ὑπερβαλόντες τὸν Κιθαιρώνα, καὶ παρέσχεν E

4 οἱ W 5 πρὸς R 15 δεξάμενος] δεξιωσάμενος
 Herwerdenus lac. 7 E. Fort. excidit: ὁπάνδρου. cf. Vit.
 Pelop. c. 9 17 πότον Salmasius: τόπον 20 τό τε R:
 τότε. Sed malim τὸ 25 ὑπερβαλόντες Herwerdenus: ὑπερ-
 βάλλοντες

αὐτοῖς ὁ χειμὼν τὰ πρόσωπα συγκεκαλυμμένοις ἀδεῶς διελθεῖν τὴν πόλιν· ἐνίοις δ' ἐπήστραψε δεξιὸν ἄνευ βροντῆς εἰσιοῦσι διὰ τῶν πυλῶν· καὶ τὸ σημεῖον ἐδόκει καλὸν πρὸς ἀσφάλειαν καὶ δόξαν, ὥς λαμπρῶν ἀκινδύνων δὲ τῶν πράξεων ἐσομένων. 5

27. Ὡς οὖν ἅπαντες ἐνδον ἦμεν, πεντήκοντα δυεῖν δέοντες, ἤδη τοῦ Θεοκρίτου καθ' ἑαυτὸν ἐν οἰκίσκῳ τινὶ σφαγιαζομένου, πολλὸς ἦν τῆς θύρας ἀραγμός· καὶ μετὰ μικρὸν ἡκέ τις ἀγγέλλων ὑπηρέτας τοῦ Ἀρχίου δύο κόπτειν τὴν αὐλείον ἀπεσταλ- 10
 F μένους σπουδῇ πρὸς Χάρωνα, καὶ κελεύειν ἀνοίγειν καὶ ἀγανακτεῖν, βράδιον ὑπακουόντων. Θορυβηθεὶς οὖν ὁ Χάρων, ἐκείνοις μὲν εὐθύς ἀνοιγνύναι προσέταξεν, αὐτὸς δ' ἀπαντήσας ἔχων στέφανον ὥς τε-
 θυκῶς καὶ πίνων, ἐπυνθάνετο τῶν ὑπηρετῶν ὅ τι 15
 βούλοιντο. λέγει δ' ἄτερος Ἀρχίας καὶ Φίλιππος ἐπεμψαν ἡμᾶς κελεύοντες ὥς τάχιστα σ' ἴκειν πρὸς αὐτούς· ἐρομένου δὲ τοῦ Χάρωνος, τίς ἢ σπουδῇ τῆς τηνικαῦτα μεταπέμψεως αὐτοῦ καὶ μή τι καινό-
 τερον, 'οὐδὲν ἴσμεν' ὁ ὑπηρέτης ἔφη 'πλέον· ἀλλὰ 20
 τί λέγωμεν αὐτοῖς;' 'ὅτι νῆ Δί'·' εἶπεν ὁ Χάρων 'θεὶς τὸν στέφανον ἤδη καὶ λαβὼν τὸ ἱμάτιον ἐπο-
 μαι· μεθ' ὑμῶν φάρε' τηνικαῦτα βαδίξων διαταράξω
 595 τινὰς ὥς ἀγόμενος.' 'οὕτως' ἔφησαν 'ποιεῖ· καὶ γὰρ ἡμᾶς δεῖ τοῖς ὑπὸ πόλιν φρουροῖς κομίσαι τι πρόσ- 25
 ταγμα παρὰ τῶν ἀρχόντων.' ἐκεῖνοι μὲν οὖν ὦχοντο.

17 σε Duebnerus 21 εἶπεν] εἰπεῖν BE 24 ὥς ἀπα-
 γόμενος Herwerdenus ἔφησαν] ἔφη BE 25 ὑπὸ πόλιν]
 fort. ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν. cf. p. 598 e

τοῦ δὲ Χάρωνος εἰσελθόντος πρὸς ἡμᾶς καὶ ταῦτα
 φράσαντος, ἐκπληξίς ἅπαντας ἔσχευ οἰομένους με-
 μνηνῦσθαι· καὶ τὸν Ἱπποσθενεῖδαν ὑπενόουν οἱ πλεῖ-
 στοι, κωλύσαι μὲν ἐπιχειρήσαντα τὴν κἀθοδὸν διὰ
 5 τοῦ Χλίδωνος, ἐπεὶ δ' ἀπέτυχε καὶ συνῆπται τῷ
 καιρῷ τὸ δεινόν, ἐξενηνοχένοι πιθανὸν ὄντα τὴν
 προᾶξιν ὑπὸ δέους· οὐ γὰρ ἀφίκετο μετὰ τῶν ἄλλων
 εἰς τὴν οἰκίαν, ἀλλ' ὅλως ἐδόκει πονηρὸς γεγονέναι
 καὶ παλίμβολος. οὐ μὴν ἀλλὰ τὸν γε Χάρωνα πάν-
 10 τες ῥόμεθα χρῆναι βαδίζειν καὶ ὑπακούειν τοῖς ἔρ-
 χουσι καλούμενον. ὁ δὲ κελεύσας τὸν νῆδον ἐλθεῖν B
 κάλλιστον ὄντα Θηβαίων, ᾧ Ἀρχίδαμε, παῖδα καὶ
 φιλοπονώτατον περὶ τὰ γυμνάσια, πεντεκαιδεκέτη
 μὲν σχεδὸν πολὺ δὲ ῥώμῃ καὶ μεγέθει διαφέροντα
 15 τῶν ὀμηλίκων, 'οὗτος' εἶπεν 'ὧ ἄνδρες, ἐμοὶ μόνος
 ἐστὶ καὶ ἀγαπητός, ὥσπερ ἴστε· τοῦτον ὑμῖν παρα-
 δίδωμι πρὸς θιῶν ἅπασι πρὸς δαιμόνων ἐπισκή-
 πτων· εἰ φανείην ἐγὼ πονηρὸς περὶ ὑμᾶς, ἀποκτεί-
 νατε, μὴ φείσῃσθ' ἡμῶν· τὸ δὲ λοιπόν, ὧ ἄνδρες
 20 ἀγαθοί, πρὸς τὸ συμπεσὼν ἀντιτάξασθε, μὴ πρόησθε C
 τὰ σώματα διαφθεῖραι τοῖς αἰσχίστοις ἀνάνδρως καὶ
 ἀκλεῶς, ἀλλ' ἀμύνασθε τὰς ψυχὰς ἀνητῆτους τῇ
 πατρίδι φυλάττοντες· ταῦτα τῷ Χάρωνος λέγοντος,
 τὸ μὲν φρόνημα καὶ τὴν καλοκἀγαθίαν ἐθανυμάζο-
 25 μεν, πρὸς δὲ τὴν ὑποψίαν ἡγανακτοῦμεν καὶ ἀπά-
 γειν ἐκελεύομεν τὸν παῖδα. 'τὸ δ' ὅλον' εἶπεν ὁ
 Πελοπίδας 'οὐδ' εὖ βεβουλεῦσθαι δοκεῖς ἡμῖν, ὧ

12 ἀρχέδαμε BE hic et infra 17 πρὸς τε δαιμόνων R
 20 συμπεσὼν idem: συμπόσιον 21 τοῖς ἐχθίστοις W

Χάρων, μὴ μεταστησάμενος εἰς οἰκίαν ἑτέραν τὸν υἱόν· τί γὰρ αὐτὸν δεῖ κινδυνεύειν μεθ' ἡμῶν ἐγκαταλαμβανόμενον; καὶ νῦν ἐκπεμπτέος, ἢν' ἡμῖν, ἐάν τι πάσχωμεν, εὐγενῆς ὑποτρέφηται τιμωρὸς ἐπὶ τοὺς τυράννους.' 'οὐκ ἔστιν' εἶπεν ὁ Χάρων 'ἀλλ' 5

Δ αὐτοῦ παραμενεῖ καὶ κινδυνεύσει μεθ' ὑμῶν· οὐδὲ γὰρ τούτῳ καλὸν ὑποχείριον γενέσθαι τοῖς ἐχθροῖς· ἀλλὰ τόλμα παρ' ἡλικίαν, ὧ παῖ, γευόμενος ἄθλων ἀναγκάων, καὶ κινδύνευε μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν πολιτῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ ἀρετῆς· πολλή 10 δ' ἐλπὶς ἔτι λείπεται· καὶ πού τις ἐφορᾷ θεῶν ἡμᾶς ἀγωνιζομένους περὶ τῶν δικαίων.'

28. Δάκρυα πολλοῖς ἐπῆλθεν ἡμῶν, ὧ Ἀρχίδαμε, πρὸς τοὺς λόγους τάνδρος· αὐτὸς δ' ἄδακρυς καὶ ἄτεγκτος ἐγκειρίσας Πελοπίδα τὸν υἱὸν ἐχώρει διὰ 15 θυρῶν δεξιούμενος ἕκαστον ἡμῶν καὶ παραθαρσύνων. ἔτι δὲ μᾶλλον ἂν ἠγάσσω τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Ε τὴν φαιδρότητα καὶ τὸ ἀδελὸς πρὸς τὸν κίνδυνον, ὥσπερ τοῦ Νεοπτολέμου, μήτ' ὠχριάσαντος μήτ' ἐκπλαγέντος, ἀλλ' ἔλκοντος τὸ ξίφος τοῦ Πελοπίδου 20 καὶ καταμανθάνοντος. ἐν τούτῳ, Κηφισοδώρῳ Διότονος, εἷς τῶν φίλων, παρῆν πρὸς ἡμᾶς ξίφος ἔχων καὶ θώρακα σιδηροῦν ὑπενδεδυμένος· καὶ πυθόμενος τὴν Χάρωνος ὑπ' Ἀρχίον μετὰπεμψιν ἡτιᾶτο τὴν μέλλησιν ἡμῶν, καὶ παρῶξυνεν εὐθὺς ἐπὶ τὰς οἰκίας 25

14 αὐτὸς R: οὗτος 18 ἀδελὸς Basileensis: ἀδαὲς 21 Διότονος εἷς τῶν " tegmannus. Possis etiam Διότ. εἷς τί (vel Κηφισοδώρ cf. p. 596 e) Διόγονος 16

βαδίζειν· φθήσεσθαι γὰρ ἐμπεσόντας αὐτοῖς· εἰ δὲ μή, βέλτιον εἶναι προελθόντας ἐν ὑπαίθρῳ συμπλέκεσθαι, πρὸς ἀλλήλους ἀσυντάκτους καὶ σποράδας, ἢ μένειν ἐν οἰκίσκῳ καθείρξαντας αὐτοὺς ὥσπερ F
 5 σμήνος ἐξαιρεθησομένους ὑπὸ τῶν πολεμίων. ἐνῆγε δὲ καὶ ὁ μάντις Θεόκριτος, ὡς τῶν ἱερῶν σωτηρίων καὶ καλῶν καὶ πρὸς ἀσφάλειαν ἐχεγγύων αὐτῶ γεγονότων.

29. Ὀπλιζομένων δ' ἡμῶν καὶ συνταττομένων,
 10 αὖτις ἀφικνεῖται Χάρων ἱλαρῶ τῷ προσώπῳ· καὶ μειδιῶν καὶ προσβλέπων εἰς ἡμᾶς θαρρεῖν ἐκέλευεν, ὡς δεινοῦ μηδενὸς ὄντος ἀλλὰ τῆς πράξεως ὁδῷ βαδίζούσης. ὁ γὰρ Ἀρχίας, ἔφη, καὶ ὁ Φίλιππος ὡς ἤκουσαν ἤκειν ἐμὲ κεκλημένον, ἤδη βαρεῖς ὑπὸ τῆς 596
 15 μέθης ὄντες καὶ συνεκλελυμένοι τοῖς σώμασι τὰς ψυχὰς, μόλις διαναστάντες ἔξω προῆλθον ἐπὶ τὰς θύρας. εἰπόντος δὲ τοῦ Ἀρχίου Ἐφυγάδας, ὃ Χάρων, ἀκούομεν ἐν τῇ πόλει κρύπτεσθαι παρεισελθόντας· οὐ μετρίως ἐγὼ διαταραχθεὶς ‘ποῦ δ’ ἔειπον εἶναι
 20 λέγονται καὶ τίνες;’ ἀγνοοῦμεν’ ὁ Ἀρχίας εἶπε· ‘καὶ σε τούτου χάριν ἐλθεῖν ἐκελεύσαμεν, εἰ δὴ τι τυγχάνοις σαφέστερον ἀκηκοώς.’ ἀγὰρ μακρὸν ὥσπερ ἐκ πληγῆς ἀναφέρων τὴν διάνοιαν ἐλογιζόμην λόγον εἶναι τὴν μήνυσιν οὐ βέβαιον, οὐδ’ ὑπὸ τῶν B
 25 συνειδότων ἐξενηνέχθαι τὴν πρᾶξιν οὐδενός· οὐ γὰρ ἂν ἀγνοεῖν τὴν οἰκίαν αὐτοῦς, εἴ τις εἰδὼς ἀκρι-

3 πρὸς ἀλλήλους] πρὸς αὐτοὺς X ut cum συμπλέκεσθαι
 inngatur. Ego aliter distinxi 10 αὖτις Turnebus: αὐτοῖς
 23 ἐκ πληγῆς idem: ἐκπλαγεῖς 26 ἂν W

βῶς ἐμήνυνεν· ἄλλως δ' ὑποψίαν ἢ λόγον ἔσημον ἐν τῇ πόλει περιφερόμενον ἤκειν εἰς ἐκείνους. εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν ὅτι 'ξῶντος μὲν Ἀνδροκλείδου πολ- λάκις ἐπίσταμαι φήμας τοιαύτας θυνείσας διακενῆς καὶ λόγους ψευδεῖς ἐνοχλήσαντας ἡμῖν· νυνὶ δ' ὅς ἔφην 'οὐδὲν ἀκήκοα τοιοῦτον, ὃ Ἀρχία· σκέψομαι δὲ τὸν λόγον, εἰ κελεύεις· κἂν πύθωμαι τι φροντί- dos ἄξιον, οὐ λήσεται ὑμᾶς.' 'πάννυ μὲν οὖν' ὁ Φυλλίδας εἶπε 'μηδέν, ὃ Χάρων, ἀδιερεύνητον μηδ' ἄπυστον ὑπὲρ τούτων ἀπολίπης· τί γὰρ κωλύει 10 μηδεὶν καταφρονεῖν ἀλλὰ πάντα φυλάττεσθαι καὶ προσέχειν; καλὸν γὰρ ἢ πρόνοια καὶ τὸ ἀσφαλές.' ἅμα δὲ τὸν Ἀρχίαν ὑπολαβὼν ἀπῆγεν εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ πίνοντες τυγχάνουσιν. ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν, ἄνδρες' ἔφη, 'προσευξάμενοι δὲ τοῖς θεοῖς ἐξίωμεν.' 15 ταῦτα τοῦ Χάρωνος εἰπόντος, εὐχόμεθα τοῖς θεοῖς καὶ παρακαλοῦμεν ἀλλήλους.

30. Ὡρα μὲν οὖν ἦν καθ' ἣν ἄνθρωποι μάλιστα περὶ δεῖπνόν εἰσι, τὸ δὲ πνεῦμα μᾶλλον ἐπιτεῖνον ἥδη νιφετὸν ὑπεκίνει ψεκᾶδι λεπτῇ μεμιγμένον· 20 ὥστε πολλὴν ἐρημίαν εἶναι διὰ τῶν στενωπῶν διε- ξιοῦσιν. οἱ μὲν οὖν ἐπὶ τὸν Λεοντίδην καὶ τὸν Ὑπάτην ταχθέντες ἑγγὺς ἀλλήλων οἰκοῦντας, ἐν ἱματίοις ἐξήεσαν ἔχοντες οὐδὲν ἕτερον τῶν ὅπλων 25 ἢ μάχαιραν ἕκαστος (ἐν δὲ τούτοις ἦν καὶ Πελο-

8 οὐχ ὑμᾶς λήσεται Benseler 12 τάσφαλές? 14 τυγχά-
νουσιν] ἐτύγγανον? 16 εὐχόμεθα] imperfectum. cf. p. 18 d
23 Ὑπάτην X ex Vit. Pel. c 11: ὑπάτην οἰκοῦντας idem
ex eadem: οἰκοῦντες 25 ἐν δὲ τούτοις — Κηφισόδωρος]
parenthesi inclusit Stegmannus

πίδας καὶ Δαμοκλείδας καὶ Κηφισόδωρος)· Χάρων
 δὲ καὶ Μέλων καὶ οἱ μετ' αὐτῶν ἐπιτίθεσθαι τοῖς
 περὶ Ἀρχίαν μέλλοντες, ἡμιθωράκια ἐνδεδυμένοι καὶ
 στεφάνους δασεῖς ἔχοντες, οἱ μὲν ἐλάτης οἱ δὲ πεύ-
 5 κης ἔνιοι δὲ καὶ χιτώνια τῶν γυναικείων ἀμπεχό-
 μενοι, μεθύοντας ἀπομιμούμενοι κῶμῳ χρωμένους
 μετὰ γυναικῶν. ἡ δὲ χείρων, ᾧ Ἀρχίδαμε, τύχη
 καὶ τὰς τῶν πολεμίων μαλακίας καὶ ἀγνοίας ταῖς
 ἡμετέραις ἐπανισοῦσα τόλμαις καὶ παρασκευαῖς, καὶ
 10 καθάπερ δρᾶμα τὴν προᾶξιν ἡμῶν ἀπ' ἀρχῆς δια-
 ποιικίλλουσα κινδυνώδεσιν ἐπεισοδίοις, εἰς αὐτὸ συν- E
 ἔδραμε τὸ ἔργον, ὅξυν ἐπιφέρουσα καὶ δεινὸν ἀν-
 ελπίστου περιπετείας ἀγῶνα. τοῦ γὰρ Χάρωνος ὡς
 ἀνέπεισε τοὺς περὶ Ἀρχίαν καὶ Φίλιππον ἀναχωρή-
 15 σαντος οἴκαδε καὶ διασκευάζοντος ἡμᾶς ἐπὶ τὴν προᾶ-
 ξιν, ἦκεν ἐνθὲνδε παρ' ὑμῶν ἐπιστολὴ παρ' Ἀρχίου
 τοῦ ἱεροφάντου πρὸς Ἀρχίαν ἐκείνου, ὅντα φίλον
 αὐτῷ καὶ ξένον, ὡς ἔοικεν, ἐξαγγέλλουσα τὴν κά-
 θοδον καὶ τὴν ἐπιβουλὴν τῶν φυγάδων καὶ τὴν F
 20 οἰκίαν, εἰς ἣν παρεληλύθεσαν, καὶ τοὺς συμπράττον-
 τας αὐτοῖς. ἤδη δὲ καὶ τῇ μέθῃ κατακεκλυσμένος
 ὁ Ἀρχίας καὶ τῇ προσδοκίᾳ τῶν γυναικῶν ἀνεπτοη-
 μένος, ἐδέξατο μὲν τὴν ἐπιστολήν· τοῦ δὲ γραμμα-
 τοφόρου φήσαντος ὑπὲρ τινων σπουδαίων αὐτῷ
 25 γεγράφθαι· 'τὰ σπουδαῖα τοίνυν εἰς αὐρίον' ἔφη.

δ γυναικείων Herwerdenus: γυναικῶν 7 ἡ] δ BE 14
 ἀνέπεισε τοὺς R: ἐνέπεισε τοῖς 20 παρεληλύθεσαν *: παρε-
 ληλύθεισαν 21 κατακεκλυσμένος Cobetus: κατακεκλασμένος
 22 καὶ Turnebus: κᾶν 24 τινων Herwerdenus: τῶν

καὶ τὴν μὲν ἐπιστολὴν ὑπέσθηκεν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον, αἰτήσας δὲ ποτήριον ἐκέλευεν ἐγγεῖν, καὶ τὸν Φυλλίδαυ ἐξέπεμπε συνεχῶς ἐπὶ θύρας σκεψόμενον εἰ τὰ γύναια πρόσεισι.

31. Τοιαύτης δὲ τὸν πότον ἐλπίδος διαπαιδα-
 γωγησάσης, προσμύξαντες ἡμεῖς καὶ διὰ τῶν οἰκετῶν
 597 εὐθύς ὥσάμενοι πρὸς τὸν ἀνδρῶνα, μικρὸν ἐπὶ ταῖς
 θύραις ἔστημεν ἐφορῶντες τῶν κατακειμένων ἑκα-
 στον. ἡ μὲν οὖν τῶν στεφάνων καὶ τῆς ἐσθῆτος ὕψις
 παραλογιζομένη τὴν ἐπιδημίαν ἡμῶν σιγὴν ἐποίη- 10
 σεν· ἐπεὶ δὲ πρῶτος ὁ Μέλων ὥρμησε διὰ μέσου
 τὴν χεῖρα τῇ λαβῇ τοῦ ξίφους ἐπιβεβληκῶς, Καβί-
 ριχος ὁ κυαμευτὸς ἄρχων τοῦ βραχίονος αὐτὸν παρα-
 πορευόμενον ἀντισπᾶσας, ἀνεβόησεν 'οὐ Μέλων οὗ-
 15 τος, ὦ Φυλλίδα;' τούτου μὲν οὖν ἐξέκρουσε τὴν
 ἐπιβολὴν ἅμα τὸ ξίφος ἀνέλκων, διανιστάμενον δὲ
 χαλεπῶς τὸν Ἀρχίαν ἐπιδραμὼν οὐκ ἀνῆκε παίων
 ἕως ἀπέκτεινε. τὸν δὲ Φίλιππον ἔτρωσε μὲν Χάρων
 B παρὰ τὸν τράχηλον· ἀμυνόμενον δὲ τοῖς παρακειμέ-
 νοις ἐκπώμασιν, ὁ Λυσίθεος ἀπὸ τῆς κλίνης χαμαὶ 20
 καταβαλὼν ἀνεῖλε. τὸν δὲ Καβίριχον ἡμεῖς κατε-
 πραῦνομεν, ἀξιοῦντες μὴ τοῖς τυράννοις βοηθεῖν
 ἀλλὰ τὴν πατρίδα συνελευθεροῦν, ἱερὸν ὄντα καὶ
 τοῖς θεοῖς καθωσιωμένον ὑπὲρ αὐτῆς. ὥς δὲ καὶ
 διὰ τὸν οἶνον οὐκ ἦν εὐπαρακόμιστος, τῷ λογισμῷ 25
 πρὸς τὸ συμφέρον ἀλλὰ μετέωρος καὶ τεταραγμένος
 ἀνίστατο, καὶ τὸ δόρυ προεβάλλετο κατ' αἰχμὴν,

13 κυαμευτὸς Dindorfius: κυαμιστὸς 16 ἐπιβολὴν R:
 ἐπιβουλήν 19 παρὰ] κατὰ Herwerdenus 27 προεβάλλετο?

ὅπερ ἐξ ἔθους ἀεὶ φοροῦσιν. οἱ παρ' ἡμῖν ἄρχοντες·
 ἐγὼ μὲν ἐκ μέσου διαλαβὼν τὸ δόρυ καὶ μετεωρί-
 σας ὑπὲρ κεφαλῆς, ἐβόων ἀφεῖναι καὶ σφῆξιν ἐαυ-
 τόν, εἰ δὲ μὴ, πεπλήξεσθαι. Θεόπομπος δὲ παραστὰς
 5 ἐκ δεξιῶν καὶ τῷ ξίφει πατάξας αὐτόν, 'ἐνταῦθ' ὅ
 ἔφη 'κεῖσο μετὰ τούτων, οὐς ἐκολάκνευες· μὴ γὰρ
 ἐν ἐλευθέραις στεφανώσαιο ταῖς Θήβαις μηδὲ θύ-
 σειας· ἔτι τοῖς θεοῖς, ἐφ' ὧν κατηράσω πολλὰ τῇ
 πατρίδι πολλάκις ὑπὲρ τῶν πολεμίων εὐχόμενος.'
 10 πεσόντος δὲ τοῦ Καβιρίχου, τὸ μὲν ἱερὸν δόρυ
 Θεόκριτος παρὼν ἀνῆρπασεν ἐκ τοῦ φόνου, τῶν δὲ
 θεραπόντων ὀλίγους τολμήσαντας ἀμύνασθαι διε-
 φθεῖράμεν ἡμεῖς· τοὺς δ' ἡσυχίαν ἄγοντας εἰς τὸν
 ἀνδρῶνα κατεκλείσαμεν, οὐ βουλόμενοι διαπεσόντας
 15 ἐξαγγεῖλαι τὰ πεπραγμένα, πρὶν εἰδέναι καὶ τὰ τῶν D
 ἐταίρων εἰ καλῶς κεχώρηκεν.

32. Ἐπράχθη δὲ κακείνα τοῦτον τὸν τρόπον·
 ἔκοψαν οἱ περὶ Πελοπίδαν τοῦ Λεοντίδου τὴν αὐ-
 λειον ἡσυχῇ προσελθόντες, καὶ πρὸς τὸν ὑπακού-
 20 σαντα τῶν οἰκετῶν ἔφασαν ἡκεῖν Ἀθήνηθεν γράμ-
 ματα τῷ Λεοντίδῃ παρὰ Καλλιστράτου κομίζοντες.
 ὥς δ' ἀπαγγείλας καὶ κελευσθεὶς ἀνοιξαι τὸν μοχλὸν
 ἀφείλε καὶ μικρὸν ἐνέδωκε τὴν θύραν, ἐμπεσόντες
 ἀθρόοι καὶ ἀνατρέψαντες τὸν ἄνθρωπον ἔντο δρόμῳ
 25 διὰ τῆς αὐλῆς ἐπὶ τὸν θάλαμον. ὁ δ' εὐθύς ἐπὶ
 τὴν ἀλήθειαν ἐξενεχθεὶς τῇ ὑπονοίᾳ καὶ σπασάμενος
 τὸ ἐγχειρίδιον ὥρμησε πρὸς ἄμυναν, ἄδικος μὲν E

4 Θεόπομπος Amyotus: Θεόπος 16 ἐταίρων Leonicus:
 ἐτέρων 26 καὶ] del. Herwerdenus

ἄνθρωπος καὶ τυραννικὸς εὐρωστος δὲ τῇ ψυχῇ καὶ κατὰ
 χεῖρα ῥωμαλέος· οὐ μὴν ἔγνω γὰρ τὸν λύχνον κατα-
 βαλεῖν καὶ διὰ σκότους συμμῖξαι τοῖς ἐπιφερομέ-
 νοις, ἀλλ' ἐν φωτὶ καθορώμενος ὑπὸ τούτων ἅμα
 τῆς θύρας ἀνοιγομένης παλεῖ τὸν Κηφισόδωρον εἰς 5
 τὸν λαγόν· καὶ δευτέρῳ τῷ Πελοπίδᾳ συμπεσὼν
 μέγα βοῶν ἀνεκαλεῖτο τοὺς θεράποντας. ἀλλ' ἐκεῖ-
 νους μὲν οἱ περὶ τὸν Σαμίδαν ἀνεῖργον, οὐ παρα-
 κινδυνεύοντας εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ἀνδράσιν ἐπιφανε-
 στάτοις τῶν πολιτῶν καὶ κατ' ἄλκην διαφέρουσιν. 10
 F ἄγων δ' ἦν τῷ Πελοπίδᾳ πρὸς τὸν Λεοντίδην καὶ
 διαξιφισμὸς ἐν ταῖς θύραις τοῦ θαλάμου στεναῖς
 οὖσαις, καὶ τοῦ Κηφισοδώρου πεπτωκότος ἐν μέσαις
 αὐταῖς καὶ θνήσκοντος, ὥστε μὴ δύνασθαι τοὺς
 ἄλλους προσβοηθεῖν. τέλος δ' ὁ ἡμέτερος λαβὼν 15
 μὲν εἰς τὴν κεφαλὴν οὐ μέγα τραῦμα δοὺς δὲ πολλὰ
 καὶ καταβαλὼν τὸν Λεοντίδην, ἐπέσφαξε θερμῷ τῷ
 Κηφισοδώρῳ. καὶ γὰρ εἶδε πίπτοντα τὸν ἐχθρὸν ὁ
 ἄνθρωπος καὶ τῷ Πελοπίδᾳ τὴν δεξιὰν ἐνέβαλε· καὶ τοὺς
 ἄλλους ἀσπασάμενος ἅμ' ἵλεως ἐξέπνευσεν. γενόμενοι 20
 δ' ἀπὸ τούτων ἐπὶ τὸν Ὑπάτην τρέπονται, καὶ τῶν
 θυρῶν ὁμοίως αὐτοῖς ἀνοιχθεῖσιν φεύγοντα τὸν
 Ὑπάτην ὑπὲρ τέγουσ' τινὲς εἰς τοὺς γείτονας ἀπο-
 σφάττουσιν.

598 33. Ἐκεῖθεν δὲ πρὸς ἡμᾶς ἡπείγοντο καὶ συμ- 25
 βάλλουσιν ἡμῖν ἔξωθεν παρὰ τὴν πολύστυλον. ἀσπα-
 σάμενοι δ' ἀλλήλους καὶ συλλαλήσαντες ἐχωροῦμεν

13 μέσαις αὐταῖς Holwerda: μέσοις αὐτοῖς 21. 23
 Ὑπάτην X: Ἰππάτην

ἐπὶ τὸ δεσμοκτήριον. ἐκκαλέσας δὲ τὸν ἐπὶ τῆς εἰρκτῆς
 ὁ Φυλλίδας 'Ἀρχίας' ἔφη 'καὶ Φίλιππος κελεύουσί
 σε ταχέως ἄγειν ἐπ' αὐτοὺς Ἀμφίθεον.' ὁ δ' ὁρῶν
 καὶ τῆς ὥρας τὴν ἀτοπίαν καὶ τὸ μὴ καθεστηκότα
 5 λαλεῖν αὐτῷ τὸν Φυλλίδα, ἀλλὰ θερμὸν ὄντα τῷ
 ἄγωνι καὶ μετέωρον, ὑπιδόμενος τὸ πλάσμα 'πότ'
 ἔλεγεν 'ὦ Φυλλίδα, τῆνικαῦτα μετεπέμψαντο δεσμώ- B
 τῆν οἱ πολέμαρχοι; πότε δὲ διὰ σοῦ; τί δὲ κομίζεις
 παρὰ σῆμον;' ἅμα δὲ τῷ λόγῳ ξυστὸν ἱππικὸν ἔχων
 10 διῆκε τῶν πλευρῶν καὶ κατέβαλε πονηρὸν ἄνθρω-
 πον, ᾧ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐπενέβησαν καὶ προσέπτu-
 σαν οὐκ ὀλίγαι γυναῖκες. ἡμεῖς δὲ τὰς θύρας τῆς
 εἰρκτῆς κατασχίσαντες ἐκαλοῦμεν ὀνομαστὶ πρῶτον
 μὲν τὸν Ἀμφίθεον, εἴτα τῶν ἄλλων πρὸς ὃν ἕκαστος
 15 ἐπιτηδεύει εἶχεν. οἱ δὲ τὴν φωνὴν γνωρίζοντες ἀν-
 επήδων ἐκ τῶν χαμευνῶν ἄσμενοι τὰς ἀλύσεις ἐφέλ-
 κοντες· οἱ δὲ τοὺς πόδας ἐν τῷ ξύλῳ δεδεμένοι τὰς
 χεῖρας ὀρέγοντες ἐβόων δεόμενοι μὴ ἀπολειφθῆναι.
 λυομένων δὲ τούτων, ἥδη πολλοὶ προσεφέροντο τῶν
 20 ἐγγύς οἰκούντων αἰσθανόμενοι τὰ πραττόμενα καὶ C
 χαίροντες. αἱ δὲ γυναῖκες, ὥς ἐκάστη περὶ τοῦ
 προσήκοντος ἤκουσεν, οὐκ ἐμμένουσαι τοῖς Βοιωτῶν
 ἔθεσιν ἐξέτρεχον πρὸς ἀλλήλας καὶ διεπυνθάνοντο
 παρὰ τῶν ἀπαντῶντων· αἱ δ' ἀνευροῦσαι πατέρας
 25 ἢ ἄνδρας αὐτῶν ἠκολούθουν, οὐδεὶς δ' ἐκώλυε·

1 δὲ τὸν Exemplum Turnebi: lac. 6 E 7 B .5 αὐτῷ
 Holwerda: αὐτῷ 6 ὑπιδόμενος * ὑπειδόμενος 9 ἅμα δὲ]
 ὁ δ' ἅμα? 15 ἀνεπήδων W: ἀπεπήδων 23 ἔθεσιν W:
 ἤθεσιν 25 αὐτῶν *: αὐτῶν

ρόπή γὰρ ἦν μεγάλη πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ὁ παρ' αὐτῶν ἔλεος καὶ δάκρυα καὶ δεήσεις σωφρόνων γυναικῶν.

34. Ἐν δὲ τούτῳ τῶν πραγμάτων ὄντων, πυθόμενος τὸν Ἐπαμεινώνδαν ἐγὼ καὶ τὸν Γοργίδα ἤδη 5
 D μετὰ τῶν φίλων συναθροίξεσθαι περὶ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν, ἐπορευόμεν πρὸς αὐτούς· ἦκον δὲ πολλοὶ κά-
 γασθαι τῶν πολιτῶν ὁμοῦ καὶ συνέρχουσι ἀεὶ πλείονες. ὥς δ' ἀπήγγειλα καθ' ἕκαστον αὐτοῖς τὰ πε-
 πραγμένα καὶ παρεκάλουν βοηθεῖν ἐλθόντας εἰς τὴν 10
 ἀγορὰν, ἅμα πάντες εὐθὺς ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐκήρυττον τοὺς πολίτας. τοῖς δὲ τότε ὄχλοις τῶν συ-
 σταμένων ὕπλα παρεῖχον αἷ τε στοὰι πλήρεις οὖσαι παντοδαπῶν λαφύρων, καὶ τὰ τῶν ἐγγὺς οἰκούντων ἐργαστήρια μαχαιοποιῶν. ἦκε δὲ καὶ Ἰπποσθενεί- 15
 δας μετὰ τῶν φίλων καὶ οἰκετῶν τοὺς ἐπιδεδημη-
 κότας κατὰ τύχην πρὸς τὰ Ἡράκλεια σαλπικτὰς
 E παραλαμβάνων. εὐθέως δ' οἱ μὲν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἐσήμαινον οἱ δὲ κατ' ἄλλους τόπους, πανταχόθεν ἐκταράττοντες τοὺς ὑπεναντίους, ὥς πάντων ἀφε- 20
 στώτων, οἱ μὲν καὶ καπνίζοντες ** τὴν Καδμείαν ἔφευγον ἐπιψασσάμενοι καὶ τοὺς κρείττους λεγομέ-
 νους, εἰωθότας δὲ περὶ τὴν ἄκραν κάτω νυκτε-
 ρεύειν· οἱ δ' ἄνω, τούτων μὲν ἀτάκτως καὶ τεθό-
 ρυβημένως ἐπιχεομένων, ἡμᾶς δὲ περὶ τὴν ἀγορὰν 25

13 αἷ τε στοὰι Turnebus ex Vit. Pol. c. 12: αἷ θ' ἐστὶναι
 16 οἰκετῶν] οἰκείων W 21 lac. 15 E 19 B. fort. καὶ οἱ μὲν
 λακωνίζοντες ἐν τῇ πόλει ἐπὶ τὴν Καδμείαν 23 κάτω
 Turnebus: καὶ τῷ

ἀφορῶντες, οὐδενὸς μέρους ἡσυχάζοντος, ἀλλὰ παντα-
 χόθεν ψόφων καὶ θορύβων ἀναφερομένων, καταβαί- F
 νειν μὲν οὐ διανοοῦντο, καίπερ περὶ πεντακισχιλλούς
 τὸ πλῆθος ὄντες· ἐκπεπληγμένοι δὲ τὸν κίνδυνον
 5 ἄλλως προουφασίζοντο Λυσανορίδαν. περιμένειν γὰρ
 ** ἢ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. διὸ καὶ τοῦτον μὲν ὕστε-
 ρον, ὥς πυνθανόμεθα, χρήμασιν οὐκ ὀλίγοις ἐξη-
 μίωσαν τῶν Λακεδαιμονίων οἱ γέροντες· Ἡριππίδαν
 δὲ καὶ Ἄρκεσον ἀπέκτειναν εὐθὺς ἐν Κορίνθῳ λα-
 10 βόντες, τὴν δὲ Καδμείαν ὑπόσπονδον παραδόντες
 ἡμῖν ἀπήλλαττον μετὰ τῶν στρατιωτῶν.

5 περιμένειν R: παραμένειν 6 lac. 15 BE supplet γὰρ
 αὐτὸν ὀφείλοντα παραγενέσθαι τῆς ἡμέρας ἐκείνης R. Fort.
 γὰρ αὐτὸν ἀπόντα τῆς ἡμ. ἐκείνης vel tale quid 8 Ἡριππί-
 δαν *: Ἑριππίδαν 11 ἀπηλλάττοντο R

1. Τῶν λόγων ἀρίστους καὶ βεβαιωτάτους ὥσπερ
 τῶν φίλων φασὶν εἶναι τοὺς ἐν ταῖς συμφοραῖς παρ-
 όντας ὠφελίμως καὶ βοηθοῦντας· ἐπεὶ πάρεισί γε
 B πολλοὶ καὶ προσδιαλέγονται τοῖς ἐπταικόσιν, ἀλλ’
 ἀχρηστῶς μᾶλλον δὲ βλαβερώς, καθάπερ ἀκόλυμβοι ο
 πνιγομένοις ἐπιχειροῦντες βοηθεῖν περιπλεκόμενοι
 καὶ συγκαταδύνοντες· δεῖ δὲ τὸν παρὰ τῶν φίλων
 καὶ τῶν βοηθούντων λόγον παρηγορίαν εἶναι μὴ
 συνηγορίαν τοῦ λυποῦντος. οὐ γὰρ συνδακρύντων
 καὶ συνεπιθρηγνούντων ὥσπερ χορῶν τραγικῶν ἐν 10
 τοῖς ἀβουλήτοις χρεῖαν ἔχομεν, ἀλλὰ παρρησιαζομέ-
 νων καὶ διδασκόντων ὅτι τὸ λυπεῖσθαι καὶ τὸ τα-
 πεινοῦν ἑαυτὸν ἐπὶ παντὶ μὲν ἄχρηστόν ἐστι καὶ
 C γιγνόμενον κενῶς καὶ ἀνοήτως· ὅπου δ’ αὐτὰ τὰ
 πράγματα δίδωσιν ὑπὸ τοῦ λόγου ψηλαφηθέντα καὶ 15
 ἀνακαλυφθέντα πρὸς ἑαυτὸν εἶπεῖν

‘οὐδὲν πέπονθας θεινόν, ἂν μὴ προσποιῇ.’

κομιδῇ γελοῖόν ἐστι, μὴ τῆς σαρκὸς πυνθάνεσθαι
 τί πέπονθε, μηδὲ τῆς ψυχῆς εἰ διὰ τὸ σύμπτωμα
 τοῦτο χεῖρων γέγονεν, ἀλλὰ τοῖς ἔξωθεν συναχθο- 20
 μένοις καὶ συναγανακτοῦσι διδασκάλοις χρῆσθαι τῆς
 λύπης.

2. Ὅθεν αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς γιγνόμενοι τῶν συμ-
 πτωμάτων ὥσπερ φορτίων ἐκάστου τὸν σταθμὸν ἐξε-
 τάζωμεν. τὸ μὲν γὰρ σῶμα πιέζεται τῷ τοῦ βαρύ-
 νοντος ἄχθει, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς πράγμασι πολλάκις D
 5 τὸ βάρος ἐξ αὐτῆς προστίθῃσιν. ὁ λίθος φύσει
 σκληρός, ὁ κρύσταλλος φύσει ψυχρός ἐστίν, οὐκ
 ἐξωθεν εἰκῇ ταύτας τὰς ἀντιτιπλάς ἐπιφέροντες καὶ
 τὰς πῆξεις· φρυγὰς δὲ καὶ ἀδοξίας καὶ τιμῶν ἀπο-
 βολάς, ὥσπερ αὖ τάναντία, στεφάνους καὶ ἀρχὰς
 10 καὶ προεδρίας, οὐ τὴν αὐτῶν φύσιν ἀλλὰ τὴν ἡμε-
 τέραν κρίσιν μέτρον ἔχοντα τοῦ λυπεῖν καὶ εὐφραλί-
 νειν, ἕκαστος ἑαυτῷ κοῦφα καὶ βαρεὰ καὶ ῥάδια
 φέρειν ποιεῖ, καὶ τοῦναντίον. ἔξεστι δ' ἀκούειν τοῦ
 μὲν Πολυνείκους ἀποκρινομένου πρὸς τὸ ἐρώτημα

15 τοῦτο

ἵ τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος; ἢ κακὸν μέγα; E

ἢ μέγιστον· ἔργῳ δ' ἐστὶ μείζον ἢ λόγῳ·

τοῦ δ' Ἀλκμᾶνος, ὥς ὁ γράψας τοῦπιγραμμάτιον
 πεποίηκε,

20 Ἰάριδιες, ἀρχαῖος πατέρων νομός, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν
 ἐτρεφόμεν, κερνᾷς ἦν τις ἂν ἢ βακέλας

χρυσοφόρος, ῥήσσω καλὰ τύμπανα· νῦν δέ μοι

[Ἀλκμᾶν

2 σταθμὸν W: θυμὸν ἐξετάζωμεν W: ἐξετάζομεν
 12 καὶ βαρεὰ] del. Stegmannus. καὶ βαρεὰ καὶ χαλεπὰ
 Sauppis 15 τοῦτο] τουτί Doehnerus 16 Eur. Phoen. 389
 18 τοῦπιγραμμάτιον *: τὸ ἐπιγραμμάτιον 20 vid. Anthol.
 Palat. VII 709 ἀρχαῖαι Anthologia νομός W: νόμος 21
 κερνᾷς Iacobsius: κέλσας (κέρνας Anthol.) ἦν τις ἂν ἢ
 Duebnerus: ἢ τις ἀνῆρ (ἡστισαν ἢ Anthol.) βακέλας Ursi-
 nus: μακέλας 22 καλὰ] λάλα Meinekius

οὖνομα, καὶ Σπάρτας εἰμὶ πολυτρίποδος,
καὶ Μούσας ἐδάην Ἑλικωνίδας, αἶ με τυράννων
θῆκαν Δασκύλεω κρείσσονα καὶ Γύγῳ.¹

F τὸ γὰρ αὐτὸ πρᾶγμα τῷ μὲν εὐχρηστον ἢ δόξα κα-
θάπερ νόμισμα δοκιμον, τῷ δὲ δύσχρηστον καὶ βλα- 5
βερόν ἐποίησεν.

3. Ἔστω δὲ δεινόν, ὥσπερ οἱ πολλοὶ λέγουσι
καὶ ᾔδουσιν, ἢ φυγῇ. καὶ γὰρ τῶν βρωμάτων πικρὰ
πολλὰ καὶ δριμέα καὶ δάκνοντα τὴν αἰσθησίν ἐστιν.
ἀλλὰ μιγνύντες αὐτοῖς ἔνια τῶν γλυκέων καὶ προσ- 10
ηνῶν τὴν ἀηδίαν ἀφαιροῦμεν. ἔστι δὲ καὶ χρώματα
λυπηρὰ τῇ ὕψει, πρὸς δὲ γίνεται τὸ συγχεῖσθαι
καὶ μαρτυρεῖν διὰ σκληρότητα καὶ βίαν ἀνίατον.
600 εἰ τοίνυν ἴαμα τῆς δυσχρηστίας ἐκείνης ἐμίξαμεν
τὴν σκιάν αὐτοῖς, ἢ τὴν ὕψιν ἀπεστρέψαμεν ἐπὶ τι 15
τῶν χλοερῶν καὶ προσηνῶν, τοῦτ' ἔξεστι ποιεῖν καὶ
πρὸς τὰ συμπτώματα, κεραννύντας αὐτοῖς τὰ χρήσιμα
καὶ φιλάνθρωπα τῶν νυνὶ σοι παρόντων, εὐπορίαν
φίλους ἀπραγμοσύνην τὸ μηδὲν ἐνδεῖν τῶν ἀναγκαίων
πρὸς τὸν βίον. οὐ γὰρ οἶμαι πολλοὺς εἶναι Σαρ- 20
διανῶν, οἳ μὴ τὰ σὰ πράγματα καὶ μετὰ φυγῆς
μᾶλλον ἐθελήσουσιν αὐτοῖς ὑπάρχειν καὶ ἀγαπήσου-
σιν ἐπὶ ξένης οὐτῷ διάγοντες, ἢ, καθάπερ οἱ κοχλῆαι
B τοῖς ὀστράκοις συμφυεῖς ὄντες ἄλλο δὲ μηδὲν ἀγα-
θὸν ἔχοντες, τῶν οἴκοι μετέχουσιν ἀλύπως. 25

4. Ὡσπερ οὖν ἐν κωμῳδίᾳ τις ἡτυχηκότα φίλον

1 πολυτρίποδος Anthologia: πολίτης 2 Ἑλικωνίδας
Anthologia: ἑλληνίδας 3 κρείσσονα] μεῖζονα Anthologia
13 ἀνίατον] malim ἀνίκητον vel ἀμαχον

θαρρεῖν καὶ τὴν τύχην ἀμύνεσθαι παρακαλῶν, ἐρο-
 μένον 'τίνα τρόπον', ἀποκρίνεται 'φιλοσόφως·' οὕτω
 καὶ ἡμεῖς αὐτὴν ἀμυνώμεθα φιλοσοφοῦντες ἀξίως·

'τὸν Δία δὲ πῶς ὕοντα; τὸν βορέαν δὲ πῶς;'

- 5 'πῦρ ζητοῦμεν βαλανεῖον ἱμάτιον στέγην· καὶ γὰρ
 οὐχ ὕομενοι καθήμεθ' οὐδὲ κλαίομεν.' καὶ σοὶ τοί-
 νυν παρ' ὄντινοῦν ἔστι τὸ κατεψυγμένον τοῦτο τοῦ
 βίου μέρος ἀναζωπυρεῖν καὶ ἀναθάλλειν, ἐτέρων
 βοηθημάτων μὴ δεόμενον ἀλλὰ χρώμενον εὐλογίστως
 10 τοῖς παροῦσιν. αἱ μὲν γὰρ ἱατρικαὶ σικύαι τὸ φαν- O
 λότατον ἐκ τοῦ σώματος ἀναλαμβάνουσαι κουφίζουσι
 καὶ σφάζουσι τὸ λοιπόν, οἱ δὲ φιλόλμπτοι καὶ φιλαί-
 τιοι τῷ τὰ χεῖριστά τῶν ἰδίων συνάγειν ἀεὶ καὶ
 διαλογίζεσθαι καὶ προστετηκέναι τοῖς ἀνιαιοῖς ἄχρη-
 15 στα καὶ τὰ χρήσιμα ποιοῦσιν ἑαυτοῖς, ἐν ᾧ μάλιστα
 καιρῷ βοηθεῖν πέφυκε. τοὺς γὰρ δοιοὺς πίθους, D
 ᾧ φίλε, οὗς Ὀμηρος ἔφη κηρῶν ἐμπλείους ἐν οὐρανῷ
 κεῖσθαι, τὸν μὲν ἀγαθῶν τὸν δὲ φαύλων, οὐχ ὁ
 Ζεὺς ταμιεύων κἀθηται, καὶ μεθιείς τοῖς μὲν ἥπια
 20 καὶ μεμιγμένα τοῖς δ' ἔκκρατα ρεύματα τῶν κακῶν·
 ἀλλ' ἡμῶν αὐτῶν οἱ μὲν νοῦν ἔχοντες ἐκ τῶν ἀγα-
 θῶν τοῖς κακοῖς ἐπαρντόμενοι τὸν βίον ποιοῦσιν
 ἡδίων καὶ ποτιμώτερον, τοῖς δὲ πολλοῖς ὥσπερ ἡθμοῖς
 ἐμμένει καὶ προσίσχεται τὰ φανυλότατα, τῶν βελτιό-
 25 νων ὑπεκρεόντων.

5. Διὸ καὶ ἀληθῶς κακῷ τινι καὶ λυπηρῷ περι-
 πέσωμεν, ἐπάγεςθαι δεῖ τὸ ἱλαρὸν καὶ τὸ εὐθυμον

ἐκ τῶν ὑπαρχόντων καὶ ὑπολειπομένων ἀγαθῶν, τῷ οἰκείῳ τ' ἀλλότριον ἐκλεαίνοντας· ὧν δ' ἡ φύσις οὐδὲν ἔχει κακὸν ἀλλ' ὅλον· καὶ πᾶν τὸ λυποῦν ἐκ
 E κενῆς δόξης ἀναπέπλασται, ταῦτα δεῖ, καθάπερ τοῖς δεδοικόσι τὰ προσωπεῖα παιδίοις ἐγγὺς καὶ ὑπὸ χεῖρα 5 ποιοῦντες καὶ ἀναστρέφοντες ἐθίζομεν καταφρονεῖν, οὕτως ἐγγὺς ἀπτομένους καὶ συνερείδοντας τὸν λογισμὸν τὸ σαθρὸν καὶ τὸ κενὸν καὶ τετραγῶδημένον ἀποκαλύπτειν. οἷόν ἐστιν ἡ νῦν σοι παροῦσα μετάστασις ἐκ τῆς νομιζομένης πατρίδος. φύσει γὰρ οὐκ 10 ἔστι πατρίς, ὥσπερ οὐδ' οἶκος οὐδ' ἀγρὸς οὐδὲ χαλκεῖον, ὥς Ἀρίστων ἔλεγεν, οὐδ' ἰατρεῖον· ἀλλὰ γί-
 F γνεται μᾶλλον δ' ὀνομάζεται καὶ καλεῖται τούτων ἕκαστον ἀεὶ πρὸς τὸν οἰκοῦντα καὶ χρώμενον. ὁ γὰρ ἄνθρωπος, ἧ φησιν ὁ Πλάτων, 'φυτὸν οὐκ ἔργειον' 15 οὐδ' ἀκίνητον 'ἀλλ' οὐράνιον' ἐστίν, ὥσπερ ἐκ ῥίξης τὸ σῶμα τῆς κεφαλῆς ὀρθὸν ἰστάσης, πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀνεστραμμένον. ὅθεν εὖ μὲν ὁ Ἡρακλῆς εἶπεν

Ἄργεῖος ἢ Θηβαῖος· οὐ γὰρ εὐχομαι
 μιᾶς· ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς.' 20

ὁ δὲ Σωκράτης βέλτιον, οὐκ Ἀθηναῖος οὐδ' Ἕλλην ἀλλὰ κόσμιος εἶναί φησας, ὥς ἂν τις Ῥώδιος εἶπεν
 601 ἢ Κορίνθιος· ὅτι μηδὲ Σουνίῳ, μηδὲ Ταινάρῳ μηδὲ τοῖς Κεραινίοις ἐνέκλεισεν ἑαυτόν.

2 τ' ἀλλότριον *: τὸ ἀλλότριον 9 μετὰστασις X: κατὰστασις 15 Πλάτων] Tim. p. 90 a 17 ἰστάσης *: ἰστώσης 18 εὖ μὲν ὁ Stobaeus 40, 3: ὁ μὲν 19 Nauck. p. 914 22 ὥς ἂν τις — Κορίνθιος] del. Stegmannus

ῥοῦς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα,
καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις;'

οὔτοι τῆς πατρίδος ἡμῶν ὄροι εἰσί, καὶ οὐδεὶς οὔτε
φυγὰς ἐν τούτοις οὔτε ξένος οὔτ' ἄλλοδαπός, ὅπου
5 ταὐτὸ πῦρ ὕδωρ ἀήρ, ἄρχοντες οἱ αὐτοὶ καὶ διοι-
κηται καὶ πρυτάνεις, ἥλιος σελήνη φωσφόρος· οἱ
αὐτοὶ νόμοι πᾶσι, ὑφ' ἐνὸς προσταγματος καὶ μιᾶς
ἡγεμονίας τροπαὶ βόρειοι τροπαὶ νότιοι ἰσημερίαι
Πλειὰς Ἀρκτοῦρος, ὦραι σπόρων ὦραι φντειῶν· εἰς B
10 δὲ βασιλεὺς καὶ ἄρχων ἑθεὶς ἀρχὴν τε καὶ μέσα καὶ
τελευτήν ἔχων τοῦ παντός, εὐθείᾳ περαίνει κατὰ
φύσιν περιπορευόμενος· τῷ δ' ἔπεται Δίκη τῶν ἀπο-
λειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρός, ἥ χρῶμεθα
πάντες ἀνθρώποι φύσει πρὸς πάντας ἀνθρώπους
15 ὥσπερ πολίτας.

6. Τὸ δέ σε μὴ κατοικεῖν Σάρδεις οὐδὲν ἐστίν·
οὐδὲ γὰρ Ἀθηναῖοι πάντες κατοικοῦσι Κόλλυττον
οὐδὲ Κορίνθιοι Κράνειον οὐδὲ Πιτάνην Λάκωνες.
ἄρ' οὖν ξένοι καὶ ἀπόλιδες εἰσιν Ἀθηναίων οἱ μετα-
20 σtάντες ἐκ Μελῆτης εἰς Διωμίδα, ὅπου καὶ μῆνα
Μεταγειντιῶνα καὶ θυσίαν ἐπώνυμον ἄγουσι τοῦ
μετοικισμοῦ τὰ Μεταγείτνια, τὴν πρὸς ἑτέρους γειτ- C
νίαςιν εὐκόλως καὶ ἱλαρῶς ἐκδεχόμενοι καὶ στέρ-
γοντες; οὐκ ἂν εἴποις. τί οὖν τῆς εἰκουμένης μέρος
25 ἢ τῆς γῆς ἀπάσης ἕτερον ἕτερον μακρὰν ἐστίν, ἣν ἀπο-

1 Nauck. p. 663 2 ἐν Iunius 3 εἰσί] del. Benselerus.
Malim εἰσιν ὄροι 5 ταὐτὸ *: τὸ αὐτὸ 11 εὐθείᾳ περαίνει
κέ.] ex Plat. de Legg. p. 716 a 17 Κόλλυττον Duebnerus:
κόλυττον 25 ἀποδεικνύουσιν idem: ὑποδεικνύουσιν

δεικνύουσιν οἱ μαθηματικοὶ σημεῖον λόγον ἔχουσαν ἀδιαστάτου πρὸς τὸν οὐρανόν; ἀλλ' ἡμεῖς ὥσπερ μύρμηκες ἢ μέλιτται μυρμηκιᾶς μιᾶς ἢ κυψέλης ἐκπεσόντες ἀδημονοῦμεν καὶ ξενοπαθοῦμεν, οὐκ εἰδότες οὐδὲ μεμαθηκότες οἰκεῖα τὰ πάντα ποιεῖσθαι καὶ 5 νομίζειν ὥσπερ ἔστι. καίτοι γελῶμεν τὴν ἀβελτερίαν τοῦ φάσκοντος ἐν Ἀθήναις βελτίονα σελήνην εἶναι τῆς ἐν Κορίνθῳ· τρόπον τινὰ τὰντὸ πάσχοντες, ὅταν ἀμφιγνοῶμεν ἐπὶ ξένης γενόμενοι τὴν γῆν τὴν θάλατταν τὸν ἀέρα τὸν οὐρανόν, ὥς ἕτερα καὶ 10 D διαφέροντα τῶν συνήθων. ἡ μὲν γὰρ φύσις ἐλευθέρους ἡμᾶς καὶ λελυμένους ἀφίησιν, ἡμεῖς δ' αὐτοὶ συνδέομεν ἑαυτοὺς συστενοχωροῦμεν ἐγκατοικοδομοῦμεν, εἰς μικρὰ καὶ γλίσχρα συνελαύνομεν. εἴτα τῶν μὲν Περσῶν βασιλέων καταγελῶμεν, εἰ γε δὴ ἀλη- 15 θὲς ὅτι τὸ τοῦ Χοάσπου μόνον ὕδωρ πίνοντες ἄνδρον αὐτοῖς τὴν ἄλλην ποιοῦσιν οἰκουμένην· ὅταν δὲ μεταστῶμεν εἰς ἕτερα χωρία, τοῦ Κηφισοῦ γλίσχόμενοι καὶ τὸν Εὐρώταν ἢ τὸν Ταῦγετον ἢ τὸν Παρνασὸν ἐπιποθοῦντες, ἔπολιν καὶ ἀοίκητον αὐτοῖς 20 τὴν οἰκουμένην ποιοῦμεν.

7. Αἰγυπτίων μὲν οὖν οἱ δι' ὀργὴν τινα καὶ E χαλεπότητα τοῦ βασιλέως εἰς Αἰθιοπίαν μετοικιζόμενοι, πρὸς τοὺς δεομένους ἐπανελθεῖν ἐπὶ τέκνα καὶ γυναῖκας ἐπιδεικνύντες τὰ αἰδοῖα κυνικώτε- 25 ρον οὔτε γάμων ἔφρασαν οὔτε παίδων ἀπορήσειν,

5 οὐδὲ μεμαθηκότες] accessit ex Stobaeo τὰ ex eodem
8 τὰντὸ *: τὸ αὐτὸ 18 στενοχωροῦμεν Stobaeus 16 ὅτι]
om. mei codd. malim ὥς

ἄχρῃ οὐ ταῦτα μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσιν· εὐπρεπέστερον
 δ' ἐστὶ καὶ σεμνότερον εἰπεῖν ὥς, ὅπου καὶ ὅτῳ
 μετρίων πρὸς τὸν βίον εὐπορεῖν συμβέβηκεν, ἐνταῦθ'
 οὗτος οὐτ' ἄπολις οὐτ' ἀνέστιος οὔτε ξένος ἐστὶ·
 5 μόνον ἔχειν δεῖ πρὸς τούτοις νοῦν καὶ λογισμὸν
 ὥσπερ ἄγκυραν κυβερνήτην, ἵνα παντὶ χρῆσθαι λι-
 μένι προσορμισθεὶς δύνηται. πλοῦτον μὲν γὰρ ἀπο-
 βαλόντα ῥαδίως οὐκ ἔστι καὶ ταχέως ἄλλον συναγα-
 γεῖν· πατρὶς δὲ γίγνεται πᾶσα πόλις εὐθὺς ἀνθρώπῳ
 10 χρῆσθαι μεμαθηκότι καὶ ρίξας ἔχοντι πανταχοῦ ζῆν
 τε καὶ τρέφεσθαι καὶ παντὶ τόπῳ προσφύεσθαι δυ-
 ναμένους· οἷας εἶχε Θεμιστοκλῆς οἷας Δημήτριος ὁ
 Φαληρεὺς. οὗτος μὲν γὰρ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ
 τὴν φυγὴν πρῶτος ὢν τῶν Πτολεμαίου φίλων, οὐ
 15 μόνον αὐτὸς ἐν ἀφθόνοις διῆγεν ἀλλὰ καὶ τοῖς
 Ἀθηναίοις δωρεὰς ἔπεμπε. Θεμιστοκλῆς δὲ χορηγία 602
 βασιλικῇ πρυτανευόμενος εἰπεῖν λέγεται πρὸς τὴν
 γυναικα καὶ τοὺς παῖδας 'ἀπωλόμεθ' ἂν, εἰ μὴ ἀπω-
 λόμεθα.' διὸ καὶ Διογένης ὁ κύων πρὸς τὸν εἰπόντα,
 20 'Σινωπεῖς σου φυγὴν ἐκ Πόντου κατέγνωνσαν·' 'ἐγὼ
 δ'' εἶπεν 'ἐκείνων ἐν Πόντῳ μονήν,

ἄγκραις ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου·

Στρατόνικος δὲ τὸν ἐν Σερίφῳ ξένον ἠρώτησεν, ἐφ'
 ὅτῳ τῶν ἀδικημάτων φυγὴ τέτακται παρ' αὐτοῖς ἐπι-

1 ἔχουσιν Duebnerus: ἔχουσιν 6 ἄγκυραν καὶ R 8 ῥα-
 δίως Stobaeus: ῥᾶον. Unde fort. ῥαδίως ἄλλον, omisso pro-
 ximo ἄλλον quod accessit ex Stobaeo 22 ἀξένου Her-
 cherus ex Eur. Iph. T. 253: εὐξείνου πόρον Salmasius ex
 eodem: πόντου

τίμιον· ἀκούσας δ' ὅτι τοὺς ῥαδιουργοὺς φυγα-
δεύουσι, 'τί οὖν' εἶπεν 'οὐκ ἐρραδιούργησας, ὅπως
ἐκ τῆς στενοχωρίας ταύτης μεταστῆς;' ὅπου φησὶν
B ὁ κωμικὸς τὰ σῦκα ταῖς σφενδόναις τρυγᾶσθαι, καὶ
πάντ' ἔχειν ὅσων δεῖ τὴν νῆσον.

5

8. Ἄν γὰρ σκοπῆς ἄνευ κενῆς δόξης τὴν ἀλή-
θειαν, ὁ μίαν πόλιν ἔχων ξένος ἐστὶ τῶν ἄλλων
ἀπασῶν καὶ ἀλλότριος. οὐ γὰρ δοκεῖ καλὸν οὐδὲ
δίκαιον εἶναι καταλιπόντα τὴν ἑαυτοῦ νέμειν ἐτέραν.

'Σπάρταν ἔλαχες, ταύταν κόσμει,'

10

κἂν ἄδοξος ἢ κἂν νοσώδης κἂν ταράττεται στάσεσιν ὅφ'
ἑαυτῆς καὶ πράγμασι μὴ ὑγιαίνουσιν. οὗ δ' ἡ τύχη τὴν
ιδίαν ἀφήρηται, τούτῳ δίδωσιν ἔχειν τὴν ἀρέσασαν.
C τὸ γὰρ καλὸν ἐκεῖνο παράγγελμα τῶν Πυθαγορείων
'ἑλοῦ βίον ἄριστον, ἡδὺν δ' αὐτὸν ἡ συνήθεια ποιή- 15
σει,' κἀνταῦθα σοφὸν ἐστὶ καὶ χρήσιμον· 'ἑλοῦ πό-
λιν τὴν ἀρίστην καὶ ἡδίστην, πατρίδα δ' αὐτὴν ὁ
χρόνος ποιήσει, καὶ πατρίδα μὴ περισπῶσαν μὴ ἐνο-
χλοῦσαν μὴ προστάττουσαν· εἰσένεγκε, πρέσβευσον
εἰς Ῥώμην, ὑπόδεξαι τὸν ἡγεμόνα, λειτούργησον.' 20
ἂν γὰρ τούτων τις μνημονεύῃ φρένας ἔχων καὶ μὴ
παντάπασι τετυφωμένος, αἰρήσεται καὶ νῆσον οἰκεῖν
φυγὰς γενόμενος, Γύαρον ἢ Κίναρον

'σκληρὰν ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακὴν,'

2 ἐρραδιούργησας *: ἐρραδιούργησας 3 μετέστης Co-
betus 4 κωμικὸς] Kock. 3 p. 551. cf. 1 p. 79 καὶ] καὶ? 5
πάντα] σπάνια Duebnerus δεῖ] οὐ δεῖ Cobetus 10
Nauck. p. 588 19 εἰσένεγκε Cobetus: εἰσένεγκαι 24
Nauck. p. 914. Kock. 3 p. 613 κἀμφυτεύεσθαι Naberus

οὐκ ἄθυμων οὐδ' ὀδυρόμενος οὐδὲ λέγων ἐκεῖνα τὰ
τῶν παρὰ Σιμωνίδῃ γυναικῶν,

ἴσχει δέ με πορφυρέας ἄλδς ἀμφιταρασσομένηας D
[ὄρουμαγδός·

5 ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τοῦ Φιλίππου λογιζόμενος· πεσὼν
γὰρ ἐν παλαιστρά καὶ μεταστραφείς, ὥς εἶδε τοῦ σώ-
ματος τὸν τύπον, ὧς Ἡράκλεις· εἶπεν ὥς μικροῦ
μέρους τῆς γῆς φύσει μετέχοντες, ὅλης ἐφιέμεθα
τῆς οἰκουμένης·

10 9. Οἶμαί σε τῆς Νάξου γεγονέναι θεατὴν· εἰ δὲ
μή, τῆς γ' Ἑλλάδας ἐνταῦθα πλησίον οὔσης· ἀλλ'
ἐκείνη μὲν ἐχώρει τὸν Ἐφιάλτην καὶ τὸν Ὀπτον, αὕτη
δὲ τοῦ Ὠρίωνος ἦν οἰκητήριον. ὁ δ' Ἀλκμέων ἰλὸν
νεοπαγῇ τοῦ Ἀχελφίου προσχωννύντος ἐπώκησεν ὑπο-
15 φεύγων τὰς Εὐμενίδας, ὥς οἱ ποιηταὶ λέγουσι· ἐγὼ E
δὲ κάκεῖνον εἰκάσω φεύγοντα πολιτικὰς ταραχὰς καὶ
στάσεις καὶ συκοφαντίας ἐρινυάδεις ἐλέσθαι βραχὺ
χωρίον ἀπραγμόνως ἐν ἡσυχίᾳ κατοικεῖν. Τιβέριος
δὲ Καῖσαρ ἐν Καπρείαις ἐπὶ ἔτη διητηθήτη μέχρι
20 τῆς τελευτῆς· καὶ τὸ τῆς οἰκουμένης ἡγεμονικὸν
ἰερόν ὥσπερ εἰς καρδίαν συνηγμένον οὐδαμοῦ με-
τέστη τοσοῦτον χρόνον. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν αἱ τῆς
ἡγεμονίας φροντίδες ἐπιχεόμεναι καὶ προσφερόμεναι
πανταχόθεν, οὐ καθαρὰν παρεῖχον οὐδ' ἀκύμονα
25 τὴν νησιῶτιν ἡσυχίαν· ὧς δ' ἐξεστὶν εἰς μικρὰν ἀπο- F

2 Σιμωνίδῃ] Bergk. 3 p. 412 4 ὄρουμαγδός Duebnerus:
ὄρουμαγδός 11 γ' Ἑλλάδας idem: Θουρίας 13 Ἀλκμέων *:
ἀλκμαίων 14 Ἀχελφίου *: ἀχελφίου 16 ταραχὰς Emperius:
ἀρχάς

βάντι νῆσον οὐ μικρῶν ἀπηλλάχθαι κακῶν, οὗτος
ἄθλιός ἐστι μὴ προσλαλῶν ἑαυτῷ τὰ Πινδαρικά
μηδ' ἐπάδων πολλάκις

ἔλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν,
ἔαν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαῖον·
έμοι δ' ὀλίγον μὲν γὰρ δέδοται, ὅθεν ἄδρως,
πενθέων δ' οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασίων·

5

οὐδὲ προσταγμάτων ἡγεμονικῶν οὐδ' ὑπουργιῶν ἐν
πολιτικαῖς χρεαῖς καὶ λειτουργιῶν δυσπαραιτήτων.

10. Ὅπου γὰρ οὐ φάυλως δοκεῖ λέγειν ὁ Καλλι- 10
μαχος τό

ἔμῃ μετρεῖν σχολίῳ Περσίδι τὴν σοφίην·

ἦπου τὴν εὐδαιμονίαν σχολίοις καὶ παρασάγγαις
603 μετροῦντες, ἐὰν νῆσον οἰκῶμεν διακοσίῳ σταδίων,
ἀλλὰ μὴ τεσσάρων ἡμερῶν ὥσπερ ἡ Σικελία περὶ- 15
πλουν ἔχουσιν, ὁδυνᾶν ἑαυτοὺς καὶ θρηνεῖν ὀφεί-
λομεν ὥς κακοδαιμονοῦντες; τί γὰρ ἡ πλατεῖα χώρα
πρὸς τὸν ἄλυπον βίον; οὐκ ἀκούεις τοῦ Ταντάλου
λέγοντος ἐν τῇ τραγωδίᾳ

ἔσπειρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν,
Βερέκυντα χῶρον·

20

εἴτα μετ' ὀλίγον λέγοντος

οὐμὸς δὲ πότμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω,

4 Bergk. 1 p. 434 5 περιδαῖον Hermannus: περι-
δαίων 6 ὅθεν] τόθεν Bergk. 7 οὐδὲ] om. mei 10
Καλλίμαχος] fr. 481 ed. Schneiderus 12 μετρεῖν] om. mei
20 Nauck. p. 52 21 Βερέκυντα Strabo p. 580: βερέκυνθα
23 οὐμὸς δὲ πότμος Porsonus: θυμὸς δὲ ποθ' ἄμους

ἔραξε πίπτει, καὶ με προσφωνεῖ τάδε·
 γίγνωσκε τάνθρωπεια μὴ σέβειν ἄγαν;
 ὁ δὲ Ναυσίδοος τὴν εὐρύχωρον Ἰπέρειαν καταλιπὼν
 διὰ τὸ γειννιᾶν τοὺς Κύκλωπας αὐτῇ, καὶ μεταστὰς
 εἰς νῆσον

ἑκάς ἀνδρῶν ἀλφρηστάων

B

καὶ κατοικῶν ἀνεπίμικτος ἀνθρώπων

ἁπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,

τὸν ἡδιστον παρεσκεύασε βίον τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις.
 10 τὰς δὲ Κυκλάδας πρότερον μὲν οἱ Μίνω παῖδες,
 ὕστερον δ' οἱ Κόδρου καὶ Νείλεω κατῴκησαν, ἐν
 αἷς τὰ νῦν οἱ ἀνόητοι φρυγάδες οἴονται κολάζεσθαι.
 καίτοι ποία φρυγαδικὴ νῆσος οὐκ ἔστι πλατυτέρα τῆς
 Σκιλλουντίας χώρας, ἐν ᾗ Ξενοφῶν μετὰ τὴν στρα-
 15 τεῖαν τὸ λιπαρὸν εἶδε γῆρας; ἢ δ' Ἀκαδήμεια, τρις-
 χιλίων δραχμῶν χωρίδιον ἐωνημένον, οἰκητήριον
 ἦν Πλάτωνος καὶ Ξενοκράτους καὶ Πολέμωνος αὐ-
 τόθι σχολαζόντων καὶ καταβιούντων τὸν ἅπαντα
 χρόνον, πλὴν μίαν ἡμέραν, ἐν ᾗ Ξενοκράτης καθ'
 20 ἑκάστον ἔτος εἰς ἄστὺ κατῆι Διονυσίων καινοῖς τρα-
 γωδοῖς ἐπικοσμῶν, ὥς ἔφασαν, τὴν ἑορτήν. Ἀριστο-
 τέλην δὲ καὶ λελοιδόρηκε Θεόκριτος ὁ Χῖος, ὅτι τὴν
 παρὰ Φιλίππῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ δάταιαν ἀγαπήσας
 εἴλετο ναίειν

25 ἀντ' Ἀκαδημείας Βορβόρου ἐν προχοαῖς.

ἔστι γὰρ ποταμὸς περὶ Πέλλην, ὃν Μακεδόνες Βόρ-

6 ἀνδρῶν Homerus § 8: ἄλλων 8 id. § 204 13 ποία]
 om. mei codd. 15 Ἀκαδήμεια *: ἀκαδημία 22 Θεόκρι-
 τος] Mueller. 2 p. 86

βορον καλοῦσι. τὰς δὲ νήσους ὥσπερ ἐπίτηδες ὕμνων
καὶ συνιστὰς ἡμῖν ὁ ποιητής,

‘*Ἀῖμνον δ’ εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος.*’

καὶ

D ‘*ὄσσον Λέσβος ἄνω, μακάρων ἔδος, ἐντὸς ἐέργει.*’ 5
καὶ

‘*Σκυῖρον ἔλων αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.*’

καὶ

‘*οἷ δ’ ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ’ ἱερῶν
νήσων, αἷ ναίουσι πέτρην ἁλός, Ἥλιδος ἔντα.*’ 10

καὶ τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν νῆσον οἰκεῖν φησι τὸν
θεοφιλέστατον Αἴολον, τὸν σοφώτατον Ὀδυσσεά, τὸν
ἀνδρειότατον Αἴαντα, τὸν φιλοξενώτατον Ἀλκίνοον.

11. Ὁ μὲν οὖν Ζήνων, πυθόμενος ἦν ἔτι λοι-
πὴν εἶχε ναῦν μετὰ τῶν φορτίων καταπεπομένην 15
ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ‘*εὖγ’*’ εἶπεν ‘*ὦ τύχη, ποιεῖς, εἰς
τρίβωνα καὶ βίον φιλόσοφον συνελάνους*’ ἡμᾶς.

E ἀνὴρ δὲ μὴ τετυφωμένος παντάπασι μὴδ’ ὀχλομα-
νῶν οὐκ ἂν οἶμαι τὴν τύχην μέμψαιτο συνελαυνό-
μενος εἰς νῆσον, ἀλλ’ ἐπαινέσειεν ὅτι τὸν πολὺν 20
ἔλυν καὶ ῥέμβον ἑαυτοῦ καὶ πλάνας ἐν ἀποδημίαις
καὶ κινδύνους ἐν θαλάσῃ καὶ θορύβους ἐν ἀγορᾷ
περιελούσα, μόνιμον καὶ σχολαῖον καὶ ἀπερίσπαστον
καὶ ἴδιον βίον ὥς ἀληθῶς δίδωσι, κέντρῳ καὶ δια-
στήματι περιγράφασα τὴν τῶν ἀναγκαίων χρεῖαν. 25

3 Hom. Ξ 230 5 id. Ω 544 μακάρων] *Μάκαρος* Ho-
merus 7 id. I 668 9 id. B 625 22 καὶ κινδύνους ἐν
θαλάσῃ] om. mei codd. 24 ἴδιον] bene habere vid. 25
τῇ τῶν ἀν. χρεία R

ποία γὰρ νῆσος οἰκίαν οὐκ ἔχει περίπατον λουτρον
 ἰχθυῶς λαγωὺς ἄγρᾳ καὶ παιδιᾷ χρῆσθαι βουλομέ-
 νοις; τὸ μέγιστον, ἡσυχίας, ἥς διψῶσιν ἕτεροι, σοὶ
 πολλάκις τυχεῖν ἔνεστιν· ἀλλὰ πεττεύοντας καὶ ἀπο- F
 5 κρυπτομένους οἴκοι συκοφάνται καὶ πολυπράγμονες
 ἐξιχνεύοντες καὶ διώκοντες ἐκ τῶν προαστείων καὶ
 τῶν κήπων εἰς ἀγορὰν καὶ εἰς αὐλὴν βίᾳ κατάγου-
 σιν· εἰς δὲ νῆσον οὐκ ἐνοχλῶν τις οὐκ αἰτῶν οὐ
 δανειζόμενος οὐκ ἐγγυήσασθαι παρακαλῶν οὐ συν-
 10 αρχαίρεσιδάσαι, δι' εὐνοίαν δὲ καὶ πόθον οἱ βέλ- 604
 τιστοὶ τῶν ἀναγκαίων καὶ οἰκείων πλέουσιν· ὁ δ'
 ἄλλος βίος ἄσυχλος καὶ ἱερὸς ἀνεῖται τῷ βουλομένῳ
 καὶ μεμαθηκότι σχολάζειν. ὁ δὲ τοὺς περιτρέχοντας
 ἔξω καὶ τοῦ βίου τὸ πλεῖστον ἐν πανδοκείοις καὶ
 15 πορθμείοις ἀναλίσκοντας εὐδαιμονίζων, ὁμοίως ἐστὶ
 τῷ τοὺς πλάνητας οἰομένῳ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων
 πράττειν ἄμεινον· καίτοι τῶν πλανήτων ἕκαστος ἐν
 μιᾷ σφαίρᾳ καθάπερ ἐν νήσῳ περιπολῶν διαφυλάττει
 τὴν τάξιν· ἥλιος γὰρ οὐχ ὑπερβήσεται τὰ μέτρα·
 20 φησὶν ὁ Ἡράκλειτος· εἰ δὲ μή, Ἑρινύες μιν Δίκης
 ἐπὶκουροὶ ἐξευρήσουσιν·

12. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὦ φίλε, καὶ τὰ τοιαῦτα B.
 πρὸς ἐκείνους λέγωμεν ἀκασίνοις ἐπάδωμεν, οἷς εἰς
 νῆσον ἀπωκισμένοις ἀνεπίμικτα ποιεῖ τᾶλλα
 25 ἄπὸντος ἁλός, ὃ πολεῖς ἀέκοντας ἐρύκει·

3 τὸ] τὸ δὲ αὐ καὶ τὸ? 4 πολλάκις] transponit post
 ἕτεροι R 15 πορθμείοις *: πορθμίοις 19 τὰ R 20 Ἡρά-
 κλειτος] Bywater. p. 12 Ἑριννύες mei 24 τᾶλλα *: τὰ
 ἄλλα 25 πόντος — πολεῖς] ἁλὸς πολιῆς ὃ πολέας Hom. Φ 59

σοι δ' οὐχ ἑνὸς δεδομένου μόνον, ἀλλ' ἀπειρημένου
 τόπον, πασῶν ἐστὶν ἐξουσία πόλεων ἢ μιᾶς κώλυσις.
 ἀλλὰ μὴν τῷ 'οὐκ ἄρχομεν οὐδὲ βουλευόμεν οὐδ'
 ἀγωνοθετοῦμεν' ἀντίθες τό 'οὐ στασιάζομεν οὐδ'
 ἀναλίσκομεν οὐδὲ προσηρτήμεθα θύραις ἡγεμόνος· 5
 οὐδὲν οὖν μέλει ἡμῖν, ὅστις ὁ κεκληρωμένος τὴν
 ἐπαρχίαν ἐστίν, εἰ ἀκράχολος εἰ ἐπαχθής.' ἀλλ' ἡμεῖς,
 καθάπερ Ἀρχιλόχος τῆς Θάσους τὰ καρποφόρα καὶ
 C οἰνόπεδα παρορῶν, διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέ-
 βαλε τὴν νῆσον εἰπὼν

ἦδε δ' ὥστ' ὕνου ῥάχης

10

ἔστηκεν ὕλης ἀγρίας ἐπιστεφής,

οὕτω τῆς φυγῆς πρὸς ἓν μέρος τὸ ἄδοξον ἐντεινό-
 μενοι παρορῶμεν τὴν ἀπραγμοσύνην καὶ τὴν σχολὴν
 καὶ τὴν ἐλευθερίαν. καίτοι τοὺς γε Περσῶν βασι- 15
 λέας ἐμακάριζον ἐν Βαβυλῶνι τὸν χειμῶνα διάγον-
 τας, ἐν δὲ Μηδίᾳ τὸ θέρος, ἐν δὲ Σούσοις τὸ ἡδι-
 στον τοῦ ἔαρος. ἔξεστι δῆπου καὶ τῷ μεθεστῶτι
 μυστηρίοις ἐν Ἐλευσῖνι διατρίβειν Διονυσίοις ἐν
 Ἀθήναις, Ὀλύμπι' ἐν Πίσῃ Νέμε' ἐν Ἀργεὶ πανη- 20
 γυρίζειν, Πυθίων ἀγομένων εἰς Δελφοὺς παρελθεῖν,
 D Ἰσθμίων εἰς Κόρινθον, ἅνπερ ἡ φιλοθέωρος· εἰ δὲ
 μὴ, σχολὴ περίπατος ἀνάγνωσις ὕπνος ἀθορύβητος·
 τὸ τοῦ Διογένηος 'Ἀριστοτέλης ἀριστᾶ, ὅταν δοκῇ

1 μόνον] μόνου Duebnerus. Deleverim 4 ἀντίθες scripsi
 cum Imperio: ἂν ἀντιθῆς οὐδ' Stegmannus: οὐκ 6 οὐδὲν
 οὐκ R: οὐδὲ οὖν ἡμῖν μέλει Benselerus 7 ἀκράχολος *:
 ἀκρόχολος ἀλλ' Basileensis: ἀλλ' ὥς, unde ἐπαχθής ἄλλως,
 ἀλλ' R 11 Bergk. 2 p. 889 18 δέ που R. malim δὲ δῆπου
 20 Ἀθήναις, Ὀλύμπι' ἐν Πίσῃ, Νέμε' ἐν ego addidi

Φιλίππῳ, Διογένης, ὅταν Διογένει, μήτε πραγμα-
τείας μήτ' ἄρχοντος μήθ' ἡγεμόνος. τὴν συνήθη δίκαι-
ταν περισπῶντος.

13. Διὰ τοῦτο τῶν φρονιμοτάτων καὶ σοφωτά-
των ὀλίγους ἂν εὗροις ἐν ταῖς ἑαυτῶν πατρίσι κεκη-
δευμένους, οἱ δὲ πλεῖστοι μηδενὸς ἀναγκάζοντος
αὐτοὶ τὸ ἀγκύριον ἀράμενοι μεθωρμίσαντο τοὺς βίους
καὶ μετέστησαν οἱ μὲν εἰς Ἀθήνας οἱ δ' ἐξ Ἀθηνῶν.
τίς γὰρ εἰρήκη τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ἐγκώμιον τοι-
10 οὔτον, οἷον Εὐριπίδης;

ἥ πρῶτα μὲν λεῶς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν,
αὐτόχθονες δ' ἔφρυνεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις
πεσσῶν ὁμοίως διαφορηθεῖσαι βολαῖς,
ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιοι.

15 εἰ δὲ πάρεργον χρή τι κομπάσαι, γύναι,
οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον·
ἴν' οὔτ' ἄγαν πῦρ οὔτε χεῖμα συμπίπτει.
ἂ δ' Ἑλλάς Ἀσία τ' ἐκτρέφει κάλλιστα γῆς,
δέλεαρ ἔχοντες τήνδε συνθηρεύομεν.

20 ἀλλ' ὁ ταῦτα γράψας εἰς Μακεδονίαν ὄχρετο καὶ
παρ' Ἀρχελάφῳ κατεβίωσεν. ἀκήκοας δὲ δήπου καὶ
τουτὶ τοῦπιγραμμάτιον

Ἀίσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνηῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας.

7 ἀγκύριον] ἀνάτιον Cobetus 10 Εὐριπίδης] Nauck.
p. 467 14 εἰσαγώγιοι Lycurgus in Leocratea § 100: ἀγώ-
γιοι 15 Nauck. p. 677 εἰ δ' ἐκ πάρεργον, idem γυ-
ναῖκες mei codd. 16 κεκραμένον X: συγκεκραμένον 17
συμπίπτει Nauckius: συμπίπτει 18 τ' ἐκτρέφει Musgravius:
τε τρέφει γῆς, δέλεαρ*: τῆς δὲ ἔλεαρ 19 τήνδε Lobeckius
21 δὲ δήπου W: δι' ἐπῶν 22 τὸ ἐπιγραμμάτιον codd.

καὶ γὰρ καὶ οὗτος εἰς Σικελίαν ἀπῆρε καὶ Σιμωνίδης πρότερον. τὸ δ' "Ἡροδότου Ἀλικαρνησέος ἱστορίας ἀπόδειξις ἦδε" πολλοὶ μεταγράφουσιν "Ἡροδότου Θουρίου" μετόκησε γὰρ εἰς Θουρίους καὶ
605 τῆς ἀποικίας ἐκείνης μετέσχε. τὸ δ' ἱερὸν καὶ δαιμόνιον

ἐν Μούσαις πνεῦμα, Φρυγίας κοσμήτορα μάχας

"Ὀμηρον, οὐ τοῦτο πεποίηκε πολλαῖς ἀμφισβητήσιμον πόλεσιν, ὅτι μὴ μῖα ἐστὶν ἐγκωμιαστής; καὶ ξενίου Δίδος πολλαὶ τιμαὶ καὶ μεγάλαι.

10

14. Εἰ δὲ φήσῃ τις ὅτι δόξαν οὗτοι καὶ τιμὰς ἐθήρευνον, ἐπὶ τοὺς σοφοὺς ἐλθὲ καὶ τὰς σοφὰς Ἀθήνησι σχολὰς καὶ διατριβάς· ἀναπέμψασαι τὰς ἐν Ἀνκίρῳ τὰς ἐν Ἀκαδημείᾳ, τὴν Στοὰν τὸ Παλλάδιον τὸ Ῥοδεῖον. εἰ τὴν Περιπατητικὴν ἀσπάζῃ μά-
15 λιστα καὶ τεθαύμακας, Ἀριστοτέλης ἦν ἐκ Σταγείρων, Θεόφραστος ἐξ Ἐφέσου, Σπράτων ἐκ Λαμφάκου, Γλύκων ἐκ Τρωάδος, Ἀρίστων ἐκ Κέω, Κριτόλαος Φασηλίτης· εἰ τὴν Στωικὴν, Ζήνων Κιτιεύς, Κλεάνθης Ἄσσιος, Χρύσιππος Σολεύς, Διογένης Βαβυ-
20 λώνιος, Ἀντίπατρος Ταρσεύς· ὁ δ' Ἀθηναῖος Ἀρχέδημος εἰς τὴν Πάρθων μεταστὰς ἐν Βαβυλῶνι Στωικὴν διαδοχὴν ᾗπέλιπε. τίς οὖν τούτους ἐδίωξεν; οὐδεὶς· ἀλλ' αὐτοὶ διώκοντες ἡσυχίαν, ἥς οὐ πάνυ μέτεστιν οἴκοι τοῖς ἡντινοῦν δόξαν ἢ δύναμιν ἔχουσι,

2 Ἀλικαρνησέος *: ἀλικαρνασέως 3 ἀπόδειξις *: ἀπόδειξις ἦδε] τόδε μοι codd. 4 Θουρίους X: θούρους 14 Ἀκαδημεία *: ἀκαδημία 17 Ἐφέσου Basileensis: ἐφέσου 19 εἰ] εἰς μοι codd. 20 Ἄσσιος S: λύσιος.

τὰ μὲν ἄλλα λόγοις τοῦτο δ' ἔργοις ἡμᾶς διδάσκουσι.
καὶ γὰρ νῦν οἱ δοκιμώτατοι καὶ κράτιστοι ζῶσιν
ἐπὶ ξένης, οὐ μετασταθέντες ἀλλὰ μεταστάντες, οὐδὲ
φυγαδευθέντες ἀλλὰ φυγόντες αὐτοὶ πράγματα καὶ
5 περισπασμοὺς καὶ ἀσχολίας, ὧς αἱ πατρίδες φέρουσι.
καὶ γὰρ τοῖς παλαιοῖς ὥς ἔοικεν αἱ Μοῦσαι τὰ κάλ-
λιστα τῶν συνταγμάτων καὶ δοκιμώτατα φυγὴν λα-
βοῦσαι συνεργὸν ἐπετέλεσαν. Θουκυδίδης Ἀθηναῖος
συνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθη-
10 ναίων ἐν Θοράκῃ περὶ τὴν Σμαπτήν ὕλην· Ξενοφῶν ἐν
Σκιλλοῦντι τῆς Ἡλείας, Φίλιστος ἐν Ἠπείρῳ, Τίμαιος
ὁ Ταυρομενίτης ἐν Ἀθήναις, Ἀνδροτίων Ἀθηναῖος
ἐν Μεγάροις, Βακχυλίδης ὁ ποιητὴς ἐν Πελοπον- D
νήσῳ. πάντες οὗτοι καὶ πλείονες ἄλλοι τῶν πατρί-
15 δων ἐκπεσόντες οὐκ ἀπέγνωσαν οὐδ' ἔρριψαν ἑαυ-
τούς, ἀλλ' ἐχρήσαντο ταῖς εὐφυΐαις ἐφ' ὅδιον παρὰ
τῆς τύχης τὴν φυγὴν λαβόντες, δι' ἣν πανταχοῦ
καὶ τεθνηκότες μνημονεύονται· τῶν δ' ἐκβαλόντων
καὶ καταστασιασάντων οὐδὲ εἰς λόγος οὐδενὸς ἀπο-
20 λέλειπται.

15. Διὸ καὶ γελοῖός ἐστιν ὁ νομίζων ἀδοξίαν
τῇ φυγῇ προσεῖναι. τί λέγεις; ἄδοξός ἐστι Διογένης
ὃν ἰδὼν Ἀλέξανδρος ἐν ἡλίῳ καθήμενον ἐπιστάς
ἠρώτησεν, εἴ τινος δεῖται· τοῦ δὲ μηδὲν ἀλλ' ἣ
25 σμικρὸν ἀποσκοτίσαι κελεύσαντος, ἐκπλαγείς τὸ φρό- E
νημῖα πρὸς τοὺς φίλους εἶπεν 'εἰ μὴ Ἀλέξανδρος
ἤμην, Διογένης ἂν ἤμην;' ἠδόξει δὲ Κάμιλλος ἐκ

11 φίλιππος mei codd. 13 ποιητῆς] Ἰουλιήτης Cobetus
19 καταστασιασάντων Emperius: στασιασάντων

τῆς Ῥώμης ἐλαυνόμενος, ἥς δεύτερος κτίστης νῦν ἀναγορεύεται; καὶ μὴν Θεμιστοκλῆς οὐ τὴν ἐν τοῖς Ἑλλησι δόξαν φυγῶν ἀπέβαλεν ἀλλὰ τὴν ἐν τοῖς βαρβάροις προσέλαβε· καὶ οὐδεὶς ἐστὶν οὕτως ἀφιλότιμος οὐδ' ἀγεννής, ὃς μᾶλλον ἢ ἐβούλετο Λεωβάτης ὁ γραψάμενος ἢ Θεμιστοκλῆς ὁ φυγαδευθεὶς εἶναι, καὶ Κλώδιος ὁ ἐκβαλὼν ἢ Κικέρων ὁ ἐκβληθεὶς, καὶ Ἀριστοφῶν ὁ κατηγορήσας ἢ Τιμόθεος ὁ μεταστὰς ἐκ τῆς πατρίδος.

16. Ἄλλ' ἐπεὶ πολλοὺς τὰ τοῦ Εὐριπίδου κινεῖ 10
δυνατῶς τῆς φυγῆς κατηγορεῖν δοκοῦντος, ἴδωμεν ἂν λέγει καθ' ἕκαστον ἐρωτῶν καὶ ἀποκρινόμενος·

τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος; ἢ κακὸν μέγα;

μέγιστον· ἐργῶ δ' ἐστὶ μεῖζον ἢ λόγῳ.

τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγᾶσιν τὸ δυστυχές; 15

ἐν μὲν μέγιστον· οὐκ ἔχει παρρησίαν.

δούλου τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἅ τις φρονεῖ.

606 τὴν τῶν κρατούντων ἀμαθίαν φέρειν χρεών.

ταῦτα πρῶτως οὐκ ὀρθῶς οὐδ' ἀληθῶς ἀξιοῦται. πρῶτον μὲν γὰρ οὐ δούλου τό μὴ λέγειν ἅ τις φρονεῖ, ἀλλὰ νοῦν ἔχοντος ἀνδρὸς ἐν καιροῖς καὶ πράγμασιν ἐχεμυθίας καὶ σιωπῆς δεομένοις, ὥσπερ αὐτὸς ἀλλαχόθι βέλτιον εἰρηκῆς

σιγαῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές.

ἔπειτα τὴν τῶν κρατούντων ἀμαθίαν οὐχ ἥττον οἴκοι 25

13 Eur. Phoen. 388 15 φυγᾶσιν idem: φυγάσι δυστυχές] δυσχερές Euripides 18 τὰς τῶν κρ. ἀμαθίας idem 19 πρῶτως] ὁρᾶς ὡς R. Bene habet. cf. Thesaurus in v. Fort. etiam respicitur ad p. 570 lin. 6 τὰ δ' ἐξῆς 24 Nauck. p. 486

μένοντας ἢ φεύγοντας ἀνάγκη φέρειν· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον πολλὰκις οἱ μένοντες τῶν ἀπαλλαγέντων τοὺς ἰσχύοντας ἐν πόλεσιν ἀδίκως τῷ συκοφαντεῖν ἢ βιάζεσθαι δεδίασι. τὸ δὲ μέγιστον καὶ ἀτοπώτατον, εἰ B
 5 παρρησίαν τῶν φυγάδων ἀφαιρεῖται· θαναμαστὸν γάρ, εἰ Θεόδωρος ἀπαρρησίαστος ἦν, ὅς, Λυσιμάχου τοῦ βασιλέως εἰπόντος πρὸς αὐτόν 'ἡ πατρίς σε τοιοῦτον ὄντ' ἐξέβαλε,' 'ναί' εἶπε 'μὴ δυναμένη φέρειν ὥσπερ ἡ Σεμέλη τὸν Διόνυσον.' ἐπιδείξαντος
 10 δ' αὐτῷ Τελεσφόρου ἐν γαλαῶνρα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορρουγμένον καὶ περικεκομμένον τὴν θύνα καὶ τὰ ὦτα καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτετμημένον; καὶ εἰπόντος 'οὕτως ἐγὼ διατίθηναι τοὺς κακῶς με ποιοῦντας.' 'τί δὲ Θεοδώρῳ μέλει, ἔφη, πότερον ὑπὲρ γῆς ἢ ὑπὸ
 15 γῆς σήπεται;' τί δέ; Διογένης οὐκ εἶχε παρρησίαν, C
 ὅς εἰς τὸ τοῦ Φιλίππου στρατόπεδον παρελθὼν, ὀπηνίκα μαχοῦμενος ἐχώρει τοῖς Ἑλλησι, καὶ πρὸς αὐτόν ἀναχθεὶς ὥς κατάσκοπος, 'ναί, κατάσκοπος' ἔφη 'τῆς ἀπληστίας ἀφῆχθαι αὐτοῦ καὶ τῆς ἀφρο-
 20 σύνης, ἥκοντος ἐν βραχεῖ καιρῷ διακυβεῦσαι περὶ τῆς ἡγεμονίας ἅμα καὶ τοῦ σώματος;' τί δέ; Ἀντίβας ὁ Καρχηδόνιος οὐκ ἐχρῆτο παρρησίᾳ πρὸς Ἀντίοχον βασιλέα ὄντα φυγάς ὢν, ὀπηνίκα καιροῦ διδόντος ἐκέλευεν αὐτὸν ἐπιχειρεῖν τοῖς πολεμίοις· τοῦ δὲ
 25 θυσασμένου καὶ τὰ σπλάγχνα κωλύειν φάσκοντος, ἐπετίμησεν εἰπὼν 'σὺ τί κρέας λέγει σκοπεῖς, οὐ τί

6 ὅς] ὁ μεῖ codd. 13 τί δὲ Θεοδώρῳ μέλει, ἔφη, πότερον ὑπὲρ γῆς ἢ ὑπὸ γῆς σήπεται; suppleni ex p. 499 d
 23 ὄντα βασιλέα? 26 σκοπεῖς Madvigius; ποιεῖς

νοῦν ἔχων ἄνθρωπος; ἀλλ' οὐδὲ γεωμετρῶν φυγὴ
 παρρησίαν οὐδὲ γραμμικῶν ἀφαιρεῖται, περὶ ὧν ἴσασι
 καὶ μεμαθήκασι διαλεγόμενων· πόθεν γε δὴ καλῶν
 D κἀγαθῶν ἀνθρώπων; ἀλλὰ τὸ ἀγεννὲς πανταχοῦ
 τὴν φωνὴν ἔμφράττει, τὴν γλῶσσαν ἀποστρέφει,
 ἄγχει, σιωπᾶν ποιεῖ· τὰ δ' ἐξῆς τοῦ Εὐριπίδου
 ποῖά τιν' ἐστίν;

αἶ δ' ἐλπιδες βόσκουσι φυγάδας, ὥς λόγος·

καλοῖς βλέπουσί γ' ὕμνασιν, μέλλουσι δέ·

καὶ τοῦτο τῆς ἀβελτερίας ἐγκλημα μᾶλλον ἢ τῆς φυ- 10
 γῆς ἐστίν. οὐ γὰρ οἱ μαθόντες οὐδ' ἐπιστάμενοι
 χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν, ἀλλ' οἱ αἰ τοῦ μέλλοντος
 ἐκκρεμάμενοι καὶ γλιχόμενοι τῶν ἀπόντων ὥς ἐπὶ
 E σχεδίας διαφέρονται τῆς ἐλπίδος, κἂν μηδέποτε τοῦ
 τείχους ἐκτὸς προέλθωσι. 15

φίλοι δὲ πατὴρ καὶ ξένοι σ' οὐκ ὠφέλουν;

εὖ προᾶσσε· τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἦν τις δυστυχή·

οὐδ' ἡγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;

κακὸν τὸ μὴ ἔχειν· τὸ γένος οὐκ ἔβοσκε με·

ταῦτ' ἤδη καὶ ἀχάριστα τοῦ Πολυνείκους, ἀτιμίαν 20
 μὲν εὐγενείας ἀφιλίαν δὲ τῆς φυγῆς κατηγοροῦντος,
 ὃς διὰ τὴν εὐγένειαν ἤξιώθη μὲν φυγὰς ὧν γάμων
 βασιλικῶν, φίλων δὲ συμμαχία καὶ δυνάμει τοσαύτη
 F πεφραγμένος ἐστράτευσεν, ὥς αὐτὸς μετὰ μικρὸν
 δμολογεῖ· 25

4 κἀγαθῶν *: καὶ ἀγαθῶν 5 ex Demosth. 19, 208
 8 Eur. Phoen. 396 9 βλέπουσά γ' Hermannus 10 ἀβελτε-
 ρίας hic et infra Duebnerus: ἀβελτηρίας 16 Eur. Phoen. 402
 17 ἦν τι δυστυχῆς Elmsleius 19 γένος Euripides: γένος δ'

πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄνθρωποι
 πάρχεισι, λυπρὰν χάριν ἀναγκάσαν δ' ἐμοὶ
 διδόντες·

ὅμοια δὲ καὶ τὰ τῆς μητρὸς ὀλοφυρομένης·

5 ἔγὼ δέ σοι οὕτε πῦρ ἀνῆψα
 γόνιμον ἐν γάμοις,
 ἀνυμέναια δ' Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη
 λουτροφόρου χλιδαῖς·

ταύτην ἔδει χαίρειν καὶ ἀγαπᾶν πυνθανομένην ναί-
 10 οντα βασίλεια τηλικαῦτα τὸν νῆδον· ἥ δὲ θρηνοῦσα
 τὴν οὐκ ἀναφθεῖσαν λαμπάδα καὶ τὸν οὐ παρασχόντα
 λουτρὸν Ἰσμηνόν, ὥς ἐν Ἀργεὶ μῆθ' ὕδωρ τῶν 607
 γαμούντων μήτε πῦρ ἐχόντων, τὰ τοῦ τύφου κακὰ
 καὶ τῆς ἀβελτερίας τῇ φυγῇ περιτίθησιν.

15 17. Ἄλλ' ἐπονείδιστον ὁ φυχὰς ἔστι; παρὰ γε
 τοῖς ἄφροσιν, οἳ καὶ τὸν πτωχὸν λοιδορήμα ποι-
 οῦνται καὶ τὸν φαλακρὸν καὶ τὸν μικρὸν, καὶ νῆ
 Δία τὸν ξένον καὶ τὸν μέτοικον. ἀλλὰ μὴν οἱ μὴ
 τούτοις ὑποφερόμενοι θαυμάζουσι τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ
 20 πένητες ὧσι καὶ ξένοι καὶ φτωγὰδες. ἀλλ' οὐχ ὀρω-
 μεν, ὥσπερ τὸν Παρθενῶνα καὶ τὸ Ἐλευσίνιον,
 οὔτω καὶ τὸ Θησεῖον ἅπαντας προσκυνδύντας; καὶ
 μὴν ἐφυγε Θησεὺς ἐξ Ἀθηνῶν, δι' ὃν ἤκουσι νῦν
 εἰς Ἀθήνας ἀνθρώποι, καὶ πόλιν ἀπέβαλεν ἣν οὐκ
 25 ἔσχεν ἀλλ' αὐτὸς ἐποίησε. τῇ δ' Ἐλευσῖνι τί λεί- B

1 Eur. Phoen. 430 δὲ Euripides 5 ib. 345 ἐγὼ
 δ' οὕτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς | γόνιμον ἐν γάμοις Euripides
 23. ἤκουσι *: οἰκοῦσι. quam coniecturam nunc video ab
 Imperio occupatam

πεται καλόν, ἂν αἰσχυνώμεθα τὸν Εὐμόλπον, ὃς ἐκ
Θοράκης μεταστάς ἐμύησε καὶ μυεῖ τοὺς Ἕλληνας;
Κόδρος δὲ τίνας ὦν ἐβασίλευσεν; οὐ Μελάνθου
φυγάδος ἐκ Μεσσήνης; τὸ δὲ τοῦ Ἀντισθένης οὐκ
ἐπαινεῖς πρὸς τὸν εἰπόντα ὅτι 'Φρυγία σοῦ ἐστίν
ἢ μᾶτηρ,' 'καὶ γὰρ ἢ τῶν θεῶν;' τί οὖν οὐ καὶ σὺ
λοιδορούμενος φυγὰς ἀποκρίνη 'καὶ γὰρ ὁ τοῦ Ἡρα-
κλέους τοῦ καλλινίκου πατήρ φυγὰς ἦν, καὶ ὁ τοῦ
Διονύσου πάππος, ὥς ἐξεπέμφθη τὴν Εὐρώπην ἀνευ-
ρεῖν, οὐδ' αὐτὸς ἐπανήλθε

10

'Φοίνιξ πεφυκώς, ἐκ δ' ὀρίζεται γένος,'

Ὁ εἰς τὰς Θήβας παραγενόμενος, 'εὖιον ὀρσιγύναικα
Διόνυσον μαινομέναις ἀνθέοντα τιμαῖς;' καὶ περὶ
μὲν ὦν Αἰσχύλος ἠνέξατο καὶ ὑπεδήλωσεν εἰπὼν

'ἄγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν' 15

'εὖστομά μοι κελσθῶ καθ' Ἡρόδοτον· ὁ δ' Ἐμπεδο-
κλῆς ἐν ἀρχῇ τῆς φιλοσοφίας προαναφωνήσας

'ἐστὶν ἀνάγκης χρῆμα, θεῶν ψήφισμα παλαιόν,
εὐτέ τις ἀμπλακίησι φόνῳ φίλα γνῖα μίηνῃ,
δαίμονες οἳ τε μακρῶντος λελόγχασι βίοιο·

20

11 ἐκ δ' ὀρίζεται ex ἐκ δ' ἀμείβεται (vid. Nauck, p. 627)
consulto effecit Plutarchus, ut ad γένος apposite subiun-
geret: εὖιον ὀρσιγύναικα κέ. cf. Paus. 3, 24, 3 12 εὐή-
νορσι γυναικα — θύοντα mei codd. correxi ex p. 389 b
14 Αἰσχύλος] Suppl. 214 15 Ἀπόλλω M: ἀπόλλωνος 16
Ἐμπεδοκλῆς] Mullach. 1 p. 1 18 ἐστὶν R: ἐστι τί 19
μῖηνῃ] μιν codd. mei 20 δαίμονες κέ] δαίμων οἷτε βίοιο
λελόγχασι μακρῶντος Mullachius μακρῶντος Karstenius:
μακρῶντος

τοῖς μιν μυρίας ὥρας ἀπὸ μακάρων ἀλλάγησθαι.

τὴν καὶ ἐγὼ νῦν εἰμι φυγὰς θεόθεν καὶ ἀλήτης· D

οὐχ ἑαυτόν, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτοῦ πάντα ἀποδείκνυσιν
μετανάστας ἐνταῦθα καὶ ξένους καὶ φυγάδας ἡμᾶς
5 ὄντας. οὐ γὰρ αἶμα, φησὶν, ἡμῖν οὐδὲ πνεῦμα συγ-
κραθέν, ὃ ἄνθρωποι, ψυχῆς οὐσίαν καὶ ἀρχὴν παρ-
έσχεν, ἀλλ' ἐκ τούτων τὸ σῶμα συμπέπλασται γη-
γενὲς καὶ θνητόν· τῆς δὲ ψυχῆς ἀλλαχόθεν ἡκούσης
δεῦρο, τὴν γένεσιν ἀποδημίαν ὑποκορίζεται τῷ
10 πραοτάτῳ τῶν ὀνομάτων· τὸ δ' ἀληθέστατον, φεύγει
καὶ πλανᾶται θείοις ἐλαυνομένη δόγμασι καὶ νόμοις·
εἶδ', ὥσπερ ἐν νήσῳ σάλον ἐχούσῃ πολὺν, καθάπερ
φησὶν ὁ Πλάτων, 'ὁστρέου τρόπον' ἐνδεδεμένη τῷ E
σώματι διὰ τὸ μὴ ἀναφέρειν μηδὲ μνημονεύειν

15 'ἐξ οἷης τιμῆς τε καὶ ὅσσου μήκεος ὄλβου'
μεθέστηκεν, οὐ Σάρδεων Ἀθήνας οὐδὲ Κορίνθου
Ἀθηναίων ἢ Σκυρόν ἀλλ' οὐρανοῦ καὶ σελήνης γῆν
ἀμειψαμένη καὶ τὸν ἐπὶ γῆς βίον, ἐὰν μικρὸν ἐν-
ταῦθα τόπον ἐκ τόπου παραλλάξῃ, δυσανασχετεῖ καὶ
20 ξενοπαθεῖ, καθάπερ φυτὸν ἀγεννὲς ἀπομαραινόμενη.
καίτοι φυτῷ μὲν ἔστι τις χώρα μᾶλλον ἐτέρας ἐτέρα
πρόσφορος, ἐν ᾗ τρέφεται καὶ βλαστάνει βέλτιον·
ἀνθρώπου δ' οὐδεὶς ἀφαιρεῖται τόπος εὐδαιμονίαν, F
ὥσπερ οὐδ' ἀρετὴν οὐδὲ φρόνησιν. ἀλλ' Ἀναξαγόρας

2 τὴν] intellegit ὁδὸν Karstenius. ὡς dat Philoponus
εἰμι Philoponus: εἰμι 13 Πλάτων] Phaedr. p. 250 c 14
μὴ ἀναφέρειν μηδὲ μνημονεύειν Stobaeus 40, 5: μὴ μνημο-
νεύειν μηδὲ ἀναφέρειν 15 vid. Mullach. l. l. ὅσσου Sto-
baeus: ὅσου 18 ἐὰν idem: ἴνα 20 ἀγεννὲς] εὐγενὲς R

μὲν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὸν τοῦ κύκλου τετραγωνισμόν
ἔγραφε, Σωκράτης δὲ φάρμακον πίνων ἐφιλοσόφει
καὶ παρεκάλει φιλοσοφεῖν τοὺς συνήθεις, εὐδαιμονι-
ζόμενος ὑπ' αὐτῶν· τὸν δὲ Φαέδοντα καὶ τὸν Τάν-
ταλον εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβάοντας οἱ ποιηταὶ λέ- 5
γουσι ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιπεσεῖν διὰ τὴν
ἄφροσύνην.

ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ.

608

Πλούταρχος τῇ γυναικὶ εὖ πράττειν.

1. Ὅν' ἐπεμψας ἀπαγγελοῦντα περὶ τῆς τοῦ παι- B
δίου τελευτῆς, ἔοικε διημαρτηκέναι καθ' ὁδὸν εἰς
Ἀθήνας πορευόμενος· ἐγὼ δ' εἰς Τάναγραν ἔλθων
ἐπυθόμην παρὰ τῆς θυγατρίδης. τὰ μὲν οὖν περὶ
5 τὴν ταφὴν ἤδη νομίζω γεγονέναι· γεγονότα δ' ἔχεται
ὥς σοι μέλλει καὶ νῦν ἀλυπότατα καὶ πρὸς τὸ λοι-
πὸν ἔξειν. εἰ δέ τι βουλομένη μὴ πεποίηκας ἀλλὰ
μένεις τὴν ἐμὴν γνώμην, οἷε δὲ κουφότερον οἴσθαι
γενομένου· καὶ τοῦτ' ἔσται δίχα πάσης περιεργίας
10 καὶ δεισιδαιμονίας, ὧν ἥμιστά σοι μέτεστι.

2. Μόνον, ὧ γύναι, τῇρει καμὲ τῷ πάθει καὶ C
σεαυτὴν ἐπὶ τοῦ καθεστῶτος. ἐγὼ γὰρ αὐτὸς μὲν
οἶδα καὶ ὀρίζω τὸ συμβεβηκὸς ἡλίκων ἔσθιν· ἂν δέ
σε τῷ δυσφορεῖν ὑπερβάλλουσαν εὗρω, τοῦτό μοι
15 μᾶλλον ἐνοχλήσει τοῦ γεγονότος. καί τοι οὐδ' αὐτὸς
ἀπὸ θοῦδος οὐδ' ἀπὸ πέτρης' ἐγενόμην· οἶσθα δὲ καὶ
αὐτῇ, τοσοῦτων μοι παιδίων ἀνατροφῆς κοινωνήσασα,
πάντων ἐκτεθραμμένων οἴκοι δι' αὐτῶν ἡμῶν· τοῦ-
του δέ, ὅτι καὶ σοὶ ποθοῦσθαι θυγάτηρ μετὰ τέσσα-

11 καμὲ] καμ' ἐν? 12 καθεστῶτος] γεγονότος codex C
15 καί τοι γ'? 16 cf. Hom. τ 163 17 παιδίων *: παίδων.
cf. paulo post τὰ τηλικαῦτα 18 τούτου *: τούτοις

ρας υἱοὺς ἐγεννήθη κάμοι τὸ σὸν ὄνομα θέσθαι ποθοῦμενον ἐν αὐτῇ παρέσχευ, ἀγαπητοῦ διαφερόντως μοι γενομένου. πρόσεστι δὲ καὶ δριμύτης ἰδίαι τις τῷ πρὸς τὰ τηλικαῦτα φιλοστοργῶ, καὶ τὸ εὐφραῖνον αὐτῶν καθαρὸν ἐστὶ καὶ πάσης ἀμιγῆς ὁρ-
 D γῆς καὶ μέμψεως. αὕτη δὲ καὶ φύσει θαυμαστήν ἔσχευ εὐκολίαν καὶ πραότητα, καὶ τὸ ἀντιφιλοῦν καὶ χαριζόμενον αὐτῆς ἡδονὴν ἔμα καὶ κατανόησιν τοῦ φιλανθρωποῦ παρεῖχεν· οὐ γὰρ μόνον βρέφεσιν ἄλλοις ἀλλὰ καὶ σκεύεσιν, οἷς ἐτέρπετο, καὶ παιγνίοις 10 ἐκέλευε τὴν τίτθην διδόναι καὶ προσφέρειν τὸν μαστὸν καὶ προσεκαλεῖτο καθάπερ πρὸς τράπεζαν ἰδίαν ὑπὸ φιλανθρωπίας, ὧν περ ἐγίγνωσκε καὶ εἶχε τὰ ἡδιστα κοινουμένη τοῖς εὐφραίνουσιν αὐτήν.

3. Ἄλλ' οὐχ ὁρῶ, γύναι, διὰ τί ταῦτα καὶ τὰ 15 τοιαῦτα ζώσης μὲν ἔτερπεν ἡμᾶς νυνὶ δ' ἀνιάσει καὶ συνταράξει, λαμβάνοντας ἐπίνοιαν αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ δέδια πάλιν, μὴ συνεκβάλωμεν τῷ λυποῦντι τὴν
 E μνήμην, ὥσπερ ἡ Κλυμένη λέγουσα

ῥ'μισῶ δ' εὐάγκαλον

20

τόξον κρανείας, γυμνάσια δ' οἶχετ'·

ἀεὶ φεύγουσα καὶ τρέμουσα τὴν ὑπόμνησιν τοῦ παιδός, ὅτι συμπαροῦσαν λύπην εἶχεν· πᾶν γὰρ ἡ φύσις φεύγει τὸ δυσχεραίνόμενον. δεῖ γάρ, ὥσπερ αὕτῃ

2 ποθοῦμενον *: ποιούμενον ἐν αὐτῇ] malim ἐαυτῇ
 5 αὐτῶν scripsi ex αὐτὸν, idem voluerat Stegmannus 6 αὐτῇ
 idem: αὐτῇ 11 τίτθην *: τιτθὴν 13 ὧν περ *: ὥσπερ
 20 Nauck. p. 612 μισῶ δ' *** ἀγκύλον idem 21 δ'] τ'
 Keilius οἰχοῖατο Emperius 23 λύπην idem: αὐτὴν

πάντων ἡδιστον ἡμῖν ἄσπασμα καὶ θεάμα καὶ ἄκου-
σμα παρδείχεν ἑαυτήν, οὕτω καὶ τὴν ἐπίνοιαν αὐτῆς
ἐνδιαιτᾶσθαι καὶ συμβιοῦν ἡμῖν πλέον ἔχουσιν, μάλ- F
λον δὲ πολλαπλάσιον, τὸ εὐφραῖνον ἢ τὸ λυποῦν.
5 εἴπερ ἄρα τι τῶν λόγων, οὓς πολλάκις εἰρήκαμεν
πρὸς ἑτέρους, εἰκὸς ἔστι καὶ ἡμῖν ὄφελος ἐν καιρῷ
γενέσθαι, καὶ μὴ καθῆσθαι μηδ' ἐγκεκλείσθαι πολλα-
πλασίας ταῖς ἡδοναῖς ἐκέναις λύπας ἀντιδιδόντας.

4. Καὶ τοῦτο λέγουσιν οἱ παραγενόμενοι καὶ
10 θανμάζοντες, ὥς οὐδ' ἱμάτιον ἡλλαξας οὐδὲ στυγῆ
τινα προσήγαγες ἢ θεραπεύουσιν ἀτημέλειαν· οὐδ'
ἦν παρασκευὴ πολυτελείας πανηγυρικῆς περὶ τὴν
ταφήν, ἀλλ' ἐπράττετο κοσμίως πάντα καὶ σιωπῇ
μετὰ τῶν ἀναγκαίων. ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν οὐκ ἐθαύ- 809
15 μαζον, εἰ μηδέποτε καλλωπισαμένη περὶ θεάτρον ἢ
πομπὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονὰς ἄχρηστον ἡγησαμένη
τὴν πολυτέλειαν, ἐν τοῖς σκυθρωποῖς διεφύλαξας
τὸ ἀφελὲς καὶ λιτόν. οὐ γάρ 'ἐν βακχεύμασι' δεῖ μό-
νον τὴν σώφρονα μένειν ἀδιάφθορον, ἀλλὰ μηδὲν
20 οἴεσθαι ἥττον τὸν ἐν πένθει σάλον καὶ τὸ κίνημα
τοῦ πάθους ἐγκρατείας δεῖσθαι διαμαχομένης οὐ
πρὸς τὸ φιλόστοργον, ὥς οἱ πολλοὶ νομίζουσιν, ἀλλὰ
πρὸς τὸ ἀκόλαστον τῆς ψυχῆς. αἶψά μιν γὰρ φιλο-
στόργῳ χαριζόμεθα τὸ ποθεῖν καὶ τὸ τιμᾶν καὶ τὸ B
25 μεμνησθαι τῶν ἀπογενομένων, ἢ δὲ θρήνων ἄπλη-
στος ἐπιθυμία καὶ πρὸς ὀλοφύρσεις ἐξάγουσα καὶ
κοπετοὺς αἰσχροὶ μὲν οὐχ ἥττον τῆς περὶ τὰς ἡδονὰς

11 ἀτημέλειαν*: ἐῖς/τιμέλειαν 18 ἀφελὲς R: ἀσφαλὲς βακ-
χεύμασι] Eur. Bacch. 317 20 ἥττον οἴεσθαι Benselerus

ἀκρασίας, λόγῳ δὲ συγγνώμῃς ἔτυχεν, ὅτι τὸ λυ-
πηρὸν αὐτῆς καὶ πικρὸν ἀντὶ τοῦ τερπνοῦ τῷ ἀλσχοῦ
πρόσεστι. τί γὰρ ἀλογώτερον ἢ τὸ γέλωτος μὲν
ὑπερβολὰς καὶ περιχαρείας ἀφαιρεῖν, τοῖς δὲ κλαυ- 5
θμῶν καὶ ὀδυρμῶν φεύμασιν ἐκ μιᾶς πηγῆς φερο-
μένων εἰς ἅπαν ἐφίεναι; καὶ περὶ μύρου μὲν ἐνίλους
καὶ πορφύρας διαμάχεσθαι ταῖς γυναιξί, κουράς δὲ
συγχωρεῖν πενθίλους καὶ βαρὰς ἐσθῆτος μελαίνας
καὶ καθίσεις ἀμόρφους καὶ κατακλίσεις ἐπιπόνους;
C καί, ὃ δὴ πάντων ἐστὶ χαλεπώτατον, ἃν οἰκέτας ἢ 10
θεραπαινίδας κολάζωσιν ἀμέτρως καὶ ἀδίκως, ἐνί-
στασθαι καὶ κωλύειν αὐτάς, ὅφ' ἑαυτῶν δ' ὥμως
κολαζομένας καὶ πικρῶς περιορᾶν ἐν πάθει καὶ
τύχαις ῥασιτώνης καὶ φιλανθρωπίας δεομέναις;

5. Ἄλλ' ἡμῖν γε, γύναι, πρὸς ἀλλήλους οὕτ' ἐκεί- 15
νης ἐδέησε τῆς μάχης οὔτε ταύτης οἶμαι δεήσειν.
εὐτελεία μὲν γὰρ τῇ περὶ τὸ σῶμα καὶ ἀθροψία τῇ
περὶ θίλαιταν οὐδεὶς ἐστὶ τῶν φιλοσόφων, ὃν οὐκ
ἐξέπληξας ἐν ὀμιλίᾳ καὶ συνηθείᾳ γενόμενον ἡμῖν·
οὐδὲ τῶν πολιτῶν, ὃ μὴ θέαμα παρέχεις ἐν ἱεροῖς 20
καὶ θυσίαις καὶ θεάτροις τὴν σεαυτῆς ἀφέλειαν.
D ἤδη δὲ καὶ περὶ τὰ τοιαῦτα πολλὴν εὐστάθειαν ἐπε-
δείξω, τὸ πρεσβύτατον τῶν τέκνων ἀποβαλοῦσα·
καὶ πάλιν, ἐκείνου τοῦ καλοῦ Χαίρωνος ἡμᾶς προ-
λιπόντος. μέμνημαι γὰρ ἀπὸ θαλάσσης ξένους μοι 25
συνοδοεύσαντας, ἀπηγγελμένης τῆς τοῦ παιδίου τελευ-
τῆς, καὶ συνελθόντας ἅμα τοῖς ἄλλοις ἐς τὴν οἰκίαν·

1 λόγῳ] ἀλόγως R 8 μελαίνας R: μελαίνης 20 οὐδὲ
Stegmannus: οὐτε παρέσχες? 24 Χαίρωνος X: χάρωνος

ἐπεὶ δὲ πολλὴν κατάστασιν ἐώρων καὶ ἡσυχίαν, ὥς
 ὕστερον διηγοῦντο καὶ πρὸς ἑτέρους, ᾤοντο μηδὲν
 εἶναι δεινὸν ἀλλὰ κενὸν ἄλλως ἐξηγητέχθαι λόγον.
 οὕτω σωφρόνως κατεκόσμησας τὸν οἶκον ἐν καιρῷ E
 5 πολλὴν ἀκοσμίας ἐξουσίαν διδόντι, καίτοι τῷ σεαυ-
 τῆς ἐκείνον μαστῶ ἐξέθρεψας καὶ τομῆς ἡνέσχον·
 τῆς θηλῆς περιέθλασιν λαβούσης· γενναῖα γὰρ ταῦτα
 καὶ φιλόστοργα.

6. Τὰς δὲ πολλὰς ὀρῶμεν μητέρας, ὅταν ὑπ'
 10 ἄλλων τὰ παιδία καθαρθῇ καὶ γανωθῇ, καθάπερ
 παίγνια λαμβανούσας εἰς χεῖρας, εἴτ' ἀποθανόντων
 ἐκχεομένας εἰς κενὸν καὶ ἀχάριστον πένθος, οὐχ
 ὑπ' εὐνοίας (εὐλόγιστον γὰρ εὖνοια καὶ καλόν)· ἀλλὰ
 μικρῷ τῷ φυσικῷ πάθει πολὺ συγκεραυνούμενον τὸ
 15 πρὸς κενὴν δόξαν ἄγρια ποιεῖ καὶ μανικὰ καὶ δυσ- F
 εξίλαστα τὰ πένθη. καὶ τοῦτο φαίνεται μὴ λαθεῖν
 Αἴσωπον· ἔφη γὰρ οὗτος ὅτι, τοῦ Διὸς τὰς τιμὰς
 διανέμοντος τοῖς θεοῖς, ἤτει καὶ τὸ Πένθος. ἔδωκεν
 οὖν αὐτῷ, παρὰ τοῖς αἰρουμένοις δὲ μόνοις καὶ θέ-
 20 λουσιν. ἐν ἀρχῇ μὲν οὖν οὕτω τοῦτο γιγνόμενον
 ἐστίν· αὐτὸς γὰρ ἕκαστος εἰσάγει τὸ πένθος ἐφ'
 ἑαυτόν. ὅταν δ' ἰδρυνθῇ χρόνῳ καὶ γένῃται σύντρο-
 φον καὶ σύνοικον, οὐδὲ πάνυ βουλομένων ἀπαλλάτ-
 τεται. διὸ δεῖ μάχεσθαι περὶ θύρας αὐτῶ καὶ μὴ
 25 προσέσθαι φρουρὰν δι' ἐσθῆτος ἢ κουρᾶς ἢ τινος
 ἄλλου τῶν τοιούτων, ἀ καθ' ἡμέραν ἀπαντῶντα 610

6 ἐξέθρεψας μαστῶ Benselerus 13 ἀλλὰ] ἀλλ'
 ὅτι? 16 τὰ R 17 cf. p. 112 a 22 ἰδρυνθῇ Duebnerus:
 ἰδρυνθῇ 24 περὶ] malim παρὰ

καὶ δυσωποῦντα μικρὰν καὶ στενὴν καὶ ἀνέξοδον καὶ ἀμείλικτον καὶ ψοφοδεῇ ποιεῖ τὴν διάνοιαν, ὥς οὔτε γέλωτος αὐτῇ μετὸν οὔτε φωτὸς οὔτε φιλανθρωποῦ τραπέξης, τοιαῦτα περικειμένη καὶ μεταχειριζομένη διὰ τὸ πένθος. ἀμέλειαι δὲ σώματος ἔπονται τῷ 5 κακῷ τούτῳ καὶ διαβολαὶ πρὸς ἄλειμμα καὶ λουτρον καὶ τὴν ἄλλην δίαιταν· ὧν πᾶν τοῦναντίον ἔδει, τὴν ψυχὴν ποιοῦσαν αὐτὴν βοηθεῖσθαι διὰ τοῦ σώματος ἐρωμένου. πολὺ γὰρ ἀμβλύνεται καὶ χαλᾶται

B τοῦ λυποῦντος, ὥσπερ ἐν εὐδία κῦμα, τῇ γαλήνῃ 10 τοῦ σώματος διαχεομένου. εἰάν δ' αὐχμὸς ἐγγένηται καὶ τραχύτης ἐκ φάυλης διαίτης, καὶ μηδὲν εὐμενὲς μηδὲ χρηστὸν ἀναπέμπῃ τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ πλὴν ὀδύνας καὶ λύπας, ὥσπερ τινὰς πικρὰς καὶ δυσχερεῖς ἀναθυμιάσεις, οὐδὲ βουλομένοις ἔτι ῥαδίως ἀναλα- 15 βεῖν ἔστι. τοιαῦτα λαμβάνει πάθῃ τὴν ψυχὴν οὕτω κακωθεῖσαν.

7. Καὶ μήν; ὃ γε μέγιστον ἐν τούτῳ καὶ φοβερώτατόν ἐστιν, οὐκ ἂν φοβηθεῖν κακῶν γυναικῶν εἰσόδους καὶ φωνὰς καὶ συνεπιθρονησεις, αἱ 20 ἐκτρίβουσι καὶ παραθήρουσι τὴν λύπην, οὐδ' ὑπ' ἄλλων οὐτ' αὐτὴν ἐφ' ἑαυτῆς ἐῶσαι μαρανθῆναι. γιγνώσκω γὰρ ποτέους· ἐναγχος ἀγῶνας ἡγωνίσω, τῇ Θέωνος ἀδελφῇ βοηθοῦσα καὶ μαχομένη ταῖς μετ' ὀλοφυρμῶν καὶ ἀλαλαγμῶν ἔξωθεν ἐπιούσαις, ὥσπερ 25 ἀτεχνῶς πῦρ ἐπὶ πῦρ φερούσαις. τὰς μὲν γὰρ ολκίας τῶν φίλων ὅταν καομένας ἴδωσι σβεννύουσιν

2 ἀμείλικτον] ἀμικτον Doehnerus 19 κακῶν γυναικῶν εἰσόδους] cf. Eur. Andr. 930

- ὥς ἔχει τάχους ἕκαστος ἢ δυνάμεως, ταῖς δὲ ψυχαῖς
 φλεγομέναις αὐτοὶ προσφέρουσιν ὑπεκκαύματα. καὶ
 τῷ μὲν ὀφθαλμοῖν τὰς χεῖρας οὐκ ἔωσι προσάγειν
 τὸν βουλούμενον οὐδ' ἄπτονται τοῦ φλεγμαίνοντος.
 5 ὁ δὲ πενθῶν κάθηται παντὶ τῷ προστυχόντι παρ-
 ἔχων ὥσπερ ῥεῦμα κινεῖν καὶ διαγραινεῖν τὸ πά- D
 θος, ἐκ μικροῦ τοῦ γαργαλίζοντος καὶ κινουντος εἰς
 πολλήν καὶ δυσχερῆ κήκωσιν ἀναξαινόμενον. ταῦτα
 μὲν οὖν οἶδ' ὅτι φυλάξῃ.
- 10 8. Παιρῶ δὲ τῇ ἐπινοίᾳ μεταφέρουσα σεαυτὴν
 ἀποκαθιστάναι πολλάκις εἰς ἐκείνον τὸν χρόνον, ἐν
 ᾧ, μηδέπω τοῦ παιδίου τούτου γεγονότος, μηδὲν
 ἔγκλημα πρὸς τὴν τύχην εἶχομεν· εἴτα τὸν νῦν και-
 ρὸν τοῦτον ἐκείνῳ συνάπτειν, ὥς ὁμοίων πάλιν τῶν
 15 περὶ ἡμᾶς γεγονότων. ἐπεὶ τὴν γένεσιν, ᾧ γύναι,
 τοῦ τέκνου δυσχεραίνειν δόξομεν, ἀμεμπτότερα ποι-
 οῦντες αὐτοῖς τὰ πρὶν ἐκείνην γενέσθαι πράγματα.
 τὴν δ' ἐν μέσῳ διετίαν. ἐξαιρεῖν μὲν οὐ δεῖ τῆς E
 μνήμης, ὥς δὲ χάριν καὶ ἀπόλαυσιν παρασχοῦσαν
 20 ἐν ἡδονῇ τίθεσθαι· καὶ μὴ τὸ μικρὸν ἀγαθὸν μέγα
 νομίζειν κακόν· μηδ' ὅτι τὸ ἐλπιζόμενον οὐ προσ-
 ἔθηκεν ἢ τύχῃ, καὶ περὶ τοῦ δοθέντος ἀχαριστεῖν.
 αἶψα μὲν γὰρ ἢ περὶ τὸ θεῖον, εὐφημία καὶ τὸ πρὸς
 τὴν τύχην ἴλεων καὶ ἀμεμφές καλὸν καὶ ἡδὺν ἀπο-
 25 δίδωσι καρπὸν· ἐν δὲ τοῖς τοιούτοις ὁ μάλιστα τῆς
 μνήμης τῶν ἀγαθῶν ἀπαρτυρόμενος καὶ τοῦ βίου

1 ταῖς δὲ ψυχαῖς φλεγομέναις αὐτοὶ R: τὰς δὲ ψυχὰς
 φλεγομένας αὐτοῖς 6 ῥεῦμα] τραῦμα Kalbwasserus 8 ἀνα-
 ξαινόμενον R: ἀναξηραίνόμενον 25 τῇ μνήμῃ R

πρὸς τὰ φωτεινὰ καὶ λαμπρὰ μεταστρέφων καὶ μετα-
 φέρων ἐκ τῶν σκοτεινῶν καὶ ταρακτικῶν τὴν διά-
 F νοιαν, ἣ παντάπασιν ἔσβεσε τὸ λυποῦν ἢ τῇ πρὸς
 τοῦναντίον μίξει μικρὸν καὶ ἀμαυρὸν ἐποίησεν.
 ὥσπερ γὰρ τὸ μύρον ἀεὶ μὲν εὐφραίνει τὴν ὕσφρη- 5
 σιν πρὸς δὲ τὰ δυσώδη φάρμακόν ἐστιν, οὕτως ἡ
 ἐπίνοια τῶν ἀγαθῶν ἐν τοῖς κακοῖς καὶ βοηθήματος
 ἀναγκαίου παρέχεται χρεῖαν τοῖς μὴ φεύγουσι τὸ
 μεμνηῆσθαι τῶν χρηστῶν μηδὲ πάντα καὶ πάντως
 μεμφομένοις τὴν τύχην. ὕπερ ἡμῖν παθεῖν οὐ προσ- 10
 611 ἡκεῖ συκοφαντοῦσι τὸν ἑαυτῶν βίον, εἰ μίαν ἔσχη-
 κεν ὥσπερ βιβλίον ἀλοιφὴν ἐν πᾶσι καθαροῖς καὶ
 ἀκεραίοις τοῖς ἄλλοις.

9. Ὅτι μὲν γὰρ ἐξ ὀρθῶν ἐπιλογισμῶν εἰς εὐ-
 σταθῇ διαθέσιν τελευτῶντων ἡρτῆται τὸ μακάριον, 15
 αἱ δ' ἀπὸ τῆς τύχης τροπαὶ μεγάλας ἀποκλίσεις οὐ
 ποιοῦσιν οὐδ' ἐπιφέρουσι συγχυτικὰς ὀλισθήσεις τοῦ
 βίου, πολλάκις ἀκήκοας. εἰ δὲ δεῖ καὶ ἡμᾶς, καθά-
 περ οἱ πολλοί, τοῖς ἔξωθεν κυβερνᾶσθαι πράγμασι
 καὶ τὰ παρὰ τῆς τύχης ἀπαριθμεῖν καὶ κριταῖς χρῆ- 20
 σθαι πρὸς εὐδαιμονίαν τοῖς ἐπιτυχοῦσιν ἀνθρώποις,
 μὴ σκοπεῖ τὰ νῦν δάκρυα καὶ τὰς ἐπιθρηνήσεις τῶν
 B εἰσιόντων, ἔθει τῇ φανύῳ περαινομένῃ πρὸς ἕκα-
 στον, ἀλλ' ἐννόει μᾶλλον ὥς ζηλουμένη διατελεῖς
 ὑπὸ τούτων ἐπὶ τέκνοις καὶ οἴκῳ καὶ βίῳ. καὶ δεῖ 25
 νόον ἐστὶν ἑτέρους μὲν ἡδέως ἂν ἐλέσθαι τὴν σὴν
 τύχην καὶ τούτου προσόντος ἐφ' ᾧ νῦν ἀνιώμεθα,

σὲ δ' ἐγκαλεῖν καὶ δυσφορεῖν παρούσης, καὶ μὴδ'
 ἀπ' αὐτοῦ τοῦ δάκνοντος αἰσθάνεσθαι πηλίκας ἔχει
 τὰ σφριζόμενα χάριτας ἡμῖν· ἀλλ' ὥσπερ οἱ τοὺς ἀνε-
 φάλους καὶ μειούρους Ὀμήρου στίχους ἐκλέγοντες
 5 τὰ δὲ πολλὰ καὶ μεγάλα τῶν πεποιημένων ὑπέρευν
 παρορῶντες, οὕτως ἐξακριβοῦν καὶ συκοφαντεῖν τοῦ
 βίου τὰ φαῦλα, τοῖς δὲ χρηστοῖς ἀνάρθρους καὶ συγ-
 κεχυμένως ἐπιβάλλουσιν ὁμοίον τι τοῖς ἀνελευθέ- C
 ροις καὶ φιλαργύροις πᾶσχειν, οἳ πολλὰ συνάγοντες
 10 οὐ χροῶνται παροῦσιν ἀλλὰ θρηνηοῦσι καὶ δυσφοροῦ-
 σιν ἀπολομένων. εἰ δ' ἐκείνης ἔχεις οἶκτον ἀγάμου
 καὶ ἄπαιδος οἰχομένης, αὐτὴς ἔχεις ἐπ' ἄλλοις ἡδίω
 σεαυτὴν ποιεῖν, μηδενὸς τούτων ἀτελεῖ μὴδ' ἄμοι-
 ρον γενομένην· οὐ γὰρ ἐστὶ ταῦτα μεγάλα μὲν τοῖς
 15 στερομένοις ἀγαθὰ μικρὰ δὲ τοῖς ἔχουσιν. ἐκείνη δ'
 εἰς τὸ ἄλυπον ἤκουσα λυπεῖν ἡμᾶς οὐ δεῖται· τί
 γὰρ ἡμῖν ἀπ' ἐκείνης κακόν, εἰ μὴδὲν ἐκείνη νῦν
 ἔστι λυπηρόν; καὶ γὰρ αἱ τῶν μεγάλων στερήσεις D
 ἀποβάλλουσι τὸ λυποῦν εἰς τὸ μὴ δεῖσθαι περιγενό-
 20 μεναι. Τιμοξένα δ' ἡ σὴ μικρῶν μὲν ἐστέρηται, μι-
 κρὰ γὰρ ἔγνω καὶ μικροῖς ἔχαιρε· ὣν δ' οὕτ' αἰσθη-
 σιν ἔσχευ· οὕτ' ἔλαβεν ἐπίνοιαν, πῶς αὖ στέρεσθαι
 λέγοιτο;

10. Καὶ μὴν ἃ τῶν ἄλλων ἀκούεις, οἳ πείθουσιν
 25 πολλοὺς λέγοντες ὥς οὐδὲν οὐδαμῇ τῷ διαλυθέντι
 κακόν οὐδὲ λυπηρόν ἐστιν, οἷδ' ὅτι κωλύει σε πι-

13 ἀτελοῦς μὴδ' ἄμοιρον γενομένης W 19 περιγενόμε-
 ναι R: παραγενόμεναι 22 οὕτ' ἔλαβεν ἐπίνοιαν *: οὕτ' εἰς
 ἐπίνοιαν ἦλθεν οὕτ' ἔλαβεν ἐπίνοιαν. cf. p. 608 d

στεύειν ὁ πάτριος λόγος καὶ τὰ μυστικὰ σύμβολα τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ὀργιασμῶν, ἃ σύνισμεν E ἀλλήλοις οἱ κοινωνοῦντες. ὥς οὖν ἄφθαρτον οὖσαν τὴν ψυχὴν διανοοῦ ταῦτ' οὗτοι ἀλικομέναις ὄρουσι πᾶσχειν· ἂν μὲν γὰρ πολὺν ἐντραφῇ τῷ σώματι 5 χρόνον καὶ γένηται τῷ βίῳ τούτῳ τιθασὺς ὑπὸ πραγμάτων πολλῶν καὶ μακρᾶς συνηθείας, αὐτὸς καταλροῦσα πάλιν ἐνδύεται καὶ οὐκ ἀνίησιν οὐδὲ λήγει τοῖς ἐνταῦθα συμπλεκόμενῃ πάθει καὶ τύχαις διὰ τῶν γενέσεων. μὴ γὰρ οἷου λαιδορεῖσθαι καὶ κακῶς 10 ἀκούειν τὸ γῆρας διὰ τὴν εὐσότητα καὶ τὴν πολιὰν καὶ τὴν ἀσθενεῖαν τοῦ σώματος· ἀλλὰ τοῦτ' αὐτοῦ F τὸ χαλεπώτατόν ἐστιν, ὅτι τὴν ψυχὴν ἔωλόν τε ποιεῖ ταῖς μνήμαις τῶν ἐκεῖ καὶ λιπαρῇ περὶ ταῦτα καὶ κάμπτει καὶ πιέζει, τὸν σχηματισμόν, ὃν ἔσχεν ὑπὸ 15 τοῦ σώματος ἐν τῷ πεπονθέναι, διαφυλάττουσαν. ἡ δὲ ληφθεῖσα μὲν ** ὑπὸ κρείττονων ἔχεται, καθάπερ ἐκ καμπῆς ὑγρᾶς καὶ μαλθακῆς ἀναχαιτίσασα πρὸς δὲ πέφυκεν. ὥσπερ γὰρ τὸ πῦρ, ἂν τις ἀποσβέσας εὐθὺς ἐξάπτη, πάλιν ἀναρριπίζεται καὶ ἀναλαμβάνει ταχέως ** 20

‘ὅπως ὥκιστα πύλας Ἀίδαο περῆσαι,’

16 πεπονθέναι] προσπεπονθέναι R διαφυλάττουσαν idem: διαφυλάττουσα 17 locum lacunosum (90 fere litt. E) redintegravit W ita: ἡ δὲ ληφθεῖσα μὲν, μένουσα δὲ βραχὺν ἐν τῷ σώματι χρόνον ἐλευθερωθεῖσα ὑπὸ κρείττονων ἔχεται — πρὸς δὲ πέφυκεν 18 ἀναχαιτίσασα W: ἀναχαιτίσμα 20 lac. 148 fere in E fort. supplenda hunc in modum: καὶ ἀναλαμβάνει ταχέως· κατασβεσθὴν δὲ καὶ ὑποψυχθὴν οὐκ ἂν τις ἀνὰ ξωπυρρήσειεν (vel πάλιν ἐξάψειεν cf. p. 787 a) ἀπραγμόνως· οὕτω καὶ τῶν ψυχῶν ἄριστα πράττουσιν, αἷς συμβέβηκε κατὰ τὸν ποιητὴν ‘ὅπως ὥκιστα’ cett. 21 ὅπως ὥκιστα] cf. Bergk. 2 p. 156

πρὶν ἔρωτα πολλὸν ἐγγενέσθαι τῶν αὐτόθι πραγμά-
των καὶ μαλαχθῆναι πρὸς τὸ σῶμα καὶ συντακῆναι
καθάπερ ὑπὸ φαρμάκων.

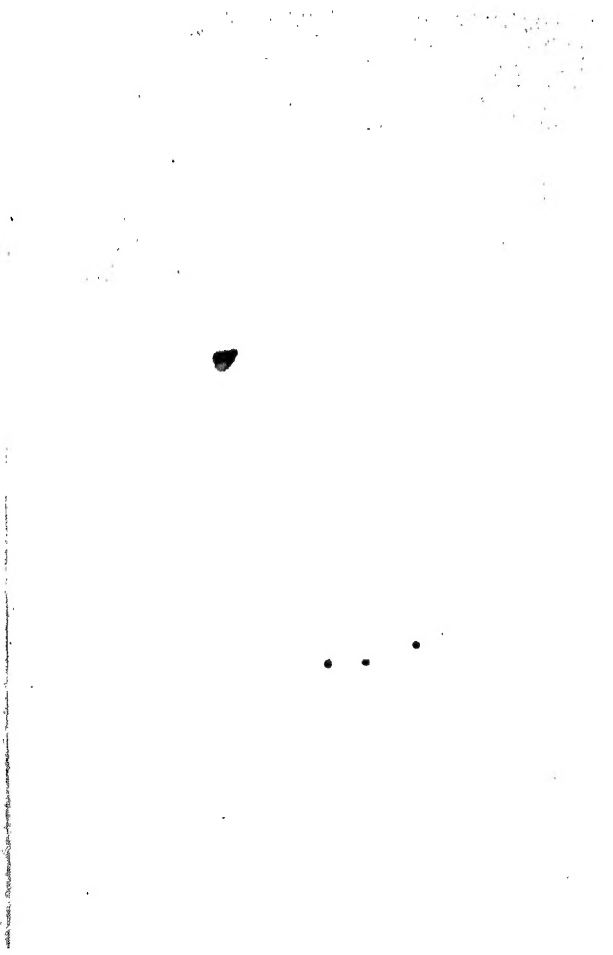
11. Τοῖς δὲ πατρίοις καὶ παλαιοῖς ἔθεσι καὶ 612
5 νόμοις ἐμφαίνεται μᾶλλον ἢ περὶ τούτων ἀλήθεια.
τοῖς γὰρ αὐτῶν νηπίοις ἀποθανοῦσιν οὔτε χοὰς ἐπι-
φέρουσιν, οὔτ' ἄλλα θρῶσι περὶ αὐτὰ οἷ' εἰκὸς ὑπὲρ
θανόντων ποιεῖν τοὺς ἄλλους· οὐ γὰρ μέτεστι γῆς
οὐδὲν οὐδὲ τῶν περὶ γῆν αὐτοῖς. οὐδ' αὐτοῦ περὶ
10 ταφᾶς καὶ μνήματα καὶ προθέσεις νεκρῶν φιλοχω-
ροῦσι καὶ παρακάθηνται τοῖς σώμασιν· οὐ γὰρ
ἔῴσι θρηγεῖν οἱ νόμοι τοὺς τηλικούτους, ὥς οὐχ
ὄσιον εἰς βελτίονα καὶ θειοτέραν μοῖραν ἅμα καὶ
χώραν μεθεστηκότας **. ἐπεὶ δὲ τὸ ἀπιστεῖν χαλε-
15 πώτερόν ἐστιν αὐτοῖς ἢ τὸ πιστεύειν, τὰ μὲν ἐκτὸς B
οὕτως ὥς οἱ νόμοι προστάττουσιν ἔχωμεν, τὰ δ'
ἐντὸς ἔτι μᾶλλον ἀμίαντα καὶ καθαρὰ καὶ σώφρονα.

1 πρὶν R: πλὴν 7 εἰκὸς] ἔθος Cobetus 8 ἄλλους]
ἀνθρώπους F. Schmidtus 9 οὐδὲ Stegmannus; οὔτε 12
θρηγεῖν addidi cum R 14 lac. 52 fere in E supplet W ita:
καὶ οὐκ ἀγνοῶ μὲν ὅτι ταῦτα πολλὰς ἔχει ἀπορίας· ἐπεὶ δὲ
cett. 17 σώφρονα] intell. ἔχωμεν

ADDENDA ET CORRIGENDA

In Adnotatione ad p. 2, 5 add. cf. p. 673 b p. 27, 17
 τοῦτον? Simil. p. 543, 12 p. 36, 12 Ἐρωτος corr. Muhl
 coll. Paus. 10, 9, 7 p. 38, 4 occupavit Cobetus. vid. Λόγιος
 Ἐρωτῆς p. 504 p. 62, 4 et 150, 21 de emendatione nunc
 dubito p. 79, 20 malim Πλαταιάς p. 95, 14 Ἐπικου-
 ρείων] Usener. p. 260 p. 175, 21 malim εἰ γε δυν. ἔστιν,
 ἐν π. ἀργ. ὁ λόγος ἔσται καὶ ἀμβλ. p. 235, 19 ἰδουθέντα
 dat codex E p. 247, 17 corr. vid. οὐδαὶς οὕτως cf. p. 415,
 13. 458, 11 p. 367, 7 μαθημάτων τε κάλλος] cf. Plat. Gorg.
 p. 474 e p. 434, 3 ἐνέχεται? p. 440, 3 περὶ] παρὰ?
 p. 444, 26 ἡμῶν] ἡμῶν ἰδίᾳ? p. 450, 27 del. adnot.
 et in textu scr. ἥ p. 491, 11 ταῦτ' ἕμοσ? p. 501, 10
 περίπλεαι? cf. p. 523, 2 p. 526, 16 σταινομένην Emperius:
 τεινομένην p. 548, 7 *: καὶ ἀγαθοὶ p. 563, 25 pro
 πόντος scr. ἄλδος p. 565, 23 cf. Bergk. 2 p. 241 p. 570, 2
 γραμματικῶν? p. 572, 16 Ἡρόδοτον] 2, 171

711

CATALOGUED

W.C.

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY

GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.